ARCANA COELESTIA,

QUAE IN

SCRIPTURA SACRA,

SEU

VERBO DOMINI

SUNT, DETECTA:

HIC QUAE IN

EXODO,

UNA CUM MIRABILIBUS

QUAE VISA SUNT

IN MUNDO SPIRITUUM, ET IN COELO ANGELORUM.

OPUS

EMANUELIS SWEDENBORG.

AD FIDEM EDIT. PRINCIP. 1749 ss. LONDINI EXCUSAE
DENUO CASTIGATIUS EDIDIT

D[r] JO. FR. IM. TAFEL.

PARTIS PRIMAE

VOL. I.

SEU TOTIUS OPERIS VOL. IX.

PROSTAT
TUBINGAE
IN BIBLIOPOLIO ZU - GUTTENBERG.
1840.

PARS PRIMA
LIBRI EXODI.

CAPUT PRIMUM.

6627. Ante Capita Libri Exodi, praemittenda sunt Doctrinalia, primum Doctrinalia Charitatis, et postea Doctrinalia fidei; ex causa, ut quae in Explicationibus sparsim tradita sunt, in serie exponantur; et sic appareat in suo ordine Doctrina, qualis est et esse debet Ecclesiae, ut concordet cum bono et vero in Coelo.

6628. In Explicationibus, quae praecedunt, passim ostensum est, quod Doctrina Charitatis fuerit Doctrina in Antiquis Ecclesiis, et quod illa Doctrina conjunxerit omnes Ecclesias, ac ita ex pluribus unam fecerit; pro hominibus enim Ecclesiae agnoscebant omnes illos qui in bono charitatis vixerunt, et vocabant fratres, utcunque praeterea in veris, quae hodie fidei vocantur, discreparent: in his unus alterum instruebat, quod erat inter opera eorum Charitatis, et quoque non indignabantur, si unus ad alterius sententiam non accederet; scientes quod quisque tantum veri recipiat, quantum in bono est.

6629. Quia tales fuerunt Antiquae Ecclesiae, idcirco Interiores homines fuerunt, et quia interiores, fuerunt sapientiores; nam qui in bono amoris et charitatis sunt, illi quoad Internum hominem in coelo sunt, et ibi in Societate Angelica, quae in simili bono est; inde elevatio mentis eorum ad interiora, et consequenter illis sapientia; aliunde enim sapientia non venire potest quam e coelo, hoc est, per coelum a Domino; ac in coelo est sapientia, quia ibi in bono sunt.

6630. Sed sapientia illa antiqua successu temporis decrevit; quantum enim genus humanum a bono amoris in Dominum, et charitatis erga proximum, se removit, tantum etiam a sapientia, quia tantum se removit e coelo: inde est, quod homo ab Interno homine factus sit Externus, et hoc successive.

6631. Et cum homo factus est Externus, etiam factus est mundanus et corporeus; et cum talis, nihil amplius curat quae coeli sunt; sunt enim ea tantum remota, ut non credantur quod sint, nam tunc occupant totum jucunda amorum terrestrium, et cum illis omnia mala, quae ei ex amoribus illis jucunda sunt; et tunc quod audit de vita post mortem, de coelo, et de inferno, est sicut palea in vento, quae ad primum visum evolat.

6632. Inde quoque est, quod Doctrina Charitatis, quae tanti pretii fuerat apud Antiquos, hodie inter res deperditas sit; quis enim hodie novit, quid in genuino sensu est Charitas, et quid in genuino sensu est Proximus; cum tamen illa Doctrina tot et tantis arcanis abundat, ut quoad millesimam partem non describi queat; tota Scriptura Sacra non aliud est, quam Doctrina amoris et charitatis; quod etiam Dominus docet, dicendo, „*Amabis Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anima tua, et in tota mente tua; hoc est primum et magnum mandatum: secundum simile est illi, amabis Proximum tuum sicut te ipsum: ex his duobus mandatis Lex et Prophetae pendent,*" Matth: XXII: 35. 36. 37. 38. Lex et Prophetae sunt Verbum in omnibus et singulis.

6633. Quia Doctrina charitatis hodie inter res deperditas est, et inde doctrina fidei multum a vero abalienata, licet Doctrinam illam, ex Divina Domini Misericordia, ante singula Capita Libri Exodi tradere, ac ita illam Ecclesiae restituere.

CAPUT I.

1. Et haec nomina filiorum Israëlis venientium Aegyptum cum Jacobo, vir et domus ejus venerunt.

2. Reuben, Schimeon, Levi, et Jehudah.

3. Jisaschar, Sebulun, et Benjamin.

4. Dan et Naphtali, Gad et Ascher.

5. Et fuit omnis anima, egressae femur Jacobi, septuaginta animae: et Joseph fuit in Aegypto.

6. Et mortuus est Joseph, et omnes fratres ejus, et omnis generatio illa.

7. Et filii Israëlis fructificabantur et producebantur, et multiplicabantur et numerosi facti in valde valde, et impleta terra illis.

8. Et surrexit rex novus super Aegyptum, qui non novit Josephum.

9. Et dixit ad populum suum, ecce populus filiorum Israëlis multus et numerosus prae nobis.

10. Age, prudentia utamur illi; forte multiplicabitur, et erit, quod obveniant bella, et adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, et pugnabit in nos; et ascendet e terra.

11. Et posuerunt super illum principes tributorum, propter ut affligere illum oneribus; et aedificavit urbes promptuariorum Pharaoni, Pithom, et Raamses.

12. Et quemadmodum affixerunt illum, ita multiplicabatur, et ita augebatur; et fastidio affecti propter filios Israëlis.

13. Et servire fecerunt Aegyptii filios Israëlis in saevitia.

14. Et amaram reddiderunt vitam illorum servitute gravi, in luto et in lateribus, et in omni servitio in agro, cum omni servitio illorum, quo servire fecerunt illos in saevitia.

15. Et dixit rex Aegypti obstetricibus Hebraearum, quarum nomen unius Schiphra, et nomen alterius Puah.

16. Et dixit, in obstetricando vos Hebraeis, et videritis super sellis, si filius ille, et occidetis illum, et si filia illa, et vivat.

17. Et timebant obstetrices Deum, et non fecerunt quemadmodum loquutus ad illas rex Aegypti, et vivificabant pueros.

18. Et vocavit rex Aegypti obstetrices, et dixit illis, quapropter facitis verbum istud, et vivificatis pueros.

19. Et dicebant obstetrices ad Pharaonem, quia non sicut mulieres Aegyptiae, Hebraeae, quia viventes illae; antequam venit ad eas obstetrix et pepererunt.

20. Et benefecit Deus obstetricibus, et multiplicabatur populus, et numerosi facti valde.

21. Et fuit, quia timuerunt obstetrices DEUM, et fecit illis domos.

22. Et praecepit Pharao omni populo suo dicendo, [1] omnem filium, qui nascitur, in flumen projicietis illum, et omnem filiam vivificetis.

CONTENTA.

6634. In primo hoc Capite in sensu interno agitur de statu Ecclesiae instauratae, cum Bonum primas agit, et fructificatur per multiplicationem verorum fidei.

6635. Postea de infestatione verorum illorum a falsis et malis in naturali; et quod per infestationem illam Bonum adhuc magis fructificaretur per vera: continuatur ad finem Capitis de infestatione illa et ejus increscentia in serie qua fit, et de implantatione et confirmatione veri ex bono inde.

SENSUS INTERNUS.

6636. Vers: 1. 2. 3. 4. 5. *Et haec nomina filiorum Israëlis venientium Aegyptum cum Jacobo, vir et domus ejus venerunt. Reuben, Schimeon, Levi et Jehudah. Jisaschar, Sebulun, et Benjamin. Dan et Naphtali, Gad et Ascher. Et fuit omnis anima, egressae femur Jacobi, septuaginta animae, et Joseph fuit in Aegypto.* Haec nomina filiorum Israëlis, significat quale Ecclesiae: venientium Aegyptum cum Jacobo, significat postquam vera initiata sunt scientificis: vir et domus ejus venerunt, significat quoad verum et quoad bonum: Reuben, Schimeon, Levi et Jehudah; Jisaschar, Sebulun et Benjamin; Dan et Naphtali, Gad et Ascher, significant processum a principio ad finem: et fuit omnis anima egressae femur Jacobi, significat omnia quae ex vero communi: septuaginta animae, significat plenum: et Joseph fuit in Aegypto, significat quod Coeleste Internum esset in naturali.

6637. Haec nomina filiorum Israëlis, quod significet quale Ecclesiae, constat ex significatione nominis, quod sit quale, de

qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2628. 2724. 3006. 3421; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint vera spiritualia, de qua n: 5414. 5879. 5951; et ex repraesentatione Israëlis, quod sit bonum veri, seu bonum spirituale, de qua n: 3654. 4598. 5803. 5806. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833. Quia Israël repraesentat bonum veri seu bonum spirituale, ac filii ejus vera spiritualia in naturali, ideo filii Israëlis repraesentant Ecclesiam, nam Ecclesia est Ecclesia ex Bono spirituali, et ex veris inde: qui non est in bono spirituali, hoc est, in bono charitatis, et in veris spiritualibus, hoc est, in veris fidei, non est ab Ecclesia, utcunque natus est intra Ecclesiam: totum enim Regnum coeleste Domini est in Bono amoris et fidei, nisi Ecclesia sit in simili, non potest esse Ecclesia, quia non conjuncta cum coelo, nam Ecclesia est Regnum Domini in terris. Quod Ecclesia dicatur, non est ex eo, quod Verbum ibi sit, et quod Doctrinalia inde, nec ex eo quod Dominus ibi notus sit, et quod Sacramenta sint ibi, sed Ecclesia est ex eo, quod secundum Verbum, seu secundum Doctrinam e Verbo, vivatur, ac ut Doctrina sit norma vitae; qui non tales sunt, non ab Ecclesia sunt, sed sunt extra illam; et qui in malo vivunt, ita qui contra doctrinam, sunt longius extra Ecclesiam, quam Gentiles qui prorsus nihil sciunt de Verbo, de Domino, deque Sacramentis; nam illi, quia sciunt bona et vera Ecclesiae, apud se exstinguunt Ecclesiam, quod Gentiles nequeunt facere, quia ignorant illa. Sciendum quoque, quod unusquisque qui in bono charitatis et fidei vivit, sit Ecclesia, et quod sit Regnum Domini, inde etiam vocatur Templum, ut et domus Dei: ex illis qui sunt Ecclesiae in particulari, utcunque dissiti sunt, constituitur Ecclesia in communi: hoc nunc est Ecclesia, quae per filios Israëlis, hic et in sequentibus intelligitur.

6638. Venientium Aegyptum cum Jacobo, quod significet postquam vera initiata sunt scientificis, constat ex significatione Aegypti, quod sit Scientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 6004. 5700. 5702. 6015. 6125; ex repraesentatione Jacobi, quod sit verum, ut et bonum, in naturali, seu naturale quoad verum et bonum, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3546. [2] 3576. 3599. 3659. 3669. 3677. 3775. 3829. 4009. 4234. 4286. 4337. 4538. 5306. [3] 5533. 5535.

6001. 6236; quod venire Aegyptum, sit initiari scientificis, constare potest ab explicationibus rerum in illis Capitibus, ubi agitur de profectione filiorum Jacobi ad Aegyptum ad emendum frumentum, et postea de adventu eorum cum Jacobo illuc: quomodo se habet cum initiatione verorum Ecclesiae in scientifica, videatur n: 6004. 6023. 6052. 6071. 6077. Ex his patet, quod per filios Israëlis venientes Aegyptum, significentur vera initiata scientificis.

6639. Vir et domus ejus venerunt, quod significet quoad verum et quoad bonum, constat ex significatione viri, quod sit verum, de qua n: 3134. 3459; et ex significatione domus, quod sit bonum, de qua n: 3720. 4982. Quia in illis Capitibus in Genesi, ubi agitur de adventu filiorum Jacobi, et de Ipsius Jacobi, in Aegyptum ad Josephum, actum est de initiatione verorum, quae sunt Ecclesiae, in scientifica, et prius Ecclesia non instaurata est, quam postquam initiatio illa facta est, hic ideo secundum seriem rerum in sensu interno agitur de Ecclesia instaurata, et quomodo illa continue infestatur a scientificis et falsis; nam utcunque vera initiata sunt, et Ecclesia apud hominem instaurata est, usque tamen scientifica et falsa continue insurgunt, et illa quae Ecclesiae sunt apud illum, impugnant: haec sunt quae repraesentantur per quod Pharao et Aegyptii affixerint filios Israëlis, et necare voluerint infantes pueros illorum. Qui non scit, quomodo se habet cum impugnatione veri Ecclesiae a scientificis et falsis, apud illos qui ab Ecclesia sunt, in altera vita, nequaquam potest credere quod ita sit: homo Ecclesiae, qui in alteram vitam venit, purificandus est a talibus, quae infestant vera et bona, alioquin non elevari potest in coelum, et ibi interesse societati quae purificata est a talibus; si illuc [4] prius elevaretur, foret sicut vapor densus terrestris in serena aura, aut sicut moles nigricans in candida luce: ut itaque homo ille Ecclesiae recens e mundo veniens, purificetur, tenetur ille in statu, ut impugnetur a scientificis quae discordant cum veris, et quoque a falsis, et hoc eousque, dum scientifica illa nauci fiunt et removentur: hoc raro fit apud hominem dum vivit in corpore, sed in altera vita cum illis, qui elevandi sunt in coelum, ita fit; sed hoc cum plurima [5] varietate: hoc, quod ita sit, datum est scire ex multa experientia, quae omnis si adducere-

tur, plures paginas impleret. Haec sunt, quae in sensu interno describuntur per filios Israëlis, quod oppressi fuerint ab Aegyptiis, ac postea quod liberati, ac demum post varios status in deserto, quod introducti in terram Canaanem. Quod ita se res habeat, nequaquam possunt comprehendere illi, qui credunt, quod salvatio sit modo introductio in coelum ex misericordia, quae datur unicuique, qui ex apparente fiducia, quae vocatur fides, cogitaverit, quod quia passus pro illo Dominus, salvetur, utcunque vixerit; si enim salvatio foret solum introductio in coelum ex misericordia, omnes in universo orbe terrarum salvarentur; nam Dominus, Qui est ipsa Misericordia, omnium salutem vult, et nullius mortem seu damnationem.

6640. Reuben, Schimeon, Levi et Jehudah, Jisaschar, Sebulun et Benjamin, Dan et Naphtali, Gad et Ascher, quod significent processum a principio ad finem, nempe instaurationis Ecclesiae, de qua in sequentibus nunc agitur; duodecim enim filii Jacobi, ut quoque Tribus ab illis nominatae, significant omnia boni et veri, hoc est, omnia amoris et fidei in complexu, videatur n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335, sed varia secundum ordinem, in quo nominantur, n: 3862. 3926. 3939. 4603 seq: et quod ita innumerabilia, ac omnia et singula quae sunt Ecclesiae et Regni Domini, n: 6337: sed quid in specie significant, cum in tali vel alio ordine nominantur, nemo scit quam solus Dominus, nec aliquis in coelo nisi a Domino, ubi vera et bona, quae significantur, per luces cum adjuncta perceptione manifestantur. Quia duodecim Tribus repraesentabant Regnum Domini et omnia quae ibi, ideo ut quoque luces illae repraesentarentur, et sic omnia vera et bona Ecclesiae, duodecim lapides pretiosi in suo ordine insculpti sunt auro, unus lapis pro unaquavis Tribu, et id Pectorale vocatum est, ac impositum Ephodo Aharonis, ac inde per effulgurationes varias lucis tulerunt responsa, quibus adjuncta fuit vel viva vox, vel perceptio interna: inde quoque constare potest, quod duodecim Tribus Israëlis significent vera et bona Regni Domini ac Ecclesiae omnia in complexu, et quod varia secundum ordinem in quo nominantur. Quod hic in alio ordine nominentur, quam secundum nativitates, patet ex eo, quod Jisaschar et Sebulun prius nominentur quam Dan et Naphtali, tametsi hi prius nati sunt; et

quoque Benjamin ante Danem, Naphtali, Gadem et Ascherem, qui tamen ultimo natus est; tum quod Gad et Ascher post omnes: similiter alibi in Verbo, ubi adhuc alio ordine nominantur.

6641. Et fuit omnis anima egressae femur Jacobi, quod significet omnia quae ex vero communi, constat ex significatione animae, quod in communi sensu sit homo, hic homo Ecclesiae spiritualis; in sensu autem interno est anima verum et bonum, quia inde homo est homo, n: 6605. 6626; ex significatione femoris, quod sit amor conjugialis, de qua n: 3021. 4277. 4280. 5050 ad 5062; et quia femur est amor conjugialis, est omnis amor tam coelestis quam spiritualis, n: 3021. 4277. 4280. 4575; inde egredi femur, significat verum et bonum ex conjugio coelesti, consequenter verum et bonum Ecclesiae, nam haec, cum genuina sunt, ex conjugio coelesti, quod est boni et veri, nata sunt; et ex repraesentatione Jacobi, quod sit verum ut et bonum in naturali, sed in communi, quia filii ejus sunt vera et bona distincta in illo communi, de qua n: 6637. Quod Jacob hic repraesentet vera in communi, est quia agitur de Ecclesia spirituali, haec enim a veris in communi inchoat, et per illa introducitur ad suum bonum; nam apud hominem Ecclesiae spiritualis, non scitur quid bonum spirituale, ita nec agnoscitur, quam per verum: nullam enim perceptionem veri ex bono habet, sicut homo Ecclesiae coelestis.

6642. Septuaginta animae, quod significent plenum, constat ex significatione septuaginta, quod sint plenum, de qua n: 6508.

6643. Et Joseph fuit in Aegypto, quod significet quod Coeleste Internum esset in naturali, constat ex repraesentatione Josephi, quod sit Coeleste Internum, de qua n: 5869. 5877. 6224; et ex significatione Aegypti, quod sit naturale, de qua n: 6147. 6252. [6] Quod Coeleste Internum esset in naturali ubi scientifica, et ibi disponeret omnia, repraesentatum est per quod Josephus factus sit dominus super totam terram Aegypti, et quod praefectus sit domui Pharaonis: hoc repraesentatum est, quia in sensu interno de instauratione Ecclesiae spiritualis ageretur, et quia Naturale non posset fieri Ecclesia, nisi ibi Coeleste Internum esset, et ageret omnia: sed de his videantur quae prius, n: 6275. 6284. 6299. 6451. 6587, dicta sunt.

6644. Vers: 6. 7. *Et mortuus est Joseph, et omnes fratres ejus, et omnis generatio illa. Et filii Israëlis fructificabantur et producebantur, et multiplicabantur et numerosi facti sunt in valde valde; et impleta terra illis.* Et mortuus est Joseph, significat quod cum Interno Ecclesiae nunc se aliter haberet: et omnes fratres ejus, et omnis generatio illa, significat etiam cum externo in particulari et in communi: et filii Israëlis fructificabantur et producebantur, significat quod vera Ecclesiae crescerent quoad bonum: et multiplicabantur, et numerosi facti in valde valde, significat quod plurimum crescerent quoad vera a bono: et impleta terra illis, significat usque ad plenum Ecclesiae.

6645. Mortuus est Joseph, quod significet quod cum Interno Ecclesiae nunc se aliter haberet, constat ex significatione mori, quod sit status prioris finis, ac novi principium, ita quod status Ecclesiae se aliter nunc haberet, quod mori sit desinere esse talis, videatur n: 494. 6587. 6593, et quod sit finis repraesentationis prioris, n: 3253. 3259. 3276. 6302; et ex repraesentatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6177. 6224. Status Ecclesiae, qualis nunc est, in sequentibus in sensu interno describitur; tum quoque status externi ejus, qui significatur per quod mortui fratres ejus, et omnis generatio illa. Cum Ecclesia apud hominem ita se habet, illa novos status per vices subit; prout enim homo firmatur in vero fidei et bono charitatis, ita in alios status introducitur; status prior tunc inservit pro plano statui sequenti, et sic continue: ita homo, qui est Ecclesia seu qui regeneratur, jugiter versus interiora ducitur, sic interius in coelum: quod ita fiat, est ex eo, quod Dominus ex Amore, qui infinitus est quia Divinus, hominem usque ad se velit trahere, et sic illum beare omni gloria et felicitate; quod quoque manifeste patet a Domini verbis apud Johannem, « *Oro ut omnes unum sint, sicut Tu Pater in Me, et Ego in Te, ut etiam illi in Nobis unum sint: Ego gloriam, quam dedisti Mihi, dedi illis, ut sint unum, sicut nos unum sumus, Ego in illis, et Tu in Me. Pater, quos dedisti Mihi volo, ut ubi sum Ego, etiam illi sint Mecum; ut videant gloriam meam, quam dedisti Mihi; nam notum feci illis Nomen Tuum, et notum faciam, ut Amor, quo amasti Me, in illis sit, et Ego in illis* »

XVII: 20 ad 26; quod haec verba Divini amoris sint, erga omnes, qui recipiunt, evidenter patet: ac insuper constare potest ex eo, quod Dominus appareat in altera vita ut Sol, ac inde calore et luce impleat universum coelum; flamma illius Solis non aliud est, quam Divinus amor, et Lux inde est sanctum amoris, quod est Divinum Verum, inde quantus Domini amor sit, constare potest: ex hoc nunc est, quod qui ab Ecclesia sunt, perducantur successive in novos status, ac ita jugiter interius in coelum, proinde propius ad Dominum.

6646. Et omnes fratres ejus, et omnis generatio illa, quod significat etiam cum externo in particulari et in communi, constat ex repraesentatione filiorum Jacobi, qui hic sunt fratres, quod sint vera Ecclesiae in naturali, de qua n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512, ita Externum ejus; et ex significatione generationis illius, quod sit externum Ecclesiae in communi, nam generatio hic idem involvit, quod fratres Josephi, sed in sensu communi respective.

6647. Et filii Israëlis fructificabantur et producebantur, quod significet quod vera Ecclesiae crescerent quoad bonum, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint vera Spiritualia, de qua n: 5414. 5879, et quod sint Ecclesia, n: 6637; ex significatione fructificari, quod sit crescere quoad bonum, de qua n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847. 3146; et ex significatione produci, quod sit derivatio ulterior, cum enim Ecclesia apud hominem instaurata est, tunc bonum continue crescit et derivatur, tam in Interno, quam quoque versus Externum, et inibi. Quod apud illos, qui ab Ecclesia spirituali sunt, bonum crescat per vera, prius saepe ostensum est; nam homo Ecclesiae spiritualis non perceptionem habet, sicut homo Ecclesiae coelestis, quare nec scit quid bonum Ecclesiae seu spirituale, nisi per vera; quapropter cum homo illius Ecclesiae regeneratur, vera excitantur a Domino per Angelos, qui apud illum, et inde in bonum ducitur; cum autem ille homo regeneratus est, tunc simul et verum et bonum excitantur, et sic ducitur; sed apud hominem spiritualis Ecclesiae, tale est bonum quale est verum, et inde talis conscientia, quae ei est sicut perceptio, secundum quam vivit.

6648. Et multiplicabantur et numerosi facti in valde valde,

quod significet quod plurimum crescerent quoad vera a bono, constat a significatione multiplicari, quod sit crescere quoad vera, de qua n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847; et ex significatione numerosi facti sunt, quod sit derivatio ulterior, sic incrementum veri continue; quod sit incrementum veri ex bono, est quia nunc agitur de Ecclesia instaurata; nam cum Ecclesia apud hominem ita se habet; cum instauratur, tunc homo est in veris, et per illa crescit bonum; cum autem Ecclesia apud illum instaurata est, tunc homo est in bono et ex bono in veris, quae tunc crescunt continue; parum cum vivit in mundo, quia ibi impediunt curae pro victu et amictu, et pro rebus aliis, ac in altera vita in immensum, et hoc perpetuo in aeternum; sapientia enim, quae a Divino, non aliquem finem habet; ita Angeli perficiuntur continue, ac ita omnes, qui cum in alteram [vitam] veniunt, fiunt Angeli; unaquaevis enim res, quae est sapientiae, est extensionis infinitae, et res sapientiae sunt numero infinito; inde constare potest, quod sapientia in aeternum possit crescere, et tamen usque non longe ultra gradum primum pervenire; hoc ex eo est, quia Divinum est infinitum, et quod ex Infinito est, tale est.

6649. Et impleta terra illis, quod significet usque ad plenum Ecclesiae, constat ex significatione impleri, quod sit plenum; et a significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua n: 82. 662. 1066. 1067. 1262. 1411. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 fin: 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; per terram Goschen, ubi nunc erant filii Israëlis, significatur Ecclesia; quod ibi Ecclesia, antequam filii Israëlis venerunt in terram Canaanem, constat ex sequentibus, quod nempe ibi non plagae, quae alibi in Aegypto, tum quod ibi Lux, cum alibi tenebrae, Exod: X: 21. 22. 23; et quod sic [7] terra illa esset prorsus separata a reliquis terris in Aegypto; et quoque constat ex eo, quod per terram Goschen significetur medium seu intimum in naturali, n: 5910. 6028. 6031. 6068, ita Ecclesia, nam in intimo naturalis est Ecclesia spiritualis.

6650. Vers: 8 ad 14. *Et surrexit rex novus super Aegyptum, qui non novit Josephum. Et dixit ad populum suum, ecce populus filiorum Israëlis multus et numerosus prae nobis.*

Age prudentia utamur illi, forte multiplicabitur, et erit, quod obveniant bella, et adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, et pugnabit in nos; et ascendet e terra. Et posuerunt super illum principes tributorum, propter ut affligere illum oneribus; et aedificavit urbes promptuariorum Pharaoni, Pithom et Raamses. Et quemadmodum afflixerunt illum, ita multiplicabatur, et ita augebatur: et fastidio affecti propter filios Israëlis. Et servire fecerunt Aegyptii filios Israëlis in saevitia. Et amaram reddiderunt vitam illorum servitute gravi, in luto, et in lateribus, et in omni servitio in agro, cum omni servitio illorum, quo servire fecerunt illos in saevitia. Et surrexit rex novus super Aegyptum, significat scientifica separata, quae contra vera Ecclesiae: qui non novit Josephum, significat quae prorsus abalienata ab Interno: et dixit ad populum suum, significat scientifica subordinata: ecce populus filiorum Israëlis multus et numerosus prae nobis, significat quod invalescant vera Ecclesiae super scientificis abalienatis: age prudentia utamur illi, significat astum: forte multiplicabitur, et erit quod obveniant bella, significat praevalentiam si crescit: et adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, et pugnabit in nos, significat quod sic corroborabuntur socii qui malum inferent: et ascendet e terra, significat quod sic instaurata erit Ecclesia: et posuerunt super illum principes tributorum, significat falsa quae adigerent ad serviendum: propter ut affligere illum oneribus, significat ingravescentiam per servitutes: et aedificavit urbes promptuariorum Pharaoni, significat doctrinas ex [8] falsificatis veris in naturali ubi scientifica abalienata: Pithom et Raamses, significat quale earum: et quemadmodum afflixerunt illum, ita multiplicabatur, significat quod secundum infestationes vera crescerent: et ita augebatur, significat quod firmarentur: et fastidio affecti propter filios Israëlis, significat aversationem majorem: et servire fecerunt Aegyptii filios Israëlis, significat subjugationis intentionem: in saevitia, significat immisericordiam: et amaram reddiderunt vitam illorum servitute gravi, significat usque ut infesta fieret subjugationis intentio: in luto et in lateribus, significat propter mala quae invenerunt, et falsa quae finxerunt: et in omni servitio in agro, significat subjugationis intentionem contra illa quae sunt Ecclesiae: cum omni servitio illorum, quo

servire fecerunt illos in saevitia, significat subjugationis intentionem multis modis ex immisericordia.

6651. Et surrexit rex novus super Aegyptum, quod significet scientifica separata, quae contra vera Ecclesiae, constat ex repraesentatione Pharaonis, qui hic rex, quod sit scientificum in communi, de qua n: 6015; rex vocatur, quia rex significat in genuino sensu verum, n: 1672. 2015. 2069. 3670. 4581. 4966. 5044. 6148, et in opposito sensu falsum; et cum per regem intelligitur Pharao, significatur scientificum falsum, hoc est, scientificum quod est contra vera Ecclesiae; inde etiam dicitur rex novus, nam qui fuit tempore Josephi, is repraesentabat scientificum quod cum veris Ecclesiae concordabat; quod Aegyptus sit scientificum, hic in particulari, videatur supra n: 6638.

6652. Qui non novit Josephum, quod significet quae prorsus abalienata ab Interno, constat ex significatione non nosse, quod sit abalienatum esse, nam qui non novit verum, et non novisse vult, is a vero Ecclesiae abalienatus est; quod abalienatio hic significetur, patet a sequentibus, nam duriter et saeve affixit filios Israëlis, per quos repraesentatur Ecclesia, n: 6637; et ex repraesentatione Josephi, quod sit Internum, de qua n: 6177. 6224; scientifica abalienata ab Interno, sunt scientifica opposita Ecclesiae; nam bonum et verum, quae faciunt Ecclesiam, influunt per Internum; quae si non recipiuntur a Naturali, clauditur Internum, et sic homo abalienatur a bono et vero, et tunc scientifica, quae in naturali, non alia pro scientificis veris agnoscuntur, quam quae falsa sunt; haec tunc multiplicantur, et ipsa vera foras exterminantur.

6653. Et dixit ad populum suum, quod significet scientifica subordinata, constat ex significatione populi, quod sint vera, et in opposito sensu falsa, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581, hic scientifica separata a vero, quia est populus Aegypti, quod Aegyptus sit scientificum, videatur n: 6638; quod sint scientifica quae subordinata, est quia dicitur, quod rex dixit ad populum suum. Quod per populum significentur vera, est quia in Verbo populus vocatur, qui sub rege est, et per regem significatur verum, n: 6651. Per populum significantur vera, sed intelliguntur illi qui in veris sunt; quod vera dicantur ab-

stracte, est quia ita cogitant et loquuntur spiritus et Angeli; sic enim universaliter rem comprehendunt, et simul tunc singulariter illa quae ad rem pertinent, absque reflexione ad aliquem populum, qui est in veris, in specie, quae reflexio abstraheret mentem ab idea universali, ita ab extensione intuitionis, proinde a sapientia; nam determinatio cogitationis ad aliquem populum in specie, ut quoque ad aliquam personam, limitat et finit ideas, et avertit a perceptione rei, qualis est a termino uno ad alterum. Similiter ac cum populo, se habet cum aliis denominationibus quod in sensu interno interminata significent, sicut cum gente, quod sit bonum, cum rege quod sit verum, cum principe quod sit primarium verum, cum sacerdote quod sit bonum, cumque filio, filia, genero, nuru, fratre, sorore, patre, matre, et pluribus aliis.

6654. Ecce populus filiorum Israëlis multus et numerosus prae nobis, quod significet quod invalescant vera Ecclesiae super scientificis abalienatis, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint vera et bona Ecclesiae, de qua supra n: 6647; ex significatione multus et numerosus, quod sit invalescere, quod multiplicari seu multus fieri, et numerosus, praedicetur de vero, videatur etiam supra n: 6648; et ex repraesentatione regis Aegypti et populi ejus, qui hic intelliguntur per *prae nobis*, quod sint scientifica abalienata, ut supra n: 6652: inde patet, quod per ecce populus Israëlis multus et numerosus prae nobis, significetur, quod invalescant vera super scientificis abalienatis.

6655. Age prudentia utamur illi, quod significet astum, constat ex significatione prudentiae, cum dicitur a malis, qui abalienati sunt a vero et bono, quod sit astus, nam id quod mali agunt ex astu, et quoque ex dolo, vocant prudentiam. De astu, qui significatur per prudentiam, licet hic aliquid memorare; qui in malo sunt, omnes astum vocant prudentiam, nec in alio ponunt intelligentiam et sapientiam: qui tales sunt in mundo, pejores fiunt in altera vita, et ibi ex astu contra bona et vera continue agunt; et apud illos pro intelligentibus et sapientibus agnoscuntur, qui per falsa infirmare et destruere posse sibi videntur vera, quacunque arte aut malitia hoc fiat: inde constare potest, cum homines intra Ecclesiam prudentiam po-

nunt in astu, quales sunt, quod nempe illis communicatio sit cum infernis: qui veri homines Ecclesiae sunt, tantum remoti sunt ab astu, ut prorsus abhorreant illum, et qui eorum sunt sicut angeli, volunt, si fieri posset, ut mens eorum aperta sit, et pateat cuivis manifeste quid cogitant, nam non nisi quam bonum intendunt erga proximum, et si malum apud aliquem vident, excusant; aliter qui in malo sunt, illi timent ne quicquam quod cogitant et volunt, eluceat, nam non nisi quam malum intendunt proximo, si bonum, est pro se; et si bonum faciunt, est modo in externa forma, ut appareant, lucri et honoris causa, sciunt enim quod bonum et verum, justum et aequum, tum honestum, vim latentem fortem habeant attrahendi animos, etiam malorum.

6656. Forte multiplicabitur, et erit quod obveniant bella, quod significet praevalentiam si crescit, constat ex significatione multiplicari, quod sit crescere quoad vera, de qua n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847; et ex significatione bellorum, quod sint pugnae de veris et falsis, seu pugnae spirituales, de qua n: 1664. 2686; et quia sequitur, quod adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, significatur in pugnis illis praevalentia.

6657. Et adjunget se etiam ille ad inimicos nostros, et pugnabit in nos, quod significet quod sic corroborabuntur socii qui malum inferunt, constat ex significatione adjungere se, quod sit corroborari, hostes enim, cum multitudo illis adjungitur, corroborantur; ex significatione inimicorum, quod sint socii qui commilitant; et ex significatione pugnare in nos, quod sit malum inferre, cum enim pugnatur contra aliquem, ei malum, quantum non resisti potest, infertur. Cum his ita se habet; est circum unumquemvis hominem, et quoque circum unumquemvis spiritum bonum, sphaera communis conatuum ab inferno, et sphaera communis conatuum e coelo; sphaera quae ab inferno, est sphaera conatuum faciendi malum et perdendi, quae e coelo est sphaera conatuum faciendi bonum et salvandi, videatur n: 6477; hae sphaerae sunt communes, pariter sunt sphaerae particulares circum unumquemvis hominem, sunt enim apud eum spiritus ab inferno, et sunt angeli e coelo, de quibus n: 5846 ad 5866. 5976 ad 5993; inde homo est in aequilibrio, et ei liberum cogitandi volendique malum, ac liberum cogitandi vo-

lendique bonum. Cum ergo homo Ecclesiae in tentationem venit, quod fit cum is mittitur in suum malum, tunc est pugna circum illum inter spiritus ab inferno et angelos e coelo, n: 3927. 4249. 5036; quae pugna durat, quamdiu homo tenetur in suo malo: in pugna illa quandoque apparet spiritibus ab inferno quod vincent, et tunc insurgunt, quandoque quod vincentur, et tunc retrahunt se, quapropter tunc timent, quod adjungent se plures e coelo contra illos, et sic quod dejicientur in infernum, a quo non amplius exibunt, quod etiam fit quando victi sunt: haec sunt quae intelliguntur per praevalentiam si crescit, et quod corroborarentur socii qui malum inferent. Spiritus ab inferno cum pugnant contra Angelos, sunt in mundo spirituum, et ibi in statu libero, n: 5852. Ex his nunc constare potest, quid in sensu interno intelligitur, per quod filii Israëlis ita infestati et oppressi fuerint ab Aegyptiis, et quod quantum infestati sunt, tantum multiplicati sint; et quod Jehovah, hoc est, Dominus pugnaverit pro illis, et represserit Aegyptios per plagas, et tandem submerserit omnes in mari Suph.

6658. Et ascendet e terra, quod significet quod sic instaurata erit Ecclesia, constat ex significatione ascendere, quod sit elevari, nempe versus interiora quae Ecclesiae, de qua n: 3084. 4539. 4969. 5406. 5817. 6007; et ex significatione terrae, hic terrae Goschen, quod sit Ecclesia, de qua supra n: 6649. Elevari versus interiora, quod significatur per ascendere e terra, et venire in terram Canaanem, est quod instaurata erit Ecclesia; apud hominem quidem Ecclesia instaurata est, cum ex affectione bonum agit, sed usque non plene instaurata est, quam postquam pugnaverit contra mala et falsa, ita postquam sustinuerit tentationes; dein fit ille vere Ecclesia, et tunc introducitur in coelum, quod repraesentatur per filiorum Israëlis introductionem in terram Canaanem.

6659. Et posuerunt super illum principes tributorum, quod significet falsa quae adigerent ad serviendum, constat ex significatione principum, quod sint primaria vera, de qua n: 1482. 2089. 5044; hic in opposito sensu primaria falsa; et ex significatione tributorum, ad quae a praepositis illis principibus adigebantur, quod sint servitutes, de qua n. 6394.

6660. Propter ut affligere illum oneribus, quod significet

ingravescentiam per servitutes, constat ex significatione affligere, quod sit ingravescentia; et ex significatione onerum, quae erant tributa, quod sint servitutes.

6661. Et aedificavit urbes promptuariorum Pharaoni, quod significet doctrinas ex falsificatis veris in naturali ubi scientifica abalienata, constat ex significatione urbium, quod sint doctrinae in utroque sensu, de qua n: 402. 2449. [9] 2943. 3216. 4492. 4493; ex significatione promptuariorum, quod sint falsificata vera, de qua sequitur; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sit naturale, de qua n: 5160. [10] 5799. 6015 f; quod ibi scientifica abalienata, videatur supra n: 6651. 6652. Quod urbes promptuariorum, quas populus Israëlis aedificavit Pharaoni, sint doctrinae ex falsificatis veris, est quia illi, qui in scientificis abalienatis a vero sunt, qui per Pharaonem et Aegyptios hic significantur, omnia vera Ecclesiae pervertunt et falsificant, et ex ita perversis et falsificatis veris sibi doctrinas faciunt. Vox, per quam in Lingua originali exprimuntur Promptuaria, etiam significat Armamentaria, et quoque Thesauraria, quae in sensu interno significatione paene simili sunt; Promptuaria enim sunt, ubi Annona colligitur, et per Annonam significatur verum, n: 5276. [11] 5280. 5292. 5402, et in opposito sensu falsum; Armamentaria autem sunt, ubi reconduntur arma belli, per quae significantur talia quae sunt veri pugnantis contra falsa, et in opposito sensu quae sunt falsi pugnantis contra vera, n: 1788. 2686; Thesauraria sunt, ubi opes reponuntur, et per opes ac divitias significantur cognitiones boni et veri, n: 4508, in opposito sensu cognitiones mali et falsi; ita per urbes promptuariorum, seu armamentariorum, seu thesaurariorum, significantur in genere doctrinae ex falsificatis veris.

6662. Pithom et Raamses, quod significent quale earum, nempe doctrinarum ex falsificatis veris, constat ex nominibus in Verbo, quod sint quale et status rei, de qua agitur.

6663. Et quemadmodum affixerunt illum, ita multiplicabatur, quod significet quod secundum infestationes vera crescerent, constat ex significatione affligere, quod sit infestatio; et ex significatione multiplicari, quod sit crescere quoad vera, de qua supra n: 6656. Haec quomodo se habent, quia non absque experientia ex illis quae fiunt in altera vita, hodie non sciri pos-

sunt, dicendum est; plerique spiritus, qui e mundo veniunt, et vixerunt vitam praeceptorum Domini, antequam elevari possunt in coelum, et ibi adjungi societatibus, infestantur a malis et falsis apud illos, ob finem ut illa removeantur, videatur n: 6639, nam impura sunt, quae contraxerunt in vita corporis, quae nullatenus concordant cum coelo; infestationes fiunt per immersiones in sua mala et falsa, in quibus cum sunt, spiritus qui in similibus malis et falsis sunt, adsunt, et allaborant omni modo illos a vero et bono abducere; sed usque non altius in sua mala et falsa immerguntur, quam ut influxus per Angelos a Domino praevaleat, hoc fit exactitudine sicut ad libram; ex causa, ut qui infestatur, appareat sibi [12] in libero esse, et sic ex se contra mala et falsa pugnare, cum agnitione tamen, si non tunc, usque postea, quod a Domino omnis vis resistendi fuerit, videatur n: 1937. 1947. 2881. 5660; cum hoc fit, tunc non modo firmantur vera et bona, quae prius implantata sunt, sed etiam plura insinuantur; hoc omnis pugna spiritualis, in qua pugnans fit victor, secum habet: quod ita sit, etiam a communi experientia patet, qui enim defendit sententiam suam contra alios qui eam impugnant, is confirmat se magis in sua sententia, et quoque tunc plura confirmantia pro sua sententia, quae prius non animadverterat, ut [13] et plura negantia pro opposita, invenit, ac ita se in sententia sua firmat, et quoque illam pluribus illustrat: cum pugnis spiritualibus adhuc perfectius se habet, quia pugna fit in spiritu, ac de bonis et veris, ac imprimis quia Dominus adest et per Angelos ducit, nam agitur de vita et salute aeterna; in talibus pugnis commune est, quod Dominus omnia mala, quae Inferna intendunt, vertat in bonum, quare nec permittitur plura et alia mala producere, quam quae in bonum conveniens ei, qui in pugna est, verti queunt; causa, quod ita fiat, ducit originem ex eo, quod Regnum Domini sit Regnum usuum, quapropter nihil ibi fieri potest, quam unde bonum. Ex his nunc constare potest, quomodo intelligendum, quod vera secundum infestationes crescant, quae significantur per quemadmodum affixerunt illum, ita multiplicabatur.

6664. Et ita augebatur, quod significet quod firmarentur, nempe vera, constat a significatione augeri, cum praedicatur de veris multiplicatis per infestationes a malis et falsis, quod sit

firmari; nam non alia vera manent, quam quae firmantur, quapropter quot vera firmantur tot augentur; quod per infestationes firmentur vera, videatur mox supra n: 6663.

6665. Et fastidio affecti propter filios Israëlis, quod significet aversationem majorem, constat ex significatione fastidio affici, quod sit aversatio, hic aversatio major, quia adhuc magis per afflictiones [14] multiplicabantur et augebantur.

6666. Et servire fecerunt Aegyptii filios Israëlis, quod significet subjugationis intentionem, constat ex significatione servire facere, quod sit subjugatio, hic subjugationis intentio, quia in continuo conatu subjugandi sunt, sed nusquam contra bonos praevalent; ex significatione Aegyptiorum, quod sint scientifica separata, quae contra vera Ecclesiae, de qua n: 6651; et a significatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua n: 6637; exinde patet, quod per servire fecerunt Aegyptii filios Israëlis, significetur subjugationis intentio ab illis qui sunt in scientificis separatis quae contra vera Ecclesiae. Quod subjugationis intentionem attinet, qualis sit apud malos qui ab inferno, etiam scire datum est, talis est illis conatus et intentio subjugandi eos qui in bono et vero sunt, ut non describi queat; utuntur enim omni malitia, omni astu et fraude, omni dolo, et omni crudelitate, quae tanta et talia sunt, ut si modo quoad aliquam partem memorarentur, vix aliquis in mundo potuisset credere, tam astuosa et artificiosa sunt, et quoque tam nefanda; verbo talia sunt, ut nequaquam ab ullo homine, ne quidem ab ullo angelo, resisti queant, sed a solo Domino: causa, quod talis illis conatus et intentio sit, est quia omne jucundum vitae, ita ipsa vita eorum, in male faciendo consistit; quapropter nihil aliud cogitationes eorum occupat, consequenter nihil aliud intendunt; bonum facere prorsus non possunt, quia repugnat; si bonum faciunt, est propter se, ita sibi. Ex talibus inferna hodie augentur immensum, et quod mirum, imprimis ab illis qui intra Ecclesiam sunt, ob astus, dolos, odia, vindictas, adulteria, quae ibi vigent plus quam alibi, nam ibi nunc astus pro ingenioso, et adulteria pro honesto habentur, ac ridentur qui aliter sentiunt; quia ita hodie est intra Ecclesiam, indicium est, quod ultimum ejus tempus instet, nam „nisi finis, nulla caro salvaretur," secundum Domini verba apud Matthaeum Cap: XXIV: 22; quip-

pe omne malum contagiosum est, ac infecat, [15] sicut faex massam, ita tandem omnes.

6667. In saevitia, quod significet immisericordiam, constare potest absque explicatione; nam illis, de quibus mox supra, nulla misericordia est, quia nullus amor proximi, sed solum amor sui; amor proximi, qui apud illos apparet, nec aliud est, quam amor sui, nam quantum alter favet, hoc est, quantum is suus est, tantum amatur; at quantum non favet, seu quantum non suus est, tantum rejicitur, et si prius fuerat amicus, tantum odio habetur, talia latent in amore sui; nec se manifestant in mundo, sed in altera vita, ubi erumpunt; causa quod ibi erumpant, est quia externa ibi auferuntur; et tunc patet, qualis homo interius fuerat.

6668. Et amaram reddiderunt vitam eorum servitute gravi, quod significet usque ut infesta fieret subjugationis intentio, constat ex significatione amara reddi vita, quod sit infesta fieri; et ex significatione servitutis, quod sit subjugatio, hic subjugationis intentio, ut supra n: 6666.

6669. In luto et in lateribus, quod significet propter mala quae invenerunt, et falsa quae finxerunt, constat ex significatione luti, quod sit bonum, et in opposito sensu malum, de qua sequitur; et ex significatione laterum, quod sint falsa quae fingunt, de qua n: 1296; de malis et falsis, quae infernales inveniunt et fingunt, videatur mox n: 6666. Quod lutum sit malum ex quo falsum, patet ab his locis in Verbo, apud Esaiam, « Impii sicut mare impulsum, quando quiescere non potest, *ejiciunt aquae ejus coenum et lutum,* » LVII: 20; coenum pro falso ex quo malum, et lutum pro malo ex quo falsum. Apud Jeremiam, « *Immersi sunt in lutum pedes tui,* recesserunt retrorsum, » XXXVIII: 22; immersi in lutum pedes, pro quod naturale in malum. Apud Nahum, « Aquas obsidii hauri tibi, confirma munimenta tua, *intra in coenum,* et *calca lutum,* repara fornacem lateritiam, ibi comedet te ignis, et exscindet te gladius, » III: 14. 15, calcare lutum pro ex malo cogitare falsum. Apud Habakuk, « Dicet, vae multiplicanti non suum, quousque? et *oneranti super se lutum,* nonne subito surgent mordentes te, » II: 6. 7, onerare super se lutum, pro malum. Apud

Davidem, „Jehovah fecit ascendere me e fovea devastationis, *e coeno luti*, et constituit super petra pedes meos," Psalm: XL: 3. Apud Eundem, „*Submersus sum in Luto profundo*, nec consistens, veni in profunditates aquarum, et fluctus obruit me: *eripe me e luto ne submergar*, et e profunditatibus aquarum, et ne absorbeat me profunditas," Psalm: LXIX: 3. [15.] 16; lutum pro malo, ex quo falsum. Apud Esaiam, „Venient antistites *sicut Lutum*, et sicut figulus *calcat coenum*," XLI: 25. Lutum autem pro Bono, in his locis; apud Esaiam, „Nunc Jehovah Pater noster Tu, *nos Lutum*, et Tu *figulus* noster, et opus manus tuae omnes nos," LXIV: 7; lutum pro homine Ecclesiae qui formatur, ita pro bono fidei, per quod homo formatur, hoc est, reformatur. Similiter apud Jeremiam, „Dixit Jehovah ad Jeremiam, surge et descende *domum figuli*, et ibi audire faciam te verba mea; descendi itaque *in domum figuli*, cum ecce ille fecit opus super tabula, sed corruptum est vas quod ille faciens, *sicut lutum in manu figuli*, et reversus est, et fecit illud vas aliud, quemadmodum rectum fuit, in manu *figuli* facere. Tunc factum est verbum Jehovae ad me, dicendo, num sicut figulus hic non possum facere vobis, domus Israëlis, dictum Jehovae; ecce *quemadmodum lutum in manu figuli*, sic vos in manu mea, domus Israëlis," XVIII: 1 ad 6, domus Israëlis pro Ecclesia quae formanda, et quia formatio fit per bonum charitatis et verum fidei, et illa significantur per lutum et vas figuli, ideo Propheta jussus est ire in domum figuli; quod non factum nisi per lutum et per vas figuli illa significata fuerint. Alibi etiam Jehovah seu Dominus vocatur *Figulus*, et homo qui reformatur *Lutum*, nempe Esai: XXIX: 15. 16. Cap: XLV: 9. Hiob: X. 9. Cap: XXXIII: 6. „Quod Dominus *fecerit Lutum ex sputo*, et inunxerit super oculos caeci nati, et jusserit ut lavaret se in lacu Siloam, et quod inde caecus factus videns," Joh: IX: 6. 7. 11, factum erat, quia repraesentabatur Reformatio hominis, qui in ignorantia veri natus est, et quod reformatio fiat per bonum fidei, quod est lutum.

6670. Et in omni servitio in agro, quod significet subjugationis intentionem contra illa quae Ecclesiae, constat ex significatione servitii, quod sit subjugationis intentio, de qua su-

pra n: 6666; et ex significatione agri, quod sit Ecclesia, de qua n: 2971. 3766.

6671. Cum omni servitio illorum, quo servire fecerunt illos in saevitia, quod significet subjugationis intentionem multis modis, ex immisericordia, constat ex significatione servitii, quod sit intentio subjugationis, ut supra n: 6666. 6668. 6670; et quia dicitur omne servitium, significatur quod multis modis; et ex significatione saevitiae, quod sit immisericordia, de qua n: 6667.

6672. Vers: 15 ad 21. *Et dixit rex Aegypti obstetricibus Hebraearum, quarum nomen unius Schiphra, et nomen alterius Puah. Et dixit in obstetricando vos Hebraeis, et videritis super sellis, si filius ille, et occidetis illum, et si filia illa, et vivat. Et timebant obstetrices Deum, et non fecerunt quemadmodum loquutus ad illas rex Aegypti, et vivificabant pueros. Et vocavit rex Aegypti obstetrices, et dixit illis, quapropter facitis verbum istud, et vivificatis pueros. Et dicebant obstetrices ad Pharaonem, quia non, sicut mulieres Aegyptiae, Hebraeae, quia viventes illae, antequam venit ad eas obstetrix, et pepererunt. Et benefecit Deus obstetricibus, et multiplicabatur populus, et numerosi facti valde. Et fuit, quia timuerunt obstetrices Deum, et fecit illis domos.* Et dixit rex Aegypti obstetricibus Hebraearum, significat influxum ex scientificis [separatis] in naturale, ubi vera scientifica quae Ecclesiae: quarum nomen unius Schiphra, et nomen alterius Puah, significat quale et statum naturalis ubi scientifica: et dixit, in obstetricando vos Hebraeis, et videritis super sellis, significat apperceptionem influentis veri et boni ab Interno in scientifica: si filius ille, et occidetis illum, significat si verum, quod quo modo possent, destruerent: et si filia illa, et vivat, significat quod non si bonum: et timebant obstetrices Deum, significat quod vera scientifica, quia a Divino, custodirentur: et non fecerunt, quemadmodum loquutus ad illas rex Aegypti, significat quod non ita factum, sicut intendebant qui in falsis: et vivificabant pueros, significat quod vera quia boni conservarentur: et vocabat rex Aegypti obstetrices, significat quod consilium inirent illi qui in falsis contra illos qui in veris scientificis in naturali: et dixit illis, quapropter facitis verbum istud, et vivificatis pueros, significat ira-

cundiam quod vera non destruerentur: et dicebant obstetrices ad Pharaonem, significat apperceptionem de veris illis scientificis in naturali: quia non, sicut mulieres Aegyptiae, Hebraeae, significat quod talia non sint scientifica Ecclesiae qualia scientifica illis contraria: quia viventes illae, significat quod in illis vita spiritualis: illae, antequam venit ad eas obstetrix, pepererunt, significat quod naturale non sciat antequam illis vita: et benefecit Deus obstetricibus, significat quod naturali a Divino benedictum sit: et multiplicabatur populus, et numerosi facti valde, significat quod vera inibi producerentur continue, et sic crescerent: et fuit, quia timuerunt obstetrices Deum, significat quia vera scientifica a Divino custodiebantur: et fecit illis domos, significat quod in coelestem formam disponerentur.

6673. Et dixit rex Aegypti obstetricibus Hebraearum, quod significet influxum ex scientificis separatis in naturale ubi vera scientifica quae Ecclesiae, constat ex significatione dicere, quod sit influxus, de qua n: 5743. 6291; ex significatione regis Aegypti, quod sint scientifica separata quae sunt contra vera Ecclesiae, de qua n: 6651; ex significatione obstetricum, quod sint naturale, de qua n: 4588. [16] 4921; et ex significatione Hebraearum, quod sint quae Ecclesiae, de qua n: 5136. 5236; ita quoque vera scientifica, quae sunt Ecclesiae. Quod obstetrices sint naturale, est quia naturale recipit id quod ab Interno influit, et sic quasi obstetricatur.

6674. Quarum nomen unius Schiphra, et nomen alterius Puah, quod significet quale et statum naturalis ubi scientifica, constat ex significatione nominis, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1896. 2009; et quoque status, n: 1946. 2643. 3422. 4298; nomina enim in Verbo omnia significant res, et in summa comprehendunt illa quae istius rei sunt de qua agitur, ita quale et statum ejus, hic itaque nomina Schiphra et Puah quale et statum Naturalis ubi vera scientifica, quia haec est res, de qua agitur, ut patet a mox praecedentibus n: 6673. Qui non novit, quod nomen sit quale et status rei de qua agitur, is credere potest, quod ubi nomen dicitur, sit modo nomen quod intelligitur; ita ubi de Nomine suo Dominus dicit, quod sit modo Nomen, ...um tamen est quale cultus, nempe omne fidei et charitatis per ...e colendus; ut apud Matthaeum, „Ubi sunt duo aut tres

congregati in Nomine Meo, ibi sum in medio eorum," XVIII: 20; ibi non Nomen intelligitur, sed cultus ex fide et charitate. Apud Johannem, „Quotquot receperunt, dedit illis potestatem, ut filii Dei essent, *credentibus in Nomen Ipsius,"* I: 12, [17] hic etiam per Nomen intelligitur fides et charitas, quibus Dominus colitur. Apud Eundem, „Haec scripta sunt, ut credatis, quod Jesus sit Christus, Filius Dei, *ut credentes vitam habeatis in Nomine Ipsius,"* XX: 31, similiter. Apud Eundem, „*Si quid petieritis in Nomine Meo,* hoc faciam," XIV: 13. 14, et alibi, „*Quodcunque petieritis Patrem in Nomine Meo,* dabit vobis," XV: 16. 17. Cap: XVI: 23. 24; hic non intelligitur quod peterent Patrem in Nomine Domini, sed quod Ipsum Dominum, nam ad Divinum Bonum, Quod est Pater, n: 3704, non patet aditus quam per Divinum Humanum Domini, ut quoque notum est in Ecclesiis; quare petere Ipsum Dominum, est secundum vera fidei, si secundum illa petitur, datur; ut quoque Ipse dicit in priori loco apud Johannem, „Si quid petieritis in Nomine Meo, hoc faciam," hoc adhuc constare potest ex eo, quod Dominus sit Nomen Jehovae, de quo ita apud Mosen, „Ego mitto Angelum coram te, ad custodiendum te in via, caveto a faciebus Ipsius, et audi vocem Ipsius, nec exacerba Ipsum, *quia Nomen Meum in medio Ipsius,"* Exod: XXIII: 20. 21. Apud Johannem, „*Pater glorifica Nomen Tuum,* exiit vox e coelo, et glorificavi, et rursus glorificabo," XII: 28. Apud Eundem, „*Manifestavi Tuum Nomen* hominibus, quos dedisti Mihi ex mundo. *Notum feci illis Nomen Tuum,* et notum faciam; ut amor quo amasti Me, in illis sit, et Ego in illis," XVII: 6. 26; [18] ex quibus patet, quod Dominus quoad Divinum Humanum sit Nomen Jehovae, seu omne Quale Ipsius, inde a Divino Humano est omnis cultus Divinus, et Illud est quod colendum, sic enim colitur Ipsum Divinum ad quod nulla cogitatio alioquin pertingit, et si nulla cogitatio, nec conjunctio. Quod Nomen Domini sit omne fidei et amoris, per quod Dominus colendus, ulterius ab his locis patet; apud Matthaeum, „Eritis odio habiti [a] quibuscunque *propter Nomen Meum,"* X: 22. Apud Eundem „Qui recipit unum puellum talem *in Nomine Meo,* Me recipit XVIII: 5. [19] Apud Eundem, „Omnis qui reliquerit domos, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut

liberos, aut agros, *propter Nomen Meum*, centuplum accipiet," XIX: 29. Apud Eundem, „Clamabant, Osanna Filio Davidis, *benedictus qui venit in Nomine Domini*," XXI: 9: Apud Lucam, „Amen dico vobis, quia non Me videbitis, usque dum veniat, ut dicatis, *benedictus qui venit in Nomine Domini*," XIII: 35. Apud Marcum, „Quisquis potaverit vos poculo aquae *in Nomine Meo*, eo quod Christi sitis, amen dico vobis, non perdet mercedem," IX: 41. Apud Lucam, „Reversi sunt septuaginta cum gaudio, dicentes, Domine, etiam daemonia obediunt nobis *in Nomine Tuo:* Jesus dixit illis, in hoc ne gaudete, quod spiritus obediant vobis, sed gaudete potius *quod Nomina vestra scripta sint in coelo*," X: 17. 20; nomina scripta in coelo, non sunt nomina, sed quale fidei et charitatis eorum: similiter Nomina scripta in Libro Vitae, in Apocalypsi, „*Habes pauca nomina* etiam in Sardibus, quae non polluerunt vestimenta sua: qui vicerit, hic induetur vestimentis albis, *et non delebo Nomen ejus e Libro vitae, et confitebor Nomen ejus* coram Patre, et coram Angelis Ipsius," III: 4. 5. Pariter apud Johannem, „Ingrediens per januam, pastor ovium est, *hic proprias oves vocat Nomine tenus*," X: 2. 3. In Exodo, „Jehovah ad Mosen, *novi te Nomine*," XXXIII: 12. 17. Apud Johannem, „*Multi crediderunt in Nomen Ipsius*, videntes Ipsius signa, quae faciebat," II: 23. Apud Eundem, „Qui credit in Ipsum, non judicatur; qui autem non credit, jam judicatus est, *quia non credidit in Nomen Unigeniti Dei*," III: 18. Apud Esaiam, „*Timebunt* ab occasu *Nomen Jehovae*," LIX: 19. Apud Micham, „Omnes populi *ambulant in Nomine Dei sui, et nos ambulabimus in Nomine Jehovae Dei nostri*," IV: 5. Apud Mosen, „*Jehovam Deum colerent* in loco quem electurus est, et *positurus Nomen suum*," Deut: XII: 5. 11. 14: pariter apud Esaiam Cap: XVIII: 7: et apud Jeremiam Cap: VII: 12. Praeterea pluribus aliis in locis, ut Esai: XXVI: 8. 13. Cap: XLI: 25. Cap: XLIII: 7. Cap: XLIX: 1. Cap: L: 10. Cap: LII: 5. Cap: LXII: 2. Jerem: XXIII: 27. Cap: XXVI: 16. [20] Ezech: XX: 14. 44. Cap: XXXVI: 21. 22. 23. Mich: V: 3. Malach: I: 11. Deut: X: 8. Apoc: II: 17. Cap: III: 12. Cap: XIII: 8. Cap: XVII: 8. Cap: XIV: 11. Cap: XV: 2. Cap: XIX: 12. 13. 16. Cap. XXII: 3. 4. Quod Nomen Jehovae sit omne quo coli-

tur, ita in supremo sensu omne quod procedit a Domino, constat a Benedictione, „Benedicat tibi Jehovah, et custodiat te, illuminet Jehovah facies suas super te, et misereatur tui; tollat Jehovah facies suas super te, et ponat tibi pacem: *ita ponent Nomen meum super filios Israëlis,*" Num: VI: 23 ad 27. Ex his nunc patet, quid intelligitur per Praeceptum hoc Decalogi, „*Non sumes Nomen Dei tui in vanum,* quia non innocentem habebit Jehovah eum, *qui sumserit Nomen Ipsius in vanum,*" Exod: XX: 7. Tum quid in Oratione Domini, per „*Sanctificetur Nomen Tuum,*" Matth: VI: 9.

6675. Et dixit in obstetricando vos Hebraeis, et videritis super sellis, quod significet apperceptionem influentis veri et boni ab Interno in scientifica Ecclesiae, constat ex significatione obstetricari, quod sit receptio boni et veri influentis ab Interno in naturale, est enim obstetrix naturale, quatenus recipit influxum, videatur n: 4588. [16] 6673; ex significatione Hebraearum, quod sint illa quae sunt Ecclesiae, de qua n: 5136. 5236; ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; et ex significatione sellarum, quod sint illa in naturali, quae recipiunt influentia bona et vera ab Interno, ita sunt vera scientifica, nam haec [21] recipiunt: inde patet, quod per in obstetricando vos Hebraeis, et videritis super sellis, significetur apperceptio influentis veri et boni ab Interno in scientifica Ecclesiae, quae in naturali.

6676. Si filius ille, et occidetis illum, quod significet si verum, quod, quo modo possent, destruerent, constat ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; et ex significatione occidere, quod sit destruere, nam dicitur de vero; sed destruerent modo quo possent, nam mali apud bonos vera destruere non possunt.

6677. Si filia illa, et vivat, quod significet quod non, si bonum, constat ex significatione filiae, quod sit bonum, de qua n: 489. 490. 491. 2362; et ex significatione vivere, quod sit quod non destruendum. Causa, quod rex Aegypti dixerit, quod filius occideretur, non autem filia, patet a sensu interno, qui est, quod verum conarentur destruere, non autem bonum; cum enim infernales infestant, tunc licet illis aggredi vera, non autem bona; causa est, quia vera sunt, quae oppugnari possunt,

non autem bona, haec tuta sunt a Domino, cumque infernales tentant aggredi bona, dejiciuntur profunde in infernum, nam ad praesentiam boni consistere nequeunt, est enim in omni bono Dominus praesens; inde est, quod Angeli, quia in bono sunt, tantam potestatem super infernales spiritus habeant, ut unus illorum millia infernalium domare possit: sciendum, quod in bono sit vita, nam bonum est amoris, et amor est vita hominis; si malum, quod est amoris sui et mundi, et est apparens bonum iis qui in illis sunt, impugnat bonum quod est amoris coelestis, pugnat vita unius contra vitam alterius, et quia vita ex bono amoris coelestis est ex Divino, idcirco vita ex amore sui et mundi tunc, si collidit cum illa, incipit exstingui, suffocatur enim, et sic cruciantur sicut qui in agone mortis sunt; quapropter se praecipitant in infernum, ubi iterum vitam suam recuperant, videatur n: 3938. 4225. 4226. 5057. 5058: haec quoque causa est, quod a malis geniis et spiritibus bonum oppugnari nequeat, ac ita quod illi non ausint bonum destruere; aliter se habet cum vero, hoc non vitam habet in se, sed a bono, hoc est, per bonum a Domino.

6678. Et timebant obstetrices Deum, quod significet quod vera scientifica, quia a Divino, custodirentur, constat a significatione timere Deum, quod sit custodire quod Divinum praecepit, nam qui Deum timent, custodiunt praecepta; at quia omnis timor sanctus, et inde obedientia ac custoditio praeceptorum, sunt ex Divino, et prorsus nihil ab homine, idcirco per timebant Deum, significatur quod a Divino custodirentur; et ex significatione obstetricum, quod sint naturale ubi vera scientifica, de qua n: 4588. [16] 6673. 6675.

6679. Et non fecerunt quemadmodum loquutus ad illas rex Aegypti, quod significet quod non ita factum sicut intendebant qui in falsis, constat ex significatione non fecerunt quemadmodum loquutus, quod sit non ita factum sicut intendebant, nempe quod non destruere potuerint vera, quae significantur per filios, sed quod intenderent destruere omni modo quo possent, n: 6676; et ex significatione regis Aegypti, quod sit scientificum separatum quod contra verum Ecclesiae, de qua n: 6651, ita falsum, nam scientificum illud est falsum.

6680. Et vivificabant pueros, quod significet quod vera

quia boni conservarentur, constat a significatione vivificare, quod sit conservare; et a significatione filiorum, qui hic vocantur pueri, quod sint vera, de qua supra n: 6676: filii hic vocantur pueri, quia per pueros significatur bonum innocentiae, n: 430. 2782. 5236; quare pueri hic sunt vera quae boni.

6681. Et vocavit rex Aegypti obstetrices, quod significet quod consilium inirent illi qui in falsis contra illos qui in veris scientificis in naturali, constat ex significatione vocare, quod hic sit consilium inire, nam causa vocationis erat destruere vera, sed consilium irritum factum est, quia vera a Divino custodiebantur, quod significatur per quod obstetrices timerent Deum, n: 6678: re ipsa [22] etiam mali in altera vita, qui infestant bonos, consilium inter se ineunt, quod etiam ab experientia scire datum est; ex significatione regis Aegypti, quod sint qui in falsis, de qua mox supra n: 6679; et ex significatione obstetricum, quod sint naturale ubi vera scientifica, de qua n: 4588. [16] 6673. 6675. 6678: inde patet, quod per vocavit rex Aegypti obstetrices, significetur quod consilium inirent illi qui in falsis contra illos qui in veris scientificis in naturali.

6682. Et dixit illis, quapropter facitis verbum istud, et vivificatis pueros, quod significet iracundiam quod vera non destruerentur, constat ex significatione quapropter facitis verbum istud, quod sint verba increpationis, ita iracundiae; et ex significatione vivificare, quod sit non destruere, ut supra n: 6677. 6680; et ex significatione puerorum, quod sint vera quae boni, de qua n: 6680.

6683. Et dicebant obstetrices ad Pharaonem, quod significet apperceptionem de veris illis scientificis in naturali, constat a significatione dicere in historicis Verbi, quod sit apperceptio, de qua saepius; ex significatione obstetricum, quod sint vera scientifica in naturali, de qua mox supra n: 6681; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint scientifica falsa in communi, de qua etiam supra n: 6679. 6681.

6684. Quia non, sicut mulieres Aegyptiae, Hebraeae, quod significet quod talia non sint scientifica Ecclesiae, qualia scientifica illis contraria, constat ex significatione mulierum Hebraearum, quod sint illa quae sunt Ecclesiae, de qua n: 5136. 5236. 6673. 6675; et ex significatione mulierum Aegyptiarum, quod

sint talia quae sunt contra illa quae Ecclesiae; quae quod sint scientifica, patet ab illis quae praecedunt, tum ex significatione Aegypti, quod sint scientifica, n: 6638, hic scientifica contraria veris scientificis Ecclesiae; quod mulieres sint illa quae Ecclesiae, videatur n: 252. 253.

6685. Quia viventes illae, quod significet quod in illis vita spiritualis, constat ex significatione vivere, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5890, hic vita spiritualis in illis quae Ecclesiae, quae significantur per mulieres Hebraeas. Quid vita spiritualis, aliquoties prius dictum est, sed quia hodie quid spirituale pauci sciunt, licet adhuc paucis exponere quid [23] sit; Spirituale in sua prima origine est Divinum Verum procedens a Divino Humano Domini, quod Verum in se habet Divinum Bonum, quia Divinum Verum exit a Divino Humano Domini, Quod est Divinum Bonum; Divinum illud Verum, in quo Divinum Bonum, est ipsum Spirituale in sua origine, et est ipsa vita quae implet coelum, imo quae implet universum; et ubi est subjectum, ibi influit; sed in subjectis variatur secundum formam; in subjectis quae concordant cum bono, ibi sistit vitam spiritualem; at in subjectis quae discordant a bono, ibi sistit vitam contrariam vitae spirituali, quae in Verbo appellatur mors: inde nunc patet, quid vita spiritualis, quod nempe sit esse in veris a bono, quae a Domino procedunt.

6686. Illae antequam venit ad illas obstetrix, et pepererunt, quod significet quod naturale non sciat antequam illis vita, nempe veris scientificis quae Ecclesiae, constat ex significatione obstetricis, quod sit Naturale ubi vera scientifica quae Ecclesiae, de qua supra n: 6681; et ex significatione parere, quod sint illa quae fidei et charitatis, de qua n: 3860. 3868. 3905. 3915, ita quae sunt vitae spiritualis; quod *non sciat* Naturale, significatur [per] antequam venit ad illas obstetrix. Cum hoc, quod Naturale non sciat antequam vita veris scientificis, ita se habet; vita veris scientificis in naturali omnis est a bono quod per Internum influit; quando bonum influit, prorsus nescit naturale, quia naturale est in obscuro respective; quod in obscuro sit [est ex eo, quod sit] in luce mundi et inde simul in mundanis, in quae cum lux coeli influit, fit apperceptio obscura; et quoque ex eo, quod in naturali sint communia, quae non perceptibilia sunt singula-

rium, nam quo communius aliquid est, eo minus percipit singularia; et inde eo minus percipit contingentia quae apud se existunt; et praeterea in naturali non sunt ipsa bona et vera, sed sunt repraesentativa illorum; inde nunc est, quod naturale non sciat quando vita veris scientificis, consequenter quando regeneratur, nec quomodo, secundum Domini verba apud Johannem, „Spiritus ubi vult, spirat, et vocem ejus audis, atque non scis unde venit, ac quo abit; sic est cum omni qui regeneratur a spiritu," III: 8. Per naturale intelligitur homo Externus, qui etiam homo Naturalis vocatur.

6687. Et benefecit Deus obstetricibus, quod significet quod naturali a Divino benedictum sit, constat ex significatione benefacere, cum dicitur de Deo, quod sit benedicere; et a significatione obstetricum, quod sint naturale, ubi vera scientifica, de qua supra n: 4588. [16] 6673. 6675. 6678.

6688. Et multiplicabatur populus, et numerosi facti valde, quod significet quod vera inibi producerentur continue, et sic crescerent, constat ex illis, quae supra n: 6648, dicta sunt, ubi similia verba; quod populus praedicetur de veris, videatur n: 1259. 1260. 3295. 3581.

6689. Et fuit, quia timuerunt obstetrices Deum, quod significet quia vera scientifica a Divino custodiebantur, constat ab illis, quae supra n: 6678 dicta sunt, ubi similia verba.

6690. Et fecit illis domos, quod significet quod in coelestem formam disponerentur, nempe vera scientifica in naturali, constat ex significatione domus, quod sit mens naturalis, de qua n: 4973. 5023, ita ea quae sunt illius mentis, quae hic, quia de obstetricibus dicitur, sunt vera scientifica in naturali, n: 6687; facere itaque illis domos, est disponere illa in ordinem, ac in ordinem disponuntur cum in formam coelestem. Quod haec per facere illis domos significentur, non facile sciri potest, nisi sciatur quomodo cum veris scientificis, quae sunt mentis naturalis, se habet; paucis itaque dicendum; scientifica in natura in continuas series disposita sunt, una series cum altera, et si omnes, cohaerent secundum varias affinitates et propinquitates seque habent non absimiliter ac familiae et earum generatione nascitur enim unum ab altero, et sic producuntur; inde illa qua sunt mentis, nempe bona et vera, ab antiquis dicta fuerunt d

mus, bonum ibi regnans pater, et verum illi bono adjunctum mater, et derivationes filii, filiae, generi, nurus, et sic porro: sed dispositio verorum scientificorum in naturali variatur apud unumquemvis hominem; formam enim illis inducit amor dominans, ille amor in medio est, et circum se ordinat singula; sibi proxime ponit illa, quae maxime conveniunt, et reliqua in ordine secundum convenientias; inde forma scientificis: si amor coelestis dominatur, tunc a Domino disponuntur ibi omnia in formam coelestem, quae forma est qualis est coeli, ita forma ipsius boni amoris; in hanc formam disponuntur vera, quae cum ita disposita sunt, unum agunt cum bono; et tunc cum excitatur unum a Domino, excitatur alterum; nempe cum illa quae fidei, excitantur illa quae charitatis, et vice versa: talis dispositio est, quae significatur per quod Deus fecerit obstetricibus domos.

6691. Vers: 22. *Et praecepit Pharao omni populo suo, dicendo, omnem filium, qui nascitur, in flumen projiciatis illum, et omnem filiam vivificetis.* Et praecepit Pharao omni populo suo, significat influxum communem in scientifica contraria veris Ecclesiae: dicendo, omnem filium qui nascitur in flumen projiciatis illum, significat quod omnia vera quae apparent immergerent falsis: et omnem filiam vivificetis, significat quod bonum non aggrederentur.

6692. Et praecepit Pharao omni populo, quod significet influxum communem in scientifica contraria veris Ecclesiae, constat ex significatione praecipere, quod sit influxus, de qua n: 5486. 5732, hic influxus communis, quia a Pharaone, per quem repraesentatur scientificum in communi, n: 6015; et ex significatione populi ejus, quod sint scientifica contraria veris Ecclesiae; quod Aegyptii, qui hic sunt populus, sint scientifica, saepius ostensum est, videatur n: 6638. Quod per Aegyptios scientifica contraria veris Ecclesiae significentur, est, quia repraesentativa et significativa Ecclesiae Antiquae, [quae] Ecclesia etiam apud illos fuerat, ibi versa fuerunt in magica, nam per repraesentativa et significativa Ecclesiae eo tempore fuit communicatio cum coelo; quae communicatio fuit apud illos qui in bono charitatis vixerunt, et aperta apud plures; at qui non in bono charitatis vixerunt, sed in contrariis, communicatio quandoque dabatur aperta cum spiritibus malis, qui omnia vera Eccle-

siae perverterunt, et cum illis destruxerunt bona, inde magica; hoc quoque constare potest a Hieroglyphicis Aegyptiorum, quibus etiam in sacris utebantur, nam per illa significabant spiritualia, et ordinem Divinum perverterunt. Magia, non aliud est quam perversio ordinis, imprimis est abusus correspondentiarum; ordo est, ut bona et vera quae a Domino procedunt, ab homine recipiantur, cum hoc fit, ordo est in singulis quae homo intendit et cogitat; at cum homo non recipit illa secundum ordinem, qui est a Domino, sed credit, quod omnia sint fluxus caeci, et si aliquid determinatum existit, quod sit prudentiae propriae, is ordinem pervertit, nam illa quae ordinis sunt applicat ad se, ut modo sibi consulat, non autem proximo, nisi quantum ille sibi favet; inde, quod mirum, omnes qui sibi firmiter impresserunt, quod omnia sint propriae prudentiae, et nihil Providentiae Divinae, illi in altera vita ad magiam pronissimi sunt, et quantum possunt, etiam imbuunt; imprimis illi, qui quia sibi fiderunt, et omnia suaemet prudentiae adscripserunt, plures artes et astutias excogitarunt ad se elevandos supra alios; tales, cum in altera vita judicati sunt, conjiciuntur versus inferna magicorum, quae sunt in plano sub plantis ad dextram paulo versus anteriora, extensa ad multam distantiam, in quorum profundissimis sunt Aegyptii: inde nunc est, quod per Pharaonem, Aegyptios, et Aegyptum, significentur scientifica contraria veris Ecclesiae. Ne itaque amplius repraesentativa et significativa Ecclesiae in magica verterentur, assumtus est populus Israëliticus, apud quem repraesentativa et significativa Ecclesiae restaurarentur; qui populus talis erat, ut is non posset magicum inde facere, nam erat prorsus in externis, et in nulla fide quod aliquid internum esset, minus quod aliquid spirituale, apud tales magicum non potest existere, quale apud Aegyptios.

6693. Dicendo, omnem filium qui nascitur in flumen projiciatis, quod significet quod omnia vera quae apparent immergerent falsis, constat ex significatione filii quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; et ex significatione fluminis, quod sint illa quae sunt intelligentiae, de qua n: 108. 109. 2702. 3051, hic in opposito sensu quae contraria sunt, ita falsa; quod projicere sit immergere, patet. Quod flumen Aegypti sit contrarium intelligentiae, ita falsum, constat quoque apud

Esaiam, „Recedent *flumina*, comminuentur et *exsiccabuntur fluvii Aegypti*, papyri *juxta flumen, juxta os fluminis*, et omne *semen fluminis exarescet*, impelletur, et ideo lugebunt piscatores, et tristes erunt omnes projicientes *in flumen* hamum, et expandentes rete *super facies aquarum* languescent," XIX: 6. 7. 8; quod hic per flumen Aegypti non flumen intelligatur, nec piscatores per piscatores, sed quod alia, quae non patent nisi sciatur, quid per Aegyptum, per flumen ibi, et per piscatores intelligitur, si illa sciuntur, patet sensus; quod per flumen Aegypti significetur falsum, ex singulis ibi patet. Apud Jeremiam, „Quis hic *sicut flumen* ascendit, cujus *aquae sicut flumina commoventur;* Aegyptus *sicut flumen* ascendit, et *sicut flumina commoventur aquae ejus*, nam dixit, ascendam, obtegam terram, perdam urbem, et habitantes in ea," XLVI: 7. 8; hic quoque flumen Aegypti pro falsis; ascendere et obtegere terram pro Ecclesiam; perdere urbem pro doctrinam Ecclesiae; et habitantes in ea, pro bona quae inde; quod terra sit Ecclesia, videatur n: 6649; quod urbs sit doctrina Ecclesiae, n: 402. 2449. [9] 3216. 4492. 4493; et quod habitatores sint bona ibi, n: 2268. 2451. 2712. Apud Ezechielem, „Ecce Ego contra te Pharao rex Aegypti, balaena magna, *quae cubas in medio fluviorum suorum;* qui dixit, *meus est fluvius*, et ego feci me; propterea dabo hamos in maxillas tuas, et adhaerere faciam *pisces fluviorum tuorum* squamis tuis, et faciam ascendere te *e medio fluviorum tuorum*, et omnis *piscis fluviorum tuorum* in squamis tuis haereat; relinquam in deserto te, et *omnem piscem fluviorum tuorum*," XXIX: 3. 4. 5. 9. 10; quid haec significant, nec quisquam scire potest absque sensu interno, quod non Aegyptus intelligatur, patet; ita nisi sciatur, quid Pharao, quid flumen, quid balaena, quid piscis, quid squamae; quod Pharao sit naturale ubi scientificum, videatur n: 5160. [24] 5799. 6015, quod balaenae sint communia scientificorum quae in naturali, n: 42, quod pisces sint scientifica sub communi, n: 40. 991; squamae sunt illa quae plane externa sunt, ita sensualia, quibus scientifica quae falsa adhaerent; ex his cognitis, patet quid ibi per flumen Aegypti intelligitur, quod nempe falsum. Apud Eundem, „In die illo, quo descensurus est Pharao in infernum, lugere faciam, obtegam super eum abyssum, et *inhibebo flumina ejus*, et

occludentur aquae magnae," XXXI: 15. Apud Amos, "Num propter hoc non commoveatur terra, et lugeat omnis habitans in ea, ita ut ascendat sicut rivus tota, et expellatur, et submergatur *sicut flumine Aegypti:* in die illo occidere faciam solem in meridie, et obtenebrabo terram in die lucis," VIII: 8. 9. Cap: IX: 5; terra, quae commovebitur, pro Ecclesia, n: 6649, submergi sicut flumine Aegypti, pro a falsis perire: et quia falsa significantur, dicitur, quod occidet sol in meridie, et obtenebrabitur terra in die lucis; per occidere sol in meridie, significatur quod bonum amoris coelestis recedet, et per obtenebrari terra in die lucis, quod falsa Ecclesiam occupabunt; quod sol sit bonum amoris coelestis, videatur n: 1529. 1530. 2441. 2495. 3636. 3643. 4060. 4696; quod tenebrae sint falsa, n: 1839. 1860. 4418. 4531; et quod terra sit Ecclesia, n: 82. 662. 1066. 1067. 1262. 1411. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; quisque videre potest, quod alia significantur, quam quae apparent ibi in litera, ut quod commovebitur terra, et lugebit omnis habitans in ea, quod occidet sol in meridie, et obtenebrabitur terra in die lucis; nisi Ecclesia intelligatur per terram, falsum per flumen, amor coelestis per solem, non aliquis sensus, qui explicari potest, ibi invenitur. Quia flumen Aegypti significat falsum, idcirco mandatum fuit Mosi, quod "perculeret baculo *super aquas fluminis illius,* et quod illae inde versae sint in sanguinem, et *in flumine* mortuus omnis piscis, et foetuit *flumen,*" Exod: VII: 17. 18. 20. 21; et quoque quod "Aharon extenderet manum cum baculo *super fluvios, super flumina,* et *super stagna,* ex quo ascendebant ranae super terram Aegypti," Exod: VIII: 1. 2; quod aquae in opposito sensu significent falsa, videatur n: 790; et quia aquae sunt fluminis, est flumen falsum in communi respective.

6694. Et omnem filiam vivificetis, quod significet quod bonum non aggrederentur, constat ex illis quae supra n: 6677, dicta sunt, ubi similia.

De Incolis aliarum Tellurum.

6695. *Quia ex Divina Domini Misericordia, mihi aperta sunt interiora, quae sunt spiritus mei, ac ita loqui datum est cum illis qui in altera vita, nec solum cum illis qui ex hac tellure sunt, sed etiam cum illis qui ex aliis telluribus, idcirco, quia hoc scire desiderium meum fuit, et quae scire datum digna memoratu sunt, licet illa ad finem Capitum sequentium referre. Loquutus non sum cum ipsis incolis tellurum, sed cum spiritibus et angelis, qui fuerant incolae ibi; et hoc non per diem aut septimanam, sed per plures menses, cum aperta instructione e coelo unde essent. Quod plures Tellures sint, et super illis homines, et inde spiritus et angeli, notissimum est in altera vita, nam cuivis, si desiderat, cum illis loqui conceditur.*

6696. *Sunt Spiritus, qui in Maximo Homine referunt Memoriam, sunt illi ex Planeta Mercurii; illis licet circumvagari, et sibi acquirere cognitiones rerum quae in universo; et quoque licet illis extra hujus Solis mundum transire in alios; hi dixerunt, quod non solum sint Tellures, super quibus homines, in hoc mundo, sed etiam in universo, immenso numero.*

6697. *Loquutus sum cum Spiritibus aliquoties de ea re, et dictum, quod homo, qui intellectu pollet, scire possit ex multis, quod plures Tellures sint, et ibi incolae, nam ex rationali concludi potest, quod tantae moles, quales sunt planetae, quarum aliquae magnitudine superant hanc tellurem, non sint moles vacuae, et creatae ut modo spatientur circum solem, et luceant pro una tellure, sed quod illarum usus insignior, quam talis, oporteat esse. Qui credit, sicut quisque credere debet, quod Divinum non creaverit universum propter alium finem, quam ut humanum genus existat, et inde coelum, nam genus humanum est seminarium coeli, is non potest non credere, quam quod homines sint, ubicunque aliqua tellus. Quod Planetae, qui coram oculis nostris visibiles sunt, quia intra terminos mundi hujus solis, Tellures sint, manifeste sciri potest ex eo, quod corpora terrestris materiae sint, quia lumen solis reflectunt; tum quod illae, similiter ac nostra tellus, circum solem ferantur, et inde faciant annos et anni tempora, nempe ver,*

aestatem, autumnum, et hyemem, cum variatione secundum climata; ut et quod circum axem suum, similiter ac nostra tellus, rotentur, et inde faciant dies, et horum tempora, nempe mane, meridiem, vesperam, et noctem; et insuper quod aliqui eorum habeant Lunas, quae vocantur Satellites, et circum orbem suum statis temporibus vagantur, sicut luna circum nostrum; et quod Planeta Saturnus, quia longissime a Sole distat, habeat quoque Cingulum magnum lunare, quod multam lucem, tametsi reflexam, telluri illi dat: quis unquam, qui haec novit, et ex ratione cogitat, dicere potest, quod haec inania corpora sint.

6698. *Insuper cum Spiritibus loquutus sum, quod ab homine credi queat, quod plures tellures in universo sint quam una, ex eo, quod universum aspectabile tot innumerabilibus astris illustre, tam immensum sit, et tamen id solum est medium ad finem qui ultimus creationis, qui finis est Regnum coeleste, in quo Divinum habitare potest; universum enim aspectabile est medium ut existant Tellures, et super illis homines, ex quibus Regnum coeleste; quis unquam cogitare potest, quod tam immensum medium factum sit pro tam parvo et limitato fine, qui foret si incoleretur una tellus, et ex illa sola coelum existeret; quid hoc foret pro Divino, quod Infinitum, cui parum, et vix aliquid essent millia, imo myriades tellurum, et omnes plenae incolis. Praeterea Coelum Angelicum tam immensum est, ut correspondeat singulis apud hominem, et myriades cuivis membro, organo et visceri; et scire datum est, quod coelum, quoad omnes suas correspondentias, nequaquam existere possit, nisi ex incolis perplurium tellurum.*

6699. *Aliquoties vidi sicut flumen magnum continuum, ad dextrum ad multam satis distantiam, in plano plantae pedis; et dictum ab Angelis, quod per illam viam veniant qui e mundis, et quod appareant sicut flumen ob multitudinem: a fluminis magnitudine et torrente judicare potui, quod aliquot myriades hominum per diem alluant: inde quod Tellures multo numero essent, etiam scire datum est.*

6700. *Quod cultum Divinum incolarum aliarum Tellurum attinet, qui ibi non idololatrae sunt, omnes agnoscunt Dominum pro Unico Deo; non quidem sciunt, nisi paucissimi, quod Dominus Humanum in hac Tellure assumserit, et Illud*

Divinum fecerit; sed adorant Divinum non ut Divinum prorsus incomprehensibile, verum ut comprehensibile per Humanam formam; nam cum Divinum illis apparet, in illa forma apparet, sicut etiam olim Abrahamo et aliis in hac Tellure; et quia Divinum sub Humana forma adorant, Dominum adorant: sciunt etiam, quod nemo conjungi Divino fide et amore possit, nisi Divinum in forma sit, quam aliqua idea comprehendant, si non in forma dissiparetur idea, sicut visus in universo. Cum dictum illis a nostrae telluris spiritibus, quod Dominus in hac tellure susceperit Humanum, pensitarunt aliquantum, et mox dixerunt, quod propter salvationem generis humani hoc factum sit; et quod Divinum, quod lucet ut Sol in Coelo, et cum apparet, se in forma Humana sistit videndum, sanctissimo cultu adorent; quod Dominus ut Sol in altera vita appareat, et quod inde omnis lux coeli, videatur n: 1053. 1521. 1529. 1530. 1531. 3636. 3643, 4060. 4321 *f.* 5097. *Sed de his in sequentibus plura in specie memoranda sunt.*

6701. *Spiritus et Angeli, qui ex aliis telluribus, omnes secundum tellures inter se separati sunt; non apparent in uno loco simul; causa est, quia incolae unius telluris prorsus alio genio sunt quam incolae alterius; nec consociantur in coelis, modo in intimo seu tertio coelo; qui illuc veniunt, simul sunt ab omni tellure, et illud coelum conjunctissime constituunt.*

6702. *Ad finem sequentis Capitis, dicetur de Spiritibus Planetae Mercurii.*

EXODI

CAPUT SECUNDUM.

Doctrina Charitatis.

6703. Quia ante Capita Libri Exodi institutum est tradere Doctrinam Charitatis, primum dicendum est quid Proximus, ille enim est erga quem Charitas exercenda, nisi enim scitur qui sunt Proximus, Charitas potest exerceri simili modo absque distinctione, aeque erga malos quam erga bonos; unde Charitas non fit charitas, mali enim ex benefactis malefaciunt proximo, sed boni benefaciunt.

6704. Communis opinio hodie est, quod omnis homo sit aeque proximus, et quod benefaciendum unicuivis qui opis indiget; sed prudentiae Christianae interest, bene scrutari qualis hominis vita est, et secundum illam, charitatem exercere: Internae Ecclesiae homo cum discrimine, ita cum intelligentia, hoc agit; at Externae Ecclesiae homo, quia non ita discernere res potest, indiscriminatim facit.

6705. Antiqui Proximum redegerunt in Classes, et unamquamvis Classem nominaverunt secundum nomina eorum qui apparent in mundo prae aliis opitulandi; et docuerunt quomodo Charitas exercenda esset erga illos qui in una Classe, et erga illos qui in altera; et sic in ordinem redegerunt Doctrinam, et secundum illam redegerunt vitam; inde Doctrina Ecclesiae illorum continebat Leges vitae; et inde videbant, qualis unus et alter esset homo Ecclesiae, quem vocabant fratrem, sed cum discrimine in sensu interno secundum exercitia charitatis ex genui-

na Ecclesiae Doctrina, aut ex Doctrina immutata a se; quisque enim, quia vult apparere inculpatus, vitam suam defendit, et ideo Leges Doctrinae, in sui favorem, vel explicat vel immutat.

6706. Discrimina Proximi, quae homo Ecclesiae omnino scire debet, ut sciat quale charitatis, se habent secundum bonum quod est apud unumquemvis; et quia omne Bonum procedit a Domino, est Dominus in supremo sensu ac in supereminente gradu Proximus a Quo origo; inde sequitur, quod quantum Domini quisque apud se habet, tantum sit Proximus, et quia nullus simili modo recipit Dominum, hoc est, Bonum quod ab Ipso procedit, idcirco nec unus simili modo est Proximus ac alter; omnes enim, quicunque in coelis sunt, et omnes quicunque in terris, differunt bono: nusquam datur apud duos bonum prorsus unum et idem, varium erit, ut unumquodvis per se subsistat. Sed omnia illa varia, ita omnia discrimina Proximi, quae se habent secundum receptionem Domini, hoc est, secundum receptionem Boni ab Ipso procedentis, nusquam aliquis homo, ne quidem Angelus, scire potest, sed modo in communi, ita genera et horum aliquot species: nec Dominus plus ab homine Ecclesiae requirit, quam ut vivat secundum id quod scit.

6707. Ex his nunc liquet, quod quale Boni Christiani, determinet in quo gradu unusquisque est Proximus; est enim Dominus in Bono praesens, quia id Ipsius est, et praesens est secundum quale ejus; et quia a Domino origo Proximi ducenda est, quod idcirco discrimina Proximi se habeant secundum praesentiam Domini in Bono, ita secundum quale Boni.

6708. Quod Proximus sit secundum quale boni, patet a Domini parabola de illo qui «incidit in latrones, quem semimortuum Sacerdos praeterivit, et quoque Levita, sed Samarita, postquam obligavit vulnera ejus, et infudit oleum et vinum, sustulit super proprium jumentum, et duxit in diversorium, et curam ejus habuit; hic, quia bonum charitatis exercuit, Proximus dicitur,» Luc: X: 29 ad 37: inde sciri potest, quod Proximus sint qui in Bono: at qui in malo, quidem Proximus sunt, sed prorsus alio respectu; et quia ita, aliter illis benefaciendum est: at de his, ex Divina Domini Misericordia, in sequentibus dicendum.

6709. Quia quale Boni est, quod determinat, quomodo

quisque Proximus est, est Amor qui hoc facit; nam non datur aliquod Bonum, quod non est amoris, inde omne Bonum, et inde quale Boni existit.

6710. Quod Amor sit qui facit ut Proximus sit, et quod quisque Proximus sit secundum quale ejus, patet manifeste ab illis qui in amore sui sunt; illi pro Proximo agnoscunt, qui se maxime amant, hoc est, quantum sunt sui, ita in se, hos amplectuntur, hos osculantur, his benefaciunt, et hos fratres vocant; imo etiam, quia mali sunt, hos dicunt Proximum esse prae aliis; reliquos, sicut se amant, pro Proximo habent; ita secundum quale et quantum amoris: tales a se originem Proximi ducunt, ex causa quia amor determinat.

6711. Qui autem se non amant prae aliis, prout omnes qui a Regno Domini sunt, originem Proximi ducent ab Ipso Quem supra omnia amare debent, ita a Domino; et pro Proximo habebunt unumquemvis secundum quale amoris in Ipsum. Qui itaque alios amant sicut se, et magis, qui, ut Angeli alios plus quam se, ii omnes originem Proximi ducunt a Domino, nam in Bono est Ipse Dominus, procedit enim ab Ipso: inde quoque constare potest, quod quale amoris determinet quis Proximus. Quod Dominus sit in Bono, Ipse Dominus docet apud Matthaeum, „Dicit enim illis qui in Bono fuerunt, quod illi dederint Ipsi quod ederet, quod illi potaverint Ipsum, collegerint Ipsum, induerint Ipsum, visitaverint Ipsum, et in custodia venerint ad Ipsum: et dein, quod quantum fecerint uni ex fratribus suis minimis, Ipsi fecerint," XXV: 34 ad 40.

6712. Ex his nunc constat, unde origo Proximi ab homine Ecclesiae ducenda; et quod quisque Proximus sit in eo gradu, quo propior est Domino; et quia Dominus est in Bono charitatis, quod Proximus sit secundum quale Boni, ita secundum quale Charitatis.

CAPUT II.

1. Et ivit vir e domo Levi, et duxit filiam Levi.

2. Et concepit mulier, et peperit filium, et vidit illum, quod bonus ille, et abscondit illum tribus mensibus.

3. Et non potuit amplius abscondere illum, et accepit sibi

capsam junci, et bituminavit illam bitumine et pice, et posuit in illa natum, et posuit in alga ad ripam fluminis.

4. Et stabat soror ejus e longinquo ad cognoscendum quid fieret illi.

5. Et descendit filia Pharaonis ad lavandum ad flumen; et puellae ejus euntes ad latus fluminis, et vidit capsam in medio algae, et misit ancillam suam, et accepit illam.

6. Et aperuit, et vidit illum natum, et ecce puer flens, et miserta super illum, et dixit, de natis Hebraeorum hic.

7. Et dixit soror ejus ad filiam Pharaonis, num ibo et vocabo tibi mulierem nutricem ex Hebraeis, et lactet tibi natum.

8. Et dixit illi filia Pharaonis, abi, et ivit puella, et vocavit matrem nati.

9. Et dixit ei filia Pharaonis, adduc tibi natum hunc, et lacta illum mihi, et ego dabo mercedem tuam, et accepit mulier natum, et lactavit illum.

10. Et crevit natus, et adduxit illum filiae Pharaonis, et fuit ei in filium, et vocavit nomen illius Moscheh, et dixit, quia ex aquis eduxi illum.

11. Et factum in diebus illis, et crevit Moscheh, et exivit ad fratres suos, et vidit onera illorum, et vidit virum Aegyptium percutientem virum Hebraeum e fratribus suis.

12. Et prospexit huc et illuc, et vidit quod nullus vir, et percussit Aegyptium, et abscondidit illum in arena.

13. Et exivit die altero, et ecce duo viri Hebraei altercantes, et dixit improbo, quare percutis socium tuum.

14. Et dixit, quis posuit te ad virum principem et judicem super nos, num ad occidendum me tu dicis, quemadmodum occidisti Aegyptium: et timuit Moscheh, et dixit, certe notum est verbum.

15. Et audivit Pharao verbum hoc, et quaesivit occidere Moschen; et fugit Moscheh a coram Pharaone, et habitavit in terra Midian, et habitavit juxta puteum.

16. Et sacerdoti Midianis septem filiae, et venerunt, et hauserunt, et impleverunt canaliculos, ad potandum gregem patris sui.

17. Et venerunt pastores, et depulerunt illas; et surrexit Moscheh, et adjuvit illas; et potavit gregem earum.

18. Et venerunt ad Reuelem patrem suum; et dixit, quapropter festinastis venire hodie.

19. Et dicebant, vir Aegyptius liberavit nos e manu pastorum, et etiam hauriendo hausit nobis, et potavit gregem.

20. Et dixit ad filias suas, et ubi ille, quare hoc reliquistis virum, vocate illum, et edat panem.

21. Et voluit Moscheh habitare cum viro, et dedit Zipporam filiam suam Moschi.

22. Et peperit filium, et vocavit nomen ejus Gerschom, quia dixit, peregrinus sum in terra aliena.

23. Et factum in diebus multis his, et moriebatur Rex Aegypti; et suspirabant filii Israelis e servitio, et clamabant, et ascendit clamor illorum ad Deum e servitio.

24. Et audivit Deus gemitum illorum, et recordatus est Deus foederis sui cum Abrahamo, cum Jischako, et cum Jacobo.

25. Et vidit Deus filios Israëlis, et cognovit Deus.

CONTENTA.

6713. In hoc Capite in sensu interno agitur de Vero Divino; de ejus inchoamentis et successivis statibus apud hominem Ecclesiae.

6714. In supremo sensu agitur de Domino, quomodo Ipse quoad Humanum Lex Divina factus est; Moses repraesentat Dominum quoad Legem Divinam, quae est Verbum; et in sensu respectivo repraesentat Verum Divinum apud hominem Ecclesiae.

SENSUS INTERNUS.

6715. Vers: 1. 2. 3. 4. *Et ivit vir e domo Levi, et duxit filiam Levi. Et concepit mulier, et peperit filium, et vidit illum quod bonus ille, et abscondit illum tribus mensibus. Et non potuit amplius abscondere illum, et accepit sibi capsam junci, et bituminavit illam bitumine et pice, et posuit in illa natum, et posuit in alga ad ripam fluminis. Et stabat soror ejus e lon-*

ginquo ad cognoscendum quid fieret illi. Ivit vir e domo Levi, significat originem veri ex bono: et duxit filiam Levi, significat conjunctionem cum bono: et concepit mulier, significat primum ortus: et peperit filium, significat Legem Divinam in sua origine: vidit illum quod bonus ille, significat apperceptionem quod per coelum: et abscondit illum tribus mensibus, significat plenum temporis quo non apparuit: et non potuit amplius abscondere illum, significat tempus cum apparere debuit: et accepit sibi capsam junci, significat vile quod circumcirca, sed usque a vero derivatum: et bituminavit illam bitumine et pice, significat bonum mixtum malis et falsis: et posuit in illa natum, significat quod intime ibi Lex Divina in sua origine: et posuit illum in alga ad ripam fluminis, significat quod primum inter scientifica falsa: et stabat soror ejus e longinquo ad cognoscendum quid fieret illi, significat verum Ecclesiae procul inde, et advertentiam.

6716. Ivit vir e domo Levi, quod significet originem veri ex bono, constat ex significatione viri, quod sit verum, de qua n: 3134; ex significatione esse e domo, quod sit origo; et ex repraesentatione Levi, quod sit bonum, Levi enim in supremo sensu repraesentat Divinum Amorem, de qua n: 3875; et in sensu interno amorem spiritualem, n: 3875. 4497. 4502. 4503; et quia amorem, repraesentat bonum, nam omne bonum est amoris. Quod attinet originem veri ex bono, quae hic per virum e domo Levi significatur, sciendum, quod in sequentibus in supremo sensu agatur de Domino, quomodo Ipse quoad Humanum suum factus est Lex Divina, hoc est, Ipsum verum: notum est, quod Dominus natus sit sicut alius homo, et quod cum infans, didicerit loqui sicut alius infans, et quod dein creverit scientia, tum intelligentia et sapientia; inde patet, quod Humanum Ipsius non fuerit Divinum a nativitate, sed quod Ipse illud ex propria potentia Divinum fecerit. Quod ex propria potentia, erat, quia conceptus fuit a Jehovah, inde erat intimum vitae Ipsius Ipse Jehovah; nam intimum vitae cujusvis hominis, quod Anima vocatur, est a patre, quod autem induit illud intimum, quod corpus dicitur, est a matre: quod intimum vitae, quod a patre, continue influat et operetur in externum quod a matre, et connitatur hoc sibi simile facere; etiam in utero, constare

potest ex filiis, quod nascantur in indolem patris, et quandoque nepotes et pronepotes in indolem avi et atavi; hoc inde est, quia anima, quae est a patre, continue vult externum, quod a matre, sibi simile et sui imaginem facere. Cum ita apud hominem fit, constare potest quod ita imprimis apud Dominum factum; intimum Ipsius fuit Ipsum Divinum, quia Ipse Jehovah, nam Ipsius Unigenitus Filius fuit; et quia intimum fuit Ipsum Divinum, annon Hoc, plus quam apud omnem hominem, potuit externum, quod a matre, sui imaginem, hoc est, sibi simile facere, ita Humanum, quod externum et a matre, Divinum; et hoc ex propria potentia, quia Divinum, quod intimum, ex Quo operatus est in Humanum, fuit Ipsius; sicut anima hominis, quae est intimum, est ejus: et quia Dominus progressus est secundum ordinem Divinum, Humanum suum, cum erat in mundo, fecit ut esset Divinum Verum, postmodum autem, cum plene glorificatus est, fecit ut esset Divinum Bonum, ita unum cum Jehovah. Quomodo hoc factum est, in hoc Capite in supremo sensu describitur; sed quia illa, quae in supremo sensu sunt, quae omnia agunt de Domino, intellectum humanum excedunt, licet in sequentibus exponere, quae in hoc Capite in sensu interno continentur; haec agunt de Veri Divini inchoamentis et successivis statibus apud hominem Ecclesiae, hoc est, apud hominem qui regeneratur, n: 6713. 6714; causa, quod ea in sensu interno contineantur, est, quia regeneratio hominis est imago glorificationis Humani Domini, videatur n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688. 3245. 3246. [1]

6717. Et duxit filiam Levi, quod significet conjunctionem cum bono, constat ex significatione ducere filiam, nempe in uxorem, quod sit conjunctio; et ex repraesentatione Levi, quod sit bonum, de qua mox supra n: 6716. Quomodo intelligendum est, quod verum, cujus origo ex bono, conjunctum sit cum bono, dicendum: Verum quod a Domino insinuatur apud hominem qui regeneratur, originem trahit ex bono; bonum primo tempore se non manifestat, quia est in Interno homine, verum autem se manifestat, quia est in Externo, et quia Internum agit in Externum, et non vice versa, n: 6322, est Bonum quod agit in Verum, et hoc suum facit, nam non aliud agnoscit et recipit Verum quam Bonum; hoc apparet ex affectione veri, quae

est apud hominem qui regeneratur; ipsa affectio est ex bono, aliunde affectio, quae est amoris, non venire potest: sed hoc verum, quod primo hoc tempore, hoc est, ante regenerationem, recipitur, non est verum genuinum boni, sed est verum doctrinae; nam homo tunc non expendit num verum sit, sed agnoscit quia est doctrinae Ecclesiae; et quamdiu non expendit num verum sit, et inde agnoscit, suum non est, quare nec ei appropriatur; hic status est primus homini, qui regeneratur: at cum regeneratus est, tunc bonum se manifestat, imprimis per id, quod amet vivere secundum verum quod a se agnoscit esse verum; tunc quia vult verum quod agnoscit, et agit secundum id, appropriatur ei; quia est, non ut prius, modo in intellectu, sed etiam in voluntate, et quod in voluntate est, hoc appropriatum est; et quia tunc intellectus unum facit cum voluntate, nam intellectus agnoscit et voluntas facit, est conjunctio utriusque, nempe boni et veri: cum haec conjunctio facta est, tunc, sicut ex conjugio, nascuntur continue proles, quae sunt vera et bona, cum eorum beatis et jucundis. Hi bini status sunt qui intelliguntur per originem veri ex bono, et per conjunctionem eorum. Sed verum quod conjungitur cum bono, quod hic significatur per ivit vir e domo Levi et duxit filiam Levi, non est tale verum, quod ab homine in primo statu recipitur, nam id est verum doctrinae illius Ecclesiae in qua natus est; sed est ipsum verum, nam agitur in supremo sensu de Domino, quomodo Ipse Lex Divina quoad Humanum factus est, hujus Legis verum est quod intelligitur: quod ejus origo sit bonum, est quia Divinum, quod fuit intimum Domini ac Esse vitae Ipsius, produxit id in Humano Ipsius: ita Veri illius conjunctio facta est cum Bono, nam Divinum non est nisi quam Bonum.

6718. Et concepit mulier, quod significet primum ortus, nempe Legis Divinae in Humano Domini, constat ex significatione concipere, quod sit primum ortus; per mulierem significatur hic idem quod mox supra per filiam Levi, quam vir e domo Levi duxit, nempe verum conjunctum bono.

6719. Et peperit filium, quod significet Legem Divinam in sua origine, constat ex significatione parere, quod sit existentia, de qua n: 2621. 2629, ita origo; et ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373, hic

Lex Divina quia per filium intelligitur Moses, qui quod Dominum, quoad Legem Divinam, seu Verbum, repraesentaverit, in sequentibus ostendetur.

6720. Vidit illum quod bonus ille, quod significet apperceptionem quod per coelum, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; et ex significatione boni, quod hic, quia praedicatur de Lege Divina in Domino, sit per coelum: sed quod bonus hic significet per coelum, est arcanum, quod nisi detegatur, non sciri potest; Dominus cum Humanum suum Divinum fecit, ex Divino per transfluxum per coelum hoc fecit; non quod coelum aliquid ex se contribuerit, sed ut ipsum Divinum influere posset in Humanum, trans coelum influxit; hic transfluxus fuit Divinum Humanum ante Domini adventum, et fuit Ipse Jehovah in coelis seu Dominus; Divinum, quod per coelum transfluxit, fuit Divinum Verum, seu Divina Lex, quam Moses repraesentavit; et Divinum, quod per coelum transfluit, est bonum; inde patet, unde est, quod per vidit illum, nempe filium, quod bonus ille, significetur apperceptio quod per coelum.

6721. Et abscondit illum tribus mensibus, quod significet plenum temporis, quo non apparuit, constat ex significatione abscondi, quod sit non apparere; et ex significatione trium mensium, quod sit plenum temporis et plenum status; quod tria sint plenum, seu integra periodus a principio ad finem, videatur n: 2788. 4495, et quod mensis, sicut dies et annus, sit tempus et [2] status, n: 2788; inde a tribus mensibus est status novus.

6722. Et non potuit amplius abscondere illum, quod significet tempus cum apparere debuit, constat ex significatione abscondi, quod sit non apparere, de qua mox supra n: 6721, inde non amplius abscondi est apparere; quod sit tempus cum apparere debuit, est quia per tres menses, quibus absconditus est, significatum est plenum temporis a principio ad finem, videatur mox supra, n: 6721.

6723. Et accepit capsam junci, quod significet vile quod circumcirca, sed usque ex vero derivatum, constat ex significatione capsae seu arculae, quod sit id quod circumcirca est, seu id in quo aliquid inclusum est, de qua sequitur; et ex signi-

fficatione junci, quod sit vile, sed usque a vero derivatum; quod juncus sit vile, patet, quod sit a vero derivatum, est quia juncus id significat, ut liquet apud Esaiam, „Vae terrae adumbranti alis, quae trans flumina Kuschi, qui mittit in mare legatos, et *in vasis junci* super faciebus aquarum," XVIII: 2, terra adumbrans alis pro Ecclesia, quae per ratiocinia ex scientificis se obtenebrat; trans flumina Kuschi pro ad cognitiones per quas confirmant principia falsa, n: 1164; mittere in mare legatos pro consulere scientifica, n: 28: in vasis junci super faciebus aquarum pro receptaculis veri vilissimis. In sensu opposito, apud Eundem, „Erit aridus locus in stagnum, et siticulosus in scaturigines aquarum, *gramen pro calamo et junco,*" XXXV: 7, gramen pro calamo et junco pro quod erit verum scientificum pro talibus in quibus non aliquid verum datur; quod gramen sit verum scientificum, patet a locis in Verbo ubi nominatur. Quia provisum fuit, quod Moses repraesentaret Dominum quoad Legem Divinam seu Verbum, in specie quoad Verbum Historicum, idcirco factum est, cum infans, quod poneretur in capsa seu arcula, sed in vili, quia in primo ortu, et quia erat modo repraesentativum quod ibi erat; sed dein, quod ipsa Lex Divina, postquam exsplenduerat e monte Sinai, poneretur in Arca, quae Arca Testimonii vocata est, quod intus in Arca Lex Divina posita fuerit, videatur Exod: XL: 20: I Reg: VIII: 9, et quoque quod Libri Mosis, Deut: XXXI: 24. 25. 26; inde arca sanctissima fuit, quia repraesentabat Divinum Humanum Domini quoad Divinam Legem; nam a Divino Humano Domini procedit Divina Lex seu Divinum Verum, quod idem est cum Verbo apud Johannem, „In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum; et Verbum caro factum, et habitavit apud nos, et vidimus gloriam Ipsius, gloriam ut Unigeniti a Patre," Joh: I: 1. 14; et quia arca sanctissimum illud repraesentabat, ponebatur super arcam Propitiatorium cum Cherubis; et juxta velum ejus Candelabrum cum lucernis, et mensa aurea cum panibus, quae bina significabant Divinum Amorem. Haec nunc causa est, quod Moses cum infans, quia repraesentaret Legem Divinam, positus fuerit in arcula.

6724. Et bituminavit illam bitumine et pice, quod signi-

ficet bonum mixtum malis et falsis, constat ex significatione bituminis, quod sit bonum mixtum malis; et ex significatione picis, quod sit bonum mixtum falsis; quod bitumen et pix illa significent, inde est, quia in se ignea sunt, et per igneum in Verbo significatur bonum, et in opposito sensu malum; sed quia sulphurea sunt, et quoque nigra, significant malum et falsum; ut apud Esaiam, „Dies ultionis Jehovae, *convertentur torrentes ejus in picem*, et pulvis ejus *in sulphur*, et erit terra ejus *in picem ardentem,*" XXXIV: 8. 9, pix et sulphur pro falsis et malis: inde nunc est, quod per bituminavit illam bitumine et pice, significetur bonum mixtum malis et falsis. Quod ipsam rem attinet, quod nempe circum Verum Divinum esset bonum mixtum malis et falsis, nemo potest intelligere, nisi sciat quomodo se habet cum reformatione hominis: is cum reformatur, quoad Internum suum tenetur a Domino in bono et vero, at quoad Externum immittitur in sua mala et falsa, consequenter inter spiritus infernales qui in illis malis et falsis sunt, hi circum volitant, et intentant omni modo perdere illum; sed bonum et verum, quae per Internum influunt, illum ita tutum reddunt, ut spiritus infernales ne hilum damni queant inferre; quod enim interius agit, hoc immensum praevalet super id quod exterius agit, nam interius quia purius agit in singula ipsaque individua exterioris, et sic Externum ad sui nutum disponit; sed tunc erit bonum et verum in Externo, in quo influxus ab Interno figi potest, ita potest bonum esse inter mala et falsa, et tamen in tuto esse: in hunc statum mittitur omnis qui reformatur, ita mala et falsa, in quibus est, removentur, ac bona et vera loco illorum inseruntur. Hoc Arcanum nisi sciatur, nequaquam sciri potest, cur circum Divinum Verum apud hominem sint bona mixta malis et falsis, quae significantur per bitumen et picem, quibus arcula, in qua positus fuit infans, bituminata fuit. Sciendum porro, quod bonum misceri possit cum malis et falsis, sed usque ideo non conjunguntur, unum enim fugit alterum, et ex lege ordinis [3] se a se mutuo separant; bonum enim est coeli, ac malum et falsum est inferni, ideo sicut coelum et infernum separata sunt, ita quoque omnia et singula quae inde se separant.

6725. Et posuit in illa natum, quod significet quod intime ibi Lex Divina in sua origine, constat ex significatione ponere

in illa, quod sit intime ibi, quia in arcula; et ex repraesentatione Mosis, quod sit Lex Divina, de qua in sequentibus, hic Lex Divina in sua origine, quia infans.

6726. Et posuit illum in alga ad ripam fluminis, quod significet quod primum inter scientifica falsa, constat ex significatione algae, quod sint scientifica, de qua sequitur; et ex significatione fluminis Aegypti, quod sit falsum, de qua n: 6693. Quomodo se habet cum hoc, quod illi, qui initiantur in Verum Divinum, primum inter falsa ponantur, videatur mox supra n: 6724. Quod Alga sit Scientificum, est quia omnis herba in Verbo significat aliquam speciem scientifici; alga, quae ad ripam fluminis, scientificum vile; ut quoque apud Esaiam, „Recedent flumina, et exsiccabuntur fluvii Aegypti, *calamus et alga marcescent*," XIX: 6, flumina pro illis quae sunt intelligentiae, n: 2702. 3051; exsiccabuntur fluvii Aegypti, pro illis quae sunt scientiae; calamus et alga pro scientificis infimis, quae sunt sensualia. Alga pro scientificis falsis apud Jonam, „Circumdederunt me aquae usque ad animam, abyssus circumcinxit me, *alga alligata capiti* meo," II: 6; in prophetico illo describitur status tentationum, aquae quae circumdederunt usque ad animam sunt falsa, quod inundationes aquarum sint tentationes et desolationes, videatur n: 705. 739. [4] 790. 5725; abyssus qui circumcinxit est malum falsi; alga alligata capiti, pro quod scientifica falsa obsiderent verum et bonum; ita in statu desolationum se habet.

6727. Et stabat soror ejus e longinquo, ad cognoscendum quid fieret illi, quod significet verum Ecclesiae procul inde et advertentiam, constat ex significatione sororis, quod sit verum rationale, de qua n: 1495. 2508. 2524. 2556. 3160. 3386, ita verum Ecclesiae, nam hoc verum est verum rationale; et ex significatione ad cognoscendum quid fieret, quod sit advertentia.

6728. Vers: 5. 6. 7. 8. 9. *Et descendit filia Pharaonis ad lavandum ad flumen, et puellae ejus euntes ad latus fluminis, et vidit capsam in medio algae, et misit ancillam suam, et accepit illam. Et aperuit, et vidit illum, natum, et ecce puer flens; et miserta super illum, et dixit, de natis Hebraeorum hic. Et dixit soror ejus ad filiam Pharaonis, num ibo et vocabo tibi mulierem nutricem ex Hebraeis, et lactet tibi natum. Et di-*

xit illi filia Pharaonis, abi, et ivit puella, et vocavit matrem nati. Et dixit ei filia Pharaonis, adduc tibi natum hunc, et lacta illum mihi, et ego dabo mercedem tuam; et accepit mulier natum, et lactavit illum. Et descendit filia Pharaonis, significat religiosum ibi: ad lavandum ad flumen, significat cultum ex falso: et puellae ejus euntes ad latus fluminis, significat ministeria illius religiosi quod ex falso: et vidit capsam in medio algae, significat apperceptionem veri quod vile, inter scientificum falsum: et misit ancillam suam, significat servitium: et accepit illam, significat curiositatem: et aperuit, et vidit illum natum, significat investigationem quale esset, et apperceptionem quod verum ex Divino esset: et ecce puer flens, significat tristitiam: et miserta super illum, significat admonitionem a Divino: et dixit, de natis Hebraeorum hic, significat quod ab ipsa Ecclesia esset: et dixit soror ejus ad filiam Pharaonis, significat verum Ecclesiae juxta religiosum ibi: num ibo et vocabo tibi mulierem nutricem ex Hebraeis, significat perceptionem quod insinuandum ei bonum ab ipsa Ecclesia: et dixit illi filia Pharaonis, abi, significat consensum a religioso ibi: et ivit puella, et vocavit matrem nati, significat verum boni Ecclesiae, quod adjunxerit illa quae Ecclesiae: et dixit ei filia Pharaonis, significat consensum a religioso ibi: adduc tibi natum hunc, significat ut illum adjungeret sibi: et lacta illum mihi, significat quod insinuaret ei bonum religioso conveniens: et ego dabo mercedem tuam, significat remunerationem: et accepit mulier natum, et lactavit illum, significat quod insinuaretur ei bonum ab Ecclesia.

6729. Et descendit filia Pharaonis, quod significet religiosum ibi, constat ex significatione filiae, quod sit affectio veri et boni, et inde Ecclesia, de qua n: 2362. 3963; et in sensu opposito, affectio falsi et mali, et inde religiosum quod ex illis, n: 3024, hic religiosum ex scientificis falsis, quia filia Pharaonis, per Pharaonem enim hic repraesentatur scientificum falsum, n: 6651. 6679. 6683. 6692. Quod per filias in Verbo significentur Ecclesiae, constare potest ex perpluribus illis locis, ubi Ecclesia vocatur *filia Zionis, et filia Hierosolymae;* et quoque quod per filias significentur plurium gentium religiosa, quae falsa, patet quoque ex illis locis, ubi illa vocantur filiae, sicut *filia Tyri*, Psalm: XLV: 13; *Filia Edomi*, Thren: IV: 22. *Filia*

Chaldaeorum et Babelis, Esai: XLVII: 1. 5. Jer: L: 41. 42. Cap: LI: 33. Sach: II: 11. Psalm: CXXXVII: 8. *Filia Philistaeorum*, Ezech: XVI: 27. 57. *Filia Tharschischi*, Esai: XXIII: 10. Filia Aegypti, apud Jeremiam, „Ascende Gilead, et sume balsamum *virgo filia Aegypti:* vasa migrationis fac tibi habitatrix *filia Aegypti:* pudefacta est *Filia Aegypti*, data in manum populi septentrionis," XLVI: 11. 19. 24; filia Aegypti pro affectione ratiocinandi de veris fidei, num ita sit, ex scientificis, cum negativum regnat, ita pro religioso, quod inde exsurgit, quod tale est, ut nihil credatur nisi falsum.

6730. Ad lavandum ad [5] flumen, quod significet cultum ex falso, constat a significatione lavare, quod sit purificatio a sordibus spiritualiter intellectis, de qua n: 3147, inde est cultus, quia cultus est purificationis causa; et ex significatione fluminis, hic fluminis Aegypti, quod sit falsum, de qua n: 6693.

6731. Et puellae euntes ad latus fluminis, quod significet ministeria illius religiosi quod ex falso, constat ex significatione puellarum, quod sint ministeria, nam cum filia Pharaonis significat religiosum, puellae ejus significant ministeria illius religiosi; et ex significatione fluminis, quod sit falsum, ut mox supra n: 6730: ita sunt ministeria religiosi quod ex falso, quae significantur per puellas euntes ad latus fluminis.

6732. Et vidit capsam in medio algae, quod significet apperceptionem veri quod vile inter scientificum falsum, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; ex significatione capsae junci, quod sit vile sed usque a vero derivatum, de qua n: 6723, ita verum quod vile; et a significatione Algae, quod sit scientificum falsum, de qua n: 6726; ita in medio algae, est inter id scientificum: quomodo haec se habent, supra explicatum est.

6733. Et misit ancillam suam, quod significet servitium, constat absque explicatione.

6734. Et accepit illam, quod significet curiositatem, constare potest ex significatione accipere illam, nempe capsam, cum apperciperet quod esset aliquod verum, quod vile, inter scientificum, n: 6732, quod sit curiositas, nempe sciendi quale id [6] verum esset.

6735. Et aperuit, et vidit illum, natum, quod significet in-

vestigationem quale esset, et apperceptionem quod verum a Divino esset, constat ex significatione aperire, quod sit investigare quale esset, nam qui aperit ut videat quid sit et quale sit, is investigat; ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua mox supra n: 6732; et ex repraesentatione Mosis, qui hic est natus, quod sit Lex Divina, seu Verum Divinum, de qua in sequentibus; ita verum a Divino.

6736. Et ecce puer flens, quod significet tristitiam, constat absque explicatione.

6737. Et miserta super illum, quod significet admonitionem a Divino, constat ex significatione misereri, quod sit influxus charitatis a Domino, nam cum quis ex charitate videt aliquem in miseria, ut hic filia Pharaonis natum in capsa junci et flentem, existit commiseratio, et quia haec a Domino, est admonitio: qui etiam in perceptione sunt, cum commiserantur, sciunt quod admoneantur a Domino, ut opem ferant.

6738. Et dixit, de natis Habraeorum hic, quod significet quod ab ipsa Ecclesia esset, constat ex significatione Hebraeorum, quod sint illa quae Ecclesiae, de qua n: 6675. 6684; ita nati Hebraeorum sunt qui ab ipsa Ecclesia. Quod Hebraei significent illa quae sunt Ecclesiae, est quia cum desiit Antiqua Ecclesia, incepit Ecclesia Hebraea, quae erat altera Ecclesia Antiqua; haec Ecclesia plura ex repraesentativis et significativis Ecclesiae Antiquae retinuit, et quoque Jehovam agnovit; inde est, quod per Hebraeos significetur Ecclesia: de Ecclesia Hebraea videatur n: 1238. 1241. 1343. 4516. 4517. 4874. 5136.

6739. Et dixit soror ejus ad filiam Pharaonis, quod significet Verum Ecclesiae juxta religiosum ibi, constat ex significatione sororis, quod sit Verum Ecclesiae, de qua supra n: 6727; et ex significatione filiae Pharaonis, quod sit religiosum, de qua etiam supra n: 6729; *juxta* significatur per quod adesset cum filia Pharaonis aperuit capsam.

6740. Num ibo et vocabo tibi mulierem nutricem ex Hebraeis, quod significet perceptionem quod insinuandum ei bonum ab ipsa Ecclesia, constat ex significatione mulieris nutricis, quod sit insinuatio boni, de qua n: 4563, nam per lac, quod nutrix insinuat, significatur bonum veri, seu quod idem, coeleste spirituale, n: 2184; et ex significatione Hebraearum, quod

sint illa quae sunt Ecclesiae, de qua n: 6675. 6684; quod sit perceptio, quod insinuandum bonum inde, significatur per dixit, num ibo et vocabo, nam in sensu interno intelligitur verum boni cui [7] est perceptio, in sensu autem literae intelligitur puella, cui non perceptio. Nutrix, quod sit insinuatio boni, patet quoque apud Esaiam, „Afferent filios tuos in sinu, et filiae tuae super humero apportabuntur; et erunt *Reges nutritii tui*, et dominae illorum *Nutrices tuae*," [8] XLIX: 22. 23; reges nutritii, pro insinuatione veri, quod intelligentiae; dominae nutrices pro insinuatione boni, quod sapientiae. Apud Eundem, „Attolle oculos tuos circumcirca et vide, omnes congregantur, veniunt ad te, filii tui e longinquo veniunt, et *filiae tuae ad latus a nutricibus* apportantur," LX: 4, filii, qui e longinquo veniunt, pro veris apud gentes, quae quia procul a vero Ecclesiae sunt, dicuntur e longinquo venire; filiae quae ad latus a nutricibus apportantur, pro bonis quae continue insinuantur; sunt enim filiae bona, et nutrices quae insinuant.

6741. Et dixit illi filia Pharaonis, abi, quod significet consensum a religioso illo, constat ex repraesentatione filiae Pharaonis, quod sit religiosum, de qua supra n: 6729: quod sit consensus, absque explicatione patet.

6742. Et ivit puella, et vocavit matrem nati, quod significet verum boni Ecclesiae, [quod adjunxerit illa quae Ecclesiae,] constat ex significatione puellae, quod sit verum boni Ecclesiae, de qua sequitur; ex significatione vocare, quod sit adjungere, quod enim puella vocaret, erat ut adjungeret; et ex significatione matris, quod sit Ecclesia, de qua n: 289. 2691. 2717. 5581, [9] ita quoque illa quae Ecclesiae. In Verbo nominatur Virgo, et quoque Puella, sed haec, nomine quo hic, in Lingua originali raro; virgo significat bonum quod est Ecclesiae Coelestis, puella autem verum boni, quod est Ecclesiae spiritualis; ut apud Davidem, „Viderunt gressus tuos, Deus, gressus Dei mei, Regis mei, in Sanctuario; praecesserunt cantantes, post pulsantes, *in medio puellarum tympanizantium*," Psalm: LXVIII: 25. 26; voces, quae in hoc Versu sunt, omnes praedicantur de veris boni, quae sunt Ecclesiae Spiritualis; quod Deus dicatur ubi de vero agitur, videatur n: 2769. 2807. 2822. 4402; quod Rex sit verum, n: 1672. 2015. 2069.

3009. 4575. 4581. [10] 4966. 5044. 5068. 6148; quod cantantes praedicentur de veris quae sunt Ecclesiae spiritualis, n: 418. 419. 420; tympanizantes de bono spirituali, n: 4138; inde sciri potest, quod puellae sint vera boni, quae Ecclesiae spiritualis.

6743. Et dixit ei filia Pharaonis, quod significet consensum a religioso ibi, patet, nam dederat natum matri ut lactaret illum; consensus a religioso illo hic significatur, ut supra n: 6741, ubi similia verba.

6744. Adduc tibi natum hunc, quod significet ut illum adjungeret sibi, constat ex significatione adducere, quod sit adjungere; ex significatione matris, qui hic est tibi, quod sit Ecclesia, de qua mox supra n: 6742; ex repraesentatione Mosis, qui hic natus, quod sit Lex Divina in sua origine, in supremo sensu apud Dominum, cum Ipse Humanum suum faceret ut esset Lex Divina; et in sensu respectivo apud hominem qui regeneratur, cum is in Verum Divinum initiatur, videatur supra n: 6716.

6745. Et lacta illum mihi, quod significet quod insinuaret ei bonum religioso conveniens, constat ex significatione lactare, quod sit insinuare bonum, de qua sequitur; et ex repraesentatione filiae Pharaonis, quod sit religiosum, de qua n: 6729; et quia dicit, quod lactaret illum sibi, significatur quod insinuaret bonum religioso conveniens. Quod lactare sit insinuare bonum, patet a significatione nutricis seu lactatricis, quod sit insinuatio boni, de qua supra n: 6740; tum praeter a locis ibi e Verbo allatis, etiam ab his; apud Mosen, „Populos in montem vocabunt, ibi sacrificabunt sacrificia justitiae, quia *affluentiam maris sugent*, et obtecta occultorum arenae," Deut: XXXIII: 19: propheticum Mosis de Sebulone et Jisaschare; populos in montem vocare, ibi sacrificare sacrificia justitiae, significat cultum ex amore; affluentiam maris sugere, significat quod verum scientificum in copia tunc haurient, seu quod insinuabitur, sugere hic est eadem vox cum lactari, etiam in locis sequentibus. Apud Esaiam, „Ponam te in magnificentiam aeternitatis, gaudium generationis et generationis; et *suges lac gentium*, imo *ubera regum suges*," LX: 15. 16; ibi de Sione et Hierosolyma, quae sunt Ecclesia Coelestis, Sion ejus internum, et Hierosolyma ejus externum; sugere lac gentium pro insinuatione boni coelestis;

ubera regum sugere pro insinuatione veri coelestis: quisque videre potest, quod in verbis illis lateat sensus, qui non apparet in litera, et quod sanctum sit quod in sensu illo latet, quia est Verbum Divinum, alioquin quid foret sugere lac gentium, et ubera regum sugere; sensus qui latet, et qui sanctus, neutiquam patet nisi sciatur quid significat sugere, quid lac, quid gentes, quid ubera, et quid reges; quod lac sit coelestis spirituale, seu verum boni, videatur n: 2184; quod gentes sint bona in cultu, n: 1259. 1260. 1416. 1849. 6005; quod ubera sint affectiones boni et veri, n: 6432; quod reges sint verà, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148; et quod sugere sit insinuatio boni; ex his nunc sciri potest, quis sensus verborum illorum sit, cum applicantur ad Ecclesiam coelestem, quae est Sion et Hierosolyma; cum Sion et Hierosolyma una nominantur, tunc significatur per illas Ecclesia coelestis, per Sionem ejus internum, et per Hierosolymam ejus externum, ut supra dictum; at cum Hierosolyma absque Sione nominatur, tunc utplurimum significatur Ecclesia spiritualis. Apud Eundem, „*Sugatis* et saturemini ex ubere consolationum Hierosolymae, et *exprimatis* et deliciemini ex splendore gloriae ejus: ecce Ego expando super illam, sicut flumen, pacem, et, sicut torrentem inundantem, gloriam gentium, *ut sugatis*, ad latus suscipiemini, et super genubus delectabimini," LXVI: 11. 12, sugere hic quoque pro insinuatione boni. Apud Jeremiam, „Etiam balaenae praebent mammam, *lactant foetus suos;* filia populi mei crudelis, adhaesit *lingua lactentis* palato ejus ob sitim," Thren: IV: 3. 4; filia populi mei pro Ecclesia spirituali, hic pro illa vastata, quae quod non lactet foetus suos, cum tamen balaenae, pro quod nulla insinuatio veri; adhaesit lingua lactentis palato ejus ob sitim, pro quod defectus veri talis ut omne innocentiae pereat; lactens est innocentia, et sitis est defectus veri.

6746. Et ego dabo mercedem tuam, quod significet remunerationem, constat absque explicatione.

6747. Et accepit mulier natum, et lactavit illum, quod significet quod insinuaretur ei bonum ab Ecclesia, constat a significatione mulieris, quod sit Ecclesia, de qua n: 252. 253; et ex significatione lactare, quod sit insinuatio boni, de qua mox

supra n: 6745. Est [II] status alter, qui hic describitur; primus status fuit status immissionis inter mala et falsa, n: 6724, alter hic, est status insinuationis boni Ecclesiae.

6748. Vers: 10. *Et crevit natus, et adduxit illum filiae Pharaonis, et fuit ei in filium, et vocavit nomen illius Moscheh, et dixit, quia ex aquis eduxi illum.* Et crevit natus, significat quod incrementum a bono: et adduxit illum filiae Pharaonis, significat affectionem scientificorum: et fuit ei in filium, significat quod inde ei vera prima: et vocavit nomen ejus Moscheh, significat quale status tunc: et dixit, quia ex aquis eduxi illum, significat liberationem a falsis.

6749. Et crevit natus, quod significet quod incrementum a bono, constat ex significatione crescere, quod sit incrementum; quod a bono, est quia crevit per lactationem, et lactatio ab Hebraea, est insinuatio boni Ecclesiae, n: 6745.

6750. Et adduxit illum filiae Pharaonis, quod significet affectionem scientificorum, constat ex repraesentatione filiae Pharaonis, quod sit religiosum de qua n: 6729, hic autem affectio scientificorum, nam est tertius status qui in hoc Versu describitur, et tunc per filiam significatur affectio, n: 2362. 3963; et per Pharaonem scientificum in communi, n: 6015, ita per filiam Pharaonis affectio scientificorum; patet hoc etiam a serie rerum in sensu interno, nam Moscheh, quia repraesentat Dominum quoad Legem Divinam, non potuit adduci filiae Pharaonis, et esse ei in filium, si per illam significaretur religiosum, ut prius; et praeterea scientifica sunt, quae illi, qui regenerantur, primum addiscent, sunt enim illa planum rebus intellectus, et intellectus est recipiens veri fidei, n: 6125, et verum fidei est recipiens boni charitatis; inde constare potest, quod scientificum sit primum planum cum regeneratur homo. Quod etiam scientificum fuerit primum planum Domino cum Humanum suum fecit Divinum Verum, seu Divinam Legem, significatur per quod Dominus, cum infans, in Aegyptum adduceretur, Matth: II: 13. 14, ita per Propheticum apud Hoscheam, „Ex Aegypto vocavi Filium meum," XI: 1. Matth: II: 15; quod per Aegyptum significentur scientifica, pluries ostensum est; at per scientifica non intelliguntur scientifica Philosophica, sed scientifica Ecclesiae, de quibus videatur n: 4749. 4964. 4965. 4966.

6004; haec scientifica quoque sunt, quae in genuino sensu per Aegyptum significantur. Quod per illa primum planum, videatur n: 5901.

6751. Et fuit ei in filium, quod significet quod inde ei vera prima, constat ex repraesentatione filiae Pharaonis, quae hic est ei, quod sit affectio scientificorum, de qua mox supra n: 6750; et ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 2623. 3373, hic verum primum, nam esse ei in filium, est esse in primis veris per scientifica, prima enim vera nascuntur ex scientificis, ac ita sunt sicut filii a matre quae est affectio scientificorum: quod scientificum sit planum veris quae intellectus et fidei, videatur supra n: 6750. Procedit homo in rebus fidei cum regeneratur, paene sicut procedit in veris non fidei cum adolescit; cum adolescit, tunc sensualia sunt primum planum, dein scientifica, et super his planis postea crescit judicium, apud unum plus, apud alterum minus: cum regeneratur homo, tunc communia fidei seu rudimenta doctrinae Ecclesiae sunt primum planum, dein sunt particularia doctrinae et fidei, postea successive magis interiora, haec plana sunt quae illustrantur a luce coeli; inde intellectuale, et perceptivum fidei et boni charitatis.

6752. Et vocavit nomen ejus Moscheh, quod significet quale status tunc, constat ex significatione Nominis et vocare nomen, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421. 6674, hic quale status, quia cum nominatur aliquis, ipsum nomen tunc significat statum, n: 1946. 2643. 3422. 4298; quale status quod significatur, est quale status Legis Divinae in principio apud Dominum, et quale status veri Divini in principio apud hominem qui regeneratur. Duo sunt imprimis, qui repraesentant Dominum quoad Verbum, nempe Moses et Elias, Moses Dominum quoad Libros historicos, Elias quoad Prophetas; praeterea etiam sunt Elisaeus, et ultimo Johannes Baptista, quare hic est qui intelligitur per Eliam qui venturus, Matth: XVII: 10. 11. 12. 13. Luc: I: 17; sed antequam ostendi potest, quod Moses repraesentet Legem Divinam, dicendum est quid Lex Divina; Lex Divina in lato sensu significat totum Verbum; in minus lato significat Verbum Historicum; in stricto quod per Mosen scriptum est; et in strictis-

simo decem praecepta tabulis lapideis super monte Sinai inscripta; Moses Legem in minus lato sensu, tum in stricto, et quoque in strictissimo repraesentat. *Quod Lex in lato sensu sit totum Verbum*, tam historicum, quam propheticum, constat apud Johannem, „Nos *audivimus ex Lege*, quod Christus (:Messias:) manet in aeternum," XII: 34, quod hic per Legem intelligatur etiam Verbum Propheticum, patet, nam hoc scriptum est apud Esaiam, Cap: IX: 5. 6; apud Davidem, Psalm: CX: 4; et apud Danielem, Cap: VII: 13. 14. Apud Eundem, „*Ut impleretur Verbum scriptum in Lege*, odio habuerunt Me sine causa," XV: 25, similiter, nam hoc scriptum est apud Davidem, Psalm: XXXV: 19. Apud Matthaeum, „Amen dico vobis, usque dum praetereat coelum et terra, jota unum, ac unum corniculum *non praeteribit de Lege*, donec omnia fiant," V: 18, [[12]] hic Lex in lato sensu pro toto Verbo. *Quod Lex in minus lato sensu sit Verbum historicum*, constat apud Matthaeum, „Omnia quaecunque volueritis ut faciant vobis homines, sic et vos facite illis; *haec enim est Lex et Prophetae*," VII: 12, hic distinguitur Verbum in Legem et Prophetas, et quia Verbum est distinctum in Historicum et Propheticum, sequitur quod per Legem intelligatur Verbum historicum, et per Prophetas Verbum propheticum. Similiter apud Eundem, „In his duobus mandatis *Lex et Prophetae* pendent," XXII [:40]. Apud Lucam, „*Lex et Prophetae* usque ad Johannem, abhinc Regnum Dei evangelizatur," XVI: 16. Matth: XI: 13. [[13]] *Quod Lex in stricto sensu sit Verbum quod scriptum est per Mosen*, constat apud Mosen, „Cum absolvisset Moses *scribere verba Legis hujus super librum, usque dum consummavit illa;* praecepit Moses Levitis portantibus arcam Jehovae, dicendo, accipiendo *Librum Legis hujus*, et ponite illum a latere arcae foederis Jehovae Dei vestri," Deut: XXXI: 24. 25. 26; Liber legis pro libris Mosis. Apud Eundem, „Si non custodias *facere omnia verba legis hujus scripta in Libro hoc*, omnem morbum et omnem plagam, quae non scripta in *Libro legis hujus*, occulte mittet Jehovah super te, usque dum perdaris," Deuter: XXVIII: 58. 61, similiter. Apud Davidem, „*In Lege Jehovae* beneplacitum illius, et in *Lege Ipsius* meditatur diu et noctu," Psalm: I: 2, Lex Jehovae pro Libris Mosis, nam nondum Libri prophetici,

nec historici modo Liber Joschuae et Judicum: praeter, in locis ubi dicitur Lex Mosis, de quibus in mox sequentibus. *Quod Lex in strictissimo sensu sint decem praecepta tabulis lapideis super monte Sinai inscripta*, notum est, videatur Josuae: VIII: 32; sed haec Lex etiam vocatur Testimonium, Exod: XXV: 16. 21. *Quod Moses repraesentet Legem in minus lato sensu, seu Verbum historicum, tum quoque Legem in stricto, et quoque in strictissimo*, constat ex illis locis, ubi loco Legis dicitur Moses, et ubi Lex vocatur Lex Mosis, ut apud Lucam, „Dixit illi Abraham, habent *Mosen et Prophetas*, audiunto illos; *si Mosen et Prophetas* non audiunt, nec si quis ex mortuis resurrexerit, persuadebuntur," XVI: 29. 31, hic per Mosen et Prophetas simile significatur, quod per Legem et Prophetas, nempe Verbum historicum et propheticum, inde patet quod Moses sit Lex seu Verbum historicum. Apud Eundem, „Jesus incipiens *a Mose et ab omnibus prophetis*, et interpretatus est in omnibus scripturis, quae ad Ipsum pertinerent," XXIV: 27. [14] Apud Eundem, „Oportet impleri omnia quae scripta sunt in Lege *Mosis* et *Prophetis* et Psalmis de Me," XXIV: 44. Apud Johannem, „Philippus dixit, quem scripsit *Moses in Lege*, invenimus Jesum," I: 46. Apud Eundem, „*In Lege Moses* nobis praecepit," VIII: 5. Apud Danielem, „Defluxit super nos maledictio et juramentum, quod *scriptum in Lege Mosis servi Dei*, quia peccavimus Ipsi. *Sicut scriptum in Lege Mosis*, omne malum venit super nos," IX: 11. 13. Apud Joschuam, „Joschua scripsit super lapide Altaris *copiam Legis Mosis*," VIII: 32, Lex Mosis dicitur, quia per Mosen repraesentatur Dominus quoad Legem, hoc est, quoad Verbum, in [minus] lato sensu quoad Verbum Historicum; inde est, quod tribuatur Mosi, quod est Domini; ut apud Johannem, „*Moses dedit vobis Legem: Moses dedit vobis circumcisionem;* si circumcisionem accipit homo in sabbatho, ita ut non solvatur *Lex Mosis*," VII: 19. 22. 23. Apud Marcum, „*Moses dixit*, honora patrem tuum et matrem tuam," VII: 10. Apud Eundem, „Jesus respondens dixit illis, *quid vobis praecepit Moses*, dixerunt, *Moses* permisit libellum repudii scribere, et dimittere," X: 4. 5. Et quia ob repraesentationem tribuitur Mosi, quod Domini est, dicitur et Lex Mosis, et Lex Domini, apud Lucam, „Cum impleti sunt dies purificationis illo-

rum, *juxta Legem Mosis*, deduxerunt Ipsum in Hierosolymam, ut sisterent Domino, quemadmodum scriptum est *in Lege Domini*, quod omnis masculus aperiens uterum, sanctum Domino vocandus, et darent sacrificium, juxta quod dictum *in Lege Domini*, par turturum, et duos pullos columbarum," II: 22. 23. 24. 39. Quia Moses repraesentabat Legem, licuit illi intrare ad Dominum super monte Sinai, et non solum recipere tabulas Legis ibi, sed etiam audire Legis statuta et judicia, et illa mandare populo; et quoque dicitur, *quod inde in Mosen crederent in aeternum*, „Dixit Jehovah ad Mosen, ecce ego veniam ad te in nebula nubis, ut audiat populus *quando loquutus fuero ad te*, et etiam *in te credant in aeternum*," Exod: XIX: 9; in nebula nubis dicitur, quia per nubem intelligitur Verbum in litera, inde quoque cum Moses intravit ad Dominum super monte Sinai, dicitur quod intraverit *in Nubem*, Exod: XX: 18. Cap: XXIV: 2. 18. Cap: XXXIV: 2. 3. 4. 5, [15] quod Nubes sit sensus literalis Verbi, videatur Praefatio ad Genes: Cap: XVIII, tum n: 4060. 4391. 5922. 6343 f. Et quia repraesentabat Legem seu Verbum, ideo quoque cum descendit de monte Sinai, *radiabat cutis facierum ejus* cum loqueretur; et dabat super facies suas velamen," Exod: XXXIV: 28 ad fin: radiatio facierum significabat internum Legis, nam hoc est in Luce coeli, et ideo vocatur gloria, n: 5922, et velamen significabat Externum Legis; quod velaret faciem cum loqueretur cum populo, erat quia Internum illi obtectum erat, et ita obscuratum isti populo, ut non sustinuerint aliquid lucis inde, quod facies sit Internum, videatur n: 1999. 2434. 3527. [16] 3573. 4066. 4796 ad 4805. 5102. 5695. Quia per Mosen repraesentabatur Dominus quoad Verbum Historicum, et per Eliam Dominus quoad Verbum Propheticum, idcirco cum transformatus Dominus, „visi sunt *Moses* et *Elias* cum Ipso colloquentes," Matth: XVII: 3; nec alii cum Domino, quando in Mundo Divinum Ipsius apparuit, colloqui potuerunt, quam qui repraesentabant Verbum, nam colloquutio cum Domino est per Verbum; quod Elias repraesentaverit Dominum quoad Verbum, videatur n: 2762. 5247 f. Et quia uterque, tam Moses quam Elias, simul repraesentabat totum Verbum, idcirco ubi agitur de Elia, quod mitteretur ante Dominum, memoratur uterque apud Malachiam; „*Mementote Le-*

gis Mosis, servi mei, quam praecepi illi in Chorebo pro toto Israële, statutorum et judiciorum: *En Ego mittens vobis Eliam prophetam,* antequam venit dies Jehovae magnus et terribilis,» III: 22. 23. 24; involvunt illa, quod praecederet qui annuntiaret adventum secundum Verbum.

6753. Et dixit, quia ex aquis eduxi illum, quod significet liberationem a falsis, constat ex significatione aquarum, hic aquarum fluminis Aegypti, quod sint falsa, de qua n: 6693; et ex significatione educere, quod sit liberatio. In his verbis continetur quale status, quod significatur per Nomen Moschis, quod quale in sensu supremo involvit, quod Dominus, ut Lex Divina quoad Humanum fieret, liberaverit ab omni falso, quod Humano suo a matre adhaesit, et hoc usque dum factus est Divina Lex, hoc est, Ipsum Divinum Verum, et postmodum cum glorificatus, factus est Divinum Bonum, quod est Esse Divini Veri seu Jehovah.

6754. Vers: 11. 12. 13. 14. *Et factum est in diebus illis, et crevit Moscheh, et exivit ad fratres suos, et vidit onera illorum; et vidit virum Aegyptium percutientem virum Hebraeum e fratribus suis. Et prospexit huc et illuc, et vidit quod nullus vir, et percussit Aegyptium, et abscondit illum in arena. Et exivit die altero, et ecce duo viri Hebraei altercantes, et dixit improbo, quare percutis socium tuum. Et dixit, quis posuit te ad virum principem et judicem super nos, num ad occidendum me tu dicis, quemadmodum occidisti Aegyptium; et timuit Moscheh, et dixit, certe notum est verbum.* Et factum in diebus illis et crevit Moscheh, significat cum status illi perstarent, et incrementum in veris scientificis: et exivit ad fratres suos, significat conjunctionem cum veris Ecclesiae: et vidit onera illorum, significat apperceptionem quod infestarentur a falsis: et vidit virum Aegyptium percutientem virum Hebraeum, significat scientificum abalienatum conans destruere verum Ecclesiae: e fratribus suis, significat quibus conjunctus esset: et prospexit huc et illuc, et vidit quod nullus vir, significat prudentiam, num in tuto esset: et percussit Aegyptium, significat quod destrueret scientificum abalienatum: et abscondidit illum in arena, significat quod ablegaverit ubi falsa: et exivit die altero, significat conjunctionem iterum cum Ecclesia: et ecce

duo viri Hebraei altercantes, significat apperceptionem quod intra Ecclesiam inter se pugnarent: et dixit improbo quare percutis socium tuum, significat increpationem quod unus alterius fidem destruere vellet: et dixit, quis posuit te ad virum principem et judicem super nos, significat perceptionem quod nondum in vera Ecclesiae tantum provectus ut dirimeret dissidia intra Ecclesiam: num ad occidendum me tu dicis, significat num meam fidem destruere velis: quemadmodum occidisti Aegyptium, significat sicut destruxisti falsum: et timuit Moscheh, et dixit certe notum est verbum, significat quod inter scientifica abalienata esset, et nondum in veris, ut tutus.

6755. Et factum in diebus illis, et crevit Moscheh, quod significet cum status illi perstarent, et incrementum in veris scientificis, constat ex significatione dierum, quod sint status, de qua n: **23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850**, inde factum in diebus illis, est cum status illi perstarent; et ex significatione crescere, quod sit incrementum, ut supra n: **6749**, quod incrementum in veris scientificis, patet ab illis quae mox prius n: **6751**, explicata sunt.

6756. Et exivit ad fratres suos, quod significet conjunctionem cum veris Ecclesiae, constat a significatione fratrum, quod sint vera Ecclesiae, de qua sequitur; et ex significatione exire ad illos, quod sit conjungi illis. Quod fratres attinet, significant illi nunc bona, nunc vera Ecclesiae; ubi agitur de Ecclesia coelesti, significat bona, et cum agitur de Ecclesia spirituali, significant vera; causa est, quia Ecclesia coelestis est in bono, at Ecclesia spiritualis in vero; et antiquis temporibus, omnes qui ab Ecclesia fuerunt, vocabant se fratres; qui ab Ecclesia spirituali fuerunt, se quidem vocabant fratres ex bono, n: **3803**, sed Internae Ecclesiae homines hoc faciebant cum differentia secundum quale boni, ita secundum vera, nam bonum suum quale habet a veris: postea cum Ecclesia deflexit a bono, et inde quoque a vero, tunc non amplius ex consanguinitate et affinitate spirituali, quae sunt charitatis et fidei, se mutuo appellabant fratres, sed solum ex consanguinitate et affinitate naturali, ut et ex amicitia; et quoque indigne ferre coeperunt viliorem se fratrem vocare; causa erat, quia parum vel nihili faciebant proximitates ex origine spirituali, ac plurimum et prae omni proxi-

mitates ex origine naturali et civili. Quod Vera Ecclesiae dicantur fratres, constat ex eo, quod filii Jacobi repraesentarent vera Ecclesiae in complexu, n: 5403. 5419. 5427. 5458. 5512. Quod Antiquis temporibus fratres dicti fuerint ex affinitate spirituali, est quia nova nativitas seu regeneratio faciebat consanguinitates et affinitates, in superiori gradu quam nativitas naturalis; et quia illa ab uno Patre ducunt originem, nempe a Domino; inde est, quod homines post mortem, qui in coelum veniunt, non agnoscant amplius aliquem fratrem, ne quidem matrem et patrem, nisi ex bono et vero; secundum haec novas ibi fraternitates nanciscuntur: inde nunc est, quod, qui ab Ecclesia fuerunt, se mutuo vocaverint fratres. Quod filii Israëlis omnes illos fratres dixerint, qui ex Jacobo fuerunt, reliquos autem socios, patet ab his locis; apud Esaiam, „Commiscebo Aegyptum cum Aegypto, ut pugnet *vir contra fratrem*, et vir *contra socium suum*," XIX: 2. Apud Eundem, „Vir *socium suum* adjuvat, et *fratri suo* dicit, confirma te," XLI: 6. Apud Jeremiam, „Vir *a socio suo* cavete vobis, et *super ullo fratre* ne confidite; *omnis* namque *frater* supplantando supplantat, et *omnis socius* calumniatur," IX: 3. Quod omnes qui ex Jacobo se vocaverint fratres, apud Esaiam, „Tunc adducent *omnes fratres vestros* ex omnibus gentibus, munus [17] Jehovae, super equis, super curru, et super rhedis cameratis," LXVI: 20. Apud Mosen, „Ponendo pones super eos regem, quem elegerit Jehovah Deus tuus, *e medio fratrum tuorum* pones super eos regem; non poteris dare super eos virum alienigenam, qui *non frater eorum* [18] sit," Deut: XVII: 15. Etiam filios Esavi, quia ex Jacobo fuerunt, dixerunt fratres, apud Mosen, „Transivimus *cum fratribus nostris filiis Esavi* habitantibus in Seir," Deut: II: 8. Quod antiquis temporibus se fratres appellaverint, qui erant ab Ecclesia, erat, ut supra dictum, quia Dominum pro Unico Patre agnoverunt, et quia ab Ipso eis nova anima, et nova vita; idcirco Dominus dicit, „Nolite vocari Rabbi, unus est vester Magister, Christus, *Omnes autem vos fratres estis*," Matth: XXIII: 8. Quia fraternitas spiritualis est ex amore, quod nempe unus sit alterius, et qui in bono sunt, „in Domino sunt, et Dominus in illis," Joh: XIV: 20, idcirco fratres vocantur a Domino, apud Matthaeum, „Jesus extendens manum

suam super discipulos suos, dixit, ecce Mater mea, *et fratres mei;* quisquis enim fecerit voluntatem patris mei, qui est in coelis, ille *Meus frater*, et soror, et mater est," XII: 49. Apud Eundem, „In quantum fecistis uni *ex fratribus meis minimis* Mihi fecistis," XXV: 40, et quoque discipulos fratres vocat Matth: XXVIII: 10. [19] Joh: XX: 17; per discipulos in sensu repraesentativo intelliguntur omnes qui in veris fidei et bono charitatis.

6757. Et vidit onera illorum, quod significet apperceptionem quod infestarentur a falsis, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio; de qua supra n: 6732; et ex significatione onerum, quod sint infestationes a falsis; onera enim, quae filiis Israëlis a Pharaone imponebantur, in sensu spirituali non aliud sunt; Pharao est scientificum falsum, n: 6651. 6679. 6683; infestationes a falsis nec aliud quam onera sunt illis qui in veris sunt. Quomodo infestationes a falsis, quae sunt onera illis qui in veris sunt, se habent, non sciri potest ab homine dum vivit in mundo, nam tunc non infestatur ita, vel enim mens ejus tunc adhaeret falsis, vel discutit illa, et hoc absque infestatione sensibili: at in altera vita, cum illi qui in veris infestantur a falsis, tunc tenentur a spiritibus malis in illis sicut vincti, at interiora mentis in veris a Domino, per quae discutiuntur falsa: status infestationum a falsis, qualis est in altera vita, hic in sensu interno intelligitur, sicut plura alia; nam Verbum non modo scriptum est pro homine, sed etiam pro spiritibus et angelis.

6758. Et vidit virum Aegyptium percutientem virum Hebraeum, quod significet scientificum abalienatum conans destruere verum Ecclesiae, constat a significatione viri Aegyptii, quod sit scientificum abalienatum a vero, de qua n: 6692; ex significatione percutere, quod sit destruere, hic destruere conari, quia falsa non possunt destruere vera; et ex significatione viri Hebraei, quod sit verum Ecclesiae, per virum enim significatur verum, n: 3134, et per Hebraeum Ecclesia, n: 6675. 6684.

6759. E fratribus suis, quod significet quibus conjunctus esset, constat ex significatione fratrum, quod sint vera Ecclesiae, de qua supra n: 6756; in quibus quia ipse erat, et vera Ecclesiae, quae per fratres significantur, erant, cum quibus

conjunctus esset, hic ob nexum rerum in sensu interno intelligitur conjunctio.

6760. Et prospexit huc et illuc, et vidit quod nullus vir, quod significet prudentiam num in tuto esset, constare potest absque explicatione.

6761. Et percussit Aegyptium, quod significet quod destrueret scientificum abalienatum, constat ex significatione percutere, quod sit destruere, ut supra n: 6758, et ex significatione Aegyptii, quod sit scientificum abalienatum a vero, de qua n: 6692.

6762. Et abscondidit illum in arena, quod significet quod ablegaverit ubi falsa, constat a significatione abscondere quod sit ablegare; et a significatione arenae, quod sit scientificum verum, et in opposito sensu scientificum falsum; quod arena id sit, est quia lapis, ex quo arena est, significat utrumque, n: 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798. 6426; verum etiam per arenam significatur apud Mosen, „Sebulon et Jisaschar populos in montem vocabunt, et sacrificabunt sacrificia justitiae, quia affluentiam maris sugent, et *obtecta occultorum arenae*," Deut: XXXIII: 18. 19, populos in montem vocare, pro facere ut vera fiant bona, seu fides charitas, populi enim sunt vera fidei, mons bonum charitatis, sacrificare sacrificia justitiae, pro cultu ex charitate; affluentiam maris sugere, pro abundare veris scientificis; obtecta occultorum arenae pro scientificorum verorum arcanis; et quia arena significat scientificum verum, etiam in opposito sensu significat scientificum falsum, nam pleraque in Verbo etiam oppositum sensum habent, et qualis est sensus oppositus, cognoscitur ex genuino. Cum hoc quod ablegaverit inter falsa, quae significantur per abscondidit illum in arena, ita se habet; spiritus infernales qui in falsis sunt, cum in mundo spirituum fuerunt, et ibi destruere conati sunt vera apud illos qui in tentatione sunt, relegantur dein in inferna, unde amplius exire nequeunt; hoc per experientias plures mihi scire datum est; tale est, quod significatur per relegationem inter falsa.

6763. Et exivit die altero, quod significet conjunctionem iterum cum Ecclesia, constat ex illis quae supra n: 6756 dicta sunt, ubi similia.

6764. Et ecce duo viri Hebraei altercantes, quod significet apperceptionem quod intra Ecclesiam inter se pugnarent, constat ex significatione ecce seu videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; ex significatione virorum Hebraeorum, quod sint qui ab Ecclesia, de qua supra n: 6758 f; et ex significatione altercari, quod sit pugnare.

6765. Et dixit improbo, quare percutis socium tuum, quod significet increpationem quod unus alterius fidem destruere vellet, constat ex significatione improbi, quod sit qui non in vero fidei, sed usque intra Ecclesiam; sunt enim intra Ecclesiam qui in vero fidei, et sunt qui non in vero, ut constare potest ex variis haeresibus; qui in haeresi, seu in non vero fidei sunt, hic intelliguntur per improbum; ex significatione percutere, quod sit destruere, ut supra n: 6758; et ex significatione socii, quod sit qui in vero fidei; cum enim per improbum significatur qui in non vero fidei, per socium significatur qui in vero fidei; socius dicitur, non frater, tametsi uterque Hebraeus, quia inimici; quod increpatio sit patet. Cum his ita se habet; cum regeneratur homo, mittitur in pugnas contra falsa, et tunc tenetur a Domino in vero, sed in illo vero, quod sibi persuaserat verum esse, ex hoc vero pugnatur contra falsum; ex vero non genuino etiam pugnari potest, modo sit tale, ut conjungi aliquo modo possit cum bono, et conjungitur cum bono per innocentiam, nam innocentia est medium conjunctionis; inde est quod regenerari queant intra Ecclesiam ex quacunque doctrina, sed illi prae aliis, qui in veris genuinis sunt.

6766. Et dixit, quis posuit te ad virum principem et judicem super nos, quod significet perceptionem, quod nondum in vera fidei tantum provectus, ut dirimeret dissidia intra Ecclesiam, constat ex significatione dixit, quod sit perceptio, de qua saepius; ex significatione viri principis, quod sit qui in primariis veris est, ita qui prae aliis in doctrina veri illustratus est; hic intellectus est per principem in Ecclesia repraesentativa; inde est, quod per quis posuit te ad virum principem, significetur quod nondum in vera Ecclesiae tantum provectus; quod princeps sit qui in primariis veris, videatur n: 5044; et ex significatione judicis, quod sit qui dirimit lites seu dissidia, hic dissidia intra Ecclesiam, quia inter duos viros Hebraeos, per quos signifi-

cantur illi qui ab Ecclesia. Actum est in sensu supremo de inchoamentis Legis Divinae in Humano Domini, agitur nunc de progressu illius Legis; in sensu autem interno agitur hic de progressu Divini Veri apud hominem qui regeneratur; progressus est talis, quod homo primum discernere possit inter falsum et verum, nam ex vero, in quo est, videre potest falsum, quia hoc oppositum est; at non potest primo illo tempore dirimere [dissidia] inter vera fidei intra Ecclesiam, ut hoc possit, progressus ulteriores faciet, nam homo successive illustratur; ut manifeste constare potest ab illis, qui in aetate adolescentiae et primae juventutis sunt, quod doctrinalia, quae Ecclesiae suae, credant, ipsa vera esse, et inde falsa dijudicent, sed quod nondum possint dirimere dissidia inter illa quae sunt fidei intra Ecclesiam: hoc successive venit; quare etiam homo, cui hoc dari potest, provectioris aetatis erit, cui interiora intellectus illustrata sunt.

6767. Num ad occidendum me tu dicis, quod significet num meam fidem destruere velis, constat ex significatione occidere, quod sit destruere, de qua sequitur; et ex significatione viri Hebraei, qui hic est me, quod sit qui ab Ecclesia, ita quoque fides, nam fides est Ecclesiae, quae ita unitae sunt, ut qui destruit fidem apud aliquem, is destruat Ecclesiam apud illum; et hoc quoque est occidere illum, nam qui fidem, is vitam spiritualem aufert, vita quae remanet est vita quae vocatur mors; inde patet, quod per num ad occidendum me tu dicis, significetur num meam fidem destruere velis. Quod occidere sit vitam spiritualem auferre, patet a locis pluribus in Verbo; ut apud Jeremiam, „Abripe eos sicut pecudem ad mactationem, et destina eos *ad diem occisionis:* quousque lugebit terra, et herba omnis agri exarescet, propter malitiam habitantium in ea, consumentur bestiae et avis," XII: 3. 4; dies occisionis pro tempore vastationis Ecclesiae, cum non amplius aliqua fides, quia non charitas; terra quae lugebit pro Ecclesia; herba omnis agri pro omni vero scientifico Ecclesiae; consumentur bestiae et avis pro quod bona et vera; quod terra sit Ecclesia, videatur n: 566. 662. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4335. 4447. 5577; quod herba sit verum scientificum, constat a locis in Verbo ubi herba nominatur, et quod ager

sit id quod est Ecclesiae, n: 2971. 3310. 3766; quod bestiae sint affectiones boni, ita bona, n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 1823. 2179. 2180. 3218. 3519. 5198; quod aves sint affectiones veri, n: 5149; inde constare potest, quis sensus illorum verborum est, et quoque quod sensus spiritualis sit in singulis ibi; quisque videre potest, quod absque interiori sensu non intelligeretur, quid dies occisionis, quid quod lugebit terra, quod herba omnis agri exarescet, propter malitiam habitantium in ea, et quod consumentur bestiae et avis. Apud Sachariam, „Sic dixit Jehovah Deus meus, *pasce oves occisionis*, quas possessores earum *occidunt*," XI: 4. 5; oves occisionis manifeste pro illis, quorum fidem possessores destruunt. Apud Ezechielem, „Prophanasti Me apud populum meum, pro pugillis hordeorum, et pro frustis panis, *ad occidendum animas quae non mori debent*, et ad vivificandum animas quae non vivere debent," XIII: 19, hic occidere etiam manifeste pro destruere vitam spiritualem, hoc est, fidem et charitatem. Apud Esaiam, „Quid facietis die visitationis et vastationis, infra vinctos, et *infra occisos* cadent," X: 3. 4, ibi occisi pro illis qui in inferno, ita qui in malis et falsis. Apud Eundem, „Tu projectus es e sepulchro tuo sicut surculus abominabilis, *vestimentum occisorum, confossi gladio*, non adunaberis cum iis in sepulchro, nam terram tuam perdidisti, *populum tuum occidisti*," XIV: 19. 20; occisi pro illis qui privati vita spirituali; populum occidisti pro quod destruxerit vera et bona fidei. Apud Johannem, „Fur non venit nisi ut furetur, *occidat* et *perdat*: Ego veni, ut vitam habeant," X: 10; occidere, pro vitam fidei destruere; quare dicitur Ego venio ut vitam habeant. Apud Marcum, „Tradet frater fratrem *in mortem*, et pater liberos, et consurgent liberi contra parentes, et *occident illos*," XIII: 12, ibi de ultimis temporibus Ecclesiae, cum non amplius aliqua charitas, et ideo nec aliqua fides; frater, liberi, et parentes, in sensu interno sunt bona et vera Ecclesiae, et occidere est destruere illa. Quia per occisum significabatur [20] deprivatus vita spirituali, et per agrum Ecclesia, idcirco statutum erat in Ecclesia Repraesentativa, quod „si quis tangeret in *superficie agri* aliquem *confossum gladio*, aut *occisum*, immundus esset septem dies," Num: XIX: 16; confossus gladio quod sit verum a falso ex-

stinctum, videatur n: 4503, nam gladius est falsum quod exstinguit verum, n: 2799. 4499. 6353. Pariter hoc statutum erat: „si quis *occisus* inveniretur in terra haereditatis *super agro*, nec notus quis *occiderit*, seniores et judices mensurarent inter urbes quae circumcirca, inventa sic urbe proxima, acciperent vitulum, et ad flumen rapidum decollarent; praeter plura," Deut: XXI: 1 ad 10.

6768. Quemadmodum occidisti Aegyptium, quod significet sicut destruxisti falsum, constat ex significatione occidere, quod sit destruere, de qua mox supra n: 6767; et ex significatione Aegyptii, quod sit scientificum abalienatum a vero, ita falsum, de qua n: 6692. 6758. 6761.

6769. Et timuit Moscheh, et dixit, certe notum est verbum, quod significet quod inter scientifica abalienata esset, et nondum in veris, ut tutus, constat ex significatione timere, quod sit non esse in tuto, tunc enim timor; quod non in tuto, est quia non in veris; nam qui in veris sunt, illi in tuto sunt ubicunque vadunt, etiam si in mediis infernis; quod qui nondum in veris, non in tuto sint, causa est, quia non vera, communicant cum spiritibus malis; haec significantur per illa verba, quod timuit Moscheh, et dixit, certe notum est verbum, nempe Aegyptiis, inter quos erat; ut quoque patet a mox sequentibus, „quod audiverit Pharao verbum hoc, et quaesiverit occidere Moschen."

6770. Vers: 15. 16. 17. 18. 19. *Et audivit Pharao verbum hoc, et quaesivit occidere Moschen; et fugit Moscheh a coram Pharaone; et habitavit in terra Midian, et habitavit juxta puteum. Et sacerdoti Midianis septem filiae, et venerunt et hauserunt, et impleverunt canaliculos, ad potandum gregem patris sui. Et venerunt pastores, et depulerunt illas; et surrexit Moscheh, et adjuvit illas, et potavit gregem earum. Et venerunt ad Reulem patrem suum; et dixit, quapropter festinastis venire hodie. Et dicebant, vir Aegyptius liberavit nos e manu pastorum, et etiam hauriendo hausit nobis, et potavit gregem.* Et audivit Pharao verbum hoc, et quaesivit occidere Moschen, significat quod scientificum falsum eo appercepto destruere vellet verum quod Legis a Divino: et fugit Moscheh a coram Pharaone, significat quod separaretur a falsis: et habitavit in terra Midian,

significat vitam in Ecclesia apud illos qui in simplici bono: et habitavit juxta puteum, significat studium ibi in Verbo: et sacerdoti Midianis septem filiae, significat sancta Ecclesiae illius: et venerunt et hauserunt, significat quod instruerentur in veris ex Verbo: et impleverunt canaliculos, significat quod inde ditarent doctrinam charitatis: ad potandum gregem suum, significat ut inde instruerentur illi qui in bono: et venerunt pastores, et depulerunt illas, significat quod docentes, qui in malis, se opponerent: et surrexit Moscheh et adjuvit illas, significat opem a veris quae Legis a Divino: et potavit gregem earum, significat quod instruerentur inde qui in bono: et venerunt ad Reulem patrem suum, significat conjunctionem cum ipso Ecclesiae illius bono: et dixit, quapropter festinastis venire hodie, significat perceptionem quod nunc certa conjunctio: et dicebant, vir Aegyptius liberavit nos e manu pastorum, [21] significat quia verum scientificum, quod Ecclesiae, valuit supra potentiam doctrinae falsi ex malo: et etiam hauriendo hausit nobis, significat quod ex Verbo instrueret: et potavit gregem, significat illos qui ab Ecclesia ibi. [22]

6771. Et audivit Pharao verbum hoc, et quaesivit occidere Moschen, quod significet quod scientificum falsum eo appercepto destruere vellet verum quod Legis a Divino, constat ex significatione audire, quod sit appercipere, de qua n: 5017; ex repraesentatione Pharaonis, quod sit scientificum quod contra vera Ecclesiae, ita falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683; ex significatione occidere, quod sit destruere, de qua n: 6767, ita quaerere occidere, est velle destruere; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, et Verum Divinum, de qua n: 6752; ita verum quod Legis Divinae: dicitur Verum quod Legis Divinae, non Lex Divina, quia adhuc agitur de progressu Legis Divinae in Humano Domini: ex his constat, quod per audivit Pharao verbum hoc, et quaesivit occidere Moschen, significetur quod scientificum falsum eo appercepto destruere vellet verum, quod Legis Divinae.

6772. Et fugit Moscheh a coram Pharaone, quod significet quod separaretur a falsis, constat ex significatione fugere, quod sit separari; ex repraesentatione Moschis, quod sit verum quod Legis a Divino, de qua mox supra n: 6771. Hic nunc inchoat

quintus status progressionis Legis Divinae in Humano Domini, ac in sensu respectivo progressionis Veri Divini apud hominem qui regeneratur, qui est separationis a falsis, et adjunctionis cum veris simplicis boni; sequitur dein sextus status qui est adjunctionis cum bono.

6773. Et habitavit in terra Midian, quod significet vitam inter illos qui in simplici bono, constat ex significatione habitare, quod sit vita, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451. 6051; et ex significatione Midianis, quod sint qui in veris simplicis boni, de qua n: 3242. 4756. 4788; terra dicitur, quia significatur Ecclesia, ubi illi; quod terra sit Ecclesia, videatur n: 6767, med: [23]

6774. Et habitavit juxta puteum, quod significet studium ibi in Verbo, constat ex significatione habitare, quod sit vita, de qua mox supra n: 6773, [24] hic studium vitae; et ex significatione putei, quod sit Verbum, de qua n: 2702. 3424: Verbum vocatur quandoque puteus, quandoque fons, cum vocatur puteus significatur Verbum quoad sensum literalem, et cum fons, significatur Verbum quoad sensum internum, n: 3765; hic habitare dicitur juxta puteum, quia significatur Verbum quoad sensum literalem, nam ille sensus est primus illis qui regenerantur, et ad Verum Divinum progrediuntur, de quibus in sensu interno hic agitur; qui etiam in veris simplicis boni sunt, qui hic per Midianem intelliguntur, nec alium sensum quam literalem curant.

6775. Et sacerdoti Midianis septem filiae, quod significet sancta Ecclesiae illius, constat ex significatione filiarum sacerdotis, quod sint illa quae sunt Ecclesiae, quod filia sit Ecclesia, videatur n: 2362. 3963. 6729, et quod sacerdos sit bonum amoris, n: 1728. 3670. 6148; ita per sacerdotis filias significatur Ecclesia quoad bonum; ex significatione Midianis, quod sint qui in veris simplicis boni, de qua mox supra n: 6773; et ex significatione septem, quod sint sanctum, de qua n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268; ita per quod Sacerdoti Midianis septem filiae, significantur sancta Ecclesiae illorum qui in veris simplicis boni. In simplici bono dicuntur esse, qui in Ecclesiae externis sunt, ac simpliciter credunt Verbo quoad sensum ejus literalem, quisque secundum suum captum, et secundum illa

quae credunt etiam vivunt, ita in bono secundum quale ejus ex veris; Internum Ecclesiae influit apud illos per bonum, sed quia non in veris interioribus sunt, bonum quod influit fit commune, ita obscurum, nam Lux spiritualis non ibi influere potest in singularia, et sic res distincte illustrare; qui tales in altera vita donantur coelo secundum quale boni ex veris: tales sunt qui hic per Midianem intelliguntur; in proprio autem sensu sunt illi, qui extra Ecclesiam sunt, et in bono secundum religiosum suum vivunt.

6776. Et venerunt et hauserunt, quod significet quod instruerentur in veris ex Verbo, constat ex significatione haurire, quod sit instrui in veris fidei, et illustrari, de qua n: 3058. 3071; quod ex Verbo, significatur per puteum, ex quo hauserunt; quod puteus sit Verbum, videatur supra n: 6774.

6777. Et impleverunt canaliculos, quod significet quod inde ditarent doctrinam charitatis, constat ex significatione ex puteo implere, quod sit inde seu ex Verbo ditare; et ex significatione canaliculi, quod sit doctrina charitatis: quod canaliculus seu aqualis sit doctrina charitatis, inde est, quia est canalis ligneus, in quem hauritur aqua ex puteo ad potandum greges; ligneum enim in sensu interno significat bonum charitatis, n: 3720; haurire significat instrui, n: 3058. 3071; aqua, quae hauritur, significat verum fidei, n: 2702. 3058. 4976. 5668; puteus ex quo hauritur, significat Verbum, n: 2702. 3424. 6774, et potare greges significat instruere in bono, ex Verbo, n: 3772: ex his constare potest, quod canaliculus sit doctrina charitatis.

6778. Ad potandum gregem patris sui, quod significet ut inde instruerentur in bono, constat ex significatione potare, quod sit instruere, de qua n: 3772; ex significatione gregis, quod sint qui discunt et ducuntur ad bonum charitatis, de qua n: 343. 3772. 5913. 6048; et ex repraesentatione Reulis, qui hic est pater, et qui erat sacerdos, quod sit bonum illius Ecclesiae, ubi illi qui in vero simplicis boni, de quibus supra n: 6773. 6775.

6779. Et venerunt pastores, et depulerunt, quod significet docentes, qui in malis, quod se opponerent, constat ex significatione pastorum, quod sint qui docent et ducunt ad bonum

charitatis, de qua n: 343. 3795. 6044, hic qui docent, sed quia in malis sunt, non ducunt ad bonum charitatis, de qua sequitur; ex significatione depellere, quod sit se opponere; et ex significatione filiarum, quae sunt quas depulerunt, quod sint quae Ecclesiae, de qua supra n: 6775. Per pastores hic quidem significantur qui docent, sed qui non ducunt ad bonum charitatis, quia in malis sunt; nam qui in malis sunt nusquam agnoscunt quod charitas et ejus opera ad salutem faciant, non enim agnoscere possunt quae contra vitam eorum sunt, nam hoc foret contra semet; et quia in malis sunt, ne quidem sciunt quid charitas, ita nec quid charitatis opera; fidem docent, per illam justificant, et per illam pollicentur coelum; hi sunt qui se opponunt doctrinae charitatis quae ex Verbo, proinde illis qui in vero simplicis boni, qui significantur per filias sacerdotis Midianis, quas e puteo postquam hauserunt et impleverunt canaliculos ad potandum gregem, pastores depulerunt.

6780. Et surrexit Moscheh, et adjuvit illas, quod significet opem a veris quae Legis a Divino, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit verum quod Legis a Divino, de qua supra n: 6771; et a significatione adjuvare, quod sit opem ferre.

6781. Et potavit gregem earum, quod significet quod instruerentur inde qui in bono, constat ex significatione potare, seu bibere facere, quod sit instruere, de qua n: 3069. 3092. 3772; et ex significatione gregis, quod sint qui discunt, et ducuntur ad bonum charitatis, de qua n: 343. 3772. 5913. 6048, ita qui in bono sunt.

6782. Et venerunt ad Reulem patrem suum, quod significet conjunctionem cum ipso Ecclesiae illius bono, constat ex significatione venire ad aliquem, quod sit conjungi; et ex repraesentatione Reulis, qui quia sacerdos quod sit bonum; quod sacerdos sit bonum amoris, videatur n: 1728. 3670. 6148: conjunctio, quae hic significatur, est verorum Ecclesiae cum ejus bono.

6783. Et dixit, quapropter festinastis venire hodie, quod significet perceptionem quod nunc certa conjunctio, constat ex significatione dixit in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua saepius; et ex significatione festinare venire, quod sit certa conjunctio, quod festinare sit certum, videatur n: 5284, et quod

venire sit conjunctio, mox supra n: 6782; hic non intelligitur certa conjunctio, per quod filiae festinaverint venire ad patrem suum, sed per verum quod Legis a Divino, quod per Mosén repraesentatur; hoc est quod perceptum.

6784. Et dicebant, vir Aegyptius liberavit nos e manu pastorum, quod significet quia verum scientificum quod Ecclesiae adjunctum, valuit supra potentiam doctrinae falsi ex malo, constat ex significatione viri Aegyptii, quod sit verum scientificum; per virum enim significatur verum, n: 3134, et per Aegyptium scientificum, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 4749. 4964. 4966. 6004. 4967. 5700. 6692; quod Moscheh hic appelletur vir Aegyptius, est quia per Moschen hic repraesentatur verum, quale est illis qui in vero simplicis boni, quod per filias sacerdotis Midianis significatur, illi in tali vero sunt, externae enim Ecclesiae homines sunt, n: 6775, ideo etiam dicitur verum scientificum quod Ecclesiae adjunctum; et ex significatione liberare e manu pastorum, quod sit quod valuerit [25] supra potentiam falsi ex malo, liberare enim est valere, nam qui liberat e manu aliorum, is valet prae illis, manus est potentia, n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544, et pastores sunt docentes, hic docentes falsum ex malo, n: 6779; et quia sunt docentes, etiam sunt doctrina talis. Quod verum scientificum valeat supra potentiam doctrinae falsi ex malo, est quia Divinum est in omni vero ex bono, at in falso ex malo est contrarium, et quod contrarium est Divino, prorsus nihil valet; idcirco in altera vita mille qui in falso sunt ex malo, prorsus nihil valent contra unum qui in vero ex bono, ad praesentiam unius hujus fugiunt mille, et nisi fugiant, torquentur et cruciantur. Falsum ex malo dicitur, quia id falsum est vere falsum; at falsum non ex malo, sed ex ignorantia veri, non tale est; malum est, quod est oppositum coelo, non autem falsum ex ignorantia; imo si in ignorantia est aliquid innocentiae, tunc falsum illud acceptatur a Domino sicut verum, nam qui in tali, verum recipiunt.

6785. Et etiam hausit nobis, quod significet quod ex Verbo instrueret, constat ex significatione haurire, quod sit instruere in veris fidei et illustrari, de qua n: 3058. 3071; quod ex Verbo, significatur per puteum e quo hauserunt; quod puteus sit Verbum, videatur n: 6774.

6786. Et potavit gregem, quod significet illos qui ab Ecclesia ibi, constat ex significatione gregis, quod sint qui in bono, quique se instrui patiuntur, de qua n: 343. 3772. 5913. 6048, hic illi qui ab Ecclesia ibi, qui quod sint qui in vero simplicis boni, et significantur per Midianem, supra ostensum est. Grex significat et bonum et Ecclesiam, hoc est, illos qui in bono sunt et ab Ecclesia, nam ea ita conjuncta sunt, ut unum ab altero separari nequeat, qui enim in bono fidei est is est Ecclesia, et qui Ecclesia est is in bono fidei est.

6787. Vers: 20. 21. 22. *Et dixit ad filias suas, et ubi ille, quare hoc reliquistis virum, vocate illum, et edat panem. Et voluit Moscheh habitare cum viro, et dedit Zipporam filiam suam Moschi. Et peperit filium, et vocavit nomen ejus Gerschom, quia dixit, peregrinus sum in terra aliena.* Et dixit ad filias suas, significat cogitationem de sanctis Ecclesiae: et ubi ille, quare hoc reliquistis virum, significat quomodo absque illo vero conjungi possent bono Ecclesiae: vocate illum, significat quod conjungendum: et edat panem, significat confirmationem in bono: et voluit Moscheh habitare cum viro, significat quod concordarent: et dedit Zipporam filiam suam Moschi, significat quod adjunxerit ei bonum suae Ecclesiae: et peperit filium, significat vera inde: et vocavit nomen ejus Gerschom, significat quale illorum: quia dixit, peregrinus sum in terra aliena, significat se instructum in veris in Ecclesia non sua.

6788. Et dixit ad filias suas, quod significet cogitationem de sanctis Ecclesiae, constat ex significatione dicere, quod sit cogitatio, de qua n: 3395; et ex significatione filiarum, quod sint sancta Ecclesiae, de qua supra n: 6775: sancta, quae hic significantur per filias, sunt vera; haec in Verbo vocantur sancta: ex causa, quia vera quae apud hominem fiunt fidei, sunt ex bono; et quia quod procedit ex Divino Humano Domini est Divinum Verum ex Divino Bono; inde est quod *Sanctus* spiritus, sit *sanctum* quod procedit ex Domino; nam non ipse spiritus procedit, sed sanctum quod spiritus loquitur, quod quisque intelligere potest qui expendit: quod Sanctus Spiritus, qui vocatur etiam Paracletus, sit Divinum Verum procedens ex Divino Humano Domini, et quod Sanctum dicatur de Divino Vero, constat ex Domini verbis apud Johannem, „Ego rogabo

Patrem, ut alium *Paracletum* det vobis, ut maneat vobiscum in aeternum, *Spiritum veritatis*, quem mundus non potest accipere, quoniam non videt illum, neque cognoscit illum: Paracletus, *Spiritus Sanctus*, quem mittet Pater in nomine meo, *ille vos docebit omnia*, et commonefaciet vos de omnibus quae dixi vobis," XIV: 16. 17..26: apud Eundem, „Quando venerit *Paracletus*, quem Ego missurus sum vobis a Patre, *Spiritus veritatis*, qui ex Patre exit, ille testabitur de Me," XV: 26: et apud Eundem, „Quando venerit *ille Spiritus veritatis*, ducet vos *in omnem veritatem:* non loquetur a Seipso, sed quaecunque audiverit, loquetur; ille Me glorificabit, *quia ex Meo accipiet et annuntiabit vobis*: omnia quaecunque Pater habet, Mea sunt, propter hoc dixi, *quod de Meo accepturus sit*, et annuntiaturus vobis," XVI: 13. 14. 15; si haec loca conferantur cum aliis pluribus, intelligi potest, quod Sanctus Spiritus sit sanctum quod procedit a Divino Humano Domini, dicit enim Dominus, Quem Pater missurus in Nomine Meo; tum quem Ego missurus sum vobis a Patre; ut et, Ille ex Meo accipiet et annuntiabit vobis, omnia quaecunque Pater habet, Mea sunt, propter hoc dixi, quod de Meo accepturus sit, et annuntiaturus vobis; patet quoque, quod Sanctum praedicetur de Vero, nam Paracletus vocatur Spiritus veritatis.

6789. Et ubi ille, quare hoc reliquistis virum, quod significet quomodo absque illo vero conjungi possent bono Ecclesiae, constat ex significatione viri Aegyptii, qui hic est vir quem reliquerunt, quod sit verum scientificum, de qua supra n: 6784; et ex significatione quare hoc reliquistis virum, quod sit quomodo absque illo vero conjungi possent bono, nam relinquere virum hic est non posse conjungi. Hoc quomodo se habet, dicendum; Verum scientificum, quod hic per Moschen repraesentatur, est verum Ecclesiae externae; hoc Verum existit a Vero quod Legis a Divino, quod quoque est Moscheh, n: 6771. 6780, et verum quod Legis ex Divino est verum Ecclesiae internae, verum externum nisi sit ex vero interno, non conjungi potest bono; sit illustrationi Verbum, nisi internum Verbi influat apud illos qui legunt Verbum et manent in sensu literali, non fit conjunctio Veri ex Verbo cum Bono, et tunc internum Verbi influit, et conjungitur cum bono, cum homo

Verbum sanctum habet, et tunc sanctum habet cum est in bono: sit illustrationi etiam Sancta Coena, vix aliqui sciunt quod panis ibi significet amorem Domini erga universum Genus humanum, et reciprocum hominis; et quod Vinum significet charitatem; sed usque qui sancte recipiunt illa, illis est conjunctio cum coelo et cum Domino per illa, et influunt bona amoris et charitatis per angelos, qui tunc non cogitant de pane et vino, sed de amore et charitate, n: 3464. 3735. 5915; inde patet, quod verum externum conjungatur cum vero interno, cum homo in bono est, illo nesciente.

6790. Vocate illum, quod significet quod conjungendum, constat ex significatione vocare, quod sit conjungi, de qua n: 6047.

6791. Et edat panem, quod significet confirmationem in bono, constat ex significatione panis, quod sit bonum amoris, de qua n: 2165. 2177. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735: quod edere panem sit confirmatio in bono, est quia per edere hic intelligitur comessatio, quae in Verbo vocatur convivium; comessationes seu convivia fiebant apud antiquos intra Ecclesiam, causa conjunctionis, et confirmationis in bono, videatur n: 3596. 3832. 5161.

6792. Et voluit Moscheh habitare cum viro, quod significet quod concordarent, constat ex repraesentatione Moschis, quod hic sit verum scientificum, de qua supra n: 6784; ex significatione habitare, quod sit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613, et habitare cum aliquo, quod sit vivere simul, n: 4451, proinde concordare; et ex significatione viri, quod sit verum boni illius Ecclesiae, quod vir sit verum, videatur n: 3134.

6793. Et dedit Zipporam filiam suam Moschi, quod significet quod adjunxerit ei bonum suae Ecclesiae, constat ex significatione dare, nempe in uxorem, quod sit adjungere; ex significatione filiae, quod sit bonum, de qua n: 489. 490. 491; [26] et quoque Ecclesia, n: 2362. 3963. 6729; Zippora significat quale boni illius Ecclesiae; et ex repraesentatione Moschis, quod sit verum scientificum, de qua n: 6784.

6794. Et peperit filium, quod significet vera inde, constat ex significatione parere, quod praedicetur de illis quae Ecclesiae, quae sunt fides et charitas; hi partus existunt ex conjugio

coelesti, quod est boni et veri, quod conjugium repraesentatur per conjugia in terra; et ex significatione filii, quod sit verum, de qua n: 489. 491. 533. 2623. 3373.

6795. Et vocavit nomen ejus Gerschom, quod significet quale illorum, nempe verorum, constat ex significatione nominis, et vocare nomen, quod sit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 2009. 2724. 3006. 3421. 6674; Gerschom involvit quale illorum verorum, quod nempe sint in quibus instructus in Ecclesia non sua, ut nunc sequitur.

6796. Quia dixit, peregrinus sum in terra aliena, quod significet se instructum in veris in Ecclesia non sua, constat ex significatione peregrinus esse, quod sit qui instruitur in illis, quae sunt Ecclesiae; et ex significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua n: 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577; inde terra aliena est Ecclesia non sua.

6797. Vers: 23. 24. 25. *Et factum in diebus multis his, et moriebatur rex Aegypti, et suspirabant filii Israëlis e servitio, et clamabant; et ascendit clamor illorum ad Deum e servitio. Et audivit Deus gemitum illorum, et recordatus est Deus foederis sui cum Abrahamo, cum Jischako, et cum Jacobo. Et vidit Deus filios Israëlis, et cognovit Deus.* Et factum in diebus multis his, significat post status mutationes plures: et moriebatur rex Aegypti, significat finem falsi prioris: et suspirabant filii Israëlis e servitio, significat dolorem ob conatum subjugationis veri Ecclesiae: et clamabant, significat implorationem: et ascendit clamor illorum ad Deum e servitio, significat quod auditi: et audivit Deus gemitum illorum, significat opem: et recordatus est Deus foederis sui cum Abrahamo, cum Jischako, et cum Jacobo, significat ob conjunctionem cum Ecclesia per Divinum Humanum Domini: et vidit Deus filios Israëlis, significat quod Ecclesiam fide donavit: et cognovit Deus, [27] significat quod charitate.

6798. Et factum in diebus multis his, quod significet post status mutationes plures, constat ex significatione dierum, quod sint status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; ita, factum in diebus multis, est post plures status, seu post plures status mutationes.

6799. Et moriebatur rex Aegypti, quod significet finem falsi prioris, constat ex significatione mori, quod sit desinere esse, de qua n: 494. 6587. 6593, ita finis; et ex repraesentatione Pharaonis seu regis Aegypti, quod sit scientificum falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692.

6800. Et suspirabant filii Israëlis e servitio, quod significet dolorem ob conatum subjugationis veri Ecclesiae, constat ex significatione suspirare, quod sit dolor; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint vera Ecclesiae, de qua n: 5414. 5879. 5951; et ex significatione servitii, quod sit conatus subjugationis, de qua n: 6666. 6670. 6671.

6801. Et clamabant, quod significet implorationem, constat absque explicatione.

6802. Et ascendit clamor illorum ad Deum e servitio, quod significet quod auditi, constare etiam potest absque explicatione, nam sequitur, quod audivit Deus gemitum illorum, et recordatus est foederis sui cum Abrahamo, cum Jischako, et cum Jacobo.

6803. Et audivit Deus gemitum eorum, quod significet opem, constat ex significatione audire, quod sit obedire, de qua n: 2542. 3869. 4652 ad 4660. 5017; at cum dicitur de Domino, est providere et opem ferre, nam quem audit Dominus, ei opem fert; et ex significatione gemitus, quod sit dolor ob conatum subjugationis a falsis.

6804. Et recordatus est Deus foederis sui cum Abrahamo, cum Jischako, et cum Jacobo, quod significet ob conjunctionem cum Ecclesia per Divinum Humanum Domini, constat ex significatione foederis, quod sit conjunctio, de qua sequitur; et ex repraesentatione Abrahami, Jischaki, et Jacobi, cum quibus foedus, quod sit Divinum Humanum Domini; quod Abrahamus repraesentet Dominum quoad Ipsum Divinum, Jischakus quoad Divinum Rationale, et Jacobus quoad Divinum Naturale, videatur n: 1893. 2011. 2066. 2072. 2083. 2630. 3194. 3210. 3245. 3251. 3305 f. 3439. 3576. 3599. 3704. 4180. 4286. 4538. 4570. 4615. 6098. 6185. 6276. 6425: [2] quod ubi nominantur Abraham, Jischak, et Jacob in Verbo, in sensu spirituali non intelliguntur illi, constare potest ex eo, quod nomina nusquam penetrent in coelum, sed modo quid per illos qui

nominantur, significetur; ita ipsae res, rerum quale, et rerum status, quae nempe sunt Ecclesiae, et quae sunt Regni Domini, et quae sunt Ipsius Domini; et praeterea Angeli in coelo nusquam determinant suas cogitationes ad singulares personas, hoc foret finire cogitationes, et abstrahere a perceptione rerum universali, ex qua loquela angelica, inde est, quod quae loquuntur Angeli in coelo, sint ineffabilia, et longe supra cogitationem humanam, quae non extenditur ad universalia, sed contrahitur ad particularia; cum itaque legitur, quod « multi ab Oriente et Occidente venient, *et accumbent cum Abrahamo, et Jischako et Jacobo*, in Regno coelorum, » Matth: VIII: 11, percipiunt Angeli Domini praesentiam et appropriationem veri et boni, quae a Divino Humano Ipsius procedunt: tum cum legitur, « Quod Lazarus sublatus sit in sinum Abrahami, » Luc: XVI: 22, Angeli percipiunt, quod sublatus sit in coelum ubi Dominus est praesens; inde quoque constare potest, quod per foedus cum Abrahamo, Jischako et Jacobo, in sensu interno intelligatur conjunctio per Divinum Humanum Domini. Quod Divinum Humanum sit foedus, hoc est, ipsa Conjunctio, constare potest a pluribus locis in Verbo, ut apud Esaiam, « *Dabo Te in foedus populo*, in lucem gentium, » XLII: 6. Apud Eundem, « *Dedi Te in foedus populi* ad restituendum terram, ad dividendum haereditates devastatas, » XLIX: 8. Apud Eundem, « Inclinate aurem vestram, et ite ad Me, audite et vivat anima vestra, ita *pangam vobis foedus aeternitatis*, Misericordias Davidis firmas; en testem populis dedi Ipsum Principem et Legislatorem gentibus, » LV: 3. 4. Apud Malachiam, « Subito venit ad Templum suum Dominus, Quem vos quaeritis, et *Angelus foederis*, Quem vos desideratis, ecce venit, » III: 1. In Libro II Samuelis, « *Foedus aeternitatis posuit Mihi*, disponendum in omnes et servandum, » XXIII: 5; in his locis agitur manifeste de Domino, et de conjunctione generis humani cum Ipso Divino Domini per Divinum Humanum Ipsius; quod Dominus quoad Divinum Humanum sit Mediator, et quod nullus ad Ipsum Divinum, quod in Domino et Pater vocatur, venire queat quam per Filium, hoc est, per Divinum Humanum, notum est in Ecclesia; ita est Dominus quoad Divinum Humanum Conjunctio: quis potest comprehendere Ipsum Divinum aliqua cogita-

tione, et si non cogitatione, quis potest Ipsi conjungi amore; sed Divinum Humanum quisque potest comprehendere cogitatione, et conjungi Ipsi amore. Quod foedus sit conjunctio, constare potest ex foederibus inter Regna, quod per illa conjungantur; et quod sint constipulationes ab utraque parte, quae custodiendae, ut conjunctio sarta teneatur; constipulationes illae seu pacta etiam vocantur foedus. Constipulationes seu pacta, quae in Verbo foedus vocantur, sunt a parte hominis, in stricto sensu decem praecepta seu decalogus; in latiori sensu sunt omnia statuta, mandata, leges, testimonia, praecepta, quae Dominus e monte Sinai per Mosen injunxit, et in adhuc latiori sensu Libri Mosis, quae ibi continentur, erant a parte filiorum Israëlis observanda; a parte Domini est Misericordia et Electio: *quod decem Praecepta seu decalogus sint foedus*, constat ab his locis; apud Mosen, « Jehovah indicavit vobis *foedus suum*, quod praecepit vobis ad faciendum, *decem Verba*, quae scripsit super duas tabulas lapidum. » [Deut:] IV: 13. 23; et quia duae tabulae lapideae, quibus inscripta fuerunt decem praecepta, reposita sunt in arca, Exod: XXV: 16. 21. 22. Cap: XXXI: 18. Cap: XXXII: 15. 16. 19. Cap. XL: 20; idcirco arca vocabatur *arca foederis*, Deut: XXXI: 9. 24. 25. 26. Jos: III: 3. 6. 14. Cap: IV: 7. Judic: XX: 27. II Sam: XV: 24. I Reg: VIII: 21, hic Salomo ita loquitur, « *Posui ibi locum arcae, ubi foedus Jehovae*, quod pepigit cum patribus nostris: » et apud Johannem, « Apertum est Templum Dei in coelo, et *visa est arca foederis Ipsius* in Templo Ipsius, » Apoc: XI: 19. *Quod foedus appellentur omnia judicia et statuta, quae Dominus per Mosen mandavit populo Israëlitico; et quoque ipsi Libri Mosis;* apud Mosen, « Super ore verborum horum *pepigi vobiscum foedus*, et cum Israële, » Exod: XXXIV: 27, [29] quae ibi vocantur foedus, erant plura de sacrificiis, festis, azymis. Apud Eundem, « Moses sumsit *Librum foederis*, et legit in auribus populi, qui dixerunt, omne quod loquutus est Jehovah, faciemus et audiemus, » Exod: XXIV: 7. 8. [30] In Libro II Regum, « Joschia Rex Jehudae in domo Jehovae coram omnibus legit verba *Libri foederis inventi in domo Jehovae*: et *pepigit foedus* coram Jehovah, ad stabiliendum *verba foederis scripta in Libro illo*; et stetit omnis populus in *foedere*. Praecepit Rex om-

ni populo, ut facerent Pascha Jehovae Deo, juxta scriptum in *Libro foederis*," XXIII: 2. 3. 21. Apud Davidem, „Si custodiverint filii tui *foedus meum* et testimonium meum, quod docui illos, etiam filii eorum usque in aeternum sedebunt super throno tibi," Psalm: CXXXII: 12. *Quod foedus sit conjunctio per amorem et fidem*, apud Jeremiam, „Ecce dies venientes, dictum Jehovae, quibus *pangam* cum domo Israëlis, et cum domo Jehudae, *foedus novum*, non sicut *foedus quod pepigi* cum patribus eorum, quia illi irritum fecerunt *foedus meum; sed hoc foedus quod pangam* cum domo Israëlis post dies hos, dabo Legem meam in medio eorum, et super cor illorum scribam illam, et ero illis in Deum, et illi erunt Mihi in populum," XXXI: 31. 32. 33; dare Legem in medio eorum, et super cor eorum scribere illam, est donare fide et charitate; per fidem et charitatem fit conjunctio, quae describitur per quod ero illis in Deum, et illi erunt Mihi in populum. Apud Eundem, „*Pangam illis foedus saeculi*, quod non amplius aversurus Me post illos, et benefaciam illis; *timorem autem meum dabo in cor eorum, ut non recedant a Me*," XXXII: 40; [31] conjunctio per amorem, quae foedus, significatur per timorem meum dabo in cor eorum, ut non recedant a Me. Apud Ezechielem, „*Pangam illis foedus pacis, foedus aeternitatis* erit cum illis, et dabo eos, et multiplicabo eos, et ponam sanctuarium in medio eorum, et erit habitaculum Meum apud illos, et ero illis in Deum, et erunt Mihi in populum," XXXVII: 26. 27; ibi conjunctio per amorem et fidem, quae sunt foedus, describitur per sanctuarium in medio eorum, et per habitaculum apud illos, et quod ero illis in Deum, et erunt Mihi in populum. Apud Eundem, „Cum praeterivi praeter te, et vidi te, quod ecce tempus tuum, tempus amorum, *et inii foedus tecum, ut esses Mihi*," XVI: 8, ibi de Hierosolyma, per quam significatur Ecclesia Antiqua; quod inire foedus ut esses Mihi, sit conjugium seu spiritualis conjunctio, patet. Quia foedus significat conjunctionem, etiam uxor vocatur *uxor foederis*, Malach: II: 14; et conjunctio inter fratres vocatur *foedus fratrum*, Amos I: 9. Per foedus etiam conjunctio significatur apud Davidem, „*Pepigi foedus* Electo meo; juravi Davidi servo meo," Psalm: LXXXIX: 4. *Quod Pactum foederis a parte Domini sit Mise-*

ricordia et Electio, constat apud Davidem, „Omnes viae Jehovae *Misericordia* et Veritas *custodientibus foedus Ipsius*, et Testimonia Ipsius," Psalm: XXV: 10. Apud Esaiam, „Montes recedent, et colles dimovebuntur, et *Misericordia mea* non recedet, et *foedus pacis meae* non dimovebitur, dixit *Miserator tuus* Jehovah," LIV: 10. Apud Mosen, „Jehovah Deus tuus, Ipse Deus, Deus fidelis, *custodiens foedus et Misericordiam amantibus Ipsum*, et custodientibus praecepta Ipsius, millesimae generationi," Deut: VII: 9. 12. Apud Eundem, „*Si custodiveritis foedus meum*, eritis Mihi in peculium ex omnibus populis," Exod: XIX: 5. Apud Eundem, „Respiciam ad vos, et fructificabo vos, et multiplicabo vos, et confirmabo *foedus meum* vobiscum," Lev: XXVI: 9; respicere ad illos, est Misericordiae, fructificare et multiplicare illos, est donare charitate et fide, qui illis donantur, vocantur Electi, ita sunt haec Electionis, tum quoque quod erant in peculium. *Signa foederis etiam in Ecclesia repraesentativa fuerunt*, et fuerunt illa ex quibus recordarentur conjunctionis; *Circumcisio* erat tale signum, Gen: XVII: 11, Circumcisio enim significabat purificationem ab amoribus spurcis, quibus remotis insinuatur amor coelestis, per quem conjunctio: *Sabbathum* etiam vocatur *foedus aeternum*, Exod: XXXI: 16: etiam *Panes propositionis* dicuntur quod essent filiis Israëlis „*foedere aeterno*," Levit: XXIV: 8. 9: [32] imprimis *Sanguis*, ut constat apud Mosen, „Moses sumsit *Librum foederis*, et legit in auribus populi, qui dixerunt, omne quod loquutus est Jehovah, faciemus et audiemus; tunc sumsit Moses *Sanguinem Sacrificii pacifici*, et sparsit super populum, et dixit, ecce *Sanguis foederis* quod pepigit Jehovah vobiscum super omnibus verbis his," Exod: XXIV: 7. 8. Apud Sachariam, „*Per sanguinem foederis tui* emittam vinctos e fovea, in qua non aqua," IX: 11; Sanguis erat foedus seu signum foederis, quia significabat conjunctionem per amorem spiritualem, hoc est, per charitatem erga proximum: idcirco cum Dominus instituit Sanctam Coenam, Sanguinem suum vocabat sanguinem novi foederis, Matth: XXVI: 28. Ex his nunc constare potest, quid per foedus in sensu interno in Verbo intelligitur.

6805. Et vidit Deus filios Israëlis, quod significet quod

Ecclesiam fide donavit, constat ex significatione videre, quod sit fidem habere, de qua n: 897. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 5400, inde vidit Deus est fide donare, nam fides est a Deo; et ex significatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua n: 6637.

6806. Et cognovit Deus, [27] quod significet quod charitate, nempe donavit, constat ex significatione cognoscere, cum praedicatur de Deo, hoc est, de Domino, quod sit donare charitate; charitas enim est, quae conjungit Dominum cum homine, et facit ut Dominus praesens sit apud illum, consequenter ut cognoscat illum; Dominus quidem omnes in universo cognoscit, sed non sicut pater filios, quam illos qui in bono amoris et charitatis sunt; idcirco Dominus dicit de illis qui in bono sunt, quas oves suas vocat, „Ego sum Pastor bonus, et *cognosco meos*, et *cognoscor a meis:* oves meae vocem meam audiunt, et *Ego cognosco eas*, et sequuntur Me," Joh: X: 14. 27. At de illis qui in malo sunt, dicit Dominus, *quod illos non cognoscat;* apud Matthaeum, „Multi dicent Mihi in illa die, Domine, Domine, nonne per Nomen tuum prophetavimus, et per Nomen tuum daemonia ejecimus, et in Nomine tuo virtutes multas fecimus; sed tunc confitebor illis, *non cognosco vos*, discedite a Me operarii iniquitatis," VII: 22. 23. Apud Eundem, „Tandem venerunt etiam reliquae virgines, dicentes; Domine, Domine, aperi nobis; Ille vero respondens dixit, amen dico vobis, *non cognosco vos*," XXV: 11. 12. Apud Lucam, „Ex quo surrexit Paterfamilias, et occlusit januam, tunc incipietis foris stare, et pulsare januam, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis, sed respondens dicet vobis, *non novi vos unde sitis:* tunc incipietis dicere, edimus coram Te, et bibimus, et in plateis nostris docuisti; sed dicet, dico vobis, *non novi vos unde sitis*, discedite a Me omnes operarii iniquitatis," XIII: 25. 26. 27; inde patet, quod cognosci, cum dicitur a Domino, quod sit in bono charitatis esse, hoc est, quod sit donari illo bono, quia omne bonum charitatis venit a Domino; et quod non cognosci, sit in malo esse; cognoscere involvit conjunctionem, et tantum cognosci dicitur homo a Domino, quantum Ipsi conjunctus est: qui non conjuncti sunt, hos Dominus etiam cognoscit, imo singularissima apud unumquemvis, Joh: II: 24. 25, sed hi quia

in malo sunt, in alia praesentia sunt, quae quasi est absentia, tametsi Dominus non abest, sed homo et [33] spiritus, qui in malo, est qui abest, hoc dicitur quod Dominus non cognoscat illos: imago hujus rei apparet apud Angelos et Spiritus, qui similes sunt quoad status vitae, illi apparent prope sibi esse; et sic mutuo cognoscunt se; at qui dissimiles quoad status vitae sunt, illi apparent sibi e longinquo esse, nec ita cognoscunt se: verbo, in altera vita, status similitudo facit, quod praesentes appareant et cognoscantur, et status dissimilitudo facit ut absentes appareant, et non cognoscantur.

De Spiritibus Planetae Mercurii.

6807. *Quod universum Coelum referat Hominem, qui Maximus Homo vocatus est, et quod omnia et singula apud hominem, tam ejus exteriora quam interiora, illi Homini seu Coelo correspondeant, ad finem plurium Capitum ostensum est: sed ad Maximum illum Hominem constituendum, non sufficiunt qui ex hac Tellure in alteram vitam veniunt, sunt hi pauci respective, erunt ex pluribus aliis Telluribus: et providetur a Domino, quod, ut primum deest alicubi quale aut quantum correspondentiae, illico ex aliqua Tellure arcessantur, qui impleant, ut ratio constet, ac ita coelum consistat.*

6808. *Quid Spiritus e Planeta Mercurii referunt in Maximo Homine, mihi quoque e Coelo detectum est, quod nempe Memoriam, sed Memoriam rerum abstractarum a terrestribus et mere materialibus. Verum quia cum illis datum est loqui, et hoc per plures septimanas, et audire quales sunt, et explorare, quomodo cum illis, qui in tellure illa sunt, se habet, velim ipsas experientias adducere.*

6809. *Quondam venerunt ad me, et inquisiverunt illa quae in memoria mea essent, (: hoc Spiritus solertissime possunt facere, cum enim ad hominem veniunt, in memoria ejus vident singula, quae homo novit:) cum itaque Spiritus Mercurii inquisiverunt varia, et inter illa etiam urbes et loca ubi fueram, animadverti, quod templa, palatia, domos, plateas, non vellent*

scire, sed modo illa quae audivi facta in locis illis, tum quae essent regiminis ibi, quae geniorum et morum illis qui ibi, et similia, talia enim cum locis cohaerent in memoria apud hominem, quapropter cum loca excitantur, etiam subeunt illa. Quod tales essent, miratus sum, quare interrogabam, cur praeterirent magnifica locorum, et modo res et facta ibi inquirerent, dicebant quod illis nulla delectatio sit spectare materialia, corporea et terrestria, sed solum realia: inde primum patuit, quod illius Telluris Spiritus in Maximo Homine referrent Memoriam rerum abstractarum a materialibus et terrestribus.

6810. *Dictum est mihi, quod talis eorum vita in Tellure sua sit, quod nempe nihil curent terrestria et corporea, sed gentium ibi statuta, leges, regimina, tum quoque quae coeli sunt, quae innumerabilia: et porro dictum, quod homines illius Telluris plures loquantur cum Spiritibus, et quod inde illis cognitiones rerum spiritualium, et statuum vitae post mortem, ac inde etiam contemtus corporeorum et terrestrium; qui enim pro certo sciunt, et credunt vitam post mortem, coelestia illis curae sunt, quia aeterna et felicia, non autem mundana, modo quantum necessitates vitae requirunt.*

6811. *Quam avide inquirunt et hauriunt cognitiones rerum, quales sunt Memoriae elevatae supra sensualia corporis, constare mihi potuit ex eo, quod cum inspicerent in illa, quae ego sciebam de coelestibus, percurrerent omnia, et continue dicerent, quod tale sit, quod tale sit, cum enim Spiritus ad hominem veniunt, intrant in omnem ejus memoriam, et excitant inde sibi convenientia, imo, quod saepe animadverti, legunt, quae ibi sunt, quasi e libro; Spiritus Mercurii hoc solertius et celerius faciebant, quia non morati sunt circa talia, quae lenta sunt, et coarctant et consequenter retardant visum internum, ut sunt omnia terrestria et corporea, cum pro fine sunt, hoc est, cum unice amantur; sed intuiti sunt ipsas res; res enim quibus non adhaerent terrestria, ferunt animum sursum, ita in latum campum, mere materialia autem ferunt animum deorsum, ita in angustum. Aviditas eorum acquirendi sibi cognitiones, ex his etiam patuit; quondam cum scriberem aliquid de venturis, et tunc erant e longinquo, unde non potuerunt inspicere illa e*

memoria mea; quia illa non legere vellem in praesentia illorum, valde indignati sunt, et volebant contra morem solitum invehere in me, dicentes quod pessimus essem, et similia; utque iracundiam suam indicarent, dextrae parti Capitis mei usque ad aurem inducebant speciem contractionis cum dolore; sed talia nihil nocuerunt mihi; at quia malum fecerunt, elongabant se adhuc magis, at usque subsistebant, volentes scire quid de futuris scripseram; talis illis est cupido cognitionum.

6812. *Spiritus Mercurii prae reliquis spiritibus cognitiones rerum, tam quae in hujus Solis mundo, quam quae extra hunc in coelo astrifero sunt, possident; et quae semel sibi acquisiverunt, illa retinent, et quoque illorum reminiscuntur, quoties similia occurrunt: inde quoque manifeste constare potest, quod memoria spirituum multo perfectior sit memoria hominum, tum quod quae spiritus audiunt, vident, et appercipiunt, retineant, et maxime talia, quibus delectantur, ut hi spiritus cognitionibus rerum; nam quae delectationi sunt et amori, ea quasi sponte sua influunt, et remanent; caetera non intrant, sed modo superficiem tangunt, et praeterlabuntur.*

6813. *Cum Spiritus Mercurii ad alias societates veniunt, ab illis explorant quae sciunt, quibus exploratis discedunt; datur etiam talis communicatio inter spiritus, ut, cum in societate sunt, si accepti sunt et amati, communicentur omnia quae norunt, et hoc non per aliquam loquelam, sed per influxum. Ex cognitionibus suis sunt spiritus Mercurii prae aliis fastuosi, quare illis dictum, quod licet innummera sciunt usque tamen infinita sint quae non sciunt; et si cognitiones apud illos in aeternum augerentur, quod ne quidem ad notitiam communium pervenire queant; quod illis fastus et elatio animi, dictum est, et quod hoc non deceat, sed responderunt, quod non fastus sit, sed modo gloriatio ex memoriae suae facultate; ita possunt naevos suos exculpare.*

6814. *Loquelam vocum, quia illa materialis est, aversantur, quare cum illis non aliter quam per speciem cogitationis activae loqui potui. Memoria illorum, quia est rerum, non imaginum pure materialium, propius subministrat cogitationi objecta sua; cogitatio enim, quae supra imaginationem est, requirit pro objectis res e materialibus abstractas: sed tametsi*

ita est, usque tamen spiritus Mercurii parum facultate judicii pollent; illis quae judicii sunt et conclusionum ex cogitationibus, non delectantur, sunt enim nudae cognitiones illis delectationi.

6815. *Insinuare datum illis, annon ex cognitionibus suis aliquem usum facere vellent, nam delectari cognitionibus non satis est, quia cognitiones spectant usus, et usus erunt fines; ex solis cognitionibus non illis est usus, sed aliis cum quibus cognitiones suas communicare velint, et quod nequaquam conveniat homini, qui sapiens vult esse, in solis cognitionibus subsistere, quia hae sunt modo causae instrumentales, inservituræ indagandis usibus, qui vitae erunt: sed responderunt, quod delectentur cognitionibus, et quod cognitiones illis usus sint.*

6816. *Mercurii Spiritus differunt prorsus a spiritibus nostrae telluris, nam spiritus nostrae telluris res non ita curant, sed materialia, mundana, corporea et terrestria; quapropter Mercurii Spiritus cum nostrae telluris spiritibus non simul esse possunt, ideo ubicunque hos offendunt, aufugiunt; sphaerae enim spirituales, quae ex utrisque exhalantur, sunt paene contrariae: Spiritus Mercurii in ore ferunt, quod producta ex materialibus ament, et quod non spectare velint vaginam, sed res a vagina sua nudatas, ita interiora.*

6817. *Continuatio de Spiritibus Planetae Mercurii, ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TERTIUM.

Doctrina Charitatis.

6818. De Proximo ulterius dicendum, nam absque cognitione Proximi, non sciri potest quomodo Charitas exercenda est. In praemissis ad Caput praecedens, dictum est, quod unusquisque homo sit Proximus, sed unus non similiter ac alter; et quod is Proximus prae aliis sit, qui in bono est, ita quod bonum, quod apud hominem est, sit amandum; nam cum amatur bonum, amatur Dominus, Dominus enim est, a Quo Bonum, Qui in Bono, et Qui ipsum Bonum.

6819. Ast non modo homo in singulari est Proximus, sed etiam est homo in plurali; est namque Societas minor et major, est Patria, est Ecclesia, est Regnum Domini, et supra omnes est Dominus; hi sunt Proximus, quibus benefaciendum ex charitate. Sunt quoque hi gradus Proximi ascendentes; in priori enim gradu est Societas plurium, quam homo singularis; in priori gradu est Patria, quam societas; in adhuc priori gradu est Ecclesia; et in adhuc priori gradu est Regnum Domini; in supremo autem est Dominus: gradus hi ascendentes, sunt sicut gradus scalae, in cujus vertice est Dominus.

6820. Societas est Proximus prae singulari homine, quia illa consistit ex pluribus; erga illam charitas similiter exercenda est, ac erga hominem in singulari, nempe secundum quale boni quod apud illam; ita prorsus aliter erga societatem proborum, quam erga societatem non proborum.

6821. Patria est Proximus prae societate, quia parentis instar est, ibi enim homo natus est, ipsum nutrit, et ab injuriis tutatur. Patriae ex amore benefaciendum secundum necessitates ejus, quae imprimis spectant ejus victum, ejus vitam civilem, et ejus vitam spiritualem. Qui amat Patriam, et ei ex benevelle benefacit, is in altera vita amat Regnum Domini, nam ibi est Regnum Domini ei Patria; et qui amat Regnum Domini, is amat Dominum, quia Dominus est omne in omnibus sui Regni; nam quod proprie vocatur Regnum Domini, est bonum et verum, quod apud illos, qui ibi, a Domino.

6822. Ecclesia est Proximus prae patria, nam qui consulit Ecclesiae, consulit animabus et vitae aeternae hominum qui in patria: et consulitur Ecclesiae, cum ducitur homo ad bonum, et qui hoc facit ex charitate, is amat Proximum, nam is coelum et felicitatem vitae in aeternum alteri optat et vult. Bonum potest alteri ab unoquovis in patria insinuari, non autem verum, nisi ab illis qui ministri docentes sunt; si alii, existunt haereses, et Ecclesia turbatur et discerpitur. Charitas exercetur, si per Verum, quod est Ecclesiae, ducitur Proximus ad bonum; si in Ecclesia aliquod dicitur Verum quod a bono abducit, hoc non memorandum est, nam non est verum. Verum quisque sibi primum acquiret ex doctrina Ecclesiae, et postea ex Verbo Domini, hoc verum fidei ejus erit.

6823. Regnum Domini est Proximus in superiori gradu quam Ecclesia, ubi quis natus est; nam Regnum Domini consistit ex omnibus qui in bono sunt, tam qui in terris, quam qui in coelis; ita est Regnum Domini Bonum cum omni ejus quali in complexu: hoc Bonum cum amatur, amantur singuli qui in bono. Ita totum, quod est omne Bonum in complexu, est Proximus in primo gradu, et est Maximus ille Homo, de quo ad finem plurium Capitum actum est, qui Homo est Imago repraesentativa Ipsius Domini: ille Homo, hoc est, Regnum Domini, amatur, cum ex affectione intima benefit illis, qui sunt homo per illum Hominem a Domino, ita apud quos est Regnum Domini.

6824. Hi gradus sunt Proximi, et secundum hos gradus ascendet charitas; sed hi gradus sunt gradus in ordine successivo, in quo praefertur semper prior seu superior gradus posteriori seu inferiori, et quia Dominus est in supremo, et Ipse spe-

ctandus in singulis gradibus, ut finis ad Quem, ita est Ipse supra omnes, et supra omnia amandus.

CAPUT III.

1. Et Moscheh fuit pascens gregem Jethronis soceri sui Sacerdotis Midianis, et duxit gregem post desertum, et venit ad montem DEI Chorebum.

2. Et visus Angelus JEHOVAE ad illum in flamma ignis e medio rubi, et vidit, et ecce rubus ardebat igne, et rubus nullatenus consumebatur.

3. Et dixit Moscheh, secedam ergo, et videbo visionem magnam hanc, quare non comburitur rubus.

4. Et vidit JEHOVAH quod secederet ad videndum, et vocavit ad illum DEUS e medio rubi, et dixit, Moscheh, Moscheh, et dixit, ecce me.

5. Et dixit, ne appropinques huc, detrahe calceos tuos e super pedibus tuis, quia [1] locus quo tu stas super, humus sanctitatis ille.

6. Et dixit, Ego DEUS patris tui, DEUS Abrahami, DEUS Jischaki, et DEUS Jacobi: et obtexit Moscheh facies suas, quia timuit ab intuendo DEUM.

7. Et dixit JEHOVAH, videndo vidi afflictionem populi mei, qui in Aegypto, et clamorem illorum audivi a coram exactoribus illius, quia novi dolores illius.

8. Et descendi ad liberandum illum e manu Aegyptiorum, et ad ascendere faciendum illum e terra illa ad terram bonam et latam, ad terram fluentem lacte et melle, ad locum Cananaei, et Chittaei, et Emorraei, et Perisaei, et Chivaei et Jebusaei.

9. Et nunc ecce clamor filiorum Israëlis venit ad Me, et etiam vidi oppressionem, qua Aegyptii opprimunt illos.

10. Et nunc ito, et mittam te ad Pharaonem, et educ populum meum filios Israëlis ex Aegypto.

11. Et dixit Moscheh ad DEUM, quis ego quod eam ad Pharaonem, et quod educam filios Israëlis ex Aegypto.

12. Et dixit, quia ero cum te; et hoc tibi signum quod

Ego miserim te, in educendo te populum ex Aegypto, coletis DEUM juxta montem hunc.

13. Et dixit Moscheh ad DEUM, ecce ego venio ad filios Israëlis, et dico illis, DEUS patrum vestrorum misit me ad vos, et dicant mihi, quodnam Nomen Ejus, quid dicam ad illos.

14. Et dixit DEUS ad Moschen, SUM QUI SUM, et dixit, ita dices filiis Israëlis, SUM misit me ad vos.

15. Et dixit adhuc DEUS ad Moschen, ita dicas ad filios Israëlis, JEHOVAH DEUS patrum vestrorum, DEUS Abrahami, DEUS Jischaki, et DEUS Jacobi, misit me ad vos; hoc Nomen meum in aeternum, et hoc memoriale meum in generationem, generationem.

16. Ito et congreges seniores Israëlis, et dicas ad illos, JEHOVAH DEUS patrum vestrorum visus est ad me, DEUS Abrahami, Jischaki, et Jacobi, dicendo, [2] visitando visitavi vos, et quod factum vobis in Aegypto.

17. Et dico, ascendere faciam vos ex afflictione Aegypti ad terram Cananaei, et Chittaei, et Emorraei, et Perisaei, et Chivaei, et Jebusaei, ad terram fluentem lacte et melle.

18. Et audiverint vocem tuam, et intres tu et seniores Israëlis ad regem Aegypti, et dicatis ad illum, JEHOVAH DEUS Hebraeorum occurrit nobis; et nunc eamus quaeso viam trium dierum in desertum, et sacrificemus JEHOVAE DEO nostro.

19. Et Ego novi, quod non dabit vobis rex Aegypti ad eundum, et non manu forti.

20. Et mittam manum meam, et percutiam Aegyptum omnibus mirabilibus meis, quae faciam in medio illius, et postea mittet vos.

21. Et dabo gratiam populi hujus in oculis Aegyptiorum, et erit, cum itis non ibitis vacui.

22. Et petat mulier e vicina sua, et ex hospita domus suae, vasa argenti, et vasa auri, et vestes, et ponetis super filios vestros, et super filias vestras, et depraedabimini Aegyptios.

CONTENTA.

6825. In Primo Capite in sensu interno actum est de infestatione illorum qui ab Ecclesia a falsis et malis; in Secundo

de inchoamentis et successivis [3] statibus Veri Divini apud illos; in hoc Capite in sensu interno agitur de Liberatione illorum; et tunc primum instruuntur, quis Deus est Qui liberavit illos, quod sit Dominus; et quod Ille introducet eos in coelum, postquam donati sunt multiplici vero et bono.

SENSUS INTERNUS.

6826. Vers: 1. 2. 3. *Et Moscheh fuit pascens gregem Jethronis soceri sui sacerdotis Midianis, et duxit gregem post desertum, et venit ad montem Dei Chorebum. Et visus Angelus Jehovae ad illum in flamma ignis e medio rubi; et vidit, et ecce rubus ardebat igne, et rubus nullatenus consumebatur. Et dixit Moscheh, secedam ergo, et videbo visionem magnam hanc, quare non comburitur rubus.* Et Moscheh fuit pascens gregem Jethronis soceri sui sacerdotis Midianis, significat quod Lex a Divino instrueret illos qui in vero simplicis boni; sacerdos, est bonum Ecclesiae, ubi illi: et duxit gregem post desertum, significat postquam tentationes subierunt: et venit ad montem Dei, significat quod bonum amoris Divini ei apparuerit: Chorebum, significat quale: et visus Angelus Jehovae ad illum, significat Dominum quoad Divinum Humanum: in flamma ignis e medio rubi, significat Amorem Divinum in Vero scientifico: et vidit, et ecce rubus ardebat igne, significat apperceptionem quod verum scientificum esset plenum bono Amoris Divini: et rubus nullatenus consumebatur, significat Divinum Verum unitum Divino Bono in naturali: et dixit Moscheh, significat perceptionem ex Lege a Divino: secedam ergo, et videbo visionem magnam hanc, significat reflexionem super revelatione hac: quare non comburitur rubus, significat quod talis unio sit.

6827. Et Moscheh fuit pascens gregem Jethronis soceri sui sacerdotis Midianis, quod significet quod Lex a Divino instrueret illos qui in vero simplicis boni, et quod sacerdos Midianis, sit bonum Ecclesiae ubi illi, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n:

6752; in principio autem quoad Verum, quod Legis a Divino, n: 6771, hic vero quoad Legem a Divino; ita nominare licet gradus progressionis in Domino, antequam quoad Humanum factus est ipsa Lex Divina. In toto Verbo in sensu ejus intimo seu supremo, agitur de solo Domino, deque ejus Humani Glorificatione; sed quia intimus seu supremus sensus transcendit intellectum humanum, licet explicare Verbum quoad sensum ejus internum, in quo agitur de Regno Domini et de Ecclesia, et hujus instauratione, tum de hominis Ecclesiae regeneratione a Domino; quod in sensu interno de his agatur, est quia regeneratio hominis est imago repraesentativa Glorificationis Domini, videatur n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402 5688. 3245. 3246; [1] ex significatione pascere, quod sit instruere, de qua n: 3795. 5201; ex significatione gregis, quod sit qui discit et ducitur per verum ad bonum charitatis, de qua n: 343, ita grex in sensu communi est Ecclesia, n: 3767. 3768, hic Ecclesia, ubi illi qui in vero simplicis boni, qui significantur per Midianem, n: 3242. 4756; et ex significatione soceri, quod sit bonum, ex quo ut a patre existit id bonum quod conjunctum est vero, hic vero quod Legis a Divino, quod repraesentatur per Moschen, videatur n: 6793; quale illius boni est Jethro; et ex significatione sacerdotis Midianis, quod sit bonum Ecclesiae ubi illi qui in vero simplicis boni, de qua n: 6775: ex his patet, quod per Moscheh fuit pascens gregem Jethronis soceri sui sacerdotis Midianis, significetur quod Lex a Divino instrueret illos qui in vero simplicis boni, et quod sacerdos Midianis, sit bonum Ecclesiae ubi illi.

6828. Et duxit gregem post desertum, quod significet postquam tentationes subierunt, nempe illi qui in vero simplicis boni, constat ex significatione gregis, quod sit Ecclesia ubi illi qui in vero simplicis boni, de qua mox supra n: 6827; et ex significatione deserti, quod sit status tentationis: Desertum enim significat parum habitatum et excultum, et quoque prorsus non habitatum et excultum, ita in sensu spirituali hominem vastatum quoad bonum et desolatum quoad verum; proinde hominem qui in tentatione est, qui enim in tentatione est, in vastatione est et in desolatione, falsum enim et malum, quae apud illum, emergunt, ac obscurant et paene auferunt influxum veri et boni

a Domino; verum quod influit nec apparet ei talem vitam habere, ut falsa et mala discutiat; adsunt etiam tunc spiritus mali, qui dolorem inferunt, et desperationem de salute. Quod desertum talem statum significet, constat ex plurimis locis in Verbo, videatur n: 2708; et quia desertum significabat statum tentationis, et numerus quadraginta durationem ejus quamcunque, n: 730. 862. 2272. 2273, idcirco filii Israëlis erant *in deserto quadraginta annis;* et idcirco Dominus fuit *in deserto quadraginta diebus* cum tentatus, Matth: IV: 2. [5] Marc: I: 13.

6829. Et venit ad montem Dei, quod significet quod bonum amoris Divini dein appareret, constat ex significatione montis Dei, quod sit bonum amoris Divini, quod mons sit bonum amoris, videatur n: 795. 796. 2722. 4210. 6435; [6] quod id bonum appareret postquam subierunt tentationes, significatur per quod veniret ad illum montem post desertum. Cum hoc ita se habet; cum homo est in tentatione, circum obsessus est a falsis et malis, quae impediunt influxum lucis a Divino, hoc est, veri et boni, est homo tunc quasi in tenebris; tenebrae in altera vita non aliud sunt quam obsessio a falsis, nam haec demunt lucem, ac ita perceptionem consolationis a veris ei qui in tentatione est: cum autem homo ex tentatione emergit, tunc apparet lux cum suo calore spirituali, hoc est, verum cum suo bono; inde ei laetum post anxium; hoc est mane quod succedit nocti in altera vita: causa quod tunc percipiatur bonum, et appareat verum, est quia post tentationem verum et bonum versus interiora penetrant et irradicantur; cum enim homo in tentatione est, est quasi in fame boni et in siti veri, quare cum emergit, haurit bonum sicut esuriens cibum, et recipit verum sicut sitiens potum; et praeterea cum Lux [7] a Divino apparet, falsa et mala removentur, quibus remotis est aditus vero et bono interius penetrandi: hae causae sunt, quod post tentationes appareat bonum amoris cum sua luce a Domino. Quod post obscurum et anxium tentationum, appareat lucidum et laetum, quia commune est in altera vita, omnibus ibi notum est.

6830. Chorebum, quod significet quale, nempe boni amoris Divini quod appareret, constat ex eo quod nomina cum adjiciuntur involvant quale rei, de qua agitur; quale rei quod Choreb involvit, patet ex illis quae ibi visa sunt, nempe ex flam-

ma ignis e medio rubi, ita quod sit Divinum Bonum Amoris per Verum quod Legis Divinae elucens.

6831. Et visus Angelus Jehovae ad illum, quod significet Dominum quoad Divinum Humanum, constat ex significatione Angeli Jehovae, quod sit Divinum Humanum Domini, de qua n: 6280: causa, quod Divinum Humanum dicatur Angelus Jehovae, est quia Jehovah, ante adventum Domini, cum pertransiit coelum, apparuit in forma Humana ut Angelus, nam totum coelum Angelicum refert unum hominem, qui Maximus Homo dicitur, de quo ad finem plurium Capitum actum est; quare cum Ipsum Divinum illud pertransit, in forma Humana ut Angelus apparuit coram illis cum quibus loquutus est; hoc fuit Divinum Humanum Jehovae ante adventum Domini; Humanum Domini, cum Divinum factum, idem est, est enim Dominus Ipse Jehovah in Divino Humano. Quod Dominus quoad Divinum Humanum dicatur Angelus, videatur n: 6280, et quoque constat ex pluribus locis in Novo Testamento, ubi Dominus se dicit *Missum* a Patre, et Mitti significat procedere, et Missus in Lingua Hebraea Angelum; quod Dominus se dicat Missum, videatur Matth: X: 40. Cap: XV: 24. Marc: IX: 37. Luc: IV: 43. Cap: IX: 48. Cap: X: 16. Johan: III: 17. 34. Cap: IV: 34. Cap: V: 23. 24. 36. 37. 38. Cap: VI: 29. 39. 40. 44. 57. Cap: VII: 16. 18. 28. 29. Cap: VIII: 16. 18. 29. 42. Cap: IX: 4. Cap: X: 36. Cap: XI: 41. 42. Cap: XII: 44. 45. 49. Cap: XIII: 20. Cap: XIV: 24. Cap: XVI: 5. 7. Cap: XVII: 3. 8. 18. 21. 23. 25.

6832. In flamma ignis e medio rubi, quod significet amorem Divinum in Vero scientifico, constat ex significatione flammae ignis, quod sit amor Divinus, de qua sequitur; et ex significatione rubi, quod sit verum scientificum; quod rubus sit verum scientificum, est quia omnes arbusculae cujuscunque generis significant scientifica, ipsa autem arboreta majora Cognitiones et Perceptiones; rubus quia producit flores et baccas, significat verum scientificum. Verum scientificum Ecclesiae non aliud est quam Verbum in sensu literae, et quoque omne repraesentativum et significativum Ecclesiae, quod apud posteros Jacobi; haec in forma sua externa vocantur vera scientifica, at in forma interna sunt vera spiritualia: sed quia vera in forma

interna, seu in forma spirituali, non apparere potuerunt posteritati ex Jacobo, ex causa, quia in solis externis fuerunt, et prorsus non scire voluerunt de aliquo interno; idcirco apparuit Dominus in Rubo; Dominus enim cum apparet, secundum quale hominis apparet, nam homo non aliter recipit Divinum, quam secundum quale suum: idcirco etiam cum Dominus apparuit super monte Sinai, apparuit populo sicut ignis ardens usque ad cor coeli, et sicut tenebrae, nubes, et caligo, Deut: IV: 11. Cap: V: 19. 20. 21. 22, tum Exod: XIX: 18; apparuisset prorsus aliter, si populus, qui sub monte aspectabat, non talis fuisset; et quia populus ille modo in externis fuit, idcirco cum Moses intravit ad Dominum super monte Sinai, dicitur quod intraverit in Nubem, Exod: XX: 18. Cap: XXIV: 2. 18. Cap: XXXIV: 2. 3. 4. 5; [8] quod Nubes sit externum Verbi, videatur Praefat: ad Genes: Cap: XVIII, et n: 4060. 4391. 5922. 6343 f: consequenter etiam repraesentativum Ecclesiae spectatum in forma externa. Quod Dominus appareat unicuique secundum quale ejus, constare potest ex eo, quod Dominus appareat illis qui in intimo seu tertio coelo ut Sol, ex quo Lux ineffabilis, ex causa quia illi qui ibi in bono amoris in Dominum sunt; et quod appareat illis qui in medio seu secundo coelo ut Luna, ex causa quia remotius et obscurius ibi in amore in Dominum sunt, sunt enim in amore erga proximum; in ultimo autem seu primo coelo, non apparet Dominus ut Sol nec ut Luna, sed modo sicut Lux, quae lux multum excedit lucem mundi: et quia Dominus apparet cuique secundum quale ejus, ideo etiam non apparere potest illis qui in inferno aliter quam sicut furva nubes et caligo; nam ut primum Lux coeli, quae a Domino, in aliquod infernum illabitur fiunt ibi tenebrae et caligo. Ex his nunc constare potest, quod Dominus appareat unicuique secundum quale ejus, quia secundum receptionem; et quia posteri ex Jacobo erant solum in externis, idcirco apparuit Dominus Mosi in rubo, et quoque in nube cum intravit ad Dominum super monte Sinai. Quod flamma sit amor Divinus, est quia Amor in sua prima origine non aliud est quam ignis et flamma a Domino ut Sole; Solis hujus ignis seu flamma est quae dat Esse vitae unicuique homini; et est ipse ignis vitalis, qui quod interiora hominis calore impleat, constare potest ex amore,

G

quantum enim amor crescit apud hominem, tantum homo calescit, et quantum amor decrescit, tantum frigescit: inde est, quod cum Dominus apparuit in Visione, apparuerit sicut ignis et flamma; ut apud Ezechielem, „Aspectus quatuor Animalium, (:quae fuerunt Cherubi:) sicut *prunae ignis ardentes*, [9] *juxta aspectum lampadum;* is incedens inter animalia, ut *splendor ignis*, et *ex igne exiens fulgur:* supra expansum quod super capite eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri, similitudo throni, et super similitudine throni similitudo quasi *aspectus Hominis super illo superius;* et vidi *speciem prunae ardentis* juxta speciem *ignis* intra illam circumcirca, ab aspectu lumborum Ipsius et sursum, sed ab aspectu lumborum Ipsius et deorsum vidi quasi *aspectum ignis*, cui *splendor circumcirca*," I: 13. 21. [26.] 27. 28; quod singula in hac visione significativa et repraesentativa Divinorum sint, nullus negare potest, sed nisi scitur quid significatur per Cherubos, per prunas ignis ardentis juxta aspectum lampadum, per thronum, per aspectum hominis super illo, per lumbos a quibus sursum et deorsum ignis, et ex igne splendor, nusquam sciri potest sanctum arcanum quod inibi, quod Cherubi sint Providentia Domini, videatur n: 308; quod thronus sit coelum, proprie Divinum Verum procedens a Domino, quod format coelum, n: 5313; quod aspectus Hominis super throno superius, sit Dominus quoad Divinum Humanum, patet; quod Lumbi sint amor conjugialis, et inde omnis amor coelestis, n: 3021. 4277. 4280. 4575. 5050. ad 5062, qui Amor repraesentatus est per speciem prunae ardentis juxta speciem ignis cui splendor circumcirca. Apud Danielem, „Videns fui usque dum throni projecti fuerunt, et Antiquus dierum sedit, vestis Ipsius sicut nix alba, et crinis capitis Ipsius sicut lana munda; Thronus Ipsius *flamma ignis;* rotae Ipsius *ignis ardens*, *flumen ignis emanans et exiens a coram Ipso*," VII; 9. 10; Divinum Bonum Divini Amoris Domini etiam hic visum est ut flamma ignis. Apud Johannem, „Sedens super equo albo; oculi Ipsius *sicut flamma ignis*," Apoc: XIX: 12; quod sedens super equo albo sit Dominus quoad Verbum, aperte ibi dicitur, Vers 13. 16, ita flamma ignis est Divinum Verum quod in Verbo, quod ex Divino Bono Domini. Apud Eundem, „In medio septem Candelabrorum similis *Filio Hominis*,

indutus talari, caput Ipsius et capilli albi sicut lana alba, sicut nix, sed oculi Ipsius sicut *flamma ignis*," Apoc: I: 13. 14, hic quoque oculi sicut flamma ignis, est Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini. Quod flamma ignis sit Divinum Verum procedens a Domino, patet quoque apud Davidem, „Vox Jehovae illabens sicut *flamma ignis*," Psalm: XXIX: 7, vox Jehovae pro Divino Vero. Ut repraesentaretur Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini, mandatum fuit, ut Candelabrum facerent ex puro auro *cum septem lucernis*, et quod poneretur in Tentorio Conventus ad mensam ubi panes propositionis, et quod *lucernae arderent jugiter coram Jehovah*, Exod: XXV: 31 ad f. Cap: XXXVII: 17 ad 24. [10] Cap: XL: 24. 25. Levit: XXIV: 4. Num: VIII: 2. Sachar: IV: 2, per Candelabrum cum septem lucernis, repraesentabatur Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini. Ut quoque repraesentaretur ipsum Divinum Bonum, mandatum est ut ignis perpetuus esset super altari, „*Ignis super altari ardebit, et non exstinguetur*, sacerdos accendet super eo ligna sub auroris singulis: *ignis jugiter ardebit super altari, et non exstinguetur*," Levit: VI: 5. 6. Quod Ignis repraesentativum fuerit Divini amoris, notissimum Antiquis fuerit, constare potest ex eo, quod repraesentativum hoc emanaverit ab Antiqua Ecclesia usque ad gentes dissitas, quae in cultu idololatrico fuerunt, quae quod Ignem sacrum perennem instituerint, et ei praefecerint virgines, quae Vestales dictae sunt, notum est. Quod ignis et flamma in opposito sensu significent amores spurcos, sicut amores vindictae, crudelitatis, odii, adulterii, et in genere concupiscentias quae ex amoribus sui et mundi, constat etiam a pluribus locis in Verbo, quorum haec solum licet afferre; apud Esaiam, „Ecce facti sunt sicut stipula, *ignis adussit illos*, non eripiunt animam suam *e manu flammae; nulla pruna ad incalescendum, ignis* ad sedendum coram eo," XLVII: 14. Apud Ezechielem, „Ecce Ego *incendam in te ignem*, qui comedet in te omnem arborem viridem, et omnem arborem aridam, *non exstinguetur flamma flammae gravis*, unde comburentur omnes facies a meridie ad septentrionem," XXI: 3, hic per ignem et flammam significantur cupiditates mali et falsi, quae exstinguunt omne bonum et verum Ecclesiae, inde hujus vastatio. Apud Lucam, „Dives

dixit ad Abrahamum, Pater Abraham, miserere mei, et mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, et refrigeret linguam meam, quia *crucior in flamma hac*," XVI: 24; qui non sciunt, quod ignis vitalis apud hominem sit ex alia origine, quam ignis elementaris, illi nequaquam aliter scire possunt, quam quod per ignem inferni intelligatur ignis qualis in mundo, cum tamen in Verbo non talis ignis intelligitur, sed ignis qui est amoris, ita qui est vitae hominis, procedens a Domino ut sole, qui ignis cum intrat apud illos qui in contrariis sunt, vertitur in ignem cupiditatum, quae sunt, ut supra dictum, vindictae, odii, crudelitatis, scaturientes ex amore sui et mundi; hic ignis est qui cruciat illos qui in infernis, nam cum fraenum laxatur cupiditatibus illorum, tunc ruit unus in alterum, ac diris et ineffabilibus modis se mutuo cruciant, nam quisque supereminere vult, et alteri auferre quae ejus sunt, artibus occultis et apertis; cum haec cupit unus et alter, intestina odia inde existunt, et inde immanitates quae exercentur, imprimis per artes magicas et per phantasias, quae artes sunt innumerabiles et prorsus ignotae in mundo. Qui spiritualia non credunt, imprimis naturae cultores, nusquam possunt induci credere, quod calor apud viventes, quae facit ipsam vitam internam, ex alia origine sit, quam ex qua calor mundi, nam nequeunt scire, minus agnoscere, quod ignis coelestis sit procedens a Domino ut Sole, et quod ille Ignis sit purus amor: inde nec possunt scire innumerabilia quae in Verbo, ubi non alius ignis intelligitur, nec scire possunt innumerabilia in homine, qui organum recipiens ejus est.

6833. Et vidit, et ecce rubus ardebat igne, quod significet apperceptionem, quod verum scientificum esset plenum bono amoris Divini, constat ex significatione videre, quod sit appercipere, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; ex significatione rubi, quod sit verum scientificum, de qua mox supra n: 6832; et ex significatione ignis, quod sit amor Divinus, de qua n: 934 f. 4906. 5071. 5215. 6314. 6832; inde ardere igne, est plenum esse bono amoris Divini.

6834. Et rubus nullatenus consumebatur, quod significet Divinum Verum unitum Divino Bono in naturali, constat ex significatione rubi, quod sit verum scientificum, de qua supra n:

6832. 6833, hic quia de Domino, est Divinum Verum in Naturali; Naturale significatur, quia ibi est verum scientifice; et ex significatione non consumi igne, quod sit non dissipari a bono Divini Amoris, quod ignis sit bonum Divini Amoris, videatur mox supra n: 6832, ita quod unitum sit, nempe Divinum Verum cum Divino Bono in Naturali; haec significatio horum verborum est in sensu supremo, in quo agitur de Domino. Cum hoc ita se habet, Divinum Bonum Divini Amoris est ipse Ignis solaris in altera vita, qui Ignis talis ardoris est, ut si absque intermedia temperatura incideret in áliquem, etiam si in angelum intimi coeli, orbaretur is omni sensu, ac periret; tali ardore est amor Divinus Domini: Dominus autem, cum fuit in mundo, ac univit Essentiam Humanam Divinae, hujus amoris Ignem in Humano suo recepit, ac univit Vero ibi cum se fecit Legem Divinam; hoc nunc est quod intelligitur per quod Divinum Verum unitum sit Divino Bono in naturali.

6835. Et dixit Moscheb, quod significet perceptionem ex Lege a Divino, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua saepius; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua supra n: 6827.

6836. Secedam ergo et videbo visionem magnam hanc, quod significet reflexionem super revelatione hac, constat ex significatione secedere et videre, quod sit reflectere, secedere enim in sensu spirituali est divertere a cogitatione in qua est, et videre est percipere, ita utrumque simul est reflectere; et ex significatione visionis, quod sit revelatio, de qua n: 6000; visio magna dicitur, quia in sensu supremo per flammam in rubo significatur Divinum Verum unitum Divino Bono in Humano Domini, n: 6834.

6837. Quare non comburitur rubus, [II] quod significet quod talis unio sit, constat ex illis quae supra n: 6834, dicta sunt.

6838. Vers: 4. 5. 6. *Et vidit Jehovah quod secederet ad videndum, et vocavit ad illum Deus e medio rubi, et dixit, Moscheh, Moscheh, et dixit, ecce me. Et dixit, ne appropinques huc, detrahe calceos tuos e super pedibus tuis, quia locus, quo tu stas super, humus sanctitatis ille. Et dixit, Ego Deus patris tui, Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi; et ob-*

texit Moscheh facies suas, quia timuit ab intuendo Deum. Et vidit Jehovah quod secederet ad videndum, significat reflexionem a Domino: et vocavit ad illum Deus, [12] significat influxum a Divino: e medio rubi, significat e veris scientificis: et dixit, Moscheh, Moscheh, et dixit ecce me, significat exhortationem internam, et auditionem: et dixit, ne appropinques huc, significat quod non de Divino cogitaret adhuc ex sensualibus: detrahe calceos tuos e super pedibus tuis, significat quod sensualia, quae sunt externa naturalis, removerentur: quia locus, quo tu stas super, humus sanctitatis ille, significat quod alioquin Divinum intrare nequeat: et dixit, Ego Deus patris tui, significat Divinum, quod Antiquae Ecclesiae: Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi, significat Ipsum Divinum et Divinum Humanum, ita Dominum: et obtexit Moscheh facies suas, significat quod interiora tutarentur: quia timuit ab intuendo Deum, significat ne laederentur a praesentia Ipsius Divini.

6839. Et vidit Jehovah quod secederet ad videndum, quod significet reflexionem a Domino, constat ex significatione secedere ad videndum, quod sit reflexio, de qua supra n: 6836: quod Jehovah sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. Qualis sensus literae Verbi sit, patet etiam hic; dicitur quod videret Jehovah quod secederet ad videndum, sicut non novisset prius, et sicut non indiderit et egerit ut secederet ad videndum, ita tamen dictum est, quia secundum apparentiam; at sensus internus docet, quomodo id intelligendum est, quod nempe Dominus influeret in cogitationem ejus, ut reflecteret super id; inde constare potest, quomodo se habet cum sensu literae Verbi respective ad sensum internum; et quod quae in sensu literae sunt, talia sint, ut accommodent se ad captum simplicium, qui non credunt nisi sit [13] sicut apparet; quod non apparet, hoc non credunt, quia non intrare possunt in rerum interiora; quapropter nisi Verbum tale fuisset in litera, non receptum fuisset: qui in sensualibus est, et qui occupatus a mundanis, nequaquam capit interiora, videre vult quae credet, quae non videt, quasi aliena sunt, et rejicit inter negativa, ad minimum inter dubia, cum de illis ex se cogitat.

6840. Et vocavit ad illum Deus, [12] quod significet influxum a Divino, constat ex significatione vocare, quod sit influxus;

in sensu enim interno non intelligitur vocatio per loquelam, ut in sensu externo historico, sed vocatio per influxum in voluntatem, quae vocatio est interna, nam Jehovah seu Dominus influit in voluntatem, et agit ad faciendum quod Ipsi placet; hoc internum cum cadit in historicum, in quo non nisi quam externa sunt, cadit vel in mandare, vel in vocare, vel in alloqui, vel in voces alias similes.

6841. E medio rubi, quod significet e veris scientificis, constat ex significatione rubi, quod sit verum scientificum, de qua n: 6832. 6833.

6842. Et dixit, Moscheh, Moscheh, et dixit ecce me, quod significet exhortationem internam et auditionem, constat a significatione vocari a Deo, [14] in historicis Verbi, quod sit influxus a Divino, n: 6840, ipsa illa vocatio est in his verbis, *Et Jehovah dixit, Moscheh, Moscheh*, quae quia involvunt omnia illa quae sequuntur, et primum quod non appropinquaret illuc, sed quod detraheret calceos suos e super pedibus suis, significatur exhortatio, et per responsum Moschis, *Ecce me*, auditio.

6843. Et dixit, ne appropinques huc, quod significet quod non de Divino cogitaret adhuc ex sensualibus, constat ex significatione appropinquare ad Jehovam, quod sit cogitare de Divino; quod appropinquare, cum dicitur de homine ad Dominum, sit cogitatio de Divino, est, quia homo ad Divinum non accedere potest corpore sicut homo ad hominem, sed mente, ita cogitatione et voluntate, accessus non alius est ad Divinum, quia Divinum est supra illa quae loci et temporis sunt, est in illis apud hominem, quae vocantur status, nempe status amoris et status fidei, ita status utriusque facultatis mentis, nempe voluntatis et cogitationis, per haec appropinquare potest homo ad Divinum; inde est, quod hic per *ne appropinques huc*, significetur quod de Divino non cogitaret, nempe ex sensualibus externis, quae significantur [15] per calceos, quos primum detraheret: dicitur *adhuc*, quia sensualia externa naturalis ultimo regenerantur, et sic ultimo recipiunt influxum a Divino, et status, de quo hic agitur, nondum erat, ut sensualia reciperent illa; de sensualibus videantur quae nunc sequuntur.

6844. Detrahe calceos tuos e super pedibus tuis, quod significet quod sensualia, quae sunt externa naturalis, removeren-

tur, constat ex significatione calceorum, quod sint sensualia, quae sunt externa naturalis, de qua n: 1748; et ex significatione pedum, quod sint naturale, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952; quod detrahere sit removere, patet, de sensualibus enim dicitur; nam [16] voces applicandae sunt suo subjecto de quo agitur, ita detrahi calceis, et removeri sensualibus. Quomodo cum his se habet, dicendum est; quisque videre potest, quod calcei repraesentent hic aliquid, quod non cum sancto Divino concordaret, et sic quod detrahere calceos esset repraesentativum remotionis talium; aliter quid hoc foret Divino, si homo in calceis accederet, vel si nudis plantis, modo interius sit talis, ut accedere ad Divinum fide et amore possit; quapropter per calceos significantur sensualia, et sensualia, quae sunt externa naturalis, talia sunt, ut non una possint esse cum sancte cogitatur de Divino, idcirco, quia illo tempore repraesentativa observanda erant, non licuit Moschi, ut indutus calceis appropinquare. Quod sensualia, quae externa naturalis sunt, talia sint ut non recipere possint Divinum, causa est, quia illa sunt in mundanis, corporeis, et quoque in terrestribus, nam proxime recipiunt illa, inde quae in memoria ex sensualibus sunt, trahunt sua a luce et calore mundi, et parum a luce et calore coeli; quapropter ultima sunt quae regenerari possunt, hoc est, aliquid lucis coeli recipere; exinde est, cum homo est in sensualibus illis, et ex illis cogitat, quod de Divino non aliter cogitet quam sicut de terrestribus, sique in malo est, quod ex illis prorsus contra Divinum cogitet: quapropter cum homo cogitat de talibus quae sunt fidei et amoris in Deum, si in bono est, elevatur ille a sensualibus quae sunt externa naturalis, versus interiora, consequenter a terrestribus et mundanis propius ad coelestia et spiritualia. Hoc homo nescit, ex causa, quia non scit, quod apud illum interiora sint distincta ab exterioribus, et quod cogitatio sit interior magis et magis, et quoque exterior, et quia non novit illa, non potest reflectere super illa. Sed videantur, quae de cogitatione ex sensualibus prius dicta sunt, quod nempe ii qui cogitant ex illis, perparum sapiant; n: 5089. [17] 5094. 6201. 6310. 6311. 6312. 6314. 6316. 6318. 6598. 6612. 6614. 6622. 6624. Quod elevetur homo a sensualibus, et cum elevatur in lumen mitius veniat; et quod

hoc imprimis fiat illis qui regenerantur, n: 6183. 6313. 6315. Ex his nunc patet, quid intelligitur per exuere calceos e super pedibus. Quod Naturale apud hominem sit Externum, Medium, et Internum, videatur n: 4570. 5118. 5126. 5497. 5649; Internum Naturale significatur per Pedes, Medium Naturale per Plantas, et Externum per Calceos.

6845. Quia locus, quo tu stas super, humus sanctitatis ille, quod significet quod alioquin Divinum intrare nequeat, constat ex significatione loci, quod sit status, de qua n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882. 5605; [18] inde locus, quo tu stas super, est status in quo adhuc est; et ex significatione humi sanctitatis, quod sit sanctum quod procedit ex Domino, ita est status sancti procedentis a Divino Humano Domini, qui per illa verba intelligitur. Quod significetur quod alioquin Divinum intrare nequeat, sequitur ex antecedentibus; si nempe homo non removeretur a sensualibus, quae sunt externa Naturalis, hoc est, si non elevaretur ab illis ad interiora, quod Divinum non posset influere; causa quod Divinum non influere possit apud hominem, quamdiu ille est in sensualibus illis, est, quia influxus a Divino pergit usque ad illa quae in ordine ultima sunt, ita usque ad sensualia quae sunt externa naturalis apud hominem, si inibi mere corporea et terrestria sunt, Divina, quae influunt, ibi dissipantur, nam non concordant; quapropter cum homo recepturus est Divinum, hoc est, illa quae fidei et amoris sunt, elevatur is a sensualibus, et cum elevatus est ab illis, tunc Divinum non amplius influit illuc, nempe in sensuale externum, sed in planum interius, in quod homo elevatus est. Quod ita sit, a multa experientia scire datum est.

6846. Et dixit, Ego Deus patris tui, quod significet Divinum quod Antiquae Ecclesiae, constat ex significatione patris, quod sit Antiqua Ecclesia, de qua n: 6075; quod Antiqua Ecclesia dicatur pater, est quia ex illa natae sunt Ecclesiae quae post illam, nempe Ecclesia Hebraea, et postea Ecclesia apud Jacobi posteros; ritualia enim et statuta quae mandata fuerunt posteris Jacobi per Mosen, non fuerunt nova, sed fuerunt prius in Antiquis Ecclesiis, et modo restaurata apud filios Jacobi; restaurata sunt, quia apud alias gentes idololatrica facta sunt, et in Aegypto inque Babele versa in magica: quod eadem fue-

rint in Antiquis Ecclesiis, a pluribus locis in Verbo constare potest. Inde nunc est, quod Antiqua Ecclesia intelligatur per patrem, et quoque quod dicatur pater in Verbo ubi agitur de Ecclesia. Deus, qui in Antiqua Ecclesia colebatur, erat Dominus quoad Divinum Humanum; et notum erat illis, quod Dominus esset Qui repraesentaretur in singulis Ecclesiae eorum ritibus; et quoque plures eorum sciverunt, quod Dominus venturus esset in mundum, et Humanum in Se Divinum faceret; in illa Ecclesia nec alius intelligebatur per Jehovam; apparuerat enim illis ut Divinus Homo, et vocabatur Jehovah n: 1343. 5663. ut quoque postea Abrahamo, Genes: XVIII: 2 seq: Josuae, Cap: V: 13. 14. 15. Guideoni, Jud: VI: 11 seq: Manoacho et uxori ejus, Judic: XIII: 3 seq: et agnitus erat pro Deo universi, et pro Unico Quem adorarent: inde nunc est, quod per Deum patris tui in sensu interno intelligatur Divinum quod Antiquae Ecclesiae, hoc est, Dominus; at in sensu externo historico intelligitur Abraham, tum Jischak, et quoque Jacob.

6847. Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi, quod significet Ipsum Divinum, ac Divinum Humanum, ita Dominum, constat ex repraesentatione Abrahami, Jischaki, et Jacobi, quod sit Ipsum Divinum et Divinum Humanum Domini; quod Abraham repraesentet Dominum quoad Ipsum Divinum, Jischak quoad Divinum Rationale, et Jacob quoad Divinum Naturale, videatur n: 1893. 2011. 2066. 2072. 2083. 3245. 3251. 2630. 3194. [19] 3210. 3305. f. 3439. 3704. 4180. 4286. 4538. 4570. 4615. 6098. 6185. 6276. 6425. [20] 6804; per Deum significatur Divinum, et per nomina illorum repraesentativum, inde illa in Domino sunt quae per Deum Abrahami, Deum Jischaki, et Deum Jacobi, intelliguntur.

6848. Et obtexit Moscheh facies suas, quod significet quod interiora tutarentur, constat ex significatione facierum, quod sint interiora, de qua n: 1999. 2434. 3527. 4066. 4796. 4797. 5102; quod obtegere sit tutare, sequitur ex serie in sensu interno, nam dicitur, quod obtexit facies suas quia timuit ab intuendo Deum, et per hoc significatur ne interiora laederentur a praesentia Ipsius Divini. Quomodo haec se habent, in nunc sequentibus dicetur.

6849. Quia timuit ab intuendo Deum, quod significet ne

laederentur a praesentia Ipsius Divini, constat a significatione timere, quod sit ne laederentur, nempe interiora, causa enim timoris hoc erat; et a significatione intueri Deum, quod sit praesentia Ipsius Divini, nam non aliter quam per intuitionem internam, quae fit per fidem quae ex charitate, sistitur Dominus coram homine praesens; si Dominus alicui in externa forma apparet, sunt usque interiora quae afficiuntur, nam Divinum penetrat ad intima. Cum hoc, quod Interiora non laederentur a praesentia Ipsius Divini, et quod ideo tutarentur, ita se habet; Ipsum Divinum est Purus Amor, et Purus Amor est sicut Ignis ardentior quam ignis solis hujus mundi; quapropter si Divinus Amor in puritate sua influeret apud aliquem angelum, spiritum, aut hominem, is prorsus periret; inde est, quod Jehovah seu Dominus in Verbo toties dicatur Ignis consumens: ne itaque Angeli in Coelo laedantur ab influxu caloris ex Domino ut Sole, obvelantur singuli aliqua tenui et conveniente nube, per quam temperatur calor a Sole illo influens. Quod unusquisque absque illa conservatione a praesentia Divini periret, notum fuerat Antiquis, quapropter timuerunt videre Deum, ut constat in Libro Judicum, „Vidit Guideon, quod Angelus Jehovae, quare dixit Guideon, Domine Jehovih, *quandoquidem vidi Angelum Jehovae facie ad faciem;* et dixit illi Jehovah, pax tibi, *noli timere, quia non morieris,*" VI: 22. 23. [21] In eodem Libro, „Dixit Manoachus ad uxorem suam, *moriendo moriemur quia Deum vidimus,*" XIII: 22. Et in Libro Exodi, „Jehovah dixit ad Mosen, *non poteris videre facies meas, quia non videbit Me homo et vivet,*" XXXIII: 20; quapropter cum daretur Mosi videre Deum, „positus erat in foramine petrae," ibid: Vers: 22, per quod repraesentabatur obscurum fidei, ac nebulosum, quod obtexit, et per quod tutatus est. Quantum discrimen sit Angelis spectari a Divino absque obvelatione nubis, constare manifeste potest ex eo, quod, cum Angeli inspiciunt aliquem spiritum qui in malo est, is appareat in quoddam simile inanimato verti, quod saepius videre mihi datum est; causa est, quia per visum Angelicum incidit illuc lux et calor coeli, et cum his verum fidei et bonum amoris, a quibus, cum penetrant, mali paene exanimantur. Cum hoc fit per intuitionem ab Angelis, quid non per intuitionem a Domino; haec causa est, quod Inferna prorsus re-

mota sint a coelo, et quod illi, qui ibi sunt, remoti esse velint, nam si non remoti sunt, dire cruciantur: inde patet, quid intelligitur per haec verba, „Dicent montibus et petris, ruite super nos, et abscondite nos a facie sedentis super throno," Apoc: VI: 16. Luc: XXIII: 30. Hos: X: 8. Ex eo, quod praesentia Ipsius Divini talis sit, ut nullus Angelus illam sustineat, nisi tutatus sit per nubem, quae radios et calorem e sole illo temperat et moderatur, manifeste constare potest, quod Humanum Domini Divinum sit, nam nisi Divinum esset, nusquam potuisset ita uniri Ipsi Divino, Quod Patér vocatur, ut unum sint, secundum Domini verba apud Johannem Cap: XIV: 10 seq: et alibi; quod enim recipit ita Divinum, omnino Divinum erit; non Divinum a tali unione plane dissiparetur; ut comparative loquar, quid immitti potest in ignem solarem, et non perire, nisi sit simile solare; ita quis in ardoren infiniti amoris, nisi qui in similis amoris ardore est, proinde nisi Solus Dominus; quod in Ipso Pater sit, et quod Pater non appareat nisi in Divino Suo Humano, constat a Domini verbis apud Johannem, „Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, *Qui in sinu Patris est*, Ille exposuit," I: 18: et alibi apud Eundem, „Neque vocem Ipsius audivistis unquam, [22] neque speciem Ipsius vidistis," V: 37.

6850. Vers: 7. 8. *Et dixit Jehovah, videndo vidi afflictionem populi mei, qui in Aegypto, et clamorem illorum audivi a coram exactoribus illius, quia novi dolores illius. Et descendi ad liberandum illum e manu Aegyptiorum, et ad ascendere faciendum illum e terra illa ad terram bonam et latam, ad terram fluentem lacte et melle, ad locum Cananaei, et Chittaei, et Emorraei et Perisaei, et Chivaei et Jebusaei.* Et dixit Jehovah, videndo vidi afflictionem populi mei, significat Misericordiam erga illos qui ab Ecclesia spirituali post infestationes a falsis: et clamorem eorum audivi a coram exactoribus illius, significat Misericordiae opem contra illos qui ad serviendum adigere voluerunt: quia novi dolores illius, significat Praevidentiam, [23] quantum falsis immersi fuerint: et descendi ad liberandum illum e manu Aegyptiorum, significat quod se demitteret ad illos ad eximendum e potentia falsorum scientificorum, quae vera Ecclesiae destruere conantur: et ad ascendere

faciendum illum e terra illa, significat quod elevarentur: ad terram bonam et latam, significat ad coelum ubi bonum charitatis et verum fidei: fluentem lacte et melle, significat et inde amoenum et jucundum: ad locum Cananaei et Chittaei, significat regionem occupatam a malis ex falsis: et Emorraei et Perisaei, significat a malis et inde falsis: et Chivaei et Jebusaei, significat ab idololatrico in quo aliquid boni et veri.

6851. Et dixit Jehovah, videndo vidi afflictionem populi mei, quod significet Misericordiam erga illos qui ab Ecclesia spirituali post infestationes a falsis, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua saepius; at cum praedicatur de Jehovah seu Domino, non est perceptio sed omniscientia, quia Dominus percipit et novit omnia et singula ab aeterno; a significatione videndo videre, cum dicitur de Jehovah seu Domino, quod sit Misericordia, nam cum Dominus videt aliquem in miseria, seu in afflictione, ejus miseretur; Dominus quidem omnes videt, et ita omnium miseretur, sed non de aliis dicitur quod illorum misereatur, quam qui Misericordiam Ipsius recipiunt, qui sunt illi qui in bono; ex significatione afflictionis, quod sit infestatio, n: 6663, hic a falsis, quia ab Aegyptiis, per quos significantur scientifica falsa, n: 6651. 6679. 6683; et a significatione populi, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 2928; qui ab Ecclesia coelesti sunt, in Verbo vocantur Gens.

6852. Et clamorem illorum audivi a coram exactoribus illius, quod significet Misericordiae opem contra illos qui ad serviendum adigere voluerunt, constat ex significatione clamoris, quod sit imploratio, de qua n: 6801; ex significatione audire, quod sit obedire et appercipere, de qua n: 5017, at cum dicitur de Jehovah seu Domino, est imploranti Misericordiae opem ferre; se habet cum audire, sicut supra n: 6851, cum videre, quod Dominus omnes audiat, ac ita omnibus opem ferat, sed secundum necessitates; qui clamant et implorant Ipsum pro se solis, ac ita contra alios, ut solent mali, hos quoque Dominus audit, sed non illis opem fert; et cum non opem fert, dicitur quod non audiat: et ex significatione exactorum, quod sint qui ad serviendum adigere volunt: quod Exactor sit, qui ad serviendum adigit, patet apud Esaiam, „Accipient illos populi, et

deducent illos ad locum suum, et *dominabuntur Exactoribus suis:* fiet in die quo quietem daturus est Jehovah tibi, et a commotione tua, et *a servitute gravi, qua servire coactus es,* ut enunties hanc parabolam de rege Babelis, *quomodo cessavit Exactor,*" XIV: 2. 3. 4. et apud Zachariam, „Castra ponam domui meae de exercitu propter abeuntem et redeuntem, *ut non transeat amplius super eos Exactor,*" IX: 8. Exactores dicebantur qui exigebant tributa, 2 Reg: XXIII: 35. Deut: XV: 3, et quoque qui adigebant ad opus faciendum secundum impositionem tributorum: vocantur principes tributorum Exod: Cap: I: 11; qui quod sint qui ad serviendum adigerent, videatur n: 6659.

6853. Quia novi dolores illius, quod significet Praevidentiam quantum falsis immersi fuerint, constat ex significatione nosse, cum dicitur de Domino, quod sit Praevidentia; quod nosse sit Praevidentia, est quia Dominus omnia et singula ab aeterno novit; et ex significatione dolorum, quod sit immersio in falsa; qui enim in bono sunt, cum immerguntur falsis, in angores et anxietates veniunt, et cruciantur, amant enim vera et aversantur falsa, et cogitant jugiter de salute, et de infelicitate, si apud illos falsa dominarentur; qui autem non in bono sunt, nihil curant sive in falsis sive in veris sint, nihil enim cogitant de salute, nec de infelicitate, non enim credunt illa; jucunda amorum sui et mundi auferunt fidem de vita post mortem; hi perpetuo immersi sunt falsis. Immersio in falsa apparet in altera vita, sicut qui immersus undis, quae secundum falsorum copiam altius usque tandem supra caput ascendunt; undae [24] apparent tenuiores aut spissiores secundum falsorum quale: immersio quae est improbis, apparet ut nimbosum ac ut nebulosum magis minusve furvum, quod circumcingit, et prorsus separat a sereno quod est lucis coeli.

6854. Et descendi ad liberandum illum e manu Aegyptiorum, quod significet quod se demitteret ad illos ad eximendum e potentia falsorum scientificorum quae vera Ecclesiae destruere conantur, constat a significatione descendere, quod sit se demittere, de qua sequitur; ex significatione ad liberandum, quod sit ad eximendum, nam qui eximit a falsis, is liberat; ex significatione manus, quod potentia, de qua n: 878. 3387. 3563.

4931 ad 4937. 5544; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint scientifica falsa, quae sunt contra vera Ecclesiae, de qua n: 6651. 6679. 6683, ita quae haec destruere conantur. Cum hoc, quod Dominus descendat, ita se habet; dicitur de Domino descendere aut se demittere, cum ad judicium, n: 1311; et quoque cum ad inferiora, hic ad illos qui ab Ecclesia spirituali sunt, qui per filios Israëlis significantur, agitur enim in sensu interno de illis, quomodo infestantur a falsis, et tunc sustinent tentationes, et posthodum quomodo liberantur, ut in coelum introducantur. At in his quae in hoc Versu, et quoque in sequentibus in sensu interno continentur, est adhuc majus mysterium, quod nondum in Ecclesia notum est; quapropter detegendum; illi qui Spirituales dicuntur, qui sunt illi qui non regenerari queunt nisi solum quoad partem intellectualem, non autem quoad partem voluntariam; in quorum parte intellectuali ideo a Domino implantatur nova voluntas, quae voluntas est secundum doctrinalia fidei, quae sunt Ecclesiae illorum; hi, nempe tales spirituales, unice salvati sunt per adventum Domini in mundum; causa est, quia Divinum transiens per coelum, quod fuit Divinum Humanum ante adventum Domini, ad illos non potuit pertingere, quippe doctrinalia Ecclesiae illorum erant quoad plurimam partem non vera, ac inde bonum quod voluntatis, nec bonum, n: 6427: quia hi [25] unice salvari potuerunt per adventum Domini, ita nec prius potuerunt elevari in coelum, quapropter interea tenebantur in terra inferiore, ibi in locis, quae in Verbo foveae vocantur; quae terra circum obsessa erat ab infernis, ubi falsa, a quibus tunc multum infestabantur; sed usque custodiebantur a Domino: at postquam Dominus in mundum venit, et Humanum in Se Divinum fecit, tunc illos, qui ibi in foveis, liberavit, et ad coelum elevavit; exque illis etiam coelum spirituale, quod est secundum coelum, formavit: hoc est quod intelligitur per descensum Domini ad inferos, et per liberationem illorum qui vincti fuerunt. Hoc Mysterium est, quod quoque in sensu interno describitur in hoc Versu, et in sequentibus: videantur quae prius de Spiritualibus illis ostensa sunt, nempe quod Spirituales in obscuro sint quoad verum et bonum fidei, n: 2708. 2715. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3241. 3833. 6289. Quod obscurum illorum illuminetur a Di-

vino Humano Domini, n: 2716. 4402. Quia in obscuro sunt quoad verum et bonum fidei, quod oppugnentur valde ab infernis, sed quod Dominus illos continue tutetur, n: 6419. Quod Spirituales non regenerari queant quoad partem voluntariam, sed modo quoad partem intellectualem, et quod ibi nova voluntas a Domino formetur, n: 863. 875. 895. 927. 928. 1023. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493. 5113. Quod spirituales salvati sint per adventum Domini in mundum, n: 2833. 2834. 3969. In Verbo prophetico passim memorantur Vincti, ac vincti in fovea, et quod a Domino liberati sint, per quos illi, de quibus nunc dictum, in specie intelliguntur; ut apud Esaiam, „Ego Jehovah vocavi Te in justitia, et apprehendam manum Tuam, quia custodiam Te, et dabo Te in foedus populo, in lucem gentium, ad aperiendum oculos caecos, *ad educendum e carcere vinctum, e domo claustri sedentes in tenebris*," XLII: 6. 7. Apud Eundem, „Custodivi Te, et dedi in foedus populi, ad restituendum terram, ad dividendum haereditates devastatas, *ad dicendum Vinctis, exite, eis qui in tenebris, revelamini*, super viis pascent, et in omnibus clivis pascuum eorum," XLIX: 8. 9; ibi manifeste de Domino; Vincti in specie pro illis qui detenti fuerunt in terra inferiore, usque ad adventum Domini, et qui tunc elevati in coelum; in genere pro omnibus qui in bono sunt, et sicut vincti a falsis, e quibus tamen eniti volunt, tenentur. Apud Sachariam, „Per sanguinem foederis Tui *emittam vinctos tuos e fovea*," IX: 11. Apud Esaiam, „Colligendo colligentur *Vinctus in fovea*, et claudentur *in claustro*, post multitudinem dierum visitabuntur," XXIV: 22; vincti in fovea, pro iisdem. Et praeterea, ab his apud Esaiam, „Unxit Jehovah me ad evangelizandum pauperibus, misit me ad obligandum fractos corde, *ad praedicandum captivis libertatem, vinctis, oculis capto*, ad proclamandum annum beneplaciti Jehovae," LXI: 1: et alibi, „Populus *ambulantes in tenebris*, viderunt lucem magnam; habitantes *in terra umbrae mortis*, lux effulsit super illos," IX: 1.

6855. Et ad ascendere faciendum illum e terra illa, quod significet quod elevarentur, nempe e loco et statu ubi infestantur a falsis, constat a significatione ascendere facere, quod sit elevari; et a significatione terrae, hic terrae Aegypti, quod

sit locus et status, ubi infestantur a falsis; quod Aegyptus sit scientificum falsum, quod infestat, ostensum est; simile etiam significatur per terram Aegypti.

6856. Ad terram bonam et latam, quod significet ad coelum, ubi bonum charitatis et verum fidei, constat ex significatione terrae, hic terrae Canaanis, quod sit Regnum Domini, ita coelum, de qua n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4447; ex significatione terrae bonae, quod sit bonum charitatis ibi, et a significatione terrae latae, quod sit verum fidei ibi; quod latum sit verum quod fidei, videatur n: 3433. 3434. 4482.

6857. Fluentem lacte et melle, quod significet et inde amoenum et jucundum, constat ex significatione lactis, quod sit coeleste spirituale seu verum boni, de qua n: 2184; et quia est verum boni, est quoque amoenum ejus, conjuncta enim sunt; et ex significatione mellis, quod sit jucundum, de qua n: 5620. Ex illis quae supra n: 6854 ostensa sunt, constare potest quid [26] intelligitur per facere ascendere e terra illa ad terram bonam et latam, fluentem lacte et melle, quod nempe illi qui in terra inferiore in foveis ibi usque ad adventum Domini detenti fuerunt, elevarentur tunc ad coelum, ubi bonum charitatis et verum fidei, et inde amoenum et jucundum. Haec in specie significantur per illa verba; in genere autem omnes qui e spirituali Ecclesia in tentatione sunt, et inde liberantur.

6858. Ad locum Cananaei et Chittaei, quod significet regionem occupatam a malis ex falsis, constat ex repraesentatione Cananaeorum, quod sint mala ex falsis mali, de qua n: 4818; et ex repraesentatione Chittaeorum, quod sint falsa ex quibus mala, de qua n: 2913. Per Gentes in terra Canaane, quae enumerantur hic et quoque alibi, ut Genes: XV: 18. 19. Exod: XXIII: 23. 28. Cap: XXXIII: 2. Cap: XXXIV: 11. Deut: VII: 1. Cap XX: 17. Jos: III: 10. Cap: XXIV: 11. Judic: III: 5, significantur omnia genera mali et falsi. Quid per regionem occupatam a malis ex falsis, et quoque a reliquis generibus mali et falsi, intelligitur, dicendum; ante adventum Domini in mundum, mali genii et spiritus omnem illam regionem coeli occupabant, ad quam postea elevati sunt spirituales; nam ante adventum Domini multa pars talium libere grassabatur, et infestabat bonos, imprimis spirituales qui in inferiore terra; sed post

adventum Domini omnes in sua inferna detrusi sunt, et regio illa liberata est, ac in haereditatem data illis qui ab Ecclesia spirituali: saepius observatum est, quod, ut primum aliquis locus a spiritibus bonis relinquitur, occupetur a malis, et quod mali inde expellantur, quibus expulsis quod iterum cedat illis qui in bono; causa est, quia infernales continue ardent destruere illa quae coeli sunt, in specie illa quibus in opposito sunt; quapropter cum locus alicubi relinquitur, quia tunc absque tutela, occupatur is illico a malis. Hoc intelligitur in specie, ut dictum, per regionem occupatam a malis et falsis, quae significatur per locum ubi gentes, quae expellendae. Hoc, una cum illis quae supra n: 6854, est Mysterium magnum, quod absque revelatione notum esse non potest.

6859. Et Emorraei et Perisaei, quod significet a malis et inde falsis, constat ex repraesentatione Emorraei, quod sit malum, de qua n: 1857. 6306; et a repraesentatione Perisaei, quod sit falsum, de qua n: 1573. 1574. Sunt binae origines mali, et quoque binae origines falsi; una origo mali est ex falso doctrinae aut religiosi; altera est ex cupiditatibus amoris sui et mundi: falsum primae originis, est, ut dictum, ex falso doctrinae aut religiosi; et falsum alterius originis est ex malo cupiditatum dictorum amorum: mala illa sunt quae significantur per Cananaeum et Emorraeum, et falsa per Chittaeum et Perisaeum.

6860. Et Chivaei et Jebusaei, quod significet ab idololatrico in quo aliquid boni et veri, constat ex repraesentatione Chivaei, quod sit idololatricum in quo aliquid boni; et ex repraesentatione Jebusaei, quod sit idololatricum in quo aliquid veri: quod per illas gentes talia significentur, constare potest ex eo, quod permissum fuerit ut foedus cum Gibeonitis a Josua et senioribus pangeretur, Jos: IX: 3 seq: et quod facti sint caesores lignorum et haustores aquarum domui Dei, ibid: Vers: 23. 27; quod illi Chivaei fuerint, videatur ibid: Vers: 7. et Cap: XI: 19: quod per Jebusaeos repraesententur qui in idololatrico, sed in quo aliquid veri, constare potest ex eo, quod Jebusaei fuerint in Hierosolyma diu tolerati, et non inde expulsi, Jos: XV: 63. Cap: XVIII: 16. 28. II Sam: V: 6 ad 10.

6861. Vers: 9. 10. 11. 12. *Et nunc ecce clamor filiorum Israëlis venit ad Me, et etiam vidi oppressionem, qua Aegy-*

ptii opprimunt illos. Et nunc ito, et mittam te ad Pharaonem, et educ populum meum filios Israëlis ex Aegypto. Et dixit Moscheh ad Deum, quis ego quod eam ad Pharaonem, et quod educam filios Israëlis ex Aegypto. Et dixit, quia ero cum te, et hoc tibi signum quod Ego miserim te, in educendo te populum ex Aegypto, coletis Deum juxta montem hunc. Et nunc ecce clamor filiorum Israëlis venit ad Me, significat miserationem super illos qui ab Ecclesia spirituali: et etiam vidi oppressionem qua [27] Aegyptii opprimunt illos, significat propter subjugationis conatum ab illis qui in falsis: et nunc ito, et mittam te ad Pharaonem, significat sanctum procedens ab Humano Domini, quo falsa infestantia dissiparentur: et educ populum meum filios Israëlis ex Aegypto, significat inde liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali a falsis infestantibus: et dixit Moscheh ad Deum, significat perceptionem a Divino, et humiliationem: quis ego quod eam ad Pharaonem, significat quod nondum in tali statu, ut falsa infestantia adire et removere sibi posse videretur: et quod educam filios Israëlis, significat et sic liberare illos qui ab Ecclesia spirituali: et dixit, quia ero cum te, significat quod Divinum in Humano: et hoc tibi signum, quod miserim te, significat cognitionem quod Divinum procederet ab Ipso: in educendo te populum ex Aegypto, significat cum spirituales ex infestatione a falsis liberati sunt: coletis Deum juxta montem hunc, significat tunc perceptionem et agnitionem Divini ex Amore.

6862. Et nunc ecce clamor filiorum Israëlis venit ad Me, quod significet miserationem super illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione clamoris, quod sit imploratio de ope, de qua n: 6801; inde cum dicitur, quod clamor venit ad Jehovam seu Dominum, involvit simile ac *audire*, quod audire sit ferre Misericordiae opem seu miseratio, videatur n: 6852; et ex significatione filiorum Israëlis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637.

6863. Et etiam vidi oppressionem qua Aegyptii opprimunt illos, quod significet propter subjugationis conatum ab illis qui in falsis, constat ex significatione oppressionis qua opprimunt, quod sit subjugationis conatus; quod sit conatus subjugationis, non subjugatio, est quia illi qui ab Ecclesia spirituali Domini

sunt, non subjugari possunt ab illis qui in falsis, quoniam Dominus illos tutatur; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint falsa, de qua n: 6692.

6864. Et nunc ito, mittam te ad Pharaonem, quod significet Sanctum procedens ab Humano Domini, quo falsa infestantia dissiparentur, constat ex repraesentatione Moschis, qui iret et qui mittebatur, quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827, ita quoad Humanum; nam cum Dominus in mundo fuit, Humanum suum primum fecit Divinum Verum, quod idem est cum Lege Divina; postmodum Humanum suum prorsus glorificavit, et fecit Divinum Bonum: inter Divinum Verum et Divinum Bonum, differentia est, qualis inter Lucem a sole et Ignem in sole; ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 2397. 4710. 6831, hic sanctum Verum; quod sanctum praedicetur de vero, videatur n: 6788; et a repraesentatione Pharaonis, quod sit falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692; additur quod falsa infestantia dissiparentur, nempe a sancto procedente ab Humano Domini, quia in sequentibus agitur de liberatione filiorum Israëlis, hoc est, illorum qui ab Ecclesia spirituali Domini sunt, a falsis, a quibus liberari nequaquam possunt, quam a Sancto quod procedit a Domino; Sanctum enim procedens a Domino non modo dissipat falsa infestantia, sed etiam redigit omnia in Divinum ordinem, tam illa quae in coelis sunt, quam illa quae in infernis, et facit [28] ut coeli distinctissimi sint secundum bona et inde vera, et quoque quod inferna distinctissima sint secundum mala et inde falsa; et quod mala in opposito sint contra bona, ac falsa contra vera, ut aequilibrium spirituale existat, et nihil non in statu libero sit.

6865. Et educ populum meum filios Israëlis ex Aegypto, quod significet inde liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali a falsis infestantibus, constat ex significatione educere, quod sit liberatio; ex significatione filiorum Israëlis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637; et ex significatione Aegypti, quod sit scientificum falsum quod contra vera Ecclesiae, ita falsum infestans, de qua n: 6692. Est falsum scientificum, quod maxime infestat illos qui ab Ecclesia spirituali; causa est, quia non perceptionem veri ex bono habent,

sed modo cognitionem veri ex doctrina; qui tales sunt, quam maxime infestantur a scientificis; scientifica enim sunt vasa communissima, quae apparent quandoque contraria veris, priusquam vera illis immissa faciunt ut transluceant, et sic non appercipiantur; et praeterea scientifica sunt plena fallaciis sensuum, quae discuti nequeunt ab illis, qui in solis cognitionibus ex doctrina sunt, et non in perceptione veri ex bono; imprimis quia lux mundi apud illos praedominium habet, quae lux apparet clara quamdiu lux coeli non in illam influit, sed ut primum lux coeli illabitur, fit loco lucis obscurum: inde est quod illi illuminati et ingeniosi sint in rebus mundi, sed obscurati et hebetes in rebus coeli. Hi credunt se illuminatos, cum doctrinalia Ecclesiae apud se confirmarunt, sed est lumen sensuale, quod ex lumine mundi, quod tunc fallit illos; doctrinalia enim confirmari possunt qualiacunque sint, sicut sua a Judaeis, sua ab Enthusiastis, sua a Socinianis, et sua a quibusvis haereticis; et cum confirmata sunt, apparent in lumine sensuali illis ut ipsa vera. At qui in luce coeli sunt, in illustratione sunt a Domino, et ante confirmationem appercipiunt per intuitionem in scientifica quae infra sunt, et ibi in ordinem disposita, num verum confirmabile sit vel non: inde patet, quod hi interiorem intuitionem habeant, quae est supra scientifica, ita distinctam; illi autem intuitionem inferiorem, quae est intra scientifica, ita perplexam, n: 2831.

6866. Et dixit Moscheh ad Deum, quod significet perceptionem a Divino, et humiliationem, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua saepius; ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827; Divinum significatur per Deum: quod illa verba etiam involvant humiliationem, patet ab illis quae sequuntur, nam dicit, quis ego quod eam ad Pharaonem, et educam filios Israëlis. Quia per Moschen repraesentatur Dominus, et hic memoratur humiliatio, aliquid de statu humiliationis Domini, cum in mundo fuit, dicendum est; quantum Dominus in Humano nondum Divino facto fuit, tantum in humiliatione fuit; sed quantum in Humano Divino facto, tantum non potuit esse in humiliatione, nam tantum Deus erat et Jehovah; quod in humiliatione fuerit cum in humano nondum Divi-

no facto erat quia Humanum, quod a matre traxit, ex haereditario malum fuit, et hoc non potuit approximare ad Divinum absque humiliatione; nam homo in humiliatione genuina exuit se omni potentia ex se aliquid cogitandi et faciendi, et se prorsus Divino relinquit; ac ita ad Divinum accedit: Divinum quidem fuit in Ipso, quia conceptus a Jehovah, sed hoc tantum apparuit remotum, quantum Humanum Ipsius in haereditario materno fuit; in spiritualibus enim et coelestibus, est status dissimilitudo quae facit remotionem et absentiam, et est status similitudo quae facit appropinquationem et praesentiam; ac similitudinem et dissimilitudinem facit amor. Ex his nunc constare potest, unde status humiliationis apud Dominum, cum fuit in mundo; postea autem, cum exuit omne humanum quod a matre traxit, usque adeo ut non amplius ejus filius esset, et induit Divinum, tunc status humiliationis cessavit, nam tunc fuit unum cum Jehovah.

6867. Quis ego quod eam ad Pharaonem, quod significet quod nondum in tali statu ut falsa infestantia adire et removere sibi posse videretur, constat ex significatione quis ego, quod sit quod nondum in tali statu; ex significatione ire ad Pharaonem, quod sit adire falsa infestantia, per Pharaonem enim significatur falsum quod infestat, n: 6651. 6679. 6683; quod etiam sit removere, est quia sanctum procedens ab Humano Domini, de qua supra n: 6864, removet falsa et mala, nam haec praesentiam Illius prorsus non sustinent. Quia ex humiliatione haec dicta sunt, dicitur quod id sibi non posse videretur.

6868. Et quod educam filios Israëlis; quod significet et sic liberare illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione educere, quod sit liberare, ut supra n: 6865; et a repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637. 6862. 6865.

6869. Et dixit, quia ero cum te, quod significet quod Divinum in Humano, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827, ita quoad Humanum, nam, ut supra ostensum, Dominus Humanum suum fecit Legem Divinam, hoc est, Divinum Verum, cum in mundo fuit; et ex significatione ero cum te, quod sit Divinum, nam Jehovah est Qui loquitur.

6870. Et hoc tibi signum quod Ego miserim te, quod significet cognitionem quod Divinum procederet ab Ipso, constat ex significatione signi, quod sit confirmatio veritatis, et inde cognitio quod ita sit; et ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 2397. 4710. 6831, ita mitti a Deo, est procedere a Divino, et quoque est Divinum procedere ab Ipso, nam qui procedit a Divino, is Divinum recipit, et ulterius promovet.

6871. In educendo te populum ab Aegypto, quod significet cum spirituales ex infestatione a falsis liberati sunt, constat ex significatione educere, quod sit liberare, ut supra n: 6865. 6868; ex significatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus, quod sint spirituales, hoc est, illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637. 6862. 6865; ex significatione Aegypti, quod sit scientificum falsum infestans, de qua n: 6692.

6872. Coletis Deum juxta montem hunc, quod significet tunc perceptionem et agnitionem Divini ex amore, constat ex significatione colere Deum, quod sit adoratio Divini, sed cum dicitur de Domino, est perceptio et agnitio Divini in Humano; et ex significatione montis, quod sit bonum amoris Divini, de qua n: 795. 796. 2722. 4210. 6435. 6829; inde patet, quod per coletis Deum juxta montem hunc, cum dicitur de Domino, significetur perceptio et agnitio Divini ex amore. Quid sit perceptio et agnitio Divini ex amore, dicendum est; quisque homo cognoscitur qualis est ex amore; est enim amor esse vitae cujusvis, ipsissima vita inde existit; qualis itaque amor est apud hominem, talis est homo; si amor sui et mundi, indeque vindictae, odii, crudelitatis, adulterii, et similium, est is homo, utcunque apparet in externa forma, quoad spiritum suum, seu quoad interiorem hominem, qui post mortem vivit, diabolus; si autem apud hominem est amor Dei et amor proximi, et inde amor boni et veri, tum justi et honesti, is, utcunque apparet in externa forma, quoad spiritum suum, qui post mortem vivit, est angelus: apud quem autem Amor Divinus est, qui apud solum Dominum fuit, Deus est; ita Humanum Ipsius Divinum factum est, cum Amorem Patris sui, qui fuit Esse Ipsius vitae, in Humano recepit. Ex his constare potest, quid intelligitur per perceptionem et agnitionem Divini ex amore. Quod homo sit

prorsus sicut ejus amor, constans veritas est, hoc patet ab angelis in altera vita, qui visi apparent sicut formae amoris, ipse amor ab illis non modo elucet, sed etiam exhalat; sic ut dicas illos totos non esse nisi amores; causa est, quia omnia interiora angeli, sicut etiam hominis, non sunt nisi quam formae recipientes vitae, et quia sunt formae recipientes vitae, sunt formae recipientes amorum, nam amores faciunt vitam hominis; cum itaque amor influens et forma recipiens concordant, sequitur quod talis sit angelus seu homo, qualis ejus amor; et hoc non solum in principiis ejus organicis, quae in cerebro sunt, sed etiam in toto corpore, nam corpus non est nisi quam organum, derivatum a suis principiis. Ex his constare potest, quod homo prorsus novus fiat, cum regeneratur, nam tunc disponuntur omnia et singula apud illum ad recipiendos amores coelestes; verum apud hominem non delentur priores formae, sed removentur; apud Dominum autem priores formae, quae ex materno fuerunt, prorsus deletae [29] et exstirpatae sunt, ac Divinae loco illarum receptae; amor enim Divinus non concordat cum aliqua forma nisi Divina, reliquas plane ejicit; inde est, quod Dominus cum glorificatus, non amplius filius Mariae esset.

6873. Vers. 13. 14. 15. *Et dixit Moscheh ad Deum, ecce ego venio ad filios Israëlis, et dico illis, Deus patrum vestrorum misit me ad vos, et dicant mihi, quodnam nomen Ejus, quid dicam ad illos. Et dixit Deus ad Moschen, Sum Qui Sum, et dixit, ita dices filiis Israëlis, Sum misit me ad vos. Et dixit adhuc Deus ad Moschen, ita dicas ad filios Israëlis, Jehovah Deus patrum vestrorum, Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi, misit me ad vos; hoc Nomen meum in aeternum, et hoc memoriale meum in generationem, generationem.* Et dixit Moscheh ad Deum, significat perceptionem ex Divino: ecce ego venio ad filios Israëlis, significat de illis qui ab Ecclesia spirituali: et dico ad illos, Deus patrum vestrorum misit me ad vos, significat quod Divinum Ecclesiae Antiquae apud illos qui ab Ecclesia spirituali erit: et dicant mihi, quodnam nomen illius, significat quale Ipsius: quid dicam ad illos, significat quid responsi: et dixit Deus ad Moschen, significat instructionem primam: Sum Qui Sum, significat Esse et

Existere omnium in universo: et dixit, ita dices filiis Israëlis, significat instructionem alteram: Sum misit me ad vos, significat quod Divinum Existere in Ecclesia illa erit: et dixit adhuc Deus ad Moschen, ita dicas ad filios Israëlis, significat instructionem tertiam: [Jehovah] Deus patrum vestrorum, significat Divinum Antiquae Ecclesiae: Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi, significat Ipsum Divinum et Divinum Humanum, ita Dominum: misit me ad vos, significat quod in Ecclesia illorum erit: hoc Nomen Meum in aeternum, significat quod Divinum Humanum sit quale Ipsius Divini: et hoc memoriale meum in generationem, generationem, significat quod colendum perpetuo.

6874. Et dixit Moscheh ad Deum, quod significet perceptionem ex Divino, constat ex significatione dicere in Historicis Verbi, quod sit perceptio; quod Deus sit Divinum patet: perceptio a Divino dicitur, quia omnis perceptio inde est.

6875. Ecce ego venio ad filios Israëlis, quod significet de illis, qui ab Ecclesia spirituali, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637. [30] 6862. 6865.

6876. Et dico ad illos, Deus patrum vestrorum misit me ad vos, quod significet quod Divinum Ecclesiae Antiquae apud illos, qui ab Ecclesia spirituali, erit, constat ex significatione Dei patrum, quod sit Divinum Ecclesiae Antiquae; quod patres sint illi qui ab Ecclesia Antiqua, videatur n: 6050. 6075. 6846; ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt vos, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua mox supra n: 6875; et ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 2397. 4710. 6831, hic quod erit apud illos, nam dicitur de Divino Ecclesiae Antiquae, quod Hoc erit in Ecclesia spirituali, quae per filios Israëlis repraesentatur. Divinum quod fuit Ecclesiae Antiquae, fuit Dominus quoad Divinum Humanum; Antiqua Ecclesia hoc habuit ab Antiquissima; et quoque ex eo, quod Jehovah illis visus fuerit in forma humana; quapropter cum de Jehovah cogitabant, non cogitabant ut de Ente Universali, cujus nullam ideam habuissent, sed ut de Humano Divino, in quod determinare cogitationem suam possent; sic enim et cogitare de Jehovah, et conjungi Ipsi amore potuerunt: qui ab Ecclesia Antiqua fuerunt, et imprimis qui ab Ecclesia Antiquissi-

ma, multo sapientiores fuerunt nostratibus, et tamen usque non cogitare potuerunt aliter de Jehovah, quam ut de Homine, cujus Humanum Divinum esset; nec tunc in cogitationem illorum influebat aliquod indecens captum ex homine naturali ejusque infirmo et malo, sed quod de Illo influebat, erat omne sanctum: ipsi angeli, qui in tanta sapientia sunt prae homine, nec aliter possunt cogitare de Divino, vident enim Dominum in Divino Humano; sciunt quod angelus, apud quem omnia finita sunt, nequaquam aliquam ideam habere possit de Infinito, nisi per simile finito. Quod antiquis temporibus Jehovam adoraverint sub Humano Divino, constat manifeste ab angelis visis Abrahamo in forma humana, tum dein Lotho, ut et Josuae, atque Guideoni et Manoacho, qui Angeli vocati sunt Jehovah, ac ut Deus universi adorati. Hodie si Jehovah appareret in Ecclesia sicut Homo, scandalizarentur, et cogitarent quod nequaquam Creator et Dominus Universi esset, quia visus ut Homo; ac praeterea non aliam haberent de Ipso ideam, quam qualem de vulgari homine: credunt se in hoc sapientiores antiquis, non scientes quod in eo sint a sapientia prorsus remoti; nam cum in Ens universale prorsus incomprehensibile effunditur cogitationis idea, cadit idea in nullum, et prorsus dissipatur; et tunc loco ejus venit idea naturae, cui omnia et singula tribuuntur; inde naturae cultus in orbe imprimis Christiano hodie tam communis est.

6877. Et dicant mihi, quodnam nomen Illius, quod significet quale Illius, constat ex significatione nominis, quod sit quale, de qua n: 1754. 1896. 2009. 2628. 2724. 3006. 6674. Ex hoc, quod Moscheh interrogavit apparet, qualis fuit posteritas ex Jacobo, quod nempe non solum obliti fuerint Nominis Jehovae; sed etiam quod plures Deos agnoverint, quorum unus major esset altero; inde erat quod scire vellent Nomen Illius; credebant etiam, quod satis esset agnoscere Deum quoad nomen; causa quod posteri Jacobi tales essent, erat, quia solum in externis absque internis erant; et qui absque internis sunt, illi non aliter de Deo opinari possunt, quia nihil lucis e coelo, quae interiora illorum illustret, recipere possunt. Ut itaque Jehovam agnoscerent, dictum illis est, quod Deus patrum illorum, Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi, visus esset, et quod

Ille inserit; ita inducebantur ad agnoscendum Jehovam ex caeca veneratione pro patribus suis, non autem ex perceptione aliqua interna. Satis etiam illi populo erat Jehovam modo quoad nomen colere, quia non potuerunt aliud recipere quam externum Ecclesiae, ita id quod solum repraesentaret internum ejus; hoc quoque apud illos institutum fuit, ex causa, ut, quod repraesentarent, sisteretur in coelo in forma interna; et sic aliqua usque conjunctio esset coeli cum homine.

6878. Quid dicam ad illos, quod significet quid responsi, constat absque explicatione.

6879. Et dixit Deus ad Moschen, quod significet instructionem primam, constat ex significatione dicere Deus, hic ad Moschen, per quem repraesentatur Dominus quoad Divinum Verum, et a Mosche ad populum, ita a Divino Vero procedente a Divino Humano Domini ad illos qui ab Ecclesia spirituali, quod sit instructio, hic prima quia agitur de Ipso Deo Qui colendus; primum enim Ecclesiae est cognitio quod Deus sit, et quod Ille colendus; quale Ipsius primum, quod sciendum, est quod creaverit universum, et quod universum creatum ab Ipso subsistat.

6880. Sum Qui Sum, quod significet Esse et Existere omnium in universo, constat ex eo, quod Sum sit Esse, et quia est Solus Esse, in nominativo dicitur; quod bis dicatur Sum, nempe Sum Qui Sum, est quia unum significat Esse et alterum Existere, ita unum significat Ipsum Divinum, quod Pater vocatur, alterum Divinum Humanum quod Filius, nam Divinum Humanum Existit ab Ipso Divino; cum autem Dominus etiam quoad Humanum factus est Divinum Esse seu Jehovah, tunc Divinum Verum, quod procedit a Divino Humano Domini, est Divinum Existere ex Divino Esse: exinde constare potest, quod Divinum Esse non possit se communicare alicui nisi per Divinum Existere, hoc est, Ipsum Divinum nisi quam per Divinum Humanum, et Divinum Humanum nisi quam per Divinum Verum, quod est Sanctum Spiritus; hoc intelligitur per quod „ omnia per Verbum facta sint » Joh: 1: 3. Apparet homini, sicut Divinum Verum non sit tale, ut per illud existere aliquid possit, creditur enim quod sit sicut vox quae emissa ore dissipatur; sed prorsus aliter se habet; Divinum Verum procedens a Domino

est ipsissimum reale, et tale ut inde exstiterint omnia, et inde subsistant omnia; quicquid enim procedit a Domino, est ipsissimum reale in universo; tale est Divinum Verum, quod vocatur Verbum, per quod omnia facta sunt.

6881. Et dixit, ita dices filiis Israëlis, quod significet instructionem alteram, constat ex significatione dixit Deus, cum denuo dicitur, quod sit novum perceptionis, de qua n: 2061. 2238. 2260; novum perceptionis est hic instructio altera; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, pro quibus illa instructio.

6882. Sum misit me ad vos, quod significet quod Divinum Existere in illa, nempe Ecclesia, erit, constat ex significatione Sum, quod sit Ipsum Divinum et Divinum Humanum, de qua mox supra n: 6880; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinam Legem, hoc est, quoad Divinum Verum; quod Divinum Verum sit Existens ex Divino Humano, quia ab Ipso procedens, videatur etiam supra n: 6880; ex significatione mitti ad illos, quod sit quod erit in Ecclesia spirituali, de qua n: 6876. Haec altera instructio est; prima, quod Deus, a quo omnia, agnoscendus, altera, quod Divinum Verum, quod ab Ipso, recipiendum.

6883. Et dixit adhuc Deus ad Moschen, ita dicas ad filios Israëlis, quod significet instructionem tertiam, constat ex illis quae mox supra n: 6881, explicata sunt.

6884. [Jehovah] Deus patrum vestrorum, quod significet Divinum Antiquae Ecclesiae, constat ex illis quae supra n: 6876, dicta sunt, ubi similia. In sensu externo historico, per Deum patrum eorum, intelliguntur Abraham, Jischak, et Jacob, sed in sensu interno Divinum Ecclesiae Antiquae; quod hoc non illud intelligatur in sensu interno, constare potest ex eo, quod historicum Verbi non intrare possit in coelum; historicum enim Verbi est naturale et mundanum, et qui in coelo sunt non nisi quam in ideis spiritualibus sunt, ita spiritualiter intelligunt illud, ac mundanum, quod est sensus literae Verbi, ad primum limen coeli, vertitur in sensum spiritualem: quod ita sit, quodammodo etiam constare potest ex eo, quod homo saepenumero vertat illa quae dicuntur, etiam in talia, in quibus ille est tota cogitatione, ita qui in immundis est, in immunda, et qui in

mundis in munda: inde nunc est, quod qui in coelo per Deum patrum vestrorum, non percipiant Deum Abrahami, Jischaki, et Jacobi, nam non cognoscuntur in coelo Abraham, Jischak, et Jacob, sed Dominus Qui repraesentatur per illos: quapropter est Divinum Ecclesiae Antiquae, quod per illa verba significatur.

6885. Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi, quod significet Ipsum Divinum ac Divinum Humanum, ita Dominum, constat ex illis quae supra n: 6847 ostensa sunt, ubi similia.

6886. Misit me ad vos, quod significet quod in Ecclesia illorum erit, constat ex significatione mitti ad vos, quod sit quod erit in Ecclesia spirituali, de qua supra n; 6876. 6882.

6887. Hoc Nomen meum in aeternum, quod significet quod Divinum Humanum sit quale Ipsius Divini, constat ex significatione nominis Dei, quod sit omne in uno complexu, per quod colitur Deus, ita quale, de qua n: 2724. 3006. 6674; et quoniam coli non potest Ipsum Divinum, quia adiri nec fide nec amore potest, est enim supra omnem ideam, secundum Domini verba apud Johannem, „Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in sinu Patris est, Ille exposuit," I: 18; et alibi apud Eundem, „Neque vocem Ipsius audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis," V: 37, idcirco est Divinum Humanum, quia quale Ipsius Divini, quod adiri potest et coli. Quod Divinum Humanum sit Nomen Jehovae, patet apud Johannem, „Jesus dixit, Pater *glorifica Nomen tuum;* exiit igitur vox e coelo, et glorificavi, et rursum glorificabo," XII: 28; ibi Dominus quoad Divinum Humanum se vocat Nomen Patris. Apud Esaiam, „Ego Jehovah vocavi Te in justitia, et apprehendam manum Tuam, quia custodiam Te, et dabo Te in foedus populo, in lucem gentium; ad aperiendum oculos caecos, ad educendum e carcere vinctum, e domo claustri sedentes tenebris: Ego Jehovah, *hoc Nomen Meum*, et gloriam meam alteri non dabo," XLII: 6. 7. 8, ibi et in praecedentibus hujus Capitis aperte agitur de Domino; quod Ipse sit Qui intelligitur per Nomen Jehovae, patet ex eo, quod dicatur, quod gloriam suam alteri non dabit, cum de Domino, est Sibi, quia unum sunt. Apud Mosen, „Ecce Ego mitto Angelum co-

ram te, ad custodiendum te in via, et ad deducendum te ad locum, quem praeparavi: caveto tibi a faciebus Ipsius, et audi vocem Ipsius, quia non sustinebit praevaricationem vestram; *quoniam Nomen Meum in medio Ipsius est,"* Exod: XXIII: 20. 21; quod per Angelum Jehovae hic Dominus quoad Divinum Humanum intelligatur, videatur n: 6831; et quia Divinum Humanum est quale Ipsius Divini, dicitur quod Nomen Jehovae sit in medio Ipsius. Etiam in Oratione Domini per Pater noster in coelis, *sanctificetur Nomen Tuum*, intelligitur Dominus quoad Divinum Humanum; et quoque omne in uno complexu, per quod colendus.

6888. Et hoc Memoriale meum in generationem, generationem, quod significet quod colendum perpetuo, constat ex significatione Memorialis, quod sit cujus recordandum, et cum praedicatur de Divino, est quale in cultu; et ex significatione generationis, generationis, quod sit in perpetuo. In Verbo dicitur in aeternum, et in generationem generationum, et hoc quandoque in uno Versu; hoc inde est, quia aeternum praedicatur de Divino Bono, et generatio generationum de Divino Vero; similiter se habet cum significatione Memorialis et Nominis; Memoriale praedicatur de quali Divini in cultu quoad verum, at nomen de quali Divini in cultu quoad utrumque, tam verum quam bonum, in specie autem quoad Bonum. Quod Memoriale sit quale Divini in cultu, patet apud Hoscheam, „Jehovah Deus Zebaoth, *Jehovah Memoriale Ipsius*; tu ergo in Deo reverteris, pietatem et judicium serva," XII: 6; hic agitur de quali cultus quoad verum, quapropter dicitur Jehovah Memoriale Ipsius. Apud Davidem, „Cantate Jehovae sancti Ipsius, et *confitemini Memoriali sanctitatis Ipsius,"* Psalm: XXX: 5. Psalm: XCVII: 12, sanctum quod praedicetur de vero, videatur n: 6788, cultus inde significatur per Memoriale sanctitatis Ipsius.

6889. Vers: 16. 17. 18. 19. 20. *Ito et congreges seniores Israëlis, et dicas ad illos, Jehovah Deus patrum vestrorum visus est ad me, Deus Abrahami, Jischaki, et Jacobi, dicendo, visitando visitavi vos, et quod factum vobis in Aegypto. Et dico, ascendere faciam vos ex afflictione Aegypti, ad terram Cananaei, et Chittaei, et Emorraei, et Perisaei, et Chivaei et*

Jebusaei, ad terram fluentem lacte et melle. Et audiverint vocem tuam, et intres tu et seniores Israëlis ad regem Aegypti, et dicatis ad illum, Jehovah Deus Hebraeorum occurrit nobis, et nunc eamus quaeso viam trium dierum in desertum, et sacrificemus Jehovae Deo nostro. Et Ego novi, quod non dabit vobis rex Aegypti ad eundum, et non manu forti. Et mittam manum meam, et percutiam Aegyptum omnibus mirabilibus meis, quae faciam in medio illius; et postea mittet vos. Ito et congreges seniores Israëlis, significat intelligentes in Ecclesia spirituali: et dicas ad illos, significat instructionem: Jehovah Deus patrum vestrorum, significat Divinum Antiquae Ecclesiae: visus est ad me, significat praesentiam Ipsius: Deus Abrahami, Jischaki et Jacobi, significat Ipsum Divinum et Divinum Humanum Domini: dicendo, visitando visitavi vos, significat adventum Ipsius ad illos qui ab Ecclesia: et quod factum vobis in Aegypto, significat subjugationis conatum: et dico, ascendere faciam vos ex afflictione Aegypti, significat elevationem et liberationem a scientificis falsis: ad terram Cananaei et Chittaei, et Emorraei et Perisaei, et Chivaei et Jebusaei, significat regionem coeli occupatam ab illis qui in malis et falsis: ad terram fluentem lacte et melle, significat ubi amoenum et jucundum: et audiverint vocem tuam, significat obedientiam: et intres tu et seniores Israëlis ad regem Aegypti, significat communicationem cum illis qui in falsis et infestarunt: et dicatis ad illum, significat influxum: Jehovah Deus Hebraeorum occurrit nobis, significat Divinum Domini in Ecclesia, et Ipsius mandatum: et nunc eamus quaeso viam trium dierum in desertum, significat vitam veri in statu prorsus remoto a falsis, tametsi in obscuro: et sacrificemus Jehovae Deo nostro, significat ita cultum Domini: et Ego novi, significat Praevidentiam: quod non dabit vobis rex Aegypti ad eundum, significat quod falsum se oppositurum: et non manu forti, significat quod contra illos non praevalebit potentia eorum qui ab Ecclesia spirituali: et mittam manum meam, significat potentiam ex Divino: et percutiam Aegyptum omnibus mirabilibus meis, significat potentiae Divinae media contra falsa: quae faciam in medio illius, significat quae illos directe tangent: et postea mittet vos, significat abactionem illorum et liberationem.

6890. Ito et congreges seniores Israëlis, quod significet intelligentes in Ecclesia spirituali, constat ex significatione seniorum, quod sit praecipua sapientiae et intelligentiae, de qua n: 6524. [31] 6525, ita intelligentes; et ex repraesentatione Israëlis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 4286. 6426.

6891. Et dicas ad illos, quod significet instructionem, constat a significatione dicere ad illos, cum hoc a Mosche, per quem repraesentatur Lex a Divino, quod sit instructio, ut supra n: 6879. 6881. 6883.

6892, Jehovah Deus patrum vestrorum, quod significet Divinum Antiquae Ecclesiae, constat ex illis quae supra n: 6884 explicata sunt, ubi similia verba.

6893. Visus est ad me, quod significet praesentiam, constat ex significatione videri ad aliquem, quod sit praesentia; per videri enim in sensu interno non significatur videri oculis, sed cogitatione; ipsa cogitatio etiam facit praesentiam, apparet enim is, de quo cogitatur, sicut praesens coram visu interno: in altera vita hoc fit actualiter, nam cum ibi cogitatur de aliquo intense, sistitur is praesens; inde est quod conveniant ibi amici, et quoque inimici, et quod ab his patiantur dura.

6894. Deus Abrahami, Jischaki, et Jacobi, quod significet Ipsum Divinum, et Divinum Humanum Domini, constat ex illis quae supra n: 6847, ostensa sunt.

6895. Dicendo, visitando visitavi vos, quod significet adventum Ipsius ad illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione visitare, quod sit adventus Domini, qui praecedit ultimum tempus Ecclesiae, quod tempus in Verbo ultimum Judicium vocatur; quod Visitatio id sit, videatur n: 2242. 6588; quod id adventus Domini dicatur, patet ab his apud Matthaeum, „Discipuli dixerunt ad Jesum, dic nobis quando ista fient, quodnam *signum Tui Adventus*, et Consummationis saeculi," XXIV: 3, ac instruebat tunc Dominus discipulos de ultimo tempore Ecclesiae, ut constare potest ab illis, quae n: 3353 ad 3356. 3486 ad 3489. 3897 ad 3901. 4056 ad 4060. 4229 ad 4231. [32] 4422 ad 4424, explicata sunt; et dicebat, quod, cum omnia illa existerent, „appareret *signum Filii hominis;* et tunc plangent omnes tribus terrae, et *videbunt Filium hominis venientem in nubibus coeli cum virtute et gloria,*" ibid: Vers: 30;

quod per Adventum Domini non intelligatur apparitio Ipsius cum angelis in nubibus, sed agnitio in cordibus per amorem et fidem, videatur n: 3353. 3900; tum Apparitio Ipsius e Verbo, cujus sensus intimus seu supremus de solo Domino agit, [33] n: 4060; hic adventus intelligitur per adventum Domini, qui tunc fit, quando Ecclesia vetus rejicitur, et nova a Domino instauratur: et quia nunc apud posteros Jacobi novum Ecclesiae instauraretur, dicitur, *visitando visitavi vos;* ut quoque a Josepho cum moreretur, „Dixit Joseph ad fratres suos, ego morior, et *Deus visitando visitabit vos*, et ascendere faciet vos e terra hac ad terram, quam juravit Abrahamo, Jischako, et Jacobo," Genes: L: 24. Per visitando visitare vos in sensu literae hic significatur liberatio a servitute in Aegypto, et introductio in terram Canaanem; sed hoc non est spirituale quod in Verbo, sed est Naturale; spirituale quod in Verbo agit de Domino, de Ipsius Regno et Ecclesia, deque amore et fide, quapropter per visitando visitare in sensu spirituali intelligitur liberatio a falsis, et sic initiatio in illa quae sunt Ecclesiae et Regni Domini, ita adventus Domini in amore et fide apud illos qui ab Ecclesia nova erunt.

6896. Et quod factum vobis in Aegypto, quod significet subjugationis conatum, constat ex illis quae praecedunt de afflictione et oppressione filiorum Israëlis, hoc est, illorum qui ab Ecclesia spirituali, haec sunt quae intelliguntur per quod factum vobis in Aegypto; quod afflictiones et oppressiones illae significent infestationes et subjugationis conatus, videatur n: 6663. 6666. 6668. 6670. 6671. 6851. 6852. 6863.

6897. Et dico, ascendere faciam vos ex afflictione Aegypti, quod significet elevationem et liberationem ab infestatione a scientificis falsis, constat ex significatione ascendere facere, quod sit elevatio versus interiora, de qua n: 3084. 4539. 5406. 5817. 6007; elevatio versus interiora est ab infestatione a falsis ad vera et bona fidei; inde quoque ascendere facere est liberatio; ex significatione afflictionis, quod sit infestatio, de qua n: 6663. 6851; et ex significatione Aegypti, quod sit scientificum falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683.

6898. Ad terram Cananaei et Chittaei, et Emorraei et Perisaei, et Chivaei et Jebusaei, quod significet regionem coeli

occupatam ab illis qui in malis et falsis, constat ab illis, quae supra n: 6854. 6858, ostensa sunt. Quod Cananaei et Chittaei sint qui in malis ex falsis, videatur n: 6858; [34] quod Emorraei et Perisaei sint qui in malis et inde falsis, n: 6859; et quod Chivaei et Jebusaei sint qui in idololatrico, in quo aliquid boni et veri, n: 6860.

6899. Ad terram fluentem lacte et melle, quod significet ubi amoenum et jucundum, constat ex significatione lactis et mellis, quod sit amoenum et jucundum, de qua supra n: 6857. [35]

6900. Et audiverint vocem tuam, quod significet obedientiam, constat ex significatione audire, quod sit obedientia, de qua n: 2542. 3869. 4652 ad 4660.

6901. Et intres tu et seniores Israëlis ad regem Aegypti, quod significet communicationem cum illis qui in falsis et infestarunt, constat ex significatione intrare, quod sit communicatio, nam intrare in spirituali sensu est communicare alteri cogitationem suam; ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6827; a significatione seniorum, quod sint intelligentes, de qua n: 6523. 6525. 6890; et a repraesentatione Pharaonis seu regis Aegypti, quod sit falsum infestans vera Ecclesiae, de qua n: 6651. 6679. 6683; ex his patet, quod per intres tu et seniores Israëlis ad regem Aegypti, significetur communicatio talium quae sunt Legis a Divino ac inde intelligentiae cum illis qui in falsis et infestarunt.

6902. Et dicatis ad illum, quod significet influxum, constat ex significatione dicere, quod sit influxus, de qua n: 5743. 6152. 6291; quod dicere hic sit influxus, est quia communicatio talium quae sunt Legis a Divino et inde intelligentiae, de qua n: 6901, fit per influxum.

6903. Jehovah Deus Hebraeorum occurrit nobis, quod significet Divinum Domini in Ecclesia, et Ipsius mandatum, constat ex significatione Hebraeorum, quod sit Ecclesia, de qua n: 5136. 6675. 6684. Quod Jehovah Deus sit Divinum Domini, est quia per Jehovam non alius in Verbo, quam Dominus, intelligitur, n: 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6303; et ex significatione occurrere, quod hic sit mandatum; nam per occurrere hic intelligitur quod loquutus cum illis, et quod jusserit; quod occurrit id involvat, constat ex eo, quod non am-

plius dicatur quid loquutus, sed quod mandatum Ipsius immediate sequatur.

6904. Et nunc eamus quaeso viam trium dierum in desertum, quod significet vitam veri in statu prorsus remoto a falsis, tametsi in obscuro, constat ex significatione ire, quod sit vita, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5605; [16] a significatione viae, quod sit verum, de qua n: 627. 2333; ex significatione trium dierum, quod sit status plenus, de qua n: 2788. 4495, ita cum de remotione a falsis agitur, est status prorsus remotus ab illis; quod ponere viam trium dierum sit prorsus separare, videatur n: 4010; et a significatione deserti, quod sit inhabitatum et incultum, de qua n: 2708. 3900, quod in sensu spirituali est obscurum fidei; agitur enim hic de instauratione Ecclesiae Spiritualis, quae per filios Israëlis significatur; qui ab illa Ecclesia sunt, in obscuro sunt quoad bonum et verum fidei respective, videatur n: 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833. 4402. 6289. 6500. 6865. Vita veri est vita, quam illi, qui ab Ecclesia spirituali sunt, vivunt; verum enim, quod ex Verbo seu ex doctrina suae Ecclesiae sciunt, cum fit vitae, vocatur bonum, sed est verum actu.

6905. Et sacrificemus Jehovae Deo nostro, quod significet ita cultum Domini, constat ex significatione sacrificare, quod sit cultus in communi, de qua n: 923, nam in Ecclesia Hebraea, et postea apud posteros Jacobi, omnis cultus se referebat ad sacrificia; quod constare potest ex eo, quod quotidie facta sint, et quibusvis festis plura, tum cum inaugurarentur, cum purificarentur, pro peccatis, pro reatibus, praeter ex votis, et ex libero; inde est quod per sacrificia significetur cultus in genere; quod sit cultus Domini, qui significatur per sacrificare Jehovae Deo, patet manifeste ex eo, quod sacrificia non alium quam Dominum, ac Divina coelestia et spiritualia, quae ab Ipso, repraesentaverint, n: 1823. 2180. 2805. 2807. 2830. 3519; tum ex eo, quod per Jehovam Deum in Verbo non alius quam Dominus intelligatur, videatur supra n: 6903; per Jehovam Divinum Esse Ipsius, et per Deum inde Divinum Existere; ita per Jehovam Divinum Bonum Divini Amoris Ipsius, et per Deum Divinum Verum procedens a Divino Ipsius Bono.

6906. Et Ego novi, quod significet Praevidentiam, con-

stat ex significatione nosse, cum praedicatur de Jehovah seu Domino, quod sit Praevidentia, de qua supra n: 6853.

6907. Quod non dabit vobis rex Aegypti ad eundum, quod significet quod falsum se oppositurum, constat ex significatione non dare vobis, quod sit se opponere, nam qui non dat cum dicitur quod Divinum mandatum sit, n: 6903, et qui negat ut quis colat Deum, is se opponit, ut solent omnes facere qui in falso apud se confirmato sunt; ex repraesentatione Pharaonis seu regis Aegypti, quod sit falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683; et ex significatione ad eundum, nempe viam trium dierum in desertum ad sacrificandum Jehovae Deo, quod sit ad vivendum secundum verum in statu prorsus remoto a falsis, ac ad colendum ita Dominum, n: 6904. Quomodo cum illis qui in falso sunt, qui repraesentantur per regem Aegypti, quod se opponant illis qui in veris, se habet, dicendum; in mundo, qui in falso sunt, non se aperte opponunt illis qui in vero, inhibent enim vincula externa, quae sunt timores, ne contra leges regni et Ecclesiae appareant esse, ita non videri potuerunt ut boni cives, quisque enim justus et verus in externa forma vult in mundo videri, ac improbi plus quam probi, ob causam ut animos captent, et fallant propter lucrum et honores, sed intus se opponunt, [36] nam quotiescunque audiunt aliquem vera Ecclesiae profitentem non ex officio sed ex zelo, apud se subsannant, et si tunc non arcerent vincula externa, aperte irriderent; tales cum in alteram vitam veniunt, non magis illos inhibent vincula externa, nam haec tunc illis auferuntur, ex causa, ut quisque pateat qualis est; et tunc aperte se opponunt illis qui in veris sunt, ac illos secundum omne possibile infestant; hoc tunc illis est ipsum jucundum vitae; cumque admonentur ne talia faciant, quia si non desistunt, quod removeantur tandem prorsus, et detrudantur in infernum; usque ad hoc nihil attendunt, sed persistunt jugiter in infestatione, ut prius; nam tantum in jucundo vitae ex falso sunt; hoc ita illos occupat, ut nihil quicquam quod est intelligentiae admittant; haec sunt quae significantur per quod non dabit vobis rex Aegypti ad eundum, et quae repraesentantur per Pharaonem, quod toties se opposuerit; remotio talium spirituum, et detrusio in infernum, repraesentatur per interitum Pharaonis et Aegyptiorum in mari Suph. Qui

in malo vitae ac inde in falso sunt, illi sunt in luce mundi, nam est lux per quam videntur objecta intellectualia, haec lux apud illos qui in falso ex malo sunt, rutilans est, et quo magis in falso ex malo, eo rutilantior; gloria mundi, quae ex amore sui, accendit illam, et facit rutilum ejus; et quia ita, apparent inibi vera illis prorsus ut falsa, ac falsa prorsus ut vera; causa est, quia in jubar hujus lucis non influere potest lux coelestis, haec apud talem lucem fit caligo; inde est, quod tales in forti persuasivo sint de falsis contra vera, quia vident illa ita in luce ista: at apud illos qui in veris sunt ex bono, lux mundi non rutilat, sed obscura est; lux autem coeli est apud illos candida; et quia haec candida est, in illa apparent vera ut vera, ac falsa ut falsa; nam cum incidit illa lux in falsa, quae in luce mundi separata a luce coeli apparent ut vera, tunc non modo obscurat illa, sed prorsus exstinguit; haec lux, nempe lux coeli, fit successive magis et magis apud illos candida, et tandem adeo, ut lux mundi cum illa non comparari queat: ex his apparet causa, cur illi, qui in falsis ex malo sunt, ex tam forti persuasivo se opponant illis qui in veris; de qua oppositione nunc supra actum est.

6908. Et non manu forti, quod significet quod contra illos non praevalebit potentia illorum qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937; inde non manu forti est potentia quae non praevalebit; quod intelligatur potentia illorum qui ab Ecclesia spirituali, patet a mox sequentibus, „Et mittam manum meam, et percutiam Aegyptum omnibus mirabilibus meis," per quae significatur, quod superandi per potentiam ex Divino, et per illius media.

6909. Et mittam manum meam, quod significet potentiam ex Divino, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937; et quia Jehovah seu Dominus hoc de Se dicit, est potentia ex Divino.

6910. Et percutiam Aegyptum omnibus mirabilibus meis, quod significet potentiae Divinae media [37] contra falsa, constat ex significatione Aegypti, quod sit falsum, de qua saepe prius; et ex significatione mirabilium, quod sint potentiae Divinae media, per quae illi qui in falsis et infestant, subjugantur. Quod mirabilia sint potentiae Divinae media, per quae

subjugantur illi qui in falsis, constat ex mirabilibus seu miraculis factis in Aegypto, per quae tandem adacti sunt ut demitterent filios Israëlis; unumquodvis mirabile seu miraculum ibi significat medium Divinae potentiae.

6911. Quae faciam in medio illius, quod significet quae illos directe tangent, constat ex significatione medii, quod sit quod intus est, de qua n: 1074. 2940. 2973, ita quod directe tangit; nam quod directe aliquem tangit, est intra illum, quod autem non directe tangit, est etiam extra, nam oblique ferit, et quoad partem praeterlabitur.

6912. Et postea mittet vos, quod significet abactionem illorum nempe qui in falsis, et liberationem nempe illorum qui in veris, constat ex significatione mittere, seu dimittere, quod hic sit abigi, nam qui in falsis sunt, nusquam dimittunt, si vel foret in aeternum, nisi abigantur; quapropter per mittere in sensu interno hic significatur abactio, et inde liberatio.

6913. Vers: 21. 22. *Et dabo gratiam populi hujus in oculis Aegyptiorum, et erit cum itis non ibitis vacui. Et petat mulier e vicina sua, et ex hospita domus suae, vasa argenti et vasa auri, et vestes, et ponetis super filios vestros, et super filias vestras, et depraedabimini Aegyptios.* Et dabo gratiam populi hujus in oculis Aegyptiorum, significat timorem illorum qui in falsis pro illis qui ab Ecclesia spirituali, propter plagas: et erit cum itis non ibitis vacui, significat non magis vitam in egestate quoad illa quae sunt mentis naturalis: et petat mulier e vicina sua et ex hospita domus suae, significat quod bonum cujusvis locupletabitur talibus quae conducunt: vasa argenti, significat scientifica veri: et vasa auri, significat scientifica boni: et vestes, significat illis correspondentia scientifica inferiora: et ponetis super filios vestros, significat applicationem ad vera illorum: et super filias vestras, significat applicationem ad bona: et depraedabimini Aegyptios, significat quod auferenda talia illis qui in falsis et inde malis.

6914. Et dabo gratiam populi hujus in oculis Aegyptiorum, quod significet timorem illorum qui in falsis pro illis qui ab Ecclesia spirituali, propter plagas, constat a significatione dare gratiam, quod sit timorem propter plagas, de qua sequitur; ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus, quod

sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6637; et ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis, de qua saepe prius. Quod dare gratiam in oculis Aegyptiorum significet timorem propter plagas illis qui in falsis, constat ex intellectu rerum in sensu interno; agitur enim de illis qui in falsis, qui per Aegyptios significantur, quod illis auferenda sint vera et bona, et transferenda ad illos qui ab Ecclesia spirituali; et quia de illis qui in falsis agitur, per gratiam non significatur gratia, nam illis qui in falsis et malis sunt, nusquam gratia est pro aliquo, sed si benefaciunt, aut si non malefaciunt, est ex timore propter plagas, inde gratia illorum; haec gratia est, quae in sensu interno hic intelligitur; sensus internus exponit res quales sunt, non quales sistuntur in litera, et applicat singula ad subjectum: quod ita sit, patet etiam a sequentibus de Aegyptiis, quod non dimiserint filios Israëlis ex aliqua gratia, sed ex timore propter ulteriores plagas, Exod: Cap: XI: 1. Cap: XII: 33. Quia in his binis Versibus agitur de depraedatione Aegyptiorum, per quod mulieres Israëlis mutuo peterent a mulieribus Aegyptiis argentum, aurum et vestes; et quomodo hoc se habet, nequaquam sciri potest, nisi ex revelatione de illis quae fiunt in altera vita, sensus enim internus involvit talia quae fiunt apud Angelos et Spiritus, idcirco dicendum: quod locus coeli inferior ante adventum Domini a malis geniis et spiritibus occupatus fuerit, et quod inde postea expulsi, et regio illa data sit illis qui ab Ecclesia spirituali, videatur supra n: 6858; quamdiu mali genii et spiritus ibi erant, sub intuitu continuo angelorum superioris coeli fuerunt; inde arcebantur a malis aperte faciendis: hodie etiam quidam, qui dolosiores aliis sunt, quia per simulationem innocentiae et charitatis fallunt, sub intuitu coelestium sunt, et tamdiu detinentur a nefandis suis dolis; sunt illi directe supra caput, et angeli coelestes, sub quorum intuitu sunt, adhuc superius; ex quibus scire datum est, qualis status malorum geniorum et spirituum fuit, qui ante adventum Domini occuparunt inferiorem regionem coeli, quod nempe tunc a malis aperte faciendis ab Angelis superioris coeli detenti fuerint. Quomodo autem a malis aperte faciendis detenti fuerint, etiam scire datum est; tenebantur in vinculis externis, nempe in timore jacturae honoris et famae, in timore depriva-

tionis possessionum in regione illa coeli, ac detrusionis in infernum; et tunc adjungebantur illis spiritus boni simplices; sicut fit hominibus in mundo, hi tametsi interius sunt diaboli, usque tamen per externa illa vincula tenentur in simulatione honesti ac justi, et ad benefaciendum; utque ita teneantur, adjunguntur illis spiritus qui in simplici bono sunt; ita se habuit cum malis qui in regione inferiore coeli ante adventum Domini fuerunt; et tunc quoque potuerunt adigi ad verum dicendum et bonum faciendum per proprios amores; non aliter ac sacerdotes mali, imo etiam pessimi, qui intus diaboli sunt, qui doctrinalia suae Ecclesiae, cum tali ardore et simulato zelo praedicare possunt, ut corda auditorum ad pietatem moveant; sunt tamen tunc in amore sui et mundi, nam cogitatio de honore et de lucro universaliter apud illos regnat, ex illo igne ad ita praedicandum excitantur; sunt mali spiritus apud illos, qui in simili amore et inde in simili cogitatione sunt, qui ducunt, quibus adjuncti sunt simplices boni spiritus: ex his constare potest, qualis status coeli ante adventum Domini fuit. Post autem adventum Ipsius, coeli et inferni status prorsus mutati sunt; tunc enim mali genii et spiritus, qui regionem coeli inferiorem occuparunt, dejecti sunt, et loco illorum illi, qui ab Ecclesia spirituali, illuc elevati: mali, qui dejecti sunt, tunc deprivati sunt externis vinculis, quae, ut supra dictum, fuerunt timores jacturae honoris et famae, ac amissionis possessionum in regione illa; ac ita relicti sunt suis interioribus, quae non nisi quam diabolica et infernalia erant; et sic in inferna ablegati: Deprivatio a vinculis externis fit in altera vita per ablationem spirituum bonorum, qui illis adjuncti sunt; cum hi ablati sunt, non magis possunt in aliqua simulatione boni, justi, et honesti; esse, sed sunt quales in mundo fuerunt intus, hoc est, quales fuerunt cogitatione et voluntate, quas coram aliis ibi absconderunt; et tunc nihil aliud cupiunt quam malefacere. Simplices hi boni Spiritus, qui illis ablati sunt, dati seu adjuncti sunt illis qui ab Ecclesia spirituali, quibus regio illa coeli in possessionem data est; inde est, quod hi locupletati sint veris et bonis, quae prius habuerunt mali genii et spiritus; nam locupletari veris et bonis in altera vita, fit per adjunctionem spirituum qui in vero et bono sunt, nam per illos fit communicatio. Haec sunt, quae si-

gnificantur per quod filii Israëlis ab Aegypto non ituri vacui, sed quod mulier a vicina sua et ab hospita domus suae peteret vasa argenti, et vasa auri, et vestes, et sic depraedarentur Aegyptios. Quisque videre potest, quod, nisi talia repraesentata fuissent, nusquam a Divino mandatum fuisset, ut tali astu uterentur contra Aegyptios: omne enim tale longissime abest a Divino; sed quia populus ille prorsus repraesentativus esset, id, quia ita fieret cum malis in altera vita, permissum fuit a Divino, ut ita facerent: sciendum est, quod perplura, quae mandata sunt a Jehovah seu Domino, in sensu interno non significent quod mandata sint, sed quod permissa.

6915. Et erit, cum itis non ibitis vacui, quod significet non magis vitam in egestate quoad illa quae sunt mentis naturalis, constat ex significatione ire, quod sit vita, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5605. 6904; [38] et ex significatione non ibitis vacui, quod sit non magis vita in egestate; quod vacuum sit ubi non verum, videatur n: 4744, ita ubi egestas spiritualis; quod sit quoad illa quae mentis naturalis sunt, patet ab illis quae praecedunt, quod nempe illi qui ab Ecclesia spirituali, qui repraesentantur per filios Israëlis, infestati fuerint ab illis qui in scientificis falsis fuerunt, qui significantur per Aegyptios, inde quoad illa quae sunt mentis naturalis, nam quae hujus mentis sunt, vocantur scientifica; haec etiam praecipue Spirituales infestant, nam cogitatio eorum intra scientifica est, et parum supra, videatur n: 6865.

6916. Et petat mulier e vicina sua, et ex hospita domus suae, quod significet quod bonum cujusvis locupletabitur talibus quae conducunt, constat ex significatione mulieris, quod sit affectio boni charitatis, de qua n: 6014; ex significatione vicinae, quod sit affectio veri, quae illis qui in scientificis sunt; et ex significatione hospitae domus, quod sit affectio boni, quae etiam illis: quia ex vicina et ex hospita domus peteret, significantur vera et bona quae proxima sunt, ita quae conducunt. Quomodo haec se habent, constat ex illis, quae mox supra n: 6914, allata sunt; quod mulier peteret, est quia per mulierem significatur bonum charitatis, et hoc erit quod locupletabitur, nam bonum ut sit bonum, erunt vera quae qualificabunt; causa est, quia cum vivitur secundum vera, ipsa vera tunc fiunt bona;

quapropter quale verum est, tale fit bonum; hoc bonum postea non alia vera adsciscit et sibi adjungit, quam secundum quale suum, consequenter non alia quam quae conducunt, ita quae in vicinia sunt et in domo.

6917. Vasa argenti, quod significent scientifica veri, et vasa auri, quod significent scientifica boni, constat ex significatione vasorum, quod sint scientifica, de qua n: 3068. 3079; scientifica vocantur vasa, quia communia sunt, et in se continere possunt innumerabilia vera et multiplicia bona; ex significatione argenti, quod sit verum; et auri, quod sit bonum, de qua n: 1551. 1552. 2954. 5658; quod argentum Aegypti sit scientificum verum et aptabile, videatur n: 6112. Quod vasa argenti et vasa auri apud Aegyptios sint scientifica veri et scientifica boni, cum tamen per Aegyptios hic et in praecedentibus, tum quoque in sequentibus, significantur scientifica falsa, sciendum, quod scientifica in se non sint vera, nec sint falsa, sed quod fiant vera apud illos qui in veris sunt, et falsa apud illos qui in falsis, applicatio illorum et usus hoc facit; se habent scientifica apud hominem, sicut divitiae et opes apud illum; divitiae et opes apud illos qui in malo sunt, perniciosae sunt, quia applicant illas ad usus malos; at divitiae et opes apud illos qui in bono sunt, utiles sunt, quia applicant illas ad usus bonos; quapropter si divitiae et opes, quae apud malos, transferuntur ad bonos, fiunt bonae; ita quoque scientifica; ut pro exemplo; apud Aegyptios remanserunt plura ex repraesentativis Ecclesiae Antiquae, ut constat ex illorum Hieroglyphicis; sed quia applicuerunt illa ad magica, et usum malum inde fecerunt, idcirco non illis fuerunt scientifica vera, sed scientifica falsa; ast eadem in Antiqua Ecclesia fuerunt scientifica vera, quoniam applicuerunt illa rite ad cultum Divinum. Sint etiam pro exemplo altaria et sacrificia, haec apud gentem Hebraeam, et postea apud Gentem Judaicam et Israëliticam fuerunt ritualia vera, quia applicuerunt illa ad cultum Jehovae; sed apud Gentes in terra Canaane erant ritualia falsa, quia applicuerunt illa ad cultum idolorum suorum; quapropter etiam mandatum est, ut gentium altaria ubivis destruerentur: similiter se habet cum quampluribus aliis; quapropter ab illis qui in malis et falsis sunt, multa scientifica hauriri queunt, quae ad usus bonos applicari possunt,

et sic fieri bona: talia quoque significata sunt per depraedationes Gentium in terra Canaane, per opes, armenta, pecudes, domos, vineas, quas filii Israëlis ibi depraedati sunt; hoc adhuc magis patet ex eo, quod aurum et argentum depraedatum a Gentibus, etiam ad usum sanctum adhibitum fuerit, ut constat ex Libro II Samuelis, „Fuerunt in manu ejus vasa argenti, et vasa auri, et vasa aeris; etiam *haec sanctificavit rex David Jehovae, cum argento et auro, quod sanctificaverat de omnibus gentibus, quas subegit:* de Syris, de Moabo, et de filiis Ammonis, et de Philistaeis, et de Amaleck, et de praeda Hadad-Eseris filii Rechobi, regis Zobae:" VIII: 10. 11. 12: et apud Esaiam, „Tandem erit Mercatura Tyri et merces meretricia ejus, *sanctum Jehovae*, non reponetur, neque detinebitur; sed *habitantibus coram Jehovah erit mercatura ejus*, ad comedendum, ad exsatiandum se, et tegenti se antiquo," XXIII: 18. Etiam haec, quae mulieres filiorum Israëlis ab Aegyptiis mutuo petierunt, et sic depraedati sunt, applicata dein erant ad usum construendi arcam, et ad plura quae sancta cultus eorum fuerunt.

6918. Et vestes, quod significent illis correspondentia scientifica inferiora, constat a significatione vestium, quod sint scientifica inferiora, de qua n: 2576. 5248; vestes illa significant, quia investiunt interiora.

6919. Et ponetis super filios vestros, quod significet applicationem ad vera illorum; et super filias vestras, quod significet applicationem ad bona, constat ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; ex significatione filiarum, quod sint bona, de qua n: 489. 490. 491. 2362. 2363; et ex significatione ponere super illos, quod sit applicare, nam quod ponitur super aliquo, hoc ei adplicatur.

6920. Et depraedabimini Aegyptios, quod significet quod auferenda talia illis qui in falsis et inde malis, constat ex significatione depraedari, quod sit auferre; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis, de qua saepe prius. Quomodo haec se habent, constat ab illis, quae supra n: 6914. 6917, allata sunt.

Continuatio de Spiritibus Planetae Mercurii.

6921. *Ad finem Capitis praecedentis ostensum est, quod Spiritus planetae Mercurii in Maximo Homine constituant Memoriam rerum non materialium; et quia ideo res abstractas a materialibus scire amant, aliis spiritibus in pervidendo, cogitando, loquendoque promptiores et citiores sunt; materialia enim sunt sicut gravia, quae lentorem inducunt et retardant, nam ferunt mentem deorsum et immergunt terrestribus, et sic removent a spirituali mundo, unde omnis perspicacia. Spiritus illi quam prompti sunt, ex his constare potest.*

6922. *Apparuit flamma satis candida flagrans laete, et hoc per aliquantum temporis; flamma illa significabat adventum Spirituum Mercurii reliquis promptiorum: cum venerunt, illico percurrebant illa quae in Memoria mea erant, (hoc possunt omnes spiritus, et quia apud hominem sunt, in possessione omnium ejus memoriae sunt, n:* 5853. 5857. 5859. 5860:) *sed quae observabant, non appercipere potui ob promptitudinem illorum; audiebam subinde dicentes, quod tale sit; ad illa quae videram in coelis et in mundo spirituum, dicebant se prius nosse: percipiebam, quod multitudo spirituum illis consociatorum esset a tergo paulo ad sinistrum in plano occipitis.*

6923. *Alio tempore vidi multitudinem talium spirituum, sed ad aliqualem distantiam a me, antrorsum paulo ad dextrum, et inde loquebantur mecum, sed per spiritus intermedios, nam loquela illorum tam cita est sicut cogitatio, quae in loquelam humanam non cadit nisi per spiritus intermedios; et quod miratus sum, loquebantur volumatim, et tamen usque tam prompte et cito; appercipiebatur loquela eorum, quia plurium simul, sicut undulatio; et quod memorabile, labebatur illa versus sinistrum meum oculum, tametsi illi erant ad dextrum; causa erat, quia sinister oculus correspondet cognitionibus rerum a materialibus abstractarum, ita illis quae sunt intelligentiae; dexter autem oculus illis quae sunt sapientiae. Simili promptitudine, qua loquebantur, etiam res auditas percipiebant, et de illis judicabant, dicendo hoc ita esse, hoc non ita; judicium eorum quasi instantaneum erat.*

6924. *Erat spiritus ex alia tellure, qui cum illis dextre loqui potuit, quia prompte et celeriter; momento judicabant de iis quae loquebatur, dicendo hoc nimis eleganter; hoc nimis scite; sic ut modo attenderent, num aliquid illis nondum notum ab eo audirent, rejiciendo sic talia quae inumbrarent; quae sunt praecipue affectiones elegantiae sermonis et eruditionis, nam illa ipsas res abscondunt, et loco illorum sistunt voces, quae sunt formae rerum materiales.*

6925. *Spiritus telluris Mercurii non morantur in uno loco, seu intra sphaeram spirituum unius mundi, sed vagantur per universum; causa est, quia memoriam rerum in Maximo Homine referunt, quae continue locupletabitur; inde illis datum est circumvagari, et sibi cognitiones ubivis acquirere. Cum ita peregrinantur, si offendunt spiritus, qui materialia, hoc est, corporea et terrestria amant, eos fugiunt, seque conferunt illuc ubi talia non audiunt. Exinde constare potest, quod mens eorum elevata sit supra sensualia, et sic quod in lumine interiori sint: hoc quoque dabatur actualiter percipere cum prope me essent, et mecum loquerentur, animadverti tunc, quod abducerer a sensualibus, usque adeo ut inciperet lumen oculorum meorum hebetari et obscurum fieri.*

6926. *Spiritus telluris illius vadunt per cohortes et phalanges, et cum congregati sunt, formant quasi globum, ita a Domino conjunguntur ut unum agant, utque cognitiones cujuslibet communicentur cum omnibus, et cognitiones omnium cum quolibet. Quod Spiritus illi vagentur per universum, ut conquirant rerum cognitiones, constabat mihi etiam ex eo, quod, semel cum a me admodum remoti apparebant, loquerentur inde mecum, et dicerent, quod nunc congregati sint, et quod nunc vadant extra sphaeram hujus mundi in coelum stelliferum, ubi sciunt dari tales, qui non curant terrestria et corporea, sed res ab illis abstractas, cum quibus esse volunt. Dicebatur quod non sciant ipsi quo vadant, sed quod ex auspicio Divino ferantur illuc, ubi possunt instrui de talibus quae nondum sciunt, et quae cum cognitionibus quas habent, conveniunt: dicebatur etiam, quod non sciant quomodo conveniunt socios, cum quibus conjunguntur, et quod hoc etiam fiat ex auspicio Divino.*

6927. *Quia ita per universum vadunt, et inde prae aliis scire possunt de Mundis et Telluribus extra sphaeram Mundi nostri Solis, idcirco cum illis de ea re etiam loquutus sum; dicebant, quod in universo perplures essent Tellures, et ibi homines; et quod mirarentur quod aliqui putarent, quos exigui judicii homines vocabant, Coelum Omnipotentis Dei solum modo constare ex spiritibus et Angelis qui ex una Tellure veniunt, cum illi tam pauci sint, ut respective ad Omnipotentiam Dei vix aliquid sint, etiam si forent myriades mundorum et myriades tellurum: porro dicebant, quod sciant Tellures in universo ultra aliquot centena millia dari, et tamen quid hoc ad Divinum quod infinitum.*

6928. *Spiritus telluris Mercurii differunt prorsus a spiritibus nostrae telluris, nam spiritus nostrae telluris, cumprimis recentes in altera vita, corporea et mundana, hoc est, materialia amant, ac talia in altera vita nosse cupiunt; quapropter ut simul possint esse cum bonis spiritibus qui talia non curant, tenentur in locis, quae sub plantis pedum sunt, et vocantur terra inferior in Verbo, et hoc eo usque, dum corporea et terrestria aversantur, et sic exuunt; quo facto elevantur in coelum, et initiantur in interiora, et fiunt Angeli.*

6929. *Spiritus Mercurii cum apud me essent, cum scriberem et explicarem Verbum quoad sensum ejus internum, et perciperent quid scriberem, dicebant quod illa quae scriberem, admodum crassa essent, et quod expressiones paene omnes sicut materiales apparerent; sed respondere dabatur, quod homines nostrae telluris usque videant haec quae scripta sunt, sicut subtilia et elevata, quorum plura nec capiunt; addebam, quod perplures in hac tellure non sciant, quod Internus homo sit qui agit in Externum, et facit ut hic vivat, persuadeantque sibi ex fallacia sensus, quod corpus ex se vivat, consequenter quod moriturus sit totus homo, cum moritur is quoad corpus, et sic vitam post mortem in dubio apud se ponunt; tum quod non vocent spiritum, sed animam illud hominis quod victurum post mortem corporis, et quod litigent quid anima, et ubinam sedes ejus, credantque quod corpori materiali iterum conjungenda sit, ut vivat homo; praeter plura similia: cum haec audirent spiritus Mercurii, quaerebant an tales possunt angeli*

fieri; ad quae respondere datum est, quod angeli fiant qui in bono fidei et charitate vixerunt; et quod tunc non amplius in externis et materialibus sint, sed in internis et spiritualibus, et cum ad illum statum veniunt, quod sint in luce supra illam in qua sunt spiritus ex Mercurio: ut scirent quod ita esset, dabatur ut angelus qui in coelo e nostra tellure, qui talis fuerat cum vixit in mundo, cum illis loqueretur, de quo in sequentibus.

6930. *Postea mihi a spiritibus Mercurii mittebatur charta longa, inaequalis, a pluribus chartis conglutinata, quae apparebat sicut impressa typis, qualibus in hac tellure; quaesivi num talia haberent apud se, sed dicebant quod non habeant, verum quod sciant tales chartas in nostra tellure dari; non volebant plura dicere; sed dabatur percipere, quod cogitarent, quod in hac tellure cognitiones rerum essent tales, ita separatae ab ipso homine, nisi cum homo in talibus chartis teneret oculum, et sic mentem: ita subsannabant apud se homines hujus telluris, quasi nihil scirent nisi ex chartis; sed instruebantur quomodo cum hoc se haberet. Post aliquod tempus redierunt, et ad me mittebant aliam chartam etiam sicut typis exaratam, ut erat prior, sed non ita conglutinatam et incomtam, verum decentem et nitidam; dicebant quod informati ulterius essent, quod in hac tellure tales chartae sint, et inde libri.*

6931 *Ex his quae hactenus de spiritibus telluris Mercurii dicta sunt, constat manifeste, quod spiritus, quae vident et audiunt in altera vita, retineant, et quod illi aeque ac cum fuerunt homines, instrui queant, ita in illis quae fidei sunt, et sic perfici: quo puriores [39] spiritus ac angeli sunt, eo promptius et plenius hauriunt, et perfectius retinent memoria, quae audiunt; et quia hoc in aeternum, patet quod crescant sapientia continue: Mercurii autem Spiritus continue crescunt scientia rerum, sed inde non sapientia, quia cognitiones, quae media sunt, amant, non autem usus qui fines; secundum ea quae de illis n:* **6814. 6815**, *memorata sunt.*

6932. *Continuatio de Spiritibus Telluris Mercurii, ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT QUARTUM.

Doctrina Charitatis.

6933. In communi sermone est, quod quisque sibimet proximus sit, hoc est, quod quisque sibi primum consulet; Doctrina Charitatis docet, quomodo cum hoc se habet; quisque sibi proximus est, non primo sed ultimo loco; in priori loco sunt alii qui in bono; in adhuc priori est societas plurium; in adhuc priori est patria, inque priori adhuc est Ecclesia; et adhuc in priori est Regnum Domini; et supra omnes et supra omnia est Dominus.

6934. Hoc, quod quisque sibi proximus sit, et sibi primum consulet, intelligendum ita est; quisque primum sibi prospiciet ut habeat necessitates vitae, ut nempe victum, ut amictum, ut habitationem, et plura, quae in vita civili, ubi est, necessario requiruntur; et hoc non modo pro se, sed etiam pro suis; nec modo pro tempore praesenti, sed etiam pro venturo: nisi quisque sibi comparat necessitates vitae, non esse potest in statu exercendi charitatem erga proximum; in omnium enim egestate est.

6935. Finis declarat, quomodo quisque sibi proximus erit, ac sibi primum consulet; si finis sit ut ditescat prae aliis, solum divitiarum causa, vel voluptatis causa, vel eminentiae causa, et similium, est finis malus; quare qui ex tali fine credit se proximum esse sibi, nocet sibi in aeternum: at si finis sit, ut opes sibi comparet necessitatum vitae causa, pro se et pro suis, ut

in statu sit bonum faciendi secundum praecepta doctrinae charitatis, is sibi in aeternum consulit. Ipse finis facit hominem, nam finis est amor illius, quisque enim pro fine habet, quod amat.

6936. Quomodo cum hoc se habet, constare ulterius potest ab hoc simili; quisque consulere debet corpori suo victu et amictu, hoc primum erit, sed ob finem ut mens sana sit in corpore sano; et quisque consulere debet menti suae [I] victu, nempe talibus quae sunt intelligentiae et sapientiae, ob finem ut illa inde in statu sit serviendi Domino; qui hoc facit, sibi consulit bene in aeternum. Qui autem consulit corpori suo solum pro corpore, nec cogitat de sanitate mentis, et qui consulit menti suae non talibus quae sunt intelligentiae et sapientiae, sed talibus quae contra illa sunt, is consulit sibi male in aeternum. Ex his patet, quomodo quisque sibi proximus esse debet, quod nempe non primo loco sed ultimo, finis enim non erit pro se, sed pro aliis; et ubi finis, ibi primum.

6937. Se habet quoque hoc, sicut qui construit domum, primum ponet fundamentum, sed fundamentum erit pro domo, et domus pro habitatione; ita quisque sibi primum consulet, verum non pro se, sed ut in statu sit serviendi proximo, ita Patriae, Ecclesiae, et supra omnia Domino: qui credit sibi proximum esse primo loco, is similis est ei qui spectat fundamentum ut finem, non domum et habitationem, cum tamen habitatio est ipse finis primus et ultimus, et domus cum fundamento est modo medium ad finem.

6938. Sicut se habet cum opibus, ita quoque se habet cum honoribus in mundo; quisque etiam prospicere se talibus potest, verum non propter se sed propter proximum; qui propter se, male sibi prospicit; qui autem propter proximum, bene sibi prospicit: nam qui vertit fines ad se, vertit se versus infernum; qui autem vertit fines a se ad proximum, vertit se versus coelum.

CAPUT IV.

1. Et respondit Moscheh, et dixit, et ecce non credent

mihi, et non audient vocem meam, quia dicent, non visus ad te JEHOVAH.

2. Et dixit ad illum JEHOVAH, quid istud in manu tua, et dixit, baculus.

3. Et dixit, projice illum terram, et projecit illum terram, et factus in serpentem, et fugit Moscheh a coram eo.

4. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, mitte manum tuam, et prehende caudam ejus, et misit manum suam, et apprehendit eum, et factus in baculum in vola illius.

5. Propterea ut credant, quod visus ad te JEHOVAH, DEUS patrum eorum, DEUS Abrahami, DEUS Jischaki, et DEUS Jacobi.

6. Et dixit JEHOVAH illi adhuc, adduc nunc manum tuam in sinum tuum, et adduxit manum suam in sinum suum, et eduxit illam, et ecce manus ejus leprosa sicut nix.

7. Et dixit, reduc manum tuam ad sinum tuum, et reduxit manum suam ad sinum suum, et eduxit illam e sinu suo, et ecce reversa sicut caro illius.

8. Et erit, si non credunt tibi, et non audiunt vocem signi prioris, et credent voci signi posterioris.

9. Et erit, si non credunt etiam binis signis illis, et non audiunt vocem tuam, et accipias de aquis fluvii, et effundas in aridam, et erunt aquae quas accepisti e fluvio, et erunt in sanguinem in arida.

10. Et dixit Moscheh ad JEHOVAM, in me, DOMINE, non vir verborum ego, etiam ab heri, etiam a nudius tertius, etiam a nunc loqui Te ad servum tuum, quia gravis ore, et gravis lingua ego.

11. Et dixit JEHOVAH ad illum, quis ponit os homini, aut quis posuit mutum, aut surdum, aut videntem, aut caecum, nonne Ego JEHOVAH.

12. Et nunc vade, et Ego ero cum ore tuo, et docebo te quae loqueris.

13. Et dixit, in me, DOMINE, mitte quaeso, per manum mittas.

14. Et accensa ira JEHOVAE in Moschen, et dixit, annon Aharon frater tuus Levita, novi quod loquendo loquetur ille; [2] et etiam ecce ille exit obviam tibi, et videbit te, et laetabitur in corde suo.

15. Et loquaris ad illum, et ponas verba in ore illius, et Ego ero cum ore tuo, et cum ore ejus, et docebo vos quae facietis.

16. Et loquetur ille tibi ad populum, et fiet, ille erit tibi ad os, et tu eris illi ad deum.

17. Et baculum hunc accipias in manu tua, quo facies signa.

18. Et ivit Moscheh, et reversus ad Jethronem socerum suum, et dixit ei, ibo quaeso, et revertar ad fratres meos qui in Aegypto, et videbo num adhuc illi vivunt; et dixit Jethro Moschi, vade in pace.

19. Et dixit Jehovah ad Moschen in Midian, vade, revertere Aegyptum, quia mortui sunt omnes viri quaerentes animam tuam.

20. Et accepit Moscheh uxorem suam, et filios suos, et equitare fecit illos super asino, et reversus terram Aegypti; et accepit Moscheh baculum Dei in manu sua.

21. Et dixit Jehovah ad Moschen, in eundo te ad revertendum Aegyptum, vide, omnia portenta quae posui in manu tua, et facias illa coram Pharaone; et Ego obfirmabo cor illius, et non mittet populum.

22. Et dicas ad Pharaonem, ita dixit Jehovah, filius meus primogenitus meus, Israël.

23. Et dico ad te, dimitte filium meum, et serviet mihi, et renuis dimittere illum, ecce Ego occido filium tuum primogenitum tuum.

24. Et fuit in via in diversorio, et occurrit illi Jehovah, et quaesivit occidere illum.

25. Et accepit Zippora petram, et abscidit praeputium filii sui, et tangere fecit pedes ejus, et dixit, quod sponsus sanguinum tu mihi.

26. Et cessavit ab illo, tunc dixit, sponsus sanguinum ad circumcisiones.

27. Et dixit Jehovah ad Aharonem, vade obviam Moschi desertum, et ivit, et occurrit illi in monte Dei, et osculatus illum.

28. Et indicavit Moscheh Aharoni omnia verba Jehovae, quibus misit illum, et omnia signa quae praecepit illi.

K*

29. Et ivit Moscheh et Aharon, et congregaverunt omnes seniores filiorum Israëlis.

30. Et loquutus Aharon omnia verba, quae loquutus Jehovah ad Moschen; et fecit signa ad oculos populi.

31. Et credidit populus, et audiverunt quod visitaverit Jehovah filios Israëlis, et quod viderit afflictionem illorum; et inflexerunt se, et incurvaverunt se.

CONTENTA.

6939. Continuatio in hoc Capite in sensu interno de liberatione illorum qui ab Ecclesia spirituali; describitur primum status illorum, si non spem et fidem haberent, quod detraherent falsa, ac mala, et quoque prophana: haec sunt quae significantur per tria signa.

6940. Postea agitur de Lege Divina, quod bono ejus adjunctum sit verum; et quod sic bono potentia liberandi, ac spem et fidem insinuandi: Moscheh repraesentat Legem Divinam quoad bonum, et Aharon quoad verum.

6941. Demum agitur de populo illo, quod modo repraesentaret Ecclesiam spiritualem, non quod apud illam ea Ecclesia institui posset, ex causa, quia in externis absque internis erat: hoc significatur per circumcisionem filii a Zippora, et per sanguinem quo tincti pedes ejus.

SENSUS INTERNUS.

6942. Vers: 1. 2. 3. 4. *Et respondit Moscheh, et dixit, et ecce non credent mihi, et non audient vocem meam, quia dicent, non visus ad te Jehovah. Et dixit ad illum Jehovah, quid istud in manu tua, et dixit, baculus. Et dixit, projice illum terram, et projecit illum terram, et factus in serpentem, et fugit Moscheh a coram eo. Et dixit Jehovah ad Moschen, mitte manum tuam, et prehende caudam ejus, et misit manum suam, et apprehendit eum, et factus in baculum in vola ejus.* Et respondit Moscheh, et dixit, significat cogitationem a Lege Divina: et ecce non credent mihi, et non audient vocem meam, significat illos qui ab Ecclesia spirituali quod non fidem habe-

rent, ita non reciperent: quia dicent, non visus ad te Jehovah, significat Divinum Domini in Humano Ipsius: et dixit ad illum Jehovah, significat Praevidentiam quales futuri si non fidem haberent: quid istud in manu tua, et dixit, baculus, significat potentiam Divini Humani Domini: et dixit, projice illum terram, significat potentiae Divini Naturalis Domini influxum in sensuale: et factus in serpentem, significat inde sensualem et corporeum hominem separatum ab interno: et fugit Moscheh a coram illo, significat horrorem pro sensuali separato: et dixit Jehovah ad Moschen, significat Providentiam a Divino: mitte manum tuam, et prehende caudam, significat potentiam elevandi a sensualis ultimo: et misit manum suam, et apprehendit eum, significat elevationem versus interiora: et factus in baculum in vola illius, significat quod tunc communicata potentia a Divino.

6948. Et respondit Moscheh et dixit, quod significet cogitationem a Lege Divina, constat ex significatione respondere et dicere, quod sit cogitatio: quae enim in sensu literae historico exprimuntur per externa, illa in sensu interno significant interna; nam spiritualia, quae coeli sunt, nusquam aliter possunt sisti hominibus; nam nuda spiritualia homo non capit, nec exprimi possunt vocibus loquelae humanae; quapropter spiritualia per correspondentia naturalia descripta sunt, et sic data homini; ita Verbum conducit homini in naturali mundo, tum homini in spirituali mundo, inde communicatio coeli cum homine, et communio; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem Divinam, de qua n: 6752: inde patet, quod per respondit Moscheh et dixit, significetur cogitatio ex Lege Divina: cogitatio ex Lege Divina, est ex Vero a Divino; hic quod filii Israëlis non credituri nisi videant signa et portenta.

6944. Et ecce non credent mihi, nec audient vocem meam, quod significet illos qui ab Ecclesia spirituali, quod non fidem haberent, ita non reciperent, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, de quibus haec dicuntur, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637; ex significatione non credere, quod sit non fidem habere; et ex significatione non audire vocem, quod sit non recipere, de qua n: 5471. 5475.

6945. Quia dicent, non visus ad te Jehovah, quod signi-

ficet Divinum quod in Humano Domini, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua saepius, hic perceptio illorum qui ab Ecclesia spirituali; ex significatione visus Jehovah, quod sit apparitio Divini Domini in Humano Ipsius; quod videri sit apparere, patet; et quod Jehovah sit Dominus quoad Ipsum Divinum et quoad Divinum Humanum, de qua n: 1736. 2004. 2005. 2018. 2025. 2156. 2329. 2921. 3023. 3035. [3] 5041. 6663. 6303. 6281. 6905; quod visus Jehovah, sit apparitio Divini [4] Domini in Humano Ipsius, patet etiam ex eo, quod Ipsius Divinum non apparere queat alicui homini, ne quidem Angelo, nisi per Divinum Humanum; et Divinum Humanum non nisi quam per Divinum Verum quod procedit ab Ipso. Agitur hic in sensu interno de liberatione illorum, qui ab Ecclesia spirituali, qui quod liberati sint per adventum Domini in mundum, videatur n: 2661. 2716. 3969. 6854. 6914, et quod illi in specie salvati sint per Divinum Humanum Domini, n: 2716. 2833. 2834. Cum hoc, quod illi, qui ab ea Ecclesia, non fidem habituri sint, nec recepturi, quod Lex Divina, quae per Moschen repraesentatur, hoc est, quod Verbum dicit, nisi signa viderint, ita se habet; illi, quia ab Ecclesia spirituali sunt, non perceptionem veri ex bono habent, sicut coelestes, sed pro vero agnoscunt omne doctrinale suae Ecclesiae quod apud se confirmarunt, quapropter in obscuro sunt respective, n: 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3833. [5] 6427. 6500. 6865; quod etiam manifeste constare potest ex eo, quod prorsus non capiant quomodo Humanum Domini possit Divinum esse; nec quod Amor Divinus in Humano hoc facere possit; cogitationem enim tenent in humano quale est apud hominem, nec inde recedunt cum cogitant de Domino; in tali perplexo sunt; etiam constare potest ex eo, quod nec capiant, quomodo homo possit vivere post mortem, et tunc habere sensus, prout visum, auditum, tactum, et olfactum, et esse ibi in forma humana; quod homo talis sit, cum suum corpus et hujus sensus et membra rejecerit, illis apparet a vero alienum; ita implicati sunt sensualibus et inde scientificis et fallaciis; quapropter nisi crederent quod corpus iterum conjungeretur animae, prorsus non crederent aliquam resurrectionem: ex his satis manifeste apparet, in quanto obscuro sunt de illis quae sunt coeli; inde est, quod illis

nusquam aliqua fides implantari possit, nisi a Domino vi forti detineantur a falsis; et quia talis vis non fuit ante adventum Domini, sed post Ipsius adventum, cum Ipse Humanum in Se Divinum fecerat, idcirco non prius potuerunt eximi e terra inferiore, ubi infestabantur a falsis, ac elevari in coelum, quam post Domini resurrectionem, n: 6914: inde nunc est, quod dicatur, quod non credituri sint, ita nec recepturi quod Lex Divina, hoc est, quod Verum Divinum dicit, nisi videant quod ita sit; ita nisi signa videant, de quibus mox sequitur.

6946. Et dixit ad illum Jehovah, quod significet praevidentiam quales futuri, si non fidem haberent, constat ex significatione dicere, cum praedicatur de Jehovah seu Domino, quod sit Praevidentia, de qua n: 5361; quod sit Praevidentia quales futuri, si non fidem haberent, patet a tribus signis, de quibus sequitur; signa enim illa in sensu interno repraesentant statum illorum si non crederent.

6947. Quid istud in manu tua, et dixit baculus, quod significet potentiam Divini Humani Domini, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544; et ex significatione baculi, quod etiam sit potentia, de qua n: 4013. 4876. 4936; quod sit potentia Divini Humani Domini, est quia per Moschen repraesentatur Dominus quoad Legem Divinam seu Verbum, quod est Divinum Verum procedens a Divino Humano Domini, n: 6752: potentia, quae significatur per manum, est potentia procedens a Divino Rationali Domini, at potentia quae significatur per baculum, est potentia procedens a Divino Naturali Domini; quod baculus sit potentia procedens a Divino Naturali Domini, est quia baculus instar pedis suffulcit corpus, et per pedem significatur Naturale, n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952; quod extollere manum sit potentia in spirituali, et extollere pedem sit potentia in naturali, videatur n: 5327. 5328; et quia ita, secundum rerum elevationes in sensu interno, nunc dictum est Moschi, cum faceret miracula, quod tolleret manum, nunc quod baculum.

6948. Et dixit, projice illum terram, quod significet potentiae Divini Naturalis Domini influxum in sensuale, constat ex significatione baculi, quod sit potentia in naturali, et cum

dicitur de Domino, quod sit potentia procedens a Divino Naturali Ipsius, de qua mox supra n: 6947; ex significatione projicere seu emittere, quod sit procedens, ita influxus; et ex significatione terrae, quod sit externum hominis, de qua n: 82. 913. 1411. 1733, hic sensuale et corporeum ejus, quae sunt extrema, quia baculus factus est in serpentem, et per serpentem homo sensualis et corporeus significatur. Per potentiam Divinam Domini hic intelligitur Divinum Verum procedens a Domino, nam Divino Vero inest potentia adeo ut sit ipsa potentia, n: 3091. 4931. 6344. 6423: [6] Divinum Verum procedens a Domino influit in omnem hominem, per interiora ejus in exteriora, usque in sensuale externum et in corporeum, et excitat ubivis correspondentia in suo ordine, in sensuali correspondentia qualia apparent in mundo et super tellure; sed quia illa quae in mundo et super tellure, apparent aliter quam sunt, ideo sunt plena fallaciis; quare sensuale cum in illis solis malis, non potest non contra bona et vera fidei cogitare, quia ex fallaciis cogitat, et cum influit Divinum Verum, illud in falsum vertere; quod homo, qui non elevatus est a sensuali, sed in illo, et cogitat ex illo, ex fallaciis cogitet, illustrari potest ab exemplis; sicut fallaciae de vita hominis, quod sit corporis, cum tamen est spiritus in corpore; de visu quod sit oculi, de auditu quod sit auris, de loquela quod sit linguae et oris, cum tamen spiritus est qui videt, qui audit, qui loquitur, per organa illa corporis: fallaciae de vita quod ea sit in homine permanens, cum tamen influit; fallaciae de anima, quod non possit esse in humana forma, et in humanis sensibus, et affectionibus: fallaciae de coelo et de inferno, quod illud sit supra hominem, et hoc infra illum, cum tamen sunt in illo: fallaciae quod objecta influant in interiora, cum tamen externum non influit in internum, sed internum in externum: fallaciae de vita post mortem, quod non dari queat nisi simul sit cum corpore: praeter fallacias in naturalibus, unde conjecturae tam plurium inter se collidentes; quis non videre potest, quod fallaciae et inde falsa, pro veris dominentur, solum ex lite quae diu exstiterat de circulatione sanguinis, quae tametsi tot suffulta fuit documentis experientiae, usque tamen in ambiguo diu permansit: et quoque ex lite de Sole, quod quotidie circumferretur circum hanc tellu-

rem, et non modo sol, sed etiam Luna, omnes Planetae, et universum coelum stelliferum, semel quovis die: et quoque ex lite, quae adhuc perstat de anima, ejus conjunctione cum corpore, et de sede ibi; cum fallaciae sensus in talibus dominantur, quae tamen patent qualia sunt ex tam multis phaenomenis et effectibus, quid non in talibus quae sunt coeli; quae quia sunt spiritualia, non patent nisi per correspondentias. Ex his nunc constare potest, quale est sensuale hominis in se spectatum, et sibi relictum, quod nempe sit in fallaciis, et inde in falsis, ita contra vera et bona fidei: inde est, [quod] cum homo in sensuali est, et in ejus lumine, in caligine sit quoad illa quae sunt spiritualis mundi, hoc est, quoad illa quae sunt in luce a Divino; et quod lumen sensuale vertatur in meram caliginem cum incidit in illud Lux e Coelo; causa est, quia vera quae sunt Lucis Divinae, non possunt una esse cum fallacibus et inde falsis, sed exstinguunt illa, et sic inducunt caliginem.

6949. Et factus in serpentem, quod significet sensualem et corporeum hominem separatum ab interno, constat ex significatione serpentis, quod sit homo qui ratiocinatur ex sensualibus, de qua n: 195. 196. 197. 6398. 6399, ita sensuale hominis; et quia per serpentem significatur sensuale, etiam significatur corporeum, nam sensuale habet sua a sensibus corporis: et quia sensuale in se spectatum tale est, ut mox supra n: 6948 descriptum, etiam serpens, qui est sensuale, significat omne malum in genere, n: 251. 254. 257. Quod hic per serpentem intelligatur sensualis et corporeus homo *separatus ab interno* seu rationali, patet ex eo, quod Moscheh fugerit a coram illo, per quod significatur horror pro illo; et quoque ex eo, quod per hoc signum describatur status illorum qui ab Ecclesia spirituali, si non fidem haberent, tunc enim internum eorum clauderetur, nec plus lucis coeli influeret, quam ut ex sensuali separato cogitare possent, et inde loqui. Ex sensuali separato cogitant omnes illi, qui falsa defendunt contra vera, et mala contra bona, verbo omnes qui in malo vitae sunt, et inde in nulla fide, nam qui male vivit, is nihil credit: illi qui tales sunt, dote ratiocinandi prae aliis pollent, et quoque persuadendi, imprimis simplicibus; ex causa, quia ex fallaciis sensuum, et apparentiis in mundo, loquuntur; sciunt etiam exstinguere vel obvelare

vera per fallacia, inde etiam per serpentes significatur calliditas et astutia; cum autem sensuale conjunctum est cum interno, seu rite subordinatum rationali, tunc per serpentem significatur prudentia et circumspectio, n: 197. 4211. 6398.

6950. Et fugit Moscheh a coram illo, quod significet horrorem pro sensuali separato, constat ex significatione fugere, quod sit horror, nam qui horret aliquid, is fugit id; et ex significatione serpentis, qui est a coram quo fugit, quod sit sensuale separatum, de qua mox supra n: 6949.

6951. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet Providentiam a Divino, constat ex significatione dicere, cum praedicatur de Jehovah seu Domino, quod sit Praevidentia, de qua supra n: 6946; et quia Praevidentia, est quoque Providentia, nam conjuncta sunt, Dominus enim Providet quae Praevidet, Praevidet malum et Providet bonum; hic igitur per dixit Jehovah significatur Providentia, quia vertitur nunc serpens in baculum, hoc est, malum in bonum; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Verum Divinum; ita Providentia a Divino praedicatur de Domino quoad Humanum, cum fuit in mundo.

6952. Mitte manum tuam, et prehende caudam, quod significet potentiam elevandi a sensualis ultimo, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua supra n: 6947; et ex significatione caudae serpentis, quod sit sensualis ultimum; quod serpens sit sensuale, videatur supra n: 6949, ita cauda ejus est ultimum seu infimum ibi; elevatio significatur per mittere et prehendere, nam qui mittit manum et prehendit quoddam repens super terra, is elevat id. Quia per serpentem significatur sensuale separatum, et inde ratiocinatio ex fallaciis sensuum de veris fidei, per caudam serpentis significatur ipsum falsum, nam hoc ultimum seu infimum est, et qui in falso ita in ultimo et infimo [7] est, is prorsus spectat deorsum seu extrorsum, hoc est, in mundum et ad terram, non autem sursum seu introrsum, hoc est, in coelum et ad Dominum. Quod per caudam serpentis talia significentur, constat apud Johannem, „Locustae *Caudas habebant similes scorpiis*, et *stimuli erant in caudis illarum*, et potestas illarum, ut damno afficerent homines," Apoc: IX: 10, caudae similes scorpiis, et stimuli in cau-

dis, sunt ratiocinia callida ex falsis, per quae persuadent, et sic nocent, quare dicitur quod potestas illarum sit damno afficere homines. Apud Eundem, „*Caudae equorum similes erant serpentibus, habentes capita*, et per illas damno afficiunt," Apoc: IX: 19, pariter hic Caudae similes serpentibus pro ratiociniis ex falsis, per quae damnum infertur; et magis, quia dicitur quod tales caudae essent equorum, et quod haberent capita, per equos enim significatur intellectuale, et quoque per caput, inde per caudas ibi significantur ratiocinia callidiora ex fallaciis et inde falsis contra vera, quae ratiocinia infima sunt, tiam quo ratiocinia contra vera callidiora sunt, eo inferiora. Apud Eundem, „*Cauda draconis traxit tertiam partem stellarum coeli*, et projecit in terram," Apoc: XII: 4. [8] Cauda draconis similiter pro ratiociniis ex falsis; stellae coeli pro cognitionibus boni et veri; projicere illas in terram pro destruere; quod draco sit serpens, qui per ratiocinia ex falsis seducit, et qui seduxit matrem viventium seu Evam in paradiso ex arbore scientiae, hoc est, per scientifica quae ex sensuali, ita ex fallaciis, liquet etiam apud Johannem, „Conjectus est draco magnus, *serpens antiquus*, qui vocatur diabolus et satanas, qui seducit orbem terrarum totum," [Apoc:] XII: 9. Quod cauda in genere sit sensuale separatum, quod non spectat sursum sed deorsum, ita non ad coelum sed ad terram, consequenter falsum, constat apud Esaiam, „Exscindet Jehovah ex Israële *Caput* et *Caudam*, ramum et juncum; senex et honoratus *Caput* est, *Propheta autem doctor mendacii Cauda est,*" IX: 13. 14, ibi cauda manifeste pro falso, quod in Verbo vocatur mendacium. Apud Eundem, „Non erit Aegypto opus, *quod faciat Caput et Caudam*, ramum et juncum," XIX: 15, juncus pro infimo. Apud Mosen, „Ita dabit te Jehovah *in Caput*, et *non in Caudam*, ut sis tantum sursum, non autem sis deorsum, quando obediveris praeceptis Dei tui," Deut: XXVIII: 13, cauda pro infimo, quod spectat deorsum seu extrorsum, hoc est, in mundum et ad terram, non autem ad coelum et ad Dominum; interiora enim hominis cum sensualibus sursum elevantur a Domino, cum homo est in bono fidei et charitatis; si autem est in malo et falso, tunc interiora ejus cum sensualibus spectant deorsum, ita solum ad illa quae in mundo sunt, inde exuit naturam

humanam, et induit ferinam, nam ferae spectant deorsum, seu solum ad illa quae super terra sunt; qui spectat deorsum, is vult malum et cogitat falsum, qui autem a Domino elevatur sursum, is vult bonum et cogitat verum; elevatio a Domino actualiter fit, et inde remotio a malis et falsis, Angeli ipso sensu id percipiunt; est sicut nisus ad centrum gravium, centrum est ubi Dominus in suo Sole, huc capita angelorum elevantur, at illuc pedes infernalium, ita illi spectant sursum et hi deorsum, n: 3641. 3643. Apud Eundem, „Peregrinus, qui in medio tui, *ascendet supra te sursum* magis magisque; tu vero *descendes deorsum* magis magisque, *ille erit in Caput, tu autem eris in Caudam,*" [Deut:] XXVIII: 43. 44, similiter. Apud Esaiam, „Dic ad eum, cave tibi, et quietus esto, ne time, et cor tuum [ne] mollescat *propter duas caudas titionum fumantium* istorum, propter excandescentiam Rezini et Syriae, ac filii Remaliae," VII: 4, Rezinus rex Syriae pro cognitionibus mali, quod Syria sint cognitiones boni, videatur n: 1232. 1234. 3680, ita in opposito sensu cognitiones mali; filius Remaliae rex Samariae pro cognitionibus falsi; hae et illae sunt caudae, quia infima; titiones fumantes pro excandescentia.

6953. Et misit manum suam, et apprehendit eum, quod significet elevationem versus interiora, constat ex significatione mittere manum et apprehendere, cum de illis quae infra jacent dicitur, quod sit elevari versus superiora, seu quod idem, versus interiora, ut supra n: 6952; et ex significatione manus, quod sit potentia interior, de qua etiam n: 6952; et ex significatione serpentis, qui est quem apprehendit, quod sit sensuale et inde ratiocinatio, de qua supra n: 6949; cum sensuale elevatur versus interiora, quod communicetur potentia a Divino, videbitur in nunc sequentibus.

6954. Et factus in baculum in vola illius, quod significet quod tunc communicata potentia a Divino, constat a significatione serpentis qui factus in baculum, quod sit sensuale, de qua supra n: 6949; ex significatione baculi, quod sit potentia in naturali, et ex significatione volae, quod sit potentia interior, utraque [?] potentia a Divino, de quibus n: 6952. Cum hoc ita se habet; homo ex se spectat modo deorsum, hoc est, in mundum et ad terram, quia ex se in malo et falso est; et cum illuc

spectat, tunc sensuale dominatur, ac interiora nihil contra agunt, quia sequuntur vim fluminis et condescendunt: ast homo non ex se sed a Domino spectat sursum, hoc est, ad coelum et ad Dominum; hoc fit per elevationem; tunc cum elevantur interiora, etiam elevatur sensuale, sed lumen hujus tunc obscuratur, dominatur enim Lux coeli; cum hoc fit, influit bonum et verum a Domino, et quoque recipitur; hoc intelligitur per communicatam potentiam a Divino: sed ita elevari non possunt alii, quam qui in bono fidei et charitatis vixerunt. Quod Elevationes versus interiora sint, scire datum est ex viva experientia, nam millies apperceptae sunt.

6955. Vers: 5. 6. 7. *Propterea ut credant, quod visus ad te Jehovah, Deus patrum eorum, Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi. Et dixit Jehovah illi adhuc, adduc nunc manum tuam in sinum tuum, et adduxit manum suam in sinum suum, et eduxit illam, et ecce manus ejus leprosa sicut nix. Et dixit, reduc manum tuam ad sinum tuum, et reduxit manum suam ad sinum suum, et eduxit illam e sinu suo, et ecce reversa sicut caro illius.* Propterea ut credant, quod visus ad te Jehovah, significat ut fidem habeant de Divino Humano Domini: Deus patrum eorum, significat quod illud Divinum fuerit Antiquae Ecclesiae: Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi, significat Dominum quoad ipsum Divinum et Divinum Humanum: et dixit illi Jehovah adhuc, significat Praevidentiam quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si non fidem haberent: adduc manum tuam in sinum tuum, significat appropriationem veri: et adduxit manum in sinum suum, significat actualitatem: et eduxit illam, significat quod inde: et ecce manus ejus leprosa sicut nix, significat prophanationem veri: et dixit, significat Providentiam quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si fidem haberent: reduc manum tuam ad sinum tuum, significat appropriationem veri: et reduxit manum suam in sinum suum, significat actualitatem: et eduxit illam e sinu suo, significat quod inde: et ecce reversa sicut caro illius, significat quod tunc bonum.

6956. Propterea ut credant quod visus ad te Jehovah, quod significet ut fidem habeant de Divino Humano Domini, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, non

fidem quod oculis visus Jehovah seu Dominus, sed fidem in spirituali sensu in Dominum; et ex significatione visus Jehovah, quod sit apparitio Domini in Divino Humano Ipsius, de qua n: 6945; ita per credant quod visus ad te Jehovah, significatur ut fidem habeant de Divino Humano Domini.

6957. Deus patrum eorum, quod significet quod illud Divinum fuerit Antiquae Ecclesiae, constat ex significatione Deus patrum, quod sit Divinum Ecclesiae Antiquae, de qua n: 6876. 6884; quod id fuerit Dominus quoad Divinum Humanum, videatur etiam ibi.

6958. Deus Abrahami, Deus Jischaki, et Deus Jacobi, quod significet Dominum quoad Ipsum Divinum et Divinum Humanum, constat ab illis quae n: 6847 ostensa sunt, ubi similia verba.

6959. Et dixit Jehovah illi adhuc, quod significet Praevidentiam quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si non fidem haberent, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit Praevidentia, ut supra n: 6946; quod sit quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si non fidem haberent, est quia agitur in nunc sequentibus de illis, qui ab Ecclesia spirituali, qui repraesentantur per filios Iraëlis, quales ulterius futuri, si non fidem haberent, quod nempe fierent prophanatores veri; nam primum Miraculum quod baculus serpens factus significat statum eorum, quod prorsus sensuales et corporei fierent; hoc miraculum, quod manus facta leprosa, significat prophanationem, nam haec succedit, si Ecclesia illa perstat in infidelitate. Illi qui ab Ecclesia spirituali, [10] in pueritia sua, et dein in adolescentia fidem habent doctrinalibus suae Ecclesiae, sed tunc fidem habent ex parentibus et magistris, non autem ex se, quapropter si postea recedunt a fide, non prophanant verum nisi leviter, quae prophanatio per media Divina removeri potest, et sic homo a reatu inde liberari: at si homo fidem habet doctrinae Ecclesiae et Verbo ex se, hoc est, per confirmationes apud se, si tunc postea recedit, et apud se negat quod prius crediderat, imprimis si vivit contra verum quod apud se confirmaverat, et id vel explicat in sui favorem, vel prorsus rejicit, is prophanat verum; ex causa quia verum et falsum intus in se commiscet et conjungit; tales quia reliquias veri et boni vix aliquas habent,

fiunt tandem in altera vita sicut sceleta, et tam paucam vitam residuam habent, qualis est ossium respective ad vitam organicam carnis; attamen durior sors est illorum, qui prophanant bonum, quam eorum qui prophanant verum; qui ab Ecclesia spirituali Domini sunt, prophanare verum possunt, non autem ita bonum. Quia Lepra prophanationem veri significat, et de illa in nunc sequentibus agitur, videantur primum, quae de prophanatione prius dicta et ostensa sunt; nempe, quod, qui intra Ecclesiam sunt, prophanare possint sancta, non autem qui extra, n: 2051. 3399. Quod sancta prophanari nequeant nisi ab illis, qui prius agnoverunt, n: 1008. 1010. 1059. 3898. [11] 3398. 4289. Quod Prophanatio etiam sit agnoscere et credere vera et bona, et tamen vivere contra illa, n: 4601. Quod teneatur homo a prophanatione, quantum possibile, n: 301. 302. 303. 1327. 1328. 3398. 3402. Quod sors prophanatorum omnium pessima sit in altera vita, n: 6348.

6960. Adduc manum tuam in sinum tuum, quod significet appropriationem veri, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua supra n: 6947; et ex significatione sinus, quod sit amor, quae enim pectoris sunt, correspondent amori, nam inibi est Cor, quod correspondet amori coelesti, et pulmo qui correspondet amori spirituali, n: 3635. 3883 ad 3896. 4112. 4113. 4133; et quia sinus inde correspondet amori, per illum quoque significatur proprium, nam id hominis proprium est quod est amoris ejus; idcirco hic per adducere manum in sinum significatur appropriatio; quod sit appropriatio veri, ex sequentibus patet, tum ex eo, quod in vero consistat potentia spiritualis, n: 6948. Quod sinus sit ipsum illud quod hominis, ita proprium, ac inde appropriatio et conjunctio per amorem, constat ex his locis; apud Micham, „Ne confidite socio, ne fiduciam ponite in duce, *a cubante in sinu tuo* custodi januas oris tui," VII: 5, cubans in sinu pro illo qui ei per amorem conjunctus est: inde quoque uxor vocatur *uxor sinus mariti,* Deut: XXVIII: 54. [12] II Sam: XII: 8; et maritus vocatur *maritus sinus uxoris,"* Deut: XXVIII: 56, et hoc quia unus alterius est. Apud Davidem, „Precatio mea *super sinum meum relabitur,"* Psalm: XXXV: 13, [13] pro quod ad ipsum. Apud Eundem, „Memento Domine opprobrii servorum tuorum, *portare mei in*

sinu meo omnes magnos populos," Psalm: LXXXIX: 51, [14] pro apud seipsum, ut proprium. Apud Esaiam, „Sicut pastor gregem suum pascit, in brachium suum colligit agnos, et *in sinu suo portat*," XL: 11, similiter. Apud Lucam, „Date et dabitur vobis, mensura bona, pressa, agitata, et superfluens, *dabitur in sinum vestrum*," VI: 38, dari in sinum pro illis ipsis ut proprium. Apud Eundem, „Dein factum ut moreretur Lazarus, et auferretur ab Angelis in *sinum Abrahami*," XVI: 22, auferri in sinum Abrahami pro ad Dominum, Qui intelligitur per Abrahamum, ex conjunctione per amorem. Apud Johannem, „Erat accumbens unus discipulorum *in sinu Jesu, quem amabat Jesus;* allapsus ille *ad pectus Jesus*, dicit Ipsi, Domine quis est," XIII: 23. 25, accumbere in sinu, manifeste pro amari, ac per amorem conjungi. Apud Eundem, „Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius *Qui in sinu Patris est*, Ille exposuit," I: 18, in sinu Patris pro unum esse. Sinus pro ipso illo quod hominis, et pro appropriatione non per amorem, in sequentibus locis; apud Esaiam, „Retribuam, *retribuam super sinum illorum* iniquitates vestras, et iniquitates patrum vestrorum simul; admetiar pretium operae illorum *super sinum illorum*," LXV: 6. 7. Apud Jeremiam, „Jehovah faciens misericordiam in millenos, et *retribuens iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum* post illos," XXXII: 18. Apud Davidem, „*Retribue* vicinis nostris septuplum *in sinum illorum*, opprobrium illorum, quo affecerunt Te, Domine," Psalm: LXXIX: 12; retribuere in sinum, pro in illos ipsos.

6961. Et adduxit manum in sinum suum, quod significet actualitatem, nempe appropriationis veri, constat ex illis, quae nunc supra dicta sunt.

6962. Et eduxit illam, quod significet quod inde, constat ex significatione educere manum e sinu et videre, quod sit animadvertere qualis est, ita quod inde.

6963. Et ecce manus ejus leprosa sicut nix, quod significet prophanationem veri, constat ex significatione manus, quod sit potentia, ut supra n: 6947, et quod sit verum, quia potentia spiritualis consistit in vero, n: 6948. 6960; et ex significatione Leprae, quod sit prophanatio, in specie prophanatio veri, de qua sequitur. In Verbo Historico multum agitur de

Lepra, de ejus varia apparentia, in cute, de qualitate ejus inde judicanda, de leproso quod vel includendus, vel exiturus e communione, vel liberandus; deque lepra in vestibus, in vasis, inque ipsis domibus: quod tantum de lepra agatur, non est propter lepram ut morbum, sed quia significabat prophanationem veri, ita propter sensum spiritualem; et quia Judaei et Israëlitae prae aliis prophanare verum potuerunt; si enim novissent interna Verbi, et ipsa vera quae repraesentabant ritualia Ecclesiae apud illos, et fidem illis habuissent, et tamen vixissent secundum genium suum, nempe in amore sui et mundi, in odiis et vindictis inter se, inque crudelitate contra gentes, non potuissent non prophanare vera quibus semel fidem habuerant; nam credere veris, et vivere contra illa, est prophanare illa; quapropter etiam a cognitionibus veri interni detinebantur quantum possibile erat, n: 3398. 3489, usque adeo, ut ne quidem sciverint, quod victuri post mortem; nec crediderint quod Messias venturus ut salvaret animas in aeternum, sed ut gentem illam eveheret super omnes in universo; et quia gens illa talis fuit, et quoque hodie talis est, ideo adhuc detinentur a fide, etiam si in medio Christianismo vivunt; inde nunc est, quod Lepra quoad quale suum tantum descripta sit. Quod Lepra significet prophanationem veri, patet ab illis quae de Lepra statuta sunt apud Mosen Levit: XIII: 1 ad f. in descriptione illa continetur in sensu interno omne quale prophanationis veri, ut qualis prophanatio illa si recens sit, qualis si vetus, qualis si interius in homine, qualis si etiam exterius, qualis si sanari possit, qualis si non possit, quae media, et plura, quae omnia nusquam alicui nota fieri possunt, quam per sensum internum Verbi; sed quia prophana sunt, quae describuntur per lepram, non licet singulariter explicare illa, quae in descriptione ejus sunt; coelum etiam horret ad solam nominationem prophani; tantum licet hoc inde adducere; quod, « Si efflorescendo effloruerit lepra in cute, et contexerit lepra universam cutem plagae a capite ejus usque ad calcem ejus, sub omni conspectu oculorum sacerdotis; et viderit sacerdos, quod ecce lepra contexerit universam carnem ejus, tunc mundam pronuntiabit plagam; tota conversa est in albam, mundus est. Quo vero die apparuerit in eo caro viva, immundus erit, » Levit: XIII: 12. 13.

14; nisi ex sensu interno sciretur, quomodo hoc se haberet, quod ille mundus qui totus leprosus a capite ad calcem, appareret hoc sicut paradoxon; sed per leprosum a capite ad calcem, intelligitur qui novit interna vera, sed non agnoscit illa, seu credit illis, is non interius in prophanatione est, sed exterius, quae removetur; idcirco is mundus est: si autem scit vera fidei, et credit illis, et tamen vivit contra illa, is in prophanatione est interius, et quoque qui crediderat, et postea negat; quare dicitur, quo die apparuerit in eo caro viva, immundus erit; per carnem vivam intelligitur agnitio et fides: videantur quae supra n: 6959, allata sunt.

6964. Et dixit, quod significet Providentiam, quales futuri qui ab Ecclesia spirituali si fidem haberent, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit Providentia, ut supra n: 6951: quod sit, quales futuri si fidem haberent, ex sequentibus patet; nam per quod manus reversa fuerit sicut caro ejus, significatur quod tunc illis spirituale bonum; cui oppositum est, quod manus per adductionem in sinum facta sit leprosa, per quod [15] significatur, quod in prophanatione veri essent illi qui ab Ecclesia spirituali, si non fidem haberent, de qua supra n: 6959. 6963.

6965. Reduc manum tuam ad sinum tuum, quod significet appropriationem veri, constat ex significatione adducere manum in sinum, quod sit appropriatio veri, de qua n: 6960.

6966. Et reduxit manum suam in sinum suum, quod significet actualitatem, videatur supra n: 6961.

6967. Et eduxit illam e sinu suo, quod significet quod inde, videatur etiam supra n: 6962.

6968. Et ecce reversa sicut caro illius, quod significet quod tunc bonum veri, constat ex significatione carnis, quod sit proprium voluntarium hominis vivificatum a Proprio Divini Humani Domini, seu proprium coeleste, de qua n: 3813; et quia hoc per carnem significatur, est bonum amoris in Dominum et erga proximum quod significatur; at apud illos, qui ab Ecclesia spirituali sunt, est bonum veri, nam bonum apud illos est ex vero et secundum verum doctrinae Ecclesiae eorum, hoc verum, cum fit vitae, vocatur bonum.

6969. Vers: 8. 9. *Et erit, si non credunt tibi, et [non] au-*

diunt vocem signi prioris, et credent voci signi posterioris. Et erit, si non credunt etiam binis signis illis, et non audiunt vocem tuam, et accipias de aquis fluvii, et effundas in aridam, et erunt aquae quas accepisti e fluvio, et erunt in sanguinem in arida. Et erit, si non credunt tibi, significat si non fidem habeant: et non audiunt vocem signi prioris, significat si non obediunt annuntiato ex Verbo quod pro spirituali et rationali homine fierent non spirituales et non rationales: et credent voci signi posterioris, significat quod fidem haberent praenuntiato ex Verbo, quod fierent veri prophanatores: et erit, si non credunt etiam binis signis illis, significat si prorsus nullam haberent fidem, quod [talia] eventura: et non audiunt vocem tuam, significat si nec aliquid obedientiae praestant: accipias de aquis fluvii, significat falsa scientifica: et effundas in aridam, significat immissionem in naturale: et erunt aquae quas accepisti, significat inversionem status: et erunt in sanguinem in arida, significat falsificationem omnis veri, et inde privationem ejus in naturali.

6970. Et erit, si non credunt tibi, quod significet si non fidem habeant, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, ut supra n: 6956, hic fidem habere non significat fidem ex signis, quod liberandi ex Aegypto, nam haec fides de mundanis est, sed fidem si non permanent in veris, quod fierent mere sensuales et corporei, et demum veri prophanatores; haec enim sunt, quae bina signa significant; sensus internus non agit de mundanis, prout sensus externus historicus, sed de spiritualibus; fides in mundanis prorsus differt a fide in spiritualibus, ut pro exemplo; credere quod [16] facturi sicut loquuntur; quod verus homo sit vel non verus; quod ita faciendum, non aliter, ut res succedat; quod dicta aut scripta fide digna sint vel non sint, praeter similia innumera, talia sunt fidei in mundanis, ut quoque hic quod filii Israëlis liberandi sint a servitute in Aegypto. At credere, quod coelum sit, quod infernum; quod victuri post mortem, boni in felicitate in aeternum, mali in infelicitate; quod vita unumquemvis maneat; quod fides et charitas faciant vitam spiritualem, et quod haec vita sit, quae est angelis in coelo; quod Domino sit omnis potestas in coelis et in terris, sicut Ipse dicit, Matth: XXVIII: 18; quod ab Ipso vivamus; quod Verbum sit doctrina veritatum coelestium

et Divinarum, et similia; talia sunt fidei in spiritualibus, et significantur hic per credere.

6971. Et non audiunt vocem signi prioris, quod significet si non obediunt annuntiato ex Verbo, quod pro spirituali et rationali homine fierent non spirituales et non rationales, constat ex significatione audire, quod sit obedire, de qua n: 2542. 3869. 5017; ex significatione vocis, quod sit annuntiatum ex Verbo, de qua sequitur; et ex significatione signi prioris, quod sit quod pro spirituali et rationali homine fierent non spirituales et non rationales; quod ita sit patet ex significatione serpentis, qui factus ex baculo Moschis projecto in terram, quod hic est signum prius, quod sit homo sensualis et corporeus, n: 6949, ita non spiritualis et non rationalis; nam homo qui sensualis et corporeus est, non est rationalis, ita nec spiritualis, cogitat enim falsa, et vult mala; qui hoc facit, non est rationalis, minus spiritualis, agnitio enim et fides veri, et vita boni, est ipsissimum spirituale in rationali, nam illa ex Divino sunt; at agnitio et fides falsi, et vita mali, est contrarium: quod mere sensuales et corporei homines tales sint, videatur n: 6844. 6845. 6948. 6949. Mere sensuales et corporei homines fiunt, qui [17] primum noverunt illa quae spiritualis mundi sunt, et postea rejecerunt illa, et imbuerunt principia falsi contra vera, et quoad vitam solum spectarunt ad mundana, corporea, et terrestria, et inde crediderunt quod jucundanda sit vita omni voluptate, dicentes quid homo plus habet cum vivit, cum morimur, morimur, quod sit vita post mortem, quis inde venit et narravit, quid victurum nescimus, cum exit vita ex homine; si quis per rationalia ponit illos in aliqua cogitatione de vita aeterna, cogitant quod illis non pejus fiat quam aliis, ac statim relabuntur ad statum vitae prioris: apud tales clauditur transitus pro luce coeli, et ejus influxu, et fit lux coeli in naturali illorum sicut caligo, at lux mundi ibi fit splendor, n: 6907, et splendor eo fulgurantior, quo plus lux coeli intenebratur; inde est quod tales non videant aliter, quam quod mala vitae eorum sint bona, et inde quod falsa sint vera; inde nunc est, quod homo fiat sensualis et corporeus: verbo, cum semel apertus est aditus pro influxu lucis coeli, et dein clauditur, tunc homo adigitur ut spectet deorsum, non autem sursum; et hoc ex ordine Divi-

no, ne vera quae semel agnovit, et in interiori ejus homine manent, contaminentur falsis, et sic prophanentur. Similiter se habet cum gentibus, quae a religioso suo recedunt; at sors harum melior est, quam sors illorum qui intra Ecclesiam sunt, nam non vera ex Verbo habent, inde non vera genuina, sed vera multis fallaciis conjuncta, quae non ita prophanari possunt. Quod significationem Vocis attinet, quod sit annuntiatum ex Verbo, sciendum, quod vox saepius dicatur, et quoque adjungatur talibus quae non vocis sunt, sicut hic quod adjungatur signo, „Si non *audiunt vocem signi* prioris, *credent voci signi* posterioris:" et quoque alibi, ut apud Nahum, „*Vox scuticae*, et *vox sonitus rotae*," III: 2: et apud Davidem, „Sustulerunt *flumina vocem suam*, prae *vocibus aquarum* multarum magnificarum," Psalm: XCIII: 3. 4. Quod vox significet annuntiationem, et in sensu bono annuntiationem ex Verbo, quae vox dicitur vox Jehovae, constat apud Davidem, „*Vox Jehovae* in potentia; *vox Jehovae* in gloria, *vox Jehovae* confringens cedros; *vox Jehovae* succidens flammas ignis; *vox Jehovae* trepidare facit desertum; *vox Jehovae* parturire facit cervas, et denudat sylvas," Psalm: XXIX: 3. 4. 5. 7. 8. 9: et alibi apud Eundem, „Equitanti super coelo coeli antiquitatis, *ecce dabit in voce sua, vocem roboris*," Psalm: LXVIII: 34, hic Vox pro Divino Vero, ita pro Verbo, et pro annuntiatione ex illo: quid praeterea vox significat, videatur n: 219, et quod vox praedicetur de vero, n: 3563.

6972. Et credent voci signi posterioris, quod significet quod fidem haberent praenuntiato ex Verbo, quod fierent veri prophanatores, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, de qua mox supra n: 6970; ex significatione vocis, quod sit annuntiatum, de qua n: 6971, ita quoque praenuntiatum; et ex significatione leprae, quae hic est signum posterius, quod sit prophanatio veri, de qua supra n: 6968: quid prophanatio, videatur n: 6959, [18] et in locis ibi citatis.

6973. Et erit, si non credunt etiam binis signis illis, quod significet si prorsus nullam haberent fidem quod talia eventura, constat ex significatione credere, quod sit fidem habere, nempe in spirituali sensu, de qua supra n: 6970; et ex significatione binorum signorum, quod sit quod sensuales et corporei, et dein

prophanatores veri fierent, quae significantur per serpentem, qui factus est ex projectione baculi Moschis super terram, n: 6971; et per manum, quod missa in sinum leprosa facta sit, n: 6963; ita per non credere binis signis illis, significatur prorsus nullam fidem habere, quod talia eventura.

6974. Et non audiunt vocem tuam, quod significet si nec aliquid obedientiae praestant, constat ex significatione audire, quod sit obedientia, de qua n: 2542. 3869. 5017; ex significatione vocis, quod sit annuntiatum et praenuntiatum, de qua n: 6971. 6972; et ex repraesentatione Moschis, cujus vocem audirent, quod sit Dominus quoad Divinam Legem, hoc est, quoad Divinum Verum, ita quoad Verbum, nam ibi est Divinum Verum; inde patet, quod per si non audiunt vocem tuam, significetur si nec aliquid obedientiae praestant. Hic et prius in Vers: 1 et 8, dicitur, si non credunt, et si non audiunt, et tamen utrumque simile apparet, nam qui non credit is nec audit, sed distincta sunt, nam credere, per quod significatur fides, dicitur de vero quod est fidei, ac ita se refert ad intellectuale; audire autem, per quod significatur obedire, dicitur de bono quod est charitatis, ac ita se refert ad voluntarium; in Verbo enim, imprimis Prophetico, ubi Verum exprimitur suis vocibus, etiam bonum exprimitur suis, ob conjugium coeleste in singulis Verbi, quod conjugium est boni et veri, videatur n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 f. 6343.

6975. Accipias de aquis fluvii, quod significet falsa scientifica, constat ex significatione aquarum fluvii, nempe Aegypti seu Nili, quod sint falsa scientifica; quod aquae sint vera, videatur n: 2702. 3424. 4976, et in opposito sensu falsa, n: 790; et quod fluvius Aegypti sit scientificum falsum, n: 6693.

6976. Et effundas in aridam, quod significet immissionem in naturale, constat ex significatione effundere, quod sit immittere; et ex significatione aridae, quod sit naturale; arida vocatur locus siccus, et quoque vocatur ita terra, et per terram Aegypti significatur mens naturalis, quae in falso est, ita naturale, n. 5276. 5278. 5280. 5288. 5301, et magis per aridam.

6977. Et erunt aquae quas accepisti, quod significet inversionem status, constat ab illis quae mox sequuntur, nam

dicitur quod erunt in sanguinem in arida, per quod significatur falsificatio omnis veri, et privatio ejus in naturali; cum hoc fit, status prorsus invertitur; inde est, quod illa verba, quia involvunt, etiam significare dicuntur inversionem status. Est etiam totalis inversio status in naturali, cum id nihil nisi quam falsa occupant; hoc raro fit apud hominem cum vivit in mundo, sed in altera vita cum omnibus qui conjiciuntur in infernum: quod fiat raro cum homine cum vivit in mundo, est quia tunc continue tenetur in statu ut reformari queat, modo ex libero desistat a malis; at post mortem sequitur illum vita ejus, et manet in statu, quem sibi comparavit per totum vitae suae cursum in mundo; tunc qui in malo est, non amplius reformari potest; et ne communicationem habeat cum aliqua societate coeli, adimitur ei omne verum et bonum, unde manet in malo et falso, quae, nempe malum et falsum, accrescunt ibi secundum facultatem, quam sibi acquisivit in mundo, recipiendi illa, sed usque non ultra terminos acquisitos licet ei transcendere; haec inversio status est, quae hic intelligitur; quae talis est, ut non amplius emendari queat quoad interiora, sed modo quoad exteriora, nempe per timores propter poenas, quas cum saepe sustinuit, abstinet tandem, non ex libero, sed ex coacto, manente usque cupiditate faciendi malum; quae cupiditas in fraeno tenetur per timores ut dictum, qui sunt media emendationis externa, et cogunt: hic status est malorum in altera vita.

6978. Et erunt in sanguinem in arida, quod significet falsificationem omnis veri, et inde privationem ejus in naturali, constat ex significatione sanguinis, quod sit sanctum verum procedens a Domino, et in opposito sensu verum falsificatum et prophanatum, de qua n: 4735: quomodo cum hoc se habet, in mox praecedentibus dictum est; et ex significatione aridae, quod sit naturale, de qua mox supra n: 6976. Quod Sanguis falsificationem veri et ejus prophanationem significet, constat imprimis apud Nahum, „Vae *Urbi Sanguinum*, tota mendacio, rapina, plena, nec recedet praeda. Vox scuticae, et vox sonitus rotae, et equus hinniens, et currus saltitans: eques ascendere faciens, et splendor gladii, et fulgor hastae, et multitudo confossorum, et acervus cadaveris, nec finis corporis, impingunt in corpore eorum. Prae multitudine scortationum scorti, boni

gratia, magistrae praestigiarum, vendentis gentes per scortationes suas, et familias per praestigias suas, » III: 1. 2. 3. 4; quod per urbem sanguinum significetur doctrina falsi, ita per sanguinem falsificatum et prophanatum verum, patet ex omnibus descriptionis ejus verbis in sensu interno, nec modo in his Versibus qui allati sunt, sed etiam in sequentibus, nam in toto Capite continuatur ejus descriptio; urbs enim est doctrina; tota mendacio et rapina plena, est falso et malo ex falso; vox scuticae vox sonitus rotae, est defensio falsi ex fallaciis; equus hinniens et currus saltitans est ex intellectuali perverso et doctrinali simili; eques ascendere faciens, splendor gladii, fulgor hastae, est pugna contra verum; multitudo confossorum est quod inde innumera falsa, et qui in falsis; acervus cadaveris, nec finis corporis, est quod inde innumera mala, et qui in malis; scortationes scorti, sunt ipsae falsificationes, praestigiae similiter.

6979. Vers: 10. 11. 12. *Et dixit Moscheh ad Jehovam, in me, Domine, non vir verborum ego, etiam ab heri, etiam a nudius tertius, etiam a nunc loqui Te ad servum tuum, quia gravis ore, et gravis lingua ego. Et dixit Jehovah ad illum, quis ponit os hominis, aut quis posuit mutum, aut surdum, aut videntem, aut caecum, nonne Ego Jehovah. Et nunc vade, et Ego ero cum ore tuo, et docebo te quae loqueris.* Et dixit Moscheh ad Jehovam, significat perceptionem a Divino: in me, Domine, significat certum: non vir verborum ego, significat quod illi non loquela: etiam ab heri, etiam a nudius tertius, significat non ab aeterno: etiam a nunc loqui Te ad servum tuum, significat ita nec in aeternum influente Divino in Humanum: quia gravis ore, et gravis lingua ego, significat quod vox et loquela a Divino, non audiatur nec percipiatur: et dixit Jehovah ad illum, significat influxum Divinum: quis ponit os hominis, significat enuntiationem: aut quis posuit mutum, significat non enuntiationem: aut surdum, significat non perceptionem, et non inde obedientiam: aut videntem, aut caecum, significat fidem per cognitiones, et non fidem per non cognitiones: nonne Ego Jehovah, significat quod illa ex influxu vitae a Divino: et nunc vade, significat vitam a Divino: et Ego ero cum ore tuo, et docebo te quae loqueris, significat Divinum in omnibus et singulis quae a Divino Humano procedunt.

6980. Et dixit Moscheh ad Jehovam, quod significet perceptionem a Divino, constat ex significatione dicere in Historicis Verbi, quod sit percipere, de qua saepius; ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinam Legem in Humano cum in mundo fuit, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827; Divinum a Quo, significatur per Jehovam; inde patet, quod per dixit Moscheh ad Jehovam, significetur quod Domino a Divino suo perceptio fuerit Humano.

6981. In me, Domine, quod significet certum, constat ex eo, quod *in me* sit formula asseverationis quod ita sit, proinde quod certum.

6982. Non vir verborum ego, quod significet quod illi non loquela, constat ex significatione viri verborum, quod sit quod illi non facultas loquendi, ita quod non loquela. Quomodo hoc se habet, dicendum; in supremo sensu agitur hic de Domino, nam Moscheh Dominum quoad Legem Divinam, ita quoad Verum Divinum repraesentat; Verum quod immediate procedit a Divino, non audiri potest ulli, ne quidem alicui angelo; Divinum enim ut audiatur, fiet primo humanum, et humanum fit cum transit per coelos, cumque transivit per coelos sistitur in humana forma, et fit loquela, quae loquela enuntiatur per spiritus, qui cum in illo statu sunt, vocantur Spiritus Sanctus, et ille dicitur procedere a Divino, quia sanctum spiritus seu sanctum verum quod spiritus ille tunc loquitur a Domino procedit: ex his constare potest, quod Verum, quod procedit immediate a Divino, non possit sisti alicui ut sermo aut loquela, nisi per Spiritum Sanctum: hoc intelligitur in sensu supremo per quod Moscheh, qui repraesentat Dominum quoad Verum Divinum, dicat se non esse virum Verborum, et per id quod ei adjunctus fuerit Aharon frater ejus, qui illi pro ore esset, et is Aharoni pro Deo.

6983. Etiam ab heri, etiam a nudius tertius, quod significet non ab aeterno, quod nempe ei fuerit loquela, constat ex significatione ab heri et a nudius tertius, [quod] sit ab aeterno; quod ab heri et a nudius tertius sit ab aeterno, est quia significat tempus, et quidem tempus praeteritum, et tempus cum praedicatur de Domino seu de Divino, non significat tempus, sed aeternum: sunt duo, quae naturae propria sunt, quae non dantur

in coelo, minus in Divino, nempe spatium et tempus; quod illa non dentur in coelo, sed quod loco illorum sint status, spatium status quoad esse, et tempus status quoad existere, videatur n: 2625. 3938; quod spatia et tempora in coelo sint status, n: 1274. 1382. 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 3387. 3404. 3827. 4321. 4814. 4882. 4901. 4916. 5605. [19] 6110; in Divino autem, quod supra coelos est, adhuc minus est spatium et tempus, et ne quidem status, sed pro spatio est infinitum, et pro tempore est aeternum; haec duo sunt, quibus correspondent tempora et spatia quae in mundo; ac status quoad esse et quoad existere in coelis. Quod in Verbo per heri et nudius tertius, non significetur heri et nudius tertius, sed in genere tempus praeteritum, constat ex locis ubi nominantur, ut apud Josuam, „Redierunt aquae Jordanis in locum suum, et iverunt *sicut heri nudius tertius* super omnibus ripis suis," IV: 18. In Libro I Samuelis, „Factum est, omnis qui noverat Schaulem *ab heri et nudius tertius*, cum viderent, quod ecce cum prophetis prophetaret," X: 11. In Libro II Samuelis, „Tribus Israëlis dicebant ad Davidem, *tam heri quam nudius tertius*, cum esset Schaul rex super nos, tu fuisti educens et reducens Israëlem," V: 2, in his locis et alibi heri nudius tertius pro antea seu pro tempore praeterito. Nunc quia per heri et nudius tertius significatur tempus praeteritum, et in sensu supremo agitur de Domino, Qui quoad Divinam Legem seu quoad Divinum Verum repraesentatur per Moschen, patet, quod per ab heri et a nudius tertius significetur ab aeterno. Aeternum quod per heri significatur, ita exprimitur apud Davidem, „Mille anni in oculis tuis sicut *dies heri* cum transiit," Psalm: XC: 4.

6984. Etiam a nunc loqui Te ad servum tuum, quod significet ita nec in aeternum, influente Divino in Humanum, constat a significatione a nunc seu ab hodie, quod sit aeternum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165, ita in aeternum, quia involvit tempus sequens; ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5743. 5797; quod sit influxus a Divino, significatur per loqui Te, hoc est, Jehovam; et ex significatione servi, quod sit Humanum Domini cum adhuc non Divinum factum est, de qua n: 2159, at cum Divinum factum est, quia unum cum Jehovah, fuit Dominus.

6985. Quia gravis ore, et gravis lingua ego, quod significet quod vox et loquela a Divino, non audiatur nec percipiatur, constat ex significatione oris, quod sit vox; et ex significatione linguae, quod sit loquela; per os significatur vox, quia est organum vocis; et per linguam significatur loquela, quia est organum loquelae; quae differentia sit inter vocem et inter loquelam cuivis patet, tum quod de voce praedicetur audiri, et de loquela percipi. Hoc non aliter in sensu literae historico exprimi potest, ubi agitur de Moscheh qui homo, et loqui potuit sed difficulter, quam per gravem ore et gravem lingua; quod cum abit in sensum internum, percipitur ab Angelis praedicate ad subjectum, et cum dicitur de Divino, percipitur, quod vox inde immediate non possit audiri, nec loquela percipi, sed mediate per spiritus, secundum illa quae supra n: 6982 [20] dicta sunt.

6986. Et dixit Jehovah ad illum, quod significet influxum Divinum, constat ex significatione dixit, quod sit influxus, de qua n: 5743. 5797. 6152. 6291; quod a Divino, est quia dixit Jehovah.

6987. Quis ponit os hominis, quod significet enuntiationem, constat ex significatione oris, quod sit vox, de qua supra n: 6985, et quia est vox, est enuntiatio. Quid os in specie significat, non constare potest, nisi ex correspondentia; os cum labiis correspondet loquelae interiori, quae est cogitationis: cogitatio hominis est activa et passiva, cogitatio activa est homini cum loquitur, et vocari potest cogitatio loquens; at cogitatio passiva est, quae est homini cum non loquitur; qualis differentia sit inter utramque, constare potest ei qui reflectit: per os hominis significatur cogitatio activa seu loquens, ita enuntiatio. Quod cogitationem activam, quae significatur per os, attinet, sciendum, quod illa cogitatio etiam sit suo modo loquens, et quod per loquelae illius activitatem excitet organa corporis ei correspondentia; apparet, quasi voces loquelae forent in cogitatione, sed est fallacia, est modo sensus loquelae qui ibi, qui qualis sit, homo vix scire potest, nam est loquela spiritus ejus, quae loquela est loquela universalis, qualis est loquela spirituum in altera vita; haec loquela cum influit in organa correspondentia corporis, sistit loquelam vocum, quae valde differt a cogitatione quae producit; quod valde differat, patet mani-

feste ex eo, quod homo cogitare possit uno minuto, quod per temporis spatia eloquitur aut scribit; aliter foret, si cogitatio illa foret vocum, qualis est loquela oris: ex correspondentia loquelae cogitationis, et loquelae oris est, quod homo cum post mortem inter spiritus venit, sciat loqui lingua universali, ita cum spiritibus ex quacunque lingua fuerunt in mundo, tum quod tunc vix aliter sciat, quam quod loquatur ibi sicut in mundo; cum tamen voces loquelae illorum non sunt voces, quales homini in corpore, sed sunt ideae, quae cogitationis ejus fuerunt, et uni ideae insunt perplura; quapropter spiritus momento eloqui possunt, quae homo vix per semihorium, et usque sunt plura, quae eidem ideae insunt, quae nusquam loquela corporea exprimi possunt. Sed usque aliter loquuntur angeli qui in coelo, quam spiritus; angelis, qui in coelo, est loquela ex ideis intellectualibus, quae a Philosophis vocantur ideae immateriales; at spiritibus est loquela ex ideis imaginationis, quae vocantur ideae materiales; inde uni ideae cogitationis angelorum insunt perplura, quae spiritus non possunt per plures series suarum idearum eloqui, praeter multa quae nusquam possunt exprimere: at cum spiritus fit angelus, in loquela angelica est, sicut homo, cum post mortem fit spiritus, in loquela spirituum est, ex simili causa. Ex his constare potest, quid cogitatio activa est, quod nempe sit loquela spiritus hominis.

6988. Aut quis posuit mutum, quod significet non enuntiationem, constat ex significatione muti, quod sit non enuntiatio, nam opponitur ori, per quod significatur enuntiatio, de qua mox supra n: 6987. Hic per Enuntiationem non intelligitur enuntiatio vocis seu loquela, nam haec enuntiatio est naturalis, sed per enuntiationem intelligitur confessio Domini et praedicatio fidei in Ipsum, nam haec enuntiatio est spiritualis; inde patet, quid per mutum in sensu interno significatur, nempe quod illi, qui non possunt confiteri Dominum, ita nec praedicare fidem in Ipsum, ex ignorantia, in quo statu sunt gentes extra Ecclesiam, et quoque simplices intra Ecclesiam; quod tales per mutum significentur, patet apud Esaiam, „Tunc saliet sicut cervus claudus, et *cantabit lingua Muti;* quia erumpent in deserto aquae, et fluvii in planitie deserti," XXXV: 5. 6; cantabit lingua muti, pro quod illi confitebuntur Dominum, et

quae fidei in Ipsum sunt; erumpent aquae in deserto, et fluvii in planitie deserti, pro quod cognitiones veri et boni illis, desertum est status non cognitionum fidei ex ignorantia: per Mutos a Domino sanatos significantur etiam gentes, quae per adventum Ipsius in mundum a falsis et inde malis liberati sunt; ut per mutum apud Matthaeum, „Ecce attulerunt ad Ipsum *hominem mutum* a daemone obsessum, sed *ejecto daemone loquutus est Mutus*," IX: 32. 33; perque Mutum apud Eundem, „Adductus est ad Jesum daemonio obsessus, caecus et *mutus*, et sanavit eum, ita ut caecus et *mutus tam loqueretur*, quam videret," XII: 22: similiter *per mutum* etiam a daemone obsessum, apud Marcum, Cap: IX: 17 ad 30. Sciendum, quod miracula a Domino facta omnia significent statum Ecclesiae ac generis humani salvati per adventum Ipsius in mundum, quod nempe tunc liberati sint ab inferno, qui fidem charitatis receperunt; haec involvunt miracula Domini: in genere omnia miracula, de quibus in Veteri Testamento, significant statum Ecclesiae et Regni Domini; in eo distinguuntur Miracula Divina a Miraculis diabolicis seu magicis, utcunque in externa forma apparent similia, sicut miracula magorum in Aegypto.

6989. Aut surdum, significat non perceptionem veri, et inde non obedientiam, constat ex significatione surdi, quod sint qui non percipiunt quid verum, et inde non obediunt, ita abstracte, non perceptio veri et inde non obedientia; quod surdus illa significet, est quia auditus correspondet et perceptioni et obedientiae; perceptioni, quia illa quae audiuntur intus percipiuntur, et obedientiae, quia inde noscitur quid faciendum; quod illa corespondentia sit auditus, et quoque auris, videatur n: 3869. 4652 ad 4660. 5017; inde patet, quid per surdos significatur. In Verbo, per surdos, significantur etiam gentes, quae non sciunt vera fidei, quia non habent Verbum, et ideo non possunt vivere secundum illa, at usque cum instructi sunt, recipiunt illa, et vivunt secundum illa; hi intelliguntur apud Esaiam, „Tunc aperientur oculi caecorum, et *aures surdorum aperientur*," XXXV: 5. Apud Eundem, „*Surdi audite*, et caeci spectate videndo," XLII: 18. 19. 20. Apud Eundem, „*Audient in die illo surdi verba libri*, et ex caligine, eque tenebris oculi caecorum videbunt," XXIX: 18. Apud Eundem, „Educ po-

pulum caecum cui oculi sunt, et *surdos quibus aures,*" XLIII: 8. 9, per surdos ibi intelliguntur qui per adventum Domini venirent in statum recipiendi vera fidei, hoc est, percipiendi illa et obediendi illis. Iidem *per surdos, quos Dominus sanavit,* significantur, de quibus Marc: VII: 31 ad fin: Cap: IX: 25. Quia surdi tales significabant, vetitum fuit illis, apud quos Ecclesia repraesentativa instituta fuit, „*maledicere surdo*, et coram caeco dare offendiculum," Levit: XIX: 14.

6990. Aut videntem aut caecum, quod significet fidem per cognitiones, et non fidem per non cognitiones, constat ex significatione videre, quod sit intelligere et fidem habere, de qua n: 897. 2325. 2807. 3863. 3869. 4403 ad 4421, ita fidem ex cognitionibus, nam in Lingua originali est vox quae significat apertum nempe oculis, ita videntem ex cognitionibus, nam cognitiones aperiunt; et ex significatione caeci, quod sit non fides ex non cognitionibus, quia caecus est non videns. Quod per Caecos in Verbo etiam significentur gentes, quae in ignorantia veri quod fidei, quia extra Ecclesiam, vivunt, at qui instructi recipiunt fidem, videatur n: 2383; iidem quoque significantur per Caecos, quos Dominus sanavit, de quibus Matth: IX: 27 ad 31. Cap: XII: 22. Cap: XX: 29 ad fin: Cap: XXI: 14. Marc: VIII: 22 ad 26. [21] Cap: X: 46 ad fin: Luc: XVIII: 35 ad fin: Joh: IX: 1 ad fin.

6991. Nonne Ego Jehovah, quod significet quod illa ex influxu vitae a Divino, constare potest ex eo, quod talia, quae significantur per mutum, per surdum, perque caecum, tum quoque per os, et per videntem, existant apud hominem ex influxu vitae a Jehovah seu Domino; inde enim existunt tam mala, quam bona apud unumquemvis; sed mala ab homine, et bona a Domino; quod mala ab homine existant, est quia vita quae a Domino influit, hoc est, bonum et verum, ab homine vertatur in malum et falsum, ita in contrarium vitae, quae mors spiritualis vocatur; se habet hoc sicut lux a sole, quae prout recipitur ab objectis, talis inde color fit, in quibusdam vivus et lucidus, in quibusdam quasi mortuus et fuscus. At quia apparet, sicut Dominus etiam inducat malum, quia dat vitam, idcirco ex apparentia in Verbo tribuitur Jehovae seu Domino malum, ut ex pluribus locis constare potest; ita quoque hic, quod faciat

mutum, surdum, et caecum, quae quia existunt ex influxu vitae a Divino, ideo dicitur, quod Jehovah illa faciat: at sensus internus rem, qualis in se est, exponit et docet, non qualis apparet.

6992. Et nunc vade, quod significet vitam a Divino, constat a significatione vadere seu ire, quod sit vita, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5605; [19] quod a Divino est, quia per Moschen repraesentatur Dominus.

6993. Et ero cum ore tuo, et docebo te quae loqueris, quod significet Divinum in omnibus et singulis, quae a Divino Humano procedunt, constat ex significatione esse cum ore, cum a Jehovah dicitur, quod sit esse cum illis quae enuntiat; quod per os significetur enuntiatio, videatur supra n: 6987. 6988; et quia ea dicuntur ad Moschen, per quem repraesentatur Dominus quoad Legem Divinam in Divino Humano, per ero cum ore tuo significatur Divinum in illis quae a Divino Humano procedunt; et ex significatione docere te quae loqueris, quod sit procedere, per docere enim et per loqui significatur influere, et cum praedicatur de Divino Domini, est procedere; ab Ipso enim Divino Humano Domini procedit Divinum Verum, quod vocatur Spiritus Sanctus; et quia Dominus cum in mundo fuit, fuit Ipse Divinum Verum, docuit Ipse quae amoris et fidei erant, et tunc non per Spiritum Sanctum, ut Ipse docet apud Johannem, „Nondum erat Spiritus Sanctus, quia Jesus nondum glorificatus erat," VII: 39, at postquam Dominus etiam quoad Humanum factus est Jehovah, hoc est, Divinum Bonum, quod fuit post resurrectionem, tunc non amplius fuit Divinum Verum, sed hoc a Divino Bono Ipsius processit: quod Spiritus Sanctus sit Divinum Verum quod a Divino Humano Domini procedit, et non aliquis spiritus aut aliqui spiritus ab aeterno, manifeste patet a Domini verbis in loco citato, quod nempe nondum erat Spiritus Sanctus; tum quod ipse spiritus non possit procedere, sed sanctum spiritus, hoc est, sanctum quod procedit a Domino, et spiritus eloquitur; videatur etiam n: 6788. Ex his nunc sequitur, quod in Domino omne Trinum sit perfectum, nempe Pater, Filius, et Spiritus Sanctus, et sic quod unus Deus sit, non autem Tres, qui quoad personas distincti, unum Divinum dicuntur constituere. Quod in Verbo dictum sit Pater, Filius,

et Spiritus sanctus, fuit ut agnoscerent Dominum et quoque Divinum in Ipso; homo enim in tanta caligine fuit, sicut etiam hodie est, ut aliter non agnovisset aliquod Divinum in Humano Domini, nam hoc illi, quia prorsus incomprehensibile, fuisset supra omnem fidem; et praeterea Veritas est, quod sit Trinum, sed in uno, nempe in Domino; et quoque in Christianis Ecclesiis agnoscitur, quod Trinum in Ipso habitet perfecte; docuit etiam Dominus aperte, quod Ipse cum Patre unum esset, » Joh: XIV: 9. 10. 11. 12; et quod sanctum, quod Spiritus Sanctus loquitur, non sit illius, sed Domini, apud Johannem, « Paracletus, Spiritus veritatis, *non loquetur a seipso, sed quaecunque audiverit, loquetur:* Ille Me glorificabit, *quia ex Meo accipiet, et annuntiabit vobis,* » XVI: 13. 14, quod Paracletus sit Spiritus Sanctus, dicitur Joh: XIV: 26.

6994. Vers: 13. 14. 15. 16. 17. *Et dixit, in me, Domine, mitte quaeso, per manum mittas. Et accensa ira Jehovae in Moschen; et dixit, annon Aharon frater tuus Levita, novi quod loquendo loquetur ille, et etiam ecce ille exit obviam tibi, et videbit te, et laetabitur in corde suo. Et loquaris ad illum, et ponas verba in ore illius, et Ego ero cum ore tuo, et cum ore ejus, et docebo vos quae facietis. Et loquetur ille tibi ad populum, et fiet, ille erit tibi ad os, et tu eris illi ad Deum. Et baculum hunc accipias in manu tua, quo facies signa.* Et dixit, in me, Domine, significat asseverationem: mitte quaeso, per manum mittas, significat quod Divinum Verum a Divino Humano procedens mediate enuntiabitur: et accensa ira Jehovae in Moschen, significat clementiam: et dixit, annon Aharon frater tuus Levita, significat doctrinam boni et veri: novi quod loquetur ille, significat praedicationem: et etiam ecce ille exit obviam tibi, significat receptionem: et videbit te, significat perceptionem: et laetabitur in corde suo, significat affectionem amoris: et loquaris ad illum, significat influxum: et ponas verba in ore illius, significat quod quae enuntiat a Divino Humano procedent: et Ego ero cum ore tuo, significat quod Verum Divinum procedet per Divinum Humanum ab Ipso Divino: et cum ore ejus, significat ita cum illis quae inde: et docebo vos quae facietis, significat ita Divinum in omnibus et singulis quae fient: et loquetur ille tibi ad populum, significat quod ille

doctrina erit Ecclesiae spirituali: et fiet, ille erit tibi ad os, significat Verum Divinum quod etiam mediate a Domino procedit: et tu eris illi ad deum, significat Divinum Verum quod immediate a Domino procedit: et baculum hunc accipias in manu tua, significat potentiam Divinam in illis: quo facies signa, significat inde illustrationem et confirmationem veritatum.

6995. Et dixit, in me, Domine, quod significet asseverationem, constat ex eo, quod in me sit formula asseverationis quod ita sit, ut supra n: 6981.

6996. Mitte quaeso, per manum mittas, quod significet quod Divinum Verum a Divino Humano procedens mediate enuntiabitur, constat ex repraesentatione Moschis qui haec dicit, quod sit Dominus quoad Verbum, hoc est, quoad Divinum Verum, de qua n: 6752; ex significatione mittere, cum dicitur de Domino, quod sit procedere, de qua n: 2897. 4710; et ex significatione per manum mittere, quod sit per alium cui dabitur potentia, nempe enuntiandi Divinum Verum a Divino Humano Domini procedens, et quia per alium cui potentia data, est mediate. Supra n: 6982. 6985 ostensum est, quod Divinum Verum immediate procedens a Divino Humano Domini a nullo homine, et ne quidem ab angelo audiri et percipi possit; idcirco ut audiatur et percipiatur, erit mediatio, quae mediatio fit per coelum, et dein per angelos ac per spiritus apud hominem; hoc manifeste potest inde sciri, quod homo ne quidem audire possit spiritus, qui apud se sunt, inter se loquentes, et si audiret non potuisset percipere, ex causa quia loquela spirituum est absque vocibus humanis, et est universalis omnium linguarum: et porro, spiritus non possunt audire angelos, et si audirent non potuissent percipere, nam loquela angelica est adhuc magis universalis; imo Angeli intimi coeli adhuc minus possunt audiri et percipi, quia loquela illorum non est loquela idearum, sed est affectionum, quae sunt amoris coelestis: cum hae loquelae tantum distant ab homine, ut nequaquam ab illo audiri nec percipi possint, quid tunc, ut ita dicatur, loquela Divina, quae infinite est supra loquelas in coelis; loquela Divina dicitur, sed intelligitur Divinum Verum a Divino Humano Domini procedens: cum ita sit, constare potest, quod Divinum Verum a Domino procedens, ut audiatur et percipiatur, transibit ad hominem

per mediationes; ultima mediatio est per spiritum qui apud hominem, qui influit vel in cogitationem ejus, vel per vivam vocem. Quod Divinum Verum immediate procedens a Domino non audiri nec percipi possit, etiam patet a Correspondentiis, et inde repraesentativis, quod nempe quae homo loquitur sistantur prorsus aliter apud spiritus, et quae spiritus loquuntur prorsus aliter apud Angelos, ut constare potest a sensu spirituali Verbi et ejus sensu literali, quod sensus literalis, qui adaequatus est homini, sit significativus et repraesentativus rerum quae in sensu spirituali; cum hic sensus non perceptibilis sit homini, nisi modo quantum sisti et exponi potest per talia quae sunt mundi et naturae, et adhuc minus Angelicus; quid non Divinum Verum immediate procedens a Divino Domini, quod infinite est supra intellectum Angelicum, nec in coelo perceptibile, nisi quantum transit per coelum, et sic induit formam adaequatam et convenientem perceptioni illorum qui ibi; quod fit per influxum mirabilem, et nusquam alicui comprehensibilem. Haec dicta sunt, ut sciatur quod Divinum Verum a Domino procedens non ab aliquo audiri nec percipi possit, nisi per mediationes.

6997. Et accensa ira Jehovae in Moschen, quod significet clementiam, constat ex significatione irae Jehovae, quod non sit ira, sed irae oppositum, ita misericordia, hic clementia: quod Jehovae non sit aliqua ira, patet ex eo, quod sit ipse Amor, ipsum Bonum, et ipsa Misericordia, et ira est oppositum, et quoque est infirmum, quod non cadere potest in Deum; quapropter cum ira in Verbo praedicatur de Jehovah seu Domino, Angeli non percipiunt iram, sed vel Misericordiam, vel remotionem malorum e coelo; hic clementiam, quia dicitur ad Moschen, per quem repraesentatur Dominus cum in mundo fuit quoad Divinum Verum. Quod tribuatur Jehovae seu Domino ira in Verbo, est quia communissimum Verum est, quod omnia a Deo veniant, ita tam mala quam bona, at communissimum hoc verum, quod erit infantibus, pueris, simplicibus, postmodum illustrabitur, nempe quod mala sint ab homine, sed quod appareant sicut a Deo, et quod ita dictum sit ob causam ut discant timere Deum, ne a malis, quae ipsi faciunt, pereant, et postmodum possint amare Ipsum, nam timor praecedet amo-

rem; ut in amore sit sanctus timor; cum enim timor insinuatur amori, fit ille sanctus a sancto amoris, et tunc non est timor pro Domino, quod irascetur et puniet, sed ne contra Ipsum Bonum faciant, quia hoc cruciabit conscientiam. Praeterea Israëlitae et Judaei adigebantur ad observanda statuta et praecepta in externa forma per punitiones, et inde credebant quod Jehovah irasceretur et puniret, cum tamen essent ipsi qui per idololatrias sibi talia inducebant, et [se] separabant a coelo, unde punitiones, ut quoque dicitur apud Esaiam, „*Iniquitates vestrae sunt dividentes inter vos et Deum vestrum; et peccata vestra abscondunt facies a vobis*," LIX: 2; et quia Israëlitae et Judaei modo in externis erant absque interno, ideo tenebantur in opinione, quod Jehovah irasceretur et puniret; nam qui in externis sunt absque interno, ex timore omnia faciunt, et ex amore nihil. Ex his nunc constare potest, quid per iram et excandescentiam Jehovae in Verbo intelligitur, quod nempe punitiones; ut apud Esaiam, „Ecce Nomen Jehovae venit e longinquo, *ardens ira Ipsius*, et gravitas oneris, *labia Ipsius plena sunt indignatione*, et lingua Ipsius sicut *ignis ardens*," XXX: 27; ira pro redarguitione, et admonitione ne per mala pereant. Apud Eundem, „*In inundatione irae* abscondi facies meas momento a te," LIV: 8; inundatio irae pro tentatione, in qua mala angunt et cruciant. Apud Jeremiam, „Pugnabo Ego Ipse vobiscum, [22] per manum extensam, et per brachium forte; et *in ira*, et *in furore*, et *in indignatione magna: ne exeat sicut ignis furor meus, ardeatque ut non exstinguens*, propter malitiam operum vestrorum," XXI: 5. 12. Apud Eundem, „Ad implendum cadaveribus hominum, quos percussi in *ira mea*, et *in excandescentia mea*," XXXIII: 5. Apud Zephaniam, „Effundam super eos *indignationem meam, omnem excandescentiam irae meae*, quia in *igne zeli mei* comedetur tota terra," III: 8. Apud Davidem, „Misit in illos *excandescentiam irae suae, indignationem* et *furorem*, et angustiam, et *immissionem Angelorum malorum*," Psalm: LXXVIII: 49, praeter multis aliis in locis; in quibus ut in his per iram, excandescentiam, furorem, ignem, intelliguntur punitiones et damnationes, in quas se homo conjicit, cum in mala, nam ex ordine Divino bona secum habent remunerationes, inde est quod mala secum habeant pu-

nitiones, adeo, ut sint conjuncta; Punitio et damnatio etiam intelliguntur per „*diem irae Jehovae,*" Esai: XIII: 9. 13. Thren: II: 1. Zephan: II: 2. Apoc: VI: 17. Cap: XI: 18; tum per „*vinum irae Dei*, perque *Calicem irae Dei*;" Jer: XXV: 15. 28. Apoc: XIV: 10. Cap: XVI: 19; „ut et *per torcular irae et furoris Dei,*" Apoc: XIV: 19. Cap: XIX: 15. Quod punitio et damnatio per iram significentur, patet quoque apud Matthaeum, „Progenies viperarum quis demonstravit vobis, *fugituros a futura ira,*" III: 7. Apud Johannem, „Qui non credit Filio, non videbit vitam, *sed ira Dei manet super illo,*" III: 36. Apud Lucam, „In ultimo tempore erit angustia magna super terra, et *ira in populo hoc,*" XXI: 23; ex his locis patet, quod per iram Jehovae significentur punitiones et damnationes; quod per iram intelligatur clementia et misericordia, est inde, quia omnes punitiones malorum existunt ex Misericordia Domini erga bonos, ne hi a malis laedantur; sed Dominus non irrogat illis punitiones, sed illi sibi ipsis, nam mala ac poenae in altera vita conjuncta sunt: mali imprimis sibi irrogant punitiones, cum Dominus Misericordiam facit bonis, nam tunc illis mala accrescunt, et inde poenae: inde est quod pro ira Jehovae, per quam significantur punitiones malorum, ab Angelis intelligatur Misericordia. Ex his constare potest, quale est Verbum in sensu literae, tum quale est Verum Divinum in suo communissimo, quod nempe sit secundum apparentias; ex causa, quia homo talis est, ut quod videt, et ex sensuali suo capit, credat, et quod non videt, nec ex sensuali suo capit, non credat, ita non recipiat: inde est, quod Verbum in sensu literae sit secundum illa quae apparent; sed usque in interiori suo sinu recondita habeat genuina vera, et in intimo sinu ipsum Verum Divinum, quod procedit immediate a Domino, ita quoque Divinum Bonum, hoc est, Ipsum Dominum.

6998. Et dixit, annon Aharon frater tuus Levita, quod significet doctrinam boni et veri, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum seu Sacerdotium; hic autem, antequam in Sacerdotium initiatus est, est doctrina boni et veri; quapropter etiam dicitur quod ille erit Moschi ad os, et Moscheh illi ad Deum, per Moschen enim repraesentatur Dominus quoad Divinum Verum quod immediate

a Domino procedit, inde per Aharonem Divinum Verum quod mediate a Domino procedit, quod verum est doctrina boni et veri; illud Verum quod Moscheh hic repraesentat, est Verum quod ab homine non audiri, nec percipi potest, n: 6982, at Verum quod Aharon repraesentat, est Verum quod ab homine et audiri et percipi potest, inde Aharon dicitur os, et Moscheh ejus Deus; et inde Aharon dicitur Levita, nam per Levitam significatur doctrina boni et veri Ecclesiae, quae sacerdotio ministrat et inservit.

6999. Novi quod loquetur ille, quod significet praedicationem, constat ex significatione loqui, cum dicitur de doctrina, quae per Aharonem repraesentatur, quod sit praedicatio, nam haec est doctrinae, [23] hoc est, ejus qui repraesentat doctrinam, et qui vocatur os, quod est enuntiatio, n: 6987.

7000. Et etiam ecce ille exit obviam tibi, quod significet receptionem, constat ex significatione obviam exire, quod hic sit paratum sisti recipiendi, nempe Divinum Verum, quod per Moschen repraesentatur, ita receptio ejus: angeli et spiritus, qui Divinum Verum a Domino procedens recipiunt, et ulterius promovent, dicuntur obviam exire, cum sistuntur a Domino parati ad recipiendum.

7001. Et videbit te, quod significet perceptionem, constat ex significatione videre, quod sit intelligere et percipere, de qua n: 2150. 2807. 3764. 3863. 4567. 4723.

7002. Et laetabitur in corde suo, quod significet affectionem amoris, constat ex significatione laetari in corde, quod sit amoenum et jucundum ex affectione quae est amoris; ex affectione enim amoris omnis laetitia procedit. Quod affectio amoris dicatur de doctrina boni et veri, et non de illis qui in doctrina sunt, est ex loquela Angelica, ita enim loquuntur angeli, quia nolunt loqui de personis; nam loquela de personis averteret ideas ab intuitione rerum universali, ita a comprehensione rerum innumerabilium simul; idcirco doctrinae tribuunt amoenum et jucundum, tum affectionem, et similia; in doctrina etiam insunt cum homo illam sibi applicat, quia in doctrina est Verum Divinum procedens a Domino; et in Vero Divino procedente a Domino est amor, ita amoenum et jucundum.

7003. Et loquaris ad illum, quod significet influxum, con-

stat ex significatione loqui, quod sit influxus, de qua n: 2951. 5481. 5743. 5797.

7004. Et ponas verba in ore illius, quod significet quod quae enuntiat a Divino Humano procedent, constat ex repraesentatione Moschis, qui poneret in ore Aharonis verba, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, quod procedit a Divino Humano Ipsius, de qua prius; ex significatione oris, quod sit vox et enuntiatio, de qua supra n: 6987, ita ponere in ore, est dare ut enuntiet, at cum praedicatur de Domino, est procedere, nam Verbum, quod enuntiatur a spiritu seu Angelo, a Divino Humano Domini procedit; Aharon enim repraesentat doctrinam boni et veri, quae enuntiatur. Cum hoc ita se habet; a Domino procedit Divinum Verum immediate et mediate; quod immediate procedit, hoc est supra omnem intellectum Angelorum; quod autem mediate procedit, hoc adaequatum est Angelis in coelis, et quoque hominibus, nam transit per coelum, et inde induit quale Angelicum, et quale humanum; sed in hoc Verum etiam influit Dominus immediate, et sic ducit Angelos et homines tam mediate quam immediate, videatur n: 6058; sunt enim omnia et singula a Primo Esse, et ordo ita institutus est, ut Primum Esse in derivatis adsit mediate et immediate, ita aeque in ultimo ordinis ac in primo ejus; ipsum enim Divinum Verum est unicum substantiale, derivata non sunt nisi quam formae successivae inde, inde etiam patet, quod Divinum influat etiam immediate in omnia et singula, nam a Divino Vero omnia creata sunt, est enim Divinum Verum unicum essentiale, n: 6880, ita a quo omnia; Divinum Verum est quod vocatur Verbum apud Johannem, „In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum; omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil quod factum est," I: 1. 3. Per talem influxum ducit Dominus hominem non modo Providentia in universali, sed etiam in omni singulari, imo in omnium singularissimis; inde nunc est, quod dicatur, quod, quae enuntiantur, a Divino Humano procedent. Quod immediatus sit influxus Domini ubi etiam mediatus, ita in ultimo ordinis aeque ac in primo ejus, dictum mihi est e coelo, et data ejus rei viva perceptio; tum quod id quod per mediatum influxum fit, hoc est, per coelum ac per angelos ibi, sit perparum re-

spective; ut et quod Dominus per immediatum influxum simul ducat coelum, et per illum omnia et singula ibi in suo nexu et ordine teneat.

7005. Et Ego ero cum ore tuo, quod significet quod Verum Divinum procedet per Divinum Humanum ab Ipso Divino, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Verum Divinum, de qua prius; et ex significatione esse cum ore tuo, quod sit inesse Vero Divino quod a Divino Humano procedit; Ipsum Divinum, quod Pater vocatur, intelligitur per Ego seu Jehovam, inde patet, quod per Ego ero cum ore tuo, significetur quod Verum Divinum procedat per Divinum Humanum ab Ipso Divino, quod idem est ac quod sanctum spiritus procedat a Filio, et quod Filius a Patre, secundum doctrinale Ecclesiae; quod tamen ita intelligendum, quod Trinum illud in Domino sit, et ibi unum.

7006. Et cum ore ejus, quod significet ita cum illis quae inde, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit doctrina boni et veri, de qua n: 6998; et ex significatione esse cum ore ejus, quod sit Divinum cum doctrina illa, et in illa; et quia doctrina illa est ex Divino Vero, quod immediate a Divino Humano procedit, de quo mox supra n: 7005, ideo per esse cum ore ejus significatur cum illis quae inde: quod doctrina boni et veri a Divino Humano Domini procedat mediate et immediate, videatur supra n: 7004.

7007. Et docebo vos quae facietis, quod significet ita Divinum in omnibus et singulis quae fient, constat ex significatione docere, quod sit influere, et cum praedicatur de Divino, ut hic, quod sit procedere, ut supra n: 6998; et ex significatione quae facietis, quod sit quae fient; quod sit in omnibus et singulis, est quia dicitur de Divino. Quod Divinum sit in omnibus et singulis, quae apud hominem fiunt, hic aliquid dicendum; quod ita sit, apparet homini prorsus aliter, ex causa, quia cogitat, si Divinum foret in omnibus et singulis quae fiunt, quod non fierent mala, nec foret alicui damnatio, tum quod causae justum semper triumpharet, quod probi felices in mundo essent prae improbis, et plura similia; et quia contrarium vident, non credunt quod Divinum sit in omnibus et singulis; inde est, quod sibimet suaeque prudentiae tribuant singularia, et Divino solum

regimen universale, et quod caetera vocent fortunam ac casum, quae illis sunt caeca naturae: sed ita cogitat homo, quia non scit arcana coeli, quae sunt, quod Dominus unicuique relinquat suum liberum, nam nisi homo in libero sit, nusquam potest reformari, coactum non reformat, quia nihil irradicat; coactum enim non est hominis velle, sed liberum est ejus velle; et tamen bonum et verum, ut sit homini sicut ejus proprium, irradicandum est [24] in ejus voluntate; quod extra illam est, non est hominis; et quia quisque libero suo ob illam causam relinquitur, inde est quod liceat homini cogitare malum, et facere malum, quantum [25] timores externi non inhibent; et quoque inde est, quod improbus laetetur et glorietur in mundo ad apparentiam plus quam probus, sed gloriatio et laetitia improbi est externa seu corporis, quae in altera vita vertitur in infaustum infernale, gloriatio autem et laetitia probi est interna seu spiritus, quae manet et fit faustum coeleste: et praeterea in eminentia et opulentia est felicitas mundana, non autem aeterna, inde illa est tam improbis quam probis, si non probis est ne per talia avertantur a bono; et quia homo in mundanis bonis et faustitatibus [26] ponit benedictionem Divinam, ideo cum videt contrarium, ex infirmo suo labitur in errores de Providentia Divina: concludit etiam a praesentibus quae videt, nec cogitat quod Divina Providentia spectet aeternum; imprimis ut omnia in ordine sint in coelo, et quoque in inferno, ita ut coelum jugiter referat unum Hominem, ac ut infernum in opposito sit, unde aequilibrium; et quod haec nequaquam existere possint, nisi per Providentiam Divinam in omnium singularissimis, ita nisi Divinum continue hominis liberum regat et flectat. In caeteris videantur, quae prius de Providentia Divina dicta et ostensa sunt, quod nempe Providentia Domini non dari queat universalis nisi sit in singularissimis, n: 1919 f. 4329. 5122 f. 5894 f. [27] 6481 ad 6486. 6490. Quod Providentia Domini spectet aeternum, n: 5264. 6491. Quod a Domino praevideatur malum, et provideatur bonum, n: 5155. 5195. 6489. Quod Dominus malum quod praevidet, vertat in bonum, n: 6574. Quod contingentia sint Providentiae, n: 5508. 6493. 6494. Quod propria prudentia sit sicut rarus grumus in atmosphaera, et quod Providentia sit sicut tota atmosphaera, n: 6485. Quod plures

fallaciae impugnent Providentiam Divinam in singularibus, n: 6481.

7008. Et loquetur ille tibi ad populum, quod significet quod ille doctrina erit Ecclesiae spirituali, constat ex repraesentatione Aharonis, de quo dicitur quod loquetur Moschi ad populum, quod sit doctrina boni et veri, de qua n: 6998; ex significatione loqui, quod sit confessio et praedicatio, de qua n: 6999; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus, quod sint Ecclesia spiritualis, de qua n: 6426.

7009. Et fiet, ille erit tibi ad os, quod significet verum doctrinae, quod etiam mediate a Domino procedit, constat ex repraesentatione Aharonis, qui erit Moschi ad os, quod sit doctrina, de qua n: 6998; et ex significatione esse Moschi ad os, quod sit enuntiatio seu praedicatio ejus, de qua n: 6987. quod dicatur Verum doctrinae, quod etiam mediate a Domino procedit; est quia Verum doctrinae, quod per Aharonem repraesentatur, est quale auditur et percipitur ab Angelis et ab hominibus, hoc verum est quod mediate procedit a Domino; at Verum, quod per Moschen repraesentatur, est quod immediate a Domino procedit, et non auditur nec percipitur ab hominibus, et ne quidem ab angelis, videatur n: 6982. 6985. 6996. 7004.

7010. Et tu eris illi ad deum, quod significet Divinum Verum quod immediate a Domino procedit, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 6752; quod sit Divinum Verum quod immediate a Domino procedit, significatur per quod esset Aharoni ad deum; per deum enim in Verbo intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, et per Jehovam Dominus quoad Divinum Bonum: quod in Verbo Dominus dicatur Deus, ubi agitur de Vero, at Jehovah ubi agitur de bono, videatur n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921 f. 4402; quod angeli dicantur dii ex veris in quibus sunt a Domino, n: 4402: et in opposito sensu quod dii gentium sint falsa, n: 4402 f. 4544.

7011. Et baculum hunc accipias in manu tua, quod significet potentiam Divinam in illis, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936, et quidem tunc quando in manu est; per manum enim significatur

potentia spiritualis, et per baculum potentia naturalis; sicut nihil potentiae est naturali nisi ex spirituali, ita non baculo nisi in manu sit, quapropter dicitur ut acciperet illum in manu: quod manus cum praedicatur de Domino, sit potentia procedens a Divino Rationali Ipsius, et baculus potentia procedens a Divino Naturali Ipsius, videatur n: 6947, dicitur potentia Divina in illis, nempe in Veris, de quibus supra, quia potentia praedicatur de Vero, n: 3091. 6344. 6423. [6] 6948.

7012. Quo facies signa, quod significet inde illustrationem et confirmationem veritatum, constat ex significatione signi, quod sit confirmatio veritatum, de qua n: 6870; quod quoque sit illustratio, est quia confirmatio veritatum fit per illustrationem a Domino cum homo Verbo studet fine sciendi vera. Quod illustrationem attinet, et inde confirmationem veritatum, sciendum, quod illi qui in externis absque interno sunt, ut fuerunt Judaei et Israëlitae, non possint illustrari, ita nec confirmari in veris; at qui in externis sunt, et simul in internis, cum legunt Verbum, illustrantur, et in illustratione vident vera, in quibus postea magis et magis confirmantur: et quod mirum, talis unicuique est illustratio, qualis ei affectio veri est, et talis affectio veri, quale bonum vitae; inde quoque est, quod qui in nulla affectione veri sunt propter verum, sed propter lucra, prorsus non illustrentur cum legunt Verbum, sed modo confirmantur in doctrinalibus, qualiacunque sint, sive falsa, ut sunt haeretica, sive prorsus contraria veris, ut sunt Judaica, nam Regnum Domini non quaerunt, sed mundum, non fidem sed famam, ita non divitias coelestes sed modo terrestres; sique illis forte incidit cupido sciendi vera ex Verbo, offerunt se falsa loco verorum, et tandem negatio omnium: haec dicta sunt, ut sciatur quid illustratio, et inde confirmatio veri.

7013. Vers: 18. 19. 20. *Et ivit Moscheh, et reversus ad Jethronem socerum suum, et dixit ei, ibo quaeso, et revertar ad fratres meos qui in Aegypto, et videbo num adhuc illi vivunt; et dixit Jethro Moschi, vade in pace. Et dixit Jehovah ad Moschen in Midian, vade, revertere Aegyptum, quia mortui sunt omnes viri quaerentes animam tuam. Et accepit Moscheh uxorem suam, et filios suos, et equitare fecit illos*

super asino, et reversus terram Aegypti: et accepit Moscheh baculum Dei in manu sua. Et ivit Moscheh et reversus, significat vitae prioris continuum: ad Jethronem socerum suum, significat in simplici bono: et dixit ei, ibo quaeso, et revertar ad fratres meos qui in Aegypto, significat elevationem ad interiorem et magis spiritualem vitam in naturali: et videbo, num adhuc illi vivant, significat illius vitae perceptionem: et dixit Jethro Moschi, vade in pace, significat assensum et votivum: et dixit Jehovah ad Moschen in Midian, significat illustrationem et confirmationem a Divino in illo statu: vade, revertere Aegyptum, significat spiritualem vitam in naturali: quia mortui sunt omnes viri quaerentes animam tuam, significat remotionem falsorum vitam veri et boni destruere conantium: et accepit Moscheh uxorem suam, significat bonum adjunctum: et filios suos, significat vera inde: et equitare fecit illos super asino, significat illa quae novae intelligentiae inservirent: et reversus terram Aegypti, significat in mente naturali: et accepit Moscheh baculum Dei in manu sua, significat quod illa ex potentia Divina.

7014. Et ivit Moscheh et reversus, quod significet vitae prioris continuum, constat ex significatione ire, quod sit vita, de qua n: 4882. 5493. 5605; [19] ex significatione reverti seu redire, quod sit vivere ubi prius; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem seu Verum a Divino, de qua n: 6771. 6827: cum Moscheh fuit in Chorebo monte apud Jehovam in flamma visum, tunc repraesentabat Dominum quoad Divinum Verum; nunc autem apud Jethronem socerum suum, qui est bonum Ecclesiae quae in vero simplicis boni, repraesentat Dominum quoad Verum a Divino. Hic et alibi in Verbo in sensu interno describuntur omnes status vitae Domini in mundo, quomodo tunc Humanum suum Divinum fecit; quod status successivi fuerint, constare potest ex eo, quod Dominus cum infans sicut infans fuerit, et quod postea succreverit in intelligentia et sapientia, ac jugiter illis insinuaverit Divinum Amorem, usque dum etiam quoad Humanum suum factus sit Divinus Amor, hoc est, Divinum Esse seu Jehovah: et quia Dominus ita successive induit Divinum, inde est quod primum se fecerit Verum a Divino, postmodum Divinum Verum, et tan-

dem Divinum Bonum: hi gradus glorificationis Domini fuerunt, qui hic et alibi in sensu interno Verbi describuntur.

7015. Ad Jethronem socerum suum, quod significet in simplici bono, nempe vitae continuum, constat ex repraesentatione Jethronis, qui quia sacerdos Midianis, quod sit bonum Ecclesiae quae in vero simplicis boni, de qua n: 6827; hoc bonum intelligitur per simplex bonum; et ex significatione soceri, quod sit a quo conjunctio boni et veri, de qua n: 6827.

7016. Et dixit, ibo quaeso et revertar ad fratres meos qui in Aegypto, quod significet elevationem ad interiorem et magis spiritualem vitam in naturali, constat a significatione ire et reverti, quod sit vitae successivum, et vitae successivum hic est elevatio ad interiorem et magis spiritualem vitam, ita propius ad Divinum; cum enim de Domino, Qui per Moschen repraesentatur, dicitur ire et reverti, intelligitur elevari ad Divinum Esse seu Jehovam Qui in Ipso, et a Quo Ipse; a repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt fratres, quod sint Regnum Spirituale Domini, et inde Ecclesia spiritualis, de qua n: 6426. 6637; et ex significatione Aegypti, quod sit naturale, de qua n: 6147. 6252; inde patet, quod per ibo et revertar ad fratres meos qui in Aegypto, significetur elevatio ad interiorem et magis spiritualem vitam in naturali; nam sicut Moschis habitatio in Midiane significabat vitam cum illis qui in vero simplicis boni, ita in simplici bono, n: 7015; ita habitatio nunc cum filiis Israëlis significat vitam cum illis qui in vero et bono Ecclesiae spiritualis; quae vita priori est interior et magis spiritualis; quod bonum et verum illius Ecclesiae sint in naturali, videatur n: 4286. 4402.

7017. Et videbo num adhuc illi vivunt, quod significet illius vitae perceptionem, constat ex significatione videre, quod sit intelligere et percipere, de qua n: 2325. 2807. 3764. 3863. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5400; et ex significatione vivere, quod sit vita spiritualis, de qua n: 5407. Per illius vitae perceptionem intelligitur perceptio quae praecedit, nam cum quis sibi proponit aliquid, percipit id sicut praesens, mittet enim mentem suam in statum illius rei, inde desideria, et inde jucundum sicut rei praesentis; ita fines medii conjungunt se cum fine ultimo, et faciunt sicut unum finem.

7018. Et dixit Jethro Moschi, vade in pace, quod significet assensum et votivum, constat ex significatione dixit Jethro ad Moschen, quod sit responsum; quod sit assensus, significatur per vade in pace, tum quod sit votivum.

7019. Et dixit Jehovah ad Moschen in Midian, quod significet illustrationem et confirmationem a Divino in illo statu, constat ex eo, quod Jehovah Moschi diceret quod reverteretur Aegyptum, cum tamen Moschi id prius a Jehovah mandatum fuerit, Cap: III: 10 seq: et supra in hoc Capite Vers: 12: seq: et cum Moscheh ex mandato jamdum praeparaverit se ad viam, inde constare potest, quod per hoc mandatum significetur illustratio et confirmatio a Divino: quod illustratio et confirmatio fuerit in illo statu, nempe in statu veri simplicis boni, significatur per quod a Jehovah dictum id ad Moschen in Midian; quod Midian sit verum simplicis boni, videatur n: 3242. 4756. 4788. 6773.

7020. Vade, revertere Aegyptum, quod significet spiritualem vitam in naturali, constat ex significatione vadere seu ire et reverti, quod sit interior et magis spiritualis vita, de qua supra n: 7016; et ex significatione Aegypti, quod sit naturale, de qua n: 6147. 6252.

7021. Quia mortui sunt omnes viri quaerentes animam tuam, quod significet remotionem falsorum vitam veri et boni destruere conantium, constat ex significatione mortui esse, quod sit quod remoti, nam qui mortui sunt, illi quoque remoti sunt; ex significatione Aegyptiorum, qui hic sunt viri, quod sint qui in falsis, de qua n: 6692; et ex significatione quaerentium animam, quod sint qui vitam destruere conantur; et quia vita spiritualis est vita veri quae fidei, et boni quae charitatis, ideo dicitur vita veri et boni: inde patet, quod per quod mortui sint omnes viri quaerentes animam tuam, significetur remotio falsorum vitam veri et boni destruere conantium. Per animam in Verbo intelligitur omne vivum, ac tribuitur quoque animalibus, at proprie dicitur anima de homine, et cum de homine, in vario sensu; ipse homo vocatur anima, quia ejus vita in communi; tum ejus vita intellectualis in specie, seu intellectus, et quoque ejus vita voluntaria seu voluntas; sed in spirituali sensu per animam intelligitur vita veri quae fidei, et boni quae charitatis; et

in genere ipse homo quoad spiritum suum, qui vivit post mortem; in quo sensu apud Matthaeum, „Ne timete vobis ab iis qui occidere corpus possunt, *animam vero occidere non possunt,*" X: 28: apud Eundem, „Quid prodest homini, si totum mundum lucratus fuerit, *animae autem jacturam fecerit,* aut quod dabit homo pretium sufficiens redemtionis *animae suae,*" XVI: 26: [26] apud Lucam, „Filius hominis non venit ad perdendum *animas hominum,* sed ad servandum," IX: 56: apud Ezechielem, „Prophanastis Me apud populum meum, *ad occidendum animas* quae non mori debent; et *ad vivificandum animas,* quae non vivere debent," XIII: 19; in illis locis anima pro hominis vita spirituali, quae vita est spiritus ejus post mortem; occidere animam, jacturam animae facere, perdere animam, pro mori spiritualiter seu damnari.

7022. Et accepit Moscheh uxorem suam, quod significet bonum adjunctum, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Legem seu Verum a Divino, de qua prius; et a significatione uxoris, quod sit bonum adjunctum, de qua n: 4510. 4823. Quod in sensu interno, et quoque in sensu supremo, in quo agitur de Domino, per uxorem, quae Moschi, repraesentetur bonum conjunctum vero, est quia in omnibus et singulis quae in spirituali mundo, et quae in naturali sunt, instar conjugii est; instar conjugii est, ubi agens et patiens; ac agens et simul patiens erit ubi aliquid existet, absque illorum conjunctione nequicquam aliquid produci potest: quod instar conjugii sit in omnibus, est quia omnia se referunt ad bonum et verum, ita ad conjugium coeleste quod est boni et veri; et conjugium coeleste ad conjugium Divinum, quod est Divini Boni et Divini Veri; et quia, ut dictum, nihil existere ac produci potest, nisi sit agens et patiens, ita nisi sit instar conjugii; inde manifeste patet, quod Verum quod fidei absque bono quod charitatis, nihil possit producere, nec bonum quod charitatis absque vero quod fidei, sed erit utriusque conjunctio quae producet fructus, et efficiet vitam coeli apud hominem. Quod in omnibus et singulis sit instar conjugii, videatur n: 1432. 2173. 2176. 5194. [29] Quod in singulis Verbi sit conjugium boni et veri, n: 683. 793. 801. 2516. [30] 2712. 4138 f. 5138. [31] 6343, consequenter in singulis Verbi est Coelum, nam Coelum est ip-

sum illud conjugium; et quia in singulis Verbi est Coelum, est in singulis Verbi Dominus, quoniam Dominus est omne in omnibus coeli. Ex his constare potest, unde est, quod uxor Moschis repraesentet bonum conjunctum vero, etiam in supremo sensu, in quo de Domino agitur, similiter ac Sarah uxor Abrahami, de qua n: 2063. 2065. 2172. 2173. 2198, tum Rebecca uxor Jischaki, n: 3012. 3013. 3077.

7023. Et filios suos, quod significet vera inde, constat ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; inde dicitur, quia ex conjugio, de quo nunc supra.

7024. Et equitare fecit illos super asino, quod significet illa quae novae intelligentiae inservirent, constat ex significatione equitare, quod sint illa quae sunt intellectus, hic quae sunt novae intelligentiae, quae erit vitae inter illos qui in Ecclesia spirituali, n: 7016; quod equitare sint illa, est quia equus significat intellectuale, de quibus videatur n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6534; et ex significatione asini, quod sit verum inserviens, hic novae intelligentiae, de qua n: 2781. 5741; et quoque quod sit scientificum, n: 5492.

7025. Et reversus terram Aegypti, quod significet in mente naturali, constat ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7026. Et accepit Moscheh baculum Dei in manu sua, quod significet quod illa ex potentia Divina, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936, ita baculus Dei est potentia Divina: quod baculus sit potentia naturalis et manus potentia spiritualis, et quod naturali sit potentia ex spirituali, ita quod per baculum significetur potentia cum est in manu, videatur supra n: 7011. Quod baculus sit potentia, originem ducit a repraesentativis in altera vita, ibi enim, qui magica exercent, cum baculis apparent, qui illis quoque inserviunt pro potentiis; inde quoque Magis Aegyptiis fuerunt baculi, per quae fecerunt talia, quae apparebant sicut miracula; inde Antiqui in suis scriptis ubique assignant Magis baculos; ex his constare potest, quod baculus sit repraesentativum potentiae, et quod etiam realis correspondentia sit, nam actualiter potentia per baculos exercetur, sed hoc apud Magos

est correspondentiae abusus, nec valet quicquam nisi intra inferna ubi sunt, et ibi quia elusiones et phantasiae regnant. Et quia realis correspondentia est baculi cum potentia, idcirco Moschi mandatum est, ut baculum acciperet in manu, et per illum signa faceret; et idcirco etiam regibus est sceptrum, quod est curtus baculus, et per illud significatur potentia regia. Correspondentia baculi et potentiae inde est, quod baculus sustentet manum et brachium, ita simul corpus, et manus et brachium correspondet potentiae in Maximo Homine, videatur n: 878. 3387. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 5544. 6947. 7011.

7027. Vers: 21. 22. 23. *Et dixit Jehovah ad Moschen, in eundo te ad revertendum Aegyptum, vide omnia portenta, quae posui in manu tua, et facias illa coram Pharaone; et Ego obfirmabo cor illius, et non mittet populum. Et dicas ad Pharaonem, ita dixit Jehovah, filius meus, primogenitus meus, Israël. Et dico ad te, dimitte filium meum, et serviat Mihi, et renuis dimittere illum, ecce Ego occido filium tuum, primogenitum tuum.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat perceptionem a Divino: in eundo te ad revertendum Aegyptum, significat spiritualem vitam in naturali: vide, omnia portenta, quae posui in manu tua, significat media potentiae ex spirituali tunc: et facias illa coram Pharaone, significat contra falsa infestantia: et Ego obfirmabo cor illius, et non mittet populum, significat obstinationem, et sic nondum liberationem: et dicas ad Pharaonem, significat adhortationem: ita dixit Jehovah, significat a Divino: filius meus primogenitus meus, Israël, significat quod illi, qui in vero et bono spirituali, adoptati sint: et dico ad te, significat mandatum: dimitte filium meum, significat ut abstineant ab infestatione verorum Ecclesiae: et serviat Mihi, significat elevationem in coelum ad usus inde praestandos: et renuis dimittere illum, significat obstinationem usque ad ultimum: ecce Ego occido filium tuum, primogenitum tuum, significat exstinctionem fidei absque charitate, et inde devastationem veri apud illos.

7028. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet perceptionem a Divino, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua saepius; quod sit a Divino, significatur per quod Jehovah dixit: quod hic iterum dicatur,

dixit Jehovah ad Moschen, est quia nova perceptio significatur, n: 2061. 2238. 2260. 2506. 2515. 2552.

7029. In eundo te ad revertendum Aegyptum, quod significet spiritualem vitam in naturali, constat ex significatione ire et reverti, quod sit elevatio ad interiorem et magis spiritualem vitam; et ex significatione Aegypti, quod sit naturale, de quibus supra n: 7016.

7030. Vide omnia portenta quae posui in manu tua, quod significet media potentiae ex spirituali tunc, constat ex significatione portentorum seu miraculorum, quod sit potentiae Divinae media, de qua n: 6910; [31] et ex significatione manus, quod sit potentia spiritualis, de qua n: 7011; inde patet, quod per vide omnia portenta, quae posui in manu tua, significentur media potentiae ex spirituali.

7031. Et facias illa coram Pharaone, quod significet contra falsa infestantia, constat ex repraesentatione Pharaonis, quod sit falsum infestans vera Ecclesiae, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692: quod facias illa coram Pharaone, sit contra illa falsa, est, quia sequitur in serie ex illis quae praecedunt, ibi enim per vide omnia portenta quae posui in manu tua, significantur media potentiae ex spirituali, ita, contra falsa infestantia; in sensu enim interno res in serie sequuntur, quibus verba sensus literae applicantur.

7032. Et Ego obfirmabo cor illius, et non mittet populum, quod significet obstinationem, et sic nondum liberationem, constat ex significatione obfirmare, quod sit obstinatio; et ex significatione cordis, quod sit voluntas, de qua n: 2930. 3888; ita per illa verba significatur obstinatio ex voluntate, proinde ex jucundo faciendi malum, nam quod voluntatis est, hoc jucundum est, et quod jucundum hoc ex amore est; et ex significatione non mittere populum, quod sit ex obstinato non liberare velle, ita nondum liberatio. Dicitur hic et in sequentibus, quod Jehovah obfirmaverit cor Pharaonis; ita dicitur ex apparentia, et ex communi notione de Divino, quod efficiat omnia, sed hoc intelligendum est, prout quod Jehovae seu Domino tribuatur malum, ira, furor, devastatio, et similia plura, n: 2447. 6071. 6991. [32] 6997. Quod obstinationem illorum attinet, qui in falsis et inde malis, ac in malis et inde falsis sunt, sciendum, quod

obstinatio talis sit, ut describi non possit, nusquam desistunt, nisi per graves punitiones et inde timores; exhortationes et minae nihil prorsus faciunt; causa est, quia jucundum vitae eorum est malum facere; jucundum illud traxerunt dum vixerunt in mundo, ex eo imprimis, quod se solum amaverint, non proximum, ita quod in nulla charitate Christiana fuerint; illi qui tales sunt, quia non duci se patiuntur a Domino, ex proprio voluntario suo agunt, quod voluntarium malum est ex haereditario, et quoque ex actuali vita; et qui ex proprio voluntario agunt, illi ex amore malum agunt, nam quod voluntarii est, amoris est; inde illis jucundum malum faciendi, et quantum in jucundo illo sunt, tantum in obstinatione sunt: quod ita sit, non apparet in mundo, sed hoc ex causa, quia in mundo detinet illos amor sui et mundi, nam timent jacturam famae, et inde lucri et honoris, si malum aperte facerent; leges quoque et timor vitae arcent; at si non obstarent illa, ruerent in perniciem omnium, qui sibi non favent, ac depraedarentur omnium facultates, et absque ulla misericordia occiderent quoscunque; talis est homo interius, hoc est, talis est quoad spiritum suum, utcunque in mundo non talis apparet: hoc perquam manifeste constare potest ab illis in altera vita, illis, qui tales fuerunt in mundo, auferuntur externa, et relinquuntur voluntati, ita suis amoribus; et cum iis relicta sunt, nihil jucundius appercipiunt, quam malum facere; quod etiam faciunt cum tanta obstinatione, ut nusquam desistant, nisi per punitiones, ut dictum est, et dein per demersiones in infernum. Ex his constare potest, qualis est homo, qui in nulla charitate erga proximum est; tum quod unumquemvis vita sua maneat, non vita civilis quae fuit externa et apparens in mundo, sed vita spiritualis, quae fuit interna, et non in mundo apparuit.

7033. Et dicas ad Pharaonem, quod significet exhortationem, constat ex significatione dicere, cum fit ex mandato Divino, quod sit exhortatio: et ex repraesentatione Pharaonis, quod sit falsum infestans vera Ecclesiae, ita illi qui in falso sunt et infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692.

7034. Ita dixit Jehovah, quod significet ex Divino, nempe exhortatio, constat ab illis quae nunc supra dicta sunt, tum quoque ex nunc sequentibus.

7035. Filius meus, primogenitus meus, Israël, quod significet quod illi, qui in vero et bono spirituali, adoptati sint, constat ex significatione filii, cum a Jehovah seu Domino dicitur de illis qui ab Ecclesia spirituali sunt, quod sit adoptatus, de qua sequitur; ex significatione primogeniti, quod sit fides charitatis, quae est Ecclesiae spiritualis, de qua n: 367. 2435. 3325. [33] 4925. 4926. 4928. 4930; et ex repraesentatione Israëlis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 6637. Quod filius meus, primogenitus meus, Israël, sive [34] illi qui in vero et bono spirituali, hoc est, qui ab Ecclesia spirituali sunt, adoptati sint, ita pro filiis agniti, est quia Dominus per adventum suum in mundum illos salvavit, videatur n: 6854. 6914; inde etiam, et quoque ex fide in Dominum, vocantur filius primogenitus: illi quoque intelliguntur a Domino apud Johannem, „Et alias oves habeo, quae non sunt ex ovili hoc; etiam illas oportet Me adducere, vocemque meam audient, et fiet unus grex, et unus Pastor," X: 16.

7036. Et dico ad te, quod significet mandatum, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah, quod sit mandatum.

7037. Dimitte filium meum, quod significet ut abstineant ab infestatione verorum Ecclesiae, constat ex repraesentatione Pharaonis, quod sit falsum infestans vera Ecclesiae, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692; ex significatione dimitte, quod sit mandatum ut abstineant; et ex significatione filii, quod sint qui in vero et bono spirituali, et adoptati, de qua mox supra n: 7035; [35] inde patet, quod per dimitte filium meum significetur, ut abstineant ab infestatione illorum qui in veris Ecclesiae.

7038. Et servient Mihi, quod significet elevationem in Coelum ad usus inde praestandos, constat ex significatione servire Jehovae seu Domino, quod sit usus praestare; et quia agitur de illis qui ab Ecclesia spirituali salvati sunt per adventum Domini, et qui illorum ante adventum Domini fuerunt in terra inferiore, et dein elevati in coelum, n: 6854. 6914, ac inde venerunt in statum usus praestandi, ideo per servient Mihi, significatur elevatio in coelum ad usus inde praestandos. Quod servire Domino, sit usus praestare, est inde, quia verus cultus consistit in praestatione usuum, ita in charitatis exercitiis: qui credit, quod servire Domino consistat solum in frequentare

templum, audire ibi praedicationem, et precari, et quod hoc satis sit, multum fallitur, ipse cultus Domini consistit in praestandis usibus; et usus sunt, cum homo vivit in mundo, ut quisque in sua statione functionem suam rite obeat, ita inserviendo patriae, societatibus, et proximo, ex corde, utque sincere cum socio agat, et officia praestet prudenter secundum cujusvis quale; hi usus sunt praecipue exercitia charitatis, et sunt per quae praecipue colitur Dominus; frequentatio templi, auditio praedicationum, et preces, sunt quoque necessaria; sed absque illis usibus nihil valent, nam illa non sunt vitae, sed docent qualis vita erit. Angeli in coelo omnem felicitatem habent ex usibus, et secundum usus, adeo ut usus sint illis coelum. Quod ex ordine Divino secundum usus sit felicitas, constare potest ex illis quae apud hominem correspondent illis quae in Maximo Homine, prout ex sensibus externis, nempe ex visu, auditu, gustu, odoratu, tactu, qui quod correspondeant, ad finem plurium Capitum ostensum est; his sensibus inde sunt jucunda prorsus secundum usus quos praestant; jucundissimum est sensus amoris conjugialis, ob maximum usum, quia inde propagatio generis humani, et ex genere humano coelum; jucundum gustus dein sequitur, cui tale jucundum est quia inservit nutritioni, ac inde sanitati corporis, secundum quam mens sane agat; jucundum odoratus est minus jucundum, quia modo inservit recreationi, ac ita quoque sanitati: jucundum auditus, et jucundum visus, ultimo loco sunt, quia modo excipiunt illa quae inservitura sunt pro usibus, ac intellectuali parti, non ita voluntariae, famulantur. Ex his et aliis similibus patescit, quod usus sint secundum quos a Domino datur felicitas in coelo; et quod usus sint, per quos Dominus principaliter colitur: inde est quod Johannes ad pectus Domini ad mensam accubuerit, et Dominus illum prae caeteris amaverit, sed hoc non propter ipsum, sed quia repraesentavit exercitia charitatis, hoc est, usus; quod Johannes illa repraesentaverit, videatur Praefatio ad Cap: XVIII et XXII Genes: et n: 3934. Et renuis dimittere illum, quod significet obstinationem usque ad ultimum, constat ex significatione renuere dimittere illum, quod sit ex obstinato non liberatio, ut supra n: 7032.

7039. Ecce Ego occido filium tuum primogenitum tuum,

quod significet exstinctionem fidei absque charitate, et inde devastationem veri apud illos, constat ex significatione occidere, quod sit exstinctio; et ex significatione filii primogeniti, nempe Pharaonis et Aegyptiorum, quod sit fides absque charitate, de qua n: 3325; per Pharaonem enim et per Aegyptios repraesentata sunt scientifica quae Ecclesiae, n: 4749. 4964. 4966. 6004, ita scientifica quae sunt fidei, nam haec scientifica sunt Ecclesiae; at quia verterunt scientifica illa in magica, n: 6692, et inde opera illorum mala fuerunt, et absque ulla charitate, idcirco per primogenitos illorum significantur talia quae scientiae fidei sunt, ita fides absque charitate; quod illa per primogenitos Aegypti significentur, patet a significatione primogenitorum Israëlis, quod sint fides charitatis, de qua supra n: 7035: fides absque charitate dicitur, sed per fidem hic intelligitur scientia talium quae fidei sunt, nam non datur fides ubi non charitas; talia quae fidei, apud illos qui non in charitate sunt, modo sunt res memoriae, et in memoria non sub alia forma, quam est aliud scientificum; nec ibi est scientificum veri quod fidei, quia conspurcatum est ideis falsi, et quoque inservit pro mediis ad patrocinanda falsa; quia ita se habet cum fide absque charitate, idcirco exstinguitur illa apud malos in altera vita, et illi devastantur prorsus quoad verum; ex causa, ne vera inserviant illis pro mediis ad mala, et sic ne apud illos infernum aliquo modo dominetur super talia quae sunt coeli, et ne inde pendeant inter coelum et infernum; haec exstinctio et haec devastatio veri est quae significatur per quod occiderentur primogeniti in Aegypto: quod dein perierint in mari Suph, repraesentabat statum damnationis seu mortis spiritualis talium postea, nam ablatis [36] illis quae sunt fidei seu Veri, quae fuerunt quasi alae quae elevabant, mox sicut pondera delabuntur in infernum.

7040. Vers: 24. 25. 26. *Et fuit in via in diversorio, et occurrit illi Jehovah, et quaesivit occidere illum. Et accepit Zippora petram, et abscidit praeputium filii sui, et tangere fecit pedes ejus, et dixit, quod sponsus sanguinum tu mihi. Et cessavit ab illo; tunc dixit, sponsus sanguinum ad circumcisiones.* Et fuit in via in diversorio, significat posteritatem ex Jacobo, quod in externis absque interno: et occurrit illi Jehovah, significat oppositionem: et quaesivit occidere illum, signi-

ficat quod apud illam Ecclesia repraesentativa non institui posset: et accepit Zippora petram, significat quale ostensum ab Ecclesia repraesentativa per verum: et abscidit praeputium filii sui, significat remotionem amorum spurcorum, et per id nudationem interni: et tangere fecit pedes ejus, significat quod ostensum quale tunc naturale: et dixit, quod sponsus sanguinum tu mihi, significat quod plenum omni violentia et hostilitate contra verum et bonum: et cessavit ab illo, significat quod permissum ut repraesentarent: tunc dixit, sponsus sanguinum ad circumcisiones, significat quod tametsi internum plenum esset violentia et hostilitate contra verum et bonum, usque reciperetur circumcisio pro signo repraesentativo purificationis ab amoribus spurcis.

7041. Et fuit in via in diversorio, quod significet posteritatem ex Jacobo quod in externis absque interno, constare potest a repraesentatione Moschis hic; in illis quae praecedunt, et quae sequuntur, agitur in sensu interno de Ecclesia spirituali, et intelligitur illa per filios Israëlis; in his autem tribus Versibus agitur de illa Ecclesia, quod instituenda esset apud posteros Jacobi, sed quod apud illos institui non posset, quia in externis erant absque interno; idcirco Moscheh hic non repraesentat Legem seu Verbum, sed repraesentat gentem illam seu posteritatem ex Jacobo, cujus dux futurus esset, ita quoque cultum illius gentis, nam in Verbo ubivis dux aut judex, et quoque rex, repraesentat gentem et populum, cujus dux, judex aut rex est, ex causa quia caput ejus est, videatur n: 4789; inde est quod hic non Moscheh nominetur, sed usque, per fuit in via in diversorio, intelligatur, et quod Jehovah tunc occurrerit illi, et quaesiverit occidere illum, cum tamen prius tam expresse mandaverit, ut iret et reverteretur Aegyptum: per quod esset in via, significatur institutum; et per diversorium, significatur externum naturale seu sensuale, n: 5495: et quia agitur, ut dictum est, de Ecclesia instituenda apud posteritatem illam, significatur tale quod fuit illi genti, nempe externum absque interno; ita quoque externum naturale seu sensuale, at separatum; quod sensuale separatum ab interno sit plenum fallaciis et inde falsis, et quod sit contra vera et bona fidei, videatur n: 6948. 6949. Antequam explicantur sequentia, videantur quae de posteritate

illa prius ostensa sunt, nempe quod apud illam fuerit repraesentativum Ecclesiae, non autem Ecclesia, n: 4281. 4288. 6304. Quod cultus Divinus apud illos fuerit modo externus separatus ab interno, et quod ad illum cultum adigerentur per media externa, n: 4281. 4433. [37] 4844. 4847. 4865. 4899. 4903. Quod non electi fuerint, sed quod contumaciter institerint, ut essent Ecclesia, n: 4290. 4293. [38] Quod tales fuerint, ut repraesentare possent sancta, tametsi in amoribus corporeis et mundanis essent, n: 4293. 4307. Quod gens illa talis fuerit a primis originibus, n: 4314. 4316. 4317; et plura alia quae de illa gente ostensa sunt, n: 4444. 4459 f. 4503. 4750. 4815. 4818. [39] 4820. 4825. 4832. 4837. 4868. 4874. 4911. 4913. 5057. 6877.

7042. Et occurrit illi Jehovah, quod significet oppositionem, constat ex significatione occurrere, quod sit oppositio, quod nempe aliqua Ecclesia apud gentem illam institui posset; quod oppositio sit contra Divinum, significatur per quod Jehovah illi occurrerit; ex sensu literae apparet, sicut Jehovah seu Divinum se opposuerit, quia dicitur quod occurrerit illi Jehovah; sed sensus internus est, quod oppositio fuerit contra Divinum; Divinum enim nusquam se opponit alicui, sed est homo seu gens quae se opponit Divino, et cum se opponit, quia non sustinet Divinum, apparet sicut foret resistentia a Divino: quomodo hoc se habet, constare potest ab illis qui in alteram vitam veniunt, et cupiunt venire in coelum, et tamen non tales sunt, ut ibi esse queant; cum illis permittitur quod cupiunt, tunc cum in via sunt, et prope ad introitum in coelum, apparent sibi ut monstra, et incipiunt angi et cruciari, quia non sustinent verum et bonum quae ibi, et credunt quod coelum et Divinum se illis opposuerit, cum tamen illi sunt, quia in opposito sunt, qui hoc sibi inferunt. Inde quoque constare potest, quod Divinum non se alicui opponat, sed quod homo sit qui se opponit Divino.

7043. Et quaesivit occidere illum, quod significet quod apud illam Ecclesia repraesentativa non institui posset, constat ex significatione quaerere occidere, quod sit non recipere, de qua n: 3387. 3395, hic itaque non recipere seu eligere gentem illam, ut apud eam Ecclesia repraesentativa institueretur: gens illa per Moschen futurum illius ducem et caput jugiter in tribus

his Versibus intelligitur, videatur supra n: 7041: quod gens illa non electa sit, sed quod contumaciter institerit, ut esset Ecclesia, videatur n: 4290. 4293: et quod non aliqua Ecclesia, sed modo repraesentativum Ecclesiae apud illam institutum fuerit, n: 4281. 4288. 6304: quodque illa quae Ecclesiae et sancta sunt, repraesentari posssint etiam a malis, quia repraesentativum non spectat personam sed rem, n: 3670. 4208. 4281. Simile quod hic, in sensu interno intelligitur per id quod Jehovah gentem illam prorsus delere vellet, et loco ejus aliam gentem ex Mosche exsuscitare, Num: XIV: 12; et quoque quod dicatur, quod Jehovam poenituerit, quod gentem illam introduceret, et quod introduxerit in terram Canaanem.

7044. Et accepit Zippora petram, quod significet quale ostensum ab Ecclesia repraesentativa per verum, constat ex repraesentatione Zipporae hic, quod sit Ecclesia repraesentativa; et ex significatione petrae, quod sit verum fidei. Quod circumcisio facta fuerit per gladiolos petrarum, significabat quod purificatio ab amoribus spurcis fieret per verà fidei, n: 2039. [40] 2046. 2799; nam circumcisio erat repraesentativum purificationis ab amoribus illis, n: 2799. Causa, quod purificatio fiat per vera fidei, est, quia haec docent quid bonum, tum quoque quid malum, ac ita quid faciendum, et quid non faciendum; ac cum homo scit vera illa, et vult facere secundum illa, tunc ducitur ille a Domino, et per Divina Ipsius media purificatur. Quia vera fidei docent quid malum et quid bonum, patet, quod per accepit Zippora petram, significetur quale ostensum per verum. Quod Zippora repraesentet Ecclesiam repraesentativam, constat ab illis quae in his Versibus sequuntur.

7045. Et abscidit praeputium filii sui, quod significet remotionem amorum spurcorum, et per id nudationem interni, constat ex significatione abscindere, quod sit removere; ex significatione praeputii, quod sit amor terrestris et corporeus, qui conspurcat amorem spiritualem et coelestem, de qua n: 3412. 4462; et ex significatione filii, quod sit verum Ecclesiae repraesentativae; quod filius sit verum, videatur n: 489. 491. 533. 1147. [41] 2623. 3373; et quod sit illius Ecclesiae, est quia Zippora repraesentat Ecclesiam illam, et vocat illum filium suum, et per illum ostendit quale gentis illius, et inde quale cultus ejus.

Quod per praeputium significentur amores spurci, est quia lumbi cum genitalibus correspondent amori conjugiali, n: 5050 ad 5062; et quia correspondent amori conjugiali, correspondent omni amori coelesti et spirituali, n: 686. 4277. 4280. 5054; ideo praeputium correspondet amoribus maxime externis, qui vocantur amores corporei et terrestres; hi amores si absque amoribus internis sunt, qui vocantur amores spirituales et coelestes, sunt spurci, ut apud gentem illam, quae in externis absque interno fuit. Absque interno dicitur, et per id intelligitur nulla agnitio veri, et nulla affectio boni, ita nulla fides et nulla charitas, haec enim sunt interni hominis, et inde procedunt charitatis exercitia, quae sunt bona externa; internum hoc, quod absque fide et charitate, et tamen plenum malis et falsis, vocatur a Domino vacuum, Matth: XII: 43. 44. 45, inde dicitur externum absque interno: nunc quia per praeputium significantur amores maxime externi, idcirco cum illi remoti sunt, quod significatur per quod Zippora absciderit praeputium, apparet quale amorum illorum, ita nudatio interni.

7046. Et tangere fecit pedes ejus, quod significet quod ostensum quale tunc naturale, constat ex significatione tangere facere, quod sit ostendere, nam per tactum ostenditur; et ex significatione pedum, quod sit naturale, de qua n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. Per quod ostensum quale sit naturale, intelligitur, qualis gens illa interius esset, quod apparet quando exterius removetur: interius apud hominem in mundo non potest apparere, priusquam remotum est exterius; exterius enim apud malos prorsus aliter agit, quam interius vult et cogitat, fingit enim homo honestum, fingit justum, et quoque bonum Christianum seu Charitatem, et hoc ut credatur quod interius talis sit, ad sic faciendum etiam adigunt timores jacturae lucri, famae et honoris, poenarum legis, et vitae; at cum timores illi remoti sunt, et is agit ex interiori suo, tunc sicut vesanus alterius bona depraedatur, ac necem et sanguinem, etiam concivium, spirat, ut fit in bellis intestinis: quod interiora talia sint, patet adhuc manifestius a malis in altera vita, ab illis enim externa auferuntur, et interna nudantur, de qua re videatur n: 7039, et tunc detegitur, quod plures, qui ut angeli apparuerunt in mundo, sint diaboli. Quod interiora tantum dissi-

deant ab exterioribus, indicium est, quod status hominis prorsus perversus sit; apud illum qui in sincero est, in justo, et in bono, talis dissidentia non datur, is loquitur sicut cogitat, et cogitat sicut loquitur; aliter prorsus apud illos, qui non in sincero sunt, non in justo, et non in bono, apud illos dissident interiora ab exterioribus; quod Gens Judaica talis fuerit, describitur his verbis a Domino, apud Matthaeum, „Vae vobis scribae et Pharisaei, hypocritae, quia purgatis exterius poculi et patinae, interiora vero plena sunt rapina et intemperantia: Pharisaee caece, purga prius interius poculi et patinae, ut fiat etiam exterius mundum. Vae vobis Scribae et Pharisaei, hypocritae; quia similes vos facitis sepulchris dealbatis, quae foris quidem apparent pulchra, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, et omni immunditie; sic etiam vos foris apparetis hominibus justi, intus vero pleni estis hypocrisi et iniquitate," XXIII: 25. 26. 27. 28.

7047. Et dixit quod sponsus sanguinum tu mihi, quod significet quod plenum omni violentia et hostilitate contra verum et bonum, constat ex significatione sponsi, quod hic sit Ecclesiae repraesentativum seu ejus externum, cum ipsa Ecclesia repraesentativa est sponsa; quod Moscheh in his tribus Versibus repraesentet gentem illam, et Ecclesiae repraesentativum apud illam, videatur supra n: 7041; et quod Zippora repraesentet Ecclesiam repraesentativam, n: 7044: quia Zippora repraesentat Ecclesiam illam, et Moscheh ejus externum, idcirco Zippora non vocat illum suum maritum nec virum, sed sponsum, nam diversum repraesentare potest sponsa quam sponsus, non autem vir seu maritus et uxor, nam conjugiale facit unum; et ex significatione sanguinis, quod sit violentia illata charitati, de qua n: 374. 1005; [42] et quod sit verum falsificatum et prophanatum, n: 4735. 6978, [43] ita hostilitas contra verum et bonum.

7048. Et cessavit ab illo, quod significet quod permissum ut repraesentarent, constat a significatione cessare ab illo, nempe occidendo, quod sit permissum ut repraesentarent; nam quod Jehovah quaesiverit occidere illum, significabat quod apud illam gentem Ecclesia repraesentativa institui non posset, n: 7043, quare nunc cum dicitur, quod cessaverit ab illo, significatur quod permissum [ut] repraesentarent, hoc est, ut apud illam gentem institueretur repraesentativum Ecclesiae, non autem Eccle-

sia; quod aliud sit repraesentare Ecclesiam, et aliud esse Ecclesia, patet ex eo, quod Ecclesiam repraesentare possint etiam mali, sed esse Ecclesia non nisi quam boni, nam repraesentare Ecclesiam est modo externum, videatur n: 3670. 4208. 4281.

7049. Tum dixit, sponsus sanguinum ad circumcisiones, quod significet quod tametsi internum plenum esset violentia et hostilitate contra verum et bonum, usque reciperetur circumcisio pro signo repraesentativo purificationis ab amoribus spurcis, constat ex significatione sponsi sanguinis, quod sit plenum omni violentia et hostilitate contra verum et bonum, de qua supra n: 7047; et [ex] significatione circumcisionis, quod sit signum repraesentativum purificationis ab amoribus spurcis, de qua n: 2039. 2632. 3412. 3413. 4462. 4486. 4493. Dicitur hoc a Zippora, quia nunc genti illi permissum fuit repraesentare Ecclesiam, quod significatur per quod cessaverit ab illo occidendo, n: 7048. Quod Circumcisio facta sit signum repraesentativum purificationis, est quia per abscissionem praeputii significabatur remotio amorum spurcorum, et per id nudatio interni, n: 7045, cum itaque ad internum nihil attenditur, ut apud illam gentem, quae fuit in externis absque interno, tunc remanet significatio circumcisionis seu abscissionis praeputii, nempe quod sit remotio amorum spurcorum, ita purificatio, quapropter illud pro signo repraesentativo inservire potuit.

7050. Quod in his tribus Versibus arcana sint, quae nusquam sciri possunt absque sensu interno, a singulis ibi patet; quis enim sciret quid significat quod Jehovah, postquam Moschi mandaverat ut iret Aegyptum, mox dein, cum esset in via, occurreret illi, et quaereret occidere illum; quis sciret quid significat quod Zippora, cum absciderat praeputium filii sui, faceret tangere pedes ejus, et diceret ad Moschen, quod sponsus sanguinum is sibi esset; tum quod dein diceret, sponsus sanguinum ad circumcisiones: quis non videt, quod in his arcana recondita sint, et quod illa nequaquam detegi queant nisi ex sensu interno.

7051. Qui de sensu interno Verbi nihil sciunt, illi non aliter credere possunt, quam quod Gens Iraëlitica et Judaica fuerit prae omni alia gente electa, et inde reliquis praestantior, ut quoque crediderunt ipsi; et quod mirum, hoc non solum credit ipsa illa gens, sed etiam id credunt Christiani; utcunque

hi sciunt, quod gens illa sit in spurcis amoribus, in sordida avaritia, in odio, et in fastu; et praeterea, quod interna, quae sunt Charitatis et fidei, et quae sunt Domini, nihili faciant, et quoque aversentur: quod Christiani etiam credant, quod gens illa prae aliis electa fuerit, est ex causa, quia credunt, quod electio et salvatio hominis sit ex Misericordia, utcunque homo vivit, ac ita quod scelesti possint aeque in coelum recipi, ac pii et probi, non considerantes, quod Electio sit universalis, nempe omnium qui in bono vivunt; et quod Misericordia Domini sit erga omnem hominem, qui abstinet a malo, et vult vivere in bono, et sic qui patitur se duci a Domino, ac regenerari, quod fit per continuum vitae ejus: inde quoque est, quod plerique in Christiano orbe etiam credant, quod gens illa iterum eligetur, et tunc reducetur in terram Canaanem, et hoc quoque secundum sensum literae, ut in sequentibus his locis; apud Esaiam, Cap: X: 20. [22] 23. Cap: XI: 11. 12. Cap: XXIX: [22] ad fin: Cap: XLIII: 5. 6. Cap: XLIX: 6 ad 26. Cap: LVI: 8. Cap: LX: 4. Cap: LXI: 3 ad 10. Cap: LXII. Apud Jeremiam, Cap: III: 14 ad 19. Cap: XV: 4. 14. Cap: XVI: 13. 15. Cap: XXIII: 7. 8. Cap: XXIV: 9. 10. Cap: XXXI: 31. 33. Cap: XXV: 29. Cap. XXIX: 14. 18. Cap: XXX: 3. 8. 9. 10. 11. Cap: XXXI: 8. 9. 10. 17. Cap: XXXIII: 16. 20. 26. Apud Ezechielem, Cap: V: 10. 12. 15. Cap: XVI: 60. Cap: XX: 41. Cap: XXII: 15. 16. Cap: XXXIV: 12. 13. Cap: XXXVII: 21. 22. Cap: XXXVIII: 12. Cap: XXXIX: 23. 27. 28. Apud Danielem, Cap: VII: 27. Cap: XII: 7. Apud Hoscheam, Cap: III: 4. 5. Apud Joëlem, Cap: II: 32. Cap: III: [1.] Apud Amosum, Cap: IX: 8. 9. seq: Apud Micham, Cap: V: 7. 8; ex his et quoque ex aliis locis credunt etiam Christiani, quod gens illa iterum eligetur, ac introducetur in terram Canaanem, tametsi sciunt quod gens illa exspectet Messiam qui introducet, et tamen norunt quod illa exspectatio vana sit, et quod Regnum Messiae seu Christi non sit ex hoc mundo, ac sic quod terra Canaan, in quam Messias introducet, sit coelum: illi nec expendunt, quod in Verbo sit sensus spiritualis, et quod in illo sensu per Israëlem non intelligatur Israël, nec per Jacobum Jacob, nec per Jehudam Jehudah, sed quod per illos intelligantur quae repraesentant: nec expendunt, quid Historica de illa gente memorant,

qualis illa fuit in deserto, et qualis dein in terra Canaane, quod corde idololatrica; tum quid Prophetae de illa, et ejus scortatione spirituali et abominationibus; qualis illa sit, describitur in Cantico apud Moschen, his verbis; „Occultabo facies meas ab iis; videbo quid posteritas eorum: generatio enim perversionum illi, filii in quibus fidelitas non: dixerim, in extremos angulos ejiciam illos; cessare faciam ab homine memoriam illorum; nisi inimici dicerent, manus nostra alta, neque Jehovah fecit omne hoc. Nam gens perdita consiliis illi, nec in illis intelligentia: de Vite Sodomae vitis eorum, et de agris Gomorrhae; uvae ejus uvae fellis; botri amaritudinum illis. Venenum draconum vinum eorum, et fel aspidum crudele: nonne istud absconditum apud Me, obsignatum in thesauris meis: Mihi vindicta et retributio; in tempus nutabit pes eorum, prope namque est dies interitus eorum, et properant futura illis," Deut: XXXII: 20. 26. 27. 28. 33. 34. 35: quod Jehovah Canticum illud Moschi dictaverit, videatur ibi Cap: XXXI: 19. 21. De illa gente ita quoque Dominus, apud Johannem, „Vos ex patre diabolo estis, et desideria patris vestri vultis facere, ille homicida erat ab initio, et in veritate non stetit," VIII: 44, praeter in multis aliis locis. Quod Christiani, tametsi haec sciunt, usque credant, quod Gens illa tandem convertetur ad Dominum, et tunc introducetur in terram, ubi prius fuerat, est, ut dictum, quia non sciunt sensum internum Verbi; et quia putant, quod nihil faciat vita hominis; et quod malum etiam per crebros actus irradicatum, nihil obstet, quin homo per fidem, etiam unius horulae, spiritualis fiere possit, et regenerari, et sic acceptari a Domino; tum quod intromissio in coelum sit solius Misericordiae, et quod haec sit erga singularem gentem, et non ita erga omnes in universo, qui Misericordiam Domini recipiunt; qui ita cogitant, non sciunt, quod prorsus contra Divinum sit, quod quidam ut electi nascerentur ad salutem et coelum, et quidam ut non electi ad damnationem et infernum; ita cogitare de Divino, foret horrendum, quia foret summa immisericordia, cum tamen Divinum est ipsa Misericordia. Ex his nunc constare potest, quod Gens Israëlitica et Judaica non electa fuerit, et minus quod [44] eligetur; tum quod non aliquid Ecclesiae apud illam fuerit, nec esse potuerit, sed modo repraesentativum ejus; et quod usque

ad hunc diem conservata sit, fuerit propter Verbum Veteris Testamenti, de qua re videatur n: 3479.

7052. Vers: 27. 28. 29. 30. 31. *Et dixit Jehovah ad Aharonem, vade obviam Moschi desertum; et ivit, et occurrit illi in monte Dei, et osculatus illum. Et indicavit Moscheh Aharoni omnia verba Jehovae, quibus misit illum, et omnia signa quae praecepit illi. Et ivit Moscheh et Aharon, et congregaverunt omnes seniores filiorum Israëlis. Et loquutus Aharon omnia verba, quae loquutus Jehovah ad Moschen, et fecit signa ad oculos populi. Et credidit populus, et audiverunt quod visitaverit Jehovah filios Israëlis, et quod viderit afflictionem illorum; et inflexerunt se et incurvaverunt se.* Et dixit Jehovah ad Aharonem, significat verum doctrinae, et ibi perceptionem a Divino: vade obviam Moschi, significat quod conjungeretur cum vero immediate a Divino procedente: desertum, significat ubi non ita prius est: et ivit et occurrit illi in monte Dei, significat conjunctionem in bono amoris ibi: et osculatus illum, significat affectionem conjunctionis: et indicavit Moscheh Aharoni omnia verba Jehovae, significat influxum veri immediate procedentis a Divino Domini in Verum quod mediate procedit, et instructionem in singulis doctrinae: quibus misit illum, significat quae procedunt: et omnia signa quae praecepit illi, significat illustrationem et inde confirmationem simul: et ivit Moscheh et Aharon, significat vitam conjunctionis utriusque: et congregarunt omnes seniores filiorum Israëlis, significat praecipua sapientiae, quae Ecclesiae spirituali: et loquutus Aharon omnia verba quae loquutus Jehovah ad Moschen, significat doctrinam inde a Divino: et fecit signa ad oculos populi, significat confirmationem ad captum: et credidit populus, et audiverunt, significat fidem et spem: quod visitaverit Jehovah filios Israëlis, significat illos qui ab Ecclesia spirituali quod liberarentur et salvarentur per adventum Domini: et quod viderit afflictionem illorum, significat post tantas tentationes: et inflexerunt se et incurvaverunt se, significat humiliationem.

7053. Et dixit Jehovah ad Aharonem, quod significet verum doctrinae, et ibi perceptionem a Divino, constat a significatione dixit, quod sit perceptio, de qua saepius: inde dixit Je-

hovah, est perceptio a Divino; et a repraesentatione Aharonis, quod sit doctrina veri et boni, de qua n: 6998. 7009, ita verum ejus; nam omnis doctrina est veri, agit enim doctrina de vero et inde bono, quae doctrina fidei dicitur, et agit de bono et inde vero, quae doctrina charitatis vocatur; sed utraque est veri.

7054. Vade obviam Moschi, quod significet quod conjungeretur cum Vero immediate a Divino procedente, constat ex significatione vadere obviam, quod sit conjungi; et a repraesentatione Moschis, quod sit Verum immediate a Divino procedens, de qua supra n: 7010.

7055. Desertum, quod significet ubi non ita prius est, nempe conjunctio, constat a significatione deserti, quod sit ubi parum vitale adhuc, de qua n: 1927, ita ubi non bonum et inde verum, n: 4736, nam inde est vitale; hic ubi non conjunctio veri immediate a Divino procedentis cum vero mediate procedente; quod ibi conjunctio fieret, significatur per quod Aharon vaderet obviam Moschi desertum. Quod conjunctionem illam concernit, sciendum, quod apud hominem Verum mediate a Divino procedens dari possit, et tamen usque id non esse conjunctum cum vero quod immediate a Divino procedit. Sed haec res, quia arcana est, illustretur exemplis; qui secundum doctrinam suae Ecclesiae apud se confirmatam cogitant et docent, et non sciunt num vera sint, aliunde, quam ex eo quod ex doctrina Ecclesiae sint, et quod a viris doctis et illustratis tradita; apud illos verum mediate a Divino procedens potest esse, sed usque hoc non conjunctum est cum Vero quod immediate a Divino procedit; si enim conjunctum foret, tunc haberent affectionem sciendi verum propter verum, et imprimis propter vitam, inde quoque donati forent perceptione num doctrinalia Ecclesiae suae sunt vera antequam confirmant illa apud se, et viderent in singulis num concordarent confirmantia cum ipso vero. Sint etiam pro exemplo, Prophetae, per quos Verbum scriptum est, illi scripserunt sicut spiritus a Divino dictavit, ipsa enim verba, quae scriberent, in auribus illorum enuntiabantur; apud illos fuit Verum mediate a Divino procedens, hoc est, per coelum, sed non ideo Verum quod immediate a Divino processit, nam non perceptionem habebant, quid singula in sensu interno

significarent, nam cum conjuncta sunt, tunc ut dictum, perceptio datur. Conjunctio illa raro datur apud hominem, sed datur apud omnes qui in coelo, cumprimis qui in coelo intimo seu tertio sunt; nec apud hominem datur, nisi ille in tantum regeneratus sit, ut elevari queat a sensuali usque versus rationale suum, et sic in luce coeli, ubi sunt angeli, sisti. Apud omnem quidem hominem est influxus Divinus tam immediatus quam mediatus, n: 6063. 7004, sed conjunctio non est, nisi apud illos qui perceptionem veri ex bono habent; nam illi, apud quos conjunctus est influxus immediatus Divinus cum mediato, se patiuntur a Domino duci, sed apud quos non conjuncti sunt influxus illi, semetipsos ducunt, et hoc amant. Ex his nunc constare potest, quid per desertum hic intelligitur, quod sit ubi non conjunctio.

7056. Et occurrit illi in monte Dei, quod significet conjunctionem in bono amoris ibi, constat ex significatione occurrere seu obviam venire, quod sit conjunctio, de qua mox supra n: 7054; et ex significatione montis Dei, quod sit bonum amoris Divini, de qua n: 6829. Cum hoc ita se habet; conjunctio veri immediate a Divino procedentis, cum vero quod mediate procedit, non dari potest quam in bono, nam bonum est ipsa humus; vera sunt semina, quae non alibi quam in bono ut in sua humo crescunt: bonum etiam est ipsa anima veri, inde verum ut sit verum existit, et inde vivit. Verum, quod immediate a Divino procedit, vocatur Verum, sed est in se bonum, quia a Divino Bono procedit; at est bonum, cui omne verum Divinum unitum est; Verum dicitur, quia in coelo apparet ut lux, at est lux qualis lux vernalis, cui calor vivificans omnia telluris unitus est: ex his constare quoque potest, quod conjunctio Veri immediate a Divino procedentis cum Vero quod mediate procedit, non dari queat nisi in bono, consequenter nisi homo afficiatur vero propter verum, imprimis propter bonum, ita propter vitam, tunc enim homo in bono est. Adhuc sciatur quomodo se habet cum conjunctione illa, ex his; Verum immediate a Divino procedens intrat in voluntatem hominis, haec via ejus est; at Verum, quod mediate a Divino procedit, intrat in intellectum hominis, quapropter non conjunctio fieri potest, nisi voluntas et intellectus unum agant, nempe nisi voluntas ve-

lit bonum, et intellectus confirmet id per verum: cum itaque conjunctio est, tunc apparet Dominus ut praesens, ejus praesentia etiam percipitur; at cum non conjunctio est, tunc est Dominus sicut absens; sed absentia Ipsius non percipitur, si non scitur ex aliqua perceptione, quid Ipsius praesentia.

7057. Et osculatus illum, quod significet affectionem conjunctionis, constat ex significatione osculari, quod sit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573. 3574. 4353. 5929. 6260.

7058. Et indicavit Moscheh Aharoni omnia verba Jehovae, quod significet influxum veri immediate procedentis a Divino Domini, in Verum quod mediate procedit, et instructionem in singulis doctrinae, constat ex significatione indicare, quod sit influxus, de qua n: 5966; ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum immediate procedens a Divino Domini, de qua n: 7010. 7054; ex repraesentatione Aharonis, quod sit verum mediate procedens a Divino Domini, de qua n: 7009; et ex significatione omnium verborum Jehovae, quod sint singula doctrinae; instructio significatur per quod Moscheh indicavit illa Aharoni, fit enim instructio a Divino per influxum, qui significatur per indicare: ex his patet, quod per indicavit Moscheh Aharoni omnia verba Jehovae, significetur influxus Veri immediate procedentis a Divino Domini, in Verum quod mediate procedit, et instructio in singulis doctrinae. Quod instructionem in singulis doctrinae attinet, datur illa cum Verum immediate procedens a Divino Domini conjungitur cum Vero, quod mediate procedit, nam tunc datur perceptio, videatur supra n: 7055; conjunctio illa datur imprimis apud Angelos, qui in tertio seu intimo coelo sunt, ac coelestes vocantur; illi habent exquisitam perceptionem utriusque veri, et inde praesentiae Domini; causa est, quia in bono sunt prae aliis, nam illis bonum innocentiae est; idcirco Domino proximi sunt ac in luce fulgurante, et quasi flammante, nam Dominum vident ut Solem, cujus lucis radii tales sunt ex propinquitate. Verum immediate procedens *a Divino Domini* dicitur, tametsi agitur hic in sensu interno de Domino cum fuit in mundo, et cum invocavit Patrem suum sicut a se separatum; sed quomodo hoc se habet, prius aliquoties dictum est, quod nempe Ipsum Divinum seu Jehovah fuit in Ipso, nam a Jehovah conceptus est, quare etiam Ipsum

vocat Patrem suum, et Semet Filium Ipsius; sed Dominus tunc fuit in Humano infirmo ex haereditario a matre, et quantum in hoc fuit, tantum Jehovah seu Ipsum Divinum, quod fuit in Ipso, apparuit absens, at quantum Dominus fuit in Humano glorificato seu Divino facto, tantum Jehovah seu Ipsum Divinum praesens fuit, ac in Ipso Humano: inde nunc sciri potest, quomodo intelligitur per quod dicatur, quod Verum quod immediate processerat ex Divino, fuerit ex Divino Domini.

7059. Quibus misit illum, quod significet quae procedunt, nempe singula doctrinae, constat ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 2397. 4710.

7060. Et omnia signa, quae praecepit illi, quod significet illustrationem, et inde confirmationem simul, constat ex significatione signorum, quod sint illustratio et confirmatio veritatum, de qua n: 7012.

7061. Et ivit Moscheh et Aharon, quod significet vitam conjunctionis utriusque, nempe Veri immediate a Divino Domini procedentis, et Veri [45] quod mediate procedit, constat ex significatione ire, quod sit vita, de qua n: 3335. 3690. 4882. 5493; ex repraesentatione Moschis, quod sit Verum immediate a Divino procedens, de qua n: 7010. 7054; et a repraesentatione Aharonis, quod sit Verum mediate a Domino procedens, de qua n: 7009; inde nunc, quia iverunt simul, significatur vita conjunctionis utriusque.

7062. Et congregarunt omnes seniores filiorum Israëlis, quod significet praecipua sapientiae quae Ecclesiae spirituali, constat ex significatione seniorum, quod sint praecipua sapientiae, ita quae concordant cum bono, de qua n: 6524; [46] et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sit Ecclesia spiritualis, de qua n: 6426. 6637.

7063. Et loquutus Aharon omnia verba quae loquutus Jehovah ad Moschen, quod significet doctrinam inde a Divino, constat ex significatione loqui, cum praedicatur de doctrina quae per Aharonem repraesentatur, quod sit enuntiatio et praedicatio, de qua n: 6987. 6999; ex repraesentatione Aharonis, quod sit Verum mediate procedens a Divino Domini, ita doctrina veri et boni, de qua n: 6998. 7009; et ex significatione verborum, quae loquutus Jehovah ad Moschen, quod sit ex

Divino, hoc est, per Verum quod immediate procedit a Divino Domini, quod Verum repraesentatur per Moschen, n: 7010. 7054.

7064. Et fecit signa ad oculos populi, quod significet confirmationem ad captum, constat ex significatione signorum, quod sint confirmatio veritatum, ac ita cognitio, de qua n: 6870; et ex significatione oculorum, quod sint illa quae sunt visus interni seu intellectus, de qua n: 2701. 3820. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534; ita ad oculos est ad intellectum seu captum.

7065. Et credidit populus, et audiverunt, quod significet fidem et spem, constat ex significatione credere, quod sit credere in spirituali sensu, seu fides, de qua n: 6956. 6970; et ex significatione audire, quod sit obedire et quoque appercipere, de qua n: 5017, hic spem habere, nam qui in fide et obedientia est, cum appercipit confirmationes, spem accipit; nam spes est inde.

7066. Quod visitaverit Jehovah filios Israëlis, quod significet illos qui ab Ecclesia spirituali, quod liberarentur et salvarentur per adventum Domini, constat ex significatione visitare, quod sit liberatio per adventum Domini in mundum, de qua n: 6895, ita quoque salvatio; quod illi qui ab Ecclesia spirituali per adventum Domini in mundum adoptati sint ac salvati, videatur n: 6854. 6914. 7035; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia spiritualis, de qua n: 6426. 6637; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6281. 6303. 6905.

7067. Et quod viderit afflictionem illorum, quod significet post tantas tentationes, constat ex significatione afflictionis, quod sit tentatio, de qua n: 5356; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637; de afflictione seu infestatione a falsis, ita de tentationibus illorum, qui ab Ecclesia spirituali fuerunt, ante adventum Domini, videatur n: 6854. 6914. 7037. [47]

7068. Et inflexerunt se [et] incurvaverunt se, quod significet humiliationem, constat ex significatione inflectere se, et incurvare se, quod sit effectus humiliationis, de qua n: 2153. 6266; sed quod inflectere se sit humiliatio exterior, et illorum qui in

vero sunt, et quod incurvare se sit humiliatio interior, et illorum qui in bono sunt, videatur n: 5682: quod ita sit, patuit saepius ab illis qui in vero sunt, et ab illis qui in bono; qui in vero sunt, sunt quasi rigidi, ac stant erecti sicut duri, et cum se coram Divino humiliare debent, solum inflectunt parumper corpus; at qui in bono sunt, illi sunt quasi molles, et cum se coram Divino humiliant, se incurvant usque ad terram; verum enim absque bono prorsus rigidum est, et cum spectat bonum ut finem, rigidum illud incipit mollescere; at bonum in se molle est, et verum, quod insinuatur, quia fit ibi bonum, etiam mollescit; causa est, quia verum non in formam coelestem ordinari potest nisi a bono, inde est in se durum, forma enim coelestis est liberrima et nullius resistentiae; inde bonum, apud quod verum rite ordinatum est, simile est, ac, ut dictum, est molle.

Continuatio de Spiritibus Planetae Mercurii.

7069. *Porro, qualis est genius spirituum, qui ex Planeta Mercurio sunt, ex sequentibus adhuc patescere potest. Sciendum, quod omnes, quotcunque spiritus sunt, fuerint homines; humanum enim genus est seminarium coeli; tum quod ipsi spiritus tales prorsus sint, quales fuerunt cum vixerunt in mundo, nam unumquemque sequitur vita ejus; quia ita est, genius hominum cujuscunque telluris, cognosci potest a genio spirituum, qui inde sunt.*

7070. *Quia spiritus e Mercurio in Maximo Homine referunt Memoriam rerum a materialibus abstractarum, n:* 6808; *idcirco cum aliquis cum illis de terrestribus, corporeis et mere mundanis, loquitur, nolunt prorsus audire, cumque audire de illis coguntur, tunc transmutant ea in alia, et plerumque in contraria, ex causa ut evitent.*

7071. *Ut pro certo scirem, quod talis eorum genius esset, licuit repraesentare illis prata, novalia, hortos, sylvas, flumina, sed illico transmutabant illa, prata et novalia obscurabant, et per repraesentationes implebant anguibus; flumina denigrabant, ut aqua non limpida appareret; cum quaererem cur ita facerent, dicebant, quod non velint cogitare de talibus,*

sed de realibus, quae sunt cognitiones rerum a terrestribus abstractarum, imprimis talium quae existunt in coelis.

7072. *Postea repraesentabam illis volucres majores et minores, quales in nostra tellure sunt,* [48] *nam in altera vita repraesentari possunt talia quasi ad vivum, ipsa loquela spirituum et angelorum repraesentationibus plena est: Cum volucres illas repraesentatas viderent, primum volebant illas mutare, sed dein delectabantur illis, et quiescebant; causa erat, quia volucres significant cognitiones rerum, cujus rei perceptio quoque tunc influebat; ideo abstinebant ab illis transmutandis, et sic ab ideis memoriae suae avertendis. Postea repraesentare licebat coram illis amoenissimum hortum plenum lampadibus et lucernis; tunc morabantur et detinebantur, ex causa quia lampades cum lucernis significant veritates quae lucent a bono; inde patuit, quod teneri potuerint in spectandis materialibus, modo simul insinuatur significatio illorum in sensu spirituali; quae enim sensus spiritualis sunt, a materialibus abstracta sunt, sed repraesentantur in materialibus.*

7073. *Praeterea loquutus sum cum illis de ovibus et agnis, sed talia non volebant audire, quia ea illis percepta sunt ut terrestria; causa erat quia non intelligebant quid Innocentia, quam Agni significant; quod apperceptum est ex eo, cum dicerem, quod Agni nec in Coelo ut Agni repraesentati appareant, sed cum nominantur, ibi loco illorum percipiatur Innocentia; tunc dicebant, se non scire quid Innocentia, sed modo scire quoad vocem; causa est, quia modo cognitionibus, non autem usibus, qui sunt cognitionum fines, afficiuntur, n:* 6815; *ita quia non afficiuntur cognitionum finibus, nec scire possunt ex perceptione interna, quid Innocentia.*

7074. *Aliqui ex spiritibus telluris Mercurii ad me veniebant missi ab aliis, ut audirent quid apud me ageretur; quibus unus ex spiritibus nostrae telluris dicebat, quod dicerent suis, ut non aliud quam verum loquerentur, et non, ut solent, interrogantibus opposita objicerent; nam si aliquis ex nostrae telluris spiritibus ita faceret, plecteretur; sed tunc respondebat cohors, quae remota erat, e qua spiritus illi emissi erant, quod si ideo plecterentur, omnes plecterentur, quoniam aliter facere nequeunt ex continuo usu; dicebant, quod cum loquun-*

tur cum hominibus suae telluris, ita quoque faciant; at hoc non animo illos fallendi, sed ut sic inspirent desiderium sciendi; cum enim opposita objiciunt, et occultant res certo modo, tunc cupido sciendi excitatur, et sic ex studio explorandi illa, memoria locupletatur.

7075. De eadem re cum illis alia vice quoque loquebar; et quia sciebam, quod loquerentur cum hominibus suae telluris, quaerebam quomodo incolas suos instruunt; dicebant, quod non instruant illos quomodo se res habet, sed usque insinuent aliquam rei apperceptionem, ut inde cupido sciendi alatur et crescat; nam si responderent ad omnia, periret cupido: addebant, quod opposita objiciant etiam ob causam, ut veritas dein melius appareat; nam omnis veritas apparet relative ad opposita.

7076. Pro more habent, ut non dicant alicui quae sciunt, sed usque ab omnibus scire velint quae illi sciunt: sed cum sua societate communicant omnia, usque adeo, ut quae unus scit, omnes sciant, et quae omnes, quisque ibi.

7077. Quia spiritus Mercurii tales sunt, et usque abundant cognitionibus, in aliqua specie fastus sunt, n: 6813; inde putant, quod tam multa sciant, ut vix sciri plus possit; sed illis a nostrae Telluris Spiritibus dictum est, quod non multa sciant sed pauca, et quod illa, quae non sciunt, sint infinita respective; quodque illa quae non sciunt ad illa quae sciunt, sint sicut aquae maximi oceani ad aquas pusilli fontis. Ut scirent quod ita esset, dabatur ut quidam angelicus spiritus cum illis loqueretur, et diceret illis in genere, quid scirent et quid non scirent, et quod infinita essent quae non scirent, tum quod in aeternum ne quidem communia rerum scire possent. Loquebatur ille per ideas angelicas, multo promptius quam illi, et quia detegebat quid scirent, et quid non scirent, stupore perculsi sunt. Postea vidi alium Angelum cum illis loquentem, apparuit ille in aliqua altitudine dextrorsum; is enumerabat perplurima quae non scirent; et postea loquebatur cum illis per mutationes status, quas dicebant se non intelligere; tunc illis dicebat, quod unaquaevis mutatio status infinita contineat, et quoque unumquodvis minimum ejus. Cum hoc audiverunt, quia fuerunt in fastu propter cognitiones, coeperunt se

humiliare; humiliatio repraesentabatur per voluminis eorum demissionem deorsum (nam apparebat cohors illa tunc sicut volumen, antrorsum versus sinistrum ad distantiam, in plano regionis infra umbilicum:) sed volumen apparebat sicut incavatum in medio, et a lateribus elevatum; reciproca etiam motitatio ibi animadvertebatur; dicebatur etiam illis, quid id significaret, hoc est, quid cogitarent in sua humiliatione, et quod illi qui a lateribus elevati apparebant, nondum in aliqua humiliatione essent: et vidi quod separaretur volumen, et quod illi qui non in humiliatione erant, relegarentur versus suum orbem, reliquis remanentibus. Quia spiritus planetae Mercurii fugiunt spiritus nostrae telluris propter materialia, in quibus sunt, et quaesiverunt, num tales possent angeli fieri, n: 6929, [49] *nunc responsum tulerunt, quod Angelus, qui cum illis loquutus est, ex hac tellure fuerit.*

7078. *Sciendum, quod Spiritus aliarum tellurum non appareant intra sphaeram, ubi spiritus nostrae telluris, sed extra illam, quidam ad majorem, quidam ad minorem distantiam, et quoque ad diversas plagas; causa est, quia spiritus unius telluris non similis genii ac vitae sunt cum spiritibus alius telluris; tum quia alias provincias in Maximo Homine constituunt; status vitae dissimilitudo facit apparentiam illam: sed in coelo intimo non apparent a [se] mutuo separati. Spiritus autem Mercurii non apparent ad certam plagam, nec ad certam distantiam, sed apparent nunc antrorsum, nunc sinistrorsum, nunc paulo ad tergum; causa est, quia licet illis pervagari universum ad comparandum sibi cognitiones, et sic ad locupletandum memoriam: planeta illorum sistitur spiritibus a tergo, similiter etiam sol mundi, cum de illo cogitant, nam de illo ne hilum apparet; quod a tergo sistatur, causa est, quia sol mundi, illis, qui in altera vita, prorsus in obscuro est, et caligo; Sol coeli autem seu Dominus apparet antrorsum ante dextrum oculum, quia inde illis omnis lux; oculus enim dexter non modo correspondet visui intellectuali quatenus illuminatur a vero, sed etiam quatenus a bono, n:* 4410; *ita Dominus aspicit hominem ex bono, et illuminat illum per bonum.*

7079. *Continuatio de spiritibus planetae Mercurii ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT QUINTUM.

Doctrina Charitatis.

7080. In praecedentibus dictum est, quid Proximus, sequitur nunc dicere quid Charitas seu Amor, qui erit erga Proximum.

7081. Ipsa vita hominis, est ejus amor, et qualis est amor, talis est vita ejus, imo talis est totus homo. Sed amor dominans seu regnans, hoc est, amor rei quae pro fine habetur, est quae facit hominem: ille amor sibi subordinatos habet plures amores particulares et singulares, qui sunt derivationes, et sub alia specie apparent, sed usque singulis his amor dominans inest, et dirigit eos, et per eos, ut per fines medios, spectat et intendit finem suum, qui est omnium primarius et ultimus; et hoc tam directe quam indirecte.

7082. Sunt duo in mundo naturali, quae faciunt ibi vitam, nempe Calor et Lux; et sunt duo in mundo spirituali, quae faciunt ibi vitam, nempe Amor et Fides: Calor in mundo naturali correspondet Amori in mundo spirituali, et Lux in mundo naturali correspondet Fidei in mundo spirituali: inde est, cum dicitur Calor seu Ignis spiritualis, quod intelligatur Amor; et cum dicitur Lux spiritualis, quod intelligatur Fides: etiam Amor actualiter est Calor vitalis hominis, quod enim ex Amore incalescat homo, notum est; et Fides actualiter est Lux hominis, quod enim ex fide illuminetur homo, notum esse potest.

7083. Calor et Lux in mundo naturali existunt ex sole

mundi; at spiritualis Calor et spiritualis Lux, seu Amor et Fides, existunt ex Sole Coeli: Sol Coeli est Dominus, Calor qui ab Ipso ut Sole venit, est Amor, et Lux quae ab Ipso ut Sole venit, est Fides: quod Dominus sit Lux, constat apud Johannem, „Jesus dixit, Ego sum *Lux mundi*, qui Me sequitur, non ambulabit in tenebris, sed *habebit Lucem vitae*,“ VIII: 12; et quod Dominus sit Sol, constat apud Matthaeum, „Cum Jesus transformatus est, splenduit *facies* Ipsius *sicut Sol*, et *vestimenta* Ipsius facta sunt *sicut Lux*,“ XVII: 2.

7084. Ex hac correspondentia etiam sciri potest, quomodo se habet cum Fide, et cum Amore, Fides absque Amore, est sicut Lux absque Calore, qualis est lux hyemis; et Fides cum Amore, est sicut Lux cum Calore, qualis est lux veris; quod in luce veris omnia et singula crescant et floreant, notum est; et quoque quod in luce hyemis omnia et singula torpescant et emoriantur; similiter se habet cum Fide et Amore.

7085. Quia nunc amor est unde vita hominis, et quia totus homo talis est qualis ejus amor, ut et quia Amor est Conjunctio spiritualis, inde consequitur, quod omnes in altera vita consocientur secundum amores, nam vita sua, hoc est, amor suus unumquemvis sequitur: qui in Amore erga proximum, et in Amore in Deum, sunt, consociantur in Coelo; at qui in Amore sui et in Amore mundi sunt, consociantur in Inferno; est enim Amor sui oppositus Amori in Deum, et Amor mundi oppositus amori erga proximum.

7086. Amor in Deum dicitur, et intelligitur Amor in Dominum, quia in Ipso est Trinitas, et Ille est Dominus Coeli, nam „Ipsi est omnis potestas in Coelo et in Terra,“ Matth: XXVIII: 18.

CAPUT V.

1. Et postea venerunt Moscheh et Aharon, et dixerunt ad Pharaonem, ita dixit JEHOVAH DEUS Israëlis, dimitte populum meum, et festum agant Mihi in deserto.

2. Et dixit Pharao, quis JEHOVAH, cujus audiam vocem,

ad dimittendum Israëlem; non novi JEHOVAM, et etiam Israëlem non dimittam.

3. Et dixerunt, DEUS Hebraeorum occurrit nobis; eamus quaeso viam trium dierum in desertum, et sacrificemus JEHOVAE DEO nostro; ne forte incidat in nos peste et gladio.

4. Et dixit ad illos rex Aegypti, quare, Mosche et Aharon, abstrahitis populum ab operibus ejus; ite ad onera vestra.

5. Et dixit Pharao, ecce multi nunc populus terrae, et cessare fecistis illos ab oneribus illorum.

6. Et praecepit Pharao die illo exactoribus in populo, et moderatoribus ejus, dicendo.

7. Non addetis dare paleam populo ad laterificandum lateres, sicut heri nudius tertius, illi ibunt, et colligant sibi paleam.

8. Et demensum laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis super illos, non detrahetis ab illo, quia remissi illi, propterea illi clamant, dicendo, eamus, sacrificemus DEO nostro.

9. Aggravetur servitium super viros, et faciant illud, et ne respiciant ad verba mendacii.

10. Et exiverunt exactores populi, et moderatores ejus, et dixerunt ad populum, dicendo, ita dixit Pharao, nequaquam do vobis paleam.

11. Vos ite, sumite vobis paleam, ex quo inveneritis, quia nihil detrahetur e servitio vestro quicquam.

12. Et dispersit se populus in omnem terram Aegypti ad colligendum stipulum ad paleam.

13. Et exactores urgentes, dicendo, absolvite opera vestra, verbum diei in die ejus, quemadmodum in esse palea.

14. Et percussi sunt moderatores filiorum Israëlis, quos posuerunt super illos exactores Pharaonis, dicendo, quare non absolvitis statutum vestrum ad laterificandum sicut heri nudius tertius, etiam heri etiam hodie.

15. Et venerunt moderatores filiorum Israëlis, et clamaverunt ad Pharaonem, dicendo, quare facis sic servis tuis.

16. Palea nulla datur servis tuis, et lateres, dicunt nobis, facite, et ecce servi tui percutiuntur, et peccavit populus tuus.

17. Et dixit, remissi vos, remissi, propterea vos dicitis, eamus, sacrificemus JEHOVAE.

18. Et nunc ite, servite, et palea non dabitur vobis, et demensum laterum dabitis.

19. Et viderunt moderatores filiorum Iraëlis semet in malo, dicendo, non detrahetis de lateribus vestris quicquam diè in die ejus.

20. Et occurrerunt Moschi ét Aharoni stantibus obviam illis in exire illos a Pharaone.

21. Et dixerunt ad illos, videat JEHOVAH super vos, et judicet, quod putere fecistis odorem nostrum in oculis Pharaónis, et in oculis servorum illius, ad dandum gladium in manum illorum ad occidendum nos.

22. Et reversus Moscheh ad JEHOVAM, et dixit, DOMINE, quare malefecisti populo huic, quare hoc misisti me.

23. Et ex quo veni ad Pharaonem ad loquendum in Nomine Tuo, malefecit populo isti, et liberando non liberasti populum tuum.

CONTENTA.

7087. In hoc Capite in sensu interno continuatur de infestatione illorum, qui ab Ecclesia spirituali, a falsis. Primum agitur de illis qui infestabant, quod ad exhortationem Divinam prorsus nihil attenderent: deinde quod infestarent postea adhuc magis, injiciendo fallacia et fictitia falsa, quae illi, qui ab Ecclesia spirituali, discutere nequirent; et quia sic infestantes non a se amovere possent, quod coram Divino lamentati sint.

SENSUS INTERNUS.

7088. Vers: 1. 2. 3. 4. *Et postea venerunt Moscheh et Aharon, et dixerunt ad Pharaonem, ita dixit Jehovah Deus Israëlis, dimitte populum meum, et festum agant Mihi in deserto. Et dixit Pharao, quis Jehovah cujus audiam vocem, ad dimittendum Israëlem, non novi Jehovam, et etiam Israëlem*

non dimittam. Et dixerunt, Deus Hebraeorum occurrit nobis, eamus quaeso viam trium dierum in desertum, et sacrificemus Jehovae Deo nostro, ne forte incidat in nos peste vel gladio. Et dixit ad illos rex Aegypti, quare Mosche et Aharon, abstrahitis populum ab operibus ejus, ite ad onera vestra. Et postea venerunt Moscheh et Aharon, significat Divinam Legem et doctrinam inde: et dixerunt ad Pharaonem, significat inde exhortationem ad illos qui contra vera Ecclesiae: ita dixit Jehovah, Deus Israëlis, significat quod ex Divino Humano Domini: dimitte populum meum, significat quod desisterent ab illis infestandis: et festum agant Mihi in deserto, significat ut ex laeto animo colant Dominum in obscuro fidei in quo sunt: et dixit Pharao, significat cogitationem contrariam: quis Jehovah cujus vocem audiam, significat de Domino, Cujus exhortationi auscultarent: ad dimittendum populum, significat ut desistant: non novi Jehovam, significat quod Dominum non curent: et etiam Israëlem non dimittam, significat quod nec desistent ab infestando: et dixerunt, Deus Hebraeorum occurrit nobis, significat quod Ipse Deus Ecclesiae mandaverit: eamus quaeso viam trium dierum in deserto, significat quod erunt in statu prorsus remoto a falsis, tametsi in obscuro fidei: et sacrificemus Jehovae Deo nostro, significat ut colant Dominum: ne forte incidat in nos peste et gladio, significat ad evitandum damnationem mali et falsi: et dixit ad illos rex Aegypti, significat responsum ab illis qui in falsis: quare Mosche et Aharon abstrahitis populum ab operibus suis, significat quod illorum Divina Lex et Doctrina non eximent illos a gravaminibus: ite ad onera vestra, significat quod vivent in pugnis.

7089. Et postea venerunt Moscheh et Aharon, quod significet Divinam Legem et Doctrinam inde, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinam Legem, de qua n: 6752; et ex repraesentatione Aharonis, quod sit Doctrina boni et veri, de qua n: 6998. Per Divinam Legem, quam Moscheh repraesentat, intelligitur Verbum quale est in suo sensu interno, ita quale est in coelis; per Doctrinam autem intelligitur Verbum, quale est in suo sensu literali, ita quale est in terris; quantum illa differunt, constare potest ab iis, quae hactenus quoad sensum internum Verbi explicata sunt: pro il-

lustratione sint decem Praecepta, quae in specie Lex vocantur; sensus literalis ibi est, quod honorandi parentes, quod non occidendum, non moechandum, non furandum, et plura; at sensus internus est, quod colendus Dominus, quod odio non habendum, quod verum non falsificandum, et quod sibi non vindicandum quod Domini est; ita intelliguntur haec quatuor praecepta decalogi in coelo; et reliqua etiam suo modo; nam in coelis non sciunt alium Patrem quam Dominum, idcirco pro quod honorandi parentes intelligunt, quod colendus Dominus; in coelis nec sciunt quid sit occidere, nam vivunt in aeternum, sed pro occidere intelligunt odio habere, ac vitam spiritualem alicujus laedere; in coelis nec sciunt quid moechari, quare pro illo correspondens percipiunt, nempe non falsificare verum; pro furari percipiunt non aliquid auferre Domino, et id sibi vindicare, sicut bonum et verum: talis est illa Lex, et quoque totum Verbum in coelis, ita talis in sensu interno, imo est adhuc profundior, nam pleraque quae in coelis cogitantur et dicuntur,* non cadunt in verba loquelae humanae, quia ibi est spiritualis mundus, non autem naturalis; et quae sunt mundi spiritualis, transcendunt ita illa quae sunt naturalis mundi, sicut non materialia illa quae sunt materialia; at quia usque materialia illis correspondent, possunt illa per materialia exponi, ita naturali loquela, non autem spirituali; spiritualis enim loquela non est vocum materialium, sed vocum spiritualium, quae sunt ideae modificatae in voces in aura spirituali, et repraesentatae per variegationes lucis coelestis, quae lux in se non est nisi quam Intelligentia et Sapientia Divina procedens a Domino. Ex his constare potest, quid per Divinam Legem in sensu suo genuino intelligitur, quam Moscheh repraesentat, et quid per Doctrinam, quam Aharon.

7090. Et dixerunt ad Pharaonem, quod significet exhortationem ad illos qui contra vera Ecclesiae, constat ex significatione dicere, quia a Mosche et Aharone ex Mandato Divino, quod sit exhortatio, ut quoque n: 7033; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sit scientificum quod contra vera Ecclesiae, de qua n: 6651. 6673. [1] 6683, ita illi qui tales sunt. Hic et in sequentibus agitur de illis qui ab Ecclesia spirituali salvati sunt per adventum Domini in mundum, quique ante adventum Ipsius detenti fuerunt in terra inferiore, et ibi vexati a falsis, hoc est,

ab infernalibus, qui in falsis ex malo sunt; Terra illa est sub plantis circumcincta infernis, a parte anteriore illis qui falsificarunt vera et adulterarunt bona; ad dextrum illis qui pervertunt ordinem Divinum, et inde sibi potentiam acquirere student; a tergo malis geniis, qui ex amore sui occulte machinati sunt malum contra proximum; profunde infra illos, sunt qui Divinum prorsus spreverunt, et naturam coluerunt, et inde omne spirituale a se removerunt; talibus circumcincti sunt illi qui in terra inferiore sunt, ubi ante adventum Domini reservati sunt illi qui ab Ecclesia spirituali, ac ibi infestati; sed usque a Domino tutati, et evecti in coelum cum Domino, quando Ipse resurrexit; de his videantur quae prius n: 6854. 6855. [2] 6914. 6945. 7035. dicta et ostensa sunt. Terra inferior, ubi reservati sunt illi, qui ab Ecclesia spirituali ad adventum Domini, in Verbo aliquoties nominatur, ut apud Esaiam „Cantate Coeli, quia fecit Jehovah, *jubilate Inferiora terrae,* personate montes cantu, sylva et omnis arbor in illa, quia redemit Jehovah Jacobum, et in Israële gloriosum se reddidit" XLIV: 23: ibi de illis qui in inferiore terra, quod salvati a Domino; Jacob et Israël sunt Ecclesia spiritualis, Jacob Ecclesia externa, Israël interna, n: 3305. 4286. 6426. Apud Ezechielem „Fecero descendere te cum descendentibus *foveam*, ad populum aeternitatis, et habitare fecero te *in terra inferiorum* in desolationibus" XXVI: 20. Apud Eundem „*Ad terram inferiorum* in medio filiorum hominis, ad descendentes foveam: unde consolabuntur se *in terra inferiore* omnes arbores Edenis, selectio et praecipuum Libani, omnes bibentes aquas" XXXI: 14. 16, ibi terra inferior, ubi illi qui ab Ecclesia spirituali fuerunt. Hodie etiam, qui ab Ecclesia sunt, et impleverunt ideas suas mundanis, et quoque terrestribus, et fecerunt ut vera fidei talibus adjuncta essent, illi ad terram inferiorem demittuntur, et ibi quoque in pugnis sunt, et hoc usque dum mundana et terrestria illa a veris fidei separata sunt, ac talia inserta, ut non amplius conjungantur: cum hoc peractum est, tunc inde elevantur in coelum; nam antequam talia amota sunt, nullatenus possunt cum Angelis esse, sunt enim illa tenebrae et inquinamenta, quae cum luce et puritate coeli non concordant: mundana et terrestria illa non nisi quam per pugnas contra falsa, separari et amoveri possunt; pugnae

illae fiunt hoc modo, infestantur illi, qui ibi, a fallaciis et inde falsis, quae ab infernalibus circumcirca emittuntur, sed a Domino per coelum, refelluntur, et simul tunc insinuantur vera; et haec apparent sicut apud illos qui in pugnis sunt: inde est quod Ecclesia spiritualis dicenda sit pugnans; sed hodie raro est pugnans apud aliquem, in mundo, nam homo Ecclesiae cum vivit in mundo, non sustinet pugnam, propter malorum turbam, in cujus medio est; et propter carnem, in qua est, quae infirma; homo in altera vita contineri potest firmiter in vinculis conscientiae, non autem ita in mundo, nam si in mundo perducitur in aliquid desperationis, ut solent illi qui in pugnis sunt, illico vincula illa rumpit; sique illa rumpit, tunc succumbit, et si ita succumbit, actum est de salute ejus; inde est, quod pauci intra Ecclesiam hodie a Domino admittuntur in pugnas pro veris contra falsa; pugnae illae sunt tentationes spirituales. Videantur etiam quae de terra inferiore, et vastationibus ibi, prius n: 4728. 4940 ad 4951. 6854, ostensa sunt.

7091. Ita dixit Jehovah Deus Israëlis, quod significet ex Divino Humano Domini, nempe exhortatio ad illos qui contra vera Ecclesiae, constat ex eo, quod per Jehovam Deum Israëlis intelligatur Dominus quoad Divinum Humanum; quod Dominus sit Jehovah in Verbo, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5041. 5663. 6303. 6281. 6905; Deus Israëlis vocatur, quia per Israëlem significatur Regnum Domini spirituale, n: 6426. 6637, et quia Dominus per adventum suum in mundum illos, qui ab eo Regno seu ab ea Ecclesia fuerunt, salvavit, n: 6854. 6914. 7035: quod Deus Israëlis sit Dominus quoad Divinum Humanum, est quia illi, qui ab ea Ecclesia sunt, de omni spirituali et coelesti naturales ideas habent, et quoque de Divino, quapropter nisi de Divino, ut de Homine Naturali, cogitarent, non possent Divino per aliquid affectionis conjungi; nam si de Divino non sicut de Homine naturali cogitarent, de Divino vel nullas vel enormes ideas haberent, et sic Divinum conspurcarent; inde est, quod per Deum Israëlis intelligatur Dominus quoad Divinum Humanum, et quidem quoad Divinum naturale: quod per Israëlem et Jacobum in sensu supremo intelligatur Dominus quoad Divinum Naturale, per Israëlem quoad Divinum Naturale Internum, et per Jacobum quoad Divi-

num Naturale Externum, videatur n: 4570; et quod illi, qui ab Ecclesia spirituali sunt, salvati fuerint et salventur per Divinum Humanum Domini, n: 2833. 2834: tum quod spiritualis Ecclesiae homo, qui Israël, sit interior naturalis, n: 4286. 4402. Ex his nunc patet, cur Dominus in Verbo dicitur Jehovah Deus Israëlis, et Jehovah Sanctus Israëlis; quisque scire potest, quod Divinum ita nominatum non sit nisi convenienter ad aliquod Sanctum non apparens in sensu literae. Quod Dominus quoad Divinum Naturale intelligatur per Deum Israëlis, patet a pluribus locis in Verbo; manifeste ab his; „Quod Moscheh et Aharon, Nadab et Abihu, et septuaginta seniores Israëlis, *viderent Deum Israëlis*, sub Cujus pedibus quasi opus lapidis Sapphiri, et quasi substantia Coeli quoad munditiem" Exod: XXIV: 9. 10; quod Dominus fuerit, et non Jehovah Qui Pater vocatur, constat a Domini verbis apud Johannem „Deum nemo vidit unquam" I: 18; „neque vocem Ipsius audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis" V: 37. Apud Esaiam „Dabo Tibi thesauros tenebrarum, et occultas opes latebrarum, ut cognoscas quod Ego Jehovah, *Qui vocaverim Te Nomine tuo Deus Israëlis*" XLV: 3. Apud Ezechielem „Super capite Cheruborum quasi aspectus lapidis Sapphiri, similitudo throni; et super similitudine throni, similitudo quasi *aspectus Hominis* super illo superius; et illi aspectus ignis et iridis, et splendoris circumcirca" I: 26. 27. 28; illa dicuntur gloria *Jehovae*, et *Dei Israëlis*, ibid: Cap: I: 28. Cap: VIII: 4. Cap: IX: 3. Cap: X: 19. 20; et quoque ubi agitur de Novo Templo, apud Eundem, Cap: XLIII: 2. Cap: XLIV: 2; praeter in pluribus aliis locis, ut Esai: XVII: 6. Cap: XXI: 10. 17. Cap: XXIV: 15. Cap: XLI: 17. Psalm: XLI: 14. LIX: 6. LXVIII: 9. 36. LXIX: 7: [3] LXXII: 18, et alibi: tum quoque SANCTUS ISRAELIS, Esai. I: 4. Cap: V: 19. Cap: X: 20. Cap: XVII: 7. Cap: XXX: 11. 12. 15. Cap: XLIX: 7. Cap: LX: 9. 14. Ezech: XXXIX: 7. Quod Deus Israëlis et Sanctus Israëlis sit Dominus quoad Divinum Humanum, constat quoque ex eo, quod dicatur Redemptor, Salvator, Factor; REDEMPTOR apud Esaiam „*Redemptor noster Jehovah Zebaoth, Nomen Ipsius Sanctus Israëlis*" XLVII: 4; tum Cap: XLI: 14. Cap: XLIII: 14. Cap: XLVIII: 17. [4] Cap: LIV: 5. SALVATOR, apud Esaiam Cap:

XLIII: 3. FACTOR apud Esaiam Cap: XLV: 11. Ex his etiam patet, quod per Jehovam in Verbo Veteris Testamenti, non alius intelligatur quam Dominus, nam dicitur JEHOVAH DEUS et SANCTUS ISRAELIS, REDEMTOR, SALVATOR, FACTOR: Jehovah Redemptor et Salvator, apud Esaiam „Ut sciant omnis Caro, quod *Ego Jehovah Salvator* tuus, et *Redemptor tuus*, fortis Jacobi" XLIX: 26: apud Eundem „Ut scias quod Ego *Jehovah Salvator tuus*, et *Redemptor tuus*, potens Israëlis" LX: 16. ut et Esai: Cap: XLIII: 14. Cap: XLIV: 6. 24. Cap: LIV: 8. Cap: LXIII: 16. Psalm: XIX: 15. [5] Quod Dominus salvaverit Israëlem, hoc est, illos qui ab Ecclesia spirituali, apud Esaiam „Misericordias Jehovae commemorabo, laudes Jehovae, juxta omne quod retribuit nobis Jehovah, multus bonitate *domui Israëlis*, dixit, *certe populus meus illi*, filii qui non mentiuntur; *ideoque factus est illis in Salvatorem;* in omni angustia illorum, Ipsi angustia; et *Angelus faciërum Ipsius liberavit illos, ob amorem suum*, et indulgentiam suam, *Hic redemit illos*, et *assumsit illos*, et *portavit illos omnibus diebus aeternitatis*" LXIII: 7. 8. 9.

7092. Dimitte populum meum, quod significet quod desisterent ab illis infestandis, constat ex significatione dimittere, cum dicitur ad Pharaonem, per quem repraesentatur falsum quod infestat vera Ecclesiae, quod sit desistere ab infestatione; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637.

7093. Et festum agant Mihi in deserto, quod significet ut ex laeto animo colant Dominum, in obscuro fidei in quo sunt, constat ex significatione festum agere, quod sit cultus ex laeto animo, de qua sequitur; quod sit Dominus, Cui festum agerent, et Qui hic intelligitur per Mihi, seu per Jehovam, videatur mox supra n: 7091; et ex significatione deserti, quod sit obscurum fidei, de qua n: 2708. 7055; quod illi, qui ab Ecclesia spirituali sunt, in obscuro fidei respective sint, videatur n: 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833. 6289. 6500. 6945. Quod per festum agere, significetur cultus ex laeto animo, est quia festum ageretur ad viam trium dierum ab Aegypto, ita in statu non infestationis a falsis, hoc

est, in statu libertatis; qui enim liberatur a falsis, et ab Angustia, in qua tunc est, ex laeto animo agit Deo gratias, ita festum: etiam festa, quae instituta fuerunt apud populum illum, quae fuerunt tria quotannis, dicuntur etiam instituta fuisse in memoriam liberationis a servitute in Aegypto, hoc est, in sensu spirituali, in memoriam liberationis ab infestatione a falsis, per adventum Domini in mundum: ideo etiam mandatum est, ut tunc laetarentur; ut patet apud Mosen, ubi agitur de festo tabernaculorum „ In festo tabernaculorum, accipient in die primo fructum arboris honoris, spathas palmarum, et ramum arboris densae, et salices torrentis, et *laetemini coram Jehovah Deo vestro septem diebus* " Levit: XXIII: 40; per fructum arboris honoris, spathas palmarum, ramum arboris densae, et salices torrentis, significatur gaudium ex bono et vero ab intimo hominis ad externum ejus; bonum amoris, quod est intimum, significatur per fructum arboris honoris, bonum fidei per spathas palmarum, verum scientificum per ramum arboris densae, et verum sensuale, quod est maxime externum, per salices torrentis; quod jussum fuerit ut illa sumerentur, non potuit esse absque causa e mundo spirituali, quae causa nusquam alicui patere potest, nisi ex sensu interno. Quod laetarentur in festo septimanarum, etiam constat apud Mosen „ Facies festum septimanarum Jehovae Deo tuo, *et laeteris coram Jehovah Deo tuo*, tu, et filius tuus, et filia tua, et servus tuus, et ancilla tua, et levita qui in portis tuis " Deut: XVI: 10. 11; [6] etiam per illa verba in sensu interno, significatur laetitia ex bono et vero ab intimo ad externum. Quod in festis esset laetitia, et sic quod festum agere, sit colere ex laeto animo, etiam ab his locis patet; apud Esaiam „ *Cantus erit vobis*, sicut noctis sanctificandi *festum* " XXX: 29. Apud Nahum „ En super montibus pedes *evangelizantis, proclamantis pacem, feriare Jehudah festa tua*, redde vota tua, quia non addet amplius transire per te belial, omnis exscindetur " II: 1. Apud Sachariam „ Jejunia erunt domui Jehudae *in gaudium*, et *in laetitiam*, et *in festa bona;* veritatem modo et pacem amate " VIII: 19. Apud Hoscheam „ Cessare faciam *omne gaudium, festum ejus*, novilunium ejus " II: 11. Apud Amos „ Convertam *festa vestra* in luctum, et omnia cantica vestra in lamentum, " VIII: 10.

Quod festum agere sit cultus ex laeto animo, quod liberati sint a servitute in Aegypto, hoc est, in sensu spirituali, quod liberati sint ab infestatione a falsis, manifestum est ex festo Paschatis, hoc mandatum est ut celebraretur die quotannis cum exibant ex Aegypto, et hoc propter liberationem filiorum Israëlis a servitute, hoc est, propter liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali a falsis, ita a damnatione; et quia Dominus liberavit illos per adventum suum, et illos secum in coelum elevavit, cum resurrexit, ideo hoc quoque Paschate factum est; hoc quoque significatur per Domini verba apud Johannem „Nunc judicium est mundi hujus, nunc princeps mundi hujus ejicietur foras: Ego vero, si exaltatus fuero e terra, omnes traham ad Me Ipsum" XII: 31. 32.

7094. Et dixit Pharao, quod significet cogitationem contrariam, constat ex significatione dicere, quod sit cogitare, de qua n: 3395; quod sit cogitatio contraria ab illis qui infestant, qui repraesentantur per Pharaonem, patet a nunc sequentibus, nam Pharao prorsus non destitit, sed adhuc magis filios Israëlis aggravavit.

7095. Quis Jehovah, cujus vocem audiam, quod significet de Domino, Cujus exhortationi auscultarent, nempe cogitationem contrariam, constat ex significatione vocis, quod hic sit exhortatio, quia sunt illa quae Moscheh et Aharon ad Pharaonem dixerunt, de qua n: 7090; et ex significatione audire, quod sit obedire, de qua n: 2542. 3869. 5017; ita vocem audire, est exhortationi obedire seu auscultare: quod Dominus sit, Cujus exhortationi nollet auscultare, est quia per Jehovam in Verbo non alius quam Dominus intelligitur, videatur supra n: 7091. [7]

7096. Ad dimittendum populum, quod significet ut desistant, constat a significatione dimittere, quod sit desistere, ut supra n: 7092, nempe ab infestandis illis qui ab Ecclesia spirituali, qui hic sunt populus; quod filii Israëlis sint qui ab Ecclesia spirituali, videatur n: 6426.

7097. [8] Non novi Jehovam, quod significet quod Dominum non curent, constat ex significatione non nosse, quod sit non curare, nam qui non curat, is dicit se non nosse; quod per Jehovam intelligatur Dominus, videatur supra n: 7091. [7] Cum

hoc, quod Pharao dicit se non nosse Jehovam, ita se habet; Aegyptii ab Antiquo tempore noverunt Jehovam, ex causa quia etiam in Aegypto fuerat Ecclesia Antiqua, ut manifeste constare potest ex eo, quod apud se Ecclesiae illius Repraesentativa et Significativa habuerint; Hieroglyphica Aegyptiaca non aliud sunt; per illa enim significabantur spiritualia, etiam sciverunt quod actualiter corresponderent; et quia incipiebant adhibere talia in cultu suo sacro, et colere illa, et tandem quoque vertere in magica, et sic associari turbae diabolicae in inferno, idcirco apud se Antiquam Ecclesiam prorsus destruxerunt: inde est, quod per Aegyptios in Verbo significentur Scientifica Ecclesiae perversa, tum falsa quae sunt contra vera Ecclesiae. Cum ita in Aegypto cultus Divinus perversus fuit, tunc quoque non amplius licuit eis colere Jehovam, et demum ne quidem scire quod Jehovah fuerit Deus Ecclesiae Antiquae, et hoc ob causam, ne prophanarent Nomen Jehovae. Quod Nomen Jehovae etiam illo tempore notum fuerit, et hoc antequam iterum Abrahami posteris per Moschen in Monte Chorebo indicatum est, evidenter patet ex eo, quod Bileamus, qui fuit ex Syria, non modo noverit Jehovam, sed etiam adoraverit Ipsum, et quoque sacrificaverit Ipsi, Numer: Cap: XXII. XXIII. XXIV. Ex his nunc sciri potest, quare Pharao dixit, quis Jehovah Cujus vocem audiam, ad dimittendum populum, non novi Jehovam. At quia per Pharaonem repraesentantur illi in infernis qui in falsis sunt, et infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, idcirco dicendum quomodo cum his se habet: qui in Infernis sunt, ac infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, sunt plerique ex talibus, qui dixerunt quod sola fides salvet, et tamen vixerunt vitam fidei contrariam; et quia post mortem corporis vita remanet, ita malum quod cogitarunt, machinati sunt, et fecerunt, idcirco ad defendendum vitae suae mala, vel applicant illa quae dixerunt esse fidei, vel illa prorsus rejiciunt: at ne abutantur veris fidei, deprivantur illis, quibus cum deprivati sunt, falsa, quae prorsus contra vera fidei sunt, arripiunt, et dein per falsa infestant illos qui in veris sunt; hoc illis tunc jucundum vitae est; plures etiam illorum, ut sibi potentiam comparent, magica addiscunt; hoc faciunt illi, qui per varias artes, quas excogitarunt in mundo, proximum fefellerunt, ac ex successu omnia

dein suae prudentiae attribuerunt. Illi qui tales facti sunt, agnoscunt Patrem Creatorem universi, non autem Dominum; de Domino dicunt sicut hic Pharao de Jehovah, quis Jehovah, non novi Jehovam; imo sicut est sphaera universalis coeli plena agnitione et amore Domini, ita est sphaera universalis infernorum plena negatione Domini et odio contra Ipsum; nec sustinent ut nominetur. Infernales illi tales sunt, ut per exhortationes et minas non desistant, tantum enim est jucundum vitae eorum infestare probos, et eos ab agnitione Domini et fide in Ipsum amovere; ipsum illud vitae eorum jucundum augetur per exhortationes ut desistant, inde enim credunt, quod brevi actum sit cum illis quos infestant. Hi nunc sunt, qui per Pharaonem et per Aegyptios in specie intelliguntur.

7098. Et etiam Israëlem non dimittam, quod significet quod nec desistent ab infestando, constat ab illis quae supra n: 7092. 7096, dicta sunt.

7099. Et dixerunt, Deus Hebraeorum occurrit nobis, quod significet quod Ipse Deus Ecclesiae mandaverit, constat ex significatione Hebraeorum, quod sint qui ab Ecclesia, de qua n: 6675. 6684. 6738; et ex significatione occurrere, quod sit mandare, de qua n: 6903.

7100. Eamus quaeso viam trium dierum in deserto, quod significet quod erunt in statu prorsus remoto a falso, tametsi in obscuro fidei, videatur n: 6904, ubi similia verba.

7101. Et sacrificemus Jehovae Deo nostro, quod significet ut colant Dominum, videatur n: 6905, ubi quoque similia verba.

7102. Ne forte incidat in nos peste et gladio, quod significet ad evitandum damnationem mali et falsi, constat ex significatione ne forte incidat, quod sit ne incurrant, nempe in damnationem; ex significatione pestis, quod sit damnatio mali, de qua sequitur; et ex significatione gladii, quod sit vastatio veri, tum punitio falsi, de qua n: 2799, ita quoque damnatio, nam punitio falsi, devastato vero, est damnatio. In Verbo quatuor Genera vastationum et punitionum memorantur, nempe Gladius, Fames, Fera mala, ac Pestis; et per *Gladium* significatur vastatio veri, et punitio falsi; per *Famem* vastatio boni et punitio mali; per *Feram malam* punitio mali ex falso; per

Pestem punitio mali quod non ex falso sed ex malo; et quia significatur punitio, etiam significatur damnatio, nam haec est punitio illorum qui in malo perseverant: de quatuor his Punitionum Generibus ita apud Ezechielem „Quando *quatuor Judicia mea mala*, *Gladium*, et *Famem*, et *Feram malam*, et *Pestem*, misero super Hierosolymam, ad exscindendum ex ea hominem et bestiam" XIV: 21: apud Eundem „Mittam super vos *Famem*, et *Feram malam*, et orbam faciam te, et *Pestis* et sanguis transibit per te, imprimis *Gladium* adducam super te" V: 17. Quod per Pestem significetur punitio mali, et ejus damnatio, patet a sequentibus his locis; apud Ezechielem „Qui in vastitatibus *Gladio morientur*, et qui super faciebus agri, *ferae* dabo illum ad devorandum illum, et qui in munitionibus et cavernis, *Peste morientur*" XXXIII: 27; in vastitatibus gladio mori, pro esse in vastatione veri et inde in damnatione falsi; qui super faciebus agri ferae dari ad devorandum, pro damnatione illorum qui in malo ex falso sunt; qui in munitionibus et cavernis peste mori pro damnatione mali quod per falsum se munit. Apud Eundem „*Gladius foris*, et *Pestis* atque *Fames intus;* qui in agro *Gladio morietur*, qui vero in urbe, illum *Fames* et *Pestis* comedent" VII: 15, Gladius pro vastatione veri et damnatione falsi; fames et pestis pro vastatione boni et damnatione mali; gladius dicitur foris, ac fames et pestis intus, quia vastatio veri est extra, vastatio autem boni intra; at cum vivitur secundum falsum, damnatio significatur per qui in agro gladio morietur, et cum vivitur in malo quod defenditur per falsum, damnatio significatur per qui in urbe illum fames et pestis comedent. In Levitico „*Adducam super vos gladium* ulciscentem ultionem foederis; ubi si congregemini in urbes vestras, *mittam Pestem in medium vestri*, et tradam vos in manum hostis; dum fracturus sum vobis baculum panis" XXVI: 25. 26, hic similiter Gladius pro vastatione veri et damnatione falsi; pestis pro damnatione mali; vastatio boni, quae significatur per famem, describitur per quod fracturus sit illis baculum panis; per urbes in quas congregarentur, pariter ut supra significantur falsa per quae defendunt mala, quod urbes sint vera, ita in opposito sensu falsa, videatur n: 402. 2268. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493. Apud Ezechielem „Ideo quod sanctuarium meum

polluisti [9] omnibus abominationibus tuis, tertia tui pars *Peste morientur*, et [*fame*] consumentur in medio tui; deinde tertia *Gladio cadent* circa te; tertiam tandem in omnem ventum dispergam, ita ut *Gladium evaginem* post eos » V: 12, fames pro damnatione mali, gladius pro damnatione falsi; dispergere in omnem ventum, et gladium evaginare post illos, pro dissipare vera, et falsa arripere. Apud Jeremiam « Si obtulerint holocaustum aut mincham, Ego non approbans ea, sed *Gladio, Fame,* et *Peste*, Ego *consumam eos* » XIV: 12. Apud Eundem « Percutiam habitatores urbis hujus, et hominem et bestiam, *Peste magna morientur;* postea dabo Zedekiam regem Jehudae, et servos ejus, et populum, et residuos in urbe hac *a Peste*, et *a Gladio*, et a *Fame*, in manum Nebuchadnezaris; qui manserit in urbe hac, morietur *Gladio*, et *Fame*, et *Peste;* qui vero exiverit, et desciverit [10] ad Chaldaeos obsidentes vos, vivet, et fiet illi anima ejus in spolium » XXI: 6. 7. 9. Apud Eundem « Mittam in eos *Gladium*, *Famem*, et *Pestem*, donec consumuntur a super terra » XXIV: 10, ibi quoque per Gladium significatur vastatio veri, per Famem vastatio boni, per Pestem damnatio: praeter per Gladium, Famem, et Pestem in sequentibus locis, Jerem: XXVII: 8. [11] Cap: XXIX: 17. 18. Cap: XXXII: 24. 36. Cap: XXXIV: 17. Cap: XXXVIII: 2. Cap: XLII: 17. 22. Cap: XLIV: 13. Ezech: XII: 16. Quia tria illa ordine suo sequuntur, idcirco illa tria proposita fuerunt Davidi a Gade Propheta, nempe « Si venirent septem anni *Famis;* si tribus mensibus fugeret coram hostibus; et si tres dies *Pestis* in terra » II Sam: XXIV: 13, fugere coram hostibus pro Gladio. Apud Amos « *Misi in vos Pestem* in via Aegypti, occidi *Gladio* juvenes vestros, cum captivitate equorum vestrorum » IV: 10; Pestis in via Aegypti pro vastatione boni per falsa, quae sunt via Aegypti; occidi Gladio juvenes cum captivitate equorum, pro vastatione veri, per juvenes significantur vera, et per equos intellectualia, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6534. Apud Ezechielem « *Pestis* et *Sanguis* transibit per te » V: 17. Apud Eundem « Mittam in eam *Pestem* et *Sanguinem* in plateis ejus » XXVIII: 23, ibi Pestis pro adulterato bono, et sanguis pro falsificato vero, quod sanguis sit falsificatum verum, videatur n: 4735. 6978. [12] Apud Davidem « Non timebis tibi a pa-

vore noctis, a telo volat interdiu, « Peste quae in caligine serpit, a morte vastat in meridie » Psalm: XCI: 5. 6, pavor noctis pro falso quod in occulto est; telum volat interdiu, pro falso quod in aperto; Pestis quae in caligine serpit, pro malo quod in occulto; mors vastat in meridie pro malo quod in aperto; quod pestis sit malum et damnatio mali, patet ex eo quod dicitur mors, quae distinguitur ibi solum a peste, per quod dicatur de morte quod vastet in meridie, et de peste quod in caligine serpat. Apud Eundem « Direxit viam irae suae, non prohibuit a morte animam illorum, et vitam illorum *Pesti* conclusit » Psalm: LXXVIII: 50, ibi de Aegyptiis; Pestis pro omni genere mali, et ejus damnatione.

7103. Et dixit ad illos rex Aegypti, quod significet responsum ab illis qui in falsis, constat ex significatione dicere, cum a Pharaone ad Moschen et Aharonem, quod sit cogitatio contraria, ut supra n: 7094, [13] ita cogitatio quae responsi; et ex repraesentatione Pharaonis seu regis Aegypti, quod sit scientificum falsum, de qua n: 6651. 6679. 6683. 6692, ita illi qui in falsis.

7104. Quare Mosche et Aharon abstrahitis populum ab operibus suis, quod significet quod illorum Divina Lex et Doctrina non eximent illos a gravaminibus, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Dominus quoad Divinam Legem, de qua n: 6723. [14] 6752; ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Doctrinam inde, de qua n: 6998. 7009; ex significatione abstrahere, quod sit eximere; et ex significatione operum, quod sint gravamina, nam opera erant labores, et quoque onera, ut sequitur, ita gravamina ex pugnis, quae per opera et onera in sensu interno significantur.

7105. Ite ad onera vestra, quod significet quod vivent in pugnis, constat ex significatione ire, quod sit vivere, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5605; [15] et ex significatione onerum, quod sint infestationes a falsis, de qua n. 6757, ita pugnae contra illa.

7106. Vers: 5. 6. 7. 8. 9. *Et dixit Pharao, ecce multi nunc populus terrae, et cessare fecistis illos ab oneribus illorum. Et praecepit Pharao die illo, exactoribus in populo, et moderatoribus ejus, dicendo. Non addetis dare paleam populo ad laterificandum lateres, sicut heri nudius tertius, illi*

ibunt et colligant sibi paleam. Et demensum laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis super illos, non detrahetis ab illo, quia remissi illi, propterea illi clamant, dicendo, eamus, sacrificemus Deo nostro. Aggravetur servitium super viros, et faciant illud, et ne respiciant ad verba mendacii. Et dixit Pharao, significat voluntatem illorum qui infestant vera Ecclesiae: ecce multi nunc populus terrae, significat multitudinem illorum qui ab Ecclesia spirituali: et cessare fecistis illos ab oneribus illorum, significat quod non satis infestaverint: et praecepit Pharao die illo, significat cupiditatem infestandi vera Ecclesiae dum in illo statu: exactoribus in populo et moderatoribus ejus, dicendo, significat illos qui proxime infestant, et qui proxime recipiunt: non addetis dare paleam populo, significat scientifica infima, quae omnium communissima: ad laterificandum lateres, significat ad fictitia et falsa, quae injicientur: sicut heri nudius tertius, significat non ut in statu priori: illi ibunt et colligant sibi paleam, significat ut scientifica illa infima sibi ipsis comparent: et demensum laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis super illos, significat quod fictitia et falsa copia, qua prius, injicienda: non detrahetis ab illo, significat absque diminutione: quia remissi illi, significat quia non satis oppugnati: propterea illi clamant, dicendo, eamus sacrificemus Deo nostro, significat quod inde illis tanta cogitatio de tali cultu: aggravetur servitium super viros, significat quod augenda sit impugnatio: et faciant illud, significat ut sit effectus: et ne respiciant [16] ad verba mendacii, significat ne se vertant ad vera.

7107. Et dixit Pharao, quod significet voluntatem illorum qui infestant vera Ecclesiae, constat ex significatione dicere, quod sit voluntas, de qua sequitur; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant vera Ecclesiae, de qua n: 6651. 6679. [17] 6688, ita illos qui ab Ecclesia spirituali sunt, nam illi dicuntur in veris Ecclesiae esse; quod dicere significet velle seu voluntatem, est quia involvit illa quae sequuntur, nam cum quis vult aliquid, edicit illud: quia *dicit* involvit illa quae sequuntur, inde varia significat, sicut mandatum, n: 7036; exhortationem, n: 5012. 7033. 7090; communicationem, n: 3060. 4131. 6228; cogitationem, n: 7094; proprie perce-

ptionem, n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2862. 3509. 5687. [18]

7108. Ecce multi nunc populus terrae, quod significet multitudinem illorum qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione populi terrae, quod sint illi qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 2928; populus enim significat illos qui in veris fidei, n: 1259. 1260. 3581, et terra significat Ecclesiam, de qua n: 662. 1066. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355. 4447. 4535. 4577.

7109. Et cessare fecistis illos ab oneribus suis, quod significet quod non satis infestaverint, constat ex significatione onerum, quod sint infestationes a falsis, et inde pugnae, de qua n: 6757. 7104. 7105; inde cessare facere ab oneribus, est quod non satis infestaverint.

7110. Et praecepit Pharao die illo, quod significet cupiditatem infestandi vera Ecclesiae dum in illo statu, constat a significatione praecipere, quod sit mandatum, et quia mandato malorum inest cupiditas malum faciendi, inde enim mandatum ab illis venit, idcirco per praecepit etiam significatur cupiditas; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant vera Ecclesiae, de qua n: 6651. 6679. 6683; et ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. [19] 3462. 3785. 4850.

7111. Exactoribus in populo, et moderatoribus ejus, dicendo, quod significet illos qui proxime infestant, et qui proxime recipiunt, constat ex significatione exactorum, quod sint qui ad serviendum adigunt, de qua n: 6852; et quia hoc fit per infestationes, etiam per exactores significantur illi qui infestant, sed qui proxime infestant, de quibus infra; et ex significatione moderatorum, quod sint qui proxime recipiunt; erant enim moderatores a filiis Israëlis, at exactores ab Aegyptiis, ut patet a sequentibus; ita in sensu interno sunt moderatores illi qui proxime recipiunt, et exactores qui proxime infestant: quinam illi sunt, sciri potest ab illis in altera vita qui infestant ac injiciunt falsa et mala, et qui recipiunt illa et communicant; qui infestant et injiciunt falsa et mala, sunt inferna, sed ut efficere possint, emittunt a se emissarios, per quos agunt; apparent illi non procul ab illis qui infestantur; hoc fit ideo, ut cogitationes

ac intentiones plurium concentrentur, alioquin dissiparentur; emissarii illi apparent in suis certis locis in mundo spirituum, exque ipsis locis, ubi apparent, cognosci potest ex quo inferno sunt; quidam apparent supra caput ad variam altitudinem, et ad variam obliquitatem; quidam juxta caput ad dextrum sive ad sinistrum, etiam post illud; quidam infra caput varie ad corpus, in planis a capite usque ad plantas pedis; illi influunt cum talibus quae ab inferno ejiciuntur, et quae influunt, spiritus seu homo non aliter sentit, et inde non aliter scit, quam quod in ipso sint, hoc est, quod ipse cogitet illa ac intendat: emissarii illi vocantur subjecta, de quibus videantur quae ab experientia prius n: 4403. 5856. 5983 ad 5989, ostensa sunt: hi quia proxime infestant, significantur per exactores: qui autem ab illis recipiunt et communicant, sunt moderatores, ac sunt spiritus intermedii; Moderatores enim, ut supra dictum, erant ex filiis Israëlis, sed exactores ab Aegyptiis. Moderatores dicebantur apud populum Israëliticum et Judaicum, qui dicerent quid agerent, et qui praeciperent; quapropter cum Judicibus et Senioribus etiam sedebant in portis, et loquebantur ad populum quae judicabantur, tum quoque quae a Duce mandabantur; ut constare potest a sequentibus his locis; apud Moschen „Judices et *Moderatores* dabis in omnibus portis tuis juxta tribus tuas, qui judicabunt populum judicio justitiae" [Deut:] XVI: 18. Apud Eundem „Quando exibunt ad bellum, loquetur sacerdos ad populum, et admonebit ne timerent; postea *Moderatores dicent*, quod qui aedificavit domum, reverteretur, et quoque timidi" [Deut:] XX: 5. 8. 9. Apud Joschuam „Joschua praecepit *Moderatoribus ut dicerent ad populum*, ut pararent viaticum, antequam transirent Jordanem" I: 10. 11. Apud Eundem „A fine trium dierum factum est, cum transirent *Moderatores* per medium castrorum, et *praeciperent*, ut cum viderent arcam foederis Jehovae, etiam proficiscerentur" III: 2. 3. Quod Moderatores fuerint Praefecti populi distincti a Principibus illius, videatur Deut: I: 15; quod a Senioribus, Deut: XXXI: 28; et quoque a Judicibus, Josch: VIII: 33.

7112. Non addetis dare paleam populo, quod significet scientifica infima, et omnium communissima, constat ex significatione paleae seu straminis, quod sint vera scientifica, de qua

n: 3114, et quidem scientifica infima et omnium communissima, nam cibus in spirituali sensu infimus, est stramen seu palea, quia est bestiarum. Scientifica infima dicuntur, quae fallaciis sensuum plena sunt, quibus mali abutuntur ad pervertendum bona et vera, ac ita ad patrocinandum malis et falsis, nam illa scientifica propter fallacias verti possunt in favorem principiorum falsi et cupiditatum mali; talia etiam sunt omnium communissima, quae nisi veris minus communibus et particularibus implentur, inservire falsis et malis possunt, sed sicut implentur veris, ita minus inserviunt. Talia sunt, per quae illi qui Solam fidem in mundo confessi sunt, et tamen vitam mali vixerunt, in altera vita probos infestant; at quia illa ab angelis discutiuntur, dicitur nunc quod non adderent dare paleam ad laterificandum lateres, hoc est, quod non adderent illa ad fictitia et falsa, quae injicientur. Hic sensus internus horum Verborum est, qui quidem remotus apparet a sensu literae; sed sciendum, quod nihil sit in mundo Naturali quod non correspondet rei alicui in mundo spirituali; et Angeli apud hominem omnia spiritualiter intelligunt quae homo naturaliter; illi non sciunt quid palea, nec quid lateres; talia illis nota fuerunt cum erant in mundo, sed oblivioni data cum venerunt in coelum, quia induerunt ibi spiritualia; inde est, cum angeli appercipiunt ideas talium apud hominem, vertant illa in correspondentia spiritualia. Quod palea seu gramen sit scientificum infimum, et lateres sint fictitia et falsa, ex pluribus constare potest; herbacea enim non aliud sunt, ut et straminea; semina autem, hordea, tritica, et similia, sunt vera et bona interiora; et lapides non facti sunt vera.

7113. Ad laterificandum lateres, quod significet ad fictitia et falsa quae injicientur, constat ex significatione laterificare lateres, quod sit fingere falsa, de qua n: 1296. 6669. In sensu literae historico est, quod Filii Israëlis laterificarent lateres, et sic quasi illi fingerent falsa; sed in sensu interno significatur quod infernales, qui in falsis, injicerent illa; quae quia, ut prius dictum, apparent apud illos qui recipiunt, est sensus literae secundum apparentiam, qui tamen explicatur per sensum internum; quod talia permulta in sensu literae sint, videatur n: 5094. 6400. 6948.

7114. Sicut heri nudius tertius, quod significet non ut in

statu priori, constat ex significatione heri nudius tertius, quod sit praeteritum, de qua n: 6983; et quia omnia tempora significant status, n: 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 4814. 4882. 4901. 4916, ita heri nudius tertius significat statum priorem.

7115. Illi ibunt, et colligant sibi paleam, quod significet ut scientifica illa infima sibi ipsis comparent, constat ex significatione colligere, quod sit comparare; et ex significatione paleae, quod sint scientifica infima, de qua mox supra n: 7112.

7116. Et demensum laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis super illos, quod significet quod fictitia et falsa copia, qua in statu priori, injicienda, constat ex significatione demensi, quod sit copia, hic copia eadem; ex significatione laterum, quod sint fictitia et falsa, de qua mox supra n: 7113; ex significatione heri nudius tertius, quod sit status prior, de qua etiam mox supra n: 7114; et ex significatione ponere super illos, quod sit injicere, quia praedicatur de fictitiis et falsis: ex his patet, quod per demensum laterum, quod illi facientes heri nudius tertius, ponetis super illos, significetur quod fictitia et falsa copia, qua in statu priori, injicienda.

7117. Non detrahetis ab illo, quod significet absque diminutione, constat absque explicatione.

7118. Quia remissi illi, quod significet quia non satis oppugnati, constat ex significatione esse remissos, quod sit non satis infestatos esse a falsis, ita non satis oppugnatos. Quomodo hoc se habet, etiam ab illis qui infestantur a falsis in altera vita sciri potest; qui infestant, quantum possunt, inhibent, ne probi, quos infestant, cogitent de Domino; ut primum aliquid cogitationis aperte de Domino incidit, illico auferunt, quod dextre facere sciunt: sed quia cogitatio de Domino, apud illos qui infestantur, usque universalis est, ita interior quam ut pateat, nam per coelum influit, ideo ut primum non infestantur, in cogitationem de Domino veniunt; quod enim e coelo influit, et universaliter regnat, hoc se revelat in omni libero: ex his patet, quis horum verborum, nempe „quia remissi illi, propterea illi clamant, dicendo, eamus, sacrificemus Deo nostro," sensus internus est.

7119. Propterea illi clamant, dicendo, eamus sacrificemus Deo nostro, quod significet quod inde illis tanta cogitatio

de tali cultu, constat ex significatione clamare, quod hic sit cogitatio, per dicere enim et loqui significatur cogitatio, n: 2271. 2287. 7094, ideo etiam per clamare, sed per clamare cogitatio fortis et cum plena intentione faciendi, inde dicitur tanta cogitatio; ex significatione sacrificare Deo suo, quod sit cultus Domini, de qua n: 6905. 7101; sed quia Pharao dixit, quod non nosset Jehovam, n: 7095. 7097, et quia Aegyptii aversati sunt sacrificia, n: 1343, tum quia Moscheh dixit, quod abirent viam trium dierum in desertum, n: 6904. 7100, ideo dicitur talis cultus.

7120. Aggravetur servitium super viros, quod significet quod augenda sit impugnatio, constat ex significatione aggravari, quod sit augeri; ex significatione servitii, cum dicitur ab illis qui per falsa infestant, quod sit intentio subjugationis, de qua n: 6666. 6670. 6671, ita impugnatio, nam per impugnationem subjugare intendunt; et ex significatione virorum, quod sint qui ab Ecclesia spirituali; sunt duae voces in Lingua originali, quae significant *Hominem*, una est Adam, et altera Enosch; per hominem qui vocatur Adam intelligitur homo Ecclesiae coelestis; at per hominem qui vocatur Enosch intelligitur homo Ecclesiae spiritualis; hic *Viri* exprimuntur per Enosch, quia agitur de illis qui ab Ecclesia spirituali.

7121. Et faciant illud, quod significet ut sit effectus, constat absque explicatione.

7122. Et ne respiciant ad verba mendacii, quod significet ne se vertant ad vera, constat ex significatione respicere, quod sit se vertere; et ex significatione verborum mendacii, cum dicitur ab illis qui [20] in falsis sunt, quod sint vera; nam qui in falsis sunt, vera vocant falsa, ita verba mendacii, et falsa vocant vera, sunt enim in opposito. In his Versibus in sensu interno nunc descripta est infestatio proborum in altera vita a falsis, et quoque expositus est modus quo infestantur: quod infestatio illa permittatur, est ob finem, ut falsa removeantur, et vera insinuentur, quod nequaquam fieri potest absque infestatione; adhaeret enim homini, et inest ejus memoriis, post mortem, omne cogitationis ejus in mundo, omne intentionis, omne voluntatis, omne loquelae, et omne actionis ejus, nam nihil oblitteratur; sed quod haec memoriis ejus, imprimis memoriae in-

teriori, quae proprie est memoria ejus spiritus, impressa sint, videatur n: 2469. 2470. 2474. 2475; et quia ita est, non potest aliter, quam quod foeda et spurca, et quoque mala et falsa, ex vita in mundo, adhaereant, et faciant, ut vera, quae quoque homo addidicit, et bona quae imbuit, abscondantur; nam vera et bona inter talia non prodire possunt; quapropter antequam vera et bona possunt apparere, et sic is associari illis qui in coelo, necessum est ut mala et falsa illa revelentur, ut videat illa, et cognoscat illa, et sic discat quid verum, et quid bonum: hoc nequaquam fieri potest absque pugna cum malis et falsis apud se; quae pugna fit actualiter, spiritus mali excitant falsa et mala, et Angeli excusant si finis fuerit bonus, ac insinuant vera; hoc percipitur sicut foret in ipso, sicut etiam tentatio apud hominem, quae non aliter sentitur quam quod sit in illo, cum tamen est pugna Angelorum cum spiritibus malis extra illum, de qua re videatur n: 3927. 4249. 4307. 5036. 6657: quod ita se res habeat, ex multa experientia pro certo scire datum est. Haec dicta sunt, ut sciatur, cur infestatio a falsis fit illis qui ab Ecclesia spirituali, de qua infestatione in his versibus in sensu interno actum est, et quoque in sequentibus agitur.

7123. Vers: 10. 11. 12. 13. *Et exiverunt exactores populi, et moderatores ejus, et dixerunt ad populum, dicendo, ita dixit Pharao, nequaquam do vobis paleam. Vos ite, sumite vobis paleam, ex quo inveneritis, quia nihil detrahetur e servitio vestro quicquam. Et dispersit se populus in omnem terram Aegypti ad colligendum stipulam ad paleam. Et exactores urgentes, dicendo, absolvite opera vestra, verbum diei in die ejus, quemadmodum in esse palea.* Et exiverunt exactores populi et moderatores ejus, significat emissionem et praesentiam illorum qui proxime infestant, et qui proxime recipiunt: et dixerunt ad populum, dicendo, significat perceptionem: ita dixit Pharao, significat de infestationibus: nequaquam do vobis paleam, significat quod non amplius inde scientifica communissima: vos ite, sumite vobis paleam, ex quo inveneritis, significat quod sibi illa compararent aliunde, ubi possent: quia nihil detrahetur de servitio vestro quicquam, significat injectiones falsorum absque diminutione: et dispersit se populus in omnem terram Aegypti, significant quod diffunderent mentem naturalem

undequaque: ad colligendum stipulam ad paleam, significat ad inveniendum aliquod verum scientificum. et exactores urgentes, significat proxime infestantes quod instarent: dicendo, absolvite opera vestra verbum diei in die suo, significat ut servirent falsis ita dictis in quolibet statu: quemadmodum in esse palea, significat sicut suis veris ita dictis.

7124. Et exiverunt exactores populi et moderatores ejus, quod significet emissionem illorum qui proxime infestant, et qui proxime recipiunt, constat ex significatione exire, quod sit emissio, quia illi qui per exactores significantur, emittuntur, ut inserviant pro medio communicandi, ut constare potest ab illis, quae supra n: 7111, dicta sunt: quod exire etiam sit se sistere praesentem coram alio in forma ei accommodata, videatur n: 5137, [21] ita quoque est praesentia; ex significatione exactorum, quod sint qui proxime infestant; et ex significatione moderatorum, quod sint qui infestationes proxime recipiunt et communicant, de quibus n: 7111.

7125. Et dixerunt ad populum, dicendo, quod significet perceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2862. 3509. 5687. [18]

7126. Ita dixit Pharao, quod significet de infestationibus, constat ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant illos qui ab Ecclesia spirituali, de qua prius aliquoties, ita est infestatio.

7127. Nequaquam do vobis paleam, quod significet quod non amplius inde scientifica communissima, constat ex significatione nequaquam dare, quod sit non amplius subministrare; et ex significatione paleae, quod sint scientifica omnium communissima, de qua n: 7112. Quomodo haec se habent, supra dictum est; ulterius autem dicendum, quod illi imprimis in altera vita objiciant paleam, hoc est, scientifica omnium communissima, probis quos infestant, qui ab Ecclesia fuerunt, et sibi persuaserunt Solam fidem salvare, sed usque non vixerunt vitam fidei, sed vitam mali; illi tales sunt ibi, quales fuerunt in mundo, confirmantia sciunt pro sola fide, per quam dicunt salvari hominem, utcunque vixerat; sed confirmantia illa non aliud sunt quam ratiocinia cum propositione data concurrentia; nam quodlibet,

etiam maxime falsum, per ratiocinia confirmari potest, et quoque per artes eloquendi et concludendi sisti simplicibus sicut verum; ad hoc adhibent imprimis talia, quae sunt omnium communissima ex Verbo, quae absque sensu interno Verbi ad favorem cujuscunque opinionis trahi queunt: talia sunt quae objiciunt, et per quae infestant illos qui ab Ecclesia spirituali; sed usque non aliud sunt quam palea seu stramen ad faciendum lateres; nam ipsissimum essentiale excludunt, nempe charitatem; dicunt quidem, quod charitatis opera sint fructus fidei, sed usque illa nihili faciunt, et persuadent quod salvetur homo per solam fidem, qualiscunque vita fuerit, etiam in ultima vitae hora, ita per fidem absque suis fructibus, sic absque vita fidei et charitatis: quamdiu talia objiciuntur probis in altera vita, argumenta pugnae habent, et se defendere possunt, nam vident quod ratiocinia fallacia sint, cum essentiale, quod est charitas, ita excluditur, et quoque cum vident, quod vitam non curent; haec vident ex [21] omnibus et singulis in altera vita, ut in clara die: talia nunc sunt, quae intelliguntur per scientifica infima et omnium communissima, et significantur per paleam. Qui sibi persuaserunt, quod sola fides salvet, et tamen vixerunt vitam mali, sunt in inferno satis profunde versus dextrum paulo antrorsum; et inde audivi illos ratiociniis infestare probos; sed probi a Domino per angelos ducti, illa ut vana rejecerunt, et quoque detexerunt fallacias, quae inessent confirmantibus, et argumentis ex communibus Verbi.

7128. Vos ite, sumite vobis paleam ex quo inveneritis, quod significet quod sibi illa comparent aliunde ubi possent, constat ex significatione sumere ex quo invenirent, quod sit sibi comparare aliunde ubi possent; et ex significatione paleae, quod sint scientifica infima et omnium communissima, de qua n: 7112, et mox supra n: 7127.

7129. Quia nihil detrahetur de servitio vestro quicquam, quod significet injectiones falsorum absque diminutione, constat ex significatione nihil quicquam detrahi, quod sit absque diminutione; et ex significatione servitii, quod sit impugnatio a falsis, de qua supra n: 7120, ita quoque infestatio.

7130. Et dispersit se populus in omnem terram Aegypti, quod significet quod diffunderent mentem naturalem undequa-

que, constat ex significatione dispergere se, quod sit diffundere; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. Sunt apud hominem binae mentes, una est mens naturalis, et altera est mens rationalis; mens naturalis est mens hominis externi, mens autem rationalis est mens hominis interni; quae mentis naturalis sunt, vocantur scientifica, quae autem mentis rationalis sunt, vocantur rationes intellectuales; distinguuntur quoque per id, quod illa quae mentis naturalis sunt, quoad plurimam partem sint in luce mundi, quae lux vocatur lumen naturae; sed quae mentis rationalis sunt, quod sint in luce coeli, quae lux est lux spiritualis.

7131. Ad colligendum stipulam ad paleam, quod significet ad inveniendum aliquod verum scientificum, constat ex significatione stipulae ad paleam, quod sit verum scientificum; stipula enim est tale verum, quod accommodatum est scientifico, quod per paleam significatur; quod stipula sit tale verum, est quia est calamus, in cujus apice est semen, et per semina in Verbo significantur vera et bona; ita per calamum, qui sub illis, significatur vas [23] commune veri, sic verum scientificum; nam scientifica fidei et charitatis, quidem sunt vera, sed communia, sic vasa recipientia verorum particularium et singularium; quod etiam constare potest unicuique; ut pro exemplo Verum scientificum est, quod Charitas erga proximum sit essentiale Ecclesiae; tum quod fides non dari queat, nisi ubi charitas; ut et quod verum et bonum conjungi queant, non autem verum et malum, nec bonum et falsum; praeter plura similia, quae sunt vera scientifica; quae quod locupletari queant innumerabilibus, constare potest ex eo, quod de illis volumina possint conscribi; et usque vera singularia, quae sunt interiora fidei, nusquam possunt describi, nam illa solum possunt videri in luce coeli, et non cadunt in voces naturales; se habent vera illa, sicut charitas, quae est affectio spiritualis, quae quoad maximam partem vocibus exprimi non potest, modo communissima ejus, nempe quae naturalem habitum induunt, et quae comparari possunt talibus quae in mundo: haec dicta sunt, ut sciatur quid scientifica communia.

7132. Et exactores urgentes, quod significet proxime in-

festantes quod instarent, constat ex significatione exactorum, quod sint qui proxime infestant, de qua n: 7111; et ex significatione urgere, quod sit instare.

7133. Dicendo, absolvite opera vestra, verbum diei in die suo, quod significet ut servirent falsis ita dictis in quolibet statu, constat ex significatione absolvere opera vestra, quod sit servire falsis; nam per laterificare lateres significantur fictitia et falsa quae injiciuntur, videatur n: 7113, et quia haec sunt opera, quae absolverent, significatur ut servirent illis: dicitur falsis ita dictis, quia mali, quae loquuntur, non pro falsis agnoscunt falsa, sed pro veris; et ex significatione Verbi diei in die suo, quod sit in quolibet statu, quod dies sit status, videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850.

7134. Quemadmodum in esse palea, quod significet sicut suis veris ita dictis, constat ex significatione paleae, quod sit scientificum commune, quod vas [23] veri, de qua n: 7112. 7131: dicitur veris ita dictis, ex causa quia mali haec dicunt, qui pro veris non agnoscunt vera.

7135. Vers: 14. 15. 16. 17. 18. *Et percussi sunt moderatores filiorum Israëlis quos posuerunt super illos exactores Pharaonis, dicendo, quare non absolvitis statutum vestrum, ad laterificandum sicut heri nudius tertius, etiam heri, etiam hodie. Et venerunt moderatores filiorum Israëlis, et clamaverunt ad Pharaonem, dicendo, quare facis sic servis tuis. Palea nulla datur servis tuis, et lateres, dicunt nobis, facite, et ecce servi tui percutiuntur; et peccavit populus tuus. Et dixit, remissi vos, remissi, propterea vos dicitis, eamus, sacrificemus Jehovae. Et nunc ite, servite, et palea non dabitur vobis; et demensum laterum dabitis.* Et percussi sunt moderatores filiorum Israëlis, significat quod illi, qui proxime infestationes receperunt et communicarunt, ex injectis falsis laesi sint: quos posuerunt super illos exactores Pharaonis, significat illos qui ab infestatoribus injecti sunt: dicendo, quare non absolvitis statutum vestrum ad laterificandum, significat quod non, sicut injunctum est, recipiant et communicent injectiones falsorum: sicut heri nudius tertius, significat ut in statu priori: etiam heri etiam hodie, significat statum inde futurum: et venerunt moderatores filiorum Israëlis, significat illos qui proxime receperunt

et communicarunt: et clamaverunt ad Pharaonem, significat indignationem contestatam coram illis qui infestabant: dicendo, quare sic facis servis tuis, significat quod sic officio injuncto non possent fungi: palea nulla datur servis tuis, significat quod scientifica continentia veri non amplius subministrentur: et lateres, dicunt nobis, facite, significat quod injecta falsa usque sustinebunt: et ecce servi tui percutiuntur, significat quod sic falsa laedant; et peccavit populus tuus, significat quod sic illis reatus quod malum fecerint: et dixit, significat responsum: remissi vos, remissi, significat quod non satis impugnati fuerint: propterea vos dicitis, eamus, sacrificemus Jehovae, significat quod inde cogitatio de tali cultu: et nunc ite servite, significat infestationis continuum: et palea non dabitur vobis, significat absque scientificis talibus: et demensum laterum dabitis, significat falsa quae copia injicienda.

7136. Et percussi sunt moderatores filiorum Israëlis, quod significet quod illi qui proxime infestationes receperunt et communicarunt, ex injectis falsis laesi sint, constat ex significatione percuti, quod, quia ab exactoribus, per quos significantur infestatores, sit laedi a falsis, nam percuti in spirituali sensu non est percuti, sed quoad verum et bonum, hoc est, quoad illa quae sunt vitae spiritualis, laedi; sicut mori in spirituali sensu non est mori, sed deprivari vero et bono, ac in falso et malo esse, et ideo damnari; et ex significatione moderatorum, quod sint qui proxime infestationes recipiunt et communicant, de qua n: 7111; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637, cum quibus communicarunt illi qui per Moderatores significantur.

7137. Quos posuerunt super illos exactores Pharaonis, quod significet illos qui ab infestatoribus injecti sunt, constat ex significatione ponere super illos, quod sit injici, quia fit per injectionem, de qua sequitur; et ex significatione exactorum, quod sint qui infestant, de qua n: 7111. Quomodo hoc se habet, non sciri potest nisi ab experientia ex talibus in altera vita: dictum est supra, quod per exactores significentur qui proxime infestant, et per moderatores [qui] proxime recipiunt et communicant, videatur n: 7111; illi qui proxime recipiunt et communicant sunt spiritus simplices probi, qui pro tali usu imprimis in-

serviunt; hi ab infestatoribus, per artes in altera vita solum notas, injiciuntur ad societatem, cum qua communicationem sibi parant, et hoc fit ab illis qui infestant, et significantur per exactores; ita habent inferna communicationem a sua parte, et illi qui infestantur communicationem a sua: quod res ita se habeat, centies si non millies vidi, et quoque expertus sum. Ex his patet, quod non sciri [24] possit, quid in sensu interno significatur per haec verba, nisi ab experientia de talibus in altera vita.

7138. Dicendo, quare non absolvitis statutum vestrum ad laterificandum, quod significet quod non, sicut injunctum est, recipiant et communicent injectiones falsorum, constat ex significatione moderatorum, ad quos haec dicuntur, quod sint qui proxime recipiunt et communicant, de qua n: 7111; ex significatione absolvere statutum, quod sit id facere sicut injunctum est; et ex significatione laterificare, quod sit, fictitia et falsa recipere, de qua n: 7113.

7139. Sicut heri nudius tertius, quod significet ut in statu priori, constat ex significatione heri nudius tertius, quod sit status prior, de qua n: 6983. 7114.

7140. Etiam heri etiam hodie, quod significet statum inde futurum, constat ex significatione heri, quod sit status prior, ut mox supra; et ex significatione hodie, quod sit perpetuum, de qua n: 2838. 3998. 4304. 6165, proinde perennaturum, et sic futurum ut prius.

7141. Et venerunt moderatores filiorum Israëlis, quod significet illos qui proxime receperunt et communicarunt, constat ex significatione moderatorum filiorum Israëlis, quod sint qui infestationes proxime recipiunt et communicant, de qua mox supra n: 7136.

7142. Et clamaverunt ad Pharaonem, quod significet indignationem contestatam coram illis qui infestabant, constat ex significatione clamare, quod hic sit indignationem contestari, nempe quod percussi sint, hoc est, ex injectis falsis laesi, et quod palea non daretur ad laterificandum, hoc est, quod modo fictitia et falsa reciperent et injicerent; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7126.

7143. Dicendo, quare facis sic servis tuis, quod significet quod sic officio injuncto non possent fungi, constat ex significatione servi, quod sit qui ministrat et officio fungitur; is quia inservit, vocatur servus, ut passim in Verbo; quod servus dicatur qui obedit, videatur n: 1713; et quod servire sit studium, n: 3824. 3846; et quia nunc sequentia involvunt, quod servitium illud sustinere non possent, patet, quod per quare facis sic servis tuis, significetur quod sic officio injuncto fungi non possent.

7144. Palea nulla datur servis tuis, quod significet quod scientifica continentia veri non amplius subministrentur, constat ex significatione paleae, quod sint scientifica omnium communissima, de qua n: 7112, quae quia sunt instar vasorum, quae impleri possunt veris, n: 4345. 4383. 5208. 7131, vocantur scientifica continentia veri; ex significatione non dari, quod sit non subministrari; et ex significatione servorum, quod sint qui ministrant et officio funguntur, de qua mox supra n: 7143.

7145. Et lateres, dicunt nobis, facite, quod significet quod injecta falsa usque sustinebunt, constat ex significatione facere lateres, quod sit recipere fictitia et falsa, quae a malis injiciuntur, de qua n: 7113, hic sustinere illa.

7146. Et ecce servi tui percutiuntur, quod significet quod sic falsa laedant, constat ex significatione percuti, quod sit a falsis laedi, de qua n: 7136.

7147. Et peccavit populus tuus, quod significet quod sic illis reatus quod malum fecerint, constat ex significatione peccare, quod sit reus mali fieri, et si hoc, quod ex merito lucrent poenam. Quomodo haec, quae in hoc Versu et in praecedentibus in genere se habent, dicendum; qui in inferiore terra sunt, a falsis et malis injectis ab infernis, quae circumcirca, infestantur, ob causam, ut mala et falsa removeantur, et vera ac bona insinuentur, et sic in statum perducantur ut elevari in coelum possint, videatur n: 7090. 7122; sed prope ad finem durius infestantur quam prius, nam tunc vera illis subtrahuntur, et permittitur ut mera falsa infestent, et hoc usque ad desperationem; ex ordine enim Divino est, ut ultimum infestationis, et tentationis sit desperatio, videatur n: 1787. 2694. 5279. 5280:

ut hic status illorum qui ab Ecclesia spirituali per filios Israëlis repraesentaretur, factum hoc est a Pharaone, et hoc cum infestationes prope ad finem essent, cum nempe liberarentur, et ducerentur in terram Canaanem. Sciendum est, quod infestationes fiant eo modo, quod in cogitationes injiciantur falsa et mala ab infernis, et quod vera et bona a coelo, hoc est, per Coelum a Domino; quod fit, quia homo et spiritus non cogitant a se, sed influunt omnia: hoc tametsi prorsus alienum a sensu, et sic incredibile apparet, usque tamen est verissimum; de haq re videantur quae prius ab experientia, n: 2886. 4151. 4249. 5846. 5854. 6189 ad 6215. 6307 ad 6327. 6466 ad 6495. 6598 ad 6626, allata et ostensa sunt. Ex his potest sciri, quomodo intelligendum, quod infestationes fiant per injectiones falsorum, et quod augeantur usque ad desperationem.

7148. Et dixit, quod significet responsum, constat ex significatione dicere, quod sit responsum, de qua n: 7103.

7149. Remissi vos, remissi, quod significet quod non satis impugnati fuerint, constat ex significatione esse remissos, quod sit non satis impugnatos esse, nempe a falsis, de qua n: 7118.

7150. Propterea vos dicitis, eamus, sacrificemus Jehovae, quod significet quod inde cogitatio de tali cultu, constat ex illis quae supra n: 7119, dicta sunt; ubi similia.

7151. Et nunc ite, servite, quod significet infestationis continuum, constat ex significatione servire, quod sit infestari a falsis, de qua n: 7120. 7129; hinc ite, servite, est infestationis continuum; de servitio enim conquesti sunt, sed ut continuarent illud, responsum est.

7152. Et palea non dabitur vobis, quod significet absque scientificis talibus, constat ex significatione paleae, quod sint scientifica communissima, et inde veri continentia, de qua n: 7112. 7144; quod erunt absque illis, significatur per quod non dabitur.

7153. Et demensum laterum dabitis, quod significet falsa quae copia injicienda, constat ex illis, quae supra n: 7116, dicta sunt, ubi similia. Haec nunc sunt, quae in his Versibus in sensu interno continentur, quae coram homine apparent forte sicut parvi momenti, et quoque sicut sparsa; sed usque singula

sunt essentialia rei, de qua agitur, et pulcherrime cohaerentia; quod ita sit, percipiunt Angeli, nam illi vident rerum series et nexus in luce coeli, cum innumerabilibus arcanis conformatis ex interioribus veris, inde forma rerum pulcherrima et amoenissima; quod nequicquam ab homine fieri potest, quia interiora vera illi abscondita sunt, inde nec connectere illa potest, sed ei apparet ut sparsum, et inde, ut dictum, sicut parvi momenti.

7154. Vers: 19. 20. 21. *Et viderunt moderatores filiorum Israëlis semet in malo, dicendo, non detrahetis de lateribus vestris quicquam die in die ejus. Et occurrerunt Moschi et Aharoni, stantibus obviam illis in exire illos a Pharaone. Et dixerunt ad illos, videat Jehovah super vos, et judicet, quod putere fecistis odorem nostrum in oculis Pharaonis, et in oculis servorum illius, ad dandum gladium in manum illorum ad occidendum nos.* Et viderunt moderatores filiorum Israëlis semet in malo, significat quod prope damnationem: dicendo, non detrahetis de lateribus vestris quicquam, significat quia de injectione falsorum nihil diminutum: die in die ejus, significat in quolibet statu: et occurrerunt Moschi et Aharoni, significat cogitationem de Lege Divina et inde doctrina: stantibus obviam illis in exire illos a Pharaone, significat manifestationem tunc cum falsa non ita infestarent: et dixerunt ad illos, significat perceptionem: videat Jehovah super vos et judicet, significat Divinam dispositionem: quod putere fecistis odorem nostrum in oculis Pharaonis et in oculis servorum ejus, significat quod propter illa tanta aversatio sit obsequii nostri omnibus illis qui in falsis sunt: ad dandum gladium in manum illorum ad occidendum nos, significat quod inde tantus illis ardor per falsa destruendi vera Ecclesiae.

7155. Et viderunt moderatores filiorum Israëlis semet in malo, quod significet quod prope damnationem, constat ex significatione videre, quod sit appercipere, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400; ex significatione moderatorum, quod sint qui infestationes proxime recipiunt et communicant, de qua n: 7111. 7136; et ex significatione mali, quod sit damnatio; nam malum in se spectatum est infernum, n: 6279, ita damnatio. Quod esse in malo, sit esse prope damnationem, est quia

illi qui infestationes proxime receperunt et communicarunt, fuerint laesi, quod significatur per quod percussi sint ab exactoribus, n: 7136, et quod per falsa continue injecta usque ad desperationem sint infestati, [25] n: 7147, inde est, quod per viderunt semet in malo, significetur quod apperciperent se prope damnationem esse; qui enim in desperatione sunt, quia insultus non amplius se sustinere posse putant, cogitant quod non possint aliter quam se tradere falsis sicut captivos, nam talis status est desperationis, sed tunc incipiunt illi sublevari, et duci quasi e caligine in lucem.

7156. Dicendo, non detrahetis de lateribus vestris quicquam, quod significet quia de injectione falsorum nihil imminutum, constat ex significatione non detrahi quicquam, quod sit nihil diminui, ut quoque supra n: 7129; et ex significatione laterificare lateres, quod sit injecta falsa sustinere, de qua n: 7113. 7145.

7157. Die in die [ejus], quod significet in quolibet statu, constat ex significatione die in die, quod sit in quolibet statu, ut supra n: 7133.

7158. Et occurrerunt Moschi et Aharoni, quod significet cogitationem de Divina Lege et inde Doctrina, constat ex significatione occurrere, quod sit cogitatio, nam hic per occurrerunt intelligitur quod offenderent illos et loquerentur cum illis, quae in sensu interno sunt cogitare de illis quae repraesentant; quod loqui sit cogitare, videatur n: 2271. 2287. 2619; ex repraesentatione Moschis, quod sit Divina Lex, de qua n: 6752; et ex repraesentatione Aharonis, quod sit Doctrina boni et veri, de qua n: 6998. 7009. 7089.

7159. Stantibus obviam illis in exire illos a Pharaone, quod significet manifestationem tunc cum falsa non ita infestarent, constat ex significatione stare obviam, cum dicitur de Divina Lege et inde Doctrina, quod sit manifestatio; et ex significatione exire ex Pharaone, quod sit cum falsa non ita infestarent; quod Pharao sit falsum infestans, videatur n: 7107. 7110. 7126. 7142.

Et dixerunt ad illos, quod significet perceptionem, constat ex significatione dicere in historicis Verbi, quod sit percipere, de qua saepius.

7160. Videat Jehovah super vos et judicet, quod significet Divinam dispositionem, constat ex significatione videat Jehovah et judicet, quod sit Divina dispositio, quod enim videt Jehovah et judicat, hoc disponit; per videre enim significatur Divina perceptio, proprie Praevidentia; et per judicare significatur Divina ordinatio, proprie Providentia; quia illa significantur in sensu interno per ea verba, solenne fuit dicere, quando alicujus culpa contingeret malum, videat Jehovah et judicet.

7161. Quod putere fecistis odorem nostrum in oculis Pharaonis, et in oculis servorum ejus, quod significet quod propter illa tanta aversatio sit obsequii nostri omnibus illis qui in falsis sunt, constat ex significatione putere facere, quod sit aversatio, de qua sequitur; et ex significatione odoris, quod sit perceptivum grati, de qua n: 925. 1514. 1517. 1518. 1519. 3577. 4626. 4628. [26] 4748; et quia odor est perceptivum grati, est perceptivum fidei et charitatis, nam illa sunt grata, n: 1519. 4628. 4748; et quia illa sunt grata, est obsequium gratissimum, nam obsequium est ipsum bonum fidei et charitatis; inde est, quod per odorem hic significetur obsequium. Quia odor est id omne quod Domino gratum est, ita putor est id quod Domino ingratum est, proinde est putor aversatio, et quoque abominatio; etiam putor actualiter correspondet aversationi et abominationi, quae sunt falsi et mali; quia putor est id quod aversationis est, ideo quoque in Verbo pro Aversatione dicitur; ut apud Samuelem „*Putidus factus est Israël* apud Philistaeos" I Libr: Cap: XIII: 4. Apud Eundem „Achischus de Davide, quod *putidum faciendo putidum se fecerit* in populo suo, in Israële" I Libr: Cap: XXVII: 12. Apud Eundem „Cum viderent filii Ammonis *quod putidi facti essent* apud Davidem" II Libr: Cap: X: 6. Apud Eundem „Achitophel ad Abschalomem, ut audiat universus Israël, *quod putidus factus sis* apud patrem tuum" II Libr: Cap: XVI: 21; in illis locis putidus pro aversatione. Apud Esaiam „Confossi gentium projiciantur, et *cadaverum earum ascendat putor*, et montes liquescant sanguine" XXXIV: 3; putor pro malo abominabili: similiter apud Amos Cap: IV: 10: et apud Davidem, Psalm: XXXVIII: 5. 6. Quod in oculis Pharaonis et in oculis servorum ejus, sit in perceptione omnium illorum qui in falsis sunt, constat ex significatione oculorum quod

sit perceptio, n: 4339; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142. [27] Quod in oculis illorum dicatur foetere odor illorum, est quia omnes qui in falsis et malis sunt, aversantur bona, et vera illis putent. Quod putor sit illis qui in malis et inde falsis sunt, patet manifeste ab infernis, quae vocantur inferna cadaverosa, ubi sicarii et vindictae tenacissimi, et ab infernis quae vocantur excrementitia, ubi adulteri et qui pro fine habuerunt foedas voluptates; cum aperiuntur illa inferna, exhalantur inde foetores intolerabiles, n: 4631, sed illi non sentiuntur nisi ab illis quibus interiora, quae sunt spiritus, aperta sunt; sed usque illi qui in infernis illis sunt, putores illos appercipiunt gratos, et inde amant vivere in foetoribus illis, n: 4628; sunt enim sicut illa animalia, quae in cadaveribus et excrementis degunt, et ibi vitae suae jucundum habent: cum illi extra sphaeram foetorum illorum veniunt, odores dulces et grati illis sunt tetri et maxime ingrati: ex his constare potest, quomodo intelligendum, quod illi qui in falsis sunt, tantum aversentur illa quae sunt Legis Divinae, et inde Doctrinae, quae repraesentantur per Moschen et Aharonem, de quibus dicitur, quod [28] foetere fecerint odorem illorum in oculis Pharaonis, et in oculis servorum ejus.

7162. Ad dandum gladium in manum illorum ad occidendum nos, quod significet quod inde tantus ardor per falsa destruendi vera Ecclesiae, constat ex significatione gladii, quod sit falsum pugnans et vastans, de qua n: 2799. 6353. 7102; et ex significatione occidere, quod sit destruere illa quae fidei et charitatis sunt, de qua n: 6767; quae fidei et Charitatis sunt, significantur per filios Israëlis, de quibus dicitur quod occiderentur; nam essentialia Ecclesiae spiritualis, quae significatur per filios Israëlis, n: 6637, [29] sunt Charitas et fides.

7163. Vers: 22. 23. *Et reversus Moscheh ad Jehovam, et dixit, Domine, quare male fecisti populo huic, quare hoc, misisti me. Et ex quo veni ad Pharaonem ad loquendum in Nomine tuo, male fecit populo isti, et liberando non liberasti populum tuum.* Et reversus Moscheh ad Jehovam, et dixit, significat querimoniam ex Lege Divina: Domine, quare malefecisti populo huic, significat quod illi qui in veris et bonis nimium

infestentur a falsis: quare hoc, misisti me, significat cum tamen Lex a Divino procedens [30] videatur aliter dicere: et ex quo veni ad Pharaonem ad loquendum in Nomine tuo, significat cum mandatum ex illis quae Legis Divinae sunt appareret illis qui in falsis: male fecit populo huic, significat quod tunc per injecta falsa viderentur laedi illi qui in Ecclesiae veris et bonis: et liberando non liberasti populum tuum, significat quod e statu infestationum a falsis non exempti.

7164. Et reversus Moscheh ad Jehovam et dixit, quod significet querimoniam ex Lege Divina, constat ex significatione reverti ad Jehovam, quod sit querimoniam perferre ad Divinum de infestatione illorum, qui in veris et bonis, ab illis qui in falsis et malis; quod reverti ad Jehovam sit querimonia, patet a sequentibus; ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752. 6771. 6827. 7014; inde querimonia est ex vero quod est Legis Divinae, quod tale dominium sit illis qui in falsis super illos qui in veris.

7165. [31] Domine, quare malefecisti populo huic, quod significet quod illi qui in veris et bonis nimium infestentur a falsis, constat ex significatione malefacere, quod sit permittere ut nimium infestentur a falsis, nam hoc in sensu spirituali est malefacere, cum dicitur de illis qui in veris et bonis sunt; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, ita qui in veris Ecclesiae, et in bonis ejus, ut mox supra n: 7162. [32]

7166. Quare hoc, misisti me, quod significet cum tamen Lex a Divino procedens videatur aliter dicere, constat ex significatione quare hoc, quod sit cur ita est cum aliter dicitur; ex repraesentatione Moschis, qui haec de se dicit, quod sit Lex a Divino, de qua mox supra n: 7164; et ex significatione mitti, quod sit procedere, de qua n: 4710. 6831; inde per quare hoc, misisti me, significatur quod Lex a Divino procedens videatur aliter dicere. Quia hoc dicitur ab illo qui queritur de infestatione a falsis, apparet sicut Lex a Divino aliter diceret, [33] quare dicitur quod videatur aliter dicere, cum tamen non aliter dicit; nam Lex a Divino est Lex ordinis, et lex ordinis de illis qui in statu infestationum a falsis sunt, est quod infestandi sint usque ad desperationem, et nisi ad desperationem deest ultimum usus

ex infestatione: quod usque ad desperationem augeatur tentatio, patet manifeste a tentatione Domini in Gethsemane, Matth: XXVI: 38. 39. Marc: XIV: 33. 34. 35. 36. Luc: XXII: 44; et quoque dein super cruce, Matth: XXVII: 46, quod usque ad desperationis statum perducta sit; et tentatio Domini est exemplar tentationis fidelium; quare dicit Dominus, quod qui Ipsum sequi vult, tollat crucem suam, Matth: X: 38. Cap: XVI: 24; nam Glorificatio Domini est exemplar regenerationis hominis, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688; et regeneratio imprimis fit per tentationes.

7167. Et ex quo veni ad Pharaonem ad loquendum in Nomine tuo, [quod significet] cum mandatum, ex illis quae Legis Divinae sunt, appareret illis qui in falsis, constat ex significatione venire ad loquendum, quod sit mandatum perferre, hic apparere, nam mandatum a Divino non manifeste perfertur ad illos qui in infernis, sed fit ad illos exhortatio per spiritus, inde apparet illis sicut mandatum a Divino; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis et infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142; et ex significatione Nominis Jehovae, quod sit omne fidei et charitatis, quo Dominus colitur, de qua n: 2724. 3006. 6674, ita omne quod est Legis Divinae, nam Lex Divina non aliud est, quam quod est charitatis et fidei; Lex enim Divina est verum Divinum procedens a Domino, et quod procedit a Domino est Divinum Bonum et Verum, et Divinum Bonum est amor et Charitas, et Divinum Verum est fides.

7168. Male fecit populo huic, quod significet quod tunc per injecta falsa viderentur laedi illi qui in Ecclesiae veris et bonis, constat ex significatione malefacere, quod sit laedere per injecta falsa; hic videri laedi, nam qui in infestatione et in tentatione sunt, non possunt per injecta falsa laedi, Dominus enim tutatur; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus, quod sint qui in veris Ecclesiae et bonis ejus, ut supra n: 7162.

7169. Et liberando non liberasti populum tuum, quod significet quod e statu infestationum a falsis [non] exemti, constat ex significatione liberari, quod sit ex statu infestationum a falsis eximi, nam de infestationibus a falsis in praecedentibus agitur,

inde [non] liberari hic est ab illis [non] eximi; quod populus tuus sint qui in veris et bonis Ecclesiae, et infestati, videatur mox supra n: 7165. 7168.

Continuatio de Spiritibus et de Incolis Telluris Mercurii.

7170. *Apparebant spiritus Mercurii ad sinistrum in globo, et dein in Volumine extendente se in longum; et miratus quo vellent, num ad hanc Tellurem, vel alio, et mox animadvertebam quod reflecterent se dextrorsum, et se revolvendo approximarent ad Tellurem Veneris, ad plagam ejus aversam a sole; sed cum illuc venirent, dicebant, quod ibi esse nollent, quia mali; quare se circumflectebant ad alteram partem istius telluris, qua spectat solem, et tunc dicebant, quod ibi morari vellent, quia illi, qui ibi, sunt boni. Hoc cum factum erat, sentiebam in Cerebro mutationem insignem, et operationem fortem inde. Ex illis concludere dabatur, quod Spiritus Veneris, qui ab illa parte Planetae sunt, concordarent cum Spiritibus Planetae Mercurii, et quod illi referrent Memoriam rerum materialium,* [34] *concordantem cum Memoria rerum immaterialium, quam Spiritus Mercurii constituunt; inde operatio fortior sensa est ab illis cum ibi essent.*

7171. *Sciendum, quod Sol mundi prorsus non appareat alicui spiritui, nec aliquid lucis inde; lux enim illius Solis est spiritibus sicut densa caligo; sol ille solum in perceptione apud spiritus, ex viso illo, cum fuerunt in mundo, remanet, et sistitur illis in idea sicut caliginosum quid, et hoc a tergo ad insignem distantiam, altitudine paulo supra planum Capitis. Planetae, qui intra Solis illius mundum sunt, apparent secundum certum situm respective ad solem; Mercurius a tergo paulo versus dextrum; Planeta Veneris ad sinistrum paulo retro; Planeta Martis ad sinistrum antrorsum; Planeta Jovis similiter ad sinistrum antrorsum, sed ad majorem distantiam; Planeta Saturni prorsus antrorsum ad insignem distantiam, Luna ad sinistrum satis alte; satellites quoque ad sinistrum respe-*

ctive ad suum planetam: talis est situs Planetarum illorum in ideis spirituum et angelorum; et quoque spiritus apparent juxta suum Planetam, sed extra illum.

7172. *Quondam vidi quod nostrae telluris spiritus essent apud spiritus telluris Mercurii, et audivi illos inter se colloquentes; et tunc inter alia nostrae telluris spiritus interrogabant illos, in quem crederent, respondebant quod crederent in Deum; sed cum quaererent ulterius de Deo, in quem crederent, nolebant dicere, quoniam ex more illorum est, ut non directe ad quaestiones respondeant. At tunc spiritus ex tellure Mercurii vicissim interrogabant spiritus ex nostra tellure, in quem illi crederent, dicebant hi quod in Dominum Deum; spiritus Mercurii tunc dicebant, quod perciperent illos in nullum Deum credere, et pro more habere ore dicere quod credant, et tamen usque non credere; (habent spiritus Mercurii exquisitam perceptionem, ex eo, quia continue media perceptione explorant, quid alii sciunt;) spiritus nostrae telluris erant inter illos, qui in mundo confessi sunt fidem ex doctrina Ecclesiae, sed usque non vixerunt vitam fidei: cum haec audiverunt, obmutescebant, quia ex apperceptione illis tunc data agnoscebant quod ita esset.*

7173. *Quidam Spiritus sciebant ex coelo, quod spiritibus telluris Mercurii quondam promissum fuerit videre Dominum; quare interrogabantur a spiritibus circum me, num recordarentur illius promissi, dicebant quod recordentur, sed quod non sciant an ita promissum sit, ut de eo nihil dubii haberent. Cum ita loquerentur inter se, tunc apparuit illis Sol coeli, (Solem coeli qui est Dominus, non alii vident quam qui in intimo seu tertio coelo sunt, reliqui vident lucem inde, et quoque Lunam, de qua n:* 1529. 1530. 1531. 4060;) *Viso Sole dicebant, quod hoc non esset Dominus Deus, quia faciem non videbant. At interea spiritus inter se loquebantur, sed quid loquuti sunt, non scio; subito autem tunc iterum apparuit Sol, et in ejus medio Dominus circumcinctus solari circulo; hoc viso, spiritus Mercurii humiliabant se profunde, et subsidebant. Tunc quoque Dominus ex Sole visus est spiritibus hujus telluris, qui cum homines fuerunt, Ipsum in mundo viderunt, ex quibus unus post alterum fassi* [35] *sunt, et sic ordine plures,*

quod Ipse Dominus esset; et hoc fassi sunt coram omni coetu. Tunc quoque Dominus e Sole visus est spiritibus Planetae Jovis, qui manifesta voce dicebant, quod Ipse esset, Quem in tellure sua, cum apparuit illis Deus universi, viderant.

7174. *Quidam, postquam visus est Dominus, deducti sunt versus anteriora dextrorsum, et cum progrederentur, dicebant, quod viderent Lucem multo clariorem et puriorem, quam usquam viderant, et quod major Lux nusquam videri possit: et tunc erat hic tempus vesperae: qui id dicebant, erant plures.*

7175. *Post aliquod tempus ostensa fuit mihi una foemina incolarum telluris Mercurii, illa erat pulchra facie, at minor facie quam foeminae nostrae telluris, gracilior etiam, sed altitudine aequali: capite erat amicta linteo non arte posito, sed usque decenter. Vir etiam mihi visus est ex tellure illa, qui etiam erat corpore graciliore, quam sunt viri nostrae telluris: ille, qui apparuit, indutus erat veste obscure caerulea, ad corpus stricte aptata, absque plicis et prominentiis hinc illinc. Ast quod incolae illius telluris parum cogitent de corpore suo, constabat mihi ex eo, quod, cum in alteram vitam veniunt et fiunt spiritus, tunc non apparere velint ut homines, sicut spiritus nostrae telluris, sed ut globi crystallini; quod ita apparere velint, est ut removeant a se ideas materiales, et quoque cognitiones rerum immaterialium repraesentantur in altera vita per Crystalla.*

7176. *Ostensae quoque mihi fuerunt species eorum boum et vaccarum, quae quidem non multum differebant ab illis in nostra tellure, sed minores erant, et quodammodo accedebant ad speciem cervarum et cervorum.*

7177. *Interrogati etiam sunt de Sole mundi, qualiter ille ex tellure illorum apparet, dicebant quod magnus; et quod major ibi appareat quam ex aliis telluribus, dicebant se scire posse ex idea aliorum spirituum de sole. Ulterius dicebant, quod temperies illis esset media, nec calida nimis nec frigida; dicere illis tunc dabatur, quod ita provisum sit a Domino, ut non illis nimius calor, ex causa quod tellus illorum propinquior soli esset quam tellures aliae, quoniam calor non venit ex propinquitate ad solem, sed ab atmosphaerae aëreae altitu-*

dine et inde densitate, ut patet a frigore super montibus altis, etiam qui in climatibus calidis sunt; tum quoque calor variatur secundum radiorum solis incidentiam rectam et obliquam, ut patet a temporibus hyemis et aestatis in unaquavis regione. Haec sunt, quae de Spiritibus et incolis telluris Mercurii data sunt scire: ad finem Capitis sequentis dicetur de spiritibus Planetae Veneris.

EXODI

CAPUT SEXTUM.

Doctrina Charitatis.

7178. Nemo scire potest quid bonum in spirituali sensu intellectum, nisi sciat quid amor erga proximum et amor in Deum; et nemo scire potest quid malum, nisi sciat quid amor sui et amor mundi. Nec quisquam scire potest ex agnitione interiore quid verum quod fidei, nisi sciat quid bonum, et nisi sit in bono; nec quisquam scire potest quid falsum, nisi sciat quid malum. Quapropter nemo se scrutari potest, nisi sciat quid bonum ex binis ejus amoribus ac verum ex bono; et nisi sciat quid malum ex binis ejus amoribus, et falsum ex malo.

7179. Sunt binae facultates apud hominem, una vocatur Intellectus, et altera Voluntas; voluntas data est homini propter bonum quod est amoris, et intellectus propter verum quod est fidei; nam bonum quod est amoris se refert ad Voluntatem, et verum quod fidei se refert ad intellectum: communicat una facultas cum altera mirabiliter. Se conjungunt apud illos qui in bono sunt et inde in vero; et quoque se conjungunt apud illos qui in malo sunt et inde in falso; apud hos et illos binae illae facultates faciunt unam mentem: aliter apud illos qui in vero sunt quoad fidem, et in malo quoad vitam; pariter [1] apud illos qui in falso sunt quoad fidem, et in apparente bono quoad vitam.

7180. Non licet homini dividere mentem suam, et a se mutuo distrahere binas illas facultates, hoc est, intelligere et loqui verum, ac velle et facere malum; tunc enim una facultas spectaret sursum seu versus coelum, et altera spectaret deorsum

seu versus infernum, et sic homo penderet inter utrumque: sed sciat, quod voluntas auferat, et intellectus faveat. Ex his patet, quomodo se habet cum fide et cum amore, et quomodo cum statu hominis si separantur.

7181. Nihil magis necessarium est homini, quam ut sciat num in se sit coelum, vel num infernum; nam in uno aut in altero vivet in aeternum: ut illud sciat, necessum est ut sciat quid bonum et quid malum, nam bonum constituit coelum, et malum constituit infernum: utrumque docet doctrina charitatis.

7182. Amor in Deum dicitur, et intelligitur amor in Dominum, nam non alius est Deus; est Pater in Ipso, Johan: XIV: 9. 10. 11, et est sanctum spiritus ab Ipso, Johan: XVI: 13. 14. 15.

EXODI

CAPUT VI.

1. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, nunc videbis quid faciam Pharaoni, quia manu forti mittet illos, et manu forti expellet illos e terra sua.

2. Et loquutus est DEUS ad Moschen, et dixit ad illum, Ego JEHOVAH.

3. Et apparui ad Abrahamum, ad Jischakum, et ad Jacobum, in DEO Schaddai, et Nomine meo JEHOVAH non notus sum illis.

4. Et etiam erexi foedus meum cum illis, ad dandum illis terram Canaanem, terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt.

5. Et etiam Ego audivi gemitum filiorum Israëlis, quod Aegyptii servire faciant illos; et recordatus sum foederis mei.

6. Propterea dic filiis Israëlis, Ego JEHOVAH, et educam vos a sub oneribus Aegyptiorum, et liberabo vos a servitio illorum; et redimam vos brachio extenso, et judiciis magnis.

7. Et accipiam vos Mihi ad populum, et ero vobis ad DEUM, et cognoscetis quod Ego JEHOVAH DEUS vester, educens vos a sub oneribus Aegypti.

8. Et deducam vos ad terram, qua sustuli manum meam ad dandum illam Abrahamo, Jischako et Jacobo, et dabo illam vobis haereditatem; Ego JEHOVAH.

9. Et loquutus Moscheh ita ad filios Israëlis, et non audiverunt ad Moschen prae angustia spiritus, et prae servitio duro.

10. Et loquutus JEHOVAH ad Moschen, dicendo.

11. Veni, loquere ad Pharaonem regem Aegypti, et mittat filios Israëlis e terra sua.

12. Et loquutus Moscheh coram JEHOVAH, dicendo, ecce filii Israëlis non audiverunt ad me, et quomodo audiet me Pharao, et ego praeputiatus labiis.

13. Et loquutus JEHOVAH ad Moschen et ad Aharonem et praecepit illis ad filios Israëlis, et ad Pharaonem regem Aegypti, ad educendum filios Israëlis e terra Aegypti.

14. Haec Capita domus patrum illorum; filii Rubenis primogeniti Israëlis, Chanoch, et Pallu, Chezron et Carmi, hae familiae Rubenis.

15. Et filii Schimeonis, Jemuel, et Jamin, et Ohad, [2] et Jachin, et Zochar, et Schaul filius Canaanitidis; hae familiae Schimeonis.

16. Et haec nomina filiorum Levi juxta nativitates illorum, Gerschon, et Kehath, et Merari; et anni vitae Levi septem et triginta et centum anni.

17. Filii Gerschonis, Libni et Schimei, juxta familias illorum.

18. Et filii Kehath, Amram et Jizhar, et Chebron, et Ussiel; et anni vitae Kehath tres et triginta et centum anni.

19. Et filii Merari, Machli et Muschi: hae familiae Levi juxta nativitates illorum.

20. Et accepit Amram Jachebed Amitam suam sibi in mulierem, et peperit illi Aharonem et Moschen; et anni vitae Amram septem et triginta et centum anni.

21. Et filii Jizharis, Korach et Naepheg, et Sichri.

22. Et filii Ussiel, Mischaël et Elzaphan, et Sithri.

23. Et accepit Aharon Elischebam, filiam Amminadabi, sororem Nachaschonis, sibi in mulierem; et peperit illi Nadabum, et Abihu, Eleasarem, et Ithamarem.

24. Et filii Korachi, Assir et Elkanah, et Abiasaph; hae familiae Korachitarum.

25. Et Eleasar filius Aharonis accepit sibi de filiabus Putielis sibi in mulierem, et peperit illi Pinchasum: haec Capita patrum Levitarum juxta familias eorum.

26. Hic Aharon et Moscheh, quibus dixit JEHOVAH, educite filios Israëlis e terra Aegypti juxta exercitus illorum.

27. Hi loquentes ad Pharaonem regem Aegypti, ad educendum filios Israëlis ex Aegypto: hic Moscheh et Aharon.

28. Et fuit, in die loquutus JEHOVAH ad Moschen in terra Aegypti.

29. Et loquutus JEHOVAH ad Moschen, dicendo, Ego JEHOVAH, loquere ad Pharaonem regem Aegypti, omne quod Ego loquor ad te.

30. Et dixit Moscheh coram JEHOVAH, ecce ego praeputiatus labiis, et quomodo audiet ad me Pharao.

CONTENTA.

7183. In praecedente Capite actum est, de illis qui e Regno spirituali Domini, quod infestati a falsis, et tandem quod propter infestationes illas prope desperationem essent; nunc sublevantur spe, et promissione quod certo liberandi; de hac re in sensu interno in hoc Capite agitur; et significantur per illa, quae Jehovah loquutus est ad Moschen.

7184. Postea describitur Regnum spirituale Domini quoad fidem et quoad charitatem, et dein quoad doctrinam, tum quoad receptionem Legis Divinae: Reuben et Schimeon, ac illorum familiae repraesentant illa quae fidei sunt; Levi et ejus familiae illa quae charitatis; Aharon et ejus familiae illa quae sunt Doctrinae; et Moscheh illa quae sunt Legis Divinae.

SENSUS INTERNUS.

7185. Vers: 1. *Et dixit Jehovah ad Moschen, nunc videbis quid faciam Pharaoni, quia manu forti mittet illos, et manu forti expellet illos e terra sua.* Et dixit Jehovah ad Mo-

schen, significat instructionem de Lege Divina: nunc videbis quid faciam Pharaoni, significat manifestam perceptionem quid eveniet illis qui infestant: quia manu forti mittet illos, significat quod omni vi et potentia fugient illos: et manu forti expellet illos e terra sua, significat quod omni vi et potentia e propinquitate sua fugabunt illos.

7186. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet [3] instructionem de Lege Divina, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit instructio ex Divino, de qua sequitur; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752. 7014. Quod dixit Jehovah ad Moschen, significet instructionem de Lege Divina, est quia ad finem praecedentis Capitis ex Lege Divina fore creditum est, quod illi qui ab Ecclesia spirituali ab infestationibus statim liberarentur; cum tamen secundum ordinem est, quod mali qui infestant, per gradus removendi sint, et quod illi qui ab Ecclesia spirituali per gradus liberandi; alius enim non est ordo Divinus; inde etiam nec alia est Lex Divina, nam omnis Lex Divina est ordinis, usque adeo, ut sive dicas Lex Divina vel Lex ordinis Divini, idem sit; de hac Lege nunc instruuntur illi qui ab Ecclesia spirituali, et quod ex illa sit quod certo liberandi, quando tempus et status secundum ordinem adest: quod Moscheh, per quem hic repraesentatur Lex Divina, qualis est apud illos qui ab Ecclesia spirituali, cum in statu infestationum sunt, ex Lege Divina crediderit fore, quod statim [4] ab infestationibus liberarentur, patet ex illis quae loquutus ad finem Capitis praecedentis, nempe „Quare malefecisti populo huic, quare hoc, misisti me, et liberando non liberasti populum tuum," per quae significatur, quod nimium infestentur a falsis, cum tamen Lex a Divino procedens videatur aliter dicere, et quod sic e statu infestationum non exemti sint, videatur n: 7165. 7166. 7169. Quod successive per gradus liberentur ab infestationibus illi qui ab Ecclesia spirituali, et in terra inferiore sunt, et non statim, est quia mala et falsa inhaerentia non aliter possunt removeri, ac bona et vera loco illorum insinuari, hoc fit per plures status mutationes, ita successive per gradus. Qui credunt quod homo statim introduci possit in coelum, et quod hoc solum Misericordiae Domini sit, nimium falluntur; si hoc foret, omnes quotcunque in inferno sunt,

elevarentur in coelum, nam Domini Misericordia est erga omnes; sed secundum ordinem est, ut quisque vitam suam, quam vixerat in mundo, secum ferat, et secundum illam sit status ejus in altera vita, et quod Misericordia Domini influat apud omnes, sed quod diversimode recipiatur, et ab illis qui in malo sunt, rejiciatur; et quia imbuerunt hoc in mundo, etiam retinent illud in altera vita, nec in altera vita [5] datur emendatio, arbor enim jacet ubi cecidit; ex his patet quod secundum ordinem sit, ut illi qui in bono vixerunt, et apud quos quoque crassa et impura, quae sunt amorum mundi et sui, non possint associari illis quae in coelis, antequam illa amota sunt. Ex his patet, quod liberatio ab infestationibus successive per gradus fiat.

7187. Nunc videbis quid faciam Pharaoni, quod significet manifestam perceptionem quid eveniet illis qui infestant, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723. 5400, hic manifesta perceptio, quia dicitur de instructione a Divino; ex significatione quid faciam, quod sit quid eveniet; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui per injecta falsa infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142.

7188. Quia manu forti mittet illos, quod significet quod omni vi et potentia fugient illos, constat ex significatione manus fortis, quod sit omnis vis et potentia, quod manus sit potentia, videatur n: 878. 3387. 4931. 5327. 5328. 6947. 7011; et ex significatione mittere illos, quod sit fugere ab illis. Cum hoc ita se habet; cum infernales absterrentur a malis faciendis per punitiones, tandem abstinent ab infestatione, et volunt relinquere illos, et aufugere; sed quia unicum jucundum vitae eorum est malum facere ac infestare, idcirco non abstinere possunt, nisi adhibeant omnem vim et potentiam ad se removendum; quod enim jucundum vitae alicujus est, hoc, quia est amoris ejus est vitae ejus, et aufert, nec resisti potest, nisi injucundum punitionis praevaleat super jucundum malum faciendi, inde punitiones malorum in altera vita.

7189. Et manu forti expellet illos e terra sua, quod significet quod omni vi et potentia a propinquitate fugabunt illos, constat ex significatione manu forti, quod sit omni vi et potentia, de qua mox supra n: 7188; ex significatione expellere illos,

quod sit fugare; et ex significatione terrae suae, quod sit propinquitas; quod terra, ubi illi qui ab Ecclesia spirituali infestantur a falsis, sit propinqua infernis quae infestant, et vocatur terra inferior, videatur n: 7090, inde e terra sua est e propinquitate.

7190. Vers: 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. *Et loquutus est Deus ad Moschen, et dixit ad illum, Ego Jehovah. Et apparui ad Abrahamum, ad Jischakum, et ad Jacobum, in Deo Schaddai; et Nomine Meo Jehovah non notus sum illis. Et etiam erexi foedus meum cum illis, ad dandum illis terram Canaanem, terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt. Et etiam Ego audivi gemitum filiorum Israëlis, quod Aegyptii servire faciant illos; et recordatus sum foederis mei. Propterea dic filiis Israëlis, Ego Jehovah, et educam vos a sub oneribus Aegyptiorum, et liberabo vos a servitio illorum; et redimam vos brachio extenso, et judiciis magnis. Et accipiam vos Mihi ad populum, et ero vobis ad Deum, et cognoscetis quod Ego Jehovah Deus vester educens vos a sub oneribus Aegypti. Et educam vos ad terram, qua sustuli manum meam ad dandum illam Abrahamo, Jischako, et Jacobo, et dabo illam vobis haereditatem, Ego Jehovah.* Et loquutus est Deus ad Moschen, significat novum sed priori continuum: et dixit ad illum, Ego Jehovah, significat confirmationem a Divino, quae irrevocabilis: et apparui ad Abrahamum, ad Jischakum, et ad Jacobum, in Deo Schaddai, significat tentationes Domini quoad Humanum, et tentationes fidelium, ac postea consolationes: et Nomine meo Jehovah non notus sum illis, significat quod illi qui ab Ecclesia spirituali in statu tentationum non cogitarent de Divinis quae Ecclesiae: et etiam erexi foedus meum cum illis, significat tunc usque conjunctionem per Divinum Humanum Domini: ad dandum illis terram Canaanem, significat per quam elevarentur in coelum: terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt, significat ubi illa quae fidei et charitatis, de quibus instructi fuerunt, et secundum quae vixerunt: et etiam ego audivi gemitum filiorum Israëlis, significat illorum dolorem ex pugna: quod Aegyptii servire faciant illos, significat cum illis qui in falsis, qui conantur subjugare: et recordatus sum foederis mei, significat quod exemtio ab illis propter conjunctionem: propterea dic filiis Israëlis, significat quod Lex Divina

dabit ut appercipiant illi qui e Regno spirituali Domini: Ego Jehovah, significat confirmationem a Divino: et educam vos a sub oneribus Aegyptiorum, significat quod Dominus eximet illos ab infestationibus illorum qui in falsis: et liberabo vos e servitio illorum, significat plene a conatu subjugationis illorum: et redimam vos brachio extenso, significat eductionem ab inferno ex Divina potentia: [et judiciis magnis, significat secundum leges ordinis ex Divino Humano Domini:] Et accipiam vos Mihi in populum, significat quod illi adjicientur iis in coelo qui ibi Domino serviunt: et ero vobis ad Deum, significat quod Divinum quoque recipient: et cognoscetis quod Ego Jehovah Deus vester, significat tunc apperceptionem quod Dominus solus Deus: educens vos a sub oneribus Aegypti, significat Qui ab infestationibus a falsis liberavit: et deducam vos ad terram, qua sustuli manum meam ad dandum illam Abrahamo, Jischako et Jacobo, significat ex Divina potentia elevationem ad Coelum, ubi Divinum Humanum Domini est omne: et dabo illam vobis haereditatem, significat vitam ibi Domini in aeternum: Ego Jehovah, significat confirmationem a Divino.

7191. Et loquutus est Deus ad Moschen, quod significet novum sed priori continuum, constat ex eo, quod saepius legatur in textu continuo, *dixit Jehovah, et loquutus est Jehovah,* ut quoque in hoc Capite, Vers: 1, *dixit Jehovah ad Moschen;* hoc Versu *loquutus est Deus ad Moschen;* pariter Vers: 10. 13. 28. 29; similiter alibi; quae repetitio non aliud significat quam aliquod novum ibi inchoans, quod tamen annectendum est praecedenti; quod *dixit Jehovah*, sit novum perceptionis, videatur n: 2061. 2238. 2260. Sciendum quod Verbum in Lingua sua originali careat terminationum signis, quare loco illorum fuerunt talia, et loco terminationum seu distinctionum minorum fuit *Et*, quapropter hoc tam frequenter occurrit; est quoque sermo Angelicus continuus, cum terminationibus quidem, sed mirabiliter ibi antecedentia connectuntur sequentibus; sunt enim ideae Angelicae plenissimae rebus, et innumerabilibus quae ineffabiles, et homini, cum in mundo est, incomprehensibiles, inde fines periodorum praecedentium cum principiis periodorum sequentium, plene connecti possunt, et sic ex pluribus seriebus formari una: quod stupendum et incredibile, in

sermone Angelico repraesentatur forma coeli, inde in omni sermone angelico, est concentus qualis est canticorum, qui in quavis terminatione desinit in monosyllabicum, ita in unum; et mihi dictum est, quod id fiat ex causa, quia omnia et singula in coelo se referunt ad unum Deum, ut ad finem suum. Ex his etiam constare potuit, quod omne cogitationis, et inde sermonis, per coelum influat a Domino, et quod inde concentus talis in sermone cadens in unum.

7192. Et dixit ad illum, Ego Jehovah, quod significet confirmationem a Divino, quae irrevocabilis, constare potest absque explicatione; a Jehovah enim, hoc est, a Domino, non confirmari aliquid potest quam per Se Ipsum; per coelum non potest, quia hoc longe infra Ipsum est, minus per aliquod in mundo; sed ut Divina confirmatio sit, quae aeterna et irrevocabilis, ab Ipso Divino erit: talis confirmatio, nempe *Ego Jehovah*, legitur saepe apud Moschen, ut Exod: Cap: XII: 12. Levit: Cap: XVIII: 5. 6. Cap: XIX: 12. 14. 18. 28. 30. 32 37. Cap: XX: 8. Cap: XXI: 12. Cap: XXII: 2. 3. 8. 30. 31. 33. Cap: XXVI: 2. 45. Num: III: 13. 41. 45. Et apud Prophetas, *dictum Jehovae*, per quod similiter confirmatio a Divino intelligitur, ut Esai: III: 15. Cap: XIV: 22. 23. Cap: XVII: 6. Cap: XXII: 14. 25. Cap: XLIII: 12. Cap: LII: 5. Jerem: Cap: II: 22. Cap: III: 1. 10. 13. 20. Cap: VIII: 12 Cap: XII: 17. Cap: XIII: 25. Cap: XXV: 7. 29. Cap: XVI: 16. [6] Cap: XXIII: 7. 24. 29. 31, et alibi pluries. Confirmatio a Divino, etiam fit per Divinum Humanum, ita quoque per Se Ipsum, apud Esaiam „Juravit Deus per dextram suam, et per brachium roboris sui" LXII: 8.

7193. Et apparui ad Abrahamum, et ad Jischakum, et ad Jacobum in Deo Schaddai, quod significet tentationes Domini quoad Humanum, et tentationes fidelium, ac postea consolationes, constat a significatione apparere seu videri, cum de Jehovah dicitur, quod sit perceptio a Divino, de qua n: 2150. 3764. 4567. 5400; ex repraesentatione Abrahami, Jischaki et Jacobi, quod sit Dominus quoad Ipsum Divinum, et quoad Divinum Humanum, de qua n: 6804. 6847; hic autem, quia Jehovah loquitur et dicit quod apparuerit illis, significatur Dominus quoad Humanum, hoc est, Humanum antequam Divi-

num factum est, per Abrahamum significatur Coeleste in Humano illo, per Jischakum spirituale, et per Jacobum Naturale. Quod Dominus quoad Humanum hic per illos intelligatur, non quoad Ipsum Divinum, nec [7] quoad Divinum Humanum, est quia de tentationibus agitur, et Dominus quoad Humanum, antequam Divinum factum est, potuit tentari, non autem quoad Divinum Humanum, et minus quoad Ipsum Divinum; Divinum enim est extra omnes tentationes; infernales, qui tentant, ne quidem accedere possunt ad angelos coelestes, cum enim accedunt, corripiuntur horrore et angore, et sunt sicut exanimarentur; cum ad illos accedere non possunt, et hoc propter Divinum quod est apud illos, multo minus possunt accedere ad Divinum, quod infinite est supra Angelicum: ex his constare potest, quod Dominus Humanum infirmum a matre assumserit, ut tentari posset, et per tentationes reducere omnia in coelo et in inferno in ordinem, ac simul tunc Humanum suum glorificare, hoc est, Divinum facere. Quod per Deum Schaddai significentur tentationes, et postea consolationes, videatur n: 1992. 3667. 4572. 5628: postea consolationes dicitur, quia ex ordine Divino est, quod post tentationum dolores sequantur solatia, non aliter ac post vesperam et noctem mane et aurora, correspondent etiam, nam sunt vices statuum in altera vita, sicut sunt vices temporum in mundo: status tentationum, et infestationum, tum status desolationum, sunt ibi vespera et nox, et status consolationum et festivitatum sunt ibi mane et aurora. Quod per eadem verba, nempe apparui ad Abrahamum, ad Jischakum, et ad Jacobum, etiam significentur tentationes fidelium, et postea consolationes, est quia regeneratio hominis, quae fit mediis tentationibus, est imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688, ideo quae de Domino in supremo sensu, de fidelibus in sensu respectivo interno, in Verbo intelliguntur.

7194. In Nomine meo Jehovah non notus sum illis, quod significet quod illi qui ab Ecclesia spirituali in statu tentationum non cogitarent de Divinis quae Ecclesiae, constat ex significatione Nominis Jehovae, quod sit omne in uno complexu, quo colitur Deus, de qua n: 2724. 3006. 6674, ita omne Divinum in Ecclesia: per Nomen Jehovae proprie intelligitur Divinum

Humanum Domini, n: 2628. 6887, et quia per Illud et ab Illo procedit omne fidei et omne amoris, quae sunt Divina in Ecclesia, est Illud in uno complexu omne cultus Divini; et ex significatione non notus esse, quod sit non sciri, seu non cogitari de illis, hoc est, de Divinis quae in Ecclesia, nempe in statu tentationum, quae per Deum Schaddai significantur, quare dicitur quod ille notus fuerit Abrahamo, Jischako et Jacobo, non autem Nomine suo Jehovah: hic sensus internus est horum Verborum; at sensus externus seu historicus alius est, ex hoc sensu constare potest, quod Abraham, Jischak, et Jacob non coluerint Jehovam, sed Deum Schaddai, videatur n: 1992. 3667. 5628, et quod Abraham nesciverit Jehovam, n: 1356. 2559: quod autem in historicis de Abrahamo, Jischako et Jacobo, nominetur Jehovah, est quia Verbum illud scriptum est a Mosche, cui Nomen Jehovae notum factum est, et in historicis illis Jehovah nominatur ob sensum internum; nam ubivis in Verbo Jehovah nominatur cum de Bono quod amoris agitur, at Deus cum de vero quod fidei, n: 709. 732. 1096. 2586. 2769. 2807. 2822. 3921 f: 4402.

7195. Et etiam erexi foedus meum cum illis, quod significet tunc usque conjunctionem per Divinum Humanum, constat ex significatione foederis, quod sit conjunctio, de qua n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804; et ex repraesentatione Abrahami, Jischaki et Jacobi, qui hic sunt illi cum quibus foedus, quod sit Divinum Humanum Domini, de qua n: 6804. 6847; ex his patet, quis sensus internus horum verborum est, proximus, quod unio Ipsius Divini sit cum Divino Humano; et inde sensus sequens, quod conjunctio sit Ipsius Divini cum illis qui ab Ecclesia spirituali per Divinum Humanum, nam, ut prius aliquoties ostensum est, illi qui ab Ecclesia spirituali salvati sunt per Divinum Humanum Domini, videatur n: 6854. 6914. 7035. 7091, f: *tunc usque* dicitur, ut conjungatur cum mox praecedente, quod nempe tunc conjunctio, cum in statu tentationum non cogitarent de Divinis in Ecclesia, nam in statu tentationum Dominus praesentior est, quam extra illum, tametsi aliter apparet, videatur n: 840.

7196. Ad dandum illis terram Canaanem, quod significet per quam elevarentur in coelum, constat ex significatione terrae

Canaanis, quod sit Regnum Domini in coelis, et quod sit Ecclesia, de qua n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4447. 6516; quod elevari in coelum significetur per dare illam terram, patet, nam illi, quibus datur coelum, elevantur.

7197. Terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt, quod significet ubi illa quae fidei et charitatis, de quibus instructi sunt, et secundum quae vixerunt, constat ex significatione terrae, quod sit Regnum Domini in coelis et in terris, de qua mox supra n: 7196, ita quoque quae sunt Regni Domini, quae quod sint fides et charitas, notum est; inde quoque haec, ubi de instructione et vita, quae significantur per peregrinari, agitur, per terram Canaanem significantur; et ex significatione peregrinari, quod sit instructio et vita, de qua n: 1463. 2025. 3672; [8] inde patet, quod per terram peregrinationum illorum, in qua peregrinati sunt, significetur ubi illa quae fidei et charitatis, de quibus instructi sunt, et secundum quae vixerunt. Cum his ita se habet; Cuique in altera vita datur Coelum secundum illa quae fidei et charitatis sunt apud illum, nam charitas et fides faciunt coelum apud unumquemvis; sed cum dicitur quod charitas et fides faciant coelum, intelligitur vita charitatis et fidei: at probe sciendum, quod vita, cui coelum, sit vita secundum vera et bona fidei, de quibus instructus est homo; nisi illa sint normae et principia vitae ejus, frustra exspectat coelum, utcunque vixerit; absque illis enim est homo sicut [9] arundo, qui secundum omnem ventum nutat, nam flectitur a malis aeque ac a bonis, quia nihil veri et boni habet apud se firmatum, per quod ab Angelis teneri possit in veris et bonis, et abduci a falsis et malis, quae infernales continuo injiciunt; verbo, vita boni Christiani est quae facit coelum, non vita boni naturalis.

7198. Et etiam Ego audivi gemitum filiorum Israëlis, quod significet illorum dolorem ex pugna, constat ex significatione gemitus, quod sit dolor ex pugna; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, qui infestati a falsis, et inde in pugna sunt.

7199. Quod Aegyptii servire faciant illos, quod significet cum illis qui in falsis, qui conantur subjugare, constat ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis, de qua n: 6692.

7097. 7107. 7110. 7126. 7142; et ex significatione servire facere, quod sit conari subjugare, de qua n: 6666. 6670. 6671.

7200. Et recordatus sum foederis mei, quod significet quod exemtio ab illis propter conjunctionem, constat ex significatione recordari foederis, nempe cum Abrahamo, Jischako, et Jacobo, ad dandum illis terram Canaanem, quod sit liberatio seu exemtio ab infestationibus, quae significantur per servitutes in Aegypto, et elevatio ad coelum; et ex significatione foederis, quod sit conjunctio, de qua supra n: 7195. [10] Propter conjunctionem, dicitur, quod liberandi et elevandi in coelum, conjunctio enim cum Domino fit per fidem et amorem, nam vera quae fidei et bona quae amoris procedunt a Domino, et quae procedunt ab Ipso, sunt Ipsius adeo ut sint Ipse, qui itaque recipiunt illa, conjunguntur Ipsi, et qui conjunguntur Ipsi, non possunt aliter quam elevari ad Ipsum, hoc est, in coelum.

7201. Propterea dic filiis Israëlis, quod significet quod Lex Divina dabit ut appercipiant illi qui e Regno spirituali Domini, constat ex repraesentatione Moschis, ad quem dicitur quod diceret filiis Israëlis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752; ex significatione dicere, quod sit appercipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2506. 2515. 2619. 2862. 3509. 5877: hic dare appercipere, quia dicitur de Lege Divina quod diceret; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui e Regno spirituali Domini, de qua n: 6426. 6637.

7202. Ego Jehovah, quod significet confirmationem a Divino, constat ab illis supra n: 7192.

7203. Et educam vos a sub oneribus Aegyptiorum, quod significet quod Dominus eximet illos ab infestationibus illorum qui in falsis, constat ex significatione educere, quod sit eximere; ex significatione onerum, quod sint infestationes a falsis, et pugnae, de qua n: 6757. 7104. 7105; et a significatione Aegyptiorum, quod sint qui per injecta falsa infestant, de qua mox supra n: 7199. [11]

7204. Et liberabo vos e servitio illorum, quod significet plene a conatu subjugationis, constat ex significatione servitii, quod sit conatus subjugationis, de qua n: 6666. 6670. 6671.

7205. Et redimam vos brachio extenso, quod significet

eductionem ab inferno ex Divina potentia, constat ex significatione redimere, quod sit educere ab inferno; quod redemtio dicatur de servitio, de malo, deque morte, quod inde eximantur, ita de inferno, et quod Dominus quoad Divinum Humanum dicatur Redemptor, videatur n: 6281; et ex significatione brachii extensi, quod sit Divina potentia, quod brachium sit potentia, videatur n: 478. 4931. 4932. 4934. [12] 4935; quod autem Brachium extensum sit Omnipotentia seu Divina potentia, est quia per brachium, cum apparet extensum in coelis, repraesentatur potentia a Divino; cum autem non extensum sed incurvatum, repraesentatur potentia in sensu communi; inde nunc est, quod Divina potentia in Verbo pluries exprimatur per Brachium extensum et per manum fortem, ut apud Jeremiam „Ego feci terram, hominem, et bestiam, quae super faciebus terrae, per *virtutem meam magnam,* et per *brachium meum extensum*" XXVII: 5. Apud Eundem „Ah Domine Jehovih, ecce tu fecisti coelum et terram, per *Virtutem tuam magnam*, et per *Brachium tuum extensum,* non mirabile est prae Te ullum verbum: et eduxisti populum tuum Israëlem e terra Aegypti per signa et miracula, et *per manum fortem*, et *per Brachium extensum*" XXXII: 17. 21. Apud Ezechielem „Educam vos ex populis, et congregabo vos e terris, in quas dispersi estis, *per manum fortem*, et *per brachium extensum*" XX: 34. Apud Davidem „Eduxit Israëlem e medio Aegyptiorum, per *manum fortem* et *Brachium extensum*" Psalm: CXXXVI: 11. 12. et praeterea, Deuteron: Cap: IV: 34. Cap: V: 15. Cap: VII: 19. Cap: IX: 29. Cap: XI: 2. Cap: XXVI: 8. I Reg: VIII: 42. II Reg: XVII: 36.

7206. Et judiciis magnis, quod significet secundum leges ordinis ex Divino Humano Domini, constat ex significatione judiciorum, quod sint vera, de qua n: 2235. 6397, et in supremo sensu, ubi dicitur de Domino, quod sint vera Divina, quae vera non aliud sunt quam Leges Ordinis ex Divino Humano Domini, nam omnis ordo est ab Ipso, ita omnes Leges ordinis; secundum illas Leges est totum coelum, consequenter etiam universum: Leges ordinis seu Vera, quae procedunt a Domino, secundum quae totum Coelum ac universum, sunt quae vocantur Verbum, per quod omnia facta sunt, apud Johannem

Cap: I: 1. 2. 3, nam Verbum est Divinum Verum procedens a Divino Bono Divini Humani Domini; inde est quod omnia in mundo spirituali, et quoque in mundo naturali, se referant ad Verum, ut constare potest ei qui reflectit. Per judicia magna in proximo sensu hic intelliguntur vera secundum quae judicabuntur illi qui per injecta falsa infestarunt, qui significantur per Aegyptios et per Pharaonem; et quoque intelliguntur vera secundum quae judicabuntur illi qui eximentur ab infestationibus, qui significantur per filios Israëlis; ex judiciis illis damnantur illi qui in falsis ex malo sunt, et ex judiciis illis salvantur illi qui in veris ex bono; non quod Vera, quae procedunt a Domino, aliquem damnent, nam omnia vera quae procedunt a Domino sunt ex Divino Bono Ipsius, ita non nisi quam Misericordiae; sed quia non recipiunt Misericordiam Domini, semet ipsos damnationi exponunt, sunt enim tunc in malis, et mala damnant; nec vera quae procedunt a Domino salvant, si homo credit quod ex Veris fidei apud se salvetur, et non ex Misericordia, homo enim est in malis, et ex se in inferno, sed ex Misericordia Domini detinetur a malo et tenetur in bono, et hoc vi forti. Quod per Judicia utrumque significetur, nempe tam damnatio malorum quam salvatio bonorum, patet ab illis locis in Verbo ubi agitur de ultimo Judicio, ut apud Matth: Cap: XXV: 31 ad 46, et alibi.

7207. Et accipiam vos Mihi ad populum, quod significet quod illi adjicientur illis in coelo qui ibi Domino serviunt, constat ex significatione accipere in populum, cum hoc dicitur a Jehovah seu Domino, quod sit accipere inter illos qui in coelo sunt, nam qui ibi sunt, populus Domini vocantur, etiam iidem cum in mundo sunt, nam quoad [13] animas suas tunc quoque in coelo sunt, videatur n: 687. 697. 3255. 4067. 4073. [14] 4077. Quod per illa verba significetur, quod illi, qui ab Ecclesia spirituali, adjicientur iis in coelo, qui ibi Domino serviunt, est quia illi ante adventum Domini detenti fuerunt in inferiore terra, et elevati in coelum cum Dominus resurrexit, et tunc adjecti iis ibi qui Domino serviunt, videatur n: 6854. 6914. 7090 f. [15]

7208. Et ero vobis ad Deum, quod significet quod Divinum quoque recipient, constat ex significatione esse illis ad Deum, cum hoc a Jehovah seu Domino dicitur, quod sit Divi-

num recipere; nam omnibus illis, qui in coelo sunt, datur recipere Divinum, hoc est, Divinum Bonum et Verum, ita sapientiam et intelligentiam, proinde vitae felicitatem ex usibus, qui sunt exercitia charitatis; haec significantur per ero vobis in Deum.

7209. Et cognoscetis quod Ego Jehovah Deus vester, quod significet tunc apperceptionem quod Dominus solus Deus, constat ex significatione cognoscere, quod sit appercipere; quod Ego Jehovah Deus vester, sit quod Dominus solus Deus, est quia per Jehovam in Verbo non alius quam Dominus intelligitur, n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6281. 6303. 6905; et quia in Coelo sciunt et percipiunt, quod Dominus sit Dominus Coeli, ac ita Dominus universi, sicut Ipse dicit apud Matthaeum „ quod Ipsi sit omnis potestas in Coelis et in terris" XXVIII: 18; et quod Jehovah non alteri det gloriam suam quam Sibi, Esai: Cap: XLII: 8; tum quod sit unum cum Patre, Johan: Cap: XIV: 9. 10. 11; et quod Sanctus Spiritus sit sanctum quod procedit ab Ipso, Johan: Cap: XVI: 13. 14. 15, ita quod Dominus sit solus Deus.

7210. Educens vos a sub oneribus Aegypti, quod significet Qui ab infestationibus a falsis liberavit, constat ex illis supra n: 7203, [16] ubi similia.

7211. Et deducam vos ad terram, qua sustuli manum meam, ad dandum illam Abrahamo, Jischako et Jacobo, quod significet ex Divina potentia elevationem ad coelum, ubi Divinum Humanum est Omne, constat ex significatione deducere ad terram, nempe Canaanem, quod sit elevare ad coelum, quod terra Canaan sit Regnum Domini seu Coelum, videatur supra n: 7196; [17] ex significatione tollere manum, cum dicitur de Jehovah seu Domino, quod sit ex Divina potentia, quod manus sit potentia, videatur n: 878. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 6947. 7011; et ex repraesentatione Abrahami, Jischaki et Jacobi, quod sit Dominus quoad Ipsum Divinum, et quoad Divinum Humanum, de qua n: 6804. 6847, hic Dominus quoad Divinum Humanum, quia hoc est omne in Coelo: causa quod Divinum Humanum est omne in Coelo, est quia nullus ibi, ne quidem Angelus intimi seu tertii coeli aliquam ideam de Ipso Divino potest habere, secundum Domini verba apud Johannem

„Deum nemo vidit unquam" I: 18. „Non vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis" V: 37, [18] sunt enim Angeli finiti, et finitum non potest habere ideam Infiniti; quapropter in coelo nisi de Deo haberent ideam speciei humanae, nullam haberent, vel indecentem; ac ita non potuissent conjungi Divino, nec per fidem nec per amorem; cum ergo ita est, in coelo percipiunt Divinum in forma Humana; inde est, quod Divinum Humanum in coelis sit omne in intuitionibus, et inde omne in fide et amore, unde conjunctio, per quam salvatio, n: 6700. [19]

7212. Et dabo illam vobis haereditatem, quod significet vitam ibi Domini in aeternum, constat ex significatione haereditatis, cum praedicatur de coelo, quod sit vita Domini, de qua n: 2658; et quia omne, quod datur ut haereditas, est illius, cui datur, possessio perpetua, in coelo aeterna, quia ibi vivunt in aeternum, significatur vita Domini ibi in aeternum. Quod in Coelo sit vita Domini, proinde quod illi qui ibi, sint in vita Ipsius, est quia sunt in vero et bono quae procedunt a Domino, ac Bonum quod in Vero, est Ipse Dominus, et Verum in quo Bonum, est Vita ex Domino, ex qua omnes vivunt; ex his patet, quod qui in bono sunt et inde in vero, ut sunt omnes qui in coelis, in vita Domini sint.

7213. Ego Jehovah, quod significet confirmationem a Divino, constat ex illis supra n: 7192. 7202.

7214. Vers: 9. 10. 11. 12. 13. *Et loquutus Moscheh ita ad filios Israëlis, et non audiverunt ad Moschen, prae angustia spiritus, et prae servitio duro. Et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo. Veni, loquere ad Pharaonem regem Aegypti, et mittat filios Israëlis e terra sua. Et loquutus Moscheh coram Jehovah, dicendo, ecce filii Israëlis non audiverunt ad me, et quomodo audiet me Pharao, et ego praeputiatus labiis. Et loquutus Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, et praecepit illis ad filios Israëlis, et ad Pharaonem regem Aegypti, ad educendum filios Israëlis e terra Aegypti.* Et loquutus Moscheh ita ad filios Israëlis, significat exhortationem a Lege Divina ad illos qui e Regno spirituali Domini: et non audiverunt ad Moschen, significat quod non reciperent ex fide et obedientia: prae angustia spiritus, significat propter statum prope despera-

tionem: et prae servitio duro, significat ab infestationibus e meris falsis: et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, significat continuationem: veni, loquere ad Pharaonem regem Aegypti, significat admonitionem ad illos qui infestant per mera falsa: et mittat filios Israëlis e terra sua, significat ut abeant et relinquant illos: et loquutus Moscheh cum Jehovah, dicendo, significat Legem a Divino, et inde cogitationem: ecce filii Israëlis non audiverunt ad me, significat quod spirituales non receperint quae illis annuntiata sunt: et quomodo audiet ad me Pharao, significat quod non recepturi qui in falsis: et ego praeputiatus labiis, significat quod his sim impurus: et loquutus Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, significat e novo instructionem ex Lege Divina et simul ex doctrina: et praecepit illis ad filios Israëlis, significat de mandato ad illos qui e Regno spirituali Domini: et ad Pharaonem regem Aegypti, significat admonitionem ad illos qui infestant per mera falsa: ad educendum filios Israëlis e terra Aegypti, significat quod liberandi.

7215. Et loquutus Moscheh ita ad filios Israëlis, quod significet exhortationem a lege Divina ad illos qui e Regno spirituali Domini, constat ex significatione loqui, quod sit exhortatio, nam loquutus est ad illos quod mandatum ei a Jehovah; [ex] repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sit Regnum Spirituale Domini, de qua n: 6426. 6637.

7216. Et non audiverunt ad Moschen, quod significet quod non reciperent ex fide et obedientia, constat ex significatione audire, quod sit recipere ex fide et obedientia; quod audire sit fides voluntate et actu, ac obedientia, videatur n: 2542. 3869. 4652 ad 4660. 5017.

7217. Prae angustia spiritus, quod significet propter statum prope desperationem, constat ex significatione angustiae spiritus, quod sit status prope desperationem, qui enim in illo statu sunt, in angustia Spiritus sunt; quod ille status significetur per onus impositum filiis Israëlis a Pharaone, quod sibi ipsis conquirerent paleam ad faciendum lateres, ad finem Capitis praecedentis ostensum est. Quod angustia spiritus sit status prope desperationem, ex eo constare potest, quod qui in statu prope desperationem sunt, in anxietate interna sint, et tunc

actualiter in angustia spiritus: angustia spiritus in sensu externo est compressio pectoris, et inde quasi difficultas respirandi, in sensu autem interno est anxietas propter deprivationem veri quod fidei, et boni quod charitatis, ac inde status prope desperationem; quod status compressionis quoad respirationem, et anxietas propter deprivationem veri fidei et boni charitatis sibi mutuo correspondeant, ut effectus naturalis in corpore ex causa spirituali in mente, videri potest ab illis quae n: 97. 1119. 3886. 3887. 3889. 3892. 3893, ostensa sunt. Quod deprivatio veri et boni spiritualis talem anxietatem, et consequenter talem angustiam pariat, non credere possunt illi qui non in fide et charitate sunt, putant hi quod propterea angi, sit debilitas et aegritudo animi; causa est, quia in fide et charitate nihil reale ponunt, ita non in illis quae sunt animae illorum et quae sunt coeli, sed solum in opulentia et eminentia, ita in illis quae sunt corporis et mundi; cogitant etiam, quid fides et charitas? nonne sunt merae voces? imo quid conscientia? angi ex illis est angi ex talibus quae homo ex phantasiae delirio intus in se videt, et inde putat esse aliquid et tamen non sunt: at quid opulentia et eminentia, hoc videmus oculis, et sentimus voluptate quod sit, nam totum corpus expanditur, et impletur gaudio ex illis; ita cogitant, ac ita inter se loquuntur mere naturales homines, ast spirituales aliter, nam hi primariam in suo spiritu vitam habent, ita in illis quae sunt spiritus, nempe in fide et charitate, et ideo cum se deprivari putant veris et bonis fidei et charitatis, afficiuntur angore sicut qui in angore mortis sunt, nam vident ante se mortem spiritualem, hoc est, damnationem; hi, ut supra dictum est, coram mere naturalibus apparent debiles et aegri spiritu, sed sunt fortes et validi, at qui mere naturales sunt, apparent sibi fortes et validi, et quoque sunt quoad corpus, sed sunt prorsus invalidi quoad spiritum, quia spiritualiter mortui; si viderent, qualis esset spiritus illorum, id agnoscerent, sed eum non vident priusquam obiit corpus.

7218. Et prae servitio duro, quod significet ab infestationibus a meris falsis, constat ex significatione servitii, quod sit infestatio a falsis, de qua n: 7120. 7129, ita servitium durum, est infestatio a meris falsis; nam qui infestantur a mere falsis, et non refocillantur per vera, per quae falsa discutiantur,

et tamen vita illorum est vita veri quod fidei et boni quod charitatis, illi in maximo angore sunt, et quamdiu in illo statu, quasi in duro servitio sunt, inde est, quod tales infestationes per servitium durum significentur. Sciendum, quod omne cogitationis influat, sed quando spiritibus est status vesperae et noctis, quod tunc cogitatio illorum in statu coacto sit, tunc coguntur cogitare de falsis quae injiciuntur, et ex coactione illa se exsolvere nequicquam possunt; ast cum illis est status mane et meridiei, tunc cogitatio illorum in statu libero est, nam tunc licet illis cogitare de illis quae amant, ita de veris et bonis fidei et charitatis, nam haec amoris illorum sunt; quod id liberum sit quod est amoris, videatur n: 2870 ad 2893.

7219. Et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet continuationem, constat ex illis supra n: 7191.

7220. Veni, loquere ad Pharaonem regem Aegypti, quod significet admonitionem ad illos qui infestant per mera falsa, constat ex significatione loqui, cum ex mandato Divino, quod sit admonitio; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant per falsa, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142; et quia per mera falsa, dicitur Pharao *rex Aegypti*, nam per regem significatur in genuino sensu Verum, et in opposito falsum, n: 2015. 2069.

7221. Et mittat filios Israëlis e terra sua, quod significet ut abeant et relinquant illos, constat ex significatione mittere, quod sit abire et relinquere; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua saepe; et a significatione terrae Aegypti, quod sit status infestationum: ex quibus patet, quod per mittat filios Israëlis e terra sua, significetur quod relinquant illos qui ab Ecclesia spirituali, nec infestent.

7222. Et loquutus Moscheh cum Jehovah, dicendo, quod significet Legem a Divino, et inde cogitationem, constat ex significatione loqui, quod sit cogitatio, de qua n: 2271. 2287. 2619; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6827.

7223. Ecce filii Israëlis non audiverunt ad me, quod significet quod spirituales non receperint quae illis annuntiata sunt, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint spiritua-

les, hoc est, illi qui ab Ecclesia spirituali Domini, de qua n: 6426. 6637; et ex significatione non audire, quod sit non ex fide et obedientia recipere, de qua supra n: 7216; quod sint quae illis annuntiata sunt, hoc est de liberatione, patet.

7224. Et quomodo audiet ad me Pharao, quod significet quod non recepturi qui in falsis, constat ex significatione non audire, quod sit non recipere, ut nunc supra n: 7223; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis, de qua n: 6651. 6679. 6683. 7107. 7110. 7126. 7142; quod [per] Pharaonem repraesententur illi qui in falsis, et infestant, ita plures, est quia rex est caput populi, et ideo per regem significatur simile ac quod per populum, videatur n: 4789.

7225. Et ego praeputiatus labiis, quod significet quod his sim impurus, constat ex significatione praeputiatum seu incircumcisum esse, quod sit impurum esse; per circumcisionem enim repraesentabatur purificatio ab amoribus spurcis, hoc est, ab amoribus sui et mundi, videatur n: 2039. 2632. 2799. 4462. 7045; inde qui non circumcisi sunt, et dicti praeputiati, repraesentabant non purificatos ab amoribus illis, ita impuros, n: 3412. 3413. 4462. 7045; et ex significatione labiorum, quod sint quae doctrinae, de qua n: 1286. 1288, ita per praeputiatum labiis significatur impurus esse quoad illa quae sunt doctrinae, nam praeputiatum dicitur tam de doctrina, quam de vita; inde *Auris* dicitur *praeputiata*, apud Jeremiam, „Super quem loquar, et testificabor, et audient, ecce *praeputiata auris eorum*, et non possunt auscultare; ecce Verbum Jehovae factum in opprobrium, non volunt illud" VI: 10. Et Cor *praeputiatum* apud Eundem „Omnis domus Israëlis *praeputiati corde*" IX: 25. Apud Ezechielem „Introducitis filios alienigenae *praeputiatos corde* et *praeputiatos carne*, ut sint in sanctuario meo" XLIV: 7. 9. Apud Moschen „Tunc humiliabitur *Cor illorum praeputiatum*" Levit: XXVI: 41; ex his patet, quod praeputiatum seu incircumcisum sit impurum; et quia omne impurum est ex amoribus impuris, qui sunt amor mundi et amor sui, idcirco per incircumcisum significatur id quod impedit influxum boni et veri; ubi amores illi sunt, ibi bonum et verum influens extinguitur, sunt enim contraria, sicut sunt Coelum et infernum; inde per aurem praeputiatam significatur inobedientia, et

per cor praeputiatum rejectio boni et veri; quod fit imprimis cum amores illi muniverunt se falso sicut muro. Quod Moscheh quia balbus se dicat praeputiatum labiis, est propter sensum internum, ut per id significetur quod illi qui in falsis, qui repraesentantur per Pharaonem, non auscultaturi quae illis dicerentur ex Lege Divina, ex causa, quia illi qui in falsis, Vera quae Legis Divinae sunt, vocant falsa, et falsa quae contra vera quae Legis Divinae, vocant vera, sunt enim prorsus in opposito; inde ab illis vera Doctrinae non aliter appercipiuntur quam sicut impura; amores coelestes etiam apparent illis sicut impuri; cum quoque appropinquant ad societatem aliquam coelestem, tunc graveolenter olent, quod cum sentiunt, putant tale ex societate coelesti profluere, cum tamen ex illis ipsis, nam graveolentia non sentitur nisi juxta suum oppositum.

7226. Et loquutus Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, quod significet e novo instructionem ex Lege Divina, et simul ex Doctrina, constat ex significatione loqui, quod sit e novo instructio, nam in nunc sequentibus instruuntur quid faciant; ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752; et ex repraesentatione Aharonis, quod sit Doctrina boni et veri, de qua n: 6998: quale discrimen sit inter Legem Divinam, et Doctrinam, videatur n: 7009. 7010. 7089.

7227. Et praecepit illis ad filios Israëlis, quod significet de mandato ad illos qui e Regno spirituali Domini, constat ex significatione praecipere, quod sit mandatum; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint illi qui e Regno spirituali Domini, de qua prius saepe.

7228. Et ad Pharaonem regem Aegypti, quod significet admonitionem ad illos qui infestant per mera falsa, constat ex significatione loqui, cum ex mandato Divino ad illos qui in falsis, quod sit admonitio, ut supra n: 7220; et ex repraesentatione Pharaonis, cum etiam vocatur rex Aegypti, quod sint qui infestant per mera falsa, de qua supra n: 7220.

7229. Ad educendum filios Israëlis e terra Aegypti, quod significet quod liberandi, constat absque explicatione.

7230. Vers: 14 ad 25. *Haec Capita domus patrum illorum; filii Rubenis primogeniti Israëlis, Chanoch et Pallu, Chezron et Carmi, hae familiae Rubenis. Et filii Schimeonis,*

Jemuel, et Jamin, et Ohad, et Jachin, et Zochar, et Schaul filius Canaanitidis; hae familiae Schimeonis. Et haec nomina filiorum Levi juxta nativitates illorum, Gerschon, et Kehath, et Merari; et anni vitae Levi septem et triginta et centum anni. Filii Gerschonis, Libni et Schimei, juxta familias illorum. Et filii Kehath, Amram et Jizhar, et Chebron, et Ussiel; et anni vitae Kehath tres et triginta et centum anni. Et filii Merari, Machli et Muschi; hae familiae Levi juxta nativitates illorum. Et accepit Amram Jachebed amitam suam sibi in mulierem, et peperit illi Aharonem et Moschen; et anni vitae Amram septem et triginta et centum anni. Et filii Jizharis, Korach et Naepheg, et Sichri. Et filii Ussiel, Mischaël et Elzaphan, et Sithri. Et accepit Aharon Elischebam, filiam Amminadabi, sororem Nachaschonis, sibi in mulierem; et peperit illi Nadabum, et Abihu, et Eleasarem, et Ithamarem. Et filii Korachi, Assir et Elkanah, et Abiasaph: hae familiae Korachitarum. Et Eleasar filius Aharonis accepit sibi de filiabus Putielis sibi in mulierem; et peperit illi Pinchasum. Haec Capita patrum Levitarum juxta familias eorum. Haec Capita domus patrum illorum, significat praecipua Ecclesiae: filii Rubenis, Chanoch et Pallu, Chezron et Carmi, significat illa quae fidei intellectu sunt: hae familiae Rubenis, significat vera ejus: et filii Schimeonis, Jemuel et Jamin, et Ohad et Jachin, et Zochar, significat illa quae fidei actu: et Schaul filius Canaanitidis, significat quae Veri actu sunt extra Ecclesiam: hae familiae Schimeonis, significat vera et bona illius: et haec nomina filiorum Levi juxta nativitates illorum, Gerschon et Kehath, et Merari, significat illa quae sunt charitatis: et anni vitae Levi septem et triginta et centum anni, significat quale et statum: Filii Gerschonis, Libni et Schimei, juxta familias illorum, significat primam classem derivationum boni et veri inde: et filii Kehath, Amram et Jizhar, et Chebron et Ussiel, significat alteram classem derivationum boni et veri inde: et anni vitae Kehath, tres et triginta et centum anni, significat quale et statum: et filii Merari, Machli et Muschi, significat tertiam classem derivationum boni et veri: hae familiae Levi juxta nativitates illorum, significat quod illa sint bona et vera ex charitate: et accepit Amram Jachebed amitam suam sibi in mulierem, significat

boni derivati cum vero affini conjunctionem: et peperit illi Aharonem et Moschen, significat quod inde illis Doctrina Ecclesiae et Lex a Divino: Et anni vitae Amram, septem et triginta et centum anni, significat quale et statum: et filii Jizharis, Korach, et Naepheg, et Sichri, significat derivationem successivam ex altera classe, quod bonum et inde verum: et filii Ussiel, Mischaël et Elzaphan, et Sithri, significat derivationem alteram successivam ex eadem classe quoad bonum in vero: et accepit Aharon Elischebam, filiam Amminadabi, sororem Nachaschonis, sibi in mulierem, significat Doctrinam Ecclesiae, et quomodo bonum et verum ibi conjuncta sunt: et peperit illi Nadabum, et Abihu, et Eleasarem, et Ithamarem, significat derivationes fidei et charitatis, quales: et filii Korachi, Assir et Elkanah, et Abiasaph, significat derivationem iteratam ex secunda Classe: hae familiae Korachitarum, significat bona et vera qualia: et Eleasar filius Aharonis, significat Doctrinalia derivata ex ipsa doctrina charitatis: accepit sibi de filiabus Putielis sibi in mulierem, significat conjunctionem boni et veri in doctrinalibus illis: et peperit illi Pinchasum, significat inde derivationem: haec capita patrum Levitarum juxta familias eorum, significat praecipua Ecclesiae quoad charitatem et inde fidem.

7231. Haec quia mera nomina sunt, singillatim explicare supersedetur, ex causa etiam, quia prius ostensum est, quid per Reubenem, Schimeonem, Levin, Aharonem, et Moschen, repraesantatur; sunt filii illorum, ac nepotes, qui hic nominantur, non aliud quam derivationes: quod Reuben repraesentet fidem intellectu, videatur n: 3861. 3866. 4731. 4734. 4761: quod Schimeon repraesentet fidem voluntate et actu, n: 3869. 3870. 3871. 3872. 4497. 4502. 4503. 5482. 5626. 5630: quod Levi Charitatem, n: 3875. 3877. 4497. 4502. 4503: quod Aharon doctrinam Ecclesiae, n: 6998. 7009. 7089: et quod Moscheh legem a Divino, n: 6771. 6827. Cur hic memorantur Ruben, Schimeon, et Levi, et eorum filii, et non reliqui patres tribuum cum suis filiis, in suo ordine, non sciri potest, nisi ex sensu interno: quod recensio illa in hoc Capite facta sit, ut sciretur nativitas Aharonis et Moschis, patet, sed ad illam satis fuisset genealogia Levi, nam ad illam nihil quicquam conducit Rubenis et Schimeonis, nec filiorum illorum:

sed causa, quae ex sensu interno solum patet, est, quia agitur de Ecclesia spirituali, quae per filios Israëlis repraesentatur; quae Ecclesia apud hominem incipit per fidem scientia et dein intellectu, quae repraesentatur per Rubenem et ejus filios; postea cum Ecclesia apud hominem crescit, transit fides illa in voluntatem et a voluntate in actum, et tunc homo vult verum quod fidei, et facit illud, quia ita mandatum est in Verbo; hoc fidei repraesentatur per Schimeonem; demum in voluntate ejus, quae nova, appercipitur charitatis affectio, ut velit bonum facere, non ut prius, ex fide, sed ex charitate erga proximum; cum enim homo eo usque regeneratur, tunc est homo Ecclesiae spiritualis, nam in illo tunc est Ecclesia, charitas haec cum sua affectione est quae repraesentatur per Levin: inde nunc est, quod familiae Rubenis, et quoque Schimeonis recenseantur, et demum familia Levi, per quem repraesentatur, ut dictum est, Charitas, quae est ipsum spirituale Ecclesiae: Aharon repraesentat Externum illius Ecclesiae, et Moscheh Internum; Internum Ecclesiae vocatur Lex a Divino, et Externum Doctrina inde; Lex a Divino, quae est Internum Ecclesiae, est quoque Verbum in sensu interno; et Doctrina inde est Verbum in sensu externo; quod illa per Moschen et Aharonem repraesententur, videatur n: 7089.

7282. Vers: 26. 27. 28. 29. 30. *Hic*[20] *Aharon et Moscheh, quibus dixit Jehovah, educite filios Israëlis e terra Aegypti, juxta exercitus illorum. Hi loquentes ad Pharaonem regem Aegypti, ad educendum filios Israëlis ex Aegypto; hic Moscheh et Aharon. Et fuit, in die loquutus Jehovah ad Moschen in terra Aegypti. Et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, Ego Jehovah, loquere ad Pharaonem regem Aegypti, omne quod Ego loquor ad te. Et dixit Moscheh coram Jehovah, ecce ego praeputiatus labiis, et quomodo audiet ad me Pharao.* Hic Aharon et Moscheh, significat quod ex illis Doctrina et Lex apud illos Divina: quibus dixit Jehovah, significat ex quibus mandatum: educite filios Israëlis e terra Aegypti, significat quod illi qui e Regno spirituali Domini liberarentur: juxta exercitus illorum, significat secundum genera et species boni in veris: hi loquentes ad Pharaonem regem Aegypti, significat ex illis admonitionem ad illos qui per mera falsa infestant: ad edu-

cendum filios Israëlis ex Aegypto, significat ut relinquant illos et non infestent: hic Moscheh et Aharon, significat quod hoc ex Lege a Divino, et ex Doctrina inde: et fuit in die illo loquutus est Jehovah ad Moschen in terra Aegypti, significat statum tunc Ecclesiae cum mandatum est per Legem a Divino ad illos qui e Regno spirituali Domini, cum adhuc in propinquitate essent illis qui in infernis: et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, significat instructionem a Divino: Ego Jehovah, significat confirmationem Divinam: loquere ad Pharaonem regem Aegypti omne quod Ego loquor ad te, significat admonitiones ad illos, qui infestant per mera falsa, ex illis quae a Divino influunt: et dixit Moscheh coram Jehovah, significat cogitationem de Lege Divina, apud illos qui in falsis: ecce ego praeputiatus labiis, significat quod impura: et quomodo audiet ad me Pharao, significat quod sic non recepturi qui in falsis.

7283. Hic Aharon et Moscheh, quod significet quod ex illis doctrina et lex apud illos Divina, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit Doctrina Ecclesiae, de qua n: 6998, 7009. 7089; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752; hae, nempe Lex Divina et Doctrina, apud illos qui ab Ecclesia spirituali, existit principaliter ex Verbo, sed usque applicate ad fidem et charitatem, quae fuerunt apud instauratores: *ex illis* dicitur, sed non intelligitur ex Aharone et Moscheh, verum ex Charitate et fide, quae repraesentantur per Levi, Schimeon, et Ruben, de quibus mox supra. Quod haec ulterius attinet, sciendum, quod Doctrina Ecclesiae spiritualis non sit Doctrina veri ipsius Divini, causa est, quia illi qui ab Ecclesia spirituali sunt, nullam perceptionem Veri Divini habent, sicut illi qui ab Ecclesia coelesti sunt, sed loco illius perceptionis habent conscientiam, quae formatur ex vero et bono, quae agnoverunt intra suam Ecclesiam, qualiacunque illa sunt; quod illi qui ab Ecclesia spirituali in obscuro sint quoad vera fidei, respective, videatur n: 86. 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833. 6289. 6500. 6865. 6945; inde est, quod quisque intra Ecclesiam spiritualem agnoscat id pro vero fidei, quod instauratores illorum dictaverunt, nec ulterius ex Verbo inquirant, num id ipsum verum sit; [21] et quoque si inquirerent, si non regenerati essent, et tunc peculia-

riter illustrati, nec invenirent illud; causa est, quia Intellectuale eorum quidem illustrari potest, sed novum voluntarium non alio bono affici, quam quod formatum est per conjunctionem cum vero intra Ecclesiam recepto; nam proprium voluntarium apud illos deperditum est, et novum voluntarium formatum est in parte intellectuali, videatur n: 863. 875. 1023. 1043. 1044. 1555. 2256. 4328. 5113; et cum proprium voluntarium separatum est a novo voluntario, quod in parte intellectuali, est lumen ibi debile, quale respective lumen nocturnum a Luna et stellis, ad lumen diurnum a sole; inde quoque est, quod per Lunam in Verbo in sensu interno intelligatur bonum amoris spiritualis, et per Solem bonum amoris coelestis, n: 30 ad 38. 1529. 1530. 1531. 2495. 4060. Quia ita se res habet cum Ecclesia spirituali, nec mirum est, quod apud plerosque fides sit essentiale Ecclesiae, non charitas, tum quod nulla illis sit Doctrina charitatis. Quod doctrinalia sua ex Verbo habeant, hoc non facit quod illa sint vera Divina, nam ex Verbi sensu literae excludi potest doctrinale quodcunque, et arripi potest tale quod concupiscentiis favet, ita quoque falsum pro vero, sicut sunt doctrinalia Judaeorum, Socinianorum, et plurium aliorum, non autem si doctrinale formatur ex sensu interno; sensus internus non solum est ille sensus qui latet in sensu externo, ut hactenus ostensum, sed etiam qui a pluribus locis sensus literae inter se rite collatis resultat, et appercipitur ab illis qui quoad Intellectuale a Domino illustrantur; Intellectuale enim illustratum discernit inter apparentia vera et ipsa vera, imprimis inter falsa et vera, tametsi non judicat de ipsis veris in se: sed Intellectuale non illustrari potest, nisi credatur quod amor in Dominum, et charitas erga proximum, sint principalia et essentialia Ecclesiae: qui ex illis agnitis procedit, modo ipse in illis sit, innumerabilia vera, imo perplura arcana sibi detecta videt, et illud ex interiore agnitione, secundum gradum illustrationis a Domino.

7234. Quibus dixit Jehovah, quod significet mandatum, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit mandatum, de qua n: 7036.

7235. Educite filios Israëlis e terra Aegypti, quod significet quod illi qui e Regno spirituali Domini liberarentur, nempe a propinquitate illorum qui in falsis, constat ex significatione

educere, quod sit liberare; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui e Regno spirituali Domini, de qua n: 6426. 6637, et quoque [n:] 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit ubi falsa, a quibus infestationes.

7236. Juxta exercitus illorum, quod significet secundum genera et species boni in veris, constat ex significatione exercitus, quod sint vera quae fidei, de qua n: 3448; bona autem Ecclesiae spiritualis sunt in sua essentia non aliud quam vera, haec enim dicuntur bona cum vivitur secundum ea; hinc per exercitum, cum dicitur de regeneratis intra Ecclesiam spiritualem, significantur bona veri, seu bona in veris. Quod dicatur, quod filii Israëlis educendi sint juxta exercitus illorum, est quia dicitur de illis quando exibunt Aegypto, in sensu interno quando ex pugnis cum falsis venient, ita postquam militiam spiritualem exercuerunt: proprie intelligitur per quod educendi juxta exercitus, quod distinguendi quoad bona in veris, ita in classes secundum qualia boni, et hoc ob causam, ut repraesentarent Regnum Domini in coelis; ibi omnes distincti sunt et locum in Maximo Homine sortiti sunt secundum quale boni, tam in genere quam in specie. Ex coelis, quod distincti sint omnes ibi secundum bona, constare potest, quam multiplex et quam varium est bonum, est enim tam varium, ut nusquam unus in simili bono sit in quo alter; imo si myriades myriadum multiplicarentur in aeternum, non foret unius bonum simile alterius; sicut nec unus simili facie ac alter; etiam bonum in coelis format facies angelorum: quod perpetua varietas sit, est quia omnis forma ex distinctis variis consistit, si enim duo prorsus similes essent, tunc non potuissent duo esse sed unum: inde quoque est, quod in natura nusquam detur unum omni modo simile alteri. Quod facit bonum tam varium, est verum, hoc cum conjungitur qualificat bonum; quod verum tam multiplex sit et varium, ut in tantum variare queat bonum, est quia innumerabilia vera sunt, et in alia forma vera interiora quam exteriora, et quod fallaciae quae sensuum externorum, se adjungant, et quoque falsa quae sunt concupiscentiarum; cum itaque tam innumerabilia vera sunt, constare potest, quod per conjunctiones totidem varia existant ut nusquam possit unum cum altero

idem esse; hoc liquet ei qui novit, quod modo ex viginti tribus variis per diversas conjunctiones existere possint voces omnium linguarum, imo cum perpetua varietate si millia linguarum forent, quid non ex millibus ac myriadibus variorum, ut sunt vera: hoc quoque confirmat regula communis in mundo, quod tot sensus sint quot capita, hoc est, quod tot diversitates idearum, quot homines.

7237. Hi loquentes ad Pharaonem regem Aegypti, quod significet ex illis admonitionem ad illos qui per mera falsa infestant, constat ex illis supra n: 7228, ubi similia.

7238. Ad educendum filios Israëlis ex Aegypto, quod significet ut relinquant illos et non infestent, constat ex significatione educi, quod sit liberari, ut supra n: 7235, ita ut relinquant et non infestent; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua mox supra n: 7236; et ex significatione Aegypti, quod sit falsum a quo infestatio, de qua prius.

7239. Hic Moscheh et Aharon, quod significet quod hoc ex Lege a Divino, et ex doctrina inde, constat a repraesentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6827; [22] et ex repraesentatione Aharonis, quod sit doctrina inde, de qua n: 6998. 7009. 7089.

7240. Et fuit in die illo loquutus est Jehovah ad Moschen in terra Aegypti, quod significet statum tunc Ecclesiae cum mandatum est per Legem a Divino ad illos qui e Regno spirituali Domini, cum adhuc in propinquitate essent illis qui in infernis, constat ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 6110, hic status Ecclesiae, quia de illo agitur; ex significatione loqui Jehovah, quod sit mandatum, hic ad illos qui e Regno spirituali Domini; ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6827; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit ubi illi, qui e Regno spirituali Domini, infestati sunt a falsis, quod hoc fuerit in terra inferiore, quae propinqua infernis, videatur n: 7090; terra Aegypti, ubi filii Israëlis erant, et vocabatur Goschen, significat Terram illam inferiorem; sed ubi Aegyptii, significat inferna circum, e quibus infestationes a falsis.

7241. Et loquutus Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet instructionem a Divino, constat ex significatione loqui Jehovah, quod sit e novo instructio, de qua n: 7226; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6827. [22]

7242. Ego Jehovah, quod significet confirmationem Divinam, constat ex illis supra n: 7192. 7202.

7243. Loquere ad Pharaonem regem Aegypti omne quod Ego loquor ad te, quod significet admonitiones ad illos qui infestant per mera falsa, ex illis quae a Divino influunt, constat ex significatione loqui, cum ad illos qui in falsis, quod sit admonitio, ut supra n: 7220; ex repraesentatione Pharaonis regis Aegypti, quod sint qui infestant per mera falsa, de qua n: 7220. 7228; et ex significatione omne quod Ego loquor ad te, quod sint illa quae a Divino influunt.

7244. Et dixit Moscheh coram Jehovah, quod significet cogitationem de Lege Divina apud illos qui in falsis, constat ex significatione dixit, quod sit cogitatio, de qua n: 7094; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752; quod sit cogitatio de Lege Divina apud illos qui in falsis, patet a serie continua cum sequentibus, cum enim dicitur *dixit*, et per hoc significatur cogitatio, involvitur id quod sequitur, hic quod Lex Divina sit impura illis qui in falsis.

7245. Ecce ego praeputiatus labiis, quod significet quod impura, nempe Lex Divina illis qui in falsis; et quomodo audiet ad me Pharao, quod significet quod sic non recepturi qui in falsis, constat ex illis, quae supra n: 7224 et 7225, dicta sunt, ubi eadem verba. Quod Moscheh se dicat praeputiatum labiis, in sensu interno significat quod Lex Divina impura appareat illis qui in falsis, secundum illa quae n: 7225 ostensa sunt; in sensu autem historico, in quo Moscheh ut caput refert posteritatem ex Jacobo, ac id quod est Ecclesiae apud illos, ut supra n: 7041, praeputiatus labiis significat quod cultus Divinus apud gentem illam talis esset; erat enim cultus apud illam gentem impurus, nam externa colebant, ac interna prorsus rejiciebant, quae sunt fides et charitas; imo ipsas cognitiones rerum internarum respuebant, sicut omnia illa quae ritualia significabant et repraesentabant; et quia tales erant, cultus erat im-

purus, colebant enim Jehovam ex amore sui et amore mundi, non autem ex amore in Ipsum, et ex amore erga proximum; hic cultus in sensu historico significatur per quod Moscheh se dicat praeputiatum labiis, at in sensu interno significatur prout explicatum est supra n: 7225.

De Incolis et Spiritibus Planetae Veneris.

7246. *In Planeta Veneris sunt duo hominum genera, indole sibi contraria, sunt qui immites et paene ferini, et sunt qui mites et humani: qui immites sunt et paene ferini, apparent a parte Planetae huc spectante; qui autem mites et humani sunt, apparent a parte opposita. At sciendum quod ita appareant secundum status vitae eorum, nam status vitae sistit omnem apparentiam loci et spatii.*

7247. *Planeta Veneris in idea spirituum apparet ad sinistrum paulo retro, ad aliquantam distantiam ab hac tellure: in idea spirituum dicitur, quia nulli spiritui apparet Sol mundi, nec aliquis Planeta, sed spiritus modo habent ideam quod sint, et secundum illam apparent, Sol mundi a tergo sicut caliginosum quid, planetae non sicut in mundo errantes, sed in suis locis constanter, de qua re videatur n:* 7171.

7248. *Dictum mihi, quod incolae illius planetae, qui cum obeunt et fiunt spiritus, ab hac parte apparent, admodum delectentur rapinis, et quam maxime edere ex rapinis; jucunditas illorum cum cogitant de edere ex rapinis mecum communicata fuit, et appercepta quod summa esset. Quod incolae tali natura ferina etiam in hac tellure fuerint, patet ex historiis variarum gentium, tum ex incolis terrae Canaanis* I Sam: XXX: 16; *et quoque ex gente Judaica et Israëlitica etiam tempore Davidis, quod quotannis excursiones fecerint, et depraedati gentes, et ex praeda laetati. Quod hos incolas Planetae Veneris concernit, quidem delectantur rapinis, sed usque non crudeles sunt, projiciunt homines, quos diripiunt, in aquas, ac eo modo interimunt, ast quos conservare possunt, conservant; et quos ita interemerunt, postea sepeliunt, indicium quod aliquid humani apud se habeant, secus ac Judaei,*

quibus delectatio fuit, projicere illos, quos occiderunt, et exponere feris sylvae et avibus devorandos, et quandoque saeve et crudeliter illos morti dare, II *Sam:* XII: 31: *quantum jucunditatis ex talibus habuerant Judaei, datum quoque erat percipere ex sphaera mecum communicata plurium illorum, qui cito appulerunt et aufugerunt.*

7249. *Dictum etiam, quod incolae illius telluris quoad plurem partem sint gigantes, et quod nostrae telluris incolae modo ad umbilicum eorum pertingant: tum quoque, quod illi, qui ab hac parte illius telluris apparent, sint stupidi, non quaerentes quid coelum, aut quid vita aeterna, sed quod solum illa curent quae sunt eorum terrae, et eorum pecorum.*

7250. *Quia tales sunt, etiam cum in alteram vitam veniunt, infestantur ibi quam maxime a falsis et malis: inferna quae illis, apparent circa Tellurem illam, nec communicant cum infernis malorum nostrae Telluris, ex causa quia prorsus alio genio, et alia indole sunt, inde quoque mala et falsa illorum sunt ex prorsus alio genere. Qui autem tales sunt, ut salvari possint, sunt in locis vastationis, ac ibi ad ultimum desperationis rediguntur; nam illius generis mala et falsa non aliter possunt removeri; cum in statu desperationis sunt, clamant quod bestiae sint, quod bruta, quod abominationes, quod odia, et sic quod damnati: quidam eorum cum in tali statu sunt, etiam contrà coelum clamant; sed hoc illis ignoscitur, quia ex desperatione; Dominus moderatur, ne in vituperia se effundant nisi ad certos limites: hi cum extrema passi sunt, quia corporea tunc apud illos quasi mortua sunt, demum salvantur.*

7251. *De illis quoque dictum est, quod, cum in sua Tellure vixerunt, crediderint in quendam summum Creatorem, absque Mediatore; hi sunt qui ita vastantur, et demum salvantur dum prius instructi sint et receperint, quod Dominus sit Solus Deus, Salvator, et Mediator: audivi illos confitentes, quod absque Mediatore nusquam salvari possent, quia spurci et indigni. Vidi etiam quosdam illorum, postquam extrema passi sunt, sublatos in coelum, et cum ibi recepti sunt, appercepi teneritudinem laetitiae ab illis talem, ut exprimeret lacrymas ex oculis meis.*

7252. *Incolae et Spiritus Veneris, qui apparent ab altera parte illius Telluris, ex paene contraria indole sunt, sunt enim mites et humani: concessum erat a Domino ut venirent aliqui ex illis spiritibus inde ad me, apparebant tunc prope supra caput; hi mecum loquuti dicebant, quod, cum in mundo fuerunt, agnoverint, et quod magis nunc agnoscant Dominum nostrum pro suo unico Deo; dicebant, quod in Tellure sua viderint Ipsum, ambulantem inter illos, et quoque quomodo Ipsum viderunt, repraesentabant.*

7253. *Hi Spiritus in Maximo Homine referunt Memoriam rerum materialium correspondentem memoriae rerum immaterialium, quam spiritus Planetae Mercurii constituunt; videatur in descriptione spirituum Mercurii, n:* 7170.

7254. *Ad finem Capitis sequentis dicetur de Incolis et Spiritibus Planetae Martis.*

EXODI

CAPUT SEPTIMUM.

Doctrina Charitatis.

7255. Quia Bonum facit coelum apud hominem, et malum facit infernum, sciendum est omnino quid Bonum, et quid Malum; prius dictum est, quod id bonum sit, quod est amoris in Dominum, et charitatis erga proximum; et quod id malum sit, quod est amoris sui et amoris mundi, inde sequitur, quod non nisi quam ex amoribus sciatur quid bonum, et quid malum.

7256. Omnia in universo, quae sunt secundum ordinem Divinum, se referunt ad Bonum et Verum; et omnia in universo, quae sunt contra ordinem Divinum, se referunt ad malum et falsum: causa est, quia Bonum et Verum, quae procedunt a Divino, faciunt ordinem, adeo, ut sint ordo.

7257. Bonum, quod est Amoris in Dominum, vocatur Bonum coeleste, et Bonum, quod est Charitatis erga proximum, vocatur Bonum spirituale: quae et quanta differentia est inter Bonum coeleste quod est amoris in Dominum, et inter Bonum spirituale quod est Charitatis erga proximum, in sequentibus dicendum est.

7258. Doctrina Boni coelestis quae est amoris in Dominum, est amplissima et simul arcanissima; Doctrina autem Boni spiritualis, quae est Charitatis erga proximum est quoque ampla et arcana, sed minus quam Doctrina boni coelestis quae est Amoris in Dominum. Quod Doctrina Charitatis, sit ampla, inde constare potest, quod Charitas non detur similis apud unum ut apud alterum, nec quod proximus sit similis unus sicut alter.

7259. Quia tam ampla fuit Doctrina Charitatis, Antiqui, apud quos Doctrina Charitatis fuit ipsa Doctrina Ecclesiae, distinguebant Charitatem erga proximum in plures Classes, quas etiam subdividebant, et singulis Classibus indebant nomina, et docebant quomodo Charitas exercenda esset erga illos qui in una Classe, et quomodo erga illos qui in altera; et sic redigebant Doctrinam Charitatis in ordinem, et exercitia charitatis ut distincte caderent sub intellectum.

7260. Nomina, quae indebant illis erga quos charitatem exercerent, erant plura, quosdam vocabant caecos, quosdam claudos, quosdam mancos, quosdam pauperes, tum miseros et afflictos, quosdam pupillos, quosdam viduas: in genere autem vocabant illos Esurientes quibus darent edere, Sitientes quibus darent bibere, Peregrinos quos colligerent, Nudos quos induerent, Aegrotos quos visitarent, et in Carcere ad quos venirent; de his videatur n: 4954 ad 4959.

7261. Haec Nomina e Coelo data fuerunt Antiquis qui ab Ecclesia, et per illos, qui ita nominabantur, intelligebant qui spiritualiter tales essent; Doctrina illorum Charitatis docebat, quinam essent, et qualis esset erga unumquemvis Charitas.

7262. Inde est quod eadem illa Nomina in Verbo sint, et significent illos qui tales in spirituali sensu sunt. Verbum in se non est nisi quam Doctrina amoris in Dominum et Charitatis erga proximum, ut quoque Dominus docet „Amabis Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anima tua, et in tota mente tua, *hoc est primum et magnum Mandatum;* secundum est simile illi, amabis proximum tuum sicut te ipsum, *in his duobus Mandatis Lex et Prophetae pendent*" Matth: XXII: 35. 36. 37. 38, Lex et Prophetae sunt totum Verbum.

7263. Quod eadem illa nomina in Verbo sint, est quia illi qui in externo cultu erant, erga tales, qui ita nominabantur, charitatem exercerent; et qui in interno cultu, erga tales spiritualiter intellectos; ita quod simplices simpliciter intelligerent et facerent Verbum, et quod [1] sapientes sapienter: tum quoque, ut simplices per externa charitatis initiarentur in interna ejus.

CAPUT VII.

1. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, vide, dedi te deum Pharaoni, et Aharon frater tuus erit propheta tuus.

2. Tu loqueris omne quod praecepero tibi; et Aharon frater tuus loquetur ad Pharaonem, et mittat filios Israëlis e terra sua.

3. Et Ego obdurabo cor Pharaonis, et multiplicabo signa mea, et prodigia mea, in terra Aegypti.

4. Et non audiet ad vos Pharao; et dabo manum meam in Aegyptios, et educam exercitus meos, populum meum, filios Israëlis, e terra Aegypti, judiciis magnis.

5. Et cognoscent Aegyptii, quod Ego JEHOVAH, in extendere Me manum meam super Aegyptum, et eduxero filios Israëlis e medio illorum.

6. Et fecit Moscheh et Aharon, quemadmodum praecepit JEHOVAH illis ita fecerunt.

7. Et Moscheh filius octoginta annorum, et Aharon filius trium et octoginta annorum, in loqui illos ad Pharaonem.

8. Et dixit JEHOVAH ad Moschen et Aharonem, dicendo.

9. Quod cum dixerit ad vos Pharao, dicendo, date vobis prodigium, et dices ad Aharonem, accipe baculum tuum, et projice coram Pharaone, erit in serpentem aqueum.

10. Et venit Moscheh et Aharon ad Pharaonem, et fecerunt ita quemadmodum praecepit JEHOVAH, et projecit Aharon baculum suum coram Pharaone, et coram servis illius, et factus in serpentem aqueum.

11. Et vocavit etiam Pharao sapientes et praestigiatores, et fecerunt etiam illi, magi Aegypti incantationibus suis ita.

12. Et projecerunt quisque baculum suum, et facti in serpentes aqueos; et deglutivit baculus Aharonis baculos illorum.

13. Et obfirmatum cor Pharaonis, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH.

14. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, ingravatum est cor Pharaonis, renuit mittere populum.

15. Vade ad Pharaonem in matutino, ecce egreditur ad

aquas, et consiste obviam illi juxta ripam fluminis, et baculum, qui versus in serpentem, accipe in manum tuam.

16. Et dices ad illum, JEHOVAH DEUS Hebraeorum misit me ad te, dicendo, mitte populum meum, ut serviant Mihi in deserto, et ecce non audivisti usque huc.

17. Ita dixit JEHOVAH, in hoc cognosces quod Ego JEHOVAH, ecce ego percutio baculo qui in manu mea, super aquas quae in fluvio, et vertentur in sanguinem.

18. Et piscis, qui in fluvio, morietur, et putebit fluvius, et laborabunt Aegyptii ad bibendum aquas e fluvio.

19. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, dic ad Aharonem, accipe baculum tuum, et extende manum tuam super aquas Aegypti, super flumina illorum, super fluvios illorum, et super stagna illorum, et super omnem congregationem aquarum illorum, et erunt sanguis; et erit sanguis in omni terra Aegypti, et in lignis et in lapidibus.

20. Et fecerunt ita Moscheh et Aharon quemadmodum praecepit JEHOVAH, et sustulit baculum, et percussit aquas quae in fluvio, ad oculos Pharaonis, et ad oculos servorum illius, et conversae sunt omnes aquae quae in fluvio in sanguinem.

21. Et piscis qui in fluvio, moriebatur, et putuit fluvius, et non potuerunt Aegyptii bibere aquam ex fluvio; et fuit sanguis in tóta terra Aegypti.

22. Et fecerunt ita magi Aegypti incantationibus suis; et obfirmatum cor Pharaonis, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH.

23. Et respexit Pharao, et venit ad domum suam, et non posuit cor suum etiam ad hoc.

24. Et foderunt omnes Aegyptii circum fluvium aquas ad bibendum, quia non potuerunt bibere ex aquis fluvii.

25. Et impleti septem dies postquam percutere JEHOVAH fluvium.

26. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, veni ad Pharaonem, et [2] dices ad illum, ita dicit JEHOVAH, mitte populum meum, et serviant Mihi.

27. Et si renuis tu mittere, ecce Ego afficio omnem terminum tuum ranis.

28. Et prorepere faciet fluvius ranas, et ascendent et ve-

nient in domum tuam, et in conclave cubilis tui, et super lectum tuum, et in domum servorum tuorum, et in populi tui, et in clibanos tuos, et in mactras tuas.

29. Et in te, et in populum tuum, et in omnes servos tuos, ascendent ranae.

CONTENTA.

7264. Agitur in sensu interno in sequentibus de Vastatione, et tandem Damnatione illorum, qui in falsis et malis sunt; processus devastationis illorum describitur per undecim plagas Aegyptiis et terrae illorum illatas.

7265. In hoc Capite in sensu interno agitur de tribus primis gradibus vastationis; *Primus*, qui est quod apud illos inciperent regnare merae fallaciae, unde falsa, describitur per serpentem in quem versus est baculus Aharonis: [3] *Secundus*, qui est quod ipsa vera apud illos fierent falsa, et quod falsa vera, describitur per sanguinem, in quem versae sunt aquae: *Tertius* gradus, qui est quod ex falsis ratiocinarentur contra vera et bona quae Ecclesiae, describitur per ranas e fluvio.

SENSUS INTERNUS.

7266. Vers: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. *Et dixit Jehovah ad Moschen, vide, dedi te deum Pharaoni, et Aharon frater tuus erit propheta tuus. Tu loqueris omne quod praecepero tibi, et Aharon frater tuus loquetur ad Pharaonem, et mittat filios Israëlis e terra sua. Et Ego obdurabo cor Pharaonis, et multiplicabo signa mea, et prodigia mea, in terra Aegypti. Et non audiet ad vos Pharao; et dabo manum meam in Aegyptios, et educam exercitus meos, populum meum, filios Israëlis, e terra Aegypti, judiciis magnis. Et cognoscent Aegyptii, quod ego Jehovah, in extendere Me manum meam super Aegyptios, et eduxero filios Israëlis e medio illorum. Et fecit Moscheh et Aharon, quemadmodum praecepit Jehovah illis, ita fecerunt. Et Moscheh filius octoginta annorum, et Aharon*

filius trium et octoginta annorum, in loqui illos ad Pharaonem. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: vide, dedi te deum Pharaoni, significat Legem Divinam et ejus potentiam super illos qui in falsis: et Aharon frater tuus erit propheta tuus, significat doctrinam inde: tu loqueris omne quod praecepero tibi, significat receptionem influxus Divini, et communicationem: et Aharon frater tuus loquetur ad Pharaonem, significat receptionem influxus inde, et communicationem cum illis qui in falsis: et mittat filios Israëlis, significat ut recedant ab infestatione: et Ego obdurabo cor Pharaonis, significat obstinationem a malo falsi: et multiplicabo signa mea, et prodigia mea, significat admonitiones omnis generis, nec aliquid deerit: in terra Aegypti, significat ubi illi qui infestant: et non audiet ad vos Pharao, significat quod non recepturi qui in falsis: et dabo manum meam in Aegyptios, significat quod ideo per Divinam potentiam adigentur: et educam exercitum meum, populum meum, filios Israëlis, significat quod liberandi qui in bonis et veris: e terra Aegypti, significat ab infestationibus: judiciis magnis, significat secundum leges ordinis: et cognoscent Aegyptii, quod Ego Jehovah, significat quod timorem habebunt pro Divino: in extendere manum meam super Aegyptios, significat cum potentiam Divinam in se animadvertunt: et eduxero filios Israëlis e medio illorum, significat et cum videbunt liberari illos qui ab Ecclesia spirituali: et fecit Moscheh et Aharon, quemadmodum praecepit Jehovah, ita fecerunt, significat quod quae dicta etiam facta sint: et Moscheh filius octoginta annorum, significat statum et quale Legis a Divino: et Aharon filius trium et octoginta annorum, significat statum et quale doctrinae: in loqui illos ad Pharaonem, significat cum illa mandata sunt.

7267. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem, hic quomodo procedendum cum illis qui in falsis sunt, et infestant, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit instructio, de qua n: 7186.

7268. Vide dedi te deum Pharaoni, quod significet Legem Divinam, et ejus potentiam super illos qui in falsis, constat ex significatione dare te in deum, quod sit Divinum Verum, seu quod idem, Divina Lex, et quoque ejus potentia; in Verbo

enim, ubi agitur de Vero, et quoque de potentia veri, dicitur Deus, ast ubi de Bono, dicitur Jehovah, videatur n: 300. 2586. 2769. 2807. 2822. 3910. 3921 f. 4287. 4295. 4402. 7010; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis et infestant, de qua n: 6651. 6679. 6683. Quod significationem DEI ulterius attinet, sciendum, quod Deus in supremo sensu sit Divinum quod supra Coelos est, at Deus in sensu interno est Divinum quod in coelis; Divinum quod supra coelos est Divinum Bonum, at Divinum in coelis est Divinum Verum; ex Divino enim Bono procedit Divinum Verum, et facit coelum, ac disponit illud; nam quod proprie coelum dicitur, non est nisi quam Divinum ibi formatum, nam Angeli, qui in Coelo, sunt formae humanae recipientes Divini, et constituentes communem formam, quae est Hominis: et quia Divinum Verum in coelis est quod in Verbo Veteris Testamenti intelligitur per Deum, inde est, quod in Lingua originali Deus dicatur Elohim in plurali; et quoque quod angeli qui in coelis, quia sunt recipientes Divini Veri, dicantur dii; ut apud Davidem „Quis in coelo comparabit se Jehovae, assimilabitur Jehovae *in filiis deorum*" Psalm: LXXXIX: 7. 8. 9: apud Eundem „Date Jehovae *filii deorum*, date Jehovae gloriam et robur" Psalm: XXIX: 1: apud Eundem „Ego dixi, *dii vos*, et filii Altissimi omnes vos" Psalm: LXXXII: 6. Apud Johannem „Jesus dixit, nonne scriptum est in Lege vestra, Ego dixi, *dii estis*, sic illos dixit *deos*, ad quos Verbum factum est" X: 34. 35; praeter in locis, ubi Dominus dicitur Deus deorum, et Dominus dominorum, ut Genes: XLVI: 2. 3. Deut: X: 17. Num: XVI: 22. Dan: XI: 36. Psalm: CXXXVI: 2. 3: ex his videri potest, in quo sensu Moscheh vocatur deus, hic deus Pharaoni, et deus Aharoni, Exod: IV: 16, nempe quia Moscheh repraesentabat Divinam Legem, quae est Divinum Verum, et vocatur Verbum; inde quoque est, quod Aharon dicatur hic propheta ejus, et in priori loco os ejus, hoc est, qui adaequate ad intellectum enuntiat Divinum Verum, quod a Domino immediate procedit, et quod omnem intellectum transcendit; et quia propheta est qui docet et enuntiat Divinum Verum adaequate ad intellectum, est propheta quoque doctrina Ecclesiae; de qua re in nunc sequentibus.

7269. Et Aharon frater tuus erit propheta tuus, quod si-

gnificet Doctrinam inde, constat ex significatione Prophetae, quod sit verum Doctrinae, ita Doctrina ex Verbo, de qua n: 2534; quod Aharon repraesentet Doctrinam Ecclesiae, seu doctrinam boni et veri, quae ex Verbo, videatur n: 6998. 7009. 7089: quia propheta significat doctrinam, inde in sensu determinato significat docentem, secundum illa quae mox supra n: 7268 ad fin: dicta sunt.

7270. Tu loqueris omne quod praecepero tibi, [et Aharon frater tuus loquetur ad Pharaonem,] quod significet receptionem influxus Divini et communicationem, constat ex repraesentatione Moschis, qui loquetur, quod sit Divinum Verum; et ex repraesentatione Aharonis, quod sit Doctrina inde, de quibus n: 7089; ex significatione loqui, quod sit influxus et ejus receptio, de qua n: 5797; et ex significatione praecipere, quod etiam sit influxus, de qua n: 5486. 5732, hic receptio influxus: ex his patet quod per loqui significetur Influxus mediatus Divini Veri in Doctrinam, hoc est, apud docentem, nam intelligitur quod Moscheh, qui est Divinum Verum, loqueretur quod praeciperet Jehovah, ad Aharonem, qui est Doctrina seu docens, ita ad illum qui communicaret: et quod [per] praecipere significetur Influxus immediatus Divinus in Divinam Legem, quae repraesentatur per Moschen. Quomodo haec intelligenda sunt, constare potest ex illis, quae prius n: 7009. 7010, dicta sunt, quod nempe Moscheh repraesentet Verum quod immediate a Divino procedit, et quod Aharon repraesentet Verum, quod mediate: qui non scit, quomodo cum ordine in successivis se habet, nec scire potest quomodo cum Influxu, paucis ideo dicendum; Verum quod immediate a Domino procedit, hoc quia ex Ipso Infinito Divino est, nullatenus potest recipi ab aliqua substantia Viva quae finita, ita non ab aliquo Angelo, quapropter creaverat Dominus successiva, per quae ut media communicari posset Divinum Verum immediate procedens; sed primum ex hoc successivum Divino plenius est, quam ut adhuc recipi possit ab aliqua substantia viva quae finita, ita ab aliquo Angelo; idcirco Dominus adhuc creavit successivum, per quod Divinum Verum immediate procedens quoad aliquam partem receptibile esset; hoc successivum est Verum Divinum, quod in Coelo est; prima bina sunt supra coelos, et sunt quasi cingula

radiosa ex flammeo, quae circumdant solem, qui est Dominus; talis est ordo successivus usque ad coelum Domino proximum, quod est Coelum Tertium, ubi illi qui Innocentes et Sapientes; inde continuantur successive usque ad Coelum ultimum, et a coelo ultimo usque ad sensuale et corporeum hominis quod postremo recipit influxum: ex his constat, quod continuae successiones sint a Primo, hoc est, a Domino, usque ad ultima, quae sunt apud hominem, imo ad ultima, quae sunt in natura; ultima quae apud hominem, sicut et in natura, sunt pigra respective, et inde frigida, et sunt communia respective, ac inde obscura; inde etiam patet, quod per successiones illas sit nexus continuus omnium cum Primo Esse: secundum successiones illas se habet Influxus; nam Divinum Verum quod immediate procedit a Divino Bono, influit successive; et in via seu circa quodlibet novum successivum fit communius, [4] ita crassius et obscurius, et fit lentius, ita pigrius et frigidius: ex his liquet, qualis est Divinus ordo successivorum, ac inde influxuum. Sed probe sciendum, quod Verum Divinum, quod influit in Tertium Coelum Domino proximum, etiam simul absque successiva formatione influat usque in ultima ordinis, et ibi a Primo immediate quoque regat et provideat omnia et singula; inde successiva in suo ordine et nexu continentur. Quod ita sit, etiam aliquatenus constare potest a regula Eruditis in mundo nec ignota, quod substantia, quae substantia, sit modo unica, et quod reliqua sint formationes inde, et quod in formationibus unica illa substantia regnet, non modo ut forma, sed etiam ut non forma, prout in sua origine; nisi ita esset, formatum nequaquam posset subsistere et agere: sed haec intelligenti sint dicta.

7271. Et mittat filios Israëlis, quod significet ut recedant ab infestatione, constat a repraesentatione Pharaonis, ad quem illa dicerentur, quod sint qui per falsa infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142; ex significatione mittere, quod sit ut recedant; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, ut n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198.

7272. Et Ego obdurabo cor Pharaonis, quod significet obstinationem a malo falsi, constat a significatione obdurare, quod sit obstinatio: quod sit a malo falsi significatur per Cor

Pharaonis, per Cor enim in genuino sensu significatur bonum quod est Amoris coelestis, n: 3813. 3887. 3889, inde in opposito sensu est malum infernale; quod sit malum falsi, est quia per Pharaonem repraesentantur illi qui in falso. Malum falsi est, quod originem ex principiis falsi ducit; sicut pro exemplo; quod sanctificarentur per externa, sicut, apud Israëlitas et Judaeos, per sacrificia, per lavationes, per aspersionem sanguinis, et quod non sanctificarentur per charitatem et fidem, et sic quod sancti essent, tametsi viverent in odiis, in vindictis, in rapinis, in saevitiis, et similibus: haec mala sunt quae vocantur mala falsi, quia originem ex principiis falsi ducunt. Sit quoque pro exemplo, qui credit quod sola fides salvet, et quod ad salutem opera charitatis nihil faciant; tum quoque qui credit, quod salvetur etiam in ultima mortis hora, qualitercunque per integrum vitae suae curriculum vixerat; et ex principiis illis vivit absque ulla charitate, in contemtu aliorum, in inimicitia et odio contra quemcunque qui non illum colit, in cupiditate vindictae, in concupiscentia deprivandi alios suis bonis, in immisericordia, in astu, in dolo, haec mala sunt quoque mala falsi, quia ex falso sibi persuasit sive quod mala non sint, sive, si vel forent mala, quod usque abstergerentur, modo ante exspirationem ex apparente confidentia confiteretur mediationem Domini, et abstersionem peccatorum per passionem Crucis Ipsius. Sit quoque pro exemplo, qui homines mortuos ut sanctos supplicatione adeunt, et sic illos adorant, etiam imagines illorum, malum illius cultus est malum falsi. Qui malum falsi agunt, omnes credunt falsum esse verum, et consequenter malum vel non esse malum, vel non esse damnabile. Similiter qui credunt peccata condonari posse ab hominibus; tum qui credunt se introduci posse in coelum, in quibuscunque peccatis fuerint, hoc est, in qualicunque foetore et putore spirituali. Verbo, mala falsi sunt totidem, quot falsa fidei et cultus: haec mala condemnant, sed non in tantum in quantum mala ex origine mali, mala ex origine mali sunt quae ex cupiditate exsurgente ex amore sui et mundi.

7273. Et multiplicabo signa mea et prodigia mea, quod significet admonitiones omnis generis, nec aliquid deerit, constat ex significatione signorum et prodigiorum, quod sint confirmationes veritatis, de qua n: 3900. 6870. 7012, et quoque

potentiae Divinae media, n: 6910, hic admonitiones, nam sic et videbant quod in falsis essent, et videbant potentiam Divinam, et inde admonebantur. Quod dicatur, quod ad illos qui in falsis admonitiones fiant omnis generis, nec aliquid deerit, est quia damnatio illorum qui in malis, non fit momento, cum in alteram vitam veniunt, sed postquam primum visitati sunt, hoc est, explorati; explorationes fiunt ob causam, ut ipsi appercipiant, quod non aliter possint quam damnari, quia non aliter vixerunt; tum quoque ut spiritus et angeli sciant, quod tales fuerint; ita non amplius possunt exculpari apud semet, nec apud alios: ordo, secundum quem explorantur, est ordo veri Divini, qui talis est, ut prorsus nihil desit: ordo veri Divini, qui est malis qui damnantur, differt ab ordine Veri Divini, qui est bonis qui salvantur; differentia est, quod ordo qui est malis qui damnantur, sit Veri Divini separati a Divino Bono, ita a Misericordia, ex causa quia non receperunt Divinum Bonum, ac ita rejecerunt Misericordiam; hic autem ordo, qui est bonis qui salvantur, est Veri Divini conjuncti Divino Bono, ita Misericordiae: ex causa quia Divinum Bonum receperunt, ita Domini Misericordiam: per gradus, sicut mali secundum ordinem explorantur, ita quoque judicantur et damnantur. Inde sciri potest, quod fiant admonitiones omnis generis, ut non aliquid desit, antequam damnantur inferno; haec sunt, quae quoque significantur per signa et miracula facta in Aegypto, antequam Primogenita exstincta sunt, et Aegyptii in Mari Suph perierunt; Mare Suph enim est Infernum.

7274. In terra Aegypti, quod significet ubi illi qui infestant, constat ex significatione terrae Aegypti, quod sit ubi illi qui in falsis, et infestant, de qua n: 7240.

7275. Et non audiet ad vos Pharao, quod significet quod non recepturi qui in falsis, constat ex illis prius n: 7224, ubi similia verba.

7276. Et dabo manum meam in Aegyptios, quod significet quod ideo per Divinam potentiam adigentur, constat ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 7011. 7188. 7189, et cum Jehovah de Se loquitur, et dicit Manus sua, quod sit Divina potentia; et a significatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis et infestant, de

qua prius: inde patet, quod per dabo manum meam in Aegyptios, significetur quod per Divinam potentiam adigentur illi qui in falsis.

7277. Et educam exercitum meum, populum meum, filios Israëlis, quod significet quod liberandi qui in bonis et veris, constat ex significatione educere, quod sit liberare; ex significatione exercitus, quod sint omnia genera boni [5] in veris; ex significatione populi, quod praedicetur de illis qui in vero et bono spirituali sunt, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4619, ita quod sint qui ab Ecclesia spirituali, n: 2928. 7207; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7271, ita qui in bonis et veris.

7278. E terra Aegypti, quod significet ab infestationibus, constat ex significatione terrae Aegypti, quod sit ubi illi qui in falsis et infestant, de qua n: 7240. 7274, ita quoque infestationes, nam per terram significatur ipsa gens, et per gentem in sensu interno id quod est gentis, hic ideo infestatio.

7279. Judiciis magnis, quod significet secundum leges ordinis, constat ex illis prius n: 7206.

7280. Et cognoscant Aegyptii quod Ego Jehovah, quod significet quod timorem habebunt pro Divino, constat ex significatione cognoscere quod Ego Jehovah, quod sit timorem habere pro Divino, de qua sequitur; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis sunt et infestant. Quod timorem attinet, quem illi qui in falsis sunt et infestant, habebunt pro Divino, sciendum, quod timor sit unicum medium, quod coërcet infernales et tenet illos in vinculis: timor enim est commune vinculum, tam illis qui probi sunt, quam illis qui mali; sed illis qui probi sunt est timor internus, qui est pro salute, ne scilicet pereant quoad animas, et propterea ne contra conscientiam, hoc est, ne contra verum et bonum, quae sunt conscientiae, aliquid faciant, consequenter est illis timor ne aliquid contra justum et aequum, ita ne contra proximum; at timor hic fit timor sanctus, quantum conjungitur affectioni charitatis, et magis quantum conjungitur amori in Dominum; timor tunc fit qualis infantum erga parentes quos amant; tunc quantum in bono amoris sunt, tantum non apparet timor, at quantum non in bono sunt, tantum apparet, et fit anxietas; talis est timor Dei, de quo in Ver-

ho multoties. At timor illis qui mali sunt, non est aliquis timor internus, nempe pro salute, ac inde conscientiae, nam talem timorem in mundo prorsus rejecerunt tam per vitam, quam per principia falsi faventia vitae; sed pro timore interno illis est timor externus, ne scilicet depriventur honoribus, ne lucro, ne fama propter illa, ne puniantur secundum leges, ne orbentur vita; pro his est timor illis, qui in malo, quando in mundo sunt: hi cum in alteram vitam veniunt, quia non coërceri et in vinculis teneri possunt per timorem internum, tenentur per timorem externum, qui illis imprimitur per punitiones; inde timor illis malum faciendi; et tandem illis fit timor pro Divino, sed timor externus, ut dictum, qui est absque ulla voluntate desistendi a malo faciendo, ex affectione boni, sed ex terrore poenarum, quas demum horrent. Ex his nunc constare potest, quod timor sit unicum medium tenendi in vinculis; et quod timor externus, qui est timor punitionum, sit unicum medium coërcendi malos; et quod illa causa sit cruciatus malorum in inferno: nam mali, cum in alteram vitam veniunt, quando illis auferuntur vincula externa, quae illis fuerunt in mundo, et relinquuntur suis cupiditatibus, tunc sunt sicut ferae, et nihil plus cupiunt quam dominari, et quoscunque, qui non favent, perdere, hoc jucundissimum vitae eorum est; nam quantum quis semet amat, tantum alios qui non favent odio habet; et quantum quisque in odio est, tantum est in jucundo perdendi; sed in mundo hoc occultatur.

7281. In extendere manum meam super Aegyptios, quod significet cum potentiam Divinam in se animadvertant, constat ex significatione manus, cum dicitur de Divino, quod sit potentia Divina, de qua supra n: 7276, inde patet, quid sit sedere a dextris Dei, quod nempe sit Omnipotentia; et ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui in falsis et infestant, de qua prius.

7282. Et eduxero filios Israëlis e medio illorum, quod significet et cum videbunt liberari illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione educere, quod sit liberari, ut supra n: 7277; et ex significatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7271.

7283. Et fecit Moscheh et Aharon, quemadmodum prae-

cepit Jehovah, ita fecerunt, quod significet quod quae dicta etiam facta sint, constare potest absque explicatione.

7284. Et Moscheh filius octoginta annorum, quod significet statum et quale Legis a Divino, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex a Divino, de qua n: 6771. 6827; et ex significatione octoginta annorum, quod sint status et quale Legis a Divino, nempe apud illos qui ab Ecclesia spirituali, tempore primo visitationis; quid in specie octoginta significant, non dici potest, quia involvunt omnem statum et omne quale Legis a Divino tunc apud illos; quod octoginta sint status tentationum, videatur n: 1963, sed tunc involvunt octoginta simile ac quadraginta; at quia componitur etiam ex decem et octo in se ductis, inde quoque petenda est illius numeri significatio; quid decem, videatur n: 576. 1906. 1988. 2284. 3107. 4638, et quid octo, n: 2044. 2866: in genere quod omnes numeri significent res, et quidem rerum status et quale, videatur n: 482. 487. 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. [6] 4264. 4495. 4670. 5265. 5291. 5335. 5708. 6175.

7285. Et Aharon filius trium et octoginta annorum, quod significet statum et quale doctrinae, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit doctrina Ecclesiae, de qua n: 6998. 7009. 7089; et ex significatione numeri trium et octoginta, quod sint status et quale, nempe illius doctrinae; sed status et quale in specie non sciri possunt, nisi ex reductione numeri hujus in suos simplices, et dein ex applicatione ad illos apud quos doctrina; praeterea de numeris in Verbo, videatur mox supra n: 7284.

7286. In loqui illos ad Pharaonem, quod significet cum illa mandata sunt, constat ex significatione loqui, quod sit mandatum, de qua n: 7240; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis et infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142.

7287. Vers: 8. 9. 10. 11. 12. 13. *Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, dicendo. Quod cum dixerit ad vos Pharao, dicendo, date vobis prodigium; et dices ad Aharonem, accipe baculum tuum, et projice coram Pharaone, erit in serpentem aqueum. Et venit Moscheh et Aharon ad Pha-*

raonem, et fecerunt ita quemadmodum praecepit Jehovah, et projecit Aharon baculum suum coram Pharaone, et coram servis illius, et factus in serpentem aqueum. Et vocavit etiam Pharao sapientes et praestigiatores, et fecerunt etiam illi, magi Aegypti, incantationibus suis ita. Et projecerunt quisque baculum suum, et facti in serpentes aqueos; et deglutivit baculus Aharonis baculos illorum. Et obfirmatum cor Pharaonis, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus Jehovah. Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, dicendo, significat instructionem: quod cum dixerit ad vos Pharao, significat si dubium illis de Divino: dicendo, date prodigium, significat et ideo confirmari volunt: et dices ad Aharonem, significat influxum et communicationem: accipe baculum tuum, et projice coram Pharaone, significat potentiam quae ostenditur: erit in serpentem aqueum, significat per id quod merae fallaciae et inde falsa regnabunt apud illos: et venit Moscheh et Aharon ad Pharaonem, et fecerunt ita quemadmodum praecepit Jehovah, significat effectum: et projecit Aharon baculum suum coram Pharaone et servis ejus, et factus in serpentem aqueum, significat quod merae fallaciae et inde falsa regnarent apud illos: et vocavit etiam Pharao sapientes et praestigiatores, significat abusum ordinis Divini: et fecerunt etiam illi, magi Aegypti, incantationibus suis, significat ita ad apparentiam simile pervertendo fines ordinis: et projecerunt quisque baculum suum, et facti in serpentes aqueos, significat potentiam ex ordine quod hebetes facti quoad apperceptionem veri: et deglutivit baculus Aharonis baculos illorum, significat quod ea potentia illis adempta sit: et obfirmatum cor Pharaonis, significat obstinationem: et non audivit ad illos, significat quod qui in malis ex falsis non reciperet: quemadmodum loquutus Jehovah, significat praedictionem.

7288. Et dixit Jehovah ad Moschen et ad Aharonem, dicendo, quod significet instructionem, constat ex significatione dixit Jehovah, quod sit instructio, de qua n: 6879. 6881. 6883. [7] 6891.

7289. Quod cum dixerit ad vos Pharao, quod significet si dubium illis de Divino, constat ex nunc sequentibus, nempe „si Pharao dixerit, date prodigium," quae quod dubium de Divino

involvant, patet; nam prodigium velle, est dubitare antequam sensualiter confirmatur.

7290. Dicendo, date prodigium, quod significet et ideo confirmari volunt, constat ex significatione prodigiorum et signorum, quod sint confirmationes veritatum, de qua n: 3900. 6870. Quod prodigia et signa attinet, de quibus in nunc sequentibus, sciendum quod facta sint apud tales, qui in externo cultu fuerunt, et de interno non scire volebant; qui enim in tali cultu fuerunt, adigendi erant per media externa; inde est, quod miracula facta sint apud populum Israëliticum et Judaicum, erant enim solum in cultu externo, et in nullo interno; et quoque externus cultus erat in quo esse debebant, cum non in interno cultu esse vellent, ex causa, ut in externis repraesentarent sancta, et sic communicatio daretur cum coelo, sicut per aliquod Ecclesiae, nam correspondentiae, repraesentativa et significativa conjungunt naturalem mundum spirituali; inde nunc erat, quod apud illam gentem tot miracula facta sint: at apud illos, qui in cultu interno sunt, hoc est, in charitate et fide, miracula non fiunt, sunt enim illis damnosa, nam miracula cogunt ad credendum, et coactum non remanet, sed dissipatur; interna cultus, quae sunt fides et charitas, implantanda sunt in libero, tunc enim appropriantur, et quae sic appropriantur remanent: quae autem implantantur in coacto, manent extra Internum hominem in Externo; nam in Internum hominem nihil intrat nisi per ideas intellectuales, quae sunt rationes, humus enim quae recipit, ibi est Rationale illustratum; inde est, quod miracula hodie nulla fiant: quod etiam sint damnosa, inde constare potest; adigunt enim ad credendum, ac in externo homine ideas figunt, quod ita sit; si internus homo postea negat id, quod miracula confirmarunt, tunc fit oppositio et collisio Interni et Externi hominis, et tandem, cum ideae ex miraculis dissipantur, fit conjunctio falsi et veri, ita prophanatio; inde patet, quam damnosa sunt miracula hodie in Ecclesia, in qua interna cultus detecta sunt; haec quoque significantur per Domini verba ad Thomam „Quia vidisti Me, Thoma, credidisti, beati qui non vident, et credunt" Joh: XX: 29, ita quoque beati, qui non per miracula credunt. At miracula non damnosa sunt illis, qui in cultu externo absque interno sunt, nam apud illos oppo-

sitio interni et externi hominis non dari potest, ita nec collisio, proinde nec prophanatio. Quod miracula nec aliquod ad fidem contribuant, satis constare potest a miraculis apud populum Israëliticum in Aegypto, et in deserto, quod prorsus nihil apud illos effecerint; populus ille, tametsi ante paucum tempus viderunt tot miracula in Aegypto, postea Mare Suph divisum, et Aegyptios ibi immersos, columnam nubis euntem ante se interdiu, et columnam ignis noctu, mannam quotidie depluentem e coelo, et tametsi viderunt Montem Sinai fumantem, et audiverunt Jehovam inde loquentem, praeter alia, usque tamen in medio talium, ab omni fide delapsi sunt, et a cultu Jehovae ad cultum vituli, Exod: XXXII: 1 ad fin: inde patet, quid Miracula efficiunt: Minus adhuc effectura essent hodie, quando non agnoscitur quod sit aliquid ex spirituali mundo; et cum negatur omne tale quod fit, et non tribuitur naturae; contra Divinum enim influxum et regimen in terris universaliter regnat negativum; quapropter hodie, homo Ecclesiae si ipsissima Miracula Divina videret, primum illa deduceret in naturam, et ibi conspurcaret illa, et postea sicut phantasmata rejiceret, et demum irrideret quoscunque qui illa tribuerent Divino, et non naturae; quod Miracula nihil efficiant, constat etiam a Domini verbis apud Lucam „Si Mosen et Prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, persuadebuntur" XVI: 31.

7291. Et dices ad Aharonem, quod significet influxum et communicationem, nempe Legis Divinae, quam Moscheh repraesentat, cum doctrina, quam Aharon, constat a significatione dicere, cum sit a Moscheh ad Aharonem, quod sit influxus et communicatio, ut n: 6291, hic dicere simile significat quod loqui, nempe tam influxum quam communicationem, quod loqui, videatur n: 7270, influxus ille et communicatio non aliter exprimi potest in historicis Verbi, quam per dicere et loqui: quod Lex Divina, quam Moscheh repraesentat, influeret in doctrinam, quam Aharon, est quia Lex Divina est Internum verum, et doctrina est Externum, et regula communis est, quod Interna influant in Externa, et non vicissim, ex causa quia Interna puriora sunt et simplicia respective, at externa crassiora, nam sunt communia internorum.

7292. Accipe baculum tuum, et projice coram Pharaone,

quod significet potentiam quae ostenditur, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936. 6947. 7011. 7026; et ex significatione projicere coram Pharaone, quod sit ostendere, nam quod ante oculos projicitur, hoc ostenditur.

7293. Erit in Serpentem aqueum, quod significet per id quod merae fallaciae et inde falsa regnabunt apud illos, constat ex significatione serpentis, quod sit sensuale et corporeum, de qua n: 6949, inde fallaciae, nam sensuale et corporeum separatum a rationali, hoc est, non ei subordinatum, plenum est fallaciis, in tantum, ut vix aliud sint quam fallaciae, videatur n: 6948. 6949. Est serpens aqueus qui hic significatur, nam in Lingua originali hic serpens per eandem vocem exprimitur, per quam Balaena, quae est piscis maximus maris, et Balaena significat scientificum in communi; cum itaque per Aegyptios significantur falsa ex fallaciis, vox illa significat serpentem, nempe aqueum, quia est pro balaena quae in aquis, et quia aquae Aegypti sunt falsa. Quod Pharao seu Aegyptus dicatur Balaena, constat apud Ezechielem „Loquere et dic, sic dixit Dominus Jehovih, ecce Ego contra te Pharao, rex Aegypti, *Balaena magna*, quae cubat in medio fluviorum suorum" XXIX: 3: apud Eundem „Fili hominis, tolle lamentationem super Pharaonem regem Aegypti, et dic ad illum, leoni gentium juveni similis factus es; *tuque sicut Balaenae in maribus*, et prodiisti cum fluminibus tuis, conturbasti flumina tua" XXXII: 2; ibi per Balaenam significantur scientifica in communi, per quae, quia ex sensuali homine, illa quae fidei sunt, pervertuntur; quod Balaena sit scientificum in communi, est quia piscis est scientificum in particulari, n: 40. 991: et quia Balaenae significant scientifica pervertentia vera fidei, etiam per illas significantur ratiocinia ex fallaciis, unde falsa; ea significantur per Balaenas apud Davidem „Tu perrupisti robore tuo mare, *fregisti capita Balaenarum super aquis*" Psalm: LXXIV: 13: similia etiam per Leviathanem apud Esaiam „In die illo visitabit Jehovah gladio suo duro, et magno, et forti, super *Leviathanem serpentem oblongum*, et super *Leviathanem serpentem tortuosum*, et occidet *Balaenas* quae in mari" XXVII: 1; et apud Davidem „*Confregisti capita Leviathanis*, dedisti illum cibum

populo Ziim » Psalm: LXXIV: 14: Leviathan in bono sensu pro ratione ex veris, apud Hiobum, Cap: XL: 25 ad 32, et Cap: XLI: 1 ad 26, ratio ex veris est in opposito ratiociniis ex falsis. Et quia per Balaenas significantur ratiocinia ex fallaciis pervertentia vera, per serpentes aqueos, qui eadem voce in Lingua originali exprimuntur, significantur ipsa falsa ex fallaciis, ex quibus ratiocinia, et per quae perversiones; falsa per illos serpentes in sequentibus locis significantur; apud Esaiam « Respondebunt Jim in palatiis ejus, et *serpentes* in palatiis delitiarum » XIII: 22. Apud Eundem « Ascendent in palatia ejus spinae, carduus et sentis in munitiones ejus, ut sit *habitaculum serpentum*, atrium filiabus noctuae » XXXIV: 13. Apud Eundem « In *habitaculo serpentum* cubile ejus, gramen pro calamo et junco » XXXV: 7. Apud Jeremiam « Dabo Hierosolymam in acervos, *habitaculum serpentum* » IX: 10. Apud Malachiam « Posui montes Esavi vastitatem, et haereditatem ejus *serpentibus deserti* » I: 3, in his locis serpentes pro falsis, ex quibus ratiocinia; eadem quoque per dracones significantur, sed dracones sunt ratiocinia ex amoribus sui et mundi, ita ex cupiditatibus mali, quae non solum pervertunt vera, sed etiam bona; quae ratiocinia prodeunt ex illis, qui corde negant vera et bona fidei, sed ore propter libidinem imperandi et lucrandi illa confitentur, ita quoque ex illis, qui vera et bona prophanant; hi et illi per « *draconem, serpentem Antiquum*, qui vocatur diabolus et satanas, qui seducit totum terrarum orbem » Apoc: XII: 9, intelliguntur; et quoque per eundem, nempe draconem, qui persequutus est mulierem, quae peperit filium raptum ad Deum et ad thronum Ipsius, ibid: Vers: 5, et qui ejecit ex ore suo aquam sicut fluvium, ut mulierem absorberet, ibid: Vers: 13. 15; filius quem mulier peperit, est Divinum Verum hodie detectum, mulier est Ecclesia, draco serpens sunt qui persequuturi, aqua sicut fluvius quam draco ejiceret, sunt falsa ex malo et inde ratiocinia, per quae conaturi mulierem, hoc est, Ecclesiam destruere; sed quod nihil effecturi sint, describitur per « quod adjuverit terra mulierem, et aperuerit terra os suum, et deglutiverit fluvium quem ejecit draco » ibid: Vers: 16.

7294. Et venit [8] Moscheh et Aharon ad Pharaonem, et

fecerunt ita quemadmodum praecepit Jehovah, quod significet effectum, constare potest absque explicatione.

7295. Et projecit Aharon baculum suum coram Pharaone et servis ejus, et factus in serpentem aqueum, quod significet quod merae fallaciae et inde falsa regnarent apud illos, constat ex significatione projicere baculum, quod sit ostendere potentiam, de qua mox supra n: 7292; ex repraesentatione Pharaonis, et servorum illius, quod sint qui per falsa infestant; et ex significatione serpentis [?] aquei, quod sint fallaciae et inde falsa, de qua mox supra n: 7293. Hoc prodigium significat primam admonitionem apud illos qui infestant, ut desistant; cum malis enim, qui in altera vita infestant probos, ita se habet; primum cum illuc e mundo veniunt, habent sibi adjunctos spiritus bonos, et angelos, sicut cum vixerunt homines in corpore, nam homines etiam mali habent quoque angelos apud se, ex causa, ut possint, si velint, vertere se ad coelum, et recipere influxum inde, et reformari, inde est, quia omne vitae sequitur, quod primum associati sint angelis; sed cum tales sunt ex vita in mundo, ut recipere influxum veri et boni e coelo non possint, tunc angeli et spiritus boni per gradus ab illis recedunt; et sicut illi recedunt, ita minus et minus rationales fiunt; rationales enim esse est per Coelum a Domino; Primus gradus ablationis et deprivationis influxus veri et boni, est qui hic describitur per baculum Aharonis versum in serpentem, per quod significatur quod merae fallaciae regnarent, et inde falsa; Secundus gradus describitur per aquas Aegypti versas in sanguinem, per quod significatur quod ipsa vera falsificata sint; Tertius gradus est, quod ex aquis prorepserint ranae, per quod significantur ratiocinia ex meris falsis, et sic porro: per tales etiam gradus mali in altera vita deprivantur intellectu veri et boni.

7296. Et vocavit etiam Pharao sapientes et praestigiatores, quod significet abusum ordinis Divini, constat ex significatione sapientum, quod sint qui in scientia rerum spiritualium, et correspondentiae illarum cum naturalibus; qui illa investigabant et docebant, dicebantur apud illos sapientes, nam erant mystica: et quia Aegyptii talibus incumbebant, se vocabant filium sapientum, et regum antiquitatis, ut patet apud Esaiam „Quomodo dicitis ad Pharaonem, *filius sapientum ego*, filius regum anti-

quitatis » XIX: 11; Aegyptii scientias rerum vocabant sapientiam, ut quoque Chaldaei, Jerem: L: 35; et ex significatione praestigiatorum, quod sint qui pervertunt Divinum ordinem, ita qui leges ordinis; quod praestigiae et magiae non aliud sint, constare potest a praestigiatoribus et magis in altera vita, ubi abundant; nam qui in vita corporis usi sunt astu, et excogitarunt plures artes defraudandi alios, et tandem ex successu omnia tribuerunt propriae prudentiae, illi in altera vita addiscunt magica, quae non aliud sunt quam abusus ordinis Divini, imprimis correspondentiarum; nam secundum ordinem Divinum est, ut omnia et singula correspondeant, sicut pro exemplo, manus, brachia, humeri correspondent potentiae, et inde quoque baculus, idcirco baculos sibi formant, tum quoque repraesentative sistunt humeros, brachia, et manus, et sic exercent potentiam magicam; ita in mille et mille aliis; abusus ordinis et correspondentiarum est, cum illa quae ordinis sunt non applicantur ad fines bonos, sed ad fines malos, sicut ad finem imperandi super alios, et ad finem perdendi, finis enim ordinis est salvatio, ita omnibus bonum facere; inde nunc patet, quid per abusum ordinis, qui significatur per praestigiatores, intelligitur.

7297. Et fecerunt etiam illi, magi Aegypti, incantationibus suis, quod significet ita ad apparentiam simile pervertendo fines ordinis, constat ex significatione fecerunt etiam illi, cum dicitur de magis Aegypti, quod sit sistere simile ad apparentiam, nam quae fluunt ex ordine, per abusum non variantur sed apparent similia quoad formam externam, non autem quoad formam internam, nam sunt contra fines ordinis; et ex significatione incantationum, quod sint ipsae artes pervertendi ordinem: per praestigias et incantationes in Verbo, ubi memorantur, significatur ars sistendi falsa ut appareant sicut vera, ac sistendi vera ut appareant sicut falsa, quod imprimis fit per fallacias; illa significantur per praestigias et incantationes in sequentibus his locis; apud Esaiam « Atqui venient tibi duo illa momento in die uno, orbitas et viduitas, in perfectione sua venient super te, *propter multitudinem praestigiarum tuarum, ob magnitudinem incantationum tuarum* plurimam: persta *in incantationibus tuis*, et *in multitudine praestigiarum tuarum*, in quibus laborasti a juventute tua » XLVII: 9. 12, ibi de Babele et Chal-

daeis. Apud Eundem „Accedite huc *filii Praestigiatricis*, semen adulteri, et scortata est" LVII: 3. Apud Nahum „Vae urbi sanguinum, prae multitudine scortationum scorti, boni causa, *magistrae praestigiarum*, vendentis [10] gentes per scortationes suas, et familias *per praestigias suas*" III: 4, urbs sanguinum pro veri falsificatione, scortationes pro falsificato bono veri, praestigiae pro artibus sistendi falsa ut vera, et vera ut falsa. Apud Malachiam „Accedam ad vos in judicium, et ero testis festinans *contra Praestigiatores*, et contra adulteros, et contra jurantes falso" III: 5. Apud Johannem „*Incantatione tua* seductae sunt omnes gentes" Apoc: XVIII: 23, ibi de Babylone. Apud Micham „Exscindam equos tuos e medio tui, et perdam currus tuos, et exscindam urbes terrae tuae, et destruam omnia munimenta tua, et *exscindam Praestigias e manu tua*" V: 9. 10. 11; ex his patet, quod per praestigias significentur artes sistendi vera ut falsa, et falsa ut vera, nam per equos qui exscindendi, significantur intellectualia, n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534; per currus qui perdendi significantur doctrinalia veri, n: 2760. 5321; per urbes terrae quae etiam exscindendae, significantur vera Ecclesiae, quod urbes sint vera, n: 2268. 2451. [11] 2712. 2943. 4492. 4493, et quod terra sit Ecclesia, n: 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118. 3355. 4447. 4535. 5577, per munimenta significantur vera qualenus defendunt bona; inde nunc sciri potest, quid per praestigias quae e manu exscindendae sunt, significatur, quod nempe artes sistendi vera ut falsa, et falsa ut vera; hae artes etiam correspondent phantasiis, per quas mali in altera vita sistunt coram oculis pulchra sicut foeda, et foeda sicut pulchra, quae phantasiae etiam species praestigiarum sunt, nam sunt quoque abusus et inversiones ordinis Divini.

7298. Et projecerunt quisque baculum suum, et facti in serpentes aqueos, quod significet potentiam ex ordine quod hebetes facti quoad apperceptionem veri, constat ex significatione projicere baculum, quod sit ostensio potentiae, de qua n: 7292; et ex significatione serpentum aqueorum, quod sint falsa ex fallaciis, de qua n: 7293, hic hebetudo quoad apperceptionem veri, nam sicut fallaciae faciunt ut vera non appercipiantur, ita quoque hebetudo inducta: talis hebetudo etiam inducitur a ma-

gis in altera vita, et hoc per abusum et perversionem ordinis, sciunt enim auferre influxum e coelo, quo ablato fit hebetudo quoad apperceptionem veri; et quoque sciunt fallacias inducere, et sistere illas in luce sicut in luce veri, et simul tunc obscurare ipsa vera; sciunt etiam persuasivum injicere, et sic hebetare apperceptionem veri; praeter per alios modos: quando hebetudo est, apparent falsa ut vera, quae significantur per praestigias et incantationes: ex his patet, quomodo magi simile ad apparentiam sistere possunt. Praeterea sciendum, quod secundum leges ordinis sit, quod nemo persuaderi momento de vero debeat, hoc est, quod verum momento ita confirmetur, ut non sit relicta aliqua dubitatio; causa est, quia verum, quod ita imprimitur, fit verum persuasivum, et est absque ulla extensione, et quoque absque ulla cedentia; tale verum repraesentatur in altera vita sicut durum, et sicut tale quod non admittit in se bonum, ut fiat applicabile: inde est, ut primum per experientiam manifestam sistitur in altera vita aliquod verum coram bonis spiritibus, quod mox dein sistatur aliquod oppositum, quod facit dubium; ita datur illis cogitare et expendere num ita sit, et colligere rationes, et sic inducere verum illud rationaliter in mentem suam; ex eo fit extensio visui spirituali quoad verum illud, usque etiam ad opposita; inde videt et percipit intellectu omne quale veri, et inde potest admittere e coelo influxum secundum status rerum, nam vera varias formas accipiunt secundum circumstantias: haec quoque causa est, quod licuerit magis simile facere, ac quod fecit Aharon; nam sic apud filios Israëlis miraculum in dubium, num Divinum esset, missum est, et per id illis data est copia cogitandi et expendendi, num fuerit Divinum, et tandem se confirmandi quod fuerit.

7299. [12] Et deglutivit baculus Aharonis baculos illorum, quod significet quod ea potentia illis adempta sit, constat ex significatione deglutire, quod sit adimere; et ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua supra n: 7292; Magis etiam in altera vita aufertur potentia abutendi ordine et pervertendi leges ejus, duplici modo, uno quod Angeli ex potentia Divina Domini magica illorum annihilent, et hoc quando illa ad faciendum probis malum exercent; angelica potentia a Domino tanta est, ut dissipet momento omnia talia; altero, quod illis magicum

prorsus auferatur, sic ut non possint amplius aliquid tale sistere.

7300. Et obfirmatum cor Pharaonis, quod significet obstinationem, constat ex significatione obfirmari cor, quod sit obstinatio, ut supra n: 7272.

7301. Et non audivit ad illos, quod significet quod qui in malis ex falsis non reciperent, constat ex illis supra n: 7224. 7275; per Pharaonem enim, de quo hic dicitur quod non audivit, repraesentantur illi qui in falsis sunt et infestant, et quatenus infestant, in malo sunt ex falsis, nam infestatio est ex malo, et fit per falsa.

7302. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum praedictionem, constat absque explicatione.

7303. Vers: 14 ad 24. *Et dixit Jehovah ad Moschen, ingravatum est cor Pharaonis, renuit mittere populum. Vade ad Pharaonem [in matutino, ecce egreditur ad aquas], et consistes obviam illi juxta ripam fluminis; et baculum, qui versus in serpentem, accipe in manum tuam. Et dices ad illum, Jehovah Deus Hebraeorum misit me ad te, dicendo, mitte populum meum, et serviant Mihi in deserto, et ecce non audivisti usque huc. Ita dixit Jehovah, in hoc cognosces quod Ego Jehovah, ecce ego percutio baculo, qui in manu mea, super aquas quae in fluvio, et vertentur in sanguinem. Et piscis qui in fluvio morietur, et putebit fluvius, et laborabunt Aegyptii ad bibendum aquas e fluvio. Et dixit Jehovah ad Moschen, dic ad Aharonem, accipe baculum tuum, et extende manum tuam, super aquas Aegypti, super flumina illorum, super fluvios illorum, et super stagna illorum, et super omnem congregationem aquarum illorum, et erunt sanguis; et erit sanguis in omni terra Aegypti, et in lignis et in lapidibus. Et fecerunt ita Moscheh et Aharon quemadmodum praecepit Jehovah, et sustulit baculum, et percussit aquas quae in fluvio ad oculos Pharaonis, et ad oculos servorum illius; et conversae sunt omnes aquae, quae in fluvio, in sanguinem. Et piscis qui in fluvio moriebatur, et putuit fluvius, et non potuerunt Aegyptii bibere aquam ex fluvio; et fuit sanguis in tota terra Aegypti. Et fecerunt ita Magi Aegypti incantationibus suis, et obfirmatum cor Pharaonis, et non audivit ad illos, quem-*

admodum loquutus Jehovah. Et respexit Pharao, et venit ad domum suam, et non posuit cor suum etiam ad hoc. Et foderunt omnes Aegyptii circum fluvium aquas ad bibendum, quia non potuerunt bibere ex aquis fluvii. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem Divinam: ingravatum est cor Pharaonis, renuit mittere populum, significat quod obstinaverint se non relinquere illos quos infestant: vade ad Pharaonem in matutino, significat elevationem ad magis confirmantia: ecce egreditur ad aquas, significat quod tunc illi qui infestabant in falsis ex fallaciis essent: et consiste obviam illi juxta ripam fluminis, significat influxum secundum statum: et baculum, qui versus in serpentem, accipe in manum tuam, significat potentiam priori similem: et dices ad illum, significat mandatum: Jehovah Deus Hebraeorum misit me ad te, dicendo, significat a Divino Ecclesiae ad illos qui infestabant: mitte populum meum, significat quod relinquent: et serviant Mihi in deserto, significat cultum in obscuro: et ecce non audivisti usque huc, significat non obedientiam: ita [13] dixit Jehovah, in hoc cognosces quod Ego Jehovah, significat ut timorem habeant pro Divino: ecce ego percutio baculo qui in manu mea super aquas quae in fluvio, significat potentiam super falsa quae ex fallaciis: et vertentur in sanguinem, significat quod falsificabunt vera: piscis qui in fluvio morietur, significat quod scientificum veri exstinguetur: et putebit fluvius, significat aversationem pro illo: et laborabunt Aegyptii ad bibendum aquas e fluvio, significat ut de illo vix aliquid scire vellent: et dixit Jehovah ad Moschen, significat executionem: dic ad Aharonem, accipe baculum tuum, et extende manum tuam super aquas Aegypti, significat potentiam in falsa quae apud infestantes: super flumina illorum, super fluvios illorum, significat in doctrinalia: et super stagna illorum, significat in scientifica illis inservientia: et super omnem congregationem aquarum, significat ubi aliquid falsum: et erunt sanguis, significat quod falsificabunt vera: et erit sanguis in omni terra Aegypti, significat falsificationem totalem: et in lignis et in lapidibus, significat boni quod charitatis et veri quod fidei: et fecerunt ita Moscheh et Aharon quemadmodum praecepit Jehovah, significat effectum: et sustulit baculum, et percussit aquas quae in fluvio, significat potentiam in falsa validam: ad oculos

Pharaonis, et ad oculos servorum ejus, significat in apperceptionem omnium qui infestabant: et conversae sunt omnes aquae quae in fluvio in sanguinem, significat inde falsificationem omnis veri: et piscis qui in fluvio moriebatur, significat scientificum veri etiam exstinctum: et putuit fluvius, significat aversationem: et non potuerunt Aegyptii bibere aquam ex fluvio, significat quod de illo vix aliquid scire vellent: et fuit sanguis in tota terra Aegypti, significat falsificationem totalem: et fecerunt ita Magi Aegypti incantationibus suis, significat quod falsificatores illorum effigiarent simile abutendo ordine: et obfirmatum cor Pharaonis, significat obstinationem: et non audivit ad illos, significat non receptionem et non obedientiam: [quemadmodum loquutus Jehovah, significat secundum praedictionem:] et respexit Pharao, et venit ad domum suam, significat cogitationem et reflexionem ex falsis: et non posuit cor suum ad hoc, significat renisum [14] ex voluntate, et inde obstinationem: et foderunt omnes Aegyptii circum fluvium aquas ad bibendum, significat pervestigationem veri quod applicarent falsis: quia non potuerunt bibere ex aquis fluvii, significat non applicationem ex meris falsis.

7304. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem Divinam, constat ex significatione dixit, cum e novo aliquid mandatur, quod sit instructio, de qua n: 7186. 7267. 7288, hic instructio Divina, quia dixit Jehovah, nempe instructio quomodo ulterius agendum.

7305. Ingravatum est cor Pharaonis, renuit mittere populum, quod significet quod obstinaverint se non relinquere illos quos infestant, constat ex significatione ingravatum, tum obfirmatum ac induratum cor esse, quod sit obstinatio, ut supra n: 7272. 7300; et ex significatione renuere mittere, quod sit non relinquere; et ex repraesentatione Pharaonis, de quo illa dicuntur, quod sint qui infestant, de qua prius.

7306. Vade ad Pharaonem in matutino, quod significet elevationem ad magis confirmantia, constat ex significatione vadere, seu intrare ad Pharaonem, quod sit communicatio, de qua n: 7000, hic communicatio confirmantium, quod Divinum sit quod admonet illos ut ab infestationibus desistant; et ex significatione mane seu matutini, quod sit status illustrationis et

revelationis, de qua n: 3458. 3723. 5097. 5740, hic elevatio, quia praedicatur de illis qui in falsis, qui non illustrari possunt, sed elevari quoad attentionem: quod qui in falsis illustrari non possint, est quia falsa rejiciunt et exstinguunt omnem lucem quae illustrat, illam lucem solum vera recipiunt.

7307. Ecce egreditur ad aquas, quod significet quod tunc illi qui infestabant in falsis ex fallaciis essent, constat ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui infestant, de qua prius; et ex significatione aquarum, hic aquarum Aegypti, quod sint falsa ex fallaciis, quod illa falsa, seu falsa inde hic significentur, est quia per serpentem, in quem versus baculus Aharonis, [3] illa falsa significantur, n: 7293; quod aquae sint vera, et in opposito sensu falsa, videatur n: 739. 790. 2702. 3058. 3424. 4976. 5668; quod flumen Aegypti sit falsum, n: 6693.

7308. Et consiste obviam illi juxta ripam fluminis, quod significet influxum secundum statum, constat ex significatione consistere obviam, quod sit influxus; cum enim dicitur de Lege Divina, quae repraesentatur per Moschen, quod consisteret obviam illis qui in falsis et infestant, qui repraesentantur per Pharaonem, non aliud per consistere obviam potest significari, quam influxus et inde receptio, et sic apperceptio; et ex significatione ripae fluminis, quod sit status falsi in quo essent qui infestabant, quod flumen Aegypti sit falsum, videatur n: 6693, hic falsum ex fallaciis, n: 7307; ripa autem, quae est sicut continens, nam circuit et includit, est status illius falsi; unumquodvis enim habet suum statum, in quo, et secundum quem illud est.

7309. Et baculum, qui versus in serpentem, accipe in manum tuam, quod significet potentiam priori similem, constat ex significatione baculi quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. [15] 4876. 4936. 7026, quod sit potentia priori similis, significatur per quod acciperet baculum, qui versus in serpentem; et ex significatione manus, quod etiam sit potentia, sed potentia spiritualis, ex qua potentia naturalis, quae est baculus, de quibus n: 6947. 7011.

7310. Et dices ad illum, quod significet mandatum, constat a significatione dicere, cum a Lege Divina, quae repraesentatur per Moschen, ad illos qui in falsis, qui repraesentantur per Pharaonem, quod sit mandatum.

7311. Jehovah Deus Hebraeorum misit me ad te, dicendo, quod significet a Divino Ecclesiae ad illos qui infestabant, constat ex significatione Hebraeorum, quod sint quae Ecclesiae, de qua n: 5136. 6675. 6684. [16] 6738; Divinum Ecclesiae est Jehovah Deus Hebraeorum, et Jehovah Deus est Dominus, Jehovah quoad Divinum Bonum, et Deus quoad Divinum Verum; et ex significatione misit me ad te, quod sit ad illos qui infestant; quod per Pharaonem, ad quem Jehovah misit, repraesententur qui infestant, saepius ostensum est.

7312. Mitte populum meum, quod significet quod relinquant, constat absque explicatione.

7313. Et serviant Mihi in deserto, quod significet cultum in obscuro, constat ex significatione servire Jehovae, quod sit cultus; et ex significatione deserti, quod sit quod non habitatum et excultum est, de qua n: 2708. 3900, in spirituali sensu quod obscurum quoad bonum et verum fidei; quod hic desertum sit tale obscurum, est quia in genere illi qui ab Ecclesia spirituali sunt, qui repraesentantur per filios Israëlis, in obscuro sunt quoad vera fidei, videatur n: 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3833. 4402. 6289. 6500. 6865. 6945. 7233; in specie quia in obscuro sunt, cum e statu infestationum et tentationum emergunt; qui enim in infestationibus sunt, illi a falsis circumfunduntur, et aguntur sicut calamus a vento, sic a dubio in affirmativum, et ab affirmativo in dubium, inde cum recens e statu illo ascendunt, in obscuro sunt; sed obscurum illud tunc per gradus illustratur: quia talis status est [17] illis qui infestantur, idcirco filii Israëlis deducti sunt in desertum, ut repraesentarent statum illum, in quo fuerunt illi qui ab Ecclesia spirituali ante adventum Domini; et quoque illum, in quo sunt qui ab illa Ecclesia hodie, et quoad falsa vastantur.

7314. Et ecce non audivisti usque huc, quod significet non obedientiam, constat ex significatione audire, quod sit obedientia, de qua n: 2542. 3869. 5017. 5471. 5475. 5216, ita non audire, est non obedientia.

7315. Ita [13] dixit Jehovah, in hoc cognosces quod Ego Jehovah, quod significet ut timorem habeant pro Divino, constat ex illis supra n: 7280, ubi similia verba.

7316. Ecce ego percutio baculo qui in manu mea super

aquas quae in fluvio, quod significet potentiam super falsa quae ex fallaciis, constat ex significatione baculi, quod sit potentia, de qua supra n: 7309; et ex significatione aquarum quae in fluvio, quod sint falsa quae ex fallaciis, de qua etiam supra n: 7307.

7317. Et vertentur in sanguinem, quod significet quod falsificabunt vera, constat ex significatione sanguinis, quod sit verum falsificatum, de qua n: 4735. 6978; [18] sanguis enim in genuino sensu est Verum procedens a Domino, ita sanctum fidei, hoc significatur per sanguinem in Sacra Coena; at in opposito sensu est sanguis violentia illata Divino Vero, quae quia fit per falsificationes, est sanguis falsificatio veri. Ex his, et ex sequentibus constare potest, quinam in specie repraesentantur per Pharaonem, [19] seu quinam in specie intelliguntur per illos qui infestant, quod nempe sint illi intra Ecclesiam qui professi sunt fidem, et quoque sibi persuaserunt quod fides salvet, et tamen vixerunt contra praecepta fidei; verbo qui in fide persuasiva fuerunt, ac in vita mali: illi cum in alteram vitam veniunt, secum ferunt principia, quod in coelum introducendi, quia nati intra Ecclesiam, baptizati, Verbum habuerunt, et doctrinam inde, quam professi, imprimis quia Dominum, et quod is pro peccatis illorum passus sit, ac ita illos qui intra Ecclesiam Ipsum ex doctrina professi sint, salvaverit; hi cum in alteram vitam e mundo recens veniunt, non scire aliquid volunt de fidei et charitatis vita, hanc nihili faciunt, dicunt, quia fidem habuerunt, omnia vitae mala abstersa et abluta esse per sanguinem Agni; cum illis dicitur, quod haec contra Domini verba sint apud Matthaeum, ubi haec „Multi dicent Mihi in die illa, Domine, Domine, nonne per Nomen tuum prophetavimus, et per Nomen tuum daemonia ejecimus, et in Nomine tuo virtutes multas fecimus; sed tunc confitebor, non novi vos, discedite a Me operarii iniquitatis; omnis qui audit mea verba et facit illa, comparo viro prudenti; at omnis audiens verba mea, sed non faciens illa, comparo viro stulto" VII: 21. 22. 23. 24. 26: et apud Lucam, „Tunc incipietis foris stare, et pulsare januam, dicendo, Domine, Domine, aperi nobis, sed respondens dicet illis, non novi vos unde sitis: tunc incipietis dicere, edimus coram Te, et bibimus, et in plateis nostris docuisti; sed dicet, dico vobis, non

novi vos unde sitis; discedite a Me omnes operarii iniquitatis" XIII: 25. 26. 27; sed ad haec respondent, quod per illos non intelligantur alii, quam qui in fide miraculosa fuerunt, non autem in fide Ecclesiae. Ast iidem post aliquod tempus scire incipiunt, quod non alii in coelum intromittantur, quam qui vitam fidei vixerunt, ita qui charitatem erga proximum habuerunt; et cum hoc incipiunt scire, tunc doctrinalia fidei suae incipiunt vilipendere, et quoque ipsam fidem, nam fides illorum non fuit fides, sed modo scientia talium quae fidei, et non fuit propter vitam, sed propter lucrum et honores; inde est, quod illa quae scientiae fidei illis fuerant, tunc vilipendant, et quoque rejiciant; et mox se injiciunt in falsa contra vera fidei: in hunc statum vertitur vita illorum qui confessi fidem, et vixerunt vitam fidei contrariam. Hi sunt qui in altera vita per falsa infestant probos, ita qui per Pharaonem in specie intelliguntur.

7318. Piscis qui in fluvio morietur, quod significet quod scientificum veri exstinguetur, constat ex significatione piscis, quod sit scientificum, de qua n: 40. 991, hic scientificum veri, quia dicitur quod moriturus, quoniam in aquis versis in sanguinem, per quae significatur quod exstinguetur per falsificationem; et ex significatione mori, quod sit exstingui. Quid sit falsificatio veri, per aliquot exempla illustrabitur; falsificatur verum cum ex ratiociniis concluditur, et dicitur, quod quia nemo bonum potest facere a se, ideo bonum nihil faciat ad salutem: falsificatur etiam verum cum dicitur, quod omne bonum, quod homo facit, spectet ipsum, et fiat remunerationis causa, et quia ita, quod opera charitatis non facienda: falsificatur verum cum dicitur, quod, quia omne bonum a Domino, homo nihil boni facere debeat, sed exspectet influxum: falsificatur verum, cum dicitur, quod verum apud hominem absque bono quod charitatis possit dari, ita fides absque charitate: falsificatur verum, cum dicitur, quod intrare in coelum nemo possit nisi qui miser sit et pauper; etiam cum dicitur, nisi quis det omnia sua pauperibus, et se in miserias redigat: falsificatur verum, cum dicitur, quod quisque, qualitercunque vixerat, intromitti queat in coelum ex Misericordia: adhuc magis falsificatur verum, cum dicitur quod homini data sit potestas intromittendi quoslibet in coelum: falsificatur verum, cum dicitur quod peccata abstergantur, et ab-

luantur sicut sordes ab aquis; et adhuc magis falsificatur verum, cum dicitur, quod homini sit potestas remittendi peccata, et cum remissa sunt, quod prorsus abstersa sint, et homo sit purus: falsificatur verum, cum dicitur quod Dominus in se derivaverit omnia peccata, et sic illa sustulerit, et sic quod homo salvari possit, qualiscunque ei vita sit: falsificatur verum cum dicitur, quod nemo salvetur nisi qui intra Ecclesiam est; ratiocinia, per quae falsificatio, sunt, quod qui intra Ecclesiam, baptizati sint, habeant Verbum, sciant de Domino, de resurrectione, de vita aeterna, de coelo, et de inferno, ac ita quod sciant quid fides, per quam justificari possunt. His similia sunt innumera, nam ne quidem unicum verum datur, quod non falsificari potest, et falsificatio per ratiocinia ex fallaciis confirmari.

7319. Et putebit fluvius, quod significet aversationem pro illo, constat ex significatione putere, quod sit aversatio, de qua n: 7161; et ex significatione fluvii, hic fluvii Aegypti in sanguinem versi, quod sit falsificatum verum. Sciendum, quod in altera vita nihil abominabilius sit, et consequenter nihil gravius puteat, quam prophanatum verum; se habet hoc sicut graveolentia cadaveris, quae fit cum caro viva moritur: falsum enim non olet, nisi appositum sit vero, nec malum nisi appositum sit bono, sentitur quodlibet non a se, sed a suo opposito, quale est, inde in quantum puteat prophanatum verum, constare potest, prophanatum verum est falsum conjunctum vero, et falsificatum verum est falsum non conjunctum sed adjunctum vero, et dominans super vero.

7320. Et laborabunt Aegyptii ad bibendum aquas e fluvio, quod significet ut de illo vix aliquid scire vellent, constat ex significatione Aegyptiorum, quod sint qui falsificant vera; ex significatione bibere, quod sit instrui in veris, de qua n: 3069. 3772. 4017. 4018, inde laborare ad bibendum, est non instrui velle, ita vix aliquid scire velle, nempe de veris; et ex significatione aquarum fluvii, quod sint falsa, de qua supra n: 7307, hic falsificata vera: ex his patet, quod per laborabunt Aegyptii ad bibendum aquas e fluvio, significetur quod illi qui in falsis ex fallaciis vix aliquid scire vellent de veris, ita quod aversarentur illa: causa aversationis est, quia vera, quae per falsa pervertuntur, usque clam et tacite pugnant, et a se discutere

falsa laborant, atque ita pungunt; nam si removentur paulo falsa, cum fide horum, vera damnant.

7321. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet executionem, constat ex illis quae nunc sequuntur, nam *dixit Jehovah* illa involvit.

7322. Dic ad Aharonem, accipe baculum tuum, et extende manum tuam super aquas Aegypti, quod significet potentiam in falsa quae apud infestantes, constat ex significatione baculi, quod sit potentia naturalis, et ex significatione manus, quod sit potentia spiritualis, de quibus supra n: 7309; inde accipere baculum [et] extendere manum, est exercere potentiam spiritualem per naturale; et ex significatione aquarum Aegypti, quod sint falsa quae infestant, de qua etiam supra n: 7307.

7323. Super flumina illorum, super fluvios illorum, quod significet in doctrinalia falsi, constat ex significatione fluminum et fluviorum, quod sint doctrinalia, sunt enim aquae falsa, videatur supra n: 7307, inde flumina ac fluvii, quae sunt collectiones illorum, sunt doctrinalia, hic doctrinalia falsi; quod flumina sint illa quae intelligentiae, ita quae veri, videatur n: 2702. 3051, inde in opposito sensu sunt illa quae contraria intelligentiae, ita quae falsi.

7324. Et super stagna illorum, quod significet in scientifica illis inservientia, constat ex significatione stagnorum, quod sint scientifica inservientia veris quae doctrinalium, ac in opposito sensu scientifica inservientia falsis doctrinalium. Stagna in Verbo, ubi nominantur, in sensu spirituali significant intelligentiam ex cognitionibus boni et veri, nam stagna ibi pro aquis congregatis seu lacubus accipiuntur, et aquae congregatae et lacus sunt in complexu cognitiones per quas intelligentia, ut apud Esaiam „Erumpent e deserto aquae, et fluvii in planitie deserti, et *erit aridus locus in stagnum*, et siticulosus in scaturigines aquarum" XXXV: 6. 7. Apud Eundem „Aperiam super clivis fluvios, et in medio vallium fontes ponam, *desertum in stagnum aquarum*, et terram siccam in scaturigines aquarum" XLI: 18, ibi ponere desertum in stagnum aquarum, pro dare cognitiones boni et veri, et inde intelligentiam, ubi prius non fuerunt. Apud Eundem „Vastabo montes et colles, et omnem herbam arefaciam, et ponam fluvios in insulas, et *sta-*

gna exsiccabo » XLII: 15, stagna pro similibus: pariter apud Davidem „Jehovah ponit fluvios in desertum, et exitus aquarum in siccitatem, *ponit desertum in stagnum aquarum*, et terram siccitatis in exitus aquarum » Psalm: CVII: 33. 35. Apud Eundem „A coram Domino parturis terra, a coram Deo Jacobi, *qui convertit petram in stagnum aquarum*, silicem in fontem aquarum » Psalm: CXIV: 7. 8. Apud Esaiam „Comminuentur et exsiccabuntur *flumina Aegypti*, ideo lugebunt *piscatores*, et omnes projicientes in flumen hamum; inde erunt fundamenta ejus contusa; *omnes facientes mercedem ex stagnis animae* » XIX: 6. 8. 10; stagna animae pro illis quae sunt intelligentiae ex cognitionibus; at quia de Aegypto agitur, sunt stagna animae illa quae sunt intelligentiae ex scientificis Ecclesiae, nam Aegyptus sunt scientifica illa; scientifica sunt cognitiones, sed in inferiori gradu. Quod stagna aquarum in opposito sensu sint mala ex falsis, et inde insania, patet apud Esaiam „Exscindam Babeli nomen et residuum, et filium et nepotem, et ponam eam in haereditatem anatariae, et in *stagna aquarum*.» XIV: 22. 23; et quia stagna in opposito sensu sunt mala ex falsis, et inde insaniae, etiam significant Infernum, ubi talia regnant, sed tunc stagnum vocatur stagnum ignis et stagnum ardens igne et sulphure, ut Apoc: XIX: 20. Cap: XX: 10. 14. 15. Cap: XXI: 8; ignis et sulphur pro amore sui et inde cupiditatibus, nam amor sui et ejus cupiditates non aliud sunt quam ignis, non ignis elementaris, sed ignis ex igne spirituali, qui ignis nempe spiritualis dat homini vivere; quod amores sint ignes vitales, patet ei qui expendit; hi ignes sunt qui intelliguntur per ignes sacros qui in coelis, et per ignes inferni, elementaris ignis non datur ibi.

7825. Et super omnem congregationem aquarum, quod significet ubi aliquid falsum, constat ex significatione aquarum, quod sint falsa, de qua supra n: 7307; inde congregatio aquarum est ubi falsa simul.

7826. Et erunt sanguis, quod significet quod falsificabunt vera, constat ex significatione sanguinis, quod sit falsificatio veri, de qua supra n: 7317. Sanguis in genuino sensu significat sanctum amoris, ita charitatem et fidem, nam hae sunt sancta amoris, ita sanguis significat sanctum verum procedens a

Domino, n: 1001. 4735. 6978; [18] in opposito autem sensu sanguis significat violentiam illatam charitati, et quoque illatam fidei, ita sancto vero procedenti a Domino; et quia violentia infertur quando falsificatur, inde per sanguinem significatur falsificatio veri; et in majori gradu per sanguinem significatur prophanatio veri, haec per esum sanguinis significata est, quapropter is tam severe prohibitus est, n: 1003.

7327. Et erit sanguis in omni terra Aegypti, quod significet falsificationem totalem, constat ex significatione sanguinis, quod sit falsificatio veri, de qua nunc supra n: 7326; et ex significatione in omni terra Aegypti, quod sit ubivis, ita totalis. Falsificatio totalis fit, cum falsum regnare incipit, nam homo vivit tunc secundum malum innatum et acquisitum, et in illo jucundum sentit; et quia vera fidei talia probibent, ea tunc aversatur, et cum aversatur, vera ubicunque illa sunt, a se rejicit, et si non rejicere potest, falsificat.

7328. Et in lignis et in lapidibus, quod significet boni quod charitatis, et veri quod fidei, nempe falsificationem totalem, constat ex significatione lignorum, quod sint bona quae charitatis, de qua n: 2784. 2812. 3720; et ex significatione lapidum, quod sint vera quae fidei, de qua n: 1298. 3720. 6426.

7329. Et fecerunt ita Moscheh et Aharon, quemadmodum praecepit Jehovah, quod significet effectum, constat absque explicatione.

7330. Et sustulit baculum, et percussit aquas quae in fluvio, quod significet potentiam in falsa validam, constat ex illis supra n: 7316; validum significatur per quod sustulerit baculum, et sic percusserit. [20]

7331. Ad oculos Pharaonis, et ad oculos servorum ejus, quod significet in apperceptionem omnium illorum qui infestabant, constat ex significatione oculorum, quod sint apperceptio, de qua n: 4083. 4339; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui per falsa infestant, de qua prius; *omnes illi* significantur, cum dicitur ad oculos Pharaonis, et ad oculos servorum ejus.

7332. Et conversae sunt omnes aquae quae in fluvio in sanguinem, quod significet inde falsificationem omnis veri, constat ex significatione aquarum quae in fluvio, quod sint falsa, de qua supra n: 7307; et ex significatione sanguinis, quod sit

falsificatio veri, de qua etiam supra n: 7317. 7326. Quod permittatur, quod illi qui in falsis et infestant in altera vita, falsificent vera, est causa, ne per Vera quae fidei communicationem habeant cum illis qui in coelo, et per mala quae sunt vitae communicationem habeant cum illis qui in inferno, et inde per vera acquirant sibi aliquid lucis e coelo, et sic aliquid intelligentiae, et faciant ut ea serviant malis quae vitae, nam ad favorem mali applicarent illa quae intelligentiae sunt, ac sic illa quae coeli subjicerent apud se illis quae inferni; et quoque ne seducerent simplices probos spiritus, cum quibus per vera communicationem habent: sciunt etiam mali in altera vita, apud quos vera nondum falsificata sunt, per illa sibi dominium acquirere, nam potentia inest veris, usque adeo ut non resisti queat, n: 3091. 6344. 6423. [21] 6948, inde quoque abuterentur veris: praeterea vera apud malos nihil prorsus ad emendationem vitae eorum efficiunt, sed mali modo utuntur illis ut mediis ad faciendum malum, absque illo usu mali prorsus irrident vera; sunt sicut mali antistites, qui si non doctrinae vera inserviant illis pro mediis lucrandi, [22] illa subsannarent: hae causae sunt, cur permittitur malis ut apud se vera falsificent.

7333. Et piscis qui in fluvio moriebatur, quod significet scientificum veri [23] etiam exstinctum, constat ex illis supra n: 7318, ubi eadem verba.

7334. Et putuit fluvius, quod significet aversationem, constat ex illis supra n: 7319.

7335. Et non potuerunt Aegyptii bibere aquam ex fluvio, quod significet quod de illo vix aliquid scire vellent, constat quoque ex illis supra n: 7320.

7336. Et fuit sanguis in tota terra Aegypti, quod significet falsificationem totalem, videatur supra n: 7327.

7337. Et fecerunt ita Magi Aegyptii incantationibus suis, quod significet quod falsificatores illorum effigiarent simile, constat ex significatione magiae Aegyptiacae et incantationum, quod sint abusus ordinis Divini, de qua n: 5223. 6052. 7296. Quod miracula attinet, sciendum, quod Divina Miracula differant a miraculis magicis, ut coelum ab inferno; Divina miracula procedunt a Divino Vero, et progrediuntur secundum ordinem, effectus in ultimis sunt Miracula, quando Domino placet ut in illa

forma sistantur; inde est, quod omnia miracula Divina repraesentent status Regni Domini in Coelis, et Regni Domini in terris seu Ecclesiae, haec est forma interna Divinorum Miraculorum; ita se habet cum Omnibus Miraculis in Aegypto, et quoque cum reliquis, de quibus in Verbo; omnia etiam Miracula, quae Ipse Dominus, cum fuit in mundo, fecit, significabant statum venturum Ecclesiae, sicut quod aperirentur oculi caecorum, aures surdorum, linguae mutorum, quod claudi ambularent, mutili et quoque leprosi sanarentur, significabat quod tales qui significantur per caecos, surdos, mutos, claudos, mutilos, leprosos, reciperent Evangelium, et spiritualiter sanarentur, et hoc per adventum Domini in mundum; talia sunt Divina Miracula in forma sua interna: ac miracula magica nihil prorsus involvunt, fiunt a malis ad potentiam sibi acquirendam super alios; et apparent in forma externa [24] similia Divinis miraculis; causa quod similia appareant, est, quia ex ordine fluunt, et ordo apparet similis in ultimis ubi sistuntur miracula; sicut pro exemplo, Divinum Verum procedens a Domino in se omnem potentiam habet, inde est, quod etiam Veris in ultimis ordinis insit potentia; ideo mali per vera sibi acquirunt potentiam, et dominantur super alios: sit quoque pro exemplo, secundum ordinem est, ut status affectionis et cogitationis faciant ideam loci et distantiae in altera vita, et quod tantum a se mutuo appareant distare, quantum in diverso statu sunt; hoc ordinis a Divino est, ut omnes qui in Maximo Homine distincti a se mutuo sint; Magi in altera vita hoc ordinis abutuntur, inducunt enim aliis mutationes status, et sic illos transferunt nunc in altum, nunc in profundum, et quoque conjiciunt in societates, ut inserviant sibi pro subjectis; ita innumeris aliis: ex his patet, quod miracula magica, tametsi in externa forma similia appareant miraculis Divinis, usque tamen intus in se finem habeant contrarium, nempe destruendi illa quae Ecclesiae sunt, at miracula Divina intus in se habent finem aedificandi illa quae Ecclesiae sunt: se habent illa sicut binae mulieres formosae, quarum una ex scortatione intus tota quanta putida est, altera autem ex castitate aut ex genuino amore conjugiali, tota quanta intus pura est; externae formae illorum sunt similes, sed internae differunt sicut coelum et infernum.

7338. Et obfirmatum cor Pharaonis, quod significet obstinationem, videatur [25] supra n: 7272. 7300.

7339. Et non audivit ad illos, quod significet non receptionem et non obedientiam, videatur [25] quoque supra n: 7224. 7275. 7301.

7340. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum praedictionem, etiam ut supra n: 7302.

7341. Et respexit Pharao, et venit ad domum suam, quod significet cogitationem et reflexionem ex falsis, constat ex significatione respicere, quod sit cogitatio et reflexio, nam respicere in sensu spirituali non est spectare oculis versus aliquid, sed est spectare mente, ita cogitare et reflectere; et ex significatione domus Pharaonis, quod sit falsum; cum enim Pharao repraesentat falsum, etiam idem domus ejus; inde venire ad domum suam, significat falsa; et quia per illa verba significatur cogitatio et reflexio ex falsis, ideo sequitur, quod non posuerit cor ad hoc, nam qui ex falsis cogitat, non ponit cor ad Divinum quod admonet.

7342. Et non posuit cor suum ad hoc, quod significet renisum ex voluntate, et inde obstinationem, constat ex significatione non ponere cor ad aliquid, quod sit non attendere; et quia non attentio ad Divina apud malos est a renisu ex voluntate, idcirco per eadem verba id significatur; et quia non ponere cor ad illud, idem involvit quod obfirmari, idcirco etiam obstinatio significatur, ut prius n: 7272. 7300. 7338. [26] Quod renisum ex voluntate attinet, sciendum est quod voluntas sit quae regit hominem; creditur a quibusdam quod intellectus regat, sed intellectus non regit nisi voluntas inclinet, intellectus enim favet voluntati, nam intellectus in se spectatus non est nisi quam forma voluntatis: cum voluntas dicitur, intelligitur affectio quae amoris, voluntas enim hominis nihil aliud est, illa affectio est quae regit hominem, nam affectio amoris est vita illius; si homini est affectio sui et mundi, tunc tota vita ejus non aliud est; nec potest ei reniti, nam id foret reniti ipsi suae vitae; principia veri nihil faciunt; si affectio amorum illorum dominatur, trahit illa verum in suas partes, et sic falsificat illud, et si non plene favet, rejicit; inde est, quod principia veri fidei prorsus nihil efficiunt apud hominem, nisi Dominus insinuat affectionem amoris spiritualis, hoc est, amoris erga proximum; et

quantum homo hanc affectionem recipit, tantum etiam recipit vera fidei; affectio amoris hujus est quae facit novam voluntatem. Ex his nunc constare potest, quod homo nusquam ponat cor ad aliquod verum, si voluntas renititur: inde est, quod infernales, quia in affectione seu cupiditate mali sunt, non possint recipere vera fidei, consequenter non emendari; inde quoque est, quod mali, quantum possunt, vera, quae fidei, falsificent.

7343. Et foderunt omnes Aegyptii circum fluvium aquas ad bibendum, quod significet pervestigationem veri quod applicarent falsis, constat a significatione fodere, quod sit pervestigatio, de qua sequitur; ex significatione aquarum circum fluvium, quod sint vera; quod aquae circum fluvium sint vera, est quia illae erant extra fluvium, et non factae sanguis; quod aquae sint vera, videatur n: 739. 790. 2702. [27] 3058. 3424. 4976. 5668; et ex significatione bibere, quod sit applicare falsis; quod bibere sit applicare, videatur n: 5709, qui enim bibit, sibi applicat; sed sciendum, quod applicatio fiat secundum quale et statum ejus qui sibi applicat; qui in affectione veri est, is sibi applicat vera secundum statum et quale affectionis; qui in affectione falsi est, is cum applicat sibi vera, pervertit et falsificat illa; quod ex eo constare potest, quod Divinum Verum influat apud omnes, sed quod varietur apud unumquemvis secundum statum et quale vitae ejus; et inde quod infernales vertant illud in falsa, similiter Divinum Bonum vertunt in malum, amores coelestes in amores diabolicos, misericordiam in odium, et in crudelitatem, amorem conjugialem in adulteria, ita in contraria; ex causa quia quale et status vitae eorum sunt contraria; inde est, quod per foderunt omnes Aegyptii circum fluvium, significetur pervestigatio veri quod applicarent falsis. Quod verum vertatur in falsum, et bonum in malum, apud illos qui in falsis et malis sunt, et quoque vicissim, patet a regula communi, quod puris sint omnia pura, et impuris omnia impura: hoc quoque ab illis quae in natura illustrari potest; ut a Luce quae a Sole, Lux illa candida est, at usque variatur secundum formas in quas influit, inde colores, et fit pulchra in pulchris formis, et impulchra in impulchris: illustrari etiam hoc potest ab insitione frondium in arboribus, frons insita communi stirpi fert suum fructum, quare succus arboris, ut primum in frondem in-

sitam influit, variatur, et fit succus frondis aptus producendi ejus folia et fructus: similiter se habet cum illis quae influunt apud hominem. Quod fodere sit pervestigare, est quia per aquam, fontem, puteum, quae effodiuntur, significantur vera, quae non effodiuntur sed pervestigantur; quare etiam in Lingua originali per eandem vocem, cum illa applicatur veris, significatur investigare; in propheticis autem loco veri dicitur vel aqua vel fons, et loco investigare dicitur fodere; talis enim est sermo propheticus, ut patet apud Moschen, ubi agitur de fonte Beer, de quo Israël cecinit Canticum hoc „Ascende fons, respondete super eo, *fons quem foderunt principes, effoderunt* primores populi, per Legislatorem, baculis suis". Numer: XXI: 16. 17. 18, ibi per fontem significatur doctrina Veri Divini, per fodere investigatio ejus.

7344. Quia non potuerunt bibere ex aquis fluvii, quod significet non applicationem ex meris falsis, constat ex significatione non posse bibere, quod sit non applicatio, quod bibere sit applicare, videatur mox supra n: 7343; et ex significatione aquarum fluvii, quod sint falsa, de qua etiam supra n: 7307; quod per non posse bibere ex aquis fluvii, significetur, quod vera non applicari possint meris falsis, hoc est, falsificari per mera falsa, etiam sequitur ex sensu interno mox praecedentium, nempe fodere aquas ad bibendum circum fluvium, quod sit investigare vera, quae applicarent falsis. Quod vera non applicari falsis possint per mera falsa, est quia vera et falsa prorsus opposita sunt, et opposita non applicari possunt, nisi sint intermedia, quae conjungunt; intermedia quae conjungunt sunt fallaciae sensuum externorum, et sunt quoque illa quae in Verbo secundum apparentiam dicta sunt; sit pro exemplo, quod nihil nisi quam bonum sit a Domino, et nusquam aliquod malum; hoc Verum falsificatur per fallacias, quod Dominus possit auferre malum si velit, ex omnipotentia, et quia non aufert, quod causa ejus sit, ac ita etiam malum a Domino sit; ex illis quae secundum apparentiam dicta sunt in Verbo, quod Jehovah seu Dominus irascatur, puniat, condemnet, conjiciat in infernum, cum tamen sunt ipsi qui in malo sunt, qui hoc sibi faciunt, et inde sibi inducunt malum poenae, nam malum poenae et malum culpae in altera vita conjuncta sunt: similiter in innumeris aliis.

7345. Vers: 25. 26. 27. 28. 29. *Et impleti septem dies postquam percutere Jehovah fluvium. Et dixit Jehovah ad Moschen, veni ad Pharaonem, et dices ad illum, ita dicit Jehovah, mitte populum meum, et serviant Mihi. Et si renuis tu mittere, ecce Ego afficiam omnem terminum tuum ranis. Et prorepere faciet fluvius ranas, et ascendent et venient in domum tuam, et in conclave cubilis tui, et super lectum tuum, et in domum servorum tuorum, et in populum tuum, et in clibanos tuos, et in mactras tuas. Et in te, et in populum tuum, et in omnes servos tuos ascendent ranae.* Et impleti septem dies postquam percutere Jehovah fluvium, significat finem status illius postquam vera falsificata: et dixit Jehovah ad Moschen, significat novam instructionem: veni ad Pharaonem, et dices ad illum, significat mandatum ad infestantes: ita dicit Jehovah, mitte populum meum, ut serviant Mihi, significat ut relinquant illos ab Ecclesia, ut in libero Deum suum colant: et si renuis tu mittere, significat si non relinquerent: ecce Ego afficiam omnem terminum tuum ranis, significat ratiocinia ex meris falsis: et prorepere faciet fluvius ranas, significat quod ratiocinia ex falsis illis: et ascendent et venient in domum tuam, et in conclave cubilis tui, significat quod implebunt mentem usque ad interiora ejus: et super lectum tuum, significat ad intima: et in domum servorum tuorum, et populi tui, significat omnia quae in naturali: et in clibanos tuos, et in mactras tuas, significat in jucunda cupiditatum: et in te, et in populum tuum, et in omnes servos tuos, ascendent ranae, significat quod ratiocinia ex falsis erunt in omnibus et singulis.

7346. Et impleti septem dies postquam percutere Jehovah fluvium, quod significet finem status illius postquam vera falsificata, constat ex significatione septem dierum, quod sint integra periodus a principio ad finem, ita status plenus, de qua n: 728. 6508, simile ac septimana, n: 2044. 3845; ita impleti septem dies sunt finis periodi seu status illius; et a significatione postquam percutere Jehovah fluvium, quod sit postquam falsificata sunt vera; quod enim percussus baculo Aharonis fluvius, et aquae factae sanguis, sit quod falsificata sint vera, videatur n: 7316. 7317. 7330. 7332.

7347. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet no-

vam instructionem, constat ex significatione dixit Jehovah, cum e novo quid mandatur, quod sit nova instructio, de qua n: 7186. 7267. [28] 7304.

7348. Veni ad Pharaonem, et dices ad illum, quod significet mandatum ad infestantes, constat a significatione venire seu intrare et dicere, cum a Jehovah, quod sit mandatum; et a repraesentatione Pharaonis, quod sint qui per falsa infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142.

7349. Ita dicit Jehovah, mitte populum meum ut serviant Mihi, quod significet ut relinquant illos qui ab Ecclesia, ut in libero Deum suum colant, constat ex significatione mittere, quod sit relinquere; ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; et ex significatione servire Mihi, quod sit colere Deum suum; quod sit colere in libero, est quia cultus non fieri potuit ubi falsa infestabant; et quia omnis cultus qui vere cultus erit in libero, n: 1947. 2875. 2876. 2880. 2881. 3145. 3146. 3158. 4031.

7350. Et si renuis tu mittere, quod significet si non relinquerent, constat ex significatione mittere, quod sit relinquere; ut nunc supra n: 7349, ita si renuis mittere, est si non relinquerent.

7351. Ecce Ego afficiam omnem terminum tuum ranis, quod significet ratiocinia ex meris falsis, constat ex significatione ranarum, quod sint ratiocinia; quod ex meris falsis significatur per quod ex fluvio prorepererent, ut mox sequitur, quod fluvius Aegypti sit falsum, videatur n: 6693. 7307, et quia dicitur, quod omnis terminus illis afficeretur: significatur etiam per illa, quod ratiocinia non erunt ex falsificatis veris, sed ex meris falsis; causa est, quia ratiocinia ex falsificatis veris vertuntur tandem in blasphemias contra verum et bonum; et praeterea ipsa vera falsificationem a se rejiciunt, non enim una cum falsis esse possunt, et quamdiu sunt, cum illis pugnant, et tandem ab illis se exsolvunt et separant; inde est, quod postquam homo vera falsificaverit, tandem prorsus negat illa; alioquin etiam falsa dominarentur super vera; inde est, quod malis in altera vita, postquam conjecti sunt in infernum, non ratiocinari liceat ex

falsificatis veris, sed ex meris falsis. Quod Ranae sint ratiocinia ex falsis, constat apud Johannem „Vidi *ex ore draconis*, et *ex ore bestiae*, et *ex ore pseudoprophetae*, spiritus tres immundos, *similes Ranis:* sunt enim spiritus daemonum, facientes signa ad exeundum ad reges terrae, et orbis terrarum totius, ad congregandum illos in bellum diei illius magni Dei omnipotentis" Apoc: XVI: 13. 14, quod ranae sint ratiocinia ex falsis contra vera, ex singulis ibi patet, nam dicitur quod exiverint *ex ore* draconis, ex *ore* bestiae, et *ex ore* pseudoprophetae; tum quod exirent ad reges terrae, ad congregandum illos in bellum; reges terrae sunt vera Ecclesiae; quod reges sint vera, et in opposito sensu falsa, videatur n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148, et quod terra sit Ecclesia, n: 662. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118. 3355. 4447. 4535. 5577; quod bellum sit pugna spiritualis, n: 2686, ita contra vera et bona fidei; inde patet, quod ranae sint ratiocinia ex falsis contra vera. Apud Davidem „Vertit aquas illorum in sanguinem; et occidit piscem eorum; *prorepere fecit in terram illorum ranas*, in *conclavibus regum illorum*" Psalm: CV: 29. 30, in conclavibus regum illorum dicitur, quia intelligitur ratiocinatio contra vera ex falsis, conclavia regum sunt interiora vera, et in opposito sensu interiora falsa; quod reges sint vera, et in opposito sensu falsa, videatur mox supra.

7352. Et prorepere faciet fluvius ranas, quod significet ratiocinia ex falsis illis, constat a significatione fluvii Aegypti, quod sit falsum, de qua n: 6693. 7307; et ex significatione ranarum, quod sint ratiocinia, de qua mox supra, n: 7351; quod ranae sint ratiocinia, est quia in aquis sunt, et ibi garrule sonant, et coaxant, et sunt quoque inter immunda. Quid ratiocinatio ex meris falsis, per aliquot exempla illustrabitur; ex meris falsis ratiocinatur, qui omnia naturae tribuit, et vix aliquid Divino; cum tamen omnia ex Divino sunt, et natura est modo instrumentale per quod. Ex meris falsis ratiocinatur, qui credit quod homo sit sicut bestia, modo perfectior, quia cogitare potest; et sic quod homo moriturus sit sicut bestia; is quia negat conjunctionem hominis cum Divino per cogitationem quae fidei, et per affectionem quae amoris, et inde negat resurrectio-

nem, et vitam aeternam, ex meris falsis loquitur. Similiter qui credit quod non infernum sit. Tum quoque qui credit, quod homo non plus habeat quam jucundum vitae, cum est in mundo, et ideo quod illo fructurus sit, quia cum moritur prorsus moritur. Ex meris falsis ratiocinatur, qui credit quod omnia sint prudentiae propriae ac fortunae, non autem Providentiae Divinae, nisi quae universalis. Ut et qui credit, quod Religio non aliud sit, quam ut simplices teneantur in vinculis. Imprimis ex meris falsis ratiocinantur, qui credunt quod Verbum non sit Divinum. In summa, omnes illi ex meris falsis ratiocinantur, qui vera Divina prorsus negant.

7353. Et ascendent et venient in domum tuam, et in conclave cubilis tui, quod significet quod implebunt mentem et usque ad interiora ejus, constat ex significatione domus, quod sit mens hominis, de qua n: 3538. 4973. 5023; et ex significatione conclavis cubilis, quod sint interiora mentis; quod conclavia cubilis sint interiora mentis, est quia interius in domo sunt. Per conclavia significantur interiora, et per conclavia cubilis adhuc interiora, in his locis; apud Esaiam „Abi popule, *intra in conclavia tua*, et claude januam post te, occulta te sicut parum momenti, usque dum transeat ira" XXVI: 20. Apud Ezechielem „Dixit ad me, num vidisti, fili hominis, quae seniores filiorum Israëlis faciunt in tenebris, quisque *in conclavibus imaginis suae*" VIII: 12. Apud Moschen „Foris orbabit gladius, et *ex conclavibus* terror" Deut: XXXII: 25. In Libro II Regum „Elischa propheta, qui in Israële, indicat regi Israëlis verba, *quae loqueris in Conclavi cubilis tui*" VI: 12. Antiqui comparaverunt mentem hominis domui, et illa quae intus in homine conclavibus; Mens humana quoque talis est, nam res, quae ibi, distinctae sunt vix aliter quam sicut domus in sua conclavia; quae in medio sunt ibi intima sunt, quae ad latera ibi exteriora sunt, haec comparabantur atriis, et quae extra cum interioribus cohaerebant, porticibus.

7354. Et super lectum tuum, quod significet ad intima, constat ex significatione lecti, quod sit intimum; cum enim conclavia cubilis sunt interiora, cubile seu lectus, qui inibi, est intimum.

7355. Et in domum servorum tuorum et populi tui, quod

significet omnia quae in naturali, constat ex significatione domus, quod sit mens hominis, et quia praedicatur de Aegyptiis, et de servis Pharaonis, est mens naturalis; quod domus sit mens, videatur mox supra n: 7353; et ex significatione servorum et populi Pharaonis, quod sint omnia quae in naturali; quae ibi inserviunt confirmandis falsis, vocantur servi; quod populus praedicetur de veris, et in opposito sensu de falsis, videatur n: 1259. 1260. 3295. 3581. 4619. 6451. 6465; [29] inde patet, quod per in domum servorum et populi Pharaonis, significetur in omnia quae in naturali.

7356. Et in clibanos tuos, et in mactras tuas, quod significet in jucunda cupiditatum, constat ex significatione clibanorum, quod, quia sunt illa in quibus conficitur panis, sint bona exteriora, et bona exteriora sunt illa quae in naturali sunt, et communiter vocantur jucunda; nam bona interiora, quae sunt amorum et inde affectionum, cum influunt in naturale, sentiuntur ibi ut jucunda; haec significantur per clibanos in bono sensu; at in opposito, ut hic, per clibanos significantur jucunda cupiditatum, hoc est, jucunda ex amoribus inferni, qui amores sunt amores sui et mundi; et ex significatione mactrarum, quod quoque sint jucunda cupiditatum in naturali, sed adhuc exteriora, quia mactrae sunt vasa, in quibus massa pro pane praeparatur. Per quod ratiocinia intrabunt in jucunda cupiditatum, intelligitur, quod jucundum vitae eorum erit ratiocinari ex falsis, ac ita fallere et seducere alios; malis etiam inter jucundiora est falsa spargere, illa confirmare, vera subsannare, imprimis alios seducere. Quod Clibanus sit jucundum affectionum, quae sunt charitatis et fidei, et in opposito sensu jucundum cupiditatum, quae sunt amoris sui et mundi, patet apud Hoscheam „ Omnes adulterantes, *sicut clibanus accensus a pistore*, cessat excitator a subigendo massam ejus; quando convertunt [30] *sicut Clibanus* animum in insidiari suo, tota nocte dormitans pistor eorum, *mane ille ardens*, sicut *ignis flammae*; omnes *incalescunt sicut clibanus*, et comedunt judices suos, omnes reges ejus cadunt " VII: 4. 6. 7; Clibanus pro jucundo cupiditatum, quae sunt malorum; ardere, incalescere, ignis flammae, pro ipsis cupiditatibus, quod ignis sit cupiditas mali, videatur n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7324, fin: [31] com-

dunt judices suos, omnes reges cadunt, pro quod pereant bona et vera; quisque videre potest quod absque sensu interno, qui talis, non sciri possit quid sit, omnes adulterantes sicut clibanus accensus a pistore, omnes incalescunt sicut clibanus, comedunt judices, et reges cadunt. Clibanus in bono sensu apud Esaiam „Dictum Jehovae, Cui focus in Zione, et *Clibanus* Ipsi in Hierosolyma" XXXI: 9, Zion pro Ecclesia coelesti, ita pro bono amoris quod est illius Ecclesiae; Hierosolyma pro Ecclesia spirituali, ita pro bono illius amoris, quod est bonum charitatis et inde fidei, hic clibanus pro jucundo interiori affectionum boni et veri; clibanus id significat, quia panis, qui in clibano conficitur, significat bonum amoris coelestis et spiritualis, quod panis id significet, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 5915: et quia inde significatio clibani, idcirco panis qui confectus pro sacrificiis, et vocabatur Minchah, ea quae conficiebatur in Clibano, distinguebatur a mincha quae conficiebatur in sartagine, [32] et a mincha quae conficiebatur in cacabo, Levit: II: 4. 5. 7; erant diversitates boni amoris quae per illas significabantur.

7357. Et in te, in populum tuum, et in omnes servos tuos, ascendent ranae, quod significet quod ratiocinia ex falsis erunt in omnibus et singulis, constat ex illis quae supra n: 7355, dicta sunt; omnes et singuli qui in terra Aegypti, significantur per Pharaonem, populum ejus, et servos ejus, ita falsa in omnibus et singulis: quod per Pharaonem et Aegyptios falsa significentur, saepius supra ostensum est. Sciendum, quod qui in inferno sunt, quibus vera quae in mundo sciverunt, adempta sunt, non possint aliter quam falsa loqui; inde est cum aliquis talis loquitur, quod fit cum apparent in mundo spirituum, quod illico sciatur quod falsum sit; hoc probi in altera vita ex communi experientia norunt: quod non nisi quam falsum loquantur, liquet etiam a Domini Verbis apud Johannem „Vos ex patre diabolo estis, et desideria patris vestri vultis facere; ille homicida erat ab initio, et in veritate non stetit, quia veritas non est in illo; *quando loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendacium loquens est, et pater ejus*" VIII: 44; quisque enim secundum affectionem amoris sui loquitur, et contra illam nemo loqui potest, nisi ex simulatione, hypocrisi, fraude et

dolo, ut solent mali cum vera loquuntur; sed haec vera, quae ita loquuntur, usque apud illos sunt falsa: vicissim autem, qui in vero sunt ex bono, illi non possunt aliter quam vera loqui.

De Incolis et Spiritibus Planetae Martis.

7358. *Planeta Martis apparet in idea Spirituum et Angelorum, sicut caeterae Planetae, in suo loco constanter, et quidem ad sinistrum antrorsum ad aliquam distantiam in plano pectoris; et sic extra sphaeram, ubi sunt spiritus nostrae telluris. Spiritus unius telluris separati sunt a Spiritibus alius telluris, ex causa, quia Spiritus cujusvis telluris referunt aliquam peculiarem Provinciam in Maximo Homine, ac inde in alio et diverso statu sunt; et diversitas status facit, ut a se mutuo vel ad dextrum vel ad sinistrum, ad distantiam majorem vel minorem, separati appareant.*

7359. *Spiritus inde ad me veniebant, et se applicabant sinistro meo tempori, et ibi me afflabant loquela, sed illam non intelligebam; erat quoad fluxum molliuscula, molliorem non prius, quantum memini, perceperam, erat sicut mollissima aura; afflabat illa primo sinistrum tempus, et sinistram aurem superne; et afflatus inde pergebat ad sinistrum oculum, et paullatim ad dextrum, et defluebat dein, imprimis a sinistro oculo, ad labia, et cum ad labia, intrabat per os, et per viam intra os; et quidem per tubam Eustachianam, in Cerebrum; cum afflatus illuc pervenit, tunc loquelam eorum intellexi, et loqui datum est cum illis: observabam, cum loquerentur mecum, quod labia apud me moverentur, et parumper etiam lingua, hoc propter correspondentiam loquelae interioris cum loquela exteriori; exterior loquela est soni articulati labentis versus membranam Auris externam, et exinde mediis organulis, membranis et fibris, quae intus in Aure, aufertur in Cerebrum.*

7360. *Ex his scire datum est, quod loquela incolarum Martis diversa esset a loquela incolarum nostrae telluris, quod nempe non sonora, sed paene tacita, se in auditum et visum interiorem per breviorem viam insinuans; et quia talis, quod*

plenior et perfectior esset, plenior ideis cogitationis, ita propius accedens ad loquelam spirituum et angelorum; ipsa etiam loquelae affectio repraesentatur apud illos in facie, et ejus cogitatio in oculis; nam cogitatio et loquela, tum affectio et facies, apud illos unum agunt; reputant pro nefario aliud cogitare et aliud loqui, ac aliud velle et aliud facie ostendere; non sciunt quid hypocrisis, et quid simulatio fraudulenta ac dolus.

7361. *Quod talis etiam loquela fuerit Antiquissimis in hac tellure; etiam per conversationem cum quibusdam ex illis, datum est scire, de qua videatur n:* **607. 608:** *ut elucidetur haec res, licet iterum referre quae de loquela Antiquissimorum hujus telluris per experientiam scire data sunt, quae sunt haec quae nunc sequuntur; „Ostensum est mihi per influxum quendam, quem describere non possum, qualis loquela fuerat illorum qui ab Antiquissima Ecclesia fuerunt, quod nempe non articulata, sicut loquela vocum nostri temporis, sed tacita, quae fiebat non per respirationem externam, sed per internam; appercipere etiam datum est, qualis illorum respiratio interna fuit, processit ab umbilico versus cor, et sic per labia absque sonoro cum loquerentur, et quod non intraverit in alterius aurem per viam externam, et pulsaverit* [33] *in quoddam, quod vocatur tympanum auris, sed per viam quandam internam, et quidem per quoddam ibi quod vocatur hodie tuba Eustachiana: ostensum, quod per talem loquelam multo plenius potuerint exprimere sensa animi, et ideas cogitationis, quam usquam fieri potest per sonos articulatos aut voces sonoras, quae similiter diriguntur per respirationem sed externam, nam nulla vox est, imo nec quicquam in voce, quod non dirigitur per applicationes respirationis; sed apud illos multo perfectius, quia per respirationem internam, quae quia interior etiam perfectior est, et ipsis ideis cogitationis applicabilior et conformior: praeter etiam per labiorum motiunculas, et correspondentes faciei mutationes; nam, quoniam coelestes homines fuerunt, quicquid cogitabant hoc a facie et oculis illorum elucebat, quae conformiter variabantur, facies quoad formam et quoad vitam, et oculi quoad lucem; nusquam potuerunt alium vultum praeferre, quam secundum illa quae cogitabant; simulatio et magis*

adhuc dolus, illis fuit facinus enorme: quia talis illis loquela, et quia interna respiratio, ideo cum angelis potuerunt consortium habere; n: 1118.

7362. *Respiratio Spirituum Planetae Martis etiam mecum communicata fuit (quod Spiritus et Angeli respirent, videatur* n: 3884 *ad* 3894;) *et perceptum quod illorum respiratio esset interior, procedens e regione thoracis versus umbilicum, et inde se volvens sursum per pectus, cum imperceptibili halitu versus os: ex his constare mihi potuit, tum quoque ab aliis experientiae documentis, quod coelesti genio essent, ita quod non absimiles illis qui ab Antiquissima Ecclesia in hac tellure.*

7363. *Loquuti sunt mecum de vita incolarum in tellure sua, quod non sub imperiis sint, sed quod distincti in societates majores et minores, et quod ibi sibi consocient tales qui conveniunt animis; et quod hoc sciant illico ex facie et loquela; quodque id illos raro fallat; sunt tunc illico amici: at caeteros non aversantur, nam nulla aversatio est, minus odium. Dicebant quoque, quod consociationes illorum sint jucundae, et quod inter se loquantur de iis rebus quae in societatibus fiunt, imprimis quae in coelo; nam plures illorum communicationem manifestam habent cum Angelis qui in coelo. Credibile etiam est, quia tales sunt, ac ita consociati, quod societas illorum simul sumtae per tellurem illam, repraesentent societatem communem Angelicam, nam societates ibi omnes variae sunt, sed Dominus conjungit omnes per coelestem formam, ut unum sint; unum enim fit ex variis in formam convenienter dispositis.*

7364. *Qui in societatibus illorum incipiunt sinistre cogitare, et inde sinistre velle, dissociantur, relinquunt illos sibi solis, unde degunt extra societatem, admodum misere, in petris aut alibi, nam illos non amplius curant: quaedam societates tales ad resipiscentiam variis modis tentant cogere, sed cum hoc incassum fit, ab illis se dissociant. Ita praecavent ne cupiditas dominii et cupiditas lucri irrepant, hoc est, ne aliqui ex cupiditate dominii sibi subjiciant societatem in qua sunt; et dein plures alias; et ne aliqui ex cupiditate lucri sua bona aliis eripiant; quisque ibi suis bonis contentus vivit, et quisque suo*

honore quod audiat justus et proximi amans; hoc jucundum et tranquillum animi periturum foret, nisi illi, qui male cogitant et male volunt, ejicerentur, et nisi prudenter et severe obviam irent in ipsis initiis amori sui et amori mundi, apud quos illi sunt; hi enim amores sunt, qui fecerunt ut ex societatibus imperia et regna facta sint, intra quae pauci sunt qui non dominari volunt, ac possidere omnia aliorum, nam pauci sunt qui justum et aequum ex justo et aequo faciunt, minus qui bonum ex charitate, et verum ex fide, sed ex timore legis, damni, vitae, jacturae lucri, honoris, et famae propter illa.

7365. *Continuatio de incolis et spiritibus Planetae Martis ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT OCTAVUM.

Doctrina Charitatis.

7366. Supra dictum est, quod Amores sui et mundi apud hominem faciant Infernum; nunc dicendum, quales illi amores sunt, ob causam, ut sciat homo num in illis sit, et consequenter num Infernum vel num Coelum in ipso sit; nam in ipso homine est vel Infernum vel Coelum; quod Regnum Dei intra hominem sit, docet Dominus apud Lucam Cap: XVII: 21, proinde etiam Infernum.

7367. Amor sui apud hominem regnat, hoc est, homo in amore sui est, quando in illis quae cogitat et facit non intuetur proximum, ita non publicum, minus Dominum, sed modo semet ac suos, consequenter quando propter semet et suos omnia facit; et si propter publicum et proximum, sit modo ut appareat.

7368. Propter semet et suos dicitur, quia ille cum suis et sui cum illo unum faciunt; prout cum quis propter uxorem, liberos, nepotes, generos, nurus aliquid facit, is propter semet facit, quia sui sunt; pariter qui propter affines, et propter amicos qui favent ipsius amori, et per id se ei conjungunt, nam illi per talem conjunctionem constituunt unum cum illo, hoc est, spectant se in illo, et illum in se.

7369. Quantum homo in amore sui est, tantum is se removet ab amore proximi; consequenter quantum homo in amore sui est, tantum removet se a coelo, nam in coelo est amor

proximi; inde etiam sequitur, quod quantum homo in amore sui est, tantum in inferno sit, nam in inferno est amor sui.

7370. Ille homo in amore sui est, qui proximum contemnit prae se, qui inimicum illum habet si non sibi favet, et si non se colit; magis adhuc in amore sui est, qui propterea proximum odio habet, et persequitur; et magis adhuc, qui propterea flagrat vindicta contra illum, et cupit ejus perniciem: tales tandem amant saevire contra proximum; et iidem, si quoque adulteri sunt, crudeles fiunt.

7371. Jucundum, quod illi in talibus percipiunt, est jucundum amoris sui; hoc jucundum apud hominem, est jucundum infernale: omne quod fit secundum amorem, jucundum est, quapropter ex jucundo etiam sciri potest, qualis amor.

7372. Ex illis, quae nunc memorata sunt n: 7370, ut indiciis, cognoscitur quinam in amore sui sunt: non refert qualiter apparent in externa forma, si vel elati vel submissi; nam talia sunt in interiore homine; et interior homo hodie a plerisque occultatur, et exterior instruitur repraesentare illa quae amoris publici et proximi sunt, ita contraria; et hoc quoque propter se, et propter mundum.

7373. Amor autem mundi apud hominem regnat, hoc est, homo in amore mundi est, quando in illis quae cogitat et facit non nisi quam lucrum spectat et intendit, nihil curans num hoc fiat cum damno proximi, et cum damno publici.

7374. Illi in amore mundi sunt, qui cupiunt aliorum bona in se derivare per excogitatas artes, magis qui per astus et dolos. Qui in illo amore sunt, invident aliis sua bona, et concupiscunt illa; et quantum non timent leges, deprivant, imo depraedantur.

7375. Hi bini amores crescunt, quantum illis laxantur fraena, et quantum homo in illos evehitur; et tandem crescunt ultra modum, ut non tantum omnibus in suo regno imperare velint, sed etiam quae ultrà sunt, usque ad fines terrae; imo, amores illi, quando illis laxantur fraena, ascendunt usque ad Deum universi, hoc est, in tantum, ut illi, qui in illis sunt, scandere velint in thronum Dei, et pro ipso Deo coli; secundum haec apud Esaiam de Lucifero, per quem intelliguntur qui in illis amoribus sunt, ac Babel vocantur „ *Tu dixisti in cor-*

de tuo, coelos ascendam, super stellas Dei exaltabo thronum meum, et sedebo in monte conventus, in lateribus septentrionis: ascendam supra excelsa nubis, et similis fiam Altissimo; sed ad infernum demissus es" XIV: 13. 14. 15.

7376. Ex his nunc constare potest, quod illi bini amores sint origines omnium malorum, sunt enim e diametro contra amorem erga proximum, et contra amorem in Dominum; ita e diametro contra coelum, ubi amor in Dominum et amor erga proximum regnant; consequenter sunt amores illi, nempe amor sui et amor mundi, qui faciunt infernum apud hominem, nam in inferno hi bini amores regnant.

7377. Sed illi in his amoribus non sunt, qui aspirant ad honores non propter se sed propter patriam; et qui aspirant ad opes non propter opes, sed propter necessitates vitae et suae et suorum, tum propter usum bonum, propter quem opulentia delectat; honores et opes apud hos sunt media benefaciendi.

CAPUT VIII.

1. Et dixit Jehovah ad Moschen, dic ad Aharonem, extende manum tuam baculo tuo, super flumina, super fluvios, et super stagna; et fac ascendere ranas super terram Aegypti.

2. Et extendit Aharon manum suam super aquas Aegypti, et ascendit rana, et obtexit terram Aegypti.

3. Et fecerunt ita magi Aegypti incantationibus suis, et ascendere fecerunt ranas super terram Aegypti.

4. Et vocavit Pharao Moschen et Aharonem, et dixit, supplicate ad Jehovam, et removeat ranas a me, et a populo meo, et dimittam populum, et sacrificent Jehovae.

5. Et dixit Moscheh ad Pharaonem, honorem habe super me, quousque supplicabo tibi et servis tuis, et populo tuo, ad excindendum ranas a te, et a domibus tuis; tantum in fluvio supererunt.

6. Et dixit, ad crastinum; et dixit, secundum verbum tuum, propterea ut scias, quod nullus sicut Jehovah Deus noster.

7. Et removebuntur ranae a te, et a domibus tuis, et a servis tuis, et a populo tuo, tantum in fluvio supererunt.

8. Et exivit Moscheh et Aharon a cum Pharaone, et clamavit Moscheh ad JEHOVAM super verbo ranarum, quas imposuit Pharaoni.

9. Et fecit JEHOVAH secundum Verbum Moschis; et mortuae sunt ranae e domibus, ex atriis, et ex agris.

10. Et congregaverunt illas acervis acervis; et putuit terra.

11. Et vidit Pharaoh, quod facta respiratio, et aggravavit cor suum, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH.

12. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, dic ad Aharonem, extende baculum tuum, et percute pulverem terrae, et erit in pediculos in omni terra Aegypti.

13. Et fecerunt ita, et extendit Aharon manum suam baculo suo, et percussit pulverem terrae, et fuit pediculus in homine et in bestia: omnis pulvis terrae factus est pediculus in tota terra Aegypti.

14. Et fecerunt ita magi incantationibus suis ad educendum pediculos; et non potuerunt, et fuit pediculus in homine et in bestia.

15. Et dixerunt magi ad Pharaonem, digitus DEI hoc: et obfirmatum cor Pharaonis, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus JEHOVAH.

16. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, surge mane in matutino, et consistas coram Pharaone, ecce egreditur ad aquas, et dicas ad illum, ita dicit JEHOVAH, mitte populum meum, et serviant Mihi.

17. Quia si haud tu dimittis populum meum, ecce Ego immitto in te, et in servos tuos, et in populum tuum, et in domos tuas, Volatile noxium; et implebuntur domus Aegyptiorum Volatili noxio, et etiam terra super qua illa.

18. Et distinguam in die illo terram Goschen, super qua populus meus stat, ut non esse ibi Volatile noxium, propterea ut scias, quod Ego JEHOVAH in medio terrae.

19. Et ponam redemptionem inter populum meum et inter populum tuum; ad cras erit signum hoc.

20. Et fecit JEHOVAH ita, et venit Volatile noxium grave domum Pharaonis, et domum servorum illius, et in omnem terram Aegypti; perdebatur terra a coram volatili noxio.

21. Et vocavit Pharao Moscheh et Aharonem, et dixit, ite, sacrificate DEO vestro in terra.

22. Et dixit Moscheh, non consultum facere ita, quia abominationem Aegyptiorum sacrificaremus JEHOVAE DEO nostro, ecce sacrificaremus abominationem Aegyptiorum ad oculos illorum, nonne lapidabunt nos.

23. Viam trium dierum ibimus in desertum, et sacrificabimus JEHOVAE DEO nostro, quemadmodum dixit ad nos.

24. Et dixit Pharao, ego dimittam vos, et sacrificetis JEHOVAE DEO vestro in deserto, tantum elongando non elongetis vos ad eundum; supplicate pro me.

25. Et dixit Moscheh, ecce ego egredior a cum te, et supplicabo ad JEHOVAM, et removeat volatile noxium a Pharaone, a servis illius, et a populo illius, cras; tantum ne addat Pharao illudere, quominus dimittat populum ad sacrificandum JEHOVAE.

26. Et egressus Moscheh a cum Pharaone, et supplicavit ad JEHOVAM.

27. Et fecit JEHOVAH secundum verbum Moschis, et removit volatile noxium a Pharaone, a servis illius, et a populo illius; non relictum unum.

28. Et aggravavit Pharao cor suum etiam vice hac, et non dimisit populum.

CONTENTA.

7378. Continuatur in hoc Capite in sensu interno de vastatione illorum qui in falsis sunt et probos infestant in altera vita: duo primi gradus vastationis descripti sunt in praecedente Capite, tum quoque tertius gradus quoad partem, qui erat ut non nisi quam ex meris falsis ratiocinarentur; ratiocinationes ex meris falsis significantur per ranas; de his continuatur in hoc Capite; et dein agitur de quarto et quinto gradu vastationis illorum qui in falsis sunt, et infestant probos in altera vita; quartus gradus est, quod essent in malis, quae omne bonum apud

illos perderent, etiam quicquid illis esset ex bono naturali; haec significantur per pediculos ex pulvere terrae: quintus gradus est, quod in falsis ex malis illis essent, per quae perderetur omne verum; haec significantur per volatile noxium.

SENSUS INTERNUS.

7379. Vers: 1 ad 10. *Et dixit Jehovah ad Moschen, dic ad Aharonem, extende manum tuam baculo tuo, super flumina, super fluvios, et super stagna, et fac ascendere ranas super terram Aegypti. Et extendit Aharon manum suam super aquas Aegypti, et ascendit rana, et obtexit terram Aegypti. Et fecerunt ita magi Aegypti incantationibus suis, et ascendere fecerunt ranas super terram Aegypti. Et vocavit Pharao Moschen et Aharonem, et dixit, supplicate ad Jehovam, et removeat ranas a me, et a populo meo, et dimittam populum, et sacrificent Jehovae. Et dixit Moscheh ad Pharaonem, honorem habe super me, quousque supplicabo tibi, et servis tuis, et populo tuo, ad exscindendum ranas a te, et a domibus tuis; tantum in fluvio supererunt. Et dixit, ad crastinum, et dixit, secundum verbum tuum, propterea ut scias, quod nullus sicut Jehovah Deus noster. Et removebuntur ranae a te, et a domibus tuis, et a servis tuis, et a populo tuo, tantum in fluvio supererunt. Et exivit Moscheh et Aharon a cum Pharaone, et clamavit Moscheh ad Jehovam super verbo ranarum quas imposuit Pharaoni. Et fecit Jehovah secundum verbum Moschis; et mortuae sunt ranae e domibus, ex atriis, et ex agris. Et congregaverunt illos acervis acervis, et putuit terra.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: dic ad Aharonem, significat influxum Legis internae in legem externam: extende manum tuam baculo tuo, significat potentiam veri interni per verum externum: super flumina, super fluvios, et super stagna, significat contra falsa: et fac ascendere ranas super terram Aegypti, significat ratiocinationes ex meris falsis: et extendit Aharon manum suam super aquas Aegypti, significat effectum potentiae veri interni per verum externum contra fal-

sa: et ascendit rana, significat ratiocinationes ex meris falsis: et obtexit terram Aegypti, significat mentem naturalem quod talis facta: et fecerunt ita magi Aegypti incantationibus suis, significat abusum ordinis Divini, unde simile in externa forma: et ascendere fecerunt ranas super terram Aegypti, significat quoad ratiocinationes ex mente naturali: et vocavit Pharao Moschen et Aharonem, significat praesentiam Legis Divinae: et dixit, supplicate ad Jehovam, significat ex taedio humiliationem: et removeat ranas a me, et a populo meo, significat ut non adigerentur ad ratiocinandum ex meris falsis: et dimittam populum, et sacrificent Jehovae, significat quod relinquerent tunc illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Deum suum: et dixit Moscheh ad Pharaonem, significat responsum: honorem habe super me, significat quod fidendum Legi Divinae: quousque supplicabo tibi, et servis tuis, et populo tuo, significat intercessionem pro illis qui in falsis et infestant: ad exscindendum ranas a te, et a domibus tuis, significat ut cessent ratiocinationes: tantum in fluvio supererunt, significat quod remansurae cum falsis ubi illa: et dixit ad crastinum, significat in perpetuum: et dixit, secundum verbum tuum, significat confirmationem inde: ut scias quod nullus sicut Jehovah Deus noster, significat quod unus Deus, et non praeter Ipsum: et removebuntur ranae a te, et a domibus tuis, et a servis tuis, et a populo tuo, significat quod non adigerentur ratiocinari ex meris falsis: tantum in fluvio supererunt, significat quod remanerent cum falsis ubi illa: et exivit Moscheh et Aharon a cum Pharaone, significat separationem ab illis qui ex meris falsis ratiocinati sunt: et clamavit Moscheh ad Jehovam super verbo ranarum, quas imposuit Pharaoni, significat intercessionem: et fecit Jehovah secundum verbum Moschis, significat quod ita factum secundum verbum Domini: et mortuae sunt ranae e domibus, ex atriis, et ex agris, significat quod apud illos cessarent ratiocinationes ex meris falsis ubique in naturali: et congregaverunt illos acervis acervis, significat quod falsa illa ratiocinantia fasciculatim in naturali disponerentur: et putuit terra, significat tetrum inde et aversatile.

7380. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem, constat ex significatione dicere, quod sit instructio,

de qua n: 7186. 7304. Quid *dicere* in Historicis Verbi significat, patet ab illis quae sequuntur, nam illa involvit: quod hic significat instructionem, est quia dicitur a Jehovah quid ulterius agendum; Moscheh etiam repraesentat Legem Divinam, per quam a Jehovah fit instructio.

7381. Dic ad Aharonem, quod significet influxum Legis internae in legem externam, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. [1] 6752; et ex repraesentatione Aharonis, quod sit doctrina boni et veri, de qua n: 6998. 7089; doctrina boni et veri, quam Aharon repraesentat, non aliud est quam Lex externa, existens a Lege interna, hoc est, per Legem internam a Divino; et ex significatione dicere, quod sit influxus, ut n: 6152. 6291. 7291; quod dicere hic sit influxus, est quia Moscheh diceret ad Aharonem, et Moscheh est Lex interna, et Aharon externa, et influxus a Divino fit per Internum in Externum: Lex interna est ipsum Verum Divinum, quale est in coelo, et Lex externa est Verum Divinum quale est in terra; ita Lex interna est Verum accommodatum Angelis, et Lex externa est verum accommodatum hominibus. Quia Lex interna, quam Moscheh repraesentat, est Verum accommodatum Angelis, et Lex externa, quam Aharon repraesentat, est Verum accommodatum hominibus, de illis licet hic aliquid dicere; Verum accommodatum Angelis, est quoad maximam partem hominibus incomprehensibile, hoc constat ex eo, quod talia in coelo videantur et dicantur, quae oculus nusquam viderat, nec auris usquam audiverat; causa est, quia illa, quae apud Angelos dicuntur, sunt spiritualia, quae abstracta sunt a naturalibus, consequenter remota ab ideis et vocibus loquelae humanae; homo enim ideas suas formaverat ex illis quae in natura sunt, et quidem in natura crassiore, hoc est, ab illis quae in mundo et super terra viderat, et sensu tetigerat, quae materialia sunt; ideae cogitationis interioris apud hominem, tametsi supra materialia sunt, usque in materialibus terminantur, et ubi terminantur ibi apparent esse, inde percipit quid cogitat; inde patet, quomodo se habet cum vero fidei, et quale est, quod cadit in cogitationem hominis, et quod vocatur Lex externa, et repraesentatur per Aharonem; illustretur hoc exemplo; homo nequaquam cogitare potest absque idea

temporis et spatii, haec idea adhaeret paene singulis quae homo cogitat; si idea ex tempore et spatio auferretur homini, non sciret quid cogitat, vix num cogitet; ast ideis angelorum nihil ex tempore et spatio inest, sed loco illorum sunt status; causa est, quia mundus naturalis se distinguit a mundo spirituali per tempus et spatium: quod tempus et spatium sit in mundo naturali, et pro illis status in mundo spirituali, est, quia in mundo naturali apparet sol per apparentes circumvolutiones facere dies et annos, ac distinguere dies in quatuor tempora, in noctem, mane, meridiem et vesperam, et annos quoque in quatuor tempora, in hyemem, ver, aestatem, et autumnum, et hoc quoque per variationes lucis et umbrae, tum caloris et frigoris; inde ideae temporis, et ejus variationum; ideae spatii existunt ex mensuratione per tempora, quare ubi unum est, ibi est alterum: at in mundo spirituali, Sol coeli, unde lux spiritualis et calor spiritualis, non circumgyrationes et circumvolutiones facit, ac inde ideas temporis et spatii inducit; lux quae ex sole illo est Verum Divinum, et calor qui ex sole illo, est Bonum Divinum; ex his existunt ideae statuum apud angelos, status intelligentiae et fidei a Vero Divino, ac status sapientiae et amoris a Bono Divino; variationes horum statuum apud angelos sunt, quibus correspondent in mundo status lucis et umbrae, tum caloris et frigoris, quae sunt solis cum tempora facit, et spatia mensurat. Ex hoc exemplo constare aliquatenus potest, quale est verum internum seu verum accommodatum angelis, quod Lex interna vocatur, et quale est verum externum, seu verum accommodatum hominibus, quod Lex externa dicitur; tum unde est, quod, quae angeli apud se loquuntur, homini sint incomprehensibilia et quoque ineffabilia.

7382. Extende manum tuam baculo tuo, quod significet potentiam veri interni per Verum externum, constat ex significatione manus, quod sit potentia spiritualis, quae est veri [2] interni; et ex repraesentatione baculi, quod sit potentia naturalis, quae est veri externi, de quibus n: 6947. 6948; quod omnis potentia in spirituali mundo sit veri, videatur n: 3091. 3387. 4931. 6344. 6423. [3] 6948: quia Moscheh repraesentat Legem internam, quae eadem est cum Vero interno, et Aharon repraesentat Legem externam, quae eadem est cum Vero externo, et

quia Verum internum influit in Verum externum, et ei dat potentiam, n: 7381, idcirco per verbum Moschis ad Aharonem „extende manum tuam baculo tuo" significatur potentia Veri interni per verum externum.

7383. Super flumina, super fluvios, et super stagna, quod significet contra falsa, constat ex significatione fluminum et fluviorum Aegypti, quod sint doctrinalia falsi, de qua n: 7323, et ex significatione stagnorum, quod sint scientifica illis inservientia, de qua n: 7324, ita sunt falsa, quae per flumina, fluvios, et stagna significantur.

7384. Et fac ascendere ranas super terram Aegypti, quod significet ratiocinationes ex meris falsis, de qua n: 7351. 7352; illae etiam ratiocinationibus ex falsis correspondent, nam omnia et singula, quae in mundo naturali sunt, correspondentiam habent cum illis quae in mundo spirituali; et hoc ex causa, quia naturale per spirituale existit; ideo universa natura est theatrum repraesentativum mundi spiritualis, n: 2758. 3483. 4939.

7385. Et extendit Aharon manum suam super aquas Aegypti, quod significet effectum potentiae veri interni per verum externum contra falsa, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit doctrina veri et boni, ita verum externum, de qua n: 6998. 7009. 7089; ex significatione manus, quod sit potentia, de qua n: 878. 4931 ad 4937, hic potentia veri interni per verum externum, ut supra n: 7382; et ex significatione aquarum Aegypti, quod sint falsa, de qua n: 6693. 7307; effectus significatur per quod extendit manum et ascendit rana: ex his patet, quod per extendit Aharon manum suam super aquas Aegypti, significetur effectus potentiae veri interni per verum externum contra falsa.

7386. Et ascendit rana, quod significet ratiocinationes ex meris falsis, constat ex illis supra n: 7384.

7387. Et obtexit terram Aegypti, quod significet mentem naturalem, quod talis facta, constat ex significatione obtegere, quod, quia de mente naturali dicitur, sit quod falsis et inde ratiociniis oppleta sit, ita quod talis facta sit; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7388. Et fecerunt ita magi Aegypti incantationibus suis,

quod significet abusum ordinis Divini, unde simile in externa forma, videatur n: 7296. 7297. 7337, ubi similia.

7389. Et ascendere fecerunt ranas super terram Aegypti, quod significet quoad ratiocinationes ex mente naturali, constat ex significatione ranarum, quod sint ratiocinationes ex meris falsis, de qua n: 7351. 7352. 7384; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua mox supra n: 7387.

7390. Et vocavit Pharao Moschen et Aharonem, quod significet praesentiam Legis Divinae, constat ex significatione vocare, quod sit praesentia, de qua n: 6177, quod vocare sit praesentia, est quia vocare est velle loqui cum illo, et communicare quae cogitat, et in altera vita ex lege ordinis est, quod is praesens sistatur, cum quo aliquis vult loqui, et desiderat communicare quae cogitat; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis sunt et infestant, de qua saepe prius; ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex interna, et ex repraesentatione Aharonis, quod sit Lex externa, de quibus supra n: 7381.

7391. Et dixit, supplicate ad Jehovam, quod significet ex taedio humiliationem, constat ex significatione supplicare ad Jehovam, quod sit humiliatio, nam qui supplicat, in humiliatione est, similiter qui petit ut alius pro se supplicet; causa quod supplicare sit humiliatio, est quia Angeli non attendunt ad supplicationem, sed ad humiliationem, in qua est homo cum supplicat, supplicatio enim absque humiliatione est modo vox sonans, quae ad auditum et perceptionem Angelorum non venit. Quod taedium sit causa, nempe taedium ratiocinandi ex meris falsis, in nunc sequentibus videbitur.

7392. Et removeat ranas a me, et a populo meo, quod significet ut non adigerentur ad ratiocinandum ex meris falsis, constat ex significatione removere, quod sit non adigi, nam causa supplicationis erat taedium, ex eo quod adigerentur ad ratiocinandum ex meris falsis; et ex significatione ranarum, quod sint ratiocinationes ex meris falsis, de qua n: 7351. 7352: et ex repraesentatione Pharaonis, tum Aegyptiorum, quod sint qui in falsis et infestant, de qua saepius. Quod taedium attinet, propter quod supplicatio seu humiliatio illorum qui infestant, sciendum, quod hoc injucundum illis sit, nam per ratiocinationes

ex meris falsis malefacere non possunt, mera enim falsa, quae sunt negativa veri, rident probi, hic illi qui ab Ecclesia spirituali Domini, quos infestabant; at per falsa, quae ex fallaciis et ex apparentiis, per quas falsificantur vera, quae significata sunt per sanguinem, in quem aquae in Aegypto versae sunt, n: 7317. 7326, malefacere potuerunt, quia fallaciae et apparentiae seducunt, sunt enim sicut umbraculum et velamen veris; et quia non malefacere possunt per ratiocinia ex meris falsis, hoc est, ex prorsus negativis veri, injucundum illis fuit, et ideo deprecantur; nihil enim infernales delectat, quam malum facere, quocunque modo id fieri potest; malefacere enim est ipsum jucundum vitae eorum, usque adeo ut sit ipsa vita eorum; quapropter cum malefacere non permittitur, in taedio sunt: haec causa est, quod Pharao deprecatus sit malum ranarum, non autem malum sanguinis, de quo supra; nec malum pediculorum, de quo infra; nam per malum ranarum significatur infestatio per ratiocinationes ex meris falsis, per quas non malefacere possunt; per malum autem sanguinis significatur infestatio per falsa ex fallaciis et apparentiis, quae infestatio illis jucunda est, quia per illam malefacere possunt; et per malum pediculorum significantur mala, quae illis jucunda quia mala sunt. Omnes illi jucundum in malefaciendo in altera vita percipiunt, qui in mundo non benefaciunt proximo propter proximum, non patriae propter patriam, nec Ecclesiae propter Ecclesiam, sed propter semet; proinde qui non verum et bonum faciunt propter verum et bonum: quod illis jucundum sit malefacere, non in mundo elucet, quia externus homo occultat illud; at in altera vita, cum externa auferuntur, et homo interioribus suis relinquitur, tunc jucundum illud prodit et se manifestat; inde est, quod in inferno sint; qui enim ibi sunt, omnes amant malefacere, qui autem in coelo sunt, omnes amant benefacere.

7393. Et dimittam populum, et sacrificent Jehovae, quod significet quod relinquerent tunc illos qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Deum suum, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ut n: 7312. 7349. 7350; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, ut n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; et ex significatione sacrificare Jehovae, quod sit colere

Deum suum; quod sacrificia significaverint omnem cultum in genere, videatur n: 6905; ita hic colere.

7394. Et dixit Moscheh ad Pharaonem, quod significet responsum, constat a significatione dicere, quia est ad Pharaonem qui nunc loquutus est, quod sit responsum, ut quoque n: 7103.

7395. Honorem habe super me, quod significet quod fidendum Vero Divino, constat ex significatione honorem habere, quod sit fidere; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752, proinde quod sit verum Divinum, de qua n: 6771. 7014. 7382.

7396. Quousque supplicabo tibi et servis tuis, et populo tuo, quod significet intercessionem pro illis qui in falsis et infestant, constat ex significatione supplicare, quia est pro alio, quod sit intercessio; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis et infestant, de qua n: 7107. 7110. 7126. 7142. 7317; et quia illi per Pharaonem repraesentantur, cum etiam adjiciuntur servi ejus, et populus ejus, intelliguntur omnes et singuli, servi enim sunt qui inferioris sortis sunt et ministrant, populus sunt singuli: imperia et regna, repraesentantur in coelo sicut homo, et societates quae inibi sunt, repraesentantur sicut membra illius hominis; rex autem sicut caput: repraesentativum hoc inde ducit causam, quia universum coelum repraesentat unum hominem, ac societates ibi repraesentant membra ejus, et hoc secundum functiones; inde constare potest, quam pulchra et jucunda repraesentatio imperii, regni, et societatis, esset in coelo, si inter se per charitatem et fidem similiter conjuncti essent; Dominus etiam, ubicunque hoc dari potest, ita societates conjungit, ipsum enim Divinum Verum, quod a Domino procedit, illum ordinem introducit ubicunque ille recipitur; inde est ille ordo in coelo; est quoque in terris, sed societates quae illum constituunt sunt sparsae per totum terrarum orbem, suntque illi qui in amore in Ipsum, et in charitate erga proximum sunt; sed sparsae illae societates a Domino collectae sunt, ut quoque unum hominem, sicut societates in coelo, repraesentent; hae societates non [4] modo sunt intra *Ecclesiam*, sed etiam extra illam, et simul sumtae vocantur Ecclesia Domini sparsa et collecta a bonis in universo terrarum orbe, quae

quoque vocatur communio; haec communio, seu haec Ecclesia, est Regnum Domini in terris conjunctum Regno Domini in Coelis, ac ita conjunctum Ipsi Domino.

7397. Ad exscindendum ranas a te, et a Domibus tuis, quod significet ut cessent ratiocinationes, constat ex significatione ranarum, quod sint ratiocinationes ex meris falsis, de qua n: 7351. 7352. 7384; ex significatione exscindere, quod sit cessare; exscindere enim praedicatur de ranis, at cessare de ratiocinationibus; a repraesentatione Pharaonis, a quo exscinderentur ranae, quod sint qui in falsis sunt et infestant, de qua mox supra n: 7396; [5] et a significatione domuum, quod sint illa quae mentis naturalis, quod domus sit mens naturalis, videatur n: 4973. 5023. 7353; inde domus in plurali sunt illa quae ibi.

7398. Tantum in fluvio supererunt, quod significet quod remansurae cum falsis ubi illa, constat ex significatione fluvii, hic fluvii Aegypti, quod sit falsum, de qua n: 6693. 7307; et ex significatione superesse, quod sit remanere. Cum hoc ita se habet, omnia quaecunque intrant apud hominem, remanent apud illum, imprimis illa quae ex affectione recipiuntur; creditur quod illa quae intrant, prorsus obliterata et ejecta sint, cum homo illorum non amplius reminiscitur, sed non obliterata aut ejecta sunt, verum inhaerent, vel in interiore memoria, vel in exteriore inter illa, quae familiaria facta sunt; quae enim familiaria fiunt, sunt sicut naturalia, quae fluunt sua sponte, et non ex sensibili revocatione ex memoria exciuntur; sicut loquela hominis, cujus voces ex cogitatione sponte affluunt, etiam gestus et actiones, imo gressus; ut quoque cogitare; haec intrant ab infantia successive, et tempore fiunt familiaria, et tunc sua sponte fluunt; ex quibus, ut ex similibus aliis, constat, quod omnia, quae intrant apud hominem, remaneant, et quod quae habitum traxerunt, hoc est, quae familiaria facta sunt, non amplius appercipiantur inesse, cum tamen insunt; ita se habet cum falsis et malis, quae intrant apud hominem; et quoque cum veris et bonis; talia sunt quae formant illum, et faciunt ut talis sit; quod omnia quae homo vidit, audivit, cogitavit, loquutus est, et egit, inscripta sint, videatur n: 2474. 2489. Ex his nunc patet, quomodo intelligendum, quod ratiocinationes remansurae cum falsis ubi illa; falsa enim, postquam removentur, sua loca

alibi in naturali sortiuntur, et cum falsis conatus et cupiditas ratiocinandi; sed non ut prius in medio directe sub intuitione mentis. Inde est, quod, ut in sequentibus memoratur, ranae congregatae sint in acervos, et quod ex illis putuerit terra, per quae significatur quod falsa illa ratiocinantia fasciculatim in naturali disposita sint, et quod inde tetrum et aversatile, vide infra n: 7408. 7409.

7399. Et dixit ad crastinum, quod significet in perpetuum, constat ex significatione in crastinum, quod sit in perpetuum, et in aeternum, de qua n: 3998.

7400. Et dixit, secundum verbum tuum, quod significet confirmationem inde, constat absque explicatione.

7401. Ut scias quod nullus sicut Jehovah Deus noster, quod significet quod unus Deus, et non praeter Ipsum, constat ex eo, quod cum in sensu historico dicitur, quod nullus sit sicut Jehovah Deus, in sensu interno intelligatur, quod nullus Deus praeter Ipsum, et quia nullus praeter Ipsum, quod unus Deus sit; in Verbo aliquoties dicitur, quod nullus sit sicut Jehovah Deus, tum quoque quod nullus Deus sit sicut Ipse; ita dictum est in Verbo, quia eo tempore, in terra ubi Ecclesia, sicut etiam in terris ubi non Ecclesia, plures deos coluerunt, et quisque suum deum praetulit deo alterius; distinguebant illos per nomina, et Israëlitarum et Judaeorum Deum per nomen Jehovae; ipsi Judaei et Israëlitae crediderunt etiam plures deos dari, sed Jehovam reliquis majorem esse, ob miracula; quapropter etiam cum miracula cessarunt, illico ad cultum aliorum deorum lapsi sunt, ut patet ab historicis Verbi; quod unus Deus sit, et non praeter Ipsum, quidem ore dixerunt, sed corde non crediderunt; inde nunc in Verbo dicitur, quod Jehovah sit major reliquis diis, et nullus sicut Ipse; ut apud Davidem „*Quis Deus magnus sicut Tu*, Tu Deus faciens mirabile” Psalm: LXXVII: 14. 15: apud Eundem „*Quis sicut Jehovah Deus noster*” Psalm: CXIII: 5: apud Eundem „*Deus magnus Jehovah*, et rex *magnus super omnes deos*” Psalm: XCV: 3: apud Eundem „Magnus Jehovah et laudatus valde, *timendus ille super omnes Deos*” Psalm: XCVI: 4: [6] ideo quoque Jehovah vocatur „*Deus deorum*, et Dominus dominorum” Psalm: CXXXVI: 2. 3. Dan: II: 47: quod tamen id in sensu interno sit, quod unus

sit Deus, et non praeter Ipsum, patet apud Esaiam „Recordamini priorum a saeculo, quia Ego Deus, et *non amplius Deus; et non sicut Ego*" XLVI: 9.

7402. Et removebuntur ranae a te et a domibus tuis, et a servis tuis, et a populo tuo, quod significet quod non adigerentur ratiocinari ex meris falsis, constat ex significatione removeri ranae, quod sit non adigi ratiocinari a meris falsis, de qua supra n: 7392; ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis et infestant, de qua prius; ex significatione domuum, quod sint illa quae mentis naturalis, de qua n: 7397; et ex significatione servorum et populi ejus, quod sint omnes et singuli qui in falsis et infestant, de qua etiam supra n: 7396.

7403. Tantum in fluvio supererunt, quod significet quod remanerent cum falsis ubi illa, constat ab illis supra n: 7398, ubi eadem verba.

7404. Et exivit Moscheh et Aharon a coram Pharaone, quod significet separationem ab illis qui ex meris falsis ratiocinati sunt, constat a significatione exire, quod sit separari; a repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sint Lex Divina, Moscheh Lex interna, et Aharon Lex externa, de qua n: 7381; et a repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis et infestant, de qua supra n: 7396, hic qui infestant per ratiocinationes ex meris falsis.

7405. Et clamavit Moscheh ad Jehovam super verbo ranarum, quas imposuit Pharaoni, quod significet intercessionem, constat ab illis quae praecedunt, ita absque ulteriore explicatione.

7406. Et fecit Jehovah secundum verbum Moschis, quod significet quod ita factum secundum verbum Domini, nam quod Moscheh supplicavit, fuit quidem ex ore Moschis, sed usque a Domino; nam quicquid homo cogitat et inde loquitur, et quicquid vult et inde facit, influit, est homo modo organum recipiens, videatur n: 6189 ad 6215. 6307 ad 6327. 6466 ad 6495. 6598 ad 6606. [7] 6613 ad 6626; ita haec quae Moscheh loquutus et fecit; idcirco hic per fecit Jehovah secundum verbum Moschis, significatur quod ita factum secundum verbum Domini; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. 3035. 5663. 6303. 6281. 6905.

7407. Et mortuae sunt ranae e domibus, ex atriis, et ex

agris, quod significet quod apud illos cessarent ratiocinationes ex meris falsis ubique in naturali, constat a significatione mori, quod sit cessare; ex significatione ranarum, quod sint ratiocinationes ex meris falsis, de qua supra; ex significatione domorum, quod sint illa quae mentis naturalis, de qua supra n: 7397, hic quae sunt interiora ibi; ex significatione atriorum, quod sint exteriora mentis naturalis; quod naturale sit interius et exterius, videatur n: 3293. 3294. 4570. 5118. 5497. 5649; et ex significatione agrorum, quod sint quae communiora sunt, ita quae adhuc exteriora, nam agri sunt extra domos et atria: ita per mortuae sunt ranae e domibus, ex atriis et ex agris, significatur quod cessarent ratiocinationes ex meris falsis ubique in naturali.

7408. Et congregaverunt illos acervis, acervis, quod significet quod falsa illa ratiocinantia fasciculatim in naturali disponerentur, constat ex significatione congregari acervis acervis, quod sit disponi fasciculatim: quod congregari acervis illa sint, est quia omnia quae in mente hominis, in series, et quasi in fasciculos, disposita sunt; et in series intra series, seu in fasciculos intra fasciculos, videatur n: 5339. 5530. 5881; quod dispositio talis sit, patet a dispositione omnium in corpore, ibi apparent fibrae in fasciculos, et glandulae in glomeres dispositae, et hoc ubivis; perfectius adhuc in purioribus, quae non patent coram visu nudo; fasciculatio illa imprimis sistitur videnda in Cerebro, in binis ibi substantiis, quarum una corticalis, et altera medullaris, appellatur; non dissimiliter se habent in purioribus, et tandem in purissimis, ubi sunt formae, quae recipiunt illa, ipsae formae vitae; quod formae seu substantiae recipientes vitae sint, constare potest a singulis quae apparent in vivis; tum quod formae seu substantiae recipientes sint convenientissime ad influxum vitae dispositae; absque receptione vitae in substantiis, quae sunt formae, non daretur aliquid vivum in mundo naturali, nec in mundo spirituali; sunt series purissimorum staminum, ad instar fasciculorum, quae constituunt illas formas; similiter se habet cum illis, quae inibi eminenter modificantur; modificationes enim suam formam accipiunt a formis quae sunt substantiae, in quibus sunt, et a quibus fluunt, nam substantiae seu formae sunt subjecta determinantia. Quod

eruditi illa quae vitae hominis sunt, sicut illa quae ejus cogitationis et voluntatis, perceperint absque substantiis seu formis recipientibus, causa fuit, quod vitam seu animam crediderint esse vel flammeum quid, vel aethereum, ita tale quod post mortem dissiparetur; inde plurium illorum insania, quod nulla post mortem vita. Ex his constare potest, quomodo intelligendum, quod falsa ratiocinantia fasciculatim in naturali disponerentur. [8]

7409. Et putuit terra, quod significet tetrum inde et aversatile, constat ex significatione putere, quod sit id quod tetrum et aversatile, de qua n: 4516. 7161. 7319; et ex significatione terrae, hic terae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7410. Vers: 11. 12. 13. 14. 15. *Et vidit Pharao, quod facta respiratio, et aggravavit cor suum, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus Jehovah. Et dixit Jehovah ad Moschen, dic ad Aharonem, extende baculum tuum, et percute pulverem terrae, et erit in Pediculos in omni terra Aegypti. Et fecerunt ita, et extendit Aharon manum suam baculo suo, et percussit pulverem terrae, et fuit pediculus in homine et in bestia; omnis pulvis terrae factus est pediculus in tota terra Aegypti. Et fecerunt ita magi incantationibus suis ad educendum pediculos, et non potuerunt; et fuit pediculus in homine et in bestia. Et dixerunt magi ad Pharaonem, digitus Dei hoc: et obfirmatum cor Pharaonis, et non audivit ad illos, quemadmodum loquutus Jehovah.* Et vidit Pharao, quod facta respiratio, significat quod taedium cessaverit: et aggravavit cor suum, significat obstinationem: et non audivit ad illos, significat non obedientiam: quemadmodum loquutus Jehovah, significat secundum praedictionem: Et dixit Jehovah ad Moschen, significat e novo instructionem: dic ad Aharonem, significat influxum Legis internae in Legem externam: extende baculum tuum, significat ut ostenderet potentiam Divinam: et percute pulverem terrae, significat quod emoveret illa quae damnata sunt in naturali: et erit in pediculos, significat quod inde exsurgent mala: in omni terra Aegypti, significat per totam mentem naturalem: et fecerunt ita, significat effectum: et extendit Aharon manum suam baculo suo, significat potentiam veri interni

per verum externum: et percussit pulverem terrae, significat quod emoverentur damnata: **et fuit pediculus in homine et in bestia,** significat quod mala interiora et exteriora cupiditatum inde: **omnis pulvis terrae factus est pediculus in tota terra Aegypti,** significat quod illa ex damnatis: **et fecerunt ita magi incantationibus suis ad educendum pediculos,** significat conatum pervertendi ordinem Divinum, et effigiandi simile in his quoque: **et non potuerunt,** significat quod incassum: **et fuit pediculus in homine et in bestia,** significat mala interiora et exteriora cupiditatum: **et dixerunt magi ad Pharaonem,** significat perceptionem et ejus communicationem cum illis qui in malis: **digitus Dei hoc,** significat quod potentia ex Divino esset: **et obfirmatum cor Pharaonis,** significat obstinationem: **et non audivit ad illos,** significat non obedientiam: **quemadmodum loquutus Jehovah,** significat secundum praedictionem.

7411. **Et vidit Pharao quod facta respiratio,** quod significet quod taedium cessaverit, constat ex significatione quod facta respiratio, quod sit quod non amplius injucundum, ita quod non amplius taedium; quod taedium et injucundum fuerit illis ratiocinari ex meris falsis, videatur supra n: 7392; jucundum facit homini respirare libere et plene, injucundum autem non libere nec plene, inde est quod per facta respiratio significetur quod injucundum seu taedium cessaverit.

7412. **Et aggravavit cor suum,** quod significet obstinationem, constat ex significatione aggravari, tum indurari ac obfirmari cor, quod sit obstinatio, de qua n: 7272. 7300. 7305.

7413. **Et non audivit ad illos,** quod significet non obedientiam, videatur [9] supra n: 7224. 7275. [10] 7301. 7339, ubi similia verba.

7414. **Quemadmodum loquutus Jehovah,** quod significet secundum praedictionem, videatur [9] supra n: 7302. 7340.

7415. **Et dixit Jehovah ad Moschen,** quod significet e novo instructionem, videatur [9] n: 7186. 7226. 7267. 7304. 7380.

7416. **Dic ad Aharonem,** quod significet influxum Legis internae in Legem externam, videatur [9] supra n: 7381.

7417. **Extende baculum tuum,** quod significet ut ostenderet potentiam Divinam, constat ex significatione extendere, quod sit exercere et ostendere, ut prius; et ex significatione baculi,

quod sit potentia, de qua n: 4013. 4015. 4876. 4936. 6947. 7011. 7026; quae potentia Divina fuit, quia Aharoni nihil potentiae fuit, minus in baculo, sed potentia per Aharonem et ejus baculum exercebatur; quod per baculum exerceretur, erat causa, quia quae intra Ecclesiam ex mandato Divino fiebant, per repraesentativa fiebant; hoc ante adventum Domini; ita per extensionem manus et baculi, quia brachium et manus correspondent potentiae, et inde quoque baculus. Causa, quod ante adventum Domini illa quae intra Ecclesiam ex mandato Divino fiebant, per repraesentativa fierent, erat quia omnia et singula repraesentabant Dominum, ac Ipsius Regnum in coelis, et Regnum in terris seu Ecclesiam; quod ita sit, etiam constare potest ex Verbo, in quo omnia et singula in supremo sensu agunt de Domino, et in sensu interno de Ipsius Regno et Ecclesia.

7418. Et percute pulverem terrae, quod significet quod emoveret illa quae damnata sunt in naturali, constat ex significatione percutere, quod sit emovere; ex significatione pulveris, quod sit damnatum, de qua sequitur; et ex significatione terrae, hic terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua supra n: 7409. Quod pulvis sit damnatum, est quia loca, ubi mali spiritus sunt, ad latera sub plantis pedum, apparent ut terra, et quidem ut terra inexculta et arida, sub qua terra sunt quaedam inferna; illa terra est quae vocatur terra damnata, et pulvis ibi significat damnatum; aliquoties videre datum est, quod mali spiritus excuterent ibi pulverem pedibus suis, cum aliquem vellent damnationi dare; hoc visum est ad dextrum paulo antrorsum, in confinio ad infernum magorum, ubi dejiciuntur in infernum suum spiritus, qui, dum vixerunt in mundo, in scientia fidei fuerunt, et usque vitam mali egerunt: inde nunc est, quod per pulverem significetur damnatum, et per excutere pulverem damnatio. Quia id significabatur, mandatum est a Domino discipulis, ut excuterent pulverem pedum, si non exciperentur, de quo ita apud Matthaeum „Quisquis non exceperit vos, neque audiverit verba vestra, egredientes e domo aut urbe illa, *excutite pulverem pedum vestrorum:* amen dico vobis, tolerabilius erit terrae Sodomae et Gomorrhae in die judicii, quam urbi illi" X: 14. 15. Marc: VI: 11. Luc: IX: 5. Cap: X: 10. 11. 12; per discipulos ibi non intelliguntur discipuli, sed omnia

Ecclesiae, ita omnia fidei et charitatis, n: 2089. 2129 f. 2130 f. 3354. 3858. 3913. 6397; per non excipere, et non audire, significatur rejicere vera quae fidei et bona quae charitatis; per excutere pulverem pedum significatur damnatio; quod tolerabilius erit Sodomae et Gomorrhae quam urbi illi, est quia per Sodomam et Gomorrham intelliguntur illi qui in malo vitae sunt, sed qui de Domino ac de Verbo nihil noverunt, ita nec recipere potuerunt; inde constare potest, quod non domus aut urbs, quae non receptura esset discipulos, intelligatur, sed quod illi qui intra Ecclesiam sunt, et non vivunt vitam fidei; quisque videre potest, quod idcirco tota urbs non damnata esse posset, quia non receperunt discipulos, et illico agnoverunt novam doctrinam quam praedicabant. Per pulverem etiam significatur damnatum, quem olim imposuerunt Capiti, cum in dolore et poenitentia essent; ut apud Jeremiam „Sedent in *terra*, tacent seniores filiae Zionis, *ascendere fecerunt pulverem super caput suum;* cinxerunt se saccis, descendere fecerunt *in terram* caput suum virgines Hierosolymae" Thren: II: 10. Apud Ezechielem „Clamabunt amare, *et ascendere facient pulverem super capita sua;* in cinere volutant se" XXVII: 30. Apud Micham „Flendo ne fleatis in domo Aphrae, *in pulvere te voluta*" I: 10. Apud Johannem „*Injecerunt pulverem in capita sua*, et clamabant flentes et plangentes" Apoc: XVIII: 19; et quoque in Historicis Verbi passim; per pulverem super capita, et per dejectionem corporis et capitis in terram, ac volutionem ibi in pulvere, repraesentabatur Humiliatio, quae, cum genuina, talis est, ut agnoscat et percipiat se damnatum, sed a damnatione receptum a Domino, videatur n: 2327. 3994. [11] 4347. 5420. 5957. Per pulverem, in quem contusus est et commolitus vitulus aureus, quem fecerunt in deserto, etiam damnatum significatur, de quo ita apud Moschen „Peccatum vestrum, quod fecistis, *Vitulum sumsi*, et combussi illum igne; *et contudi illum molendo probe, usque dum attenuatus est in Pulverem*, et *pulverem* illius projeci in rivum descendentem e monte" Deut: IX: 21. Per pulverem etiam significatur damnatum in sequentibus locis; in Genesi „Dixit Jehovah Deus ad serpentem, super ventre tuo ambulabis, et *pulverem edes* omnibus diebus vitae tuae" III: 14. Apud Micham „Pasce populum tuum juxta dies aeter-

nitatis, videbunt gentes, et erubescent ab omni potentia sua, *lambent pulverem sicut serpens*" VII: 14. 16. 17. Apud Esaiam „*Serpenti pulvis panis*" LXV: 25. [12] Apud Eundem „Descende et *sede super pulvere*, virgo filia Babelis" XLVII: 1. Apud Davidem „*Incurvata est ad pulverem anima nostra*, adhaesit *terrae* venter noster" Psalm: XLIV: 26. Apud Eundem „*Adhaeret pulveri anima mea*, vivifica me" Psalm: CXIX: 25. Pulvis in Verbo etiam significat Sepulchrum, tum Humile, ut et Numerosum.

7419. Et erit in pediculos, quod significet quod inde exsurgent mala, constat a significatione pediculorum, quod sint mala; quae autem mala sunt, et ex qua origine, constare potest a correspondentia malorum cum talibus, quod sint imprimis mala quae in sensuali, seu in prorsus externo homine; correspondentia inde est, quia pediculi in extrema cute sunt, et ibi intra sordes et sub scabie: sensuale illorum, qui in scientia fidei fuerunt, at in vita mali, est quoque tale; cum illis aufertur scientia illa, ut fit talibus in altera vita, tunc sunt crassae et obesae mentis: apparuerunt aliquoties, sunt tetri et aversatiles: infestationes per mala, significantur per quod mordeant. Quod pediculi illa significent, non ex aliis locis in Verbo confirmari potest, nam memorantur solum apud Davidem, ubi de Aegypto, Psalm: CV: 31.

7420. In omni terra Aegypti, quod significet per totam mentem naturalem, constat ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301.

7421. [13] Et fecerunt ita, quod significet effectum, constat absque explicatione.

7422. Et extendit Aharon manum suam baculo suo, quod significet potentiam veri interni per verum externum, constat ab illis supra n: 7382, ubi similia verba.

7423. Et percussit pulverem terrae, quod significet quod emoverentur damnata, constat ex illis supra n: 7418.

7424. Et fuit pediculus in homine et in bestia, quod significet quod mala interiora et exteriora cupiditatum inde, constat ex significatione pediculorum, quod sint mala, de qua n: 7419; ex significatione hominis, quod sit bonum, de qua n: 4287.

6802, ita in opposito sensu malum; et ex significatione bestiae, quod sit affectio boni, et in opposito sensu affectio mali, seu cupiditas, de qua n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 719. 776. 2179. 2180. 3218. 3519. 5198; sed cum nominatur homo et bestia, tunc per hominem significatur bonum interius, et in opposito sensu malum interius, et per bestiam bonum exterius, et in opposito sensu malum exterius. Causa quod per hominem significetur bonum vel malum interius, est quia homo est homo ex interno suo homine, et ejus quali, non autem ab externo homine, nam externus homo non est homo absque interno; utque externus homo etiam sit homo, erit is prorsus subordinatus interno, adeo ut non ex se sed ex interno agat; quod per bestiam significetur bonum exterius, et in opposito sensu malum exterius, est quia bestiis non datur internum quale apud hominem; internum quod illis est, immersum est externo, adeo, ut unum sit cum illo, et simul spectet deorsum seu versus terram, absque ulla elevatione versus interiora. Mala cupiditatum dicuntur, quia omnia mala sunt cupiditatum, quia cupiditates sunt amorum. Mala interiora distinguuntur a malis exterioribus per id, quod mala interiora sint quae cogitationis et voluntatis, et mala exteriora quae sunt actus; quod mala interiora sint et non exteriora, patet ex eo, quod homo possit esse malus, et tamen in externa forma apparere sicut vir probus, imo sicut vir fidei et conscientiae; quidam etiam sciunt mentiri angelos, cum tamen interius sunt diaboli; tantum discrepare potest forma interior quae est spiritus a forma exteriore quae est corporis.

7425. Omnis pulvis terrae factus est pediculus in tota terra Aegypti, quod significet quod illa ex damnatis, constat a significatione pulveris terrae, quod sit damnatum, de qua supra n: 7418; ex significatione pediculorum, quod sint mala, de qua n: 7419; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua etiam supra n: 7420.

7426. Et fecerunt ita magi incantationibus suis ad educendum pediculos, quod significet conatum pervertendi ordinem Divinum, et effigiandi simile in his quoque, constat ex significatione fecerunt, quod sit conatus simile agendi, nam sequitur quod non potuerunt; ex significatione magorum et incantationum, quod sint pervertere ordinem Divinum, et effigiare simile

in externa forma, de qua n: 7296. 7297. 7337; et ex significatione educere pediculos, quod sit producere illa mala, quae per pediculos significantur, de qua n: 7419.

7427. Et non potuerunt, quod significet incassum, constat absque explicatione.

7428. Et fuit pediculus in homine et in bestia, quod significet mala interiora et exteriora, constat ex illis quae supra n: 7424, dicta sunt, ubi similia verba.

7429. Et dixerunt magi ad Pharaonem, quod significet perceptionem et communicationem cum illis qui in malis, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. [14] 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 5743, quod etiam sit communicatio, n: 3060. 4131. 6228. 7291. 7381; ex significatione magorum, quod sint illi qui pervertunt ordinem Divinum, et effigiant simile in externa forma, de qua mox supra n: 7426; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis et infestant, de qua n: 6651. 6679. 6688. 7107. 7110. 7126. 7142. 7317, hic qui in malis, quia nunc in statu mali sunt, postquam falsa ratiocinantia adempta sunt, ut patet ab illis quae praecedunt.

7430. Digitus Dei hoc, quod significet quod potentia ex Divino esset, constat ex significatione digiti Dei, quod sit potentia a Divino; quod digitus sit potentia, est quia digiti sunt manuum, et per manus significatur potentia, n: 878. 4931 ad 4937. 6344. 6424. [15] 6948. Quod digitus sit potentia, constat etiam ab his locis „Quando aspicio coelos, *opus digitorum tuorum,* lunam et stellas, quas praeparasti" Psalm: VIII: 4. Apud Lucam „Jesus dixit, si *per digitum Dei* ejicio daemonia, utique pervenit ad vos Regnum Dei" XI: 20. Quod Jesus „assumserit surdum aegre loquentem a populo seorsum, et *injecerit digitum suum in aures illius*, et expuens tetigerit linguam illius" Marc: VII: 32. 33, etiam repraesentativum potentiae Divinae fuit. Quod digitus repraesentet potentiam, patet quoque a ritualibus Ecclesiae apud Judaeos, quod sanguis mitteretur super pollicem, et quod sacerdos sanguinem digito spargeret, de quibus ita apud Moschen „Mactabis arietem, et *dabis de sanguine super pollicem manus Aharonis et filiorum ejus dextrae, et super pollicem pedis ejus dextri*" Exod: XXIX: 20. [16] „Accipiet

sacerdos de sanguine reatus, et dabit sacerdos super auriculam auris mundandi a lepra dextrae, et *super pollicem manus ejus dextrae, et super pollicem pedis ejus dextri.* Dein intinget sacerdos *digitum suum dextrum* de oleo, quod super *vola illius sinistra,* et sparget de oleo *in digito* septem vicibus coram Jehovah; de residuo olei, quod super vola illius, dabit sacerdos super auriculam auris mundandi dextrae, et *super pollicem manus ejus dextrae, et super pollicem pedis ejus dextri* » Levit: XIV: 14. 16. 17. „Sumes de sanguine juvenci, et dabis super cornua altaris *digito tuo* » Exod: XXIX: 12; praeter etiam Levit: IV: 6. Cap: IX: 9; quod omnia illa significaverint arcana coeli, et sancta, constat ex eo, quod Verbum sit a Divino, et quod inspiratum sit quoad unumquemvis apicem, Luc: XVI: 17; ita quoque haec; quod pollex et digitus sit potentia boni per verum, patet ibi a sensu interno. Etiam potentia per digitum significatur apud Davidem „Benedictus Jehovah docens *manus meas* pugnam, et *digitos meos* bellum » Psalm: CXLIV: 1; et apud Esaiam „Non respiciet ad altaria *opus manuum suarum,* et *quod fecerunt digiti illius* » XVII: 8; altaria pro cultu in genere, n: 4541; opus manuum, et quod fecerunt digiti, pro talibus quae ex proprio, ita quae ex sua potentia.

7431. Et non audivit ad illos, quod significet non obedientiam, videatur [9] supra n: 7224. 7275. [10] 7301. 7339.

7432. Quemadmodum loquutus Jehovah, quod significet secundum praedictionem, videatur [9] quoque supra n: 7302. 7340. 7414.

7433. Vers: 16. 17. 18. 19. 20. *Et dixit Jehovah ad Moschen, surge mane in matutino, et consistas coram Pharaone, ecce egreditur ad aquas, et dicas ad illum, ita dicit Jehovah, mitte populum meum, et serviant Mihi. Quia si haud tu dimittis populum meum, ecce Ego immitto in te, et in servos tuos, et in populum tuum, et in domos tuas, Volatile noxium; et implebuntur domus Aegyptiorum Volatili noxio, et etiam terra super qua illa. Et distinguam in die illo terram Goschen, super qua populus meus stat, ut non esse ibi Volatile noxium, propterea ut scias quod Ego Jehovah in medio terrae. Et ponam redemptionem inter populum meum, et inter populum tuum; ad cras erit signum hoc. Et fecit Jehovah ita,*

et venit Volatile noxium grave domum Pharaonis, et domum servorum illius, et in omnem terram Aegypti; perdebatur terra a coram Volatili noxio. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat iterum instructionem: surge mane in matutino, significat elevationem ad potentiae signum adhuc majus: et consistas coram Pharaone, significat apparentiam Divini illis qui in malis: ecce egreditur ad aquas, significat quod ex malis illis iterum cogitent falsa: et dicas ad illum, ita dicit Jehovah, significat mandatum: mitte populum meum ut serviant Mihi, significat ut relinquant [illos] qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Deum suum in libero: quia si haud tu dimittis populum meum, significat si non relinquerent: ecce Ego immitto in te, et in servos tuos, et in populum tuum, et in domos tuas, volatile noxium, significat quod illis falsum malevolum in omnibus et singulis: et implebuntur domus Aegyptiorum volatili noxio, et etiam terra super qua illa, significat quod falsa malevolentiae occupabunt omnia mentis naturalis: et distinguam in die illo terram Goschen, super qua populus meus stat, ut non esse ibi volatile noxium, significat quod non infestare poterunt per falsa malevolentiae illos qui ab Ecclesia spirituali, tametsi prope illos erunt: propterea ut scias quod Ego Jehovah in medio terrae, significat apperceptionem inde, quod Dominus solus Deus Ecclesiae: et ponam redemptionem inter populum meum et inter populum tuum, significat liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali ab illis qui in infernis prope: ad [17] cras erit signum hoc, significat manifestationem potentiae Divinae inde in perpetuum: et fecit Jehovah ita, significat ut dictum ita factum: et venit volatile noxium grave domum Pharaonis, et domum servorum illius, et in omnem terram Aegypti, significat quod falsa malevola ex undique apud illos erumperent: et perdebatur terra a coram volatili noxio, significat quod corrumperetur mens naturalis quoad verum.

7434. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet iterum instructionem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad Moschen, quod sit instructio, de qua n: 7186. 7226. 7267. 7304. 7380. 7415, hic iterum instructio, quia dictum, quid iterum ageretur.

7435. Surge mane in matutino, quod significet elevatio-

nem ad potentiae signum adhuc majus, constat ex significatione surgere mane, quod sit elevatio, quod surgere sit elevatio, videatur n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103, et quoque quod mane sit elevatio, n: 7306; proprie per surgere mane significatur status illustrationis, n: 3458. 3723, sed quia illustratio, quae fit a Divino per influxum boni et veri, non datur apud malos, qui per Pharaonem et Aegyptios repraesentantur, sed elevatio ad attentionem, idcirco per surgere mane in matutino, hic significatur talis elevatio; quod sit ad potentiae signum adhuc majus, patet ab illis quae sequuntur, ubi de novo adhuc signo agitur.

7436. Et consistas coram Pharaone, quod significet apparentiam Divini illis qui in malis, constat ex significatione consistere coram aliquo, quod sit praesentia, hic apparentia Divini, quia Moscheh consisteret, qui est Verum a Divino, per quod Divinum apparet; et ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis, hic qui in malis, ut supra n: 7429.

7437. Ecce egreditur ad aquas, quod significet quod ex malis illis iterum cogitent falsa, constat ex significatione egredi, quod sit cogitatio ex malis ad falsa, nam qui in malis sunt, cum cogitant ex illis ad falsa, egredi dicuntur, malum enim quia est voluntatis, intimum est, extra illud est falsum, quia falsum est intellectus proinde cogitationis; hoc significatur per egredi in spirituali sensu, et quoque actio mala ex voluntate mala, ut apud Marcum Cap: VII: Vers: 20. 21. 22. 23; et ex significatione aquarum, quod sint vera, et in opposito sensu falsa, de qua n: 739. 790. 2702. 3058. 3424. 4676. 5668, et quod aquae fluvii Aegypti, ad quas egressurus Pharao, sint falsa, n: 7307. Quod cogitationem a malis ad falsa attinet, sciendum quod qui in malis sunt, non possint aliter quam ex illis cogitare ad falsa, nam mala sunt voluntatis et inde amoris illorum, et falsa sunt cogitationis et inde fidei illorum, quod enim vult homo hoc amat, et quod amat hoc confirmat et defendit, ac confirmari et defendi mala nequeunt nisi per falsa; inde in Verbo, ubi malum comparatur urbi, falsa comparantur moenibus circum urbem. Quod qui in malis sunt, cogitent ad falsa, per quae defendant mala, est quia mala sunt ipsa jucunda vitae illorum, usque adeo ut sint ipsa vita illorum, quapropter cum apprehendunt ex aliis, quod mala sint, ne ut talia appareant, excogitant

falsa, per quae faciant ut mala non credantur mala; si autem mala non apparere audent per falsa, illa occultantur in interioribus, nec se manifestant nisi cum timor legis, aut quoque timor jacturae famae propter lucrum, aut propter ambitum honorum cessat, tunc erumpunt mala vel per artes, vel per hostilitates. Ex his constare potest, quod qui in malis sunt non possint aliter quam a malis cogitare ad falsa: ita quoque se habet cum illis qui in statu boni sunt, quod non possint aliter quam ex bono cogitare ad vera; conjuncta enim sunt bonum et verum, et quoque malum et falsum, usque adeo, ut qui scit quod aliquis in bono sit, scire possit, quod ille in vero sui boni sit; et quod qui in malo, in falso sui mali, et quod tantum in falso, quantum dote ratiocinandi et pervertendi pollet, et tunc quantum in timore jacturae famae propter lucrum et honores, et is quantum in libero faciendi malum vult esse: tales, quod mirum, postquam aliquamdiu mala per falsa defenderant, dein sibi persuadent, quod mala sint bona, et quod falsa vera.

7438. Et dicas ad illum, [ita dicit Jehovah,] quod significet mandatum, videatur [9] n: 7036. 7310.

7439. Mitte populum meum ut serviant Mihi, quod significet ut relinquant [illos] qui ab Ecclesia spirituali, ut colant Deum suum in libero, constat ex significatione mittere seu dimittere, quod sit relinquere; ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223; et ex significatione servire Jehovae, quod sit colere; quod colerent in libero, patet ab illis quae sequuntur Vers: 21. 22. 23, tum ex eo, quod omnis cultus, qui vere cultus, erit in libero. Quod filii Israëlis appellentur populus Jehovae, non fuit quia aliis gentibus meliores essent, sed quia repraesentarent populum Jehovae, hoc est, illos qui e Regno spirituali Domini: quod non meliores fuerint aliis gentibus, patet a vita illorum in deserto, quod prorsus non crediderint in Jehovam, sed quod corde suo in deos Aegyptiorum; ut constat ex vitulo aureo, quem sibi fecerunt, et quem dixerunt deos suos, qui e terra Aegypti illos eduxerunt, Exod: XXXII: 8; patet etiam a vita illorum postea in terra Canaane, de qua in Historicis Verbi; tum quoque quae in Propheticis de illis dicta sunt, et

nem ad potentiae signum adhuc majus, constat ex surgere mane, quod sit elevatio, quod surgere sit tur n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103 mane sit elevatio, n: 7306; proprie per su tur status illustrationis, n: 3458. 3723, s fit a Divino per influxum boni et veri qui per Pharaonem et Aegyptios repr attentionem, idcirco per surgere m catur talis elevatio; quod sit ad p patet ab illis quae sequuntur, ub

7436. Et consistas coram rentiam Divini illis qui in m stere coram aliquo, quod quia Moscheh consisteret Divinum apparet; et ex qui in falsis, hic qui i

7437. Ecce eg malis illis iterum co quod sit cogitatio cogitant ex illis voluntatis, int intellectus pr spirituali s apud Mar tione aq qua n aquae 780 qu

... debuerit, quia ... ous fuerat, et inde ... iva coelestium et Divino- ... ibi potuit, in quo Nomina s- ... ac Ipsius Regni sunt.

... tu dimittis populum meum, quod signi- ... erent, constat ex significatione dimittere, ... ere; et ex significatione populi Jehovae, quod ... ecclesia spirituali Domini, ut nunc supra n: 7439.

... Ecce Ego immitto in te, et in servos tuos, et in po- ... tuum, et in domos tuas, volatile noxium, quod signif- ... quod illis falsum malevolentiae in omnibus et singulis, con- ... at ex significatione Pharaonis, servorum ejus, et populi ejus, quod sint omnia et singula quae mentis naturalis, de qua n: 7396, cum etiam adjicitur in domos, significatur quod etiam in interiora illius mentis, ut supra n: 7407; et ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa illius mali, quod per prodigium, quod praecedit, significatum est, ita falsa malevolentiae; quae- nam itaque et cujus generis falsa hic per volatile noxium signif-

malis, a quibus sunt; quod mala illa
nis mentis naturalis, ita quae in sensu
9, falsa quae inde ejusdem generi
oque significantur per Muscas A
illo, *sibilabit Jehovah Musca*
vti, et api quae in terra As
s in fluviis desolationum
usca in extremitate
nis mentis natural
mparantur insec
am sicut inse
ue damnu
tem im
t sicut tali
us generis mem
VIII: 45: et Psalm
endum quod Volatilia in
ia, ac inde vera, et in op
. 776. 778. 866. 988. 3219.
sortis, quae sunt insecta, significan
su falsa, quae ignobiliora et obscurior
quae propria sensualis sunt, nam illa ni
erioribus, sunt prorsus in obscuro et tene
xima corpori, et inde prope ad terrestri
inantur, et immerguntur caligini.

Et implebuntur domus Aegyptiorum volatili
a super qua illa, quod significet quod falsa
ccupabunt omnia mentis naturalis, constat ex
lere, quod sit occupare; ex significatione
quod sint interiora mentis naturalis, de q
ex significatione volatilis noxii, quod sin
de qua mox supra n: 7441; et ex signific
ti, quod sit mens naturalis in communi, de
5280. 5288. 5301. Quomodo cum hoc se
interiora mentis naturalis occupabuntur a fals
in extremis illius mentis, paucis dicendum; qu
Coelum a Domino apud hominem, illa influunt
s, et pergunt usque ad ultima seu extrema, et

Aa

denique quae a Domino: inde etiam est, quod pauci illorum in coelo sint, nam sortem in altera vita acceperunt secundum vitam suam: nolite itaque credere, quod illi prae aliis ad coelum electi fuerint; qui credunt quod illi ad coelum electi fuerint prae aliis, illi non credunt, quod vita sua unumquemvis maneat; nec credunt quod homo ad coelum praeparandus sit per totam vitam suam in mundo, et quod hoc fiat ex Misericordia Domini, et non quod admittantur in coelum ex sola Misericordia, utcunque in mundo vixerunt; talem opinionem de coelo et de Misericordia Domini inducit doctrina de sola fide, et de salvatione per illam absque bonis operibus; nam hi vitam non curant; inde etiam credunt, quod mala abstergi queant sicut sordes ab aqua; et sic quod homo in vitam boni transmitti possit momento, consequenter in coelum admitti; non scientes quod si vita mali auferretur malis, prorsus nihil vitae haberent; tum si illi, qui in vita mali sunt, admitterentur in coelum, sentirent infernum in se, et id gravius quo interius in coelum. Ex his nunc constare potest, quod Israëlitae et Judaei prorsus non electi fuerint, sed solum accepti ad repraesentandum illa quae coeli sunt; et quod hoc in terra Canaane fieri debuerit, quia Ecclesia Domini ibi ab antiquissimis temporibus fuerat, et inde omnia ibi loca facta sunt repraesentativa coelestium et Divinorum: ita quoque Verbum conscribi potuit, in quo Nomina significarent talia quae Domini ac Ipsius Regni sunt.

7440. Quia si haud tu dimittis populum meum, quod significet si non relinquerent, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; et ex significatione populi Jehovae, quod sint qui ab Ecclesia spirituali Domini, ut nunc supra n: 7439.

7441. Ecce Ego immitto in te, et in servos tuos, et in populum tuum, et in domos tuas, volatile noxium, quod significet quod illis falsum malevolentiae in omnibus et singulis, constat ex significatione Pharaonis, servorum ejus, et populi ejus, quod sint omnia et singula quae mentis naturalis, de qua n: 7396, cum etiam adjicitur in domos, significatur quod etiam in interiora illius mentis, ut supra n: 7407; et ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa illius mali, quod per prodigium, quod praecedit, significatum est, ita falsa malevolentiae; quaenam itaque et cujus generis falsa hic per volatile noxium signifi-

cantur, liquet a malis, a quibus sunt; quod mala illa fuerint mala quae in extremis mentis naturalis, ita quae in sensuali, videatur supra n: 7419, falsa quae inde ejusdem generis sunt, haec falsa sunt, quae quoque significantur per Muscas Aegypti apud Esaiam „ Fiet in die illo, *sibilabit Jehovah Muscae quae in extremitate fluviorum Aegypti*, et api quae in terra Aschuris, quae venient, et quiescent omnes in fluviis desolationum, et in fissuris petrarum " VII: 18. 19; musca in extremitate fluviorum Aegypti, sunt falsa quae in extremis mentis naturalis, ita quae in sensuali corpori proximo; haec comparantur insecto tali, quia illa quae ibi non aliter se habent, quam sicut insecta volantia in aëre, et obscurantia interiora, et quoque damnum illis inferentia; sunt enim quae ibi quoad plurimam partem imaginaria, et sunt fallaciae, ex quibus ratiocinia sunt sicut talia quae fundantur in aëre. Volatile noxium hujus generis memoratur solum apud Davidem, Psalm: LXXVIII: 45: et Psalm: CV: 31, ubi quoque de Aegypto. Sciendum quod Volatilia in Verbo omnia significent intellectualia, ac inde vera, et in opposito sensu falsa, n: 40. 745. 776. 778. 866. 988. 3219. 5149; sed volatilia infimae sortis, quae sunt insecta, significant vera, et in opposito sensu falsa, quae ignobiliora et obscuriora sunt, prout sunt illa quae propria sensualis sunt, nam illa nisi illustrentur ab interioribus, sunt prorsus in obscuro et tenebroso, sunt enim proxima corpori, et inde prope ad terrestria, ubi coelestia terminantur, et immerguntur caligini.

7442. Et implebuntur domus Aegyptiorum volatili noxio, et etiam terra super qua illa, quod significet quod falsa malevolentiae occupabunt omnia mentis naturalis, constat ex significatione implere, quod sit occupare; ex significatione domus Aegyptiorum, quod sint interiora mentis naturalis, de qua supra n: 7407; ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa malevolentiae, de qua mox supra n: 7441; et ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis in communi, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. Quomodo cum hoc se habet, quod etiam interiora mentis naturalis occupabuntur a falsis mali quae sunt in extremis illius mentis, paucis dicendum; quae influunt per Coelum a Domino apud hominem, illa influunt in interiora ejus, et pergunt usque ad ultima seu extrema, et ibi si-

stuntur homini sensibilia, consequenter influunt usque in sensuale, et per hoc in illa quae corporis sunt: si sensuale oppletum est phantasiis ex fallaciis ac apparentiis, et magis si ex falsis, tunc vera quae influunt, vertuntur ibi in similia, nam recipiuntur ibi secundum formam inductam, videatur n: 7342: quantum etiam vera in falsa vertuntur, tantum interiora, per quae transitus fit, clauduntur, et tandem non plus patet, quam ut transfluat modo quantum dare potest facultatem ratiocinandi, et confirmandi mala per falsa. Quia ita se habet apud hominem, necessum est, ut dum is regeneratur, ejus naturale usque ad sensuale regeneretur; nam nisi id regeneratur, nulla est receptio veri ac boni, quoniam, ut supra dictum est, verum influens ibi pervertitur, et tunc interiora clauduntur; quapropter cum exteriora regenerata sunt, totus homo regeneratus est; hoc significatum est per Domini verba ad Petrum, cum lavit pedes ejus, apud Johannem „Dixit Simon Petrus, Domine, non laves pedes meos tantum, sed etiam manus et caput: dixit illi Jesus, qui lotus est, non opus habet, nisi ut quoad pedes lavetur, et mundus est totus" XIII: 9. 10, per pedes significantur naturalia, n: 2162. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952; per lavare significatur purificare, n: 3147. 5954 f; per manus significantur interiora naturalis, et per caput spiritualia; inde patet, quid intelligitur per qui lotus est non opus habet, nisi ut quoad pedes lavetur, et mundus est totus, quod scilicet homo tunc regeneratus sit, cum etiam quoad exteriora, quae sunt naturalis, regeneratus est; cum itaque homo etiam quoad naturale regeneratus est, tunc omnia ibi subordinata sunt interioribus, ac interiora cum influunt ibi influunt ut in sua communia, per quae se sistunt homini sensibilia; cum ita est apud hominem, tunc ab illo sentitur affectio veri quod fidei, et affectio boni quod charitatis. Ast ipsum Sensuale, quod est ultimum naturalis, aegre potest regenerari, ex causa quia id ideis materialibus ex terrestribus, corporeis, et mundanis prorsus oppletum est; idcirco homo, qui regeneratur, imprimis hodie, non regeneratur quoad sensuale, sed quoad naturale quod proxime supra Sensuale est, ad quod a sensuali elevatur a Domino cum cogitat de veris et bonis fidei; facultas elevationis a sensuali, est qua donatur homo qui regeneratur a Domino: de sensuali quale sit, et

de-elevatione cogitationis supra illud, videatur n: 5084. 5089. 5094. [18] 5125. 5128. 5767. 6183. 6201. 6310. 6311. 6313. 6314. 6316. 6318. 6564. 6598. 6612. 6614. 6622. 6624. 6844. 6845. 6948. 6949.

7443. Et distinguam in die illo terram Goschen, super qua populus meus stat, ut non esse ibi volatile noxium, quod significet quod non infestare poterunt per falsa malevolentiae [illos] qui ab Ecclesia spirituali, tametsi prope illos sunt, constat ex significatione distinguere, quod sit separare ut non communicatio; ex significatione diei, quod sit status, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; inde distinguere in die illo, est separare in illo statu; ex significatione terrae Goschen, quod sit medium seu intimum in naturali, de qua n: 5910. 6028. 6031. 6068, et quia filii Israëlis erant in Goschen, quod etiam sit Ecclesia, n: 6649; ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus Jehovae, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7439; et ex significatione volatilis noxii, quod sit falsum malevolentiae, de qua supra n: 7441; ita non esse ibi volatile noxium, est quod influere non poterunt, proinde non infestare per falsa illa. Quod per illa falsa non infestare possent, est quia falsa illa sunt falsa ex malis in extremis mentis naturalis seu in sensuali, a quo sensuali, ita a falsis ibi, illi qui in bono et vero sunt, possunt elevari, secundum illa quae mox supra n: 7442, dicta sunt; et cum elevantur, tunc quoque ab illis qui in falsis ibi sunt, separantur.

7444. Propterea ut scias quod Ego Jehovah in medio terrae, quod significet apperceptionem quod Dominus solus Deus Ecclesiae, constat ex significatione scire, quod sit apperceptio; et ex significatione medii terrae, quod sit ubi verum et bonum illis qui ab Ecclesia Domini sunt, intimum est ubi verum ex bono, n: 3436. 6068. 6084. 6103, ita per medium terrae significatur Ecclesia, simile ac per terram Goschen, de qua mox supra n: 7443: per Ego Jehovah significatur quod solus SUM, ita quod solus Deus: quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3023. [19] 3035. 5663. 6303. 6905. 6945. 6956: inde patet, quod, ut scias quod Ego Jehovah in medio terrae, significet apperceptionem quod Dominus solus Deus Ecclesiae.

7445. Et ponam redemptionem inter populum meum et inter populum tuum, quod significet liberationem illorum qui ab Ecclesia spirituali ab illis qui in infernis prope, constat ex significatione redemptionis, quod sit eductio ab inferno, de qua [n:] 7205, et quod in specie dicatur de illis, qui ex vastatione liberantur, n: 2959; ex repraesentatione filiorum Israëlis, qui hic sunt populus meus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua supra n: 7439; et ex repraesentatione Aegyptiorum, qui hic sunt populus tuus, quod sint illi qui in infernis prope et infestant, de qua n: 7090: inde patet, quod per ponam redemptionem inter populum meum et populum tuum, significetur liberatio illorum qui ab Ecclesia spirituali ab illis qui in infernis.

7446. Ad [20] cras erit signum hoc, quod significet manifestationem potentiae Divinae inde in perpetuum, constat ex significatione cras, quod sit in perpetuum, de qua n: 3998; et ex significatione signi, quod sit confirmatio veritatis, ac ita cognitio, de qua n: 6870, proinde manifestatio potentiae Divinae; nam per signa manifestata fuit olim veritas, ac simul manifestata potentia Divina.

7447. Et fecit Jehovah ita, quod significet ut dictum ita factum, constat absque explicatione.

7448. Et venit volatile noxium grave domum Pharaonis, et domum servorum illius, et in omnem terram Aegypti, quod significet quod falsa malevola ex undique apud illos erumperent, constat ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa malevolentiae, de qua supra n: 7441; et ex significatione domus Pharaonis, domus servorum ejus, et omnis terrae, quod sint omnia et singula in naturali, de qua n: 7396. 7441. 7442, hic et omnibus et singulis, seu ex undique, quia significatur quod falsa illa erumperent. Quod volatile noxium veniret domum, significatur proxime, quod falsa intrarent ubi mala, et quod cum malis se conjungerent; sed quando falsa conjuncta sunt cum malis, tunc mala erumpunt per falsa; inde est, quod per venit volatile noxium domum Pharaonis et domum servorum illius, et in omnem terram Aegypti, significetur quod falsa malevola erumperent, et quidem ab undique.

7449. Et perdebatur terra a coram volatili noxio, quod significetur quod corrumperetur mens naturalis quoad omne re-

rum, constat ex significatione perdi, quod sit corrumpi; ex significatione terrae Aegypti, quod sit mens naturalis, de qua n: 5276. 5278. 5280. 5288. 5301; et a significatione volatilis noxii, quod sit falsum malevolentiae, de qua n: 7441; dicitur quod corrumperetur quoad omne verum, quippe verum per falsum ex malo prorsus corrumpitur.

7450. [21] Vers: 21 ad 28. *Et vocavit Pharao Moschen et Aharonem, et dixit, ite, sacrificate Deo vestro in terra. Et dixit Moscheh, non consultum facere ita, quia abominationem Aegyptiorum sacrificaremus Jehovae Deo nostro, ecce sacrificaremus abominationem Aegyptiorum ad oculos illorum, nonne lapidabunt nos. Viam trium dierum ibimus in desertum, et sacrificabimus Jehovae Deo nostro, quemadmodum dixit ad nos. Et dixit Pharao, ego dimittam vos, et sacrificetis Jehovae Deo vestro in deserto, tantum elongando non elongetis vos ad eundum;* [22] *supplicate pro me. Et dixit Moscheh, ecce egredior a cum te, et supplicabo ad Jehovam, ut removeat volatile noxium a Pharaone, a servis illius, et a populo illius, cras, tantum ne addat Pharao illudere, quo minus dimittat populum ad sacrificandum Jehovae. Et egressus Moscheh a cum Pharaone, et supplicavit ad Jehovam. Et fecit Jehovah secundum verbum Moschis, et removit volatile noxium a Pharaone, a servis illius, et a populo illius, non relictum unum. Et aggravavit Pharao cor suum etiam vice hac, et non dimisit populum.* Et vocavit Pharao Moschen et Aharonem, significat praesentiam Legis Divinae: et dixit, ite, sacrificate Deo vestro in terra, significat quod non obstarent quin colant Deum suum, sed in propinquitate apud illos: et dixit Moscheh, significat responsum: non consultum facere ita, quia abominationem Aegyptiorum sacrificaremus Jehovae Deo nostro, significat quod influeret tetrum et spurcum infernale: ecce sacrificaremus abominationem Aegyptiorum ad oculos illorum, significat quod si in praesentia illorum cultus Divinus talibus infestaretur: nonne lapidabunt nos, significat quod sic vera fidei, quae cultus, exstinguerent: Viam trium dierum ibimus in desertum, significat quod prorsus elongarent se ut in libero sint: et sacrificabimus Jehovae Deo nostro, significat quod sic cultus: quemadmodum dixit ad nos, significat prout praeceperat: et dixit Pha-

rao, ego dimittam vos, et sacrificetis Jehovae Deo vestro in deserto, significat quod relinquerent illos, et non infestarent, ut colant Deum suum in libero: tantum elongando non elongetis vos ad eundum, significat tametsi in propinquitate sint: supplicate pro me, significat ut intercedant: et dixit Moscheh, ecce ego egredior a te, significat remotionem apparentiae veri Divini apud illos: et supplicabo ad Jehovam, significat intercessionem: et removeat volatile noxium a Pharaone, a servis illius, a populo illius, significat ut finis sit illius status quoad falsa malevolentiae: cras, significat in perpetuum: tantum ne addat Pharao eludere, quo minus dimittat populum ad sacrificandum Jehovae, significat modo ne per mendacium fallat, et non relinquat ut in libero colant Deum suum: et egressus Moscheh a cum Pharaone, significat remotionem apparentiae veri Divini apud illos qui in falsis malevolentiae: et supplicavit ad Jehovam, significat intercessionem: et fecit Jehovah secundum verbum Moschis, significat quod ita factum secundum verbum Domini: et removit volatile noxium a Pharaone, a servis illius, et a populo illius, significat status hujus falsi finem: non relictum unum, significat remotionem plenam: et aggravavit Pharao cor suum etiam vice hac, significat obstinationem iterum: et non dimisit populum, significat quod non relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali.

7451. Et vocavit Pharao Moschen et Aharonem, quod significet praesentiam Legis Divinae, constat ex significatione vocare, quod sit praesentia, de qua n: 6177. 7390; et ex repraesentatione Moschis et Aharonis, quod sint Lex Divina, Moscheh Lex interna, et Aharon Lex externa, de qua n: 7381. 7390.

7452. Et dixit, ite, sacrificate Deo vestro in terra, quod significet quod non obstarent, quin colant Deum suum, sed in propinquitate apud illos, constat ex significatione, dixit, ite, quod sit quod non obstarent; ex significatione sacrificare, quod sit colere, de qua supra n: 7393; et ex significatione in terra, nempe in terra Aegypti, quod sit in propinquitate; quod in terra sit in propinquitate, patet a responso Moschis, quod non consultum esset facere ita, quia abominationem Aegyptiorum sacrificarent ad oculos illorum, sed quod viam trium dierum irent in desertum, et sacrificarent Jehovae Deo suo; tum a re-

sponso Pharaonis, quod « elongando non elongarent se ad eundum » [22] Vers: 21. 22. 23 [. 24]; ita per terram in sensu interno intelligitur ubi illi qui in falsis et infestant, de quorum propinquitate, videatur n: 7090.

7453. Et dixit Moscheh, quod significet responsum, videatur [9] prius n: 7103. 7394.

7454. Non consultum facere ita, quia abominationem Aegyptiorum sacrificaremus Jehovae Deo nostro, quod significet quod influeret tetrum et spurcum infernale, constat ex significatione non consultum facere ita, quod sit non posse ita fieri; ex significatione abominationis, quod sit tetrum et spurcum infernale; et ex significatione sacrificare Jehovae Deo, quod sit colere Deum suum, de qua supra n: 7452; inde per sacrificare Jehovae Deo abominationem Aegyptiorum, significatur quod colerent Deum cultu, quem abominarentur illi qui in falsis ex infernali contra illum cultum, quod infestaret illum. Quomodo cum hoc se habet, etiam patet ab illis quae se manifestant in altera vita; unusquisque spiritus, et magis unaquaevis societas, habet circum se sphaeram suae fidei et suae vitae, quae sphaera est sphaera spiritualis; ex illa dignoscitur spiritus, et magis societas, qualis sit, nam percipitur ab illis qui in perceptione sunt, quandoque ad multam satis distantiam; et hoc tametsi in occulto sunt, nec communicant per cogitationem, aut per loquelam: sphaera haec spiritualis comparari potest sphaerae materiali quae circumdat corpus hominis in mundo; quae sphaera est sphaera effluviorum ab illo exundantium, et sentitur odoratu a bestiis sagacibus; de sphaera spirituali, quae circumdat spiritus, videatur n: 1048. 1053. 1316. 1504. 1519. 2401. 2489. 4464. 5179. 6206 fin. Ex his constare potest, quod si infernales spiritus prope adessent ubi illi qui in cultu Divino, quod per sphaeram suam infestarent illos, nam sic illi qui in cultu Divino, perciperent tetrum et abominabile. Ex his sciri potest, quomodo intelligendum, quod influeret tetrum et spurcum infernale, si colerent Deum in propinquitate. Ex illis, quae de sphaera spirituali, seu fidei et vitae, quae ab unoquovis spiritu, et magis quae a spirituum societate, exhalatur, etiam constare potest, quod prorsus nihil occultum sit, sed in propatulo, quicquid homo in mundo cogitaverat, loquutus est, et egerat, nam haec

sunt quae sphaeram illam constituunt: talis sphaera etiam exundat ex spiritu hominis, quando is in corpore est in mundo; inde quoque cognoscitur qualis est: ne itaque credatis, quod quae cogitat homo in occulto, et quae agit in occulto, sint occulta, sunt illa tam manifesta in coelo, sicut illa quae in luce medii diei apparent; secundum Domini verba apud Lucam „Nihil occultatum est, quod non revelabitur; aut absconditum, quod non cognoscetur: ideo quaecunque in tenebris dixeritis, in luce audientur; et quod in aurem loquuti fueritis in cubiculis, praedicabitur super tectis" XII: 2. 3.

7455. Ecce sacrificaremus abominationem Aegyptiorum, ad oculos illorum, quod significet quod si in praesentia illorum, cultus Divinus talibus infestaretur, constat ex illis quae nunc supra n: 7454, explicata sunt.

7456. Nonne lapidabunt nos, [quod significet] quod sic vera fidei quae cultus exstinguerent, constat ex significatione lapidare, quod sit exstinguere et delere falsa, at in opposito sensu, quando a malis, quod sit exstinguere et delere vera, quae fidei: si tetra et spurca infernalia, de quibus supra n: 7454, influerent apud illos, qui in sancto cultus sunt, quod sanctum cultus exstingueretur; causa est, quia homo, cum in sancto cultus est, detinetur a talibus, et qui in bono fidei et vitae sunt, elevantur a sensuali, ubi talia, at cum objecta talia influunt, tunc excitantur spurca quae in sensuali, a quibus homo, cum in sancto cultus est, ut dictum, detinetur, et qui in bono sunt, elevantur, inde exstinguitur sanctum cultus; hoc etiam patere potest ab experientia, cum enim objectum spurcum apparet, et non removetur, cum homo est in cultu Divino, perit et exstinguitur tam diu cultus; haec sunt quae intelliguntur, per quod illi qui in falsis ex malis, si in propinquitate essent, vera fidei quae cultus exstinguerent. Quod significationem Lapidare attinet, sciendum quod fuerint binae poenae mortis apud Israëlitas et Judaeos, apud quos Ecclesiae Repraesentativum institutum fuerat, una poena mortis erat Lapidatio, altera erat Suspensio super ligno; Lapidatio erat, si quis destruere vellet vera cultus quae mandata fuerunt, et Suspensio si quis destruere vellet bonum vitae; quod illi lapidarentur qui destruere vellent vera quae cultus, erat quia lapis significabat verum, et in opposito sensu falsum,

n: 643. 1298. 3720. 6426; et quod illi suspenderentur super ligno, qui destruere vellent bonum quod vitae, erat quia lignum significabat bonum, et in opposito sensu malum cupiditatum, n: 643. 2784. 2812. 3720. Quod Lapidationis poena fuerit, si quis destrueret vera quae cultus, patet ex his locis; apud Ezechielem „Tandem ascendere facient super te coetum, et *lapidabunt te lapide*, et dissecabunt te gladiis suis" XVI: 40; ibi de Hierosolyma perversa, et de destructione veri fidei per falsa; inde dicitur quod lapidabunt lapide, et quoque quod dissecabunt gladiis, gladius enim significat verum pugnans, et destruens falsum, et in opposito sensu falsum pugnans ac destruens verum, n: 2799. 4499. 6353. 7102: similiter alibi apud Eundem „Ascendere fac contra illas coetum, *ut lapident illas lapide coetus*, et discindant illas gladiis suis" XXIII: 47, ibi de Hierosolyma et Samaria, per quas significatur Ecclesia, per Hierosolymam Ecclesia coelestis spiritualis, per Samariam Ecclesia spiritualis, et in Capite illo describitur quomodo in illis destructa sunt bona et vera fidei. Apud Moschen „Si quando cornu ferierit bos virum aut mulierem, ut moriatur, *lapidando lapidabitur bos*" Exod: XXI: 28, ferire cornu virum aut mulierem, significat falsum pugnans et destruens verum et bonum, cornu enim est falsum pugnans, et quoque potentia falsi, n: 2832; per virum et foeminam significatur in Verbo verum et bonum; inde patet, quis sensus internus illius mandati est, et quae causa quod bos lapidaretur. Apud Eundem „Blasphemans Nomen Jehovae occidendo occidetur, *lapidando lapidabunt illum omnis concio*" Levit: XXIV: 16, blasphemare Nomen Jehovae, significat per falsa malevola violentiam inferre veris et bonis quae cultus; quod Nomen Jehovae sit omne in uno complexu, per quod Jehovah colitur, videatur n: 2724. 3006, ita quod sit omne fidei et charitatis, n: 6674; inde quoque „filius mulieris Israëlitidis, qui blasphemabat Nomen Jehovae, *educebatur extra castra et lapidabatur*" Levit: XXIV: 11. 14. 23. Etiam jussum fuit, ut „*qui servirent aliis diis, lapidarentur*" Deut: XVII: 3. 5; [23] tum „qui incitarent *ad serviendum aliis diis*" Deut: XIII: 7 ad 11, per servire aliis diis significatur cultus prophanus, per quem verus cultus exstinguitur. Quod puella maritata, si non inventae virginitates apud illam,

lapidaretur, quia stultitiam fecit in Israële, „*scortando* in domo patris sui" Deut: XXII: 20. 21, erat quia per scortationem significabatur falsificatio veri, ita destructio ejus, n: 2466. 4865. Quod „si cubuerit vir in urbe cum puella virgine desponsata viro, *ambo lapidarentur*" Deut: XXII: 23. 24, erat ob eandem causam, nempe ob scortationem, nam scortatio spiritualis est falsificatio veri. Apud Lucam „Concludebant apud seipsos, si dicerent quod baptisma Johannis e coelo esset, diceret, quare non credidistis illi; si vero dicerent, ex hominibus, *omnis populus lapidaret illos*" XX: 5. 6, hic quoque lapidatio dicitur, quia contra verum. Quod „Judaei vellent *lapidare* Jesum, quia dixit, quod priusquam Abraham fuit, Ipse esset" Joh: VIII: 58. 59, erat, quia gens illa credebat id falsum esse. Similiter quod *lapidare* vellent Jesum, quia dixit quod „Ipse et Pater Ipsius unum essent" Joh: X: 30. 31. 32. 33; hoc enim credebant esse blasphemiam, ut quoque ibi dicitur. Ex his nunc patet, quid Lapidatio, et cur mandata, et quoque quod poena lapidationis ab antiquis temporibus quia in Aegypto, fuerit derivata a repraesentativis Ecclesiae Antiquae.

7457. Viam trium dierum ibimus in desertum, quod significet quod prorsus elongarent se, ut in libero sint, constat ex significatione ire viam trium dierum in desertum, quod sit se prorsus elongare: quod hoc significetur, sequitur ex illis quae supra in sensu interno continentur, quod nempe non possent colere Deum in propinquitate et praesentia illorum qui ex inferno essent, de quo supra n: 7452. 7454. 7455. 7456; ita quod elongarent se ut in libero sint.

7458. Et sacrificabimus Jehovae Deo nostro, quod significet quod sic cultus, constat ex significatione sacrificare Jehovae, quod sit cultus, de qua supra n: 7393. 7452; et quod cultus sit quando in libero, n: 7349.

7459. Quemadmodum dixit ad nos, quod significet prout praeceperat, constat absque explicatione.

7460. Et dixit Pharao, ego dimittam vos, et sacrificetis Jehovae Deo vestro in deserto, quod significet quod relinquerent et non infestarent, ut colant Deum suum in libero, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere, ita non infestare; et ex significatione sacrificare Jehovae Deo, quod sit co-

lere Deum suum, de qua supra n: 7458; quod in libero, sequitur, nam dicitur quod sacrificarent in deserto, inde non ita in propinquitate, ut prius; quod in propinquitate sit in non libero, videatur n: 7454. 7456.

7461. Tantum elongando non elongetis vos ad eundum, quod significet tametsi in propinquitate sint, constat ex significatione non elongare, quod sit non procul esse, seu non in longinquo a terra Aegypti.

7462. Supplicate pro me, quod sit ut intercedant, constat ex significatione supplicare pro se, cum a Pharaone ad Moschen dicitur, quod sit intercessio, ut supra n: 7396.

7463. Et dixit Moscheh, ecce ego egredior a cum te, quod significet remotionem apparentiae veri Divini apud illos, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Lex Divina, de qua n: 6723. 6752, ita quoque verum Divinum, n: 7014. 7382; et ex significatione egredi, quod sit remotio, ut supra n: 7404; nam per quod Pharao vocavit Moschen et Aharonem, significatur praesentia veri Divini, n: 7451; [24] inde hic per egredi ab illo, significatur remotio. Quod praesentiam et remotionem Veri Divini apud malos attinet, sciendum, quod quandoque appareat illis Verum a Divino, et hoc per praesentiam Angeli prope *illos;* ast Verum a Divino non influit apud illos per interiora, sicut apud bonos, interiora enim apud illos clausa sunt; sed modo afficit exteriora illorum; hoc cum fit, in timore sunt, et inde in humiliatione, nam praesentia Veri a Divino percellit illos, ac incutit timorem quasi mortis; at cum Verum a Divino removetur, tunc in pristinum suum statum redeunt, et absque timore sunt: haec intelliguntur per praesentiam apparentiae Veri Divini, et per remotionem ejus: hoc quoque repraesentatum est per Pharaonem, quod ille, cum Moscheh apud eum praesens esset, humiliaverit se, et promiserit, quod dimitteret populum, ut sacrificarent Jehovae; sed cum Moscheh egressus est ab illo, quod aggravaverit Cor suum, Vers: 28 seq: Moscheh enim, ut supra ostensum, repraesentavit Legem Divinam, seu Verum Divinum. Quod Lex Divina idem sit cum Vero Divino, est quia Lex Divina significat Verbum, ac ita Verum Divinum. Quod Lex significet Verbum, ac ita Verum Divinum, constat a sequentibus locis; apud Johannem „Jesus dixit, *nonne*

scriptum est in Lege Vestra, ego dixi, dii estis; si eos dixit deos, ad quos factum est Verbum, et non potest solvi scriptura" X: 34; scriptum in Lege pro in Verbo, nam scriptum est apud Davidem. Apud Eundem „Dixit turba, *nos audivimus ex Lege*, quod Christus manet in aeternum" XII: 34, hoc quoque scriptum est apud Davidem. Apud Eundem „Dixit Jesus, *ut impleretur Verbum scriptum in Lege*, odio habuerunt Me sine causa" XV: 25, [25] hoc etiam apud Davidem. Apud Lucam „*Scriptum est in Lege Domini*, quod omnis masculus aperiens uterum, sanctum Domino vocandus esset: et ut darent sacrificium, *juxta quod scriptum est in Lege Domini*, par turturum, aut duos pullos columbarum" II: 23. 24. 39, hoc apud Moschen. Apud Eundem „Legisperitus tentans Jesum, dixit, quidnam faciam, ut vitae aeternae haereditatem accipiam: Jesus dixit ad illum, *in Lege quid scriptum est*, quomodo legis" X: 25. 26. Apud Eundem „*Lex et Prophetae* usque ad Johannem; abhinc Regnum Dei evangelizatur: facilius est coelum et terram transire, *quam Legis unum apicem cadere*" XVI: 16. 17; praeter in locis, ubi Verbum vocatur *Lex et Prophetae*, ut Matth: V: 18. Cap: VII: 12. Cap: XI: 13. Cap: XXII: 40. [26] Apud Esaiam „Colliga testimonium, *obsigna Legem* pro erudiendis meis" VIII: 16, Lex pro Verbo. Apud Eundem „Filii mendaces, filii non voluerunt audire *Legem Jehovae*" XXX: 9. Apud Eundem „Ponet in terra judicium, *in Lege Ipsius* insulae sperabunt" XLII: 4, hic de Domino, Lex Ipsius pro Verbo. Apud Eundem „Jehovah magnificabit *Legem suam*" XLII: 21. Apud Jeremiam „Sic dixit Jehovah, si non obedíveritis Mihi, *ad eundum in Lege mea*, quam dedi coram vobis, et audiatis *Verbum servorum meorum prophetarum*" XXVI: 4. 5: [27] ibi Lex pro Verbo; praeter in pluribus aliis locis; inde patet, quod Lex sit Verbum, et quia est Verbum est Verum Divinum; ut apud Jeremiam „Hoc foedus quod pangam cum domo Israëlis post dies hos, dictum Jehovae, *dabo Legem in medio illorum et super cor illorum scribam illam*" XXXI: 33, ibi Lex Jehovae pro Vero Divino. Quod Lex in lato sensu sit totum Verbum, in minus lato Verbum Historicum, in adhuc minus lato Verbum quod per Moschen scriptum est, et in stricto quod sint praecepta decalogi, videatur n: 6752. Ex his nunc

constare potest, cur dicitur quod Moscheh repraesentet et Legem Divinam, et quoque Verum Divinum.

7464. [28] Et supplicabo ad Jehovam, significat intercessionem, ut [n:] 7396. 7462. [29]

7465. [30] Et removeat volatile noxium a Pharaone, a servis illius, et a populo illius, quod significet ut finis sit illius status, quoad falsa malevolentiae, constat ex significatione volatilis noxii, quod sint falsa malevolentiae, de qua n: 7441; a repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis e malis ac infestant, de qua prius; et ex significatione servorum ejus et populi ejus, quod sint omnes et singuli, de qua n: 7396. 7441; removere falsa illa malevolentiae ab omnibus et singulis qui infestant, est finem imponere huic statui. Sciendum est, quod unumquodvis Miraculum in Aegypto factum significet peculiarem statum, in quem veniunt illi qui in falsis sunt ac infestant in altera vita; sunt decem status, in quos successive veniunt, antequam prorsus exuuntur omni vero, ita antequam in infernum conjiciuntur; qui enim in scientia fidei sunt, at in malo vitae, illi post mortem non statim feruntur in infernum, sed successive; convincuntur primum, quod in malo sint, et postea aufertur illis scientia fidei, et tandem relinquuntur malo vitae suae; hoc fit per plures status successivos; hi status sunt qui describuntur per miracula facta in Aegypto, proinde per mala quae Aegyptiis evenerunt, antequam immersi sunt mari Suph: haec arcana non sciri possunt absque revelatione; Angelis inter notiora sunt.

7466. Quod cras significet perpetuum, videatur n: 3998. 7399.

7467. Tantum ne addat Pharao illudere, quo minus dimittat populum ad sacrificandum Jehovae, quod significet modo ne per mendacium fallat, et non relinquat ut in libero colant Deum suum, constat ex repraesentatione Pharaonis, quod sint qui in falsis ex malis et infestant; ex significatione illudere, quod sit per mendacium fallere; ex significatione dimittere, quod sit relinquere; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui ab Ecclesia spirituali; et ex significatione sacrificare Jehovae, quod sit colere Deum suum, de qua n: 7393. 7452. 7458; quod erit in libero, videatur n: 7454. 7456: ex his patet, quod

per tantum ne addat Pharao illudere, quo minus dimittat populum ad sacrificandum Jehovae, significetur modo ne per mendacium fallat, et non relinquat ut illi qui ab Ecclesia spirituali colant Deum suum in libero.

7468. Et egressus Moscheh a coram Pharaone, quod significet remotionem apparentiae Veri Divini apud illos qui in falsis malevolentiae, constat ex illis supra n: 7463. [31]

7469. Et supplicavit ad Jehovam, significat intercessionem, ut supra n: 7396. 7462. [32]

7470. Et fecit Jehovah secundum verbum Moschis, quod significet ita factum secundum verbum Domini, constat ex illis quae supra n: 7406, explicata sunt.

7471. Et removit volatile noxium a Pharaone, a servis illius, et a populo illius, quod significet status illius falsi finem, constat ex illis supra n: 7465, [33] ubi similia.

7472. Non relictum unum, quod significet remotionem plenam, constat absque explicatione.

7473. Et aggravavit Pharao cor suum [etiam vice hac], quod significet obstinationem iterum, constat ex significatione obfirmare, indurare, et aggravare cor, quod sit obstinatio, de qua n: 7272. 7300. 7305.

7474. Et non dimisit populum, quod significet quod non relinquerent illos qui ab Ecclesia spirituali, constat ex significatione dimittere, quod sit relinquere; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, [qui] hic sunt populus, quod sint qui ab Ecclesia spirituali, de qua n: 6426. 6637. 6862. 6868. 7035. 7062. 7198. 7201. 7215. 7223. Quod Ecclesiam spiritualem, quae hic per filios Israëlis repraesentatur, attinet, sciendum, quod illa sit interna et externa; et quod illi sint in Ecclesia interna, qui in bono charitatis sunt, et quod illi in Ecclesia externa, qui in bono fidei; qui in bono charitatis, sunt illi qui ex charitate erga proximum vident vera quae fidei; at qui in bono fidei, sunt qui ex fide spectant charitatem, ita qui bonum faciunt non ex affectione charitatis, sed ex obedientia fidei, hoc est, quia ita mandatum est; hi sunt qui proprie hic per filios Israëlis repraesentantur, nam hi sunt qui in altera vita infestantur ab illis qui in falsis sunt; qui enim in affectione charitatis sunt, non ita infestari possunt, nam spiritus qui in falsis et malis sunt, non pos-

sunt accedere ad illos qui in bono illo sunt, quia Dominus est in illo bono; si hi infestantur, fit solum quoad fallacias et apparentias, per quas crediderunt verum esse, quod non verum est, tum quoad talia quae doctrina Ecclesiae illorum pro veris docuit, quae tamen non vera sunt; illi [34] in altera vita libenter rejiciunt falsa, ac recipiunt vera, ex causa quia bonum charitatis est recipiens veri, quia amat illud, et desiderat illud. Quia Infestationes toties nominatae sunt, dicendum est quid sunt, et quales; Infestationes fiunt per injectiones falsi contra vera, et falsa illa per influxum e coelo, hoc est, per coelum a Domino, apud illos, qui infestantur, refelluntur; in tali statu tenentur illi qui in vastatione sunt quoad falsa, usque dum imbuerunt vera quae fidei, et per gradus vera interiora; et quantum imbuerunt haec vera, tantum ab infestatione liberantur. Infestationes non sunt tentationes, nam tentationes fiunt cum angore conscientiae, qui enim in tentationibus sunt, tenentur in statu damnationis, inde illis angor et dolor. Ex his patet, quales sunt vastationes in altera vita, in quibus sunt qui in bono fidei, hae vastationes sunt vastationes falsi; at vastationes apud illos qui non in bono fidei fuerunt, sed in aliquo vero fidei scientifice, at in vita mali, sunt vastationes veri; qui vastantur quoad falsa, imbuunt successive vera et bona fidei et charitatis; at qui vastantur quoad vera, exuunt successive vera, ac induunt mala quae fuerunt vitae illorum: ex his constare potest, quid in Verbo intelligitur per vastationes et desolationes.

Continuatio de Spiritibus et Incolis Planetae Martis.

7475. *Spiritus Martis apparent sibi sicut homines, quales fuerant in mundo; quapropter etiam similiter aliis apparent, nam quisque in altera vita aliis apparet sicut ipse sibi, quia communicatur perceptio. Hoc cum miratus sum, dicebant quod aliter non apparere possint, quia cum vixerunt in mundo, sciverunt quod essent spiritus corpore amicti, et quia tunc de corpore suo parum cogitaverunt, modo de vita spiritus sui in cor-*

pore; inde, cum in alteram vitam veniunt, paene nesciunt quod status vitae mutatus sit, et quoniam tunc quoque cogitant de vita sui spiritus, similiter ac in mundo, ideo sibi similes tunc apparent. Sunt quidem omnes spiritus in forma humana, sed non in tam exstanti, in quali sunt spiritus Martis; nam apud hos manet idea, qualem habuerunt in mundo. Praeterea etiam, qui, cum in mundo sunt, sciunt ac in fide sunt, quod in altera vita erunt in forma humana, illi prout decrescit corpus, ita accrescit cogitatio illa, quapropter cum exuunt corpus, quod illis pro usu serviverat in mundo, ex impressa idea manent sibi similes.

7476. *Martis spiritus sunt inter spiritus, qui ex telluribus mundi hujus Solis sunt, omnium optimi, sunt enim quoad plurem partem coelestes homines, non absimiles illis qui ab Antiquissima Ecclesia in hac Tellure fuerunt, de quibus n:* 1114 *ad* 1125, *et alibi. Quando repraesentantur quales sunt, repraesentantur facie in coelo, et corpore in mundo spirituum; et qui eorum Angeli sunt, facie versus Dominum, et corpore in coelo.*

7477. *Dominum nostrum prae aliis Spiritibus agnoscunt et adorant; dicunt quod Ipse sit Solus Deus, et quod Ipse regat et coelum et universum; quodque omne bonum ab Ipso sit: dicebant quod Dominus sit qui illos ducit; et quod etiam apud illos in illorum Tellure saepius appareat. Quod Dominus regat et coelum et universum, hoc etiam Christiani in hac Tellure norunt ex Domini verbis apud Matthaeum „Data est Mihi omnis potestas in coelo et in terra"* XXVIII: 18, *sed id non credunt, sicut illi qui ex tellure Martis.*

7478. *Quondam cum nominabatur Dominus, vidi quod spiritus illi humiliarent se tam intime et profunde, ut describi nequeat: in humiliatione enim eorum erat illis cogitatio, quod illi ex se in inferno sint, et quod sic prorsus indigni, ut spectent ad Dominum, Qui Ipsum Sanctum est; in illa cogitatione ex fide ita profunde erant, ut essent quasi extra se, inque illa permanserunt super genubus, usque dum Dominus elevaret illos, et tunc quasi extraheret ab inferno; cum sic ex humiliatione emergunt, sunt pleni bono et amore, et inde gaudio cordis. Cum ita se humiliant, non faciem convertunt ad Domi-*

num, hoc enim tunc non audent, sed avertunt. Spiritus qui circum me erant, dicebant quod talem humiliationem nusquam viderint.

7479. *Loquutus sum cum aliquibus ex illa Tellure, de fide illorum ibi, dicebant quod ibi credant; quod apud illos nihil nisi quam spurcum et infernale sit, et quod omne bonum sit Domini: imo dicebant amplius, quod ex se sint diaboli, et quod Dominus ab inferno illos extrahat, et continue detineat. Mirati sunt, quod circum me essent tot mali spiritus, et quod illi ad me quoque loquerentur; sed respondere datum est, quod hoc illis permittatur, ob causam, ut inde sciam quales sunt, et cur in inferno sunt, et quod hoc sit secundum vitam illorum; etiam dicere datum est, quod plures inter illos essent, quos cognoveram cum vixerunt in mundo, et quod tunc in magna dignitate constituti fuerint, quibus tunc nihil nisi quam mundus cordi fuit: sed quod nusquam aliquis malus spiritus, etiam maxime infernalis, mihi damnum inferre possit, quia continue tutatus a Domino.*

7480. *Instructus sum, quod Martis spiritus referant aliquid quod interius est in homine, et quidem medium inter intellectuale et voluntarium, ita cogitationem ex affectione, et qui optimi illorum sunt, affectionem cogitationis; inde est, quod facies illorum unum agat cum cogitatione illorum, nec coram aliquo simulare possint, de qua re prius ubi de illis n:* 7360. 7361.

7481. *Et quia illud in Maximo Homine referunt, provincia illa media, quae est inter Cerebrum et Cerebellum, illis correspondet; nam apud quos Cerebrum et Cerebellum conjuncta sunt quoad operationes spirituales, apud illos facies unum agit cum cogitatione, sic ut e facie ipsa affectio cogitationis eluceat, et ex affectione, aliquibus signis ex oculis quoque prodeuntibus, commune cogitationis. Quapropter cum prope apud me essent, sensibiliter appercepi retractionem anterioris partis capitis versus occiput, ita Cerebri versus Cerebellum.*

7482. *Quondam cum spiritus Martis apud me essent, et occuparent sphaeram mentis meae, adveniebant spiritus e nostra tellure, et se quoque in sphaeram illam infundere volebant; sed tunc spiritus nostrae telluris facti sunt sicut insani;*

ex causa, quia prorsus non conveniunt; spiritus enim nostrae telluris spectant semet et mundum, ita sunt in idea versa ad se; spiritus autem Martis spectant coelum, ita Dominum et proximum, inde sunt in idea versa a se; ex eo est contrarietas; sed tunc adveniebant spiritus Angelici Martis, ex quorum adventu communicatio adempta est; et sic spiritus nostrae telluris recesserunt.

7483. *Sistebatur mihi incola telluris illius; erat facie simili faciei incolarum nostrae telluris, sed regio inferior faciei erat nigra, non ex barba, quam non habent, sed ex nigredine loco illius; hoc quoque ex correspondentia: nigredo illa se usque sub aures utrinque extendebat; superior pars faciei erat flavescens, sicut facies incolarum nostrae telluris, qui non prorsus candidi sunt.*

7484. *Dicebant, quod vescantur fructibus arborum, ac imprimis fructu quodam rotundo, qui ex terra illorum egerminat:* [35] *praeter etiam leguminibus.*

7485. *Vestiuntur ibi vestibus quas ex fibris corticeis quarundam arborum conficiunt; quae illam consistentiam habent, ut contexi queant, et quoque conglutinari per genus gummi, quod apud illos.*

7486. *Praeter alia etiam dicebant, quod ignes fluidos sciant ibi facere, ex quibus lucem temporibus vesperae et noctis habent.*

7487. *Continuatio de incolis et spiritibus Martis ad finem Capitis sequentis.*